

A LEGÁLDOTTABB NAP – 2017. MÁJUS 14.

Śrī Vyāsa-pūjā

SZERETETT LELKI TANÍTÓMESTERÜNK,

Ó ISTENI KEGYELME

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

A KRṢṂA-TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE
AVATÓ LELKI TANÍTÓMESTERÉNEK MEGJELENÉSI NAPJA

Śrī Gurv-astaka

Śrīta Viśvanātha Caitravartī Thākura

(1)

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu saṅkīrtana mozgalma; a Szent Nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādu
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādu-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra

vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

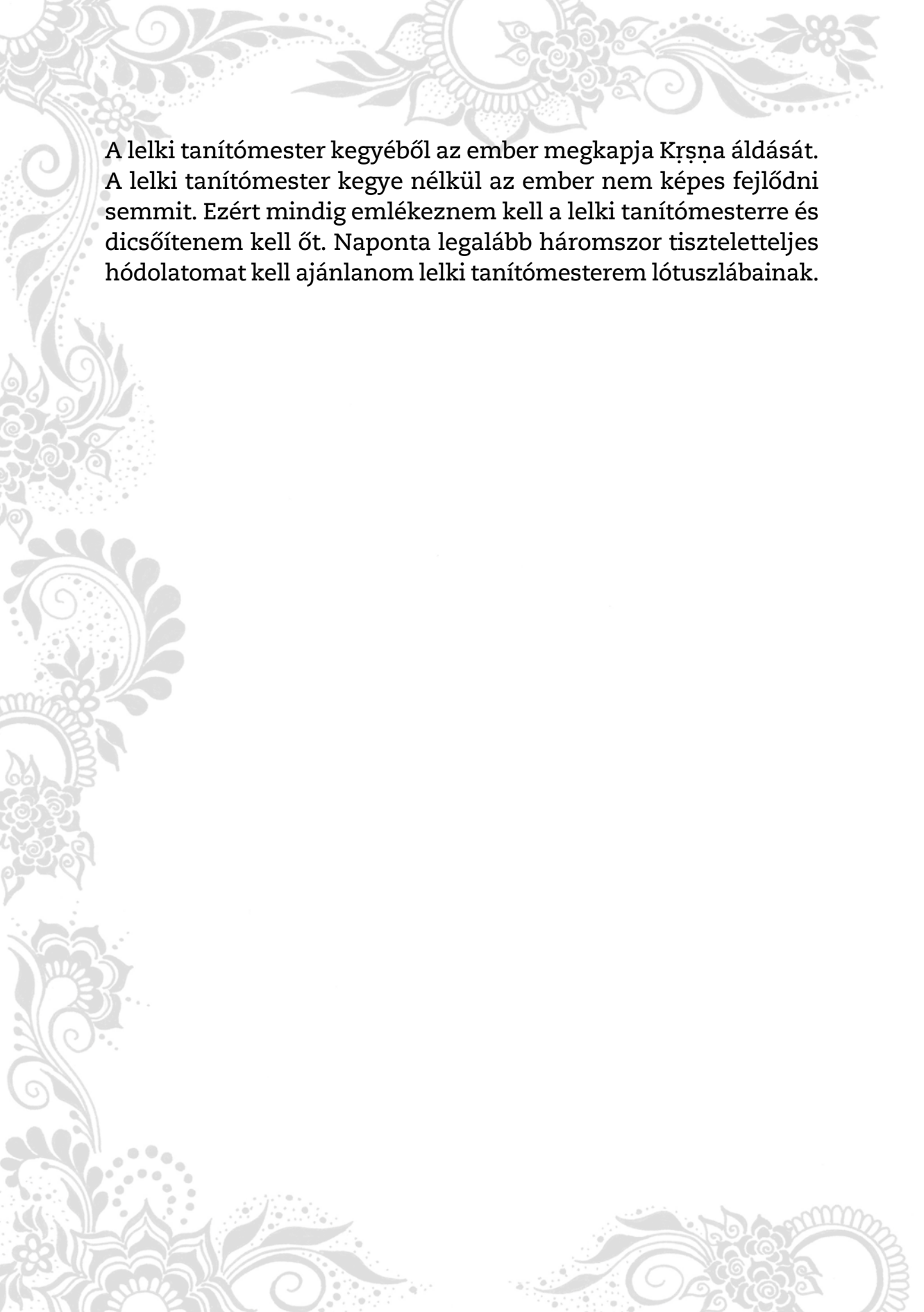
(7)

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns in a light gray color, framing the page on the top, left, and bottom edges.

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását.
A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőíteni kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

A Vyāsa puja jelentése

Ha tisztában vagyunk azzal, hogy mit is jelent a lélek boldogsága eredeti helyzetében és ahhoz képest mit remélhet az anyagi világban, akkor kétségünk sem lesz afelől, hogy nincs annál szebb és magasztosabb dolog, mint a lelki tanítómestereinket dicsőíteni, akik képesek attól az évezredes szennyeződésektől megszabadítani, amihez olyan nagyon ragaszkodunk teljes megtevéstettségünkben.

Mi, Európában élő emberek még nagyobb felsőbbrendűségi érzéssel hirdetjük a kultúra bölcsőjében kialakuló eszmék csodáit, melyek szerintünk teljes békét és harmóniát hozhatnak az emberiség számára. Az évszázadok során mégis sokszor beigazolódott, hogy ha nem belső világunk megismerésével és fejlesztésével foglalkozunk, az ideiglenes örömök világába való belebonyolódás következtében csak még kétségbeesettebben keressük az igazi szereteten alapuló boldogság létét.

Minél nagyobb a hit az érzéki örömökben, a test és elme akaratának fontosságában, annál jobban szenvedünk, annál jobban kezdünk kiábrándulni igaznak vélt meggyőződésinkből, és mohón kezdünk el keresni egy olyan élményt, amely nagyon erős benyomást, igazi frissítő változást hoz a szenvedő embernek, ami csak és kizárólag a lelkének ad örömet, amire olyan régen vágyott öntudatlanul. Ez a pillanat érkezett el főként Amerikában és Európában a '60-as években, amikor Śrīla Prabhupādán keresztül végre eljött a megváltó tudás, ami évszázadokon át titokban maradt a nyugati emberek számára.

A sok elmebeli spekulációt megélt és kipróbált nyugati kultúra kiábrándultságában és sötétségében új, tiszta, szennyezetlen fény nyilvánult meg Śrīla Prabhupāda és az általa magyarázott szentírásokon keresztül, melyek az idő előre haladtával is megőrizték azt az igaz valóságot, mely egyenesen Kṛṣṇától ered.

*namas te s̄arasvati deve gaura-vāṇi-pracāriṇe
nirviśeṣa-śunjavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neked, ó, lelki tanítómester, Sarasvatī Gosvāmī szolgája! Az Úr Caitanyadeva üzenetét prédikálsz, s felszabadítod a nyugati világ országait, melyeket a személytelenség és üresség filozófiája hat át. (Śrīla Prabhupāda *praṇāma*)

S annak, hogy mindez megnyilvánult, a szeretet az oka. Kṛṣṇa azért, mert szeret bennünket és aggódik értünk, elküldi az emberiség számára a Védákat, hogy útmutatást kapjanak a Hozzá visszavezető útról. Vyāsadeva eljön szintén együttérzésről és könyörületességről árulkodva azért, hogy felossza a Védákat és még érthetőbb legyen számunkra. Nārada Muni is segít neki ebben, akit más nem érdekel, csak a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálat és az elesett lelkek megmentése. A lelki tanítómesterek pedig Vyāsadeva hű követői. Ennek köszönhetően jól ismerik a szeretet bölcsességét, és megvalósításaik következtében már megfeledeztek önmagukról és csak mások jóléte fontos számunkra. Minden nehézséget vállalva próbálják átadni másoknak a szeretet tudományát.

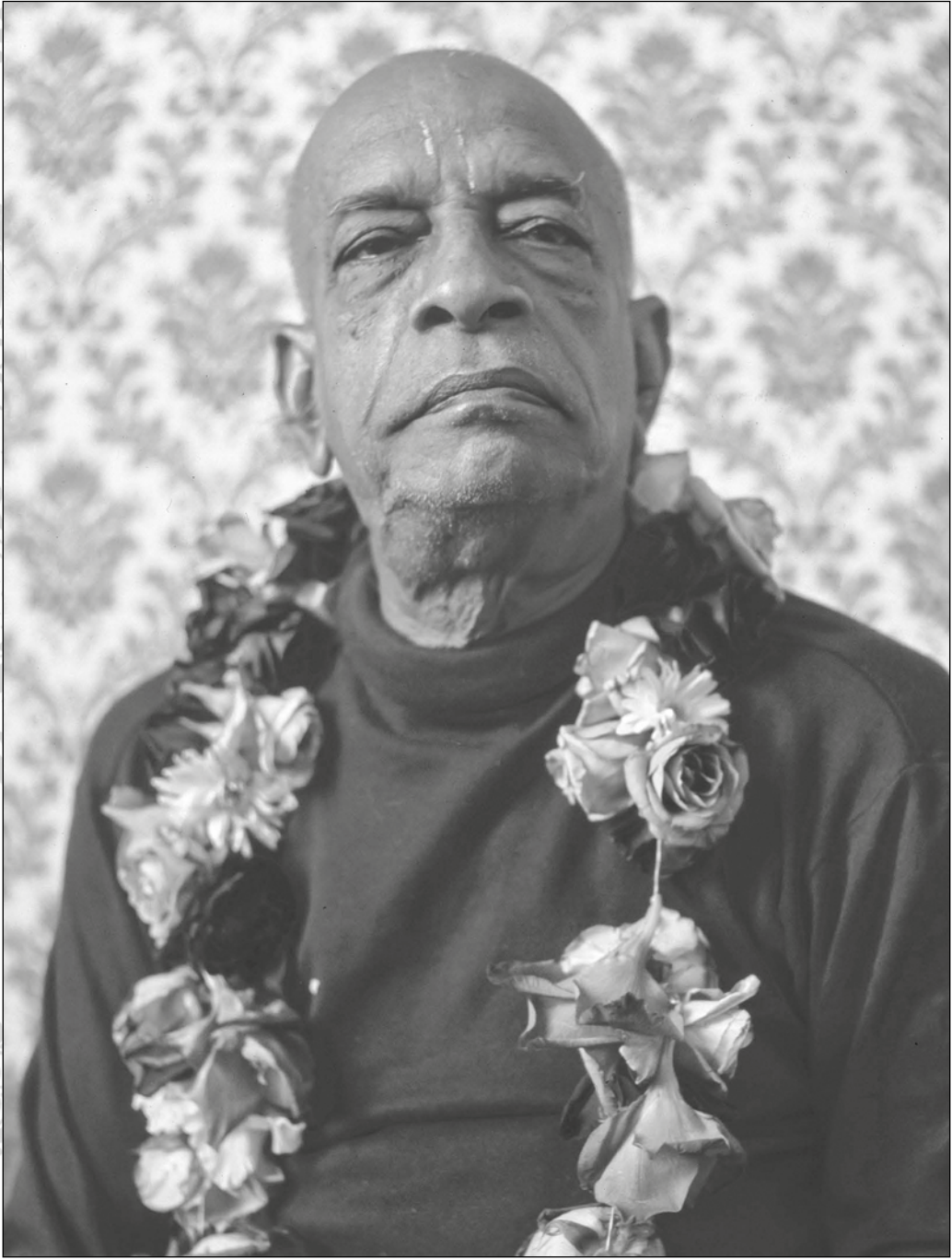
*tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam
kavibhir īḍitaṁ kalmaṣāpaham
śravaṇa-maṅgalaṁ śrīmad ātataṁ
bhuvī gṛṇanti ye bhūri-dā janāḥ*

„Szavaid nektárja és a cselekedeteidet elmesélő történetek az életet jelentik azok számára, akik szenvednek ebben az anyagi világban. Ezek az elbeszélések, melyeket tanult bölcsek adnak tovább, megsemmisítik a bűnök visszahatásait, s azt, aki hallja őket, a legnagyobb szerencsével áldják meg. Szerte a világon mesélik őket, s teli vannak lelki erővel. Akik Isten üzenetét hirdetik, bizony végtelenül nagylelkűek.” (Ś.B. 10.31.9.)

Ezt a verset a *gopīk* mondják Kṛṣṇának, akik a legjobban értenek az Úr szolgálatához, a szeretet művészetéhez. Ha ők magasztalják azokat a személyeket, akik az Úr dicsőségét hirdetik, akkor biztosak lehetünk abban, hogy ezek a személyek nagyon különleges, bensőséges szolgálói az Úrnak és már részesültek az Úr Caitanya kegyében. Ha ezeknek a lelki tanítómestereknek a szolgálivá válunk, akkor mi is részesülhetünk ebben a kegyben, ami a legnagyobb áldás számunkra. Így elnyerhetjük a legnagyobb kincset, melyet egy lélek megkaphat, a tiszta szeretetet, a premát.

Adjunk hálát mindennap a lelki tanítómestereinknek, hogy ezt a felbecsülhetetlen kincset megosztották velünk, kövessük szigorúan az utasításaikat és ne legyünk sértők, ami szenvedést okoz nekik is. Emlékezzünk szavaikra minden nap, nem elfelejtve emberi életünk legfőbb célját és mindenünket odaadva szolgáljuk őket, hogy egy töredék részét visszaadhassuk annak, amit kaptunk tőlük. S ezen a napon, a *vyāsa-pūjā* napján pedig még jobban elmélyülhetünk a lelki tanítómesterünkről szóló gondolatokban, kizárva minden mást. Azért is, hogy ez az intenzív élmény erőt adjon az év többi napjára, ahhoz, hogy ne felejtjük el szeretni, szolgálni Őt a megfelelő hangulatban.

Sulalitā devī dāsī

Kedves Śrīta Prabhupāda!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Minél többet hallok rólad, kedves Śrīta Prabhupāda, annál jobban csodálom különleges személyiséged és lenyűgöző tetteidet, és annál inkább mélyül bennem az irántad érzett hála. Az évek során számos tanítványod mesélt már nekünk rólad, olyanok is, akik közvetlen társaságodban több időt is eltölthettek. Ezek a történetek újra és újra megerősítik bennünk azt aényt, hogy mennyire különleges vagy. Rendkívül nehéz feladatot vállaltál magadra, amikor elhatároztad, hogy megpróbálsz a tudatlanságban élő nyugati embereket megismertetni a lélek tudományával. Senki más nem akarta ezt a nagy terhet magára vállalni lelki tanítómestered tanítványai közül, csak te, mert te igazán bíztál Bhaktisiddhānta Sarasvatī Tḥākurában és Kṛṣṇában. Bíztál abban, ha követed őket, megtörténhet bármi. És meg is történt. Hitelességedet Bhaktivonoda Tḥākura jóslata is igazolja, miszerint a 20. században majd nyugatra érkezik Indiából egy személy, aki több ezer embert az Úr *bhaktájává* változtat. S ez is megvalósult. Pár év alatt rengeteg ember szívét megérintetted és szeretetteljes lényeddel mind le tudtad foglalni őket Kṛṣṇa szolgálatában. Mindez Kṛṣṇa iránti végtelen odaadásodról árulkodik és könyörületességedről az elesett lelkek iránt, kiknek megmentése érdekében képes voltál naponta csak pár órát aludni és folyamatosan fordítani a szentírásokat, hogy mindenki számára érthetők és követhetőek legyenek. A testi kényelmetlenségekkel nem foglalkozva sokszor körbe utaztad a Földet és több száz templomot alapítottál, hogy az emberek újra kapcsolatba léphessenek Istennel. Akik nem voltak *bhakták* és nem is akartak

azok lenni, ők is érezték különlegességedet és legalább irántad érzett tiszteletük adott némi esélyt számukra a fejlődésre.

Mint már említettem számos tanítványod beszélt nekünk rólad, de akin keresztül igazán megérthettük személyiségedet az nem volt más, mint Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja. Ez annak köszönhető, hogy ő szinte egyé vált vágyaiddal. Amikor beszél rólad, a legmélyebb szeretet és tisztelet nyilvánul meg előttünk. Te vagy a mérce minden tettében és döntésében, mindig a te elveidet hangsúlyozza. Érezhető, hogy ez a megalkuvás nélküli önzetlen szereteten alapuló követés ad akkora erőt Mahārájának. Ennek köszönhető, hogy testi problémáit meghazudtolva – csakúgy, mint te – járja az országokat, fáradhatatlanul prédikál, könyvet ír, szépíti Krisna-völgyet és szüntelenül tanít minket. S biztos, hogy nem szeretne ennyire, ha nem lennél az Úr különlegesen elhivatott *bhaktája*, és az is biztos, hogy nem tudna ennyire szeretni és követni, ha nem lenne ő is Kṛṣṇa egyedien odaadó híve. Végtelen hála övez minket azért, hogy ilyen mély és örök tanításban részesítetted Śrīla Śivarāma Swami Mahāráját, akit, ha ugyan úgy követünk és szeretünk, mint ahogy ő tette, érezhetően nagy lelki erőt kapunk belőle, aminek köszönhetően nagy változásokra vagyunk képesek. Mindketten arra tanítotok, hogy a szeretet, mely a szolgálaton keresztül nyilvánul meg, a legnagyobb erő, ami mindig képes védelmet adni az illúzió veszélyes csapdája ellen.

Sulalitā devī dāsī

Śrīla Śivārāma Swami Mahārāja's

Offering to Śrīla Prabhupāda, 2017

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

Almost forty-five years ago I decided to become a full-time devotee and become serious about Kṛṣṇa consciousness. The full-time part was relatively easy, but what I thought would be the fruit of my service and surrender remained, and continues to remain, elusive.

I am fixed on the goal of my devotions: rendering service in a spiritual body to the Divine Couple in Vṛndāvana. However, the more I hear of the qualification for such perfection, the greater the chasm becomes between where I am and where I aspire to be. It seems almost hopeless. To buoy my spirits I regularly repeat a prayer of Narottama dāsa Ṭhākura, a prayer that sends a ray of hope shining through clouds of despair:

*ki mora manera sādha / vāmana haye cāṇḍa hāta
vidhi ki sādha pūrābe āmāra*

“What desires I have! Although I am a dwarf, still I want to touch the moon. Will the creator ever fulfil my desire?” (*Prārthanā* 57)

I do not know the creator. And even if I did, he would not be able to fulfil this desire: it is not within his power. But for me, Śrīla Prabhupāda, you are the creator, the one creator I know. You created the universe in which I live: *vaiṣṇava-saṅga*, temples, *saṅkīrtana*, ISKCON, *prasādam*, deities, *Bhāgavatam*, *dhāmas*. The list of your creations is endless. So you are *vidhi*, the creator. And

I know that you can bridge this chasm that lies between where I am and where I aspire to be. It is within your power. Therefore, on this day, the day in commemoration of when you agreed to take birth in this world to introduce everyone to Rādhā-Kṛṣṇa, will you kindly fulfil my desire?

Your servant,
Śivarāma Swami

Homages

Abhinanda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget *vyāsa-pūjā* ceremóniádnak!

Talány számomra személyiséged gyémántja, megannyi csiszolt lapocskája a tökéj egy-egy csodája.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* oldalairól próbáltam meg ihletet ollózni, hogy a talány feloldódjon.

„Az önmegvalósítás tökéletességét egyetlen *yogī* sem érheti el, ha nem végez odaadó szolgálatot az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, mert ez az egyetlen kedvező út.

Minden művelt ember jól tudja, hogy a szellemi lélek számára az anyaghoz való ragaszkodás a legerősebb kötelék. De ha ugyanez a ragaszkodás az önmegvalósított *bhakták* iránt nyilvánul meg, az megnyitja a felszabadulás kapuját.

Egy *sādhura* az jellemző, hogy türelmes, kegyes és barátságos minden élőlényel szemben. Nincsenek ellenségei, békés, engedelmeskedik a szentírásoknak, s minden tulajdonsága fenséges.

Egy ilyen *sādhu* megingathatatlanul és rendíthetetlenül elmerül az Úr odaadó szolgálatában. Az Úr kedvéért lemond minden más kapcsolatról a világban, a családi kapcsolatokról és a barátokról is.

A *sādhuk* örökké Rólam, az Istenség Legfelsőbb Személyiségéről beszélnek és hallanak, ezért amiatt, hogy mindig kedvteléseimre és cselekedeteimre gondolnak, nem szenvednek az anyagi gyötrelmekből.

Óh, anyám, óh, erényes hölgy! Ezekkel a tulajdonságokkal rendelkeznek a nagy *bhakták*, akik mentesek minden ragaszkodástól. Próbálj ragaszkodni az ilyen szent emberekhez, mert ez semlegesíti az anyagi ragaszkodás végzetes hatását

Amikor a tiszta *bhakták* egymás között az Istenség Legfelsőbb Személyisége kedvteléseiről és cselekedeteiről beszélgetnek, az

rendkívül kellemes a fülnek és a szívnek, s végtelen elégedettséget nyújt nekik. E tudás művelésével az ember fokozatosan előrelép a felszabadulás útján, majd szabaddá válik, vonzódása megszilárdul, s elkezdődhet valódi odaadása és valódi odaadó szolgálata.

Aki a *bhakták* társaságában tudatos odaadó szolgálatot végez, az annak következtében, hogy örökké az Úr cselekedeteire gondol, megundorodik az érzékielégítéstől mind ebben a világban, mind a következőben. E Kṛṣṇa-tudatos folyamat a misztikus képességek elérésének legkönnyebb útja: aki igazán az odaadó szolgálat útját járja, az képes uralkodni az elméjén.

Egy tiszta *bhakta*, aki ragaszkodik az odaadó szolgálat tetteihez, s mindig lótuszlabamat szolgálja, sohasem vágyik arra, hogy egyé váljon Velem. Az ilyen *bhakta*, aki rendíthetetlenül szolgál, örökké kedvteléseimet és cselekedeteimet dicsőíti.”

Ülök tétován e szavak után mit is mondhatnék mást, a tudás és szerencse istenője földre szállt.

Śrīla Prabhupāda megnyitotta a páratlan ajándékok boltját, s megajándékozott imígyen mindnyájunkat páratlan személyiséged ajándékával.

Hálás köszönetem, hogy megajándékoztál minket páratlan személyiségeddel.

Bátorkodom megosztani egy-két kósza gondolatot:

A víz keresi az útját
Felhőkből alá hullva
Lankás kavics ágyban csobogva
Néhol csodás vízeséseken táncolva

A víz keresi az útját
Egyenesen vagy ívesen
S ha a levegő lehűl
Hűsen csillog a zord hidegben

A víz keresi az útját
Néhol sós vagy épp édes

Elfogadó és elengedő
Partjait átlépve, csodákra képes

A víz ahogy járja az útját
Sziklákat, hegyeket formál
Lágy és egyben erővel teli
Lelkesedése soha meg nem áll

A víz ahogy járja útját
Szivárványt fest fenn az égen
Hegyeket alkot
Végtelen óceán mélykék vizében

A víz ahogy járja útját
Virágot, fát, létet nevel
Imígyen járja tökéletes útját
Kincseit megosztva mindenkit boldogsággal tölt el

Fényes napokon, csillagos éjeken át
Keresi kitartóan
Soha nem lankadóan
Otthonát a páratlan parttalan mélykék óceánt

Elesett szolgád:
Abhinanda Dāsa

Abhirāma Dāsa

Kedves Guru Mahārājám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget
Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsés vagyok, hogy oly sokat lehetek a közeledben.
Fontos ez számomra, mivel életem értelmét és célját te adtad meg

nekem. Ennek az anyagi létnek a sivatagában a podcastjaid éltető oázisként tűnnek fel, amik a távollétedben lelki táplálékot jelentenek, így egyetlen nap sem múlik el a veled való társulás nélkül.

Bárcsak mindig elégedetté tudnálak tenni téged a szolgálattal.

Engem elzavarni sem tudsz magadtól, mert lótuszlábaidhoz kötöttem mindenem.

Örök fiad és szolgád:
Abhirāma Dāsa

Ācārya-ratna Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te lótuszlábaidnak!

Most, hogy mindenki visszaemlékszik az elmúlt 30 évre, én is felidézem az egyik legszebb időszakot az életemben.

Ez akkor volt, amikor még Szolnokon laktunk, és minden vágyunk arra irányult, hogy irányításoddal Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundara templomát építsük. Osztottuk az édességet, és csak arra gondoltunk, hogy hogyan elégítsünk ki téged és Kṛṣṇát ezzel a szolgálattal. Ebből az időszakból is a legszebb év 1996 volt. Ebben az évben avattad be az isteni párt, erre az eseményre várt mindenki. Felépült a templom. Nagyszerű volt látni, és természetesen segíteni is abban, ahogyan kinő a semmiből maga az épület, az azt körülvevő házak és a bhakták házai is. Végül a nagy volumenű beavatási szertartás is lezajlott, ami után a te *vyāsa-pūjā* ünnepséged következett. Micsoda ünnepség volt. Az év lezárásaként, centenáriumi zarándoklatra mentünk Indiába. Ez az út rendkívül meghatározó volt számomra. Igazából, még most is ebből táplálkozom, sokszor gondolok egyes pillanataira:

Māyāpurra, Jagannātha Purīra vagy Ekacakrāra. Te figyelmeztettél mindenkit, akik még nem voltak, hogy számítsanak arra, India nem olyan, mint amit mi nyugaton megszoktunk. Ez azonban nem zavart bennünket. Egy hónapos extázisban utaztunk veled mindenfelé, követtünk téged a szent helyekre, ahol mesélés és tanítással bennünket, és elhoztad a legjobb barátodat is, Govinda Mahārāját, akivel felejthetetlen *kīrtanákat* és *bhajanákat* tartottatok. Számomra ez az egy hónap egy varázslat volt, egy beteljesült álom, amelyből nehezen tudtam visszazökkenni, amikor visszaértünk. Indiában elvezettél bennünket a legszentebb helyekre és megmutattad Kṛṣṇa és az Úr Caitanya kedvtelésének helyeit is. Aztán megmutattad, hogy ez az India valójában itt van Magyarországon, Krisna-völgyben is. Most, 20 év távlatából látom igazán, hogy a könyveid és tanításod segítségével, hogyan varázsolod ide ugyanazokat a szent helyeket, amiken akkor ott jártunk. Nagyszerű példát állítasz nekünk abban, hogy mit kell tenni azért, hogy a szent helyek itt is megnyilvánuljanak. Hogy az emberek, akik eljönnek ide, már nem úgy térnek haza, ahogyan előtte éltek. Kedves Guru Mahārāja, te példát mutatsz nekünk abban, hogy, hogyan kell Kṛṣṇáért tenni, hogyan kell Őt szeretni, hogyan kell önzetlennek és félelemnélkülinek lenni. Gyakorlatilag a teljes meghódolást mutatod be nekünk és mindent annak rendelsz alá, hogy mi szolgálja legjobban Kṛṣṇa élvezetét. A tiszta *bhakták* úgy szeretik Kṛṣṇát, hogy csak az Ő boldogsága számít nekik. Arra törekednek, hogy az elesett lelkeket megmentésük és visszavezessék őket az örök lelki hajlékra, Vṛndāvanába. Ez a Vṛndāvana ott van Indiában, de ugyanúgy itt is jelen van Krisna-völgyben. És ezt neked köszönhetjük, Guru Mahārāja. Hogyan tudom én ezt megköszönni, mikor fogom én megfelelően értékelni a te példádát, és mikor fogom igazán megérteni azt? Remélem, hogy a kegyedből ez sikerülni fog majd és sikeressé tehetem az életem, hogy örökké élhessünk Vṛndāvanában, akár itt, Krisna-völgyben, akár a lelki világban.

Elesett szolgád:

Ācārya-ratna Dāsa

Acyuta

Hare Kṛṣṇa! Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

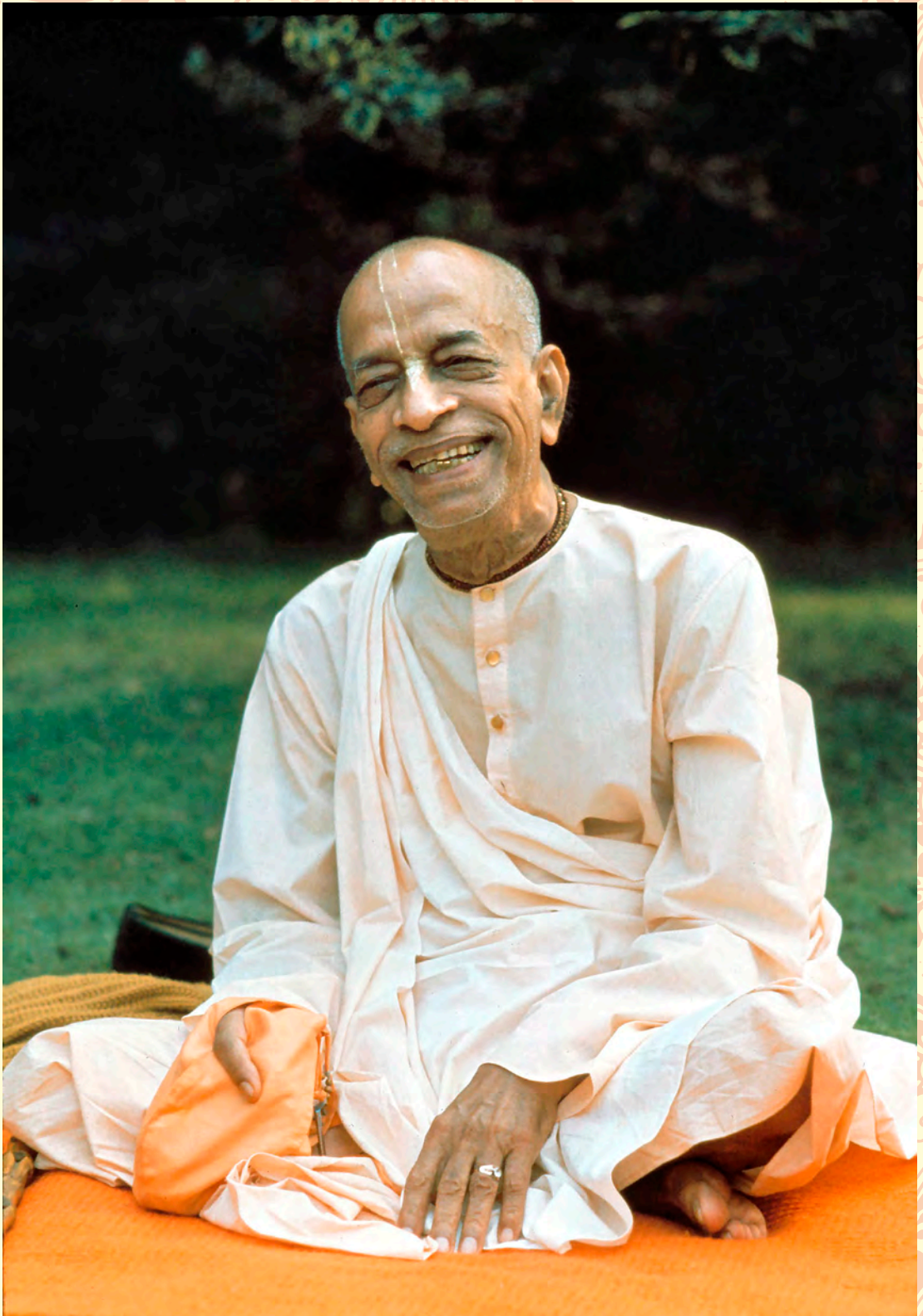
Ismét eltelt egy év. Szeretnék ezúton nagyon jó egészséget kívánni. Nagyon sok kaland történt az elmúlt évben velünk. Összeházasodtunk, elköltöztünk, státuszt váltottunk, munkahelyünk lett. Sok-sok dolog. Egy valami azonban továbbra sem változott: még mindig itt vagy és segítesz fáradhatatlanul! Nagyon hálásak vagyunk a lelki támogatásért, valamint a bátorításért, amit kaphattunk.

Nagyon sokat jelentett, hogy részt vehettem az elmúlt évben egy-egy *bhajanán*, amit tartottál. Az én lelki életem ezekből épül fel. Ezek hatására előtörnek kisgyermekkorom meghatározó pillanatai is. Ezek a programok eszembe juttatják az „Ősi időköt”, amikor elkezdtem a Kṛṣṇa-tudatot „gyakorolni”. 5 éves lehettem, mikor először szerencsém volt részt venni egy *bhajanán* Szegeden, az Ifjúsági Házban. Emlékeim szerint egy városi program volt, néhány *bhaktával* utaztál át az országon és prédikáló programokat tartottatok. Akkor éreztem, hogy ez más, mint amit eddig bármikor is hallottam. Sokat köszönhetek az akkori *nāmahatṭānak*, ezért nagyon nagyon boldog vagyok, hogy ilyen sok energiát fordítasz arra, hogy országosan ismét működjenek a kis központok!

Kedves Mahārāja! Őszintén szeretnék kívánni sok erőt és töretlen energiát a további évekhez!

Köszönöm a lehetőséget, hogy írhattam!

Szolgád:
Acyuta

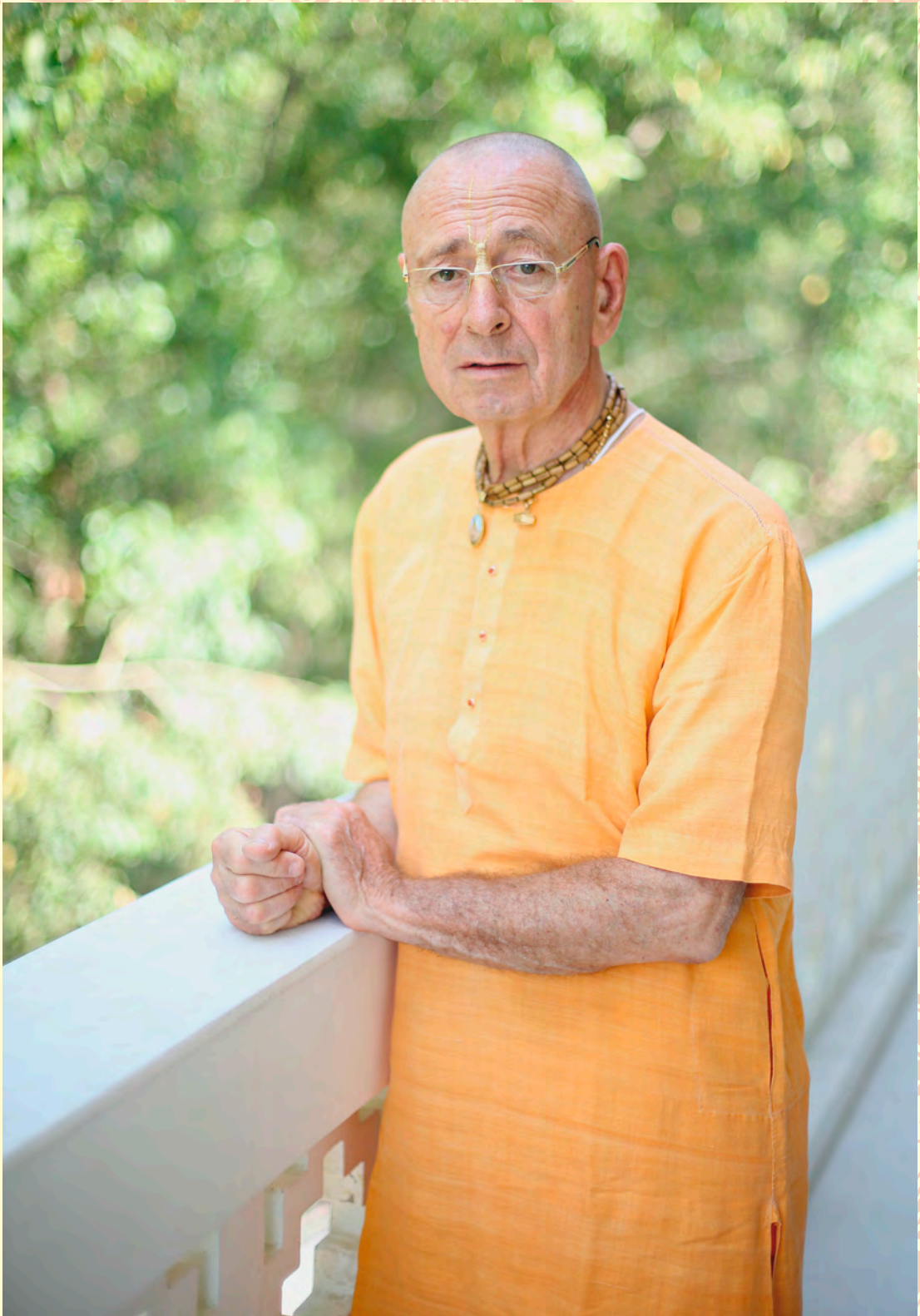

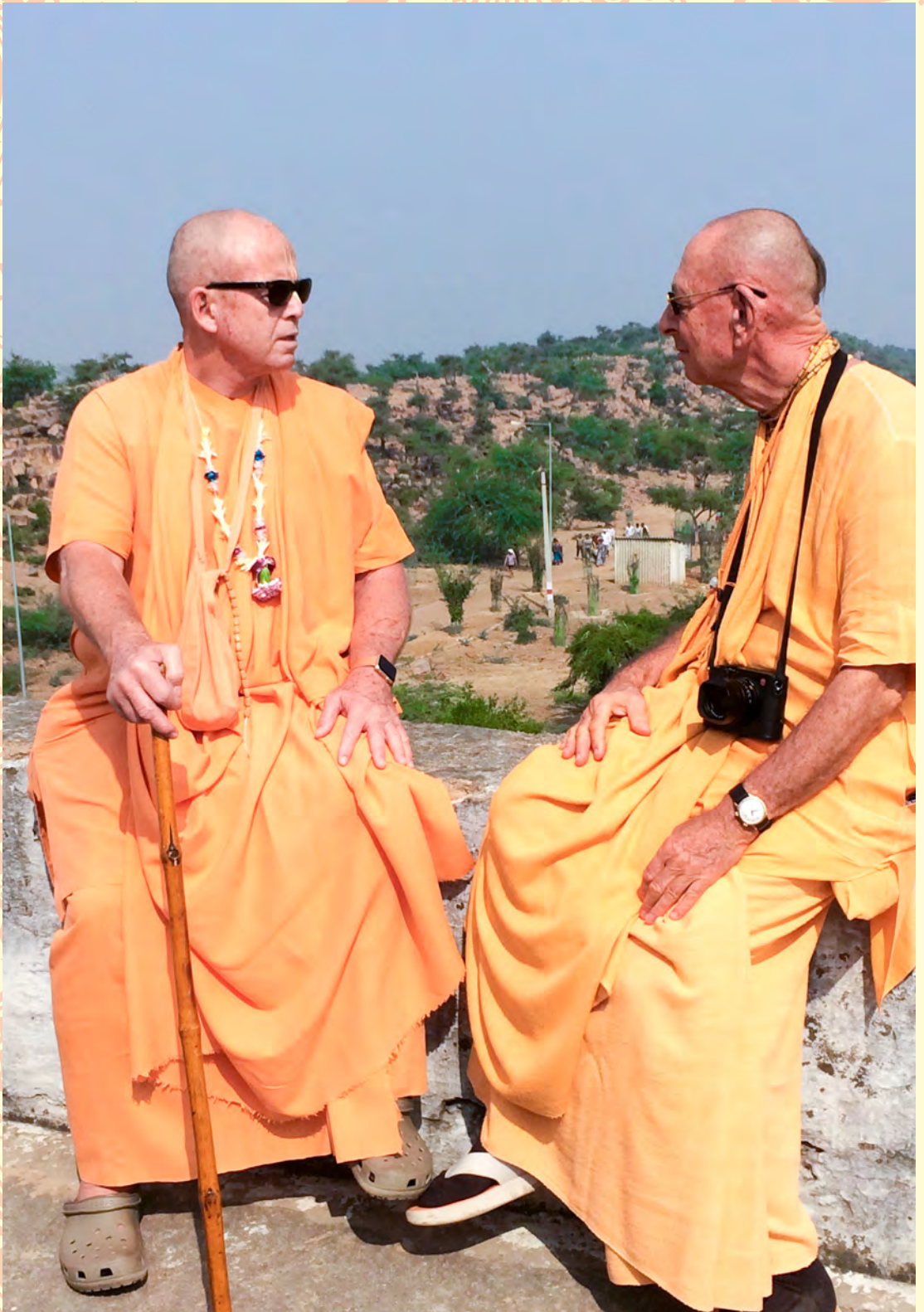

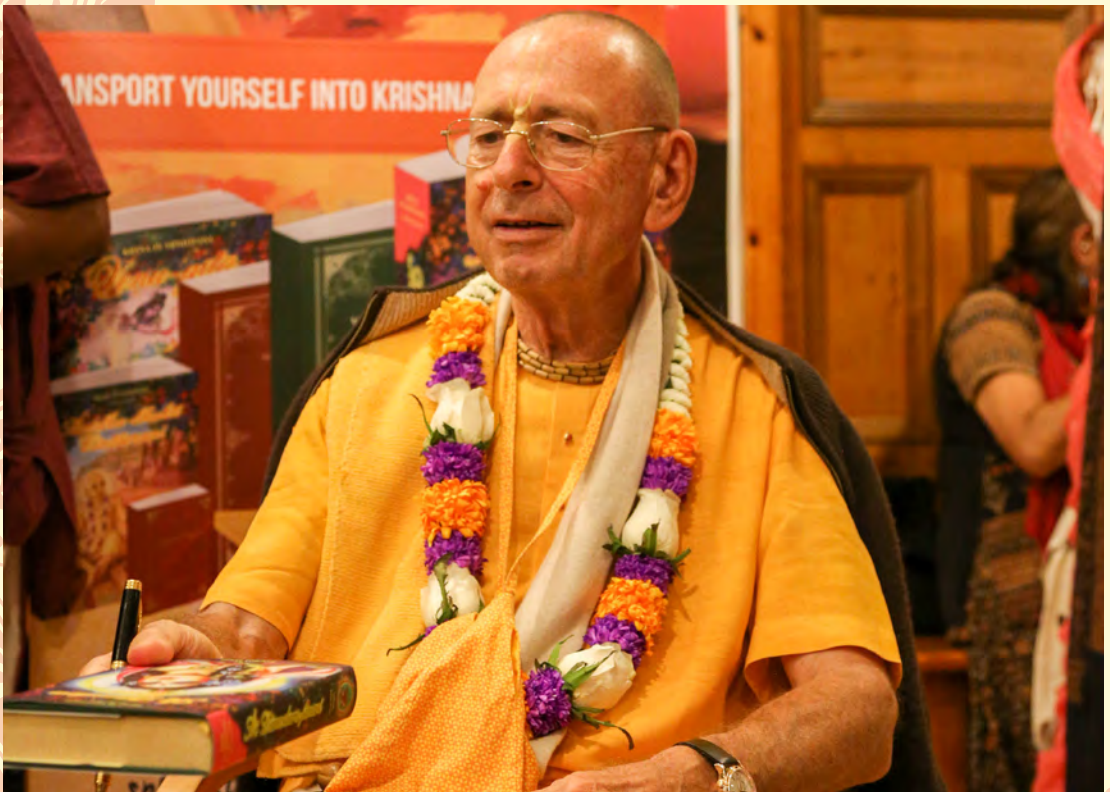

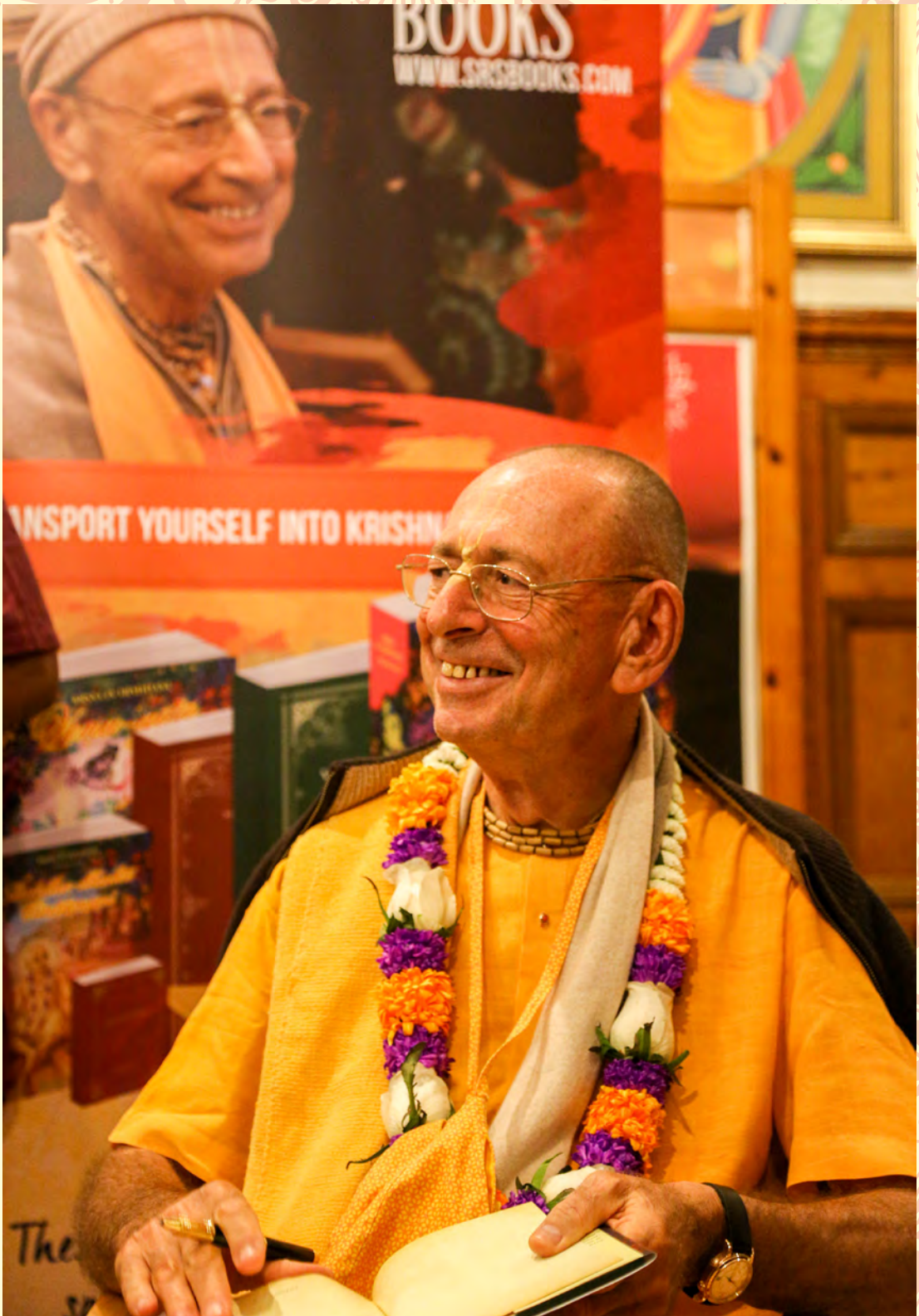

Acyutānanda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Köszönöm a csodálatos *Nava-uraja-mahimāt*, mellyel ablakot mutatsz nekünk a lelki világra és köszönöm a *varṇāśrama* könyvet is, mellyel sok téves elképzelésem oszlattad el. Kezdem megérteni, hogy miért is fontos ez a téma, és a megvalósítása. Szeretnék minden erőmmel mindkét könyv szerint élni és szolgálni a missziót, ahogyan te várod tőlünk.

Ezt a missziót és személyes küldetésedet olvastam nemrégiben, ahogyan 1995-ben megfogalmaztad. Újra és újra elolvastam és szeretném a fejembe és mélyen a szívembe vésni, hogy legalább kis mértékben viszonzni tudjam szolgálatommal azt a mérhetetlen csodát, amit Śrīla Prabhupāda misszióját szolgálva építettél föl Magyarországon.

Szeretnék a neked végzett legfontosabb szolgálatban is tovább fejlődni. Mādhavānanda Prabhu mutatott rá, hogy a *japa* retreateken, szent névről szóló előadásokon keveset hall a szent név éneklésének egyik legfontosabb aspektusáról. Arról, hogy a szent név éneklése a gurunak végzett legfőbb szolgálat, a *japa* lánc pedig a köldökzsinór, amin át éltető „lelki élelemmel” táplál a lelki tanítómester – ha énekeljük a szent nevet.

Jelentéktelen szolgád:
Acyutānanda Dāsa

Adhoksaja Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The nature of pure devotional service is that it is rarely achieved and Śrīla Rūpa Gosvāmī explains that is because Kṛṣṇa becomes controlled by that pure devotion and He is very careful about putting Himself in such a position.

Reflecting on that, one would assume that there are very rare devotees both in the past and at present who have won Kṛṣṇa's trust to such an extent He has come under the control of that devotee. One would see in that devotee the intense purity of love propelling him onwards and upwards in his devotional achievements.

Perhaps the first thing we would notice is how powerfully and feelingly his voice resonates whilst singing *harināma*. Another extraordinary item that may draw our attention is his steadiness, physically, verbally and mentally in his practice of Kṛṣṇa consciousness. As well as his ability to attract and empower other souls to take up and sustain their spiritual practices and commitments. We may also have the good fortune to witness a profoundly deep and intimate absorption in worshipping the Deity compelling one to surmise this is the effects of a very real and tangible relationship.

And finally, at the end of a limitless list, one may observe in such a special personage's writings and teachings a very urgent and poignant cry to attend to our ISKCON's evolutionary cycle.

Ashamed I am to glorify Śrīla Śivarāma Mahārāja on this most auspicious day for one who still has so much envy poisoning his heart, finds it all the more difficult to worship one who has none. Praying I can one day approach you, not by proximity but by spiritual advancement.

All glories to your divine grace.

Your aspiring servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Ādi-Guru Dāsa

Dear Guru-Mahārāja,

My obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Early in the *Caitanya-caritāmṛta* Śrīla Prabhupāda explains that the first qualification of the *ācārya* is that he is compassionate. You always amaze me how you will take the time anywhere and everywhere to give attention to the seemingly undeserving or indifferent, fallen souls and shower them with your glance and instructions for their eternal welfare. What to speak of your unceasing efforts to serve the mission of your spiritual master by constant travelling and communication.

You are 24 hours engaged in this compassionate activity of uplifting the fallen souls and teaching the message of Lord Caitanya. That is my practical experience. Travelling is certainly exhausting and troublesome but you weather it all and utilize every moment in either communication, study or *japa* meditation. You are a practical living example of wasting not a single moment.

Sometimes devotees may have a rosy-eyed picture of *sannyāsīs'* travelling around and it's all nice and smooth but the *sannyāsīs'* and gurus live in the same Kali-yuga as everyone else and moving around on cramped aeroplanes, queueing for security, arduous car journeys, delays, bodily inconvenience etc. are all par for the course. The travelling of conditioned souls and their sufferings are all due to restlessness and material purpose, but you

have no personal need to do all this moving, you simply do it for others.

● May your example reach into all our hearts and inspire us to never stop serving ISKCON and never to make any compromise with the material energy but to always take shelter of Kṛṣṇa. In this way we will please you. Otherwise if we relax and try to enjoy the material world we will immediately be captured by *māyā*. Our real philosophy is that we should always and every moment perform devotional service with our mind, body and words. This practise will help us progress and you are the living example of this in perfection.

Volumes of writings could be penned describing your qualities and achievements and how you have saved us, your disciples and continue to save us. Please accept this tiny glorification, you are my wonderful spiritual master that Śrīla Prabhupāda arranged for me and I am your ridiculously useless servant, please always be merciful to me.

Your servant,
Ādi-Guru Dāsa

Ādi-śakti Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Ismét eltelt egy év. Mennyire gyorsan repül az idő. Hamar eltelik ez az élet is. Sosem lehet tudni, hogy mi történik a következő pillanatban. Mi Kṛṣṇa terve velünk.

Ostoba vagyok mindenhez, még ahhoz is, hogy néhány szép sort írjak neked ebből a csodálatos alkalomból. Csupán annyit tudok, hogy megkaptam ezt a különleges lehetőséget, és épp itt

lehetek, próbálhatom a magam elesett módján szolgálni Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgát, téged, a *bhaktákat*. És ezt neked köszönhetem. Amikor reggel felkelek, és oda állhatok Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya- Gaurāṅga elé, azt neked köszönhetem. Az, hogy Ők látnak engem, és én láthatom Őket, neked köszönhetem. Azt, hogy *bhaktákkal* énekelhetem együtt a *maṅgala-āratit*, neked köszönhetem. Az, hogy Tulasī-devī-t imádhathatjuk, és próbálhatjuk elnyerni a kegyét, azt neked köszönhetem. Az, hogy van lehetőség Tulasī-devī és a *bhakták* társaságában *japázni*, neked köszönhetem. Azt, hogy Śrīla Prabhupādára emlékezhetek és dicsőíthetem *bhakták* társaságában, neked köszönhetem. Azt, hogy minden nap hallhatok leckét a szent írásokból, neked köszönhetem. Azt, hogy Kṛṣṇa *prasādáját* tisztelhetem, neked köszönhetem. Azt, hogy elhoztad Magyarországra Rādhe-Śyāmát... ki másnak köszönhetném. Azt, hogy megismerhetem egy szikrányit is a *vaiṣṇava* kultúrát, az igazi kultúrát... neked köszönhetem.

Amikor szembesülök azzal nap, mint nap, hogy, hogyan éltem a Kṛṣṇa-tudat előtt, és, hogyan élhetek most... azt neked köszönhetem.

Śrīla Prabhupāda adta a *Bhagavad-gītā*t, úgy ahogy van. Te adod Śrīla Prabhupādát úgy, ahogy van. Śrīla Prabhupāda *lokera jīvana*. Śrīla Prabhupāda minden élőlény tanítója és élete. Így te is. Próbálsz tanítani nekünk, hogyan válhatunk emberi lényekké, hogyan válhatunk *bhaktákká*, hogyan tegyük az életünké a lelki tanítómesterünk vágyát, hogyan válhat a szolgálatunk odaadó szolgálattá, hogyan akarjunk még több és több lelket közelebb húzni Kṛṣṇához és, hogyan fejlesszünk ki ragaszkodást, igazi szeretetet Kṛṣṇa iránt... ez az élet. Az igazi élet. És ezt adod nekünk.

ADOD AZ ÉLETED, HOGY ÉLETET ADJ NEKÜNK.
KÖSZÖNÖM...

Jelentéktelen, hálás szolgád:
Ādi-śakti Devī Dāsī

Ākarsinī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Idén 30 éve, hogy Magyarországra jöttél és felelősséget vállaltál azért, hogy megismertesd az emberekkel itt a Kṛṣṇa-tudatot. Csodálatos volt arról hallanom, hogy már pár év alatt az emberek nagy része hallott Kṛṣṇáról és már rengeteg emberhez eljutott a transzcendentális irodalom hála neked és a fordító *bhakták* fáradhatatlan munkájának.

Nagyon jó érzés *saṅkīrtana* közben azzal szembesülni, hogy az emberek többsége hallott már rólunk, szereti a *bhaktákat* és nagyon sok embernek megvan a *Bhagavad-gītā*. Ez mind a te kegyed! Nekem nem megy túl jól az osztás, mint tudod, de kimegyek, hogy elégedetté tegyelek egy kicsit is téged, Śrīla Prabhupādát és az Úr Caitanyát.

Tudom, hogy sosem tudom visszafizetni azt, amit kaptam tőled, de a magam elesett módján így próbálom kifejezni hálámat, és remélem, egyszer majd igazán értékelni tudom azt a lehetőséget, amit kaptam tőled.

Sok fantasztikus élményben volt részem a *saṅkīrtana* során, amikor sikerült kicsit félretenni az elmémet, és szemem előtt tartottam azokat, amiket mondtál a *saṅkīrtana* lelkesítőkön, akkor sikerült tapasztalnom olyan boldogságot, amit azelőtt még soha. Sosem tapasztaltam volna meg, milyen öröm valakinek odaadni Śrīla Prabhupāda könyveit, ha te nem vagy! Köszönöm neked! És azt is köszönöm, amikor a maratonon láttad, hogy hoztam leadni az eredményt és odajöttél megkérdezni, hogy ment. Nagyon jól esett a szereteted, figyelmed, pedig nem vagyok méltó rá, hisz oly keveset teszek. Én sajnos nem osztok olyan jól, mint a többiek, de amit sikerül kiosztanom, az mind a te kegyed.

Egyszer egy *bhakta* mondta nekem, hogy ami jó tulajdonságom van, az mind a guru és Kṛṣṇa kegye. Sajnos nekem még nagyon sok rossz tulajdonságom van, és hosszú még az út addig, hogy kiegyensúlyozott legyek és az Úr szolgálata legyen az első bármilyen körülmény is van, de a te kegyedből van erre esélyem.

Egész életemben nagyon kegyes volt velem az Úr, de természetesen a legnagyobb kegy az volt, hogy találkozhattam veled és általad a Kṛṣṇa-tudattal.

Nagyon szerencsés vagyok, hogy te vagy a lelki tanítómesterem!

Elesett szolgád:

Ākarṣiṇī Devī Dāsī

Akḥilāśraya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy tanítványnak kötelessége arról meggyőződnie mielőtt avatást kér, hogy a guruja valóban hitelesen képviseli-e Kṛṣṇát; kérdeznie kell tőle, hogy bizonyosságot szerezzen. Annak idején eszembe sem jutott, hogy nekem is bizonyosságot kellene szereznem hitelességedet illetően – annyira nyilvánvaló volt, hogy az vagy. Nem volt semmi kétségem efelől, és amennyivel jobban megismerlek, annyival erősebbé válik ez a bizonyosság. Mindig Kṛṣṇa szolgálatáról és annak összes aspektusáról, a legmagasabb filozófiai igazságokról beszéltél, és arról, hogyan lehetne Śrīla Prabhupāda misszióját dinamikusan terjeszteni. És persze nem csak beszéltél erről – bár mások lelkesítése is nagyon komoly feladat-, de irányítottad, sokszor személyesen szervezted és

jelentős mértékben te magad is ezt csináltad. Kivetted részed a prédikálásból akkor és azóta is!

Ugyanaz a tanult filozófus, lendületes prédikátor, tökéletes tanítvány és egyben kiváló mester vagy, akinek megismertelek. És az, hogy ihletett író és eltökélt társadalom építő vagy, az most bontakozik ki a szemünk előtt. Te vagy közösségünk lelke: odaadásunk nem magától értetődő – tőled kaptuk, és gondozásában is segítesz. Te vagy az, aki érvekkel, példamutatással, saját lelki erőddel megváltoztatod a szívünket!

Emellett sokkal többet teszel értem (és másokért is), mint ami egy avató lelki tanítómester feladata lenne! Az Úrral való lelki kapcsolat megalapozásán túl is segítesz, hogy minden szempontból sikeres legyen ez az életem. Figyelemmel kíséred anyagi boldogulásomat, megválaszolod a sokszor ki nem mondott kérdéseimet, hasznos tanácsokat adsz és azt is elfogadod, amikor mégsem olyan döntéseket hozok, amit jónak tartasz. Bár pont példád hatására törekszem rá, de a saját gyermekeimmel nem tudok ennyire kedvesen, törődően bánni!

Azért imádkozom, hogy amit adsz nekem, azt valóban a szívembe tudjam zárni. Ne csak az etikett, kötelesség vagy belső kényszer hatása alatt tegyem mindazt, amire inspirálsz. Azt szeretném, hogy jobban meg tudjam érteni kettőnk kapcsolatát és valóban értékelnem tudjam azt a (részemről tisztelettel kevert) szeretetet, ami kettőnket összeköt. Nem csak azért szeretnék szolgálni, mert ez a legjobb és leghasznosabb elfoglaltság, amit minden szentírás ajánl és magasztal, hanem mert neked örökre lekötelezett, hálás szolgád vagyok! Nem érzem magam alkalmasnak erre a szerepre, de tudom, hogy kegyedből ennél nagyobb csodák is történtek már.

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya Dāsa

Alambikā Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Ahogy múlnak az évek és egyre idősebb leszek, nagyon sokszor eszembe jut, milyen szerencsés helyzetben vagyok, hogy itt élhetek Krisna-völgyben, Rādhe-Śyāma közelében. Fiatalkoromban nem volt elképzelésem arról, hogy fogok élni, amikor megöregszem, mert akkor ez mind távolinak tűnt és nem foglalkoztam vele. A Kṛṣṇa-tudattal megismerkedve megváltozott a gondolkodásom, és Śrīla Prabhupāda könyvein keresztül más szemszögből látom az életet, helyzetemet a világban, mi lesz velem a halál után, miért vagyok itt, hogy kell élnem. Szeretném megköszönni neked, hogy lehetőségem van az odaadó szolgálat gyakorlására. Köszönöm, hogy a közeledben élhetek. Leckéid, könyveid és másféle tanításaid sokat jelentenek nekem, minden helyzetben a Kṛṣṇa-tudat biztos támpontjai. Bármilyen gondom, bajom van, elég, ha meghallgatom a kedvenc leckémet, vagy beleolvasok valamelyik könyvedbe, és máris megnyilvánul a gond és baj megoldására szolgáló gyógyszer. Életed mintául szolgál minden törekvő *bhaktának*, mutatod az utat vissza Kṛṣṇához, csak követnünk kell téged. A te helyzetted, mint vezető és tanítómester, nem könnyű. Nagyon sokat foglalkozol a farm fenntartásának irányításával, a *bhaktákkal*, mindennel Śrīla Prabhupāda misszióját folytatva. Köszönöm. Szeretnék segítségedre lenni tovább vinni ezt a missziót, amíg tudom végezni a szolgálatomat.

Örökre elkötelezett szolgád:
Alambikā Devī Dāsī

Amṛta Devī Dāsī

My Dearest Guru Mahārāja,
Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine lotus feet.

The depth of your devotion is extremely difficult for me to understand while your steady, deep dedication and love for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Śrīla Prabhupāda, has always left me in awe and reverence of you.

Dear Guru Mahārāja, there are no words that would be able to convey how special you are to me, or how fortunate and blessed I am to have you so prominent in my life. Only by your personal association and instructions am I able to stay on track on my spiritual path. I want to give you everything that I have, as it is only due to your mercy and the mercy of Rādhā-Śyāmasundara I have anything to offer.

The past year has been a roller coaster of change, you have been there throughout the process giving me the enthusiasm and encouragement to make the necessary changes to go forward in my Kṛṣṇa consciousness. Thank you.

By your mercy I now have a home from where I can try and serve you and the devotees. Before you arrived in January Varṣaṇā and I spent hours shopping and arranging everything to ensure we had the basic things to make your stay comfortable, it was such a lovely meditation in preparing the home for your arrival. It was such a wonderful opportunity to be able to service you and the many devotees that came to visit you, what a blessing. I really feel I got a glimpse of how it would have been like for the devotees in the early days, preparing and waiting in great anticipation and eagerness for Śrīla Prabhupāda's arrival. I am in no way qualified to serve such a great soul as yourself, but I hope and pray that you will shower your mercy on this fallen soul once again.

Your servant and daughter always,
Amṛta Devī Dāsī

Amṛta Gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year has passed and this most wonderful day has arrived again when I am able to glorify you freely.

My Guru Mahārāja. My spiritual master.

Soft as a rose and hard as a thunderbolt.

I wouldn't desire it any other way.

I wasn't looking for a cheap guru who would flatter me and cater to my whims.

No!

How would that benefit me?

But the real deal.

“Does that even exist?” I asked myself.

And then in Jan 2000 you stepped into Soho Temple.

It was the first time I was to meet a guru.

I eagerly anticipated your arrival, wondering whether you would be like what I expected a guru (the Lords representative) to be.

As you reached the top of the stairs I had my first glimpse of you from the packed first floor landing.

You appeared very stately. Sober and grave. Aristocratic. Kingly, emanating a powerful aura.

You were exactly how I expected the Lords representative to be.
Everyone bowed down to pay you their obeisances.
I was new to the temple and didn't know that etiquette at the time, so stayed standing.

I was at the far end of the landing, so there was a sea of devotees between us, until now that is.
Now it was just you and I standing.
Our eyes met and your glance penetrated into my heart.
It was an extremely mystical, powerful moment.
In that most potent moment I accepted you as my spiritual master as I also went down to pay you my obeisances.

It wasn't until eleven years later that I received *dīkṣā* from you.

Now seventeen years has passed since that first meeting.

During that time, you have been a pillar of strength in my Kṛṣṇa consciousness.

You have always been there for me during thick and thin.

Not so long ago I received a letter from you out of the blue.
It was such a personal letter.
It moved me greatly.

I thought, "Guru Mahārāja, who has so many disciples and is helping to maintain and expand an International movement, considered me, and wrote me a letter to encourage and inspire me in my Kṛṣṇa consciousness".

Such is your kindness.

On a number of occasions, I have visited New Vraja-dhāma, to take shelter of you and the holy *dhāma*.

You have always been very gracious and kind in welcoming me.

Once, in a letter I received from you, dated 24th Oct 2013 you

even invited me to come and spend a longer period of time at New Vraja-dhāma, to do some service and associate with you.

I haven't taken you up on that kind offer yet, but I know I must!

Guru Mahārāja, you have been my greatest inspiration in my Kṛṣṇa consciousness over the last seventeen years.

And now here I am, chanting my sixteen rounds daily, following the regulative principles and regularly distributing Śrīla Prabhupāda's books.

Thank you Guru Mahārāja for everything you have done.

Your extremely grateful, insignificant disciple,
Amṛta Gopāla Dāsa

Amṛta Dāsa és Śyāmapyārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntünk ezen a tanítványaid számára legkülönlegesebb napon, a *vyāsa-pūjā* napján.

A születés mindig egy izgalmas történet a világban. Valaminek a kezdete, ami olyan sok érdekes lehetőség felé tart. Sok ember születik nap, mint nap, hogy beteljesítsen valamit az Úr tervéből. Tegyen valamit, amivel hatással van a világ sorsára.

De kevés olyan személy van, aki azért jelenik meg ebben a világban, hogy az Úr legfelsőbb terveit váltsa valóra. A *vaiṣṇava sāstráknak* köszönhetően tudjuk, hogy az Úr Kṛṣṇa tervei nem csak abban merülnek ki, hogy az emberiség egy békés, erkölcsös,

anyagiakban fejlődő világot hozzon létre. Neki ennél sokkal magasabb céljai vannak.

Habár a Kali-korban nagy érdemeket tulajdonítanak az olyan jótékonykodóknak, mint Warren Buffet vagy más nagy embereknek, akik hozzájárulnak a világ anyagi jólétéhez, a śāstra megmutatja nekünk, hogy mi az, ami az igazi magasságokba röpít minket, mi az emberiség valódi célja.

Azonban ahhoz, hogy az Úr ezen tervei „napvilágot lássanak” szükség van különleges születésekre, amit inkább megjelenésnek nevezünk, mert ez a szó is már utal az esemény különlegességére.

Az Úr Kṛṣṇa a saját megjelenésének és az ezt követő tetteinek a megértését azzal jutalmazza, hogy az illető eléri a lelki birodalmat.

Na de ahhoz, hogy az ember megkapja ezt a tudást és meg is értse, ahhoz egy ennél még fontosabb megjelenésre van szükség. Ez pedig a lelki tanítómester megjelenése.

Láthatjuk, hogy Bill Gates vagy Steve Jobs milyen hatalmas hatással van a modern társadalom sorsára. A tevékenységeikkel emberek millióinak befolyásolták az életét.

De ha mélyen a felszín alá nézünk, akkor megláthatjuk a csillogás mögött azt a zavarodottságot, ahová az ilyen „kapitányok” terelik az emberiség hajóját.

Vak vezet világtalant.

Az olyan „hajós kapitánynak”, mint amilyen te vagy Guru Mahārāja, azt köszönhetjük, hogy a „csónakunk” nem veszélyes vizeken, viharos óceánokon hanykolódik, hanem a Yamunā partján siklik. Amikor partot ér Keśī-ghāṭánál vagy Kāliya-ghāṭánál, esetleg Dhira Samiránál, akkor olyan csodák várnak ránk, amit legmerészebb álmainkban sem reméltünk.

Ez az Úr igazi terve velünk. Ez az, amit szeretne, hogy megtörténjen. De ehhez különleges személyek megjelenésére van szükség...

Köszönjük, hogy megjelentél Guru Mahārāja!

Köszönjük a szeretetedet és a törődésedet!

Szolgáid: Amśu Dāsa és Śyāmapyārī Devī Dāsī

Anālakṣitā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig nagy örömmel tölt el, hogy megjelenési napod alkal-
mából köszönhetlek!

Immár 30 éve, hogy Magyarországra jöttél, beteljesíteni Śrī Caitanya Mahāprabhu jóslatát, és szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda vágyát, hogy a Kṛṣṇa-tudat az egész világon elterjedjen.

Számtalan nehézséget kellett leküzdened, sőt a szabadságodat is kockára tetted. Hiszen az akkori kommunista Magyarorszá-
gon a szabad vallásgyakorlás tiltott volt, és ha valakit elkaptak azt börtönbe zárták. De rendíthetetlen hited Kṛṣṇában és Śrīla Prabhupādában, elkötelezettséged a Kṛṣṇa-tudat terjesztése iránt, minden akadályt legyőzött. A hited Kṛṣṇában, hogy Ő minden körülmények között megvédelmezi *bhaktáját*, amelynek ékes bizonyítéka, hogy olyan nehéz körülmények között is képes voltál elvetni az odaadó szolgálat magját ebben a kis országban. És nemcsak, hogy elvetted ezt a kis magot, hanem fáradhatatlanul ápoltad, gondoztad, gyomláltad, és ezt a magocska meg is hálálta. Hatalmas és legyőzhetetlen fává növekedett, ami még ma is növekszik. Ez a magyar *yātrā*, melynek erős gyökereit a te tiszta odaadásodnak köszönhetjük.

Számos idősebb *bhakta* visszaemlékezéseiből bepillantást nyerhetünk, milyenek is voltak a kezdetek. Felfoghatatlan, hogy veled együtt a *bhakták* mennyi nehézséget és lemondást vállaltak, annak érdekében, hogy Magyarországon is elterjedjen a Kṛṣṇa-tudat. Bár látva a rólad készült fotókat, és személyesen találkozva veled, senki sem csodálkozhat azon, hogy a *bhakták* minden személyes érdekeiket félre dobva, feltétel nélkül követtek téged. Olyan elementáris erő árad belőled, ami mindenkit magával ragad. Annak ellenére, hogy már eltelt 30 év, és

a tested kezd öregedni, a mai napig semmit sem csökkent az az erő, lendület és kitartás, ami áthatja egész lényedet. Ma már tudom, hogy ez a Kṛṣṇa iránti tiszta odaadó szeretetednek, és Śrīla Prabhupādának kifejezett háládnak köszönhető.

10 éve, 2007. július 1-én, a Szekérfesztiválon láttalak először. Akkor még sok mindent nem tudtam, többek között a nevedet sem. Amikor begördült a szekér a Vörösmarty térre, te ott álltál Jagannātha, Baladeva és Subhadrā előtt. A *mahā* édességeket dobáltad a szekérről a tömegbe. Mindenki próbált legalább egy kis morzsát megszerezni, de én csak álltam és néztelek téged. A felismerés érzése kerített hatalmába, hogy „Igen, Ő az!”, akiről Śrīla Prabhupāda könyvében olvastam, hogy ha fejlődni szeretnénk a lelki életben, menedéket kell vennünk egy lelki tanítómester lótuszlábánál. Tudtam, hogy te vagy az, akinél menedéket kell vennem. És indokolatlan kegyednek köszönhetően pár év múlva tanítványoddá fogadtál, és egy csodálatos lelki névvel ruháztál fel.

Minden nap azért imádkozom, hogy szerény képességeimhez mértén, meg tudjam ezt hálálni neked. Kérlek, továbbra is légy kegyes hozzám, hadd maradhassak lótuszlábaid árnyékában!

Jelentéktelen szolgád:
Anālakṣitā Devī Dāsī

Ananda Caitanya Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my prostrated obeisances at your moonshine lotus feet, the radiance from which provide warmth and light in my otherwise dreary existence.

Every day provides a new opportunity to meditate on and glorify guru. Indeed the serious disciple remains always absorbed

in the glories, mood and mission of guru. However the Vyāsa-pūjā ceremony provides a unique opportunity to deepen that meditation and to make public at least some of the glories of one's guru.

You have told us many times that a disciple's most important service is to become fully Kṛṣṇa conscious—to perfectly apply the teachings of the guru and the scriptures, showing by example that those teachings yield fruit. This naturally brings glory to the guru.

Indeed, to serve and glorify the guru is the foremost duty of a disciple. Prahlāda Mahārāja brings out this point emphatically as he offers prayers to Lord Nṛsimhadeva in the seventh Canto of *Śrīmad-Bhāgavatam*. In 7.9.28 he says of Nārada Muni, “Your servant kindly accepted me as his disciple and instructed me how to achieve this transcendental position. Therefore, my first duty is to serve him.” In the purport, Śrīla Prabhupāda elaborates on this point: “One should serve the spiritual master first. It is not that one should bypass the spiritual master and desire to serve the Supreme Lord. This is not the principle for a Vaiṣṇava.” Thus we understand Guru Mahārāja that we just need to focus on serving you with single-pointed focus and attention. Our relationship with Kṛṣṇa and direct service to Him will come automatically, through your mercy. You have given us everything we need to advance thus far, and you will continue to give us everything in the future. *Kim vā parair* (ŚB 1.1.2)?

Fortunately or unfortunately, there are a plethora of moods prevalent in our society today. One definite drawback is that I see many newcomers positively bewildered as they attempt to navigate through the copious views, opinions and examples of what it is they should be doing to become Kṛṣṇa conscious. It is a worrying trend that Śrīla Prabhupāda's thrust – the essence of his message—is often not coming through with the clarity that it deserves. However, thankfully, those in the line of Śivarāma Swami have a very clear remit, which is entirely based on the mood and teachings of Śrīla Prabhupāda. Become Kṛṣṇa conscious

(by strictly adhering to Śrīla Prabhupāda’s instructions) and help others to do the same. Śrīla Prabhupāda says, “You must know the mind of the person...you want to serve.” In many ways, you make it easy for us Guru Mahārāja! You make it very clear as to what you want from us. I feel it is only with such clarity that the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu will stay alive.

Reading Śrīla Prabhupāda’s 1961 Vyāsa-pūjā offering to Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura Gosvāmī put further fire in my belly. Our Śrīla Prabhupāda exhibits his signature mood, which sets him apart from his godbrothers. In essence, his message is that worship of the spiritual master is about more than just offering flowers and sweet words. It is about following his order, which for those in the Sārasvata line means to preach. It is in the third Vaiśiṣṭya of this offering that he writes the famous line: “Let the neophytes go in the temples to do nothing but ring bells.” Furthermore, he mentions this wonderful *modus operandi* that I have been meditating on: “do this preaching work, merged in your instructions.” To preach is no doubt laudable, but to do so whilst absorbed in guru, his mood, his instructions, his form, his *vāñī*, and fundamentally, for his pleasure; this is the key to empowerment and this is real *guru-sevā*. I pray to be “merged in your instructions” in all ways and always.

Such *sevā* is the least we can do. We have received everything from you. It is but a token of our appreciation for opening our darkened eyes with the torchlight of transcendental knowledge. Relatedly, when Kṛṣṇa and Sudāmā went to collect firewood and got caught in a storm, they had to stay out overnight. When Sāndīpani Muni, their guru, eventually found the boys in the morning, he remarked as follows (ŚB 10.80-1): “O my children, you have suffered so much for my sake! The body is most dear to every living creature, but you are so dedicated to me that you completely disregarded your own comfort. This indeed is the duty of all true disciples: to repay the debt to their spiritual master by offering him, with pure hearts, their wealth and even their very lives.”

Let me also put my physical, mental and emotional comforts aside and give my life to liquidating the huge debt I owe to you, dear Guru Mahārāja. Let me dedicate myself to the Sārasvata/Prabhupāda/Śivarāma line of preaching. Let me be dedicated to serving your lotus feet, your *vāṇī*, life after life. *Kim vā parair?*

Aspiring to be a servant useful to your cause,
Ānanda Caitanya Dāsa

Ānanda Vr̥ndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Alázattal eléd borulva először szeretném felajánlani a tavalyi törekvésemet, remélve, hogy valamilyen kis örömet okozhattok vele neked.

És imádkozom hozzád, hogy az idei évi felajánlásommal bár csak tovább mélyíthessem a veled való kapcsolatomat.

Idén van 30 éve annak, hogy eljöttél Magyarországra és felvállaltad azt, hogy az Úr Caitanya misszióját megismertesd ezen ország embereivel, és, hogy segíts az Úr tanításait az életükben alkalmazni.

Márciusban Mañjarī Mātājī egy hónapon át, eláraszt minket a rólad szóló gondolatokkal, hogy miken is mentél át, hogy így 30 év után, ilyen lehetősége van ma egy embernek a Kṛṣṇa-tudatot gyakorolnia Magyarországon. A visszaemlékezést olvasva úgy tűnik mesébe illő dolog történt. A *caṇḍālák* sík, pusztá földjéből

megnyilvánult, kiemelkedett Vṛndāvana és Navadvīpa, az odaadásodra válaszolva. Megjelentek e *dhāmák*, az imádott Uraikkal együtt.

Többször mondtad, hogy mivel Kṛṣṇa mindenhol ott van, ezért a *dhāmája* és Ő Maga meg tud jelenni bárhol. És Kṛṣṇa azon *mahājanáknak* meg is nyilvánítja Személyiségét, lakhelyét, akik tényleg látják Őt mindenhol, az Iránta érzett szeretetük miatt. Ilyen módon válik az Úr láthatóvá az anyagi tudatú személyek számára is, egy olyan formában, amit a közönséges szemeikkel felfoghatnak.

A 90-es években írott leveleidben, és tartott leckéidben kifejezted, hogy sosem gondoltad volna, hogy márvány *mūrtik* állnak majd Budapesten és Somogyvámoson a márvány templomaikban, nyilvánosan imádatban részesülve. De az Úr mit tud tenni, ha szeretettel, hívja Őt egy *mahājana*, hogy szolgálhassa Őket? A legszebb felajánlás, amivel a kedvükben szeretnél járni, nem más, mint, hogy szeretnéd megtanítani nekünk, feltételekhez kötött lelkeknek, hogy mit jelent Rādhe-Śyāma boldogságáért élni, hiszen szerves részükként ez az, ami végső elégedettséget nyújtja mind az Úrnak mind nekünk az Ő szerves részeinek.

Mesélted, hogy volt arra példa a múltban, hogy a *mūrtik* szolgálata el lett hanyagolva. Ezért azt mondtad, hogy minden *bhakta* felelőssége gondoskodni a *mūrtikről*, hogy Nekik mindenük meg legyen, mint Magyarország királya és királynője. Hiszen, ha gondoskodunk Róluk, minden sikeres lesz. Azért hívtad Őket meg, hogy felajánlhassuk Nekik jelentéktelen szolgálatunkat, és ezzel a törekvéssel a legnagyobb ajándékot kaphassuk meg, egy örök, tudással, boldogsággal teli kapcsolatot, az Ő örök lelki hajlékukon. Azért hívtad meg Őket, hogy az Övéik lehessünk. A szereteteddel megnyilvánítottad nekünk Kik is várnak minket.

E 30 év alatt olyan sok szerencsés személy kerülhetett veled kapcsolatba, hogy megtanulhassa a szeretet művészetét, amivel végleg elvághatja a kapcsolatát az önzéssel és örök lakhelyet találhat Rādhe-Śyāma önzetlen szolgálatában.

Śrīla Prabhupāda írja, hogy minden jámbor tett legnagyobb

eredménye, amit a világba el lehet érni az, ha az ember egy *mahātmā* társaságába kerülhet.

Sok-sok élet után, amikor jámbor cselekedeteinek gyümölcsei beérnek, az ember lehetőséget kap arra, hogy tiszta *bhaktákkal* társuljon, s ekkor képes lesz elválni a tudatlanság kötelékének csomóját, ami a különféle gyümölcsöző tettek következtében leköti... Ez a *bhakti-yoga*, az Úr Vāsudevának végzett odaadó szolgálat a felszabadulás valódi útja (*Śrīmad-Bhāgavatam* 5.19.20).

Csak egy nagy lélek társaságában van lehetőség egy *mahātmává* válni, hasonlóan ahhoz, ha bármilyen foglalkozást is szeretne kitanulni egy ember, azt csak egy olyan személytől sajátíthatja el, aki annak a mestere.

A Róluk szóló könyvek, amiket írsz, a Nekik épített templom minősége, a Nekik végzett személyes szolgálatod, az Értük hozott áldozatvállalásod, és még sok minden más, mind megmutatják azt, hogy az Úr iránti önzetlen szeretet tanára vagy. Amire tanítasz az nem más, mint, hogy halljunk és énekeljünk Róla, hogy végezzük az Úr odaadó szolgálatát, és, hogy szolgáljuk a *vaiṣṇavákat*.

Próbálsz valahogy mindenkit lefoglalni és elfoglaltságot adni Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmában, hogy dicsőségessé válhassunk. Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī a *Caitanya-caritāmṛtában* azt mondja, hogy mivel Śrī Caitanya Mahāprabhu vezette be a *saṅkīrtana* mozgalmat, aki a *saṅkīrtanával* próbál örömet okozni az Úrnak, az nagyon-nagyon dicsőséges.

Bármit is kérsz tőlünk, az csak a mi javunkat szolgálja. Próbálsz felébreszteni és felépíteni bennünk az Úr iránti önzetlen szeretetet. Kérsz minket, hogy tegyünk valamit, de igazából mi érdekünkben kérsz tőlünk, nem saját magad miatt. Azért kérsz tőlünk, hogy adhass nekünk, hogy odaadhass minket Rādhe-Śyāma szeretetének.

Szeretnék neked felajánlani egy szép történetet, ami a tőled jövő ajándékról szól.

Volt egy idős ács, aki már ép nyugdíjba ment volna, és elmondta a mesterének, hogy abbahagyja a munkát, mert már nyugodt életre vágyik. Mondta hiányozni fog neki majd munkája,

de szeretne elmenni nyugdíjba. A mestere sajnálta, hogy elmegy egy jó szakembere, De megkérte őt, hogy építsen még egy utolsó házat a kedvéért. Csak még egyet.

Az ács igent mondott, de később látszódott, hogy a szíve már nem volt benne ebben a munkában. Nem dolgozott olyan szépen és olcsó anyagokat használt. Nagyon szerencsétlen volt, hogy így fejezte be a dicséretes karrierjét. Mikor az ács készen volt a mestere jött és megnézte a házat. Ekkor a mester fogta és odaadta a bejárat kulcsát az ácsnak. És a következőt mondta neki.

Mostantól ez a te házad, ez az én ajándékom neked, amiért nekem segítettél... Az ács meghökkent. Micsoda szégyen. Bárcsak tudta volna, hogy a saját házat fogja építeni, annyira másképp csinálta volna, másképp állt volna hozzá.

Velünk is ez történik. Olyan sok mindenbe beletettük az energiánkat, hogy jól éljünk, és amikor már belefáradtunk az életbe és vágyunk a végső elégedettségre, találkozhatunk egy *mahājanával*, aki azt mondja, építs még egy utolsó házat a kedvemért, ajánld ezt az egy életet arra, hogy segíts nekem, és megkapsz mindent, amire mindig is vágytál.

És előfordul sajnos néha, hogy nem tesszük bele a legjavát abba, hogy tanuljunk tőled és segítsünk neked, amivel igazából a saját kapcsolatunkat építjük Rādhe-Śyāmával. Aztán idővel megdöbbenve rájövünk, hogy abban a házban, abban a Kṛṣṇa-tudatban kell élnünk, amit felépítettünk, nem kisebbbe, és nem nagyobbba. És gondoljuk, bárcsak újra kezdhetnénk, biztos másképp csináltuk volna. Mi vagyunk a lelki életünk ácsai. Minden nap, amilyen mértékben követjük az utasításaidat, olyan minőségű szöggel olyan minőségű deszkával, olyan minőségű fallal, építjük a házunkat, hogy a Legfelsőbb Úrral élhessünk együtt. Ahogy ma döntünk, amilyen a hozzáállásunk, olyan lesz a ház, a Kṛṣṇa-tudat, amiben holnap élni fogunk az Úrral.

Csak azért kérsz tőlünk, hogy adhass. És türelmesen várod, mikor fogjuk felismerni a jó szerencsénket, hogy ha kérsz, akkor csak azért teszed, hogy adhass nekünk. Adj nekünk egy lakhelyet Rādhe-Śyāma örök boldogsággal teli szolgálatában.

Legvégül egy imával fordulok hozzád.

Bhadraśravā így szólt:

„Egyszer a Tudatlanság egy démon alakját öltötte magára, ellopta a Védákat, és magával vitte őket. A Legfelsőbb Úr azonban Hayagrīvaként megjelenve visszaszerezte, és visszaadta őket az Úr Brahmānak, amikor Brahmā könyörgött értük.

Az uralkodó ennek a Legfelsőbb Úrnak ajánlja tiszteletteljes hódolatát, kinek eltökéltsége sohasem lankad!”

És én tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked Guru Mahārāja, kinek eltökéltsége sohasem lankad, hogy segítsen a rábízottakra.

Ezen a napon én is esedezve fordulok hozzád, kérlek, segíts nekem is visszaszerezni az elveszett, tiszta Kṛṣṇa-tudatomat.

Törekvő szolgád:

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Ānanda-vardhana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és Isteni Kegyelmednek!

Most is eljött az a dicsőséges idő, hogy téged dicsőíthetünk. Most, hogy vendégvezető lettem, az Úr fegyveréről is kell mondanom valamit a vendégeknek, a Sudaršana cakráról, az idő kerekéről, aki csökkenti életünk hosszát a pörgésével (mellesleg pont most olvasom azt a részt, mikor Caṇḍavega a 365 Gandharva katonájával megtámadja Purañjana király városát). Szoktam nekik mondani, hogy lehet hozzá imádkozni: „Kedves Sudaršana-deva, kérlek add, hogy ebben az emberi testben rendelkezésemre álló időt a lehetőleg Istennek tetszőbb módon tudjam eltölteni.” Szóval ezt azért írtam le, mert érzékeltetni

akartam annak az időnek a fontosságát és hasznosságát, amit a te dicsőítésedre fordítunk. Ki tudja, eltelhettek már életek milliárdjai is a saját jelentéktelen önmagam dicsérésével és sajnálásával, ami igazából egy haszontalanul eltöltött idő. Bocsánat a szóömlengésért, de a minap volt itt Śrīla Nirañjana Mahārāja és egy negyedórás kis beszédet tartott a mājāpuri tartózkodásának idejéről, arról beszélt, ami számára a legfontosabb meditáció volt az ott-tartózkodása alatt. Figyelmét leginkább a GBS gyűléseken jelenlévő *vaiṣṇavák* magában történő dicsőítése kötötte le értékes ékszerekként tekintve rájuk. Nem beszélt sok mindenről, ezt a momentumot, és a közös *Bhāgavatam* olvasásokat emelte ki, és ez inspirált.

A te személyed olyan mint egy soha el nem szakadó köldökzsinór Kṛṣṇa és miközöttünk, az életet adó táplálék, ami eredetileg Kṛṣṇától jön, pedig az általad énekelt szent nevek, inspiráló tanításaid, útmutatásaid, szidásaid, elismerő szavaid, példamutató tetteid, és extatikus írói gyümölcseid, alkotásaid, melyek teljességében képesek feltárni éned rendkívül emelkedett helyzetét. Te valóban rendelkezel avval a Śrīla Prabhupādától jövő felhatalmazással, aminek köszönhetően le tudod szedni a *jīváról* az *ahañkāra* bilincset, s mint egy régen elfeledett emlék fog elemi erővel betörni a tudatunkba a felismerés, hogy mi Kṛṣṇához tartozunk, és Ő pedig hozzánk. Ezt Pāvani és Rādhā-kunḍa Mātājik csodálatos „hazavezetésével” is bizonyítottad, ami egy megcáfolhatatlan bizonyíték a képesítettségedre. Irodalmi alkotásaid és szavaid mögött ezért látszik, hogy rendkívül mély megvalósítások húzódnak. Ezek nem olyan szavak, mint azoknak a tudósoknak és Indológusoknak a szavai, akik csupán rendezetlen és sokszor spekulatív információhalmazokat mondanak s tanítanak, mint az ostoba papagájok, akik mindenféle megértés nélkül képesek a szavak megtanulására és ismételtetésére.

A Védikus „szentháromság” közül az Úr Viṣṇura, az Isten-ség Személyiségére hárul a legnehezebb feladat az univerzum szervezésében, ami nevezetesen a fenntartás feladata. Teremteni és pusztítani ehhez képest viszonylag könnyű. A Legfelsőbb

Úrnak ebben a feladatban legfőképpen az a legfontosabb stratégiai lépése, hogy időszakos személyes jelenléte, kedvteléseinek bemutatása, szavainak kimondása mellett, átadja a Védák üzenetét írott formában is az emberi társadalomnak egy megfelelő tanítványi láncolaton keresztül gondolván a társadalom jövőbeni degradálódására.

Mint ahogy Śrīla Prabhupāda is, te is ugyanezt az elvet követted, mikor a *yātrā* fennmaradását, és fejlődését próbálsz megalapozni, nem csupán tetteiddel szavaiddal, hanem írásos formában törvénykönyveiden keresztül is. Ez a stratégiai lépés is bizonyítja a lelki tradícióhoz való hűségedet.

Ez a közösség és tágabb értelemben vett társadalom is ha legműködőbb követőiddel és egymással neked tetsző módon együttműködve „törvénykönyveidet” – melyek szemernyit sem térnek el az *ācāryák* szavaitól – pontosan követni fogja, akkor biztos, hogy virágozni fog, s alkalmas lesz arra, hogy mint egy ugródeszka, tagjai vissza tudjanak térni belőle örök otthonukba.

Nagyon, nagyon, nagyon szépen köszönök mindent neked kedves Guru Mahārājám, de legfőképpen írott *vāṇīdat*, mely örökké köztünk fog ragyogni. Kérlek, add a kegyed, hogy még rovarszerű élethosszom ideje alatt mindet át tudjam tanulmányozni alaposan.

Szolgád:

Ānanda-varadhana Dāsa

Ānandini Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, és Új-Vraja-dhāma *bhaktáinak*.

Sokáig egy megfoghatatlan dolog volt számomra, hogy pontosan mint jelent az, hogy a lelki tanítómester visszaviszi a tanítványát a lelki világba, vissza Kṛṣṇához. Ez az Ő egyik feladata. Az avatáskor a *bhakta* megfogadja a négy szabályt, *japázik* és olvassa Śrīla Prabhupāda könyveit. Ugyanekkor a lelki tanítómester felelősséget vállal, hogy a tanítványát visszaviszi Kṛṣṇához a lelki világba. A tanítványnak az évek során feltétel nélküli bizalmat kell kiépítenie a lelki tanítómestere felé, egy szép szeretetteljes kapcsolatot, amelyben a lelki tanítómester minden kérését és utasítását megértve pontosan végre tudja hajtani azokat.

Láthattunk két példát is erre itt Új-Vraja-dhāmában: Pāvānī Mātājī és Rādhā-kuṇḍa Mātājī esetében. Te mindkét esetben készen álltál éjjel és nappal, hogy adj nekik pontos útmutatást, mit csináljanak. Ők követték az utasításaidat. Életük végén elérték a tökéletességet a te kegyedből.

Rādhā-kuṇḍa Mātājī élete a rajtad való függés szép példája. Ő mindig így gondolkodott: ezt meg kell kérdeznem Guru Mahārājától, ezt el kell mesélnem neki, vajon ez tetszeni fog neki... Mindig rajtad meditált, és a naplójából kiderült, te is nagyon figyeltél rá. Ő szolgált téged és te segítettél neki. Még senkinél sem láttam ezt a mély kapcsolatot. Ez volt a mély, tökéletes bizalom a lelki tanítómesterben. Ez egy nagyon különleges dolog.

Amikor kaptam, elfogadtam tőled avatást megkérdeztelek, mit tehetek érted, hogyan szolgáljalak, mit vársz el tőlem, azt mondtak: végezd tovább Rādhē-Śyāma szolgálatát. Volt egy kis hiányérzetem, hogy fog kialakulni egy mély kapcsolatom veled. Mit csináljak? Egy leckén azt hallottam: ha figyelmesen *japázunk* az kapcsolat a lelki tanítómesterrel is és Rādhē-Śyāmával is. Figyelmesen kell *japázni!* Add a kegyed. Törekedtem, de amikor bejöttél a templomszobába, és megláttál máris küldtél valakit: szólj neki ne aludjon. Aztán nap mint nap szóltál, amikor megláttál: ébrenlét, ébrenlét, ébrenlét, vagy ne aludj. Köszönöm a figyelmed, sajnálom, hogy ilyenre kell az energiádat pazarolni. Szégyellem magam érte. Törekszem a tiszta *japázásra*, sikerülnie

kell, különben itt ragadok az anyagi világban. És akkor mi lesz a céloommal? Tiszta istenszeretetet, *prema*, hogyan lesz? Nagyon szeretném, mindent meg akarok tenni érte és érted. Szeretnék olyan figyelmesen *japázni*, mint te, és szolgálni olyan eltökélten, mint te.

Yāvaṭā: Kivinni felajánlásokat este „Javatba”, és másnap elvinni neked. Ez nagyon izgalmas. Úgy találtam megvan a kapcsolat mélyítésének útja. Eddig 208 felajánlást vittem ki. Vajon elfogadták? De valami hiba történhetett, mert egyre kevesebb felajánlást tudok elvinni neked, és nem tudom, hogy nem zavar-e, nem tolokodás-e részemről és elveszett belőle az íz. Miért? Mit csináltam rosszul?

Neked is mély hited van a lelki tanítómesteredben. Az Ő vágyai a te terveid, és te tökéletes végrehajtó vagy. Mély bizalmod van benne és a szent névben. Követni akarlak, követni foglak.

Kérlek, segíts nekem, hogy jó tanítványod lehessenek, szolgálhassalak téged és Rādhe-Śyāmát az elvárásaid szerint. És ne veszítsem el szemem előtt a célt, amit szeretnék a te céllal egyenlővé tenni. Kérlek, segíts, hogy mély bizalommal és tiszta megértéssel, tudjalak követni minden pillanatban a feladatra, a kérésedre, utasításodra összpontosítva. Ezt mielőbb meg kell tanulnom, nem hagyhatom életem utolsó pillanatára.

Elesett szolgád:
Ānandinī Devī Dāsī

Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As the deadline for submitting our offerings to you approaches,

Mañjarī Mātājī has been sharing photos and accounts of the early days of the Hungarian yātrā. Every picture and every story reminds me of your unflinching dedication to Śrīla Prabhupāda. Of your spirit in spreading of Kṛṣṇa consciousness with the utmost urgency and great care.

Instantly, I was reminded of the treasured days I spent with you on two festival tours. On the second tour I had the privilege to travel with the rest of the band in your motorhome. Sitting behind your seat I noticed that you were always phoning ahead to different upcoming locations making sure preparations were going well. You managed every detail, ceaselessly checking that every festival would be the best it could be.

You took personal care of us all so kindly, even though I knew I was scatty and immature. To this day, if I feel overtaxed by children, I think: “this is what my Guru Mahārāja tolerated from me whenever I travelled with him or tried to assist with the Tape Ministry or publishing”. I remember so many times I was nervous, inattentive, or just plain dull, yet you were always very fatherly and kind to me.

Thank you Guru Mahārāja for educating me, even though I’m a slow learner. Thank you for your example as such a dedicated and fearless leader. In you we see how we should be. Without you I would be lost.

Now, after many years of incapacitation with poor health, I am able to try and offer a little service again. I pray to Gaura-Nitāi every-time I leave my home that I may please you in some small way.

And that is my prayer today. May I please you in some small way. And may I thank you with all my heart for your kindness, example and guidance.

Your aspiring servant,
Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī

Bhaktin Anastasia Gayfullina

Hare Kṛṣṇa, Your Holiness Śrīla Śivarāma Swami,

I offer my respectful obeisances unto your lotus feet! All glory to Śrīla Prabhupāda and *guru-paramparā!*

Your Holiness Śrīla Śivarāma Swami, on this day of your Vyāsa-pūjā I offer my humble obeisances and wish you the very best.

I want to say some words about my impression from your books.

I studied English philology in University. It was my father's desire for me to learn English and philology. We studied antique and classic European literature, English and German. I did not like this subject – foreign literature and languages. It was not in my interests. European literature seemed to me superficial and materialistic. I considered English a poor language, when I compared it to Russian. But I changed my mind when I started read your books.

I like the language and the style. I never stop to write out new words. Such rich English in your books! So many idioms, synonyms and figures of speech! Your books touch my heart, my feelings. For example, when I read “*Sādhavo hrdayaṁ mahyam*”, I felt the emotions of the main characters; I passed through the plot of the *līlā* as if I was there. Your books give me the taste of *kṛṣṇa-līlās*. I started to like English only because of you and your books.

Your insignificant servant,
Bhaktin Anastasia Gayfullina
Russia

Bhaktin Aneta Fintina

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisance. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

“According to their karma, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service.”
(Lord Caitanya to Rūpa Gosvāmī)

Your attitude and example in devotional service, always inspires and helps me to continue on this path. By your mercy, you have uncovered the little seed of the creeper of devotional service in my heart. For this I, will always remain eternally indebted to you.

May this offering meet you in good health.

Your humble servant,
Bhaktin Aneta Fintina
Timisoara, Romania

Bhaktin Angyalosi Boglárka

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek!

A lelki tanítómester dicsősége éppúgy végtelen, mint Kṛṣṇaé, hiszen azért él, hogy Kṛṣṇa lelki családját gyarapítsa, ezért Kṛṣṇa azt mondja *Na pārāye 'ham*. Ezt képtelen vagyok visszafizetni.

Mindig az cseng a fülemben, amit egyszer az Úr Nārāyaṇa mondott Durvāsā Muninak Prahlāda Mahārājáról: „Ilyen egy *bhakta*: az élete árán is az Én dicsőségemet zengi. Nem törődik a saját felszabadulásával, és mindig azon igyekszik, hogy az elveszett lelkeket visszaterelje Hozzám.” Prahlāda Mahārājáról Ön jutott eszembe: az a rengeteg áldozat és megpróbáltatás, és, hogy Ön berohant ide, ebbe a kelet-európai lángoló erdőtűzbe, és így találkozhattunk.

Köszönöm, hogy értelmet adott a létezésemnek. Sosem felejttem el, hogy amikor először beszéltünk Ön azt mondta: csak olvasd Śrīla Prabhupāda könyveit és próbáld megérteni őket. Még soha nem kaptam senkitől ekkora kincset: gyógyírt a szenvedő szív betegségére és örök menedéket e múlandó világban. Az életben annyi dolgot ránk erőltetnek, amit meg kell tanulni, de akkor ott megértettem, hogy valójában soha semmi fontosat nem tanultam, és, hogy csak egy dolog fontos: mindig olvasni kell a *Śrīmad-Bhāgavatamot*. És ezt Öntől tanultam.

*ahaṅkāra abhimāna asat-saṅga asaj-jñāna
chāḍi bhaja guru-pāda-padma
koro ātma-nibedana deha-geha-parijana
guru-bākya parama mahattva*

„Mondj le hamis énedről és alaptalan büszkeségedről, dobd félre a rossz társaságot és a torz tudást és imádd teljes szíveddel a

guru lótu szlábát. Hódolj meg önvalóddal, testeddel, családtagjaiddal és otthonoddal, mert a guru szava el fog vezetni a legnagyobb igazsághoz.” Ez a *parama mahattva* az egyetlen dolog, ami sehol máshol nem kapható, egyedül a tiszta *bhakták* tulajdona, és csak ők képesek osztani ezeket az igazgyöngyöket. Köszönöm Guru Mahārāja ezt a kincset. Habár én egy nincstelen szolgáló vagyok, Ön a leggazdagabb mester, és a lótu szlábának menedéke engem is végtelenül gazdaggá tesz.

Legelesettebb szolgálója:
Bhaktin Angyalosi Boglárka

Arjavati Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prabhupāda családja csodálatos! Szavakkal nem lehet kifejezni, és valójában felfogni sem, hogy mekkora csoda történt ezen a bolygón fél évszázaddal ezelőtt. Ha olvassuk a történeteket, nézzük a statisztikákat, ha saját szemünkkel látjuk az ISKCON fejlődését, látjuk a jövőbeni terveket, víziókat... még akkor is csak valamennyi részét fogjuk fel ennek a csodának.

Az egész teremtésnek csak egy icipici része a mi kis bolygónk, és mégis, végtelenül szerencsések vagyunk, és kiváltságosak. Megkaptuk az Úr Caitanya kegyét, Śrīla Prabhupāda elhozta nekünk az Ő üzenetét, és te átadod nekünk mindezt gondoskodó szigorral és szeretettel. A legszebb példa számomra, ahogyan minden erőddel igyekszel megvédeni Śrīla Prabhupāda örökségét, az elveket megőrizni, úgy ahogyan ő átadta. Ez sokszor nagy küzdelem, hiszen Māyā-devī dolgozik azon, hogy lazítsunk az elveken, szabályokon, hogy az élvező hangulat előtérbe kerüljön.

Szerencsére itt vagy nekünk, és személyesen a leckéiden, szemináriumokon vagy a könyveiden keresztül rendszeresen szembesítesz minket az elvek követésének fontosságával, és terelsz minket a helyes útra.

Nagyon hálás vagyok neked, Guru Mahārāja, hogy nekem is lehetőséget adtál a lelki fejlődésre, hogy menedéket adtál ebben a családban. Még ha nem is vagyok hibátlan és kiemelkedő tanítványod, a feléd érzett szeretetem és hálám, és az igyekezetem segít, hogy kövessem a példád, hogy mindig törekedjek a legjobbra a lelki életben is és a mindennapi életben is.

Nagyon köszönök mindent!

Szolgád:

Añjavatī Devī Dāsī

Bhaktin Anna Novikova

Kedves Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glory to Śrīla Prabhupāda! All glories to you! All glories to the Day of your appearance!

People say that all people can be our teachers, if we only want so. We can be taught in literature, philosophy, biology, etc., can be taught how to act and how not to act in different situations. But among them only several persons really can be named as the disciple's ever best wisher, because they are interested in his eternal soul. Among them only one person shines like a diamond – the person who takes full responsibility of the disciple's soul, the Spiritual Master.

At the auspicious day of your appearance let me thank you for your personal taking care of my soul. I pray to realize one day, what it's exactly means for you to be my Ever best wisher, this austerity, this tolerance, this mercy. It will take my whole

life. I hope one day I'll overcome the selfishness which fills my contaminated practice and will tell about Śrīla Prabhupāda and you to the whole world.

So many souls are suffering at this material world, world full of indifference to Kṛṣṇa. I don't know why you, in your helping Śrīla Prabhupāda's mission of taking abandoned souls from the West, decided to help my soul. Definitely this is pure mercy. It's hard to imagine, what is it – to give the most expensive thing in the whole Universe, the seed of Devotion to Kṛṣṇa – *bhakti-latā-bīja* – to every soul who even partly interested in Śrī Kṛṣṇa. It's hard to imagine, what it is, to see someone's mistakes and offences of taking care of such treasure. I pray to be the best gardener of my seed and not hurt you with my mistakes. It can be possible only by the mercy of your example, your words, and your books.

May I always sing the glory of your words, which are definitely not different from Śrīla Prabhupāda's words, in my heart. Dear Gurudeva, please allow me to serve you in your serving Śrīla Prabhupāda's mission in this life and beyond.

Your servant eternally,
Bhaktin Anna Novikova
Tomsk, Russia

Antardhī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Most, hogy újra nekiülök, hogy megírjam a *vyāsa-pūjā* felajánlást elsőként azt próbálom meghatározni, hogy mi is a céloom ezzel. Természetesen szeretnék dicsőíteni, és szeretném azt

is, hogy ezáltal a meditáció által mélyüljön a kapcsolatom és a ragaszkodásom feléd, de most a legfontosabbnak az tűnik a számomra, hogy azt szeretném látni, hogy boldog vagy.

Egy szempontból ez úgy nézhet ki, mint egy nagyon egyszerű feladat, az ember csak meditál egy kicsit azon, hogy hogyan tegye elégedetté és boldoggá a lelki tanítómesterét, majd aztán ha megtalálta, akkor már csak végre kell hajtania, és már kész is, elérte a sikert, hiszen ez az élet célja. *Yasya prasādād bhagavat-prasādo*

yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi. Bizonyára vannak is olyan személyek, akiknek ez ilyen egyszerűen megy, sajnos azonban én nem ezek közé a személyek közé tartozom. Ehelyett inkább gyakran úgy érzem magam, mint az a személy a cirkuszban, aki tíz tányért próbál pörgetni egyszerre a botjai tetején, anélkül, hogy bármelyiket is leejtené.

Először is ott van a legfontosabb utasításod, hogy szépen *japázzam* a minimum 16 körömet és azzal, hogy megfelelően követem a *sādhana-bhakti* gyakorlatait mentsem meg magamat, mert addig amíg ez meg nem történik, úgy sem leszek képes hatathós segítséget nyújtani másoknak.

Többször kifejezted ugyanakkor, hogy milyen fontosnak tartod azt, hogy a *gr̥hasthák* mutassanak egy szép példát arra, hogy, hogyan lehet egyszerűen, boldogan Kṛṣṇával a középpontban családos életet élni, és a következő generációnak egy sokkal jobb lehetőséget biztosítani ahhoz, hogy Kṛṣṇa elkötelezett és odaadó szolgálivá váljanak.

Ezen kívül tudom, hogy nagyon elégedetté tudnálak tenni azzal, hogy ha megfelelően végezném a szolgálatomat, mint tanácsadó, szépen próbálnék gondoskodni azokról, akiket rám bízál, és természetesen a tehenekről és az ökrökről sem szabad soha megfeledkezniem.

Összegezve mindezt, gyakran valóban inkább egy artistának érzem magam ahelyett az idilli elképzelés helyett, amit az emberek általában egy lelki gyakorlóról gondolnának.

Ugyanakkor azonban ez a tányérpörgetés egy folyamatos

meditációra és imádkozásra inspirál engem. Amikor úgy érzem, hogy képtelen vagyok beteljesíteni a rám bízott feladatokat (az elvárható minőségben természetesen), akkor mindig nagyon erős késztetést érzek arra, hogy segítségül hívjalak téged abban, hogy kiválasszam melyik az aktuálisan legfontosabb feladatom, mivel lennél abban a pillanatban a legelégedettebb.

Ennek következtében az egész dolog egy pillanat alatt átfordul, és többé már nem egy örült rohanás vagy egy elbírhatatlan teher, hanem egy csodálatos lehetőség arra, hogy építsem a kapcsolatomat veled és imádkozzam a kegyedért. Abban a pillanatban, amikor hozzád kapcsolódik, még a legközönségesebb dolog is a legmagasabb transzcendentális cselekedetté válik. Amikor azonban megfeledkezem arról, hogy mindent a te örömdre és elégedettségedre kell tennem, akkor bizony nagyon lassan araszolok a lelki életben még akkor is, ha a szám éppen a *mahā-mantrát* mormolja.

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretném megérteni a szíved legmélyebb vágyait, és szeretném megkapni azt a lehetőséget, hogy a szolgádként segíthessek egy parányi mértékben ennek a beteljesítésében. Tudom, hogy teljesen alkalmatlan vagyok, és valójában szemtelenség ilyet kérnem, hiszen a te tiszta vágyaid még csak meg sem érintheti egy ilyen szennyes szívű személy.

Mégis arra kérlek, ha bármiféle szolgálatra alkalmasnak találnál, akkor foglalj le benne, hiszen ez az egyetlen esélyem arra, hogy elérjem az életem tökéletességét.

Köszönöm szépen!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:
Antardhī Dāsa

Anupāma Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog vagyok, hogy újra köszönhetlek ezen a különleges napon.

Kedves Guru Mahārāja!

Mikor jön el az a nap, amikor elégedetté tehetlek végre azzal, hogy megszabadulok a személytelenségtől és a tudatlanságtól és tökéletesen tudlak szolgálni.

Bárcsak eljönne már az a pillanat, amikor boldogságot tudok okozni azzal, hogy tisztán éneklek a szent nevet.

Mikor jön már el az az idő, amikor elégedetté tudlak tenni azzal, hogy a szívemben kinyílik a Kṛṣṇa iránti tiszta odaadás virága.

Örömet tudok e okozni vajon egyszer azzal, hogy a Rādhā és Kṛṣṇa iránti szeretet minden mást háttérbe szorít a szívemben.

Mikor jön el végre az a nap, amikor Rādhā és Kṛṣṇa ülnek szívem trónusán és így méltó tanítványod, szolgád lehetek.

Bárcsak eljönne már az a pillanat, amikor büszke lehetsz rám és elégedetté tudlak tenni azzal, hogy az isteni pár dicsőségét hirdetem és nincs más vágyam ezen kívül.

Bárcsak így szolgálhatnálak.

Elesett szolgád:

Anupāma Devī Dāsī

Anurādhā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Vyāsa-pūjā is a very special occasion whereby we get the most honourable opportunity to show our gratitude to you. Guru Mahārāja, I am so deeply thankful for all your kindness, guidance, and care you have given me throughout all my years that I've been under your shelter.

Guru Mahārāja, for me you are Śrīla Prabhupāda's instructions in action. Throughout all your visionary projects that you have mastermind and developed one can see that at the centre of each project is your deep and dedicated desire to serve and please Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, the time spent on the marathon in Liverpool is one I will cherish forever. You are one who truly teaches by example. Even though your health wasn't very good you went out on the streets and taught us first hand how to distribute these most sacred books, books which are special drops of nectar that can transform people's lives. Observing you on the streets, in action was so so special and magical, people were drawn to you like a magnet. Whilst I was struggling to empty the books in my one trolley, you had distributed all the books from both your trollies - absolutely astounding!

Thank you Guru Mahārāja, you gave me the confidence and ability to be able to assist yourself and Śrīla Prabhupāda in this most honourable, sacred service of distributing and sharing these magical books to one and all.

Thank you for being so caring and personal to us. Since Vrajamohinī and Nāyikā were small you knew just what to say to them to always keep them inspired. They have so much love and respect for you that whatever instructions you gave them

they took to heart, and that's what kept them on track and protected. Seeing Vraja-mohinī receiving initiation was one of the happiest days of my life. Thank you so much, you are so kind and I feel forever grateful to you.

My prayer is that by your blessings I can grow steadily and speedily in my Kṛṣṇa consciousness and become a disciple that you can be proud of. In spiritual life one can become too complacent and take this process of practicing Kṛṣṇa consciousness for granted, but by your guidance and blessings I pray I may delve deeper into my sādhana and service, and deeper in really understanding what Śrīla Prabhupāda wanted of us.

Thank you so much.

Your servant,
Anurādhā Devī Dāsī

Arati

My dear Śivarāma Mahārāja,

Obeisances to you my Lord. All glories to Prabhupāda.

This is my first offering to you and I do it with all my love. Here is an excerpt from my diary before you accepted me. I would often cry for the Lord and write:

“I think of you and my eyes fill with tears. I want to cry out loud but there are people around me. I try to compose myself. What will they say? I am trying so hard to be what people want to see. But I want only to cry and cry for you. I want you O Lord.

The house is warm and safe. But is it really? It's going to explode in six mins. I should just run out to be safe. The outside is cold and dark, I am afraid. I keep putting a step out and run back inside. I know it's going to explode but still keep stepping back.

Explosion after explosion I sit there melting into nothing, sitting there crying for you. I hear your laughing. I can hear you in my heart saying that I need to get up and go out. But I am still scared of going out.

I look around and see the warm glow of my beautiful family and I forget again. O my dear Lord, why have I got such a bad memory? why do I keep forgetting? I need help. Please help me so I can help myself.”

Dearest Mahārāja, that October night when I spoke to you over the phone from New York and you accepted me, I knew I had now no reason to be afraid anymore. There is a calmness and faith that you will take me back home. When you appreciated my comments in your message from Māyāpur, I felt it was encouragement coming from the lord.

Thanking you for you, and thanking the Lord for sending you to help me.

Always at your lotus feet,
Ārati
New York

Aryadeva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterm a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Kedves Guru Mahārāja, szeretnélek köszönteni megjelenési napodon. Egy tanítványnak a legfontosabb nap ez az életében. Az igazi életünket te adtad a kezünkbe, és az utasításaid által felneveltél. Felelősségeket adsz nekünk, hogy megkomolyodjunk és küzdjünk, az odaadás útján Rādhe-Śyāma felé. Ez a valóság, Rādhe-Śyāma birodalma ahová húzol magaddal. „*Ācāryavān puruṣo veda*”, aki követi az *ācāryák* tanítványi láncolatát az ismeri a valóságot. (*Candradoya Upaniṣad* 6.14.2)

Te általad Guru Mahārāja a valóságban élhetünk, mert kapsz minket az *ācāryáinkhoz*, akik pedig Kṛṣṇához kapcsolódnak. Oly régóta élünk illúzióban, de te nem hagyod ezt és küzdesz értünk. Akár egy nagy hadvezér, aki a sereg előtt viszi a zászlót a küzdelemben. Ez a *māyāval* vívott harcunk, amiben már rég elvesztünk volna nélküled. Amikor meglátja az anyagi energia ezt a nagy hadvezért, a te személyedben, akkor már tudja, hogy elvesztette a csatát. Mi nélküled csak parányi porszemek vagyunk az odaadás útján, amit az illúzió könnyedén szétfúj.

Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy vagy nekünk és vigyázol ránk. Az élet egy nagy feneketlen kút lenne, ha nem adtál volna egy esélyt nekünk. Sohasem gondoltam volna mielőtt nem találkoztam veled, hogy mit jelent a valóság. Még csak az út elején vagyok, mégis nagyon biztonságos a te vezetésed által. Nagyon imádkozom, hogy a társaságodat és az utasításaidat mindig megkaphassam. Kérlek, vigyél továbbra is magaddal, szerencsés szolgálodat ezen az úton tovább.

Hare Kṛṣṇa

Jelentéktelen szolgálod:
Āryadeva Dāsa

Āśoka-Maṅjarī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy köszönthesselek születésed napja alkalmából. Mint tanítványok, hálásak vagyunk neked a mindenkori törődésedért és türelmedért. Jószívűséged és életed példája kivételes ajándék számunkra. Sok év óta újra és újra ugyanazt az áldásos biztatást és útmutatást adod nekünk, akik belebojolódtunk az anyagi világ csapdájába.

Amióta az Úr Kṛṣṇa kegyéből megismerhettelek, a szívem tudta, hogy megtaláltam, amit kerestem. Amikor énekelsz és a csodálatos *bhajanák*at hallhatjuk tőled, a szívünk teljesen nyugalmat talál ebben a durva világban. Útmutatásaid és leckéid örök példaként állnak előttünk.

Szeretnék hálás köszönetet mondani neked, hogy olyan sok csodálatos könyvet hagysz itt a lelkeknek, páratlanul szép és értékes írásokat, a te általad írt könyveket, Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve.

Köszönetet mondani, hogy ilyen kitartással és odaadással alapoztad meg Új-Vraja-dhāma megvalósulását, mely az örök menedékünk.

Ahogy telnek az évek és a sorsunk szerinti kötelességeket is végezni kell, lassan megtanulom, hogy távol élve Új-Vraja-dhāmától miképpen kell haladni a lelki fejlődésben. Milyen sok időt tölthettünk Új-Vraja-dhāmában, szinte minden évben ott voltunk a *nāma-haṭṭa* táborokban, csodálatos *bhajanák* és *kīrtanák* és leckék menedékében csiszolódt a lelki megértésünk. Sok-sok páratlan ünnepnap és társulás adatott meg sokunknak a templom avatásakor és az azóta eltelt években is. Azóta megértettük és megtanultuk, hogy ez kivételes kegye az Úr Kṛṣṇának, Śrīla Prabhupādának és mindig kedves személyednek.

Szeretnék egyre több megértéssel és fejlődéssel haladni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és kedves személyed felé.

Bizonyára az elmúlt életeim és az elkövetett hibáim miatt még lassan fejlődök, de a reményt nem adom fel, hogy szépen *vaiṣṇavává* tudjak majd válni.

Szeretnék neked megfelelő egészséget kívánni és sok-sok lelki örömet csodálatos szolgálatodban.

Lelki vezetésed és magas szintű tanításod a tanítványaid és az érdeklődők felé nagyon kivételes, lelki sugárzásod mindenkinek menedéket ad.

Újra és újra hálás köszönetet mondok az örök menedékért, amit tőled kapunk, köszönöm örök szereteted!

Jelentéktelen szolgád:
Aśoka-Mañjarī Devī Dāsī

Aśta Sakhi Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

In October, last year, full of curiosity, I visited Jīva Gosvāmī *samādhi*'s garden, the site of a newly manifested well. I was curious because I was waiting for a new well in Rūpa Gosvāmī *samādhi*'s garden too. I looked down, and seeing the shining water 20 metres deep, I thought: "Bhūmi-devī is so merciful, She gives her treasures to us!" I felt gratitude for Bhūmi-devī's kindness. And why is it so important?

Part of Śrīla Prabhupāda's mission is developing self-sufficiency. Following strictly your spiritual master, one of the pillars of your preaching mission in Hungary is to realize a self-sufficient society in New Vraja-dhāma. I have been living here for 8

years and it is wonderful to see how you open newer and newer petals of the flower of my understanding. For materialists, self-sufficiency would be interesting due to its eco-mood, healthy way of life or due to the aspect of environmental protection. For devotees, the main motto is “simple living – high thinking”. It is a good idea that sounds nice – let’s live simply with renunciation so we have more time to serve, but there is a very special mood when we start to live by it. Because it becomes apparent what it means to depend on nature. We can only depend on personalities. So when we start to live depending on the earth and cows it appears that there are personalities behind the earth and cows. Reality starts to personify. I might not be qualified to see the souls but I can feel personalities with qualities. Bhūmi-devī is very merciful – She gives her treasures. She gives it through both hydroelectric power stations and water pipes or through a well also. But the experience is very different, and the actual result is also very different. When there is only indirect connection, we use this treasure for our sense gratification. Also, we become angry if we do not get what we want. But when there is a direct connection we can feel a personal relationship – somebody gives it to us on our request, and we can feel gratitude towards this person. What is it that Bhūmi-devī is giving? Kṛṣṇa says in the *Bhagavad-gītā*: “I am the taste of water”, so She is a pure devotee who gives us Kṛṣṇa.

Dear Guru Mahārāja, thank you very much for the opportunity to live in New Vraja-dhāma, and under your merciful guidance I can start to destroy my *māyāvāda* illusions and begin to discover the only reality – where everybody is a person with qualities and forms – and I can enter new personal relationships.

Your insignificant servant,
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Āśutoṣa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

This year is very special for us, as it completes thirty years of your presence in Hungary. This thirty years of intense service of yours has fructified into so many wonderful things, that facilitates the possibility to perform devotional service to Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Gaura-Nitāi and to Śrī Śrī Rādhe-Śyāma by a wide range of conditioned souls.

And you never stop.

As the *śāstra* says that the spiritual master has a ship that sails on the ocean of the material existence, for the sake of the lost souls within the material world to save them. For us you are the steersman, who knows exactly how to navigate it. As it is said that the material world is always changing and it never remains inert, you strictly follow your spiritual master's order against all currents and tides. On the other hand you have to handle the disturbances of the riots and mutinies onboard as well. Still, you, without any compromise, show the direction. Even though this boat is moving, this is the only thing that never actually changes.

Your personal example seems to be full with superhuman qualities, the way you teach us how to perform devotional service with full attention. It seems to me, since I have joined, that you are the only one who has never failed on following *sādhana* strictly. This is recognized even by those who try to stop ISKCON with faultfindings and misinterpretation of the philosophy. Even they cannot help but offer their respects to you as they see such a high level of perfection that is incomprehensible. And for that, I am sure, that they admire you secretly.

As the years pass by, I experience more and more of the waves

of the material world, sometimes very calm, but other times more like tidal waves, that are just impossible to go against. You, however, are the only reliable point that I trust, and even though you are very selflessly giving yourself to anyone who has just a little bit of desire towards Śrīla Prabhupāda, I fail on the same, and sometimes very banal issues. Please forgive me that you have to waste energy and time on this very obstinate person.

You have given yourself also in your books, that we can have constant association with you and have the ongoing opportunity to remain connected to the service to Śrīla Prabhupāda, by following the instructions.

Rest assured if we are able to keep going on that path you will show many more very wonderful things and finally by your extraordinary mercy, we will also be waiting for Kṛṣṇa to arrive back with the cows at the end of the day. The exact same thing that happened to Gopa-kumāra.

*athaitat paramaṁ guhyaṁ
śṛṅvato yadu-nandana
su-gopyam api vakṣyāmi
tvam me bhṛtyaḥ suhṛt sakhā*

“My dear Uddhava, O beloved of the Yadu dynasty, because you are My servant, well-wisher and friend, I shall now speak to you the most confidential knowledge. Please hear as I explain these great mysteries to you.” (ŚB 11.11.49.)

*santo diśanti cakṣūṁsi
bahir arkaḥ samutthitaḥ
devatā bāndhavāḥ santaḥ
santa ātmāham eva ca*

“My devotees bestow divine eyes, whereas the sun allows only external sight, and that only when it is risen in the sky. My devotees are one’s real worshipable deities and real family; they

are one's own self, and ultimately they are non-different from Me.” (ŚB 11.26.34.)

*śrī-bhagavān uvāca
na rodhayati mām yogo
na sāṅkhyam̐ dharma eva ca
na svādhyāyas tapas tyāgo
neṣṭā-pūrtam̐ na dakṣiṇā*

*vratāni yajñas̐ chandāṁsi
tīrthāni niyamā yamāḥ
yathāvarundhe sat-saṅgaḥ
sarva-saṅgāpaho hi mām*

“The Supreme Personality of Godhead said: My dear Uddhava, by associating with My pure devotees one can destroy one's attachment for all objects of material sense gratification. Such purifying association brings Me under the control of My devotee. One may perform the *aṣṭāṅga-yoga* system, engage in philosophical analysis of the elements of material nature, practice nonviolence and other ordinary principles of piety, chant the Vedas, perform penances, take to the renounced order of life, execute sacrificial performances and dig wells, plant trees and perform other public welfare activities, give in charity, carry out severe vows, worship the demigods, chant confidential mantras, visit holy places or accept major and minor disciplinary injunctions, but even by performing such activities one does not bring Me under his control.” (ŚB 11.12.1-2.)

Dear Guru Mahārāja, you are the irreplaceable gem for us, a direct representative of Kṛṣṇa himself. Thank you very very much for everything and I will do my best to follow your footsteps and please forgive me, for the faults and misconceptions that I have. Please keep me always under your shelter.

Your insignificant servant,
Āśutoṣa Dāsa

Ātmānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance in the dust of your lotus feet on this most glorious day of your appearance.

On this auspicious day of Your Vyāsa-pūjā, I want to thank You for giving to this world such a wonderful family of phenomenal devotees of Lord Kṛṣṇa here in Budapest. Your divine qualities are unlimited and unmatched. Even though the majority of the time your physical presence is not in Budapest, Your fatherly strictness, motherly love and care, *kṣatriya* enthusiasm and patience, *vaiśya* integrity and eagerness to make money, brahminical wisdom, grandparental tolerance, acceptance and unconditional, unlimited giving are manifested through Your disciples. In this Vyāsa-pūjā offering, please give your permission to praise Your divine qualities by glorifying Your disciples, who are giving their life for Your mission and spreading this wonderful movement all across the World.

Let me start with our most beloved temple president. I am always fascinated to see Gauramaṇi Prabhu's *kṣatriya* enthusiasm in any situation, not depending on the circumstances. Snowy winter, rainy spring or super hot summer he is ready to please the Lord and jollily serve, and most importantly inspire others to do the same. In addition, Gauramaṇi Prabhu has patience of a saint. All troubles and complaints from devotees simply make him more determined to always provide better service for our family. As you said to me on plane from Moscow: "He is a true jewel of Mahāprabhu's movement." There is no better way to describe him. Gauramaṇi Prabhu has a wonderful ability to combine strict and forward moving management with love and care for all the residents of Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga's beautiful palace.

Thank you for manifesting such a glorious temple president with all of his attributes.

Second on this list is our *brahmacārī* leader Ānanda Caitanya Prabhu. In a course of the past year, he had truly become an older brother for me (and entire *āśrama*), who I never had. His brahminical attachment to Vedic wisdom always comes up when we have philosophical or practical questions about Kṛṣṇa consciousness. Especially, Ānanda Caitanya Prabhu had been an amazing help and support in giving his instructions on preparing for and giving *Śrīmad-Bhāgavatam* classes. I cannot repay him for the time and energy that he puts in strictly disciplining and encouraging myself and other devotees in the *āśrama* on a path of Kṛṣṇa consciousness.

On the other hand, Ānanda Caitanya Prabhu's *vaiśya* integrity and eagerness (or greed) to make more and more money for the Divine Couple is very contagious. On the streets is a like a gentle lion: determinedly, jokingly, in gentleman like way stopping people, expressively engages the mind of a potential buyer when presenting Vedic literatures, but when the wallet comes in the picture Ānanda Caitanya Prabhu is ready to inspire people to give everything to Kṛṣṇa and leave nothing out for useless sinful sense enjoyment and then in a detached way asks for more. Ānanda Caitanya Prabhu is an outstanding example of attachment for Vedic wisdom, gentleman like integrity in book distribution and greed to please Rādhē-Śyāma. Guru Mahārāja, thank you for fathering an amazing mentor and older brother for our ISKCON Hungary family, Your kindness is borderless.

Thirdly, Madhupati Prabhu is manifestation of Your motherly love and care, grandparental tolerance, acceptance and unconditional, unlimited giving. Madhupati Prabhu is ready to give everything to the devotees and little more. His unalloyed devotion does not allow him to keep anything for himself. His motherly care and love is very personal and individual: for a devotee who does not eat sugar, Madhupati Prabhu likes to spoil him with fructose cakes; for sick devotees in the *āśrama* he brings freshly squeezed orange and ginger juices; bakes bread and cookies, shares his wonderful pickles with everyone during breakfast

prasāda; he never forgets our attachment for Rādhe-Śyāma's *mahā-prasāda* and always brings some from the farm. Madhupati Prabhu grandparental tolerance, acceptance allows him to see only good qualities in devotees and continuously glorify them. Guru Mahārāja, thank you for your kind motherly care and grandparental overlook for the devotees.

Finally, thank you for taking such a detailed care of your family in Budapest. Thank you for a chance to serve under the guidance of such glorious and elevated devotees, who without any doubts are perfect representatives of Your unlimited and unmatched divine qualities. All glories to You!

Your humble servant eternally,
Ātmānanda Dāsa

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Śrīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hozzávetőlegesen 25. alkalommal élem ezt a szituációt: ülök egy papír fölött, hogy írjak neked a *vyāsa-pūjād* alkalmából. Ez mindig is nehéz volt számomra. Mostanra annyiban változott, hogy még nehezebb, mint valaha. Egyre ostobább vagyok, te pedig egyre fenségesebb!

Te, aki 30 évvel ezelőtt megváltottad Magyarország népét!

Pio Atya mondta: „Irigylem a magyarokat, mert különleges védőangyaluk van!” Igen, kedves Śrīla Gurudevám, te vagy a mi őrangyalunk! Nem kell attól tartanom, hogy túlzásba esem, ha általánosan többes számban fogalmazok a magyar *bhakták* (függetlenül a *dīkṣā* avatástól) nevében és a még nem *bhakta* magyar emberek nevében (muszáj vagyok a nevükben beszélni erre fel

nem készült helyzetükből adódva): te vagy a mi őrangyalunk, drága Śrīla Gurudevám!!!

Te, aki megalapítottad és fenntartod a magyar *yātrāt*, te, aki adod nekünk a szent nevet, te, aki életre hívtad Új-Vraja-dhāmát, te, aki megírtad a *Nava-vraja-mahimāt*, te, aki mindezt atyai szeretetteddel egyesített *bhaktáidon* át vitted véghez, te, aki gondoskods minden élőlényről, te, aki végtelen aggodalmat és törődést nyilvánítasz az isteni Rādhā-Śyāmasundara felé...

Képességeim és a szavak korlátoltsága miatt csak annyit mondhatok ezen ünnepi napon: minden dicsőséget, minden dicsőséget Ó Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda irigységtől mentes és tiszta szívű, mélységesen odaadó tanítványának, neked, kedves Śrīla Gurudevám!

Az évek múlásával és az izgalmas, nem ritkán meredek események tapasztalásával kezdelek érteni: te nem szavakat, hanem hűséges, végtelenségig tartó, motiválatlan szolgáló attitűdöt vársz a tanítványodtól. Ez egy másik ok, amiért nem aggódok már annyira azon, hogy szavakkal kifejezzem magamat neked.

Bárcsak elégedetté tehetnélek!

Szolgád:

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Avadhūta Rāya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

This year marks the 30th year of your preaching mission in Hungary and on this most auspicious day of your appearance in this world, I'd like to thank you for the many many years of your most wonderful association. Your instructions and example

have always been instrumental in shaping my Kṛṣṇa consciousness and inspiring me to try to become a better devotee and human being.

I first met you in 1995 in Eger at a public program and I have to admit that although I was really inspired by your *bhajana*, class and *kīrtana*, at that point I didn't really understand yet, the importance of your position as the spiritual leader of the Hungarian *yātrā*, and my connection with you. But then the more I served under Caitanya Prabhu's expert leadership, and the more I heard from you, the more evident it became to me that I belong to you and we were blessed by Śrīla Prabhupāda, to have sent you as our captain to head up the preaching in Hungary. It also became clear that you'll always be there for me to help me on the path and as long as I strictly follow Śrīla Prabhupāda's teachings, our relationship will always be the sweetest experience ever.

I remember when you came to Eger in 1997 as part of your annual tour to see how the *nāma-haṭṭas* were doing. We had been really enthusiastic to preach Kṛṣṇa consciousness in Eger, Miskolc, Gyöngyös and nearby and by the time you came we made many new devotees, there was a new temple and new restaurant, dozens of preaching programs were running and so on. You were really pleased by the progress and when I walked you to the nearby apartment where you were staying you asked me how old I was. I said "19" and out of affection and encouragement you smiled and petted me on the head. I was brimming with ecstasy and felt so blessed.

But what amazed me even more throughout the years was that even when I was struggling, you didn't give up on me, but kept giving me instructions and encouragement. The degree of your commitment to helping your dependents to go back to Godhead in this lifetime, is equal to the degree of your love for Śrīla Prabhupāda: immeasurable. Some of your instructions were hard to swallow, but I knew that you wanted me to understand that going back to Godhead is a mission that requires a complete transformation, both in the heart and in our behaviour and conduct. I remember when I was serving you *prasāda* at one

feast and, the dumb and dull animal I was and am, I put a huge amount of subji on your plate. You looked at me in total disbelief and said: “Avadhūta, itten nem lovak esznek! Emlékeztess rá, hogy soha többé ne engedjem, hogy *prasādāt* szolgálj fel nekem!” I was devastated to say the least but I realized that I was such an uncultured, careless idiot that I could never make it in Kṛṣṇa consciousness if I didn’t change. I can’t say I changed much in the past 20+ years but out of your unlimited mercy you later on did allow me to serve you *prasāda*. When you visited Radhadesh in 2004, you kindly accepted the pizzas we offered you and you were really pleased with them. It was a huge relief.

I also would like to thank you for your seminars and books which are especially unique contributions to help not only the Hungarian *yātrā* but ISKCON as a whole in deepening their Kṛṣṇa consciousness. The *Manah-śikṣā* series, the seminar on the three modes of the material nature, your book on *Śikṣā outside ISKCON*, the *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series, the “*Sādhavo hṛdayam mahyam*”, and most recently the *Varṇāśrama* series are the books and seminars that are vital for us to understand how to apply Śrīla Prabhupāda’s teachings in our lives.

I’d like to conclude here by saying that I’m so grateful to Rādhē-Śyāma for allowing me to have met you. You are that most wonderful and humble devotee who pledged to sacrifice his life for saving the Huns to please Śrīla Prabhupāda no matter what it takes. From your heart, Vṛndāvana-dhāma and Māyāpur-dhāma manifested here in this previously atheistic land and hundreds of thousands of people have been given the opportunity to serve the Divine Couple. How could we ever properly thank you for this? We are eternally indebted to you and I can only pray that I can become a useful instrument in your hands. I know it “only” takes to follow Śrīla Prabhupāda’s instructions strictly because that’s our family bond, the blood that unites us in this preaching mission. Thank you for allowing me to be your little nephew in Kṛṣṇa.

Your servant, Avadhūta Rāya Dāsa

Bālamodaka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam hódolatomat lótuszlábaid előtt! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra eljött a megjelenésed napja. Ebből az alkalomból szeretném kifejezni neked a hálámat. 30 éve jöttél Magyarországra, amikor én éppen csak megszülettem. Ebben a 30 évben sok mindent megtettél azért, hogy a Kṛṣṇa-tudat az legyen, amit most láthatok és gyakorolhatok. Nekem még alig tíz év jutott csak ebből az életből, az igazi életből, amit neked köszönhetek. Bár nagyon kevés az, amit eddig megvalósítottam, te mindig örök jóakaróm voltál, az aki nem veszti szeme elől a célt egy pillanatra sem. Ez a cél nem más, mint Rādhe-Śyāma elégedettsége. Tavaly írtál egy üzenetet nekem, aminek az első része az volt, hogy szolgáljam Őket feltétel nélkül. Rādhe-Śyāma nagyon kegyesek, mert mindent elfogadnak, még a legapróbb szolgálatot is, de csak ha tisztán ajánlom fel Nekik. El sem tudom képzelni, hogy milyen lelki életet élnék most vagy, hogyan szolgálnék, ha te nem mutattál volna példát erre. Egyetlen reményem, hogy elégedtnek láthatlak, mert így minden erőfeszitésem értelmet nyer. Ha te elégedett vagy, akkor Rādhe-Śyāma is elégedettek lesznek.

A varṇāśrama könyvednek hála új lendületet kapott a szolgálatom. Csodálatosan gyakorlatba ültetted a transzcendentális folyamatot, ráadásul végtelen egyszerűen fogalmazva. Sokszor tapasztaltam már, hogy az élet dolgai természetesen és egyszerűen kezelhetőek, ha tudjuk, hogyan tegyük ezt meg. A te személyed nekem a legjobb példa arra, amikor valaki teljesen Kṛṣṇa-tudatos, gyakorlatias és emberi is egyszerre.

Köszönöm a kézzelfogható útmutatót az emberi élethez és a megvalósítható lelki élményeket, amiket a könyveidben rejtettél el. Köszönöm, hogy eljöttél ide 30 éve és nem adtad fel. Neked

hála boldog ember lehetek és a legszebb helyen élhetek. Az üzeneted másik részében pont ezt kívántad nekem. Köszönöm.

Szolgád:

Bālamodaka Dāsa

Balarāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretnék végre valódi felajánlást tenni neked.

Azonban szégyenletes tetteim keserű gyümölcsöt teremnek, s csak a *bhakták* és az Úr kegyének morzsáin tengődöm. Életem jelentéktelen és értékektől megfosztott, jót nem ígér, érdemben felajánlhatót nem tartalmaz.

Kedves tőled, hogy mindezek ellenére biztosítod számomra az odaadónak tűnő szolgálat végzésének lehetőségét. Köszönöm áldásaid záporát és a türelmedet, ahogy vársz, remélhetően mindaddig, míg képes leszek azt elfogadni.

Bizakodva tekintek a jövőre. Remélem valamelyik következő életemben sikerül majd hozzájárulnom a lelki tanítómestered dicsőségének terjesztéséhez, amit annyira szeretnél.

Szolgád:

Balarāma Dāsa

Bhaktin Bálintné Ligetfalvi Nóra

Hare Kṛṣṇa, kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra eljött a te napod! Szeretnék sok szeretettel köszönteni és megpróbálni köszönetet mondani a fáradozásaidért, a sok segítségért, amit a közösségnek nyújtasz.

Mozgalmas év áll mögöttünk. Voltak változások és kisebb-nagyobb nehézségek is... Férjhez mentem, nemrégiben pedig státuszt váltottunk és kiköltöztünk a faluba. Sok minden történt, de bármilyen nehézséggel is nézünk szembe, a te példamutató kitartásod, elkötelezettséged, a Rādhe-Śyāma iránti szereteted mindig erőt ad. Mint a katonáknak, mikor háború van. Ahogy a hátszág támogatása nélkül ők sem mennének semmire, éppúgy mi is csak a sötétben tapogatóznánk nélküled. A házban, ahová most költöztünk, az egyik legszembetűnőbb helyen van kitéve a fényképed, Śrīla Prabhupāda mellett, hogy mindig emlékezessünk rád. Hiszen az egyetlen esélyünk az volt, hogy te eljöttél Magyarországra 30 évvel ezelőtt. Ezt nem tudjuk elég-szer megköszönni! Kívánok sok erőt, jó egészséget és rengeteg örömet a következő évre is!

Szolgád:

Bhaktin Bálintné Ligetfalvi Nóra

Bhaktin Balogh Emese és Vedāmṛta

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönjük szépen, hogy gyakorolhatjuk ebben az életünkben a Kṛṣṇa-tudatot. Reméljük, hogy kegyedből ez tőlünk mérten a lehető legjobban menni is fog.

Szolgáid:

Bhaktin Balogh Emese és Vedāmṛta

Bhakta Balogh János

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék neked köszönetet mondani mindazért, amit immár 30 éve teszel a magyar bhaktákért. Kegyedből ismerhettem meg a Kṛṣṇa-tudatot, a bhaktákat és a mahā-mantrát.

Kérlek, add a kegyed, hogy szépen tudjam végezni a lelki gyakorlataimat, és májusban Śrīla Prabhupāda āśraya fogadalmat tehessek.

Szolgád:

Bhakta Balogh János (Taxis)

Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni

Kedves Śrīla Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Hódolatomat ajánlom neked lótuszlábaidnál, és szeretném megköszönni azt a sok-sok áldozatos munkát, amit Śrīla Prabhupāda missziójáért teszel.

Szeretném elmondani, hogy számomra te Śrīla Prabhupāda tökéletes képviselője vagy, mert tanításainak nem csupán egy-egy részletét emeled ki, hanem mindet megvalósítod.

Ahogy idősödik a test a lehetőségek is korlátokhoz lesznek kötve, de az egyszerűen lenyűgöző, hogy idősebb korod ellenére mennyire aktívan veszel részt a szolgálatban!

Kívánok neked jó egészséget az elkövetkező években, hogy példából még több inspirációt meríthessünk, és kérlek add az áldásod, hogy még jó pár évig tudjam szolgálni a Kṛṣṇa-tudatú mozgalmat, még ha a magam egyszerű, szerény módján is tudom tenni.

Elesett szolgád:

Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni

Pécsről

Bhakta Békési Ernő

Hare Kṛṣṇa, kedves Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném a levelem azzal kezdeni, hogy megköszönöm a fáradhatatlan szolgálatodat, amivel létrehoztad a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásának lehetőségét Magyarországon és engem is bevontál ebbe a csodálatos lelki élménybe. Felfoghatatlan számomra a személyes törődésed, amivel körülveszel és védelmezel. Nagy megtiszteltetés nekem, hogy lehetőségem adódna a tanítványoddá válni és a lelki fejlődésemben segítségemre lennél. Ami visszatart, hogy nem akarok terheket róni rád a jövőbeni esetleges botladozásaimmal. Azért imádkozom Kṛṣṇához, hogy az egészségedre vigyázzál, hogy még nagyon sokáig tudjad irányítani a Kṛṣṇa-tudat mozgalmát a körünkben.

Leghőbb vágyam, hogy kijelöld számomra azt a szolgálatot, ami által a leghatékonyabban tudlak segíteni a missziódban. Ennek reményében írtam neked ezt az első *vyāsa-pūjā* levelet!

Reménybeli örök szolgád:
Bhakta Békési Ernő

Bhaktin Berze Mónika

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek!

Tavaly mikor írtam a felajánlásomat, még távoli jövőnek tűnt,

hogy a tanítványa lehessenek. Nagy ajándékként azonban megkaptam Öntől ezt a kegyet, amiért végtelenül hálás vagyok! Tudom, hogy mennyire alkalmatlan vagyok, de igyekszem minden tőlem telhetőt megtenni, hogy szolgálhassam Önt, hogy jó páciense legyek!

Emellett a nagy ajándék mellé folyamatosan kaptuk Öntől a törődést. Mohón vágytam rá, hogy maraton alatt a reggeli *saṅkīrtana* lelkesítőbe mi is bekapcsolódhassunk, s nagyon jól esett a törődése, a lelkesítése a kis csapatunknak. De ugyanígy éreztük a törődését, mikor az év végi *saṅkīrtana* fesztiválon nem engedte, hogy éjszaka nekiinduljunk a hosszú útnak. Hihetetlen erőt adott a maraton utolsó napján, hogy ott volt velem és támogatott, hogy elérjem a célokat!

Ezek az élmények, az üzenetei, a találkozások mind közelebb hozták Önt. De ezeken a személyes élményeken túl is csodás látni, hogy mennyi mindent tesz értünk. Rengeteg mindent köszönhetünk Önnek!

Ez az év különleges abból a szempontból is, hogy idén 30 éve, hogy elkezdte az országban a prédikálást. Ahogy Indradyumna Mahārāja is írta a naplójában, az Ön erős vágyának hatására nyilvánult meg Krisna-völgy. Ez a hely páratlan lehetőséget ad a *bhaktáknak*, hogy gyakorolhassák a Kṛṣṇa-tudatot. Hihetetlen vágy, eltökéltség és erő mutatkozik meg, ahogy szolgálja Rādhē-Śyāmát és a *bhaktákat*, és beteljesíti Śrīla Prabhupāda misszióját! Olyan inspiráció ez, ami minden *bhaktának* hitet, elszántságot ad, hogy a nehéz úton végigmenjen, és visszatérjen Kṛṣṇához.

A kitartása, ami Rādhē-Śyāma imádatának fenntartásáért mutat, egyre több lelkes személyt vonz, hogy bekapcsolódjon a *nitya-sevā* programba, s így biztosítva legyen az elbűvölő isteni pár jövője.

De nem csak Krisna-völgyet kaptuk az Ön kegyéből. Belevágott egy nagy feladatba, hogy Prabhupāda álmát, a *varṇāśrama* rendszert is bevezesse a közösségben, hogy a testi tudatból felemelkedhessünk a kötelesség szintjére, elérve ezzel a jóság szintjét és közelebb hozva Kṛṣṇát. A folyamatosan megjelenő könyvei,

melyek gyönyörűen mutatják be Kṛṣṇa kedvteléseit, is segítenek közelebb kerülni Kṛṣṇához. Előadásai, kis videói pedig segítenek ráébredni az embereknek, hogy kik ők valójában, mi a valódi céljuk az életünknek. ISKCON-on belül és kívül minden embert segít a törekvéseivel.

Köszönöm Önnek, hogy mindezt megtapasztalhatom, hogy a részese lehetek ennek a páratlan ajándéknak, amit Prabhupāda elkezdett itt nyugaton, s amit Ön Kṛṣṇa iránti végtelen szeretettel folytat.

Jelentéktelen szolgálja:
Bhaktin Móni

Bhadra-priyā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök szolgájának!

Most, hogy Magyarországra jövedel 30. évében vagyunk, és régi történeteket olvashatunk rólad, az ember ilyenkor visszagondol saját élményeire veled kapcsolatban. Sajnos nem tudok hosszú történeteket mesélni sem rólad, sem az életembe átültetett tanításaidról. Ne érts félre, nem panaszkodom. Tudom, lelki fejlettségem ragaszkodásaim és kényelmem miatt nem mozdul előrébb, a társaságodban eltöltött idő pedig minden pillanatáért hálás vagyok. Őrizgetem szavaidat szívem kis ékszeres dobozában, hogy újra és újra átélhessem, átgondolhassam azokat.

Most is rám törtek az emlékek, mindbe belefognék, elmesélném mindazt, amit adtál nekem. Hogy bár tényleg jelentéktelen vagyok, mégis mindig ott voltál mellettem, amikor szükségem volt rád.

Még nem voltam avatott, amikor írtam egyszer neked egy levelet. Feltártam benne, hogy oly csábító az anyagi élvezet. A levél az asztalodra került, s néhány nap múlva már ott ültünk a templomban az üveg mögött. Sokat beszéltünk. Először nem értetted a problémámat, mosolyogtál, és Kṛṣṇába vetett teljes hittel a hangodban azt kérdezted, hogy a Kṛṣṇa-tudaton kívül van más is? Költői kérdésedre azonban én választ adtam. Igen. Számomra van. – mondtam. Arcod elkomorlyodott, láttad, lelki életem első lépéseinél tartok. Kérlek, engedd meg, hogy röviden felidézhessem szavaidat. Bocsáss meg, hogy nem pontosan emlékszem.

Azt mondtad, hogy az élet olyan, mint a hullámvasút. Válaszszam bár az anyagi élvezeteket, vagy a Kṛṣṇa-tudatot. Egyszer fent, aztán lent, mindkettőben lesznek nehézségek. Azonban ha nem döntöm el, hogy melyiket választom, nem lehetek boldog. Az érzékkielégítés büntudattal lesz terhes, a lelki életemet pedig a vágyaim mérgezik meg. Aztán ezt mondtad:

„De egyet ígérhetek! Ha Kṛṣṇát választod, megkapod a kegyét. A kegy olyan, mint ahogyan a gyerekek nőnek. Van, amelyik szépen fokozatosan nő, van, amelyik hirtelen megnyúlik, és van olyan, aki sokáig nem nő meg, csak a végén. De végül minden gyerek felnő. Ha kitartunk, végül megkapjuk Kṛṣṇa kegyét!”

Gyakran gondolom úgy, hogy nem nőttem még egy centit sem. Aztán eszembe jut, hogy mennyi kegyben is volt már részem. Itt ülök a hullámvasúton és a *dhotīd* csücske után kapok, néha úgy érzem, kiszédülök. Elvesztem, de tanítványaid rám találtak, hitetlen vagyok, de amikor énekelsz, megdobban a szívem. Nem adsz se többet, se kevesebbet, mint magát az isteni kegyet!

Köszönöm Guru Mahārāja az összes percet, amit rám áldoztál. Köszönöm a tanításokat, a megértésed, a bizalmadat, hogy amikor szükségét éreztem, mindig fordulhattam hozzád, köszönöm, hogy tanítványodul fogadtál. Köszönöm azt a súlyos pillantást, amikor megállítottalak a folyosón, hogy elmondjam, el akarok válni. Köszönöm, hogy ezután kedvesen fogadtál engem és Andrist. Köszönöm a sok libabőrt, amivel a *bhajanákon* és

kīrtanákon ajándékozol meg. Köszönöm a könnyeket, melyeket azok a történetek csálnak ki szememből, melyeket mély megvalósításaidból született könyveidben írsz le. Köszönöm neked az első Ratha-yātrāmat, ami miatt most is itt vagyok. Köszönöm, hogy ott voltál velünk Pāda-yātrān és reggel megtornáztattál minket, hogy ne fázzunk, hogy ott lehettem veled Govardhana-parikramán, hogy az óceán parton társaságodban japázhattam, hogy láthattam Rajapur édes Isteneit. Köszönöm neked ezt az életet, amit most élek. Nélküled az érzékielégítés ócskán fabrikált, törött lábakon álló hullámvasútján ülnék, ahol minden bizonnyal nem kötném be a biztonsági övemet sem.

Köszönöm édesanyádnak, Śrīla Prabhupādának és Kṛṣṇának, hogy itt vagy velünk. Nem is értem, hogy milyen szerencsés vagyok ezért!

Szolgád:

Bhadra-priyā Devī Dāsī

Bhagavat-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek.”

Eltelt egy év, és figyeltem, ahogyan a *bhakták* szorgosan írják a felajánlásukat neked, tanítványok és nem tanítványok egyaránt. Az, hogy azok a *bhakták* is lelkesen írnak neked, akik nem is az avatott tanítványaid, egyrészt mutatja, a szeretetteljes személyed csodálatosan rendkívüli nagyságát, másrészt mutatja a hálájukat, amit azért érzenek, amit tőled kaptak. Hiszen minden tudást, erőt és képességet rajtad keresztül kapunk, még a felajánlások megírásának a képességét is a guru adja a tanítványnak. Csak vágyhatunk a dicsőítés lehetőségére, és hálásak lehetünk mindenért, amit idáig kaptunk. Mennyire csodálatos is ez a lelki világ hangulata, a szeretet és gondoskodás rendszere, ami Śrīmatī Rādhārāṇī vonalában a legteljesebb, és amit te képviselsz számunkra. Ez a gondoskodás és szeretet, ami az Úr Caitanya személyében nyilvánul meg itt az anyagi világban, hozzánk, rajtad keresztül száll alá. Téged küldött Kṛṣṇa, hogy elhozd a szíve üzenetét, és, hogy haza hívó szavát átadd nekünk! Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy téged küldött az Úr! Mivel biztos vagyok benne, hogy saját döntésedből vállalkoztál erre, nagyon-nagyon köszönjük ezt neked. A legtökéletesebb személy érkezett hozzánk, a legtökéletesebb üzenettel.

Az, hogy a lelki világ Vṛndāvanáját megnyilvánítottad egy somogyi zsák településen, hogy megírtad a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozatot és a *Nava-vraja-mahimāt*, feltárva mindenki számára Kṛṣṇa személyének legmélyebb titkait, kibontva ezzel Śrīla Prabhupāda Kṛṣṇa-könyvét, hogy ilyen csodálatosan megalapoztad a *mūrti*-imádás sztenderdjeit Magyarországon, és, hogy a Kṛṣṇa-tudat legmagasabb szintű gyakorlatát vezeted be a templomainkban, és még sorolhatnám, ezek mind azt bizonyítják. Ezekről, már írtam az előző években. Most azt szeretném kiemelni, hogy mindezek felül, hihetetlen, hogy te vagy az, aki megnyilvánítja Śrīla Prabhupāda másik hatalmas vágyát a *varṇāśrama-dharma* bevezetését. Hogy Śrīla Badrinārāyaṇa Mahārāja szavait idézzem: „Bátran jársz ott, ahol mindenki még lépni is fél”. Szíveden viseled Śrīla Prabhupāda vágyát, és ezért, nem féltél belevágni ebbe a kihívásokkal tűzdelt, hihetetlenül

nehéz projektbe, világítva az utat az egész ISKCON számára. Sőt még arra is van erőd, hogy meggyőzd az ISKCON vezetőit ennek a fontosságáról, és rá tud venni őket, hogy kövessenek téged ezen az úton. Mekkora hit, mekkora felhatalmazás kell ehhez? Olyan nagy, ami talán senkinek sincs, de neked kedves Guru Mahārāja van, és a felhatalmazás és a hit a meghódolás mértékéből származik, ez pedig a lelki fejlettség fokmérője. Na, ebbe belegondolva még jobban szerencsésnek érzem magamat, és ennek a szerencsének már felfoghatatlan a mértéke, hisz tanítványa lehetek, annak a személynek, aki az élen viszi a Kali-yuga rettenetes sötétjében, világ vezető spirituális mozgalmának az ISKCON fáklyájának lelki lángját, utat mutatva ezzel a három világnak.

Szerencsém felmérhetetlen, én mégis úgy érzem, nem vagyok eléggé hálás ezért, és egyáltalán nem vagyok méltó, hogy a tanítványod lehessenek, mégis arra kérlek, hogy bocsáss meg nekem, és engedd meg, hogy lótuszlábaid árnyékának menedékében maradjak.

Örök szolgád:
Bhagavat-priya Dāsa

Bhakta-vatsala Dāsa

Drága Guru Mahārājám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Napok óta az jár a fejemben, hogyan dicsőíthetnék a legmegfelelőbbben téged. Gondolataimat csakis rád fókuszálom. Mint a tavaszi nap első jótékony sugarai, melyek életre hívják az alvó természetet, úgy töltenek meg étellel engem a rólad szóló gondolatok.

Elmém nagyítója gyűjti össze e sugarakat és e meditációban ragyogó alakod megnyilvánul és édes tulajdonságaid sokasága hever előttem. Mindegyik csodálatos tulajdonságodról vaskos könyvek oldalait lehetne tele írni. Bár én erre képtelen vagyok, de mégis imádkozom hozzád, áldj meg azzal a kegygyel, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni. Megannyi csodálatos tulajdonságaid közül én azt szeretném kiemelni, amelyben bebizonyosodik az, hogy hogyan változtattad végtelen kegyedből a világunkat lelki birodalommá és milyen részletesen, ismered Kṛṣṇa művészetét akárcsak a *gopik*.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1. Ének 5. fejezetének 23. versében Śrīla Prabhupāda a magyarázatban arról számol be: „A tapasztalt lelki tanítómester ismeri annak művészetét, hogyan lehet mindent az Úr dicsőítésére használni, s ezért az ő irányítása alatt az egész világ lelki birodalommá válhat az Úr szolgájának isteni kegyéből.” Mennyire igaz ez is rád, mikor Somogy határában megtaláltátok e kietlen földet, lelki szemeid előtt már megnyilvánult Rādhe-Śyāma fennkölt birodalma. Láttad a ligeteket, melyeket megannyi vadvirág borít és számtalan teremtmény élőhelye ez, mely mind-mind Rādhe-Śyāma kedvteléseinek örömét szolgálja. Láttad az erdőket, melyek árnyékot adó menedékként szolgálják az isteni pár kedvteléseit. Láttad a tavakat, melyek megannyi szent *tīrthának* és folyónak a megnyilvánulásai, és ezek a lenyűgöző helyszínek megannyi csodás kedvtelésnek adnak otthont. Láttad Rādhe-Śyāmát Tribhuvana Sundara formáját, amint lenyűgöző oltárukon állva *bhakták* ezreinek szórják szét szívükben az édes nektári szeretetüket.

A te víziódban, akárcsak szeretett lelki tanítómesteredében, mint amikor ő látta már a templomok, központok, farmok sokaságát a világon, ugyanúgy te is láttad Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurānga szent *dhāmáját*. Láttad az Urak szemet kápráztató formáit, melyek egy ónix oltáron állnak. Láttad a Gopāla csarnokot, láttad a Prabhupāda hidat, a Food for Life és a Bhakti intézményét, a csodás fesztiválokat, programokat. Mint ahogy Śrīla Prabhupāda is írja e magyarázatban, „A lelki tanítómester

irányítása alatt az egész világ lelki birodalomná válhat” végtelen odaadásoddal, s mély, Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa iránti elválaszthatatlan kötődéssel – egy lelki birodalomná változtattad világunkat. Határtalan szereteted Śrīla Prabhupāda felé szembetűnően mindenhol jelen van, jelen van a létezésed minden mozzanatában. Śrīla Prabhupāda továbbá ír arról is, hogy az ilyen lelki tanítómester átlátszó közeg, akin keresztül láthatóvá válik az Úr. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy megdöbbenő részletességgel írsz Kṛṣṇáról és a szent *dhāmáról*. Végtelen precizitással térképezted fel, és állítottad párhuzamba Krisna-völgyet Vṛndāvanával.

Hadd osszak meg veled egy édes emlékemet, egy élményemet. Azt, mikor átvettem tőled a *Nava-vraja-mahimā* első kötetét. Kitörölhetetlenül belém égett ez az élmény, s minden alkalommal, mikor e könyveket a kezemben tartom, újra és újra átélem. Azon a napon, abban a pillanatban, amikor először tartottam a kezemben e csodás remekművedet, félreismerhetetlenül átérződött rajta Kṛṣṇa művészete. Éreztem azt a végeláthatatlan szeretetet, mely örvényként egyből a mélyére rántott. Ki sem kellett nyitnom, csak elég volt a kezemben tartanom, egyből izgatott bizsergés járta át a lényem, s meleg könnyekkel töltötte el a szemem. Alig tudtam visszatartani az érzéseimet, minden bizonyossággal tudtam, hogy a szívedet tartom a kezemben. Majd mikor átnyújtottad a könyvet nekem az aláírás után, mélységes szeretetet láttam a szemedben és végtelen boldogságot az arcodon. És abban a pillanatban megmerítkezhettem abban a transzcendentális világban, amelyben te létezel. Te, mint az Úr kegyének képviselője, mindig a legtökéletesebbet, Kṛṣṇát adod számunkra. E könyvek csordultig vannak *kṛṣṇa-premával*. Vannak kell lenni ahhoz, hogy valaki ne vélje felfedezni azt, hogy mennyire átadod magad Kṛṣṇának és Śrīla Prabhupāda vágyainak, és nekünk, mennyire érted őt és milyen meghódoltsággal szolgálod Őt és minket.

Minden kétséget kizáróan a legszerencsésebbek közé tartozom azóta, hogy lelki családba emeltél. Ha tehetném, életem

minden pillanatát odaadnám, azokért a percekért, melyekben szolgálattal elégedettséget lophattam a szívedbe, hogy újra átélhessem e remek pillanatokot. Mert mi más értelme lenne létezőmnek, mint az, hogy te elégedett vagy törekvéseimmel. Érzem, hogy soha nem fogom tudni visszafizetni neked, hogy megmentettél az anyagi világ poklából. Minden nap ez a kín marja lelkem, mint a savas eső a tavaszi rét virágos szőnyegét. Érzem lelkem legmélyében, hogy a szegényes felajánlás, amit szolgálattal teszek, nem elég.

A felsőlélek mindig ordít velem: Hé, te Guru Mahārājád az életét adja érted, és te csak ezt a semmit tudod felajánlani neki viszonzásul? Végtelenül szégyellem magam, nehéz szívvel nézek a szemedbe ilyenkor, de tudom, hogy ha nem teszem, akkor minden bizonnal elpusztulok. Olyan vagy nekem, mint a levegő, és levegő nélkül nem tudok élni.

Legdrágább Guru Mahārājám, ha lehet ezen a napon kérni valamit tőled, én azt kérném, hogy áldj meg azzal a kegyel, hogy mindig szolgálhassalak és, hogy, bármerre mészszerű dicsőséges prédikáló missziód során – ebben a három világban –, vigyél magaddal, hogy ott lehessen veled, lótuszlábaid menedékében, mint a te szolgád. Szívemből kitépve helyezem most ezt a felajánlást lótuszlábaid elé, remélve azt, hogy e szegényes szavak tükrözik, hogy mennyire hálás vagyok neked és, mennyire szeretlek.

Szolgád:

Bhakta-vatsala Dāsa

Bhuvanésvara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az idei év nagyon különleges és jelentőségteljes, ugyanis idén van a 30. évfordulója annak, hogy elhoztad Śrīla Prabhupāda üzenetét Magyarországra. Szeretnék emlékezni mindarra, amit kaptunk tőled és hálámat kifejezni feléd felbecsülhetetlen értékű szolgálatodért.

Śrīla Prabhupāda vágyából, valamint fáradhatatlan törekvéssed és páratlan odaadásod által megnyilvánult Magyarországon Új-Vraja-dhāma, a lelki világ mása, a transzcendentális boldogság forrása, Rādhe-Śyāma gyönyörű lakhelye és isteni kedvteléseik színtere. Azon a valóságon túl, amit a magamfajta feltételekhez kötött lelkek szemei előtt *māyā* függönye takar el, Új-Vraja-dhāma mindenki számára látható aspektusai is csodálatosak és bátran mondhatom, hogy egyedülállóak a világon.

Új-Vraja-dhāma szíve Rādhe-Śyāma, akik a Yoga-pīṭhában egy páratlanul szép oltáron állnak *arcā-vigraha* formájukban, hogy áldásaikban részesítsék *bhaktáikat* és elfogadják szolgálataikat. A Krisna-völgyi *pūjārī* osztályban az imádat sztenderdjei megdöbbentően magasak, ragyogó tisztaság és pontosság jellemzi az itt szolgáló *bhakták* mindennapjait. Rādhe-Śyāma ruhái lenyűgözőek és egyediek, a Nekik felajánlott ételek a legkiválóbb alapanyagokból és nagy odafigyeléssel készülnek, éppen ezért rendkívül ízletesek, az isteni pár ékszerei makulátlanul tiszták és ragyogóak, virágfüzéreik pedig nagy műgonddal elkészített virágékszereknek tűnnek. Számodra Rādhe-Śyāma jelent mindent, Ők az életed és a lelked, és személyesen felügyelsz rá, hogy mindig mindenből a legjobbat kaphassák, hogy minden úgy legyen, ahogy Ők szeretik. Az imádat így nagyon bensőséges és személyes, és Rādhe-Śyāma kétségtelenül nagy örömét leli az Őket körülvevő szerető gondoskodásban.

A szentírások tanításai szerint ahol Kṛṣṇa megjelenik, ott mindig jelen vannak örök társai és transzcendentális lakhelye is. Indokolatlan kegyedből Új-Vraja-dhāmában nem csak a lelki látásmóddal rendelkező felszabadult szentek, hanem a még feltételekhez kötött gyakorló *bhakták*, sőt az idelátogató laikus vendégek is láthatják és megtapasztalhatják Vṛndāvana-dhāma

elbűvölő bájosságát. Arra vágyva, hogy méltóképpen magasztalhasd Rādhe-Śyāmát és boldogsággal teljes örök hajlékukat, megírtad a millió nap ragyogásával tündöklő *Nava-vraja-mahimāt*, melyet megízlelve a *bhakták* elmélyíthetik meditációjukat, miközben Új-Vraja-dhāma zarándokhelyein barangolnak és a szent neveket éneklik. Kegyedből bárki könnyen elindulhat és biztos léptekkel haladhat e magasztos úton az élet tökéletessége felé.

A *vaiṣṇavák* közösségének egy meghatározó tevékenysége a tehénvédelem, és Krisna-völgy ebben a tekintetben is példaértékű. Egy gyönyörű *gośālā* ad otthont a tehénpásztorfiúként híres Legfelsőbb Úr teheneinek, az ökröknek és a borjaknak. Śyāmasundara kedvencei a *bhakták* szerető gondoskodásával körülvéve, boldogan végzik örök szolgálatukat: az ökrök a földeken dolgoznak, a tehének pedig nektári tejükkel látják el az isteni párt és Új-Vraja-dhāma *bhakta* közösségét.

A *vaiśya-dharma* egy másik fontos aspektusát követve számos *bhakta* tevékenykedik a mezőgazdaságban Új-Vraja-dhāmában. Az ökrészek a gabonatermesztésért felelősek, a kertészek pedig számtalan ízletes gyömolcsöt és zöldséget valamint színpompás és illatos virágokat nevelgetnek. Az önfenntartásra törekvés az egyik alap pillére azoknak a Kṛṣṇa-tudatos farmközösségeknek, amelyek oly nagy örömet okoznak Śrīla Prabhupādának. Új-Vraja-dhāma ebben a tekintetben is az élen jár és példát mutat.

A *bhakták* minden rétegeről való szerető gondoskodásod egy másik fontos megnyilvánulása Krisna-völgy oktatási rendszere. Az Új-Vraja-dhāmában élő *bhaktáknak*, mind azoknak akik régebb óta gyakorolják a Kṛṣṇa-tudatot, mind azoknak, akik újonnan csatlakoznak Śrīla Prabhupāda mozgalmához, valamint azoknak a szerencsés lelkeknek, akik előző életeik jámbor és odaadó tetteinek köszönhetően *vaiṣṇavák* családjában születhettek meg, lehetőségük van szisztematikus oktatásban részesülni a *vaiṣṇava* filozófiáról és etiketről Új-Vraja-dhāmában. A tanácsadói rendszer, a *bhakta* program valamint az óvoda és az iskola, a tudás áldásában részesíti a *bhaktákat*, és ezáltal védelmet nyújt nekik

az illuzórikus energiával szemben. Külön említésre méltó az államilag akkreditált *gurukula*, ami egy olyan eredmény, amiről a legtöbb *bhakta* szülő az ISKCON-ban még álmodni sem mer. Új-Vraja-dhāmában a kegyedből ez már a valóság.

Számtalan varázslatos dolgot lehetne még Új-Vraja-dhāmával kapcsolatban említeni, például a világhírű fesztiválokat és *parikramákat*, a különleges *darśanákat* és a nektári *kīrtanákat*, de az az igazság, hogy Rādhe-Śyāma és örök lakhelyük szépségét és csodáját lehetetlen szavakkal leírni. Kétségtelen, hogy mindez a te kegyed által nyilvánult meg, bár természetes alázatod miatt te mindezt egyedül isteni mestered, Śrīla Prabhupāda érdemének tekinted, jelentéktelen szolgájának tartva magad csupán.

Köszönjük neked, kedves Guru Mahārāja mindazt, amit értünk és az egész emberiség érdekében tettél! Bárcsak egy napon valóban meg tudnék hódolni lótuuszlábaid előtt!

Jelentéktelen szolgád:
Bhuvaneśvara Dāsa

Braja-rāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és neked!

*nama om̐ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmīn̄ it̄i nām̄ine*

Szeretném megköszönni azt a sok erőfeszítést, amit teszel a magyar *yātrāért*. Ott van Krisna-völgy, a budapesti templom, kisebb központok. Az a komoly szervezettség, aminek az alapjait te fektetted le. Hozzánk, tanítványaidhoz is annyira kegyes vagy.

Nagyon sok lehetőségünk van személyesen társulni veled, ami már önmagában egy privilégium. Aztán a sok lecke, podcast, lelkesítő *kirtanák*. A fő hagyatékod pedig a csodálatos irodalom, amit ránk hagytál. Soha életemben nem láttam ilyen kifinomult, részletes és csodálatos írásokat.

Szóval annyi mindent megadsz számunkra, megteremtetted a körülményeket, hogy Kṛṣṇa-tudatosak lehessünk. A legnagyobb ajándékot kaptuk tőled. A személyes gondoskodásodat, figyelmed.

Ahogy a *Śrī Śrī Guru-aṣṭaka* első versszakában olvashatjuk: „Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét.”

Ez az, ami életet ad a tanítványnak. Ezért tartom a magyar *yātrāt* nagyon szerencsésnek, mert annyi törődést, és odafigyelést kaptunk, kapunk tőled, amivel megadod az esélyt számunkra, hogy kijuthassunk ebből az anyagi világból.

Guru Mahārāja, jómagam csak egy jelentéktelen szolgád vagyok, és a könyvosztással, mint állandó szolgálatom próbálok örömet okozni neked, a *bhaktáknak*, Śrī Śrī Gaura-Nitāinak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Nap mint nap kimenni, és csak hirdetni Śrī Caitanya Mahāprabhu mozgalmát, ami a legnagyobb áldás az emberiség számára. Oly sok kegy, és megértés jön ebből a szolgálathoz. Köszönöm szépen, hogy végezhetem ezt a szolgálatot.

Sajnos a szívem hihetetlenül szennyes, és igazából ez csakis a te kegyed, hogy itt gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot, de abban maximálisan meggyőzött vagyok, ha téged követlek minden rendben lesz, és Kṛṣṇának örömet tudok szerezni.

„*Yasya prasādād bhagavat-prasādo*

Az ember a lelki tanítómester kegye által kapja meg Kṛṣṇa áldását.”

Te vagy az egyetlen menedékünk Guru Mahārāja.

Oly sok szép élményem van, amikor veled lehettem, szolgálatot ajánlva neked. Az a sok törődés, amiben részesítettél, lelki életem egyik fő kapaszkodója. A személyes példamutatásod az élet minden területén. Ezt mind indokolatlan kegyedből kaphattam meg.

Köszönöm, hogy része lehetek a te felajánlásodnak, mint tanítványod Śrīla Prabhupāda, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé, és igyekszem, hogy be tudjak segíteni neked ebben a misszióban.

Jelentéktelen szolgád:
Braja-rāja Dāsa

Brijbāsī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat lótuusz lábaidnál! Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmīnī itī nāmīnī*

A *Nava-vraja-mahimāban* találtam egy szép történetet arról, hogy Śrīmatī Rādhārāṇī miképpen fogadott oltalmába egy kis sakált, aki végül az Ő szolgálója lett, és aki bennünket, feltételekhez kötött lelkeket képvisel.

„Éppúgy, ahogy a feltételekhez kötött lélek keresi a kiutat az anyagi élvezet erdejében a szenvedések tengeréből, a sakál a Śiva-khor vizével akarta oltani a szomját.

Ám az anyagi élvezet csak további szenvedésekhez vezet. A gyerekek bekergették az állatot egy odúba, ahol annak a lángnak a kínjai perzselték, melyet a feltételekhez kötött lelkek egymásnak okoznak.

És éppúgy, ahogy a szenvedő lelkek az Úrhoz fordulnak, aki mindig meghallgatja szerves részeinek imáit, a nőstény sakál is segítségért kiáltott, és Śrī Rādhā, aki mindig a közelünkben van, meghallotta.

Nagyon megsajnálta az állatot, s elküldte Lalitā-devīt, hogy mentse meg. Így küldi Rādhā és Kṛṣṇa a lelki tanítómestert, hogy segítse át a feltételekhez kötött lelkeket az anyagi létezés veszélyes óceánján.

Ezek a lelkek megfélemeztek örök természetükről, ezért nem hódolnak meg könnyen Śrī Guru előtt. Lalitānak, noha meg akarta menteni a sakált, erővel kellett az állatot kihúzni a rejtékhelyéről.

Végül azonban a lelki tanítómester megnyugtató érintése és tanítása minden bizalmatlanságot elsöpör. Ekkor magától értetődővé válik: az élet célja az, hogy meghódoljunk Kṛṣṇa előtt. Ez történt a sakállal is.

A lélek végül Śrī Guru kegye folytán elnyeri Kṛṣṇa társaságát. Így nyerte el a sakál is – Lalitā-devī kegyéből – Kṛṣṇa szolgálatát eredeti, örök helyzetében, Śrī Rādhā szolgálójaként.”

Drága Guru Mahārāja, ezek a te szavaid, tökéletesek és önmagukért beszélnek. Köszönöm a rengeteg erőfeszítést, amit értem teszel.

Úgy gondolom, most rajtam a sor.

Jelentéktelen szolgád:
Brijbāsī Devī Dāsī

Caitanya Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You on this most auspicious of days.

Remembering my first visit to Hungary, it was either 1988 or 89 – just half a dozen devotees living in a small house that a well-wisher had kindly provided on the outskirts of Budapest.

The congregation consisted of another half dozen or so devotees.

There were a few books available in Hungarian, *Bhagavad-gītā*, *Īsopaniṣad*, *Coming back* and *Teachings of Lord Caitanya* if I remember correctly.

It was a very humble beginning.

There was no way that I could have dreamed up what you had planned for Hungary.

Not to mention the pace at which your plans were to become realised.

Book distribution increased and more books were published by the dedicated BBT team, devotees joined and the preaching spread across the country.

Festival tours, and the spontaneous birth of *nāma-haṭṭa* preaching. Ratha-yātrā festivals.

The purchasing of our first property in Dimetrov utca, and the installation of Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga.

Strengthening our legal position in Hungary and the fight against the anti-cult. Govindas. Food for life.

Even then we had no idea of the scale of your dreams and plans and what was to come.

Acquiring land for a farm community – who will live there? Who has farming experience? How will it work? How will the temple be built? Finances? Manpower? Experience?

Ground breaking and the installation of Śrī Anantadeva.

The temple was taking shape and finally Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara made Their way to Hungary via the windowsill of Your office at the Manor.

Devotees working hard in austere conditions, be that a building site and living in the barn, or putting in long hours on the streets of a foreign country, years on end reclaiming Lakṣmī to build the Lords temple.

Paraphernalia, deity ornaments and clothes, standards and *pūjārī* training.

Cows, farming, art studio.... so many things going on simultaneously all overseen personally by You.

Encouraging devotees to move down and live on the farm and worship Rādhe-Śyāmasundara.

All in tandem with continuous teaching, preaching, travelling and nurturing.

Sivaramaswami.com, podcases, *Kṛṣṇa in Vṛndāvana*, *Nava-vraja-mahimā*.

You masterminded it all.

You personally orchestrated every movement and gave us a very clear direction as to how we can help You establish Śrīla Prabhupāda's mission.

Brilliant, wonderful, genius.

Thank You!!!

Since Rādhā-Śyāmasundara's installation so much has happened... and is still happening.

In a recent Vyāsa-pūjā offering to Śrīla Prabhupāda You expressed that You are not satisfied with what You have done so far. There is still much more to do.

Varṇāśrama-dharma, financial background for the maintenance of the Deities.

Strengthening the devotees' commitment to serve and maintain Their Lordships and encouraging everyone to go deeper in their spiritual lives.

I feel the pace is increasing, and the years are flying by.

You set the pace, you set the standard,

Somehow, I am very fortunate – somehow You have always engaged me despite my obvious disabilities.

Please keep me close, make me dive deeper, engage me, teach me, correct me. As You see fit use me in some small way to help You realise further your dreams and plans in the service of Śrīla Prabhupāda. Let me be a tool in your hands.

Thank You so much for all that You have done and for all that
You are doing.

All my love,

Your aspiring servant,
Caitanya Candra Dāsa

Caitanya-lilā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance's. All glories to Śrīla
Prabhupāda.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Dear Gurudeva, I offer you my obeisance
Thank you for filling my life with abundance

Without you in my life, where would I be?
A teen mother taking drugs or simply sipping on tea?

The countless blessings, you have ordained
Have eased my mind, giving a life, less strained

You are a pillar of hope and faith
Though I am weak, I just need to be chaste

Your purified words as *uttama-adhikārī*
Cools my heart which burns like the desert Kalahari

You always see all, in relation to the Lord
Not following you is something I just can't afford

As I have wasted many lives and deaths
And if I counted every exhale? How many wasted breaths?

Aligning my heart with your instructions
Will protect me from caving into *māyā*'s seductions

I do not trust this world or my mind...
Please continue to protect me... as you were my only good find.

Your servant,
Caitanya-līlā Devī Dāsī

Caitanya-priyā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

All glories to your wonderful service following in the lotus footsteps of such a saintly personality as Śrīla Prabhupāda.

You have taken many risks in furthering the preaching of Kṛṣṇa consciousness in many parts of the world. Just recently I heard that in the early years of preaching in Hungary, you had worn ordinary clothes and a wig in order not to draw attention to yourself. Your dedication to continuing Śrīla Prabhupāda's mission is most praiseworthy. You tirelessly continue with this mission despite experiencing ill health. I am constantly amazed at your perseverance in writing books of such priceless knowledge. These books give me such pleasure and enlightenment. Thank you for this gift of pure enjoyment that your books give me.

You are doing wonderful work for the betterment of so many people. Many, many thanks.

I know that you work so many hours every day to further Śrīla Prabhupāda's mission.

Please take care of yourself. I pray every day to Śrī Kṛṣṇa to protect you.

You are always in my thoughts. I will never forget the many kindnesses you have shown me.

Please forgive my many offences.

Your most grateful servant,
Caitanya-priyā Devī Dāsī

*Cakorī Rādhā Devī Dāsī
and Bhakta Alastair*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our most humble obeisances at your lotus feet, on the occasion of this your Vyāsa-pūjā day.

This year has flown by yet again, and looking back on this time there are a million and one things that you have achieved yet again. We are fortunate enough to be able to keep up with your travels due to the sharing mood of all your wonderful disciples, our God brothers and sisters, and of course your priceless and wonderful podcasts and inspiring literature. It would seem that you have begun to settle into a new and long awaited routine of staying in your new place in Māyāpur as much as possible. Whilst there you are still tireless in your service to Śrīla Prabhupāda, sharing with us your daily activities, our daily nectar. You give us hope as you throw out the lifelines that tether us to Rādhē-Śyāma, so as we can be saved from this mad world. You

enhance and reiterate the teachings of Śrīla Prabhupāda, schooling us constantly in the method and nature of our prescribed duties. Reminding us of the importance of chanting our rounds purely, of attending the morning and evening programmes, of the preciousness and power of distributing Prabhupāda's books, and preaching the message of Lord Caitanya wherever we are. You have told us how vital it is that we embrace the process of knowledge of relationship, practice and perfection, so that we can begin our spiritual journey, back home, back to Godhead. You have given us shelter at your Lotus feet, encouraging us daily not to waste time, to take our Kṛṣṇa consciousness seriously. Your patience, love and mercy for us is beyond words, caring, kind and compassionate always. You move us to reflect and act in devotional service so as to try and bring us to the limitless ocean of love of God.

You have through your books, painted for us a picture portrait of the spiritual world. Here Kṛṣṇa and Rādhārāṇī are carrying out their loving transcendental pastimes, it is blissfully warm, the sun is shining happily, the sound of tropical birds can be heard tweeting away, waterfalls of clean fresh water cascade down into the rivers of silver and gold. The gemstone pathways winding through Vraja connect the Divine Couple in their daily rendezvous, music softly permeates on the gentle breeze as Kṛṣṇa plays on his flute, calling everyone to him at different times. The trees, fragrant flowers and fruits play their part in adorning the daily pastimes of Their Lordships. Paradise filled with cows, milk, butter, ghee, yoghurt, honey, sweets, feasts, festivals, festoons, conches, incense, ghee lamps, rose petals, lotuses, perfumes, parties and musical instruments. The tinkling of ankle bells can be heard all over, there are so many bright colours, peacocks and peacock feathers, buzzing bees, beautiful clothes and sparkling jewels beyond compare. There is ecstatic dancing, singing, playing, laughter, fun and joy culminating in relentless loving exchanges everywhere. Mother Yaśodā and Nanda Mahārāja provide a kingdom fit for a King, palaces and

homes, decorated with marble, silver, gold and precious stones. So much is going on to ensure that everything is in place for Rādhē-Śyāma to have a perfect day every day. Busy wonderful devotees, transcendental personalities, all making and baking all day long, so deep is their love for the Divine Couple. You show us through your uncompromising service here in New Vraja-dhāma, a taste of this world, because it is this very same spiritual world which is described in the Vedas. The *dhāma* responded to your deep and dedicated call for it to descend here all over Kṛṣṇa Valley. How fortunate are we to have such a King and Queen to rule over us, and to have such a precious and rare opportunity to be a part of Their daily pastimes here by engaging us in Their devotional service.

Rādhā-Śyāmasundara are glowing in reflection of your undying love for Them, and we are so fortunate to be able to bask in their glorious beauty here. You have skilfully introduced us to their Lordships, keeping us at Their Lotus Feet by engaging us in Their service wherever we may be. Your heart is full to overflowing with love for Kṛṣṇa, Rādhārāṇī and Prabhupāda's movement, this is so very evident. Prabhupāda built a house in which we could all live and you have made it a home, filling it with a family that sticks together and helps, supports and cherish each other. You are our glorious father, a son which Śrīla Prabhupāda must be so very proud of. Thank you for everything Guru Mahārāja, we are so eternally grateful for your love and kindness, we love you and beg you always keep us in the shelter of your Lotus Feet.

Your servants,
Cakorī Rādhā Devī Dāsī and Bhakta Alastair

Candra Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked e szent napon!

*sākṣād-dharitvena samasta-sāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómestert éppen úgy kell becsülni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségebb szolgája. Ezt minden kinyilatkoztatott szentírás jóváhagyja, és minden hiteles szak tekintély követi. Ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki Śrī Hari [Kṛṣṇa] igaz képviselője.”

A Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura által írt *Gurv-aṣṭaka* e verszaka leírja azt a hozzáállást, amit te tanúsítasz a lelki tanítómestered felé. Mindig szem előtt tartod célját, életed minden rezdülésével az ő elveinek megvalósulásán munkálkodsz. Nem kell ahhoz külön lelki fejlettség, hogy ezt bárki észrevegye veled kapcsolatban, hiszen az ő Kṛṣṇa-tudat terjesztésével kapcsolatos vágyai nyilvánulnak meg rajtad keresztül.

Śrīla Prabhupāda a te szeretett lelki tanítómestered, a mi nagyapánk, de ezen túlmenően ő mozgalmunk alapító *ācāryája* is. Könyveidben, leckéiden, podcastokon tanítasz bennünket, másod-harmad-negyedgenerációs *bhaktákat* is arra, hogy ne felejtsük el: az alapítónak megkülönböztetett a helyzete. Ezért neki megkülönböztetett szolgálat és figyelem jár. Azt mondtad, hogy a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom sikere azon múlik, mennyire fogadjuk el Śrīla Prabhupādát.

Azt is mondtad, tanuljunk meg úgy dicsérni *vaiṣṇavákat*, hogy ne okozunk ezzel sértést másoknak, főleg ne Śrīla Prabhupādának!

Amikor téged ünneplünk illetve neked fejezzük ki a szeretetünket és hálánkat, hogy megmentettél bennünket, még a *vyāsa-pūjād* napján is mindig nagyon ügyelsz arra, hogy Śrīla Prabhupāda megfelelően legyen imádva, díszítve, szebbnél szebb füzéreket kapjon.

Śrīla Prabhupāda *vyāsa-pūjāján* pedig megkülönböztetett figyelemmel kíséred, hogy Śrīla Prabhupāda évről évre gazdagabban, kifinomultabban legyen imádva. És ha ez a tanítványok mulasztása, képesítetlensége vagy egyéb okok miatt mégsem alakul így, olyankor te igazán elégedetlen tudsz lenni.

Kedves Guru Mahārāja!

Egy tanítványnak nincs annál rosszabb, mint lelki tanítómesztérét elégedetlennek látni. Saját ostobaságunk és ragaszkodásaink hatására okozunk neked boldogtalanságot, és sajnos van, hogy ez ellen a tudatlanságunk miatt sokszor nem is tudunk mit tenni. Biztos többen érezték már azt ilyenkor, hogy a világ összeomlik és nincs tovább. De a kegyedből aztán mégis talpra lehet állni, lehet reménykedni abban, hogy képessé válhatunk boldogságot okozni neked.

Biztosan sokszor okoztam neked boldogtalanságot, kérlek, bocsásd meg nekem, és kérlek áldj meg azzal a képességgel, hogy egyszer majd én is elégedetté tudjalak tenni téged.

Érdemtelen szolgád:

Candra Devī Dāsī

Candra-kāntā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma már tudom,
A kapcsolatunk örök.
Bár a szavakat fel nem foghatom,
Két kezemmel lótuuszlábaidba kapaszkodom.

Gondolatban sokszor utazom
át az egész univerzumon,
lebegek utánad,
mint egy cérnaszál
a *sannyāsa*-kötényeden.
Csak le ne essek.

Szeretném minden szavad, vágyad
Félénk szívembe zárni,
Életem úgy élni,
nemes célokért küzdeni,
bánatot sose érezni,
elszántan csak előre menni.

A valóság azonban
Ezzel nincs köszönőviszonyban.
Ó, ha Citragupta felolvashatná
összes bűnös tettem,
a föld alá süllyednék
szégyenemben!

Mint egy viharvert hajót az óceánon
rángatnak, tépnek a hullámok,
akaratom ellenére ide-oda sodródok.

Ádáz egy küzdelem,
mi folyik minden percben.

Megszülettél. Így kezdődött.
Megszülettél. Így kezdődött?

Rādhikānak bársonyos pillái:
értünk hulló könnyeit elrejtí.
Arcának édes mosolya:
nem rendül belénk vetett bizalma.
Törékeny alkata:
a világ legérzékenyebb szívét takarja.
Kinek a bánata fáj neki jobban?
Kṛṣṇāé vagy a Sajátja...?

Ha valaki tudja a választ,
többé már rosszul nem választhat.

Śyāma pajkos pillantása
a három világot tűzbe hozza.
Śyāma pajkos pillantása,
szemeinek csillogása,
arcának holdsugaras mosolya,
fekete fűrtjeinek játéka
drága szíved elrabolta.
Ajkainak szép vonala,
lótuszlábain a Tulasī levél illata ...

Drága szíved elrabolta
s saját szívébe zárta.

Értük tetted?
Sose tudom meg.
De örülök, hogy megtetted.

Jelentéktelen szolgád: Candra-kāntā Devī Dāsī

Candra-gupta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor azon gondolkozok, hogyan fejezzem ki, amit érzek folyamatosan a születés, az élet és a halál szavak jelenek meg elmémben.

Az emberek csodálkozva és tisztelettel fogadják a születést, vágyódnak az élet után és félve gondolnak a halálra. Annyira megfoghatatlan, annyira ismeretlen, annyira lehetetlen.

A halál hit nélkül fájdalmas vég, sírás és könnyörtelenség. Miért van rá szükség egyáltalán? Ha van Ura a világnak, miért nem engedi az örök életet?

Ami biztos, hogy nem lehet céltalan. A reménytelen végső elmúlással szemben a halálnak kell, hogy legyen értelme, kell, hogy legyen eredménye és kellene, hogy legyen egy jobb eredménye.

A mester és a tanítvány kapcsolata szavakkal leírhatatlan, nagy rejély. A tanítvány számára a mester a születés, az élet és a halál is.

A születés a lelki tudás magjának kicsírázása, egy új valóság kezdete. Az élet ebben az új valóságban igazi értelmet nyerhet. A halál pedig egy lépés, amely egy következő, talán az utolsó szintre emeli a lelket az útján.

A mester halál és félelem azoknak, akik még nem értik a születést és az életet, de szeretet és remény azoknak, akik elfogadták szívükben az elmúlást.

Bárhova is sodorjon engem az élet, bármilyen helyzetbe is kerüljek, remélem, hogy a halálom pillanatában megjelenik az a csodálatos, kegyes Úr, aki a te szíved Ura és akit te miattad ismerhetek!

Szolgád:

Candra-gupta Dāsa

Caraṇa-reṇu Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for being a perfect follower of Śrīla Prabhupāda and providing such a direct and strong link with him and with the whole *guru-paramparā* chain, thereby connecting us so nicely to the lotus feet of the Divine Couple in Their supreme abode.

Thank you so much for these books you are writing. They are so wonderful and enlivening to read. It is so nice to hear about Kṛṣṇa's pastimes the way you are describing them. For me reading these books brings the spiritual world to life. They are written so vividly and with such a tangible sense of reality. When I open your books, it is as though Kṛṣṇa, along with all of His associates, His land, indeed His whole world jump out of the pages and start enacting Their pastimes. I hope and pray that I may always have the association of these books wherever I may be.

Thank you Guru Mahārāja, for being so merciful and for accepting me as one of your disciples. I really feel this to be an expression of your magnanimous and deeply compassionate nature. I feel so amazingly fortunate to have such a spiritual master such as yourself and really hope that somehow or other, despite my lack of qualification, I can follow in your footsteps for your pleasure and for the pleasure of Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for being so wonderful.

Trying to be the servant of your servants,
Your Caraṇa-reṇu Devī Dāsī

Citta-hārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A Kṛṣṇa-tudat, akár éhezéskor az étel, az életünket menti meg. Ahogy az Úr Caitanya a saját kezével osztott a *bhaktáknak prasādát*, hasonlóan minket is közvetlenül te tápláltál, hogy gyenge kis hitünk megerősödjön a Kṛṣṇa-tudatban. Erre emlékezve olyan érzésem támad, mint amikor egy finom ebéd után hálásan gondolunk a szakácsra. Mindig megható hallani, ahogy Śrīla Prabhupāda is szívét-lelkét kitette, hogy a kezdő *bhaktákat* megnyerje, kezdetben személyesen főzött nekik, és mindenre megtanította őket, hogy a lelki életben fejlődhessenek.

Mint ahogy egy szülő eteti és szerető gondoskodással neveli gyermekeit, emlékszem rá, ahogy te is mindent megtettél, rengeteg áldozatot hoztál, hogy a lehető legjobbat add nekünk. Mindent alaposan megtanítottál, hogy szépen fejlődhessünk, és boldog életet élhessünk a Kṛṣṇa-tudatban menedéketelve. Mint egy szerető és jómódú apa, aki elhalmozza gyermekeit, csodálatos lehetőséget biztosítva számukra az életben, hasonlóan részesültünk mi is indokolatlan kegyed lelki ajándékaiban. Nagy megfontolással, évről-évre úgy adtad át a Kṛṣṇa-tudatot, hogy az a legnagyobb áldás lehessen számunkra, és egyre ízletesebbé váljon, ahogy egyik fogás után következik a másik, a végén az édességgel.

Amikor erre gondolok, a *Śrīmad-Bhāgavatam* második verse jut eszembe, a *paramahansa bhakták* jellemzője, akik képesek különválasztani a tejet és a vizet, a lelkit és az anyagit, a lényegét és a haszontalant, a tisztát és a tisztátalant. Számomra ezt testesít meg, az életem legnagyobb szerencséjét, hogy általad közvetlenül megtapasztalhattam azt a legmagasabb lelki igényességet,

ami páratlan ebben a világban. Éleslátásodat, kifinomult ízlés-világodat, minőségi elvárásaidat és fáradhatatlan törekvéseidet, hogy mindig, minden körülmények között a legjobbat ajánljuk fel Kṛṣṇának. Ezt megtapasztalva, ebben felnőve mindez olyanná vált, mint a gyermekkori ízek, amihez ösztönösen ragaszkodunk, vagy a szülői hangulatok, melyek belénk ivódnak, és az egész életünket meghatározzák.

Ahogy nőttünk, először Śrīla Prabhupāda filozófiai tanítására képeztél, a lelki élet alapjaira, gyakorlatára és lelki családjunk hagyományaira. Életünk missziójává tetted a lelki élet elterjesztésének és a társadalom felemelésének feladatát. Megismertetted velünk Śrī Caitanya Mahāprabhu megjelenésének külső és belső szándékát, feltárva kedvteléseinek legmélyebb jelentését. Majd átadtad a legértékesebb kincseket is, betekintést engedve Vṛndāvana lakói önzetlen, édes hangulatának nektárfolyamába. Kézenfogva óvatosan bevezettél Rādhā és Kṛṣṇa kedvteléseinek és társainak körébe, feltárva az Úr bensőséges szolgálatának és szolgálóinak hangulatát.

Látva Kṛṣṇa szelíd tulajdonságait és szerető érzelmeit, ragaszkodását a *bhaktái* iránt, védelmező gondoskodását, édes természetét, és hallgatva kedves, biztató ígéreteit, ez arra készítet, hogy elfeledjünk minden mást, csak végre újra együtt lehessünk a tiszta, tökéletes kapcsolatunkban.

Azért imádkozom, hogy kegyedből egyre mohóbbá válhassak az Isten iránti szeretetre, a szívem megtisztulhasson a világi vágyaktól és félelmektől, és teljesen el tudjak merülni a Kṛṣṇa-tudatban.

Szolgád:

Citta-hārī Dāsa

Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Oly nehéz szavakba önteni az érzést, ami szívemet égeti. Egyszerűbb az örömet megélni, amit akkor érzek, ha Önt köszönhettem, mint beszélni róla. Bár mindig felemelő dolog Önt dicsőíteni, mégsincsnek rá megfelelő szavak a szókincsemben, ezért csak a szeretetemet és hálámat tudom kifejezni. Nagyon ritkán jutok el templomba, ami miatt a társulás hiánya felemészt. Mégis boldog vagyok, hogy támogatja városomban a kis közösségünk fejlődését, és boldog vagyok attól, amiért Ön minden nap a gondolataimat lefoglalja, szavait olvashatom, és csodálatos hangját hallhatom a leckéiben. Olyan kérdéseimre is választ ad, amit ki sem mondok, csak mélyen, eldugott gondolatok között forgatok. Mérhetetlen hálával tartozom, amiért fáradhatatlanul támogat, tanít, és viseli a felelősség súlyát, amit a *bhaktákért* vállal. Szeretnék nem teher lenni, szeretnék úgy szolgálni, hogy elégedetté tehessem Önt; megtenném azt, amire kér, hogy alkalmas legyek tiszta szívvel szolgálni. Mint egy soha véget nem érő *bhajana*, minden porcikát átmozgató, fergeteges tánc öröme, közben a levegőben szálló *prasāda* és füstölők illata, Rādhe-Śyāma lábánál végzett *japa* megnyugtató ereje, s minden közösen kimondott Hare Kṛṣṇa *mahā- mantra* varázsa, szüntelen áldás érje szívét, kedves Guru Mahārāja!

Nagyon jó egészséget, boldog megjelenési napot kívánok!

Szolgád:

Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes

Bhaktin Csoknyay Erika

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Mahārāja, aki oly kedves vagy minden egyes élőlényhez, emelkedett és kezdő *bhaktá*hoz, akik beszédükkel, gondolataikkal, cselekedeteikkel oly sok hibát követnek el.

Szívedbe fogadod és elégeted bűnös tetteiket, mert Kṛṣṇán keresztül látod az igazságot. Bölcs tanácsaiddal útmutatást adsz az eltévedt lelkeknek és felemeled őket a boldogság szintjére, mert szívedben az egy örök igazság létezik. A legfőbb vágyad pedig az, hogy ezt mindenki megtapasztalhassa.

Hálásan köszönöm a tudást amit a *guru-paramparān* keresztül Śrīla Prabhupāda által közvetítesz mindenkinek szeretetteljes szíveden keresztül.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Csoknyay Erika
Bhaktis yoga hallgató

Bhaktin Csujokné dr. Kása Júlia

Kedves Śrīla Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A kecskeméti közösség tagjaként írok neked.

A Kṛṣṇa-tudat folyamatát Śrīla Prabhupāda könyvein és a *bhakták* tanításain keresztül ismertem meg.

Nagyon hálás vagyok azért, hogy Magyarországon is létezik egy olyan közösség, ahol a lelki megvalósítás e nagyszerű módszerét magam is elsajátíthatom.

Biztos vagyok abban, hogy ez a munka nagyon sok időt, energiát igényel, és ezért szeretném hálámat kifejezni feléd, hogy mindezt lehetővé teszed.

Másodsorban szeretném tolmácsolni köszönetemet feléd a könyveid miatt, hiszen általuk nem csak Śrī Kṛṣṇa, hanem Śrīmatī Rādhārāṇī és Vṛndāvana lakói is közelebb kerültek a szívemhez.

Örülök, hogy ismerhetlek és szolgálhatlak a kecskeméti közösség tagjaként.

Szolgád:

Bhaktin Csujokné dr. Kósa Júlia

Bhakti Csakó Mihály

Hare Kṛṣṇa, kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szépen köszönöm, hogy ismét írhatok neked! Emlékszem 2016-ban, amikor írtam és próbáltam valahogy megköszönni fáradhatatlan szolgálataid, és kifogyhatatlan kegyedet, – akkor csöppentem bele a kecskeméti Dharma étterem életébe; az emberek szívének megváltoztatásába –, a *prasādán* keresztül.

Mit is ajánlhatnék fel?, – hiszen ez nem könnyű feladat...

Megpróbálom a legcsodálatosabb emlékemet elmondani:

2016. március közepén költöztem ide és kezdtem el dolgozni az étteremben Zolikával. Szerencsére nagyon jó hangulat volt már akkor is, így könnyebb volt meditálni Śrīla Prabhupādán és Rādhē-Śyāmán. És Ők olyan kegyesek voltak, hogy hamarosan be is költöztek az étterembe!

Ha jól emlékszem Śyāmajiu Mātājī vetette fel, hogy a közösségnek van egy domborműve az isteni párról, – hadd jöjjönek

az étterembe, szeretnék elfogadni a *bhakták* szeretetét a főzésen keresztül és azt osszuk az embereknek.

Amikor megjöttek csak néztünk, hogy mennyire csodálatosak és gyönyörűek.

Pár ajánláskor voltak kétségeim, hogy nem biztos, hogy elfogadják azt, (amilyen tudatállapotban voltam,) de szerencsére az emberek folyamatos kommunikációjából megtudtam, sokat lágyult a szívük, és így megnyugodtam, hogy nincs minden veszve.

És még azt is szeretném elmondani, hogy nagyon hálás vagyok a *varṇāśrama-dharma* leckékért, és a kódex könyvért. Igazából el sem tudom mondani, hogy mennyiszer segített már, nyújtott támaszt, erősített meg, és adott igazi reményt!

Most látom, hogy ez egy különleges év, mert pontosan 30 évvel ezelőtt jöttél ide. Egyből eszembe jutott a 20 éves Krisna-völgy lecke-sorozat...

Én is ebben az évben leszek 30 éves, amiből még csak 7 évet tudtam igazán hasznosan tölteni.:

Lakhattam bent, önkéntesként
Szolgálhattam a *bhaktákat*
Oszthattam Śrīla Prabhupāda könyveit
Táncolhattam, hallhattam és énekelhettem oly sokat!

Ha te nem vállalod ezt a szolgálatot, biztos vagyok benne, hogy teljesen értelmetlenül, a tudatlanságtól elvakulva élnék egy értéktelen életet...

Nagyon szépen köszönök mindent, – és itt szeretném megragadni a lehetőséget:

Alázatosan kérem az áldásaidat, hogy egy jó és példamutató szolgává tudjak válni, azért is, hogy örömet tudjak okozni a *bhaktáknak* és neked!

Maradok szolgád:
Bhakta Czakó Mihály
Kecskemét

Bhakta Czinege Dávid

Hare Kṛṣṇa, kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sok boldogságot szeretnék kívánni neked *vyāsa-pūjād* alkal-mából!

Bhaktáid jóvoltából szeretném én is kifejezni hálámat mind-azért az áldásért, ami tőled jön.

„A tiszta *bhakta* épp olyan jó, mint Kṛṣṇa. Egy szempontból még jobb is, hiszen ő Kṛṣṇát adja.”

Drága tanító! Minden áldás, és kedvezőség kapcsolódik hoz-zád, ami rövidke életemben igazán hasznos, és fontos. Śrīla Prabhupāda, az ő könyvei, tanításai, a *vaiṣṇavák* társasága, a gyö-nyörű *mūrtik*, az odaadó szolgálat, leckéid, könyveid, és mind-ezek lényege a *bhakták*, és maga Gaurāṅga, minden társa és a lelki világ, a te odaadásod nélkül elérhetetlen lenne számunkra.

Jobb, ha nem gondolunk bele milyen jövő várt volna ránk kegyed nélkül itt a Földön, és a következő életben.

Tapasztalatom az, hogy a lelki életben való haladás mértéke meghatározza, hogy ezeket a kegyeket mennyire tudom elfo-gadni, és értékelni. Így a lelki élet kezdetén épp csak ízlelgetem, és próbálkozom. Kérlek, ezért nézd el nekem levelem minőségét, és alacsonyrendűségét.

Drága Mahārāja, azt viszont biztosan tudom, hogy az a vég-telen sok csatorna, melyeken kegyedet árasztod, (amik közül nekem könyveid a legvonzóbbak) leckéid, podcastok, személyes jelenléted, *bhajanáid* mindig túltesznek az én csekély befogadó-képességemen.

Mindezen áldások mellett az én legnagyobb menedékem a te csodálatos odaadásod, és szilárdságod, azaz te magad! Tudom, hogy rád mindig számíthatunk, te mindig itt leszel, hogy példát, és utat mutass ebben a múlandó, és veszélyes világban.

Feleségem nevében is szeretném megköszönni személyes gondoskodásodat, és figyelmedet, amit kisfiúnk betegsége kapcsán kapunk tőled!

Rādhā-Kṛṣṇa és Govardhana-lāla élteszen sokáig!

Szolgád:

Bhakta Czinege Dávid

Daiṁī-śakti Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget menedéket nyújtó lótusz-lábadnak!

*he guro jñāna-da-dina-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó, lelki tanítómester, isteni tudás adományozója! Ó, bűnösök barátja, te a saját örömet osztod szét, s a kegy óceánja, egyes-egyedül te vagy. Noha Vṛndāvana az otthonod, alászállsz az elbukott lelkekért, amilyen jómagam is vagyok, s Rādhā Kṛṣṇa iránt érzett isteni szerelmét dicsőíted. Kérlek, légy kegyes hozzám!” (Pañcarātra-pradīpa)

„Vṛndāvanāsīna hitāvatāra” – alászállsz ide az anyagi világba, hogy segíts nekünk. Annyira felfoghatatlan, hogy mi mindent teszel meg ezekért a csöppnyi lelkekért.

Bármilyen nehézségem is legyen mind megszűnik, ha látlak téged vagy hallom a hangod. Hiszen a lelki tanítómester nem akarja, hogy a tanítványa szenvedjen, ő nem szeret senkit

szenvedni látni. Ezért van az, hogy prédikálja a Kṛṣṇa-tudatot és instrukciókkal lát el mindenkit.

• Annyi lemondást végzel értünk, hogy segíts nekünk a lelki életünkben, csak azért mert te igazán tudod mit jelent szeretni másokat, és gondoskodni másokról. Könnyű kimondani, hogy mennyire szeretünk valakit, de ha ez az érzés nem nyilvánul meg tetteinkben, akkor az nem valós csak egy felszínes dolog.

Sajnos még nagyon önző vagyok, mert mindazok után, amit kaptam tőled, még mindig nem vagyok képes feladni mindazt, ami a legnagyobb nehézséget okozza az életemben, és nem látom tisztán, hogy mi az, ami az egyetlen örök boldogságot nyújtja.

Ó drága lelki tanítómesterem! Kérlek, helyezz engem a lótusz-lábad közelébe és áldj meg, hogy tiszta szeretetet érezhessek irántad és az egész életemet felajánlhassam a szolgálatodra. Hiszen Śrīla Prabhupāda egyszer azt mondta, hogy a sikernek a titka az az, hogy szívvel-lélekkel szolgáljuk a lelki tanítómesterünket. Ezért imádkozom, hogy olyan szolgálatot végezhessenek neked, amitől elégedett lehetsz és, hogy minden szavadat és utasításodat az életemmé tudjam tenni.

Bocsáss meg kérlek minden sértésért, amit elkövettem és csak arra kérlek, hogy mindig tarts meg magad mellett mert nélküled elveszett vagyok.

Örök szolgád és lányod:
Daivī-śakti Devī Dāśī

Dakṣinā Devī Dāśī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.” (ŚB 8.3.25)

Guru Mahārāja, I have been wandering aimlessly for so many lifetimes taking on different bodies, but by some unknown good fortune, in this lifetime I have come into contact with you. You found me and are trying to give me the opportunity to make some advancement on the path of Kṛṣṇa consciousness but I don't fully realise or appreciate the value of this rare gift.

When I am in your association, reading your books or in *kīrtana* with you, I feel Kṛṣṇa's presence more strongly than at any other time. But I can't sustain that feeling Guru Mahārāja. I know that it's because I am not as strict in, or as attentive to, my *sādhana* as I should be. I know that you can reveal Kṛṣṇa and Śrī Vṛndāvana-dhāma to me if I sincerely desire it. But I don't. Not the way you do. So, my fear is that maybe I will never be as greedy for it as I should be.

My only hope is to follow your instructions strictly and hope that you will take mercy on me. Because that is the only way I will ever make even a little advancement. I have no qualifications or saintly qualities and no right to even ask for your mercy. But I do. Because without the hope of it, my life is completely and utterly hopeless.

I wish that I were an eloquent writer like you so that I could glorify you as you so deserve. But words limit my ability to express myself, more so at this time of the year. Besides, words can be meaningless without action. So, rather than a poor attempt at glorifying you through my inadequate words, I will try to glorify you by my actions – by being more strict and attentive to my *sādhana*. May this please you.

Your humble servant,
Dakṣiṇā Devī Dāsī

Dāmodara-rati Devī Dāśī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, fogadd el ezt a szerény próbálkozást arra, hogy szavaim formájában kifejezzem mély tiszteletemet és nagybecsülésemet irántad.

1949 egy csodálatos esztendő. Több okból is. Egyrészt, ekkor született drága Édesanyám, aki nagyon szerető és gondoskodó volt velem mindig. Másrészt, ekkor ment keresztül Śrīla Prabhupāda az életének egyik legnehezebb időszakán. Ez önmagában persze nem csodálatos, de ahogy ő mindarra a nehézségre reagált, az csodálatos, és csodálatra méltó. Az úgymond anyagi élete megrekedt, ellehetetlenedett. A családi élete, az üzlete nem töltötte be a reményeit. De őt ez nem szomorította el, hanem a *Śrīmad-Bhāgavatam* szavainál vett menedéket, amelyet az Úr Kṛṣṇa mondott: „Ha különösen kegyes vagyok valakihez, lassanként minden anyagi tulajdonát elveszem. Barátai és rokonai akkor majd elfordulnak a szegény, nyomorult embertől” – egyetlen menedékként Kṛṣṇát hagyva neki. Bárcsak én is mindig látom Kṛṣṇa kegyét az életemben, és mindig menedéket tudnék venni nála.

Harmadrészt ez az az év, amikor áldott Édesanyád téged is a világra hozott. Áldott ő, mert szent fia nagyon sok élőlény sorsát terelte kedvező irányba. A szeretett Urai iránti erős, elkötelezett vágy megszámulthatatlan áldásos tettet termelt. Ha a teljesség igényétől eltekintünk, számba vennék párat.

Kezdjük azzal, ami legközelebb áll hozzám, – mivel abban az áldásban részesülhetek, hogy itt élhetek –, Új-Vraja-dhāma. Az egész világon egy különlegesség. Különlegesen szépéges *mūrtik*, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara társaságában élhetünk, szolgálhatjuk Őket nap mit nap, láthatjuk Őket, meditálhatunk Rajtuk,

mint célon, és vágyakozhatunk egy mélyebb, részemről előbb (az Ő részükről ugyanolyan élő lenne, ha hallanám Őket) kapcsolat után. Új-Vraja-dhāma következő különlegessége a *brijbāsīk*. Megszámlálhatatlan élőlény létezik ezen a Föld bolygón. Ebből, akinek emberi teste van, körülbelül hét milliárd. Ebből, akiknek Kṛṣṇa a célja... elenyésző. Új-Vraja-dhāma egy olyan hely, ahol egy maroknyi, azokból az elenyészőkből, sűrítetten jelen van. Már csak a jelenlétük is tisztító, de amikor együtt vannak, akkor a kedvezőség tovább növekszik, ahogy énekelnek, táncolnak, olvasnak, hallanak, szolgálnak, egymással beszélgetnek arról, hogyan haladhatnak előre az önmegvalósítás útján. Képzik egymást, segítik egymást, biztatják egymást. A *brijbāsīk* másik csoportja a tehének, ökrök, borjak és a bika. Ők is biztos nagyon boldogok, hogy ezen a különleges helyen élhetnek, ahol nem kell semmitől sem félniük, attól, hogy elpusztítják őket, újszülöttjeiket.

Ha kicsit távolabbra is tekintünk, Magyarországon számtalan városban jártál már, számtalan előadást tartottál, számtalan embert „varázsoltál” érdeklődővé, számtalan érdeklődőt erősítettél meg, és tettél *vaiṣṇavává*. Legyenek ezek egyszerű, hétköznapi emberek vagy az ország vezető személyiségei.

A fővárosban lévő csodálatos templom is izzik az inspirációd révén a prédikáló hangulattól.

Szeretném, ha ezek a szavak nem csak illedelmesek lennének, hanem telve volnának *rational*, ragaszkodással és szeretettel. Amiért te mindezeket az eredményeket el tudtad érni, az azért van, mert végtelen szereteted és odaadásod van Uraid: Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhē-Śyāma iránt. A szeretet nem csak egy érzelem. Az érzelmek jöhetnek-mehetnek, a frontoktól függően. A szeretet szolgálatot jelent. Amikor teszünk másért, másokért valamit. Mert nekik jó. Nekem pedig nem biztos.

Én igazából nagyon büszke vagyok rád. Csodálatosan írsz, csodálatosan énekelsz, csodálatosan prédikálsz, csodálatosan öltözteted a *mūrtikat*, csodálatosan öltözködsz, csodálatosan kifinomult ízlésed van, csodálatosan ki tudod húzni az élőlényeket az anyagi létezés mocsarából.

Köszönöm, hogy utánam is kinyújtottad a kezed. Mi lennék nélküled? Mi lennék anélkül a kegy nélkül, amit te adtál nekem?

Nem sok esélyem lenne, hogy úrihölgygé váljak, arról nem is beszélve, hogy véget vethessek anyagi világbeli rémutazásomnak.

Áldom a jószerencsémet, hogy kapcsolatban lehetek veled, ismerhetlek téged. Igazából mint tanító-tanítvány, ez egy nagyon mély kötelék, nagyon mély kapcsolat. Bárcsak el tudna jobban és jobban mélyülni.

Köszönök neked mindent, amit kaptam tőled, amit tettél értem, mindent, amiről tudatos vagyok, és amiről nem.

Szeretnék olyan tanítványoddá válni, akire ha rá gondolsz, öröm és elégedettség jelenik meg a szívedben.

Kegyedet már megkaptam ehhez. Bárcsak hajlandó lennék olyanná változni.

Isten éltesen sokáig, erőben, egészségben, mert a világnak, (és nekem) nagy szüksége van rád!

Szolgád:

Dāmodara-rati Devī Dāsī

Dayāla-Nitāi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You are the rock of ages and the voice of sages,
Twenty-six qualities are your only wages.
You are profoundly realized and spontaneously wise
And your love and commitment, never dies.

When the fog is lifted, the eyes regain sight,
Mercy and compassion make up your life.
For Prabhupāda's mission you fight and you fight,
And for Prabhupāda's mission you teach and you write.

Bravely you venture into ever-purer realms,
Straightforward preaching, never overwhelmed.
Yet kind and empathic to those like me,
Entangled in the roots of an imperishable tree.

With example and precept, you encourage and inspire,
With eloquent *siddhānta* you point the way higher.
“The most important things are the most important things!”
“Read from scriptures and you shall sprout wings!”

“And love our Founder-*ācārya*,” your ever constant refrain,
“For love of Śrīla Prabhupāda shall never go in vain,”
And this, oh Guru Mahārāja, is my homage to you
That your love whenever tested, has never gone askew.

Your Servant,
Dayāla-Nitāi Dāsa

Dayitā

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget
Śrīla Prabhupādának és neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék köszönetet mondani a
sok-sok törődésért és ajándékért. Köszönöm szépen a sok édes-
séget, és mikor meghívtál hozzád ebédelni. Olyan csodálatos,
hogy pont amikor arra gondoltam milyen jó lenne *rāja-bhogát*

enni, egy két nap múlva azt a hírt kapom, hogy nálad ebédelhetek. Vagy amikor nagyon szerettem volna *mahā*-édességet enni, több dobozzal is kaptam tőled. Tehát a kegyed határtalan és jól időzített. Meg persze az angliai út is feledhetetlen élmény volt számomra. Annak ellenére, hogy már nem jártam akkor a *gurukulába*, mégis részt vehettem. Ez csakis a te kegyed és köszönöm szépen. Nagyon szép *bhajanák* és nagyon sok és finom *prasāda* volt a Manorban. De nekem talán a szombatesti *harināma* tetszett a legjobban. Rengeteg ember táncolt együtt lelkesen, még a városiak közül is bekapcsolódtak. Az egésznek nagyon vidám hangulata volt.

Tehát köszönöm szépen a lehetőséget, hogy ilyen élményekben is résztvehettem, és nagyon boldog születésnapot kívánok!

Szolgád:

Dayitā

Bhaktin Dévai Zsófia

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez az első felajánlás, amit írok, így kérlek, nézd el ügyetlenségem. Habár még nem ismerlek túl személyesen, egyre csak egy szó jár a fejemben miközben ülök és próbálok rajtad meditálni és az a: Köszönöm!

Hálásan köszönöm, hogy egy ilyen helyet hoztál létre, mint Kṛṣṇa-völgy, mert ahol te vagy, ott a szent helyek is megnyilvánulnak. Köszönöm, hogy ezt a darabka lelkivilágot megtöltötte a tiszta *bhaktákkal* és lehetőséget adsz a befedett lelkeknek arra, hogy Kṛṣṇával találkozhassanak. Kegyed nélkül mindez nem valósulhatott volna meg. Tanítványaidnak és Krisna-völgynek köszönhetően már úgy érzem, mintha ismernélek, ezért kérlek,

bocsásd meg nekem, ha hangulatom túlságosan közvetlen. Ez csak azért lehet, mert próbáltam a lehetetlent megvalósítani és szavakkal kifejezni azt a hálát, amit érzek.

Reménykedem benne, hogy Kṛṣṇa megengedi nekem, hogy tiszta *bhaktáit* szolgálhassam, segítségükre legyek feladatukban, ezzel viszonzva az ő jóságukat, köszönöm.

Újra csak azt tudom mondani, hogy köszönöm neked, Śrīla Prabhupādának és minden *bhaktának* azt a kegyet, amit osztanak és amit én is kapok, egy jelentéktelen porszem. Köszönöm Kṛṣṇának, hogy adja nekünk a lehetőséget, hogy társulhassunk veled.

Szolgád:

Bhaktin Dévai Zsófia

Devakī Devī Dāśī

Hare Kṛṣṇa, Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

The special celebrations for ISKCON's 50th Anniversary has passed, and it has been a year filled with absorption in Śrīla Prabhupāda's service by your blessings.

I am grateful to be part of this wonderful movement despite my lack of qualification. You accepted me as your disciple despite me failing in so many ways. That is the wonderful mercy that you shower on fallen souls such as myself.

By your blessings, I am engaged in service to Śrī Śrī Rādhā-Londonīśvara and Their community. For this, I am most-grateful. Thank you for being a most-wonderful example of someone who is completely dedicated to the mission, serving unflinchingly, with attention, care and love. I pray I can even have a drop of your pure devotion. Thank you for being my inspiration.

Please continue to provide your mercy on me.

I am still too short of truly appreciating your glories, and serving you in a pleasing way with the right consciousness. I pray that I can reciprocate with all the gifts you have given me.

Thank you for all that you do in Śrīla Prabhupāda's service. Praying I can be a better disciple.

Your servant,
Devakī Devī Dāsī

Devaprastha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This is such an honour. To have the chance to glorify a pure devotee of the Lord. This opportunity at Vyāsa-pūjā time is a blessing, in that we can re-examine the treasure that your association creates. Either directly in your *vapu* or in other ways that you so generously share yourself.

My father's wife is currently at the end of her days in her present body, and her friends and family are appreciating her so much. For all that she has done for them, and their children, as she was a teacher. Seeing her leaving, and the attention that my father gives to her, reminds me that I am neglectful of the most important relationship in my life, that I have with you.

You always show the perfect example of how to be a disciple. Every thought, word and deed are calculated to give maximum satisfaction to Śrīla Prabhupāda. To see your uncompromising determination, despite any obstacle, wasn't appreciated by me so much when I was an indestructible youth. But as life goes by, and the context of a diminishing body become a reality, I marvel more and more at your ambition, compassion and utilisation

of every moment to please Kṛṣṇa and to absorb yourself with fathomless depth personalising His service.

You are the living proof of Kṛṣṇa consciousness.

You are my reason for continuing, a causeless mercy on me which is undeserved.

You have told us what we need to do.

Now we just have to do it!

Thank you for your patience.

Your aspiring servant,
Devaprastha Dāsa

Devarṣi Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I just wanted to say that as every year passes, I feel more and more grateful that you accepted me as your disciple. There is no one in this world who inspires me more than you. I feel like the most fortunate person alive.

I am sorry that you did not get such a good deal in getting me as a disciple, but I am still hopeful that one day I will be a better servant, and learn to serve with a fraction of your selfless determination and sacrifice, against all odds and countless disappointments.

Thank you so much for being the glue that holds our world together, and giving our lives meaning by being able to contribute to your numerous perfect offerings to Śrīla Prabhupāda.

Yours always,
Devarṣi Dāsa

Devī Deva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterm a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Oly sokféle módon nyilvánul meg a lelki tanítómester kegye, hogy lehetetlen szavakba öntenem végtelen dicsőségét.

Nagyon sok elesett lélek születik ebben az anyagi világba percről percre, és nagyon ritka az olyan nagy lélek, aki az élet valódi értékét, a tiszta istenszeretetet tudja érthetően bemutatni a feltételekhez kötött lelkeknek. Én egy ilyen elesett lélek vagyok, semmi értéket nem tudok felmutatni szerencsétlen életemben. Csak rombolni, pusztítani tudok, és fájdalmat okozni körülöttem élőknek. De mivel te is eljöttél, és megjelentél, lehetőséget kaptam, hogy változtassak, és a rombolás, pusztítás helyett, valami értékeset adjak át, amit csak is a te kegyedből tehetek! Köszönöm Guru Mahārāja, hogy bizalmat adsz nekem, és lehetőségeket kapok, hogy bizonyítsam, hogy képes vagyok változni, még ha nagyon nehéz is. Végtelen kegyed a kiút ebből a feltételekhez kötött helyzetemből, és sok erőt meríthetek tőled, hogy haladni tudjak Rādhe-Śyāma felé.

Legszerencsésebb szolgálatot kapom tőled, hogy képviselhetem Rādihā-Śyāmasundarát, Krisna-völgyet. Bemutathatom, és prédikálhatom az Ő végtelen szépségüket, kedvteléseiket, dicsőségüket.

Gondoskodhatom azokról, akik halvány jelét mutatják annak, hogy érdeklődést tanúsítanak Irántuk. Tanúja lehetek,

hogy változtatja meg a szívüket, ha beleolvasnak a Róluk szóló könyveinkbe, így feldereng intelligenciájukban a tudás halvány eredménye, és így elkezdik bátortalanul és esetlenül énekelni a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*. Láthatom, hogy ébred fel bennük a vágy csupán attól, hogy Krisna-völgybe ellátogatnak, ami számukra csak egy érdekesnek tűnő látványosság, azután pedig 180 fokos fordulatot vesz az életük, és azt veszem észre, hogy csak *mantráznak*, olvasgatják Prabhupāda könyveit, és ajánlják az ételüket Kṛṣṇának. Mindezeket a csodálatos tapasztalatokat neked köszönhetem. Megáldasz, hogy lássam, mekkora változásokat képes művelni ha csak képviseljük azt, amit te nyújtasz nekünk. Semmi képesítésem, de még csak halvány jelét sem látom magamban, hogy bárkinek is jót tegyek az életében. Ez vagyok én, de kegyedbe kapaszkodva, csupa jó dolgok történnek velem. Csak imádkozom hozzád, hogy vezess így tovább, és én csak szeretném átengedni magamon, és továbbra is látni azokat a csodákat, amivel felhatalmazol, hogy végrehajtsam annak ellenére, hogy alkalmatlan vagyok rá.

Csak ámulok, mert tisztában vagyok veled, hogy semmi nem történhet nélküled. Egy értéktelen lélek vagyok, aki mögött egy istenszeretettől túlcorduló szívű lélek áll, és azon medítál, hogy mindenki kapja meg a lelki boldogsághoz szükséges feltételeket. Csak bénultan állok, és próbálom tenni a dolgom, de még járni sincs erőm, de mivel végtelen szereteteddel átítattad szívemet is, így részese lehetek annak, amit a te szíved működtet. Így működtetsz engem, így adod ezt a végtelen kedvező érzést, másoknak is rajtam keresztül. Érthetetlen számomra, és nem bírok napirendre térni felette. Nap mint nap szembesülök azzal, hogy a legszerencsésebb lélek vagyok, mert itt lehetek a társaságodban. A közeledben.

Végtelenül elesett lélek így könyörög hozzád, ezen a szerencsés napon, hogy maradhassak veled, és továbbra is adhassam azt a kegyet, amivel valami hasznosat tehetek másoknak hátalévő életemben.

Legelesettebb szolgád: Devī Deva Dāsa

Dhanur-dhara Dāsa *and Jaya Lakṣmī Devī Dāśī*

Hare Kṛṣṇa, Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances at your lotus feet on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā. All glories to our dearest Śrīla Prabhupāda.

Through your inspiration and compassion for us, our lives have transformed and this can only be because of your mercy dear Guru Mahārāja. We are indebted to you in so many ways dear Guru Mahārāja, only through your mercy we are now able to render some personal service to Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Gokulananda, Śrī Śrī Sītā-Rāma, Lakṣmaṇa, Hanumān and Gaura-Nitāi at the Bhaktivedanta Manor *dhāma* through our regular *pūjārī* service.

We are trying to learn from you, observing how you have been serving Lord Caitanya's *saṅkīrtana* mission, for over 40 years! We also witness how you are absorbed in your service to your spiritual master, Śrīla Prabhupāda and setting a perfect example for us to follow.

We hear and see by your example how to render devotional service of the highest quality and standards – cleanliness of impeccable standards. Every time you come to the Manor Guru Mahārāja, devotees start to perform extra cleaning services!

We appreciate your systematic and deep study of scriptures through the books you continue to write and publish, all of which reveal such depth of knowledge that flows with such sweet mellows!

Your relentless preaching of Kṛṣṇa consciousness through regular podcasts, seminars, programs and tirelessly travelling, all despite health issues.

Your amazing standards of deity worship and concern for the

eternal worship of Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara at New Vraja-dhāma are truly mesmerizing and a real wonder!

Dear Guru Mahārāja these are only a few and wholly inadequate offerings to express our gratitude to you but are examples by which you guide and inspire us. We feel extremely fortunate to have taken shelter at your lotus feet. We are eternally indebted to you.

We sincerely pray from the bottom of our hearts that Lord Nṛsiṃhadeva protects you in all respects and beg that you continue to shower upon us your blessings and merciful smiling glances so that we can perfect our lives by following in your glorious footsteps, eternally.

With lots of love and affection, please again accept our heartfelt and humble obeisances at your lotus feet.

Your humble servants,
Dhanur-dhara Dāsa and Jaya Lakṣmī Devī Dāsī
Hare Kṛṣṇa

Dharmātmā Dāsa

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Akik már hallottak Kṛṣṇáról felbecsülhetetlen ajándékot kaptak. Viszont nem elég kapni egy ajándékot, azt el is kell fogadni és ki kell bontani. Vannak akik ezt még nem tették meg, így nem tudják, hogy ez egy végtelen ajándék, és ahogy csomagoljuk ki egyre csak növekszik, egyre több és csodálatosabb dolog kerül elő belőle. Viszont akik nem váraoztak a kibontással, azok élete már teljesen megváltozott és tudják, hogy ők a legszerencsésebbek a Földön.

Ezt az ajándékot te hoztad el Magyarországra 30 évvel ezelőtt. Az eredmény egy virágzó *yātrā*, mi több az ország egy része, nem messze a Balatontól, kizárólag *bhakta* lakosokkal büszkélkedhet akik önfenntartó közösségben élnek Kṛṣṇa-tudatosan.

Én a 90-es évek elején kaptam meg az ajándékot, mely sok egri és Krisna-völgyes programot, rengeteg *prasādāt*, *kīrtanákat* és egy újjászületést, melyet pár hete kaptam tőled avatás formájában, tartogatott eddig számomra. Mi jöhet még ezek után? Nagyon várom, hogy megtudjam.

Valóban új élet kezdődik az avatás után, nagyobb a felelősség, hogy *bhaktához* méltóan éljek, valamint megtiszteltetést érzek, hogy hivatalosan is Kṛṣṇa szolgáinak a szolgája lehetek.

Kívánok egyre kiválóbb egészséget és, hogy itt a Földön szolgálj Rādhe-Śyāmát még nagyon hosszú ideig.

Szolgád:
Dharmātmā Dāsa

Bhakta Dilan Halai

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I wanted to take this opportunity to thank you for all the blessings and mercy you have bestowed upon me. It's been wonderful to see all of your videos, podcasts and picture quotes that have benefited and touched many hearts.

Your emphasis on reading Śrīla Prabhupāda's books and following his instructions have you given us the knowledge to really grasp the true essence of Kṛṣṇa consciousness. I am always mesmerised by your sweet *kīrtana* of the Hungarian festival tune. It brings a flow of peace within me and helps me to remember Kṛṣṇa.

You are an emblem of all Vaiṣṇava qualities; gentle, reserved, compassionate, caring, generous and loving to name a few. I beg for your mercy so that I am able to somehow serve the devotees in a pleasing way.

Your aspiring servant,
Bhakta Dilan
UK

Dvaipāyana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *Śuddha-bhakti-cintāmaṇid* utolsó történetében van egy rész, amikor azt írod: „jó idők voltak”.

Valahogy, mintha én is így éreznék mostanában: jó idők járnak.

– Új lendületet vett az önellátásra való törekvésünk. A vezetékes víz használatáról áttértünk a kutak használatára. Mostantól több boci fog születni évente, hogy nagyobb ütemben növekedjen a tehének száma. A zöldségtermesztésben az ideai célunk, hogy mindent meg tudjunk termeszteni, ami Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és a nagykonyhának kell.

– Új lendületet vett az is, ahogy a *gurukulában* a lelki élet alapjaira képezzük a gyerekeket. Egy-egy hónapra kis célokat tűzünk ki magunk, majd a gyerekek elé a tisztaság, a tisztelet és a többi ilyen területen, majd pedig ezen dolgozunk.

– Új lendületet vett az is, ahogy mi szülők összefogunk, hogy a gyerekeknek egy Kṛṣṇa-tudatos élményekkel gazdagabb gyermekkort biztosítsunk. Táborot szervezünk nekik, táncolunk velük a *kīrtanák*on, próbáljuk közelebb hozni őket a *Bhāgavatam*hoz.

Több szintéren vesznek hát új lendületet a dolgok, ami számomra nagyon lelkesítő. Azonban, ha megnézzük, hogy honnan indulnak ki ezek a bizonyos lendületek, a szálak valahogy mindig hozzád vezetnek. A bátorító szavaid, a lelkesítő személyes példád, és persze az utasításaid mind azt üzenik: lépj ki a komfort zónádból és tegyél valamit! Mi próbálkozunk, te pedig életet viszel a próbálkozásainkba. Így megtörténnek a dolgok, de közben egy még fontosabb lépés is történik: egyet mi is közelebb lépünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához, egy kicsit közelebb kerülünk az élethez. Ahogy vezetsz bennünket (*lokanātha*), te vagy számunkra az igazi életünk forrása (*lokerā jīvana*).

Kedves Guru Mahārāja, tudom, hogy nevetséges próbálkozás, de az erőfeszítéseimen túl (melyek egyelőre még szintén nevetséges próbálkozások) szeretném megköszönni neked, hogy felrázol minket és igazi életet lehelsz belénk... hát ... ennyi életnyi nyűglődés után ez túl nagy ajándék ahhoz, hogy egy köszönettel vagy akármilyen szóval viszonzhassam. Talán, ha megkaphatnám az áldásodat és megtisztulhatnának a törekvéseim, hogy segítsék neked a küldetésedben...

Szolgád:
Dvaipāyana Dāsa

Bhaktin Edina Orosz

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at Your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You, Mahārāja.

On the occasion of Your Vyāsa-pūjā ceremony I would like to express my gratitude and my acknowledgements to You, that I can be here and serve in this wonderful Kṛṣṇa conscious movement and above all that I can be part of the Hungarian yātrā!

It is a most wonderful mercy that I can see You, Mahārāja, like a spiritual master who is teaching with his own example, and is perfectly absorbed in fulfilling the desires of Śrīla Prabhupāda. The beauty and glories of Nava-vraja-dhāma eclipse the seven wonders of the World, but more likely all miracles in this universe, which wonder was established by the devotees with Your personal instructions and inspiration. By Your grace and invitation, Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara appeared in the heart of Europe and in the hearts of the devotees. They could have only come, because of Your devotional love and by Your will, they accept service even from beginning devotees and they attract every soul to render service to them. As a realized servant of Śrī Kṛṣṇa and Your spiritual master, Śrīla Prabhupāda, Your glories can be sang endlessly throughout the World! Please be so kind to accept my deepest appreciation in these few words.

By Your special mercy, You inspired me too, so I can be a part of this spiritual family, for which mercy I remain eternally grateful and indebted to You! On the occasion of this special day I humbly would like to ask for Your blessings, so I can always serve the Vaiṣṇava's with devotion.

Your unworthy servant,
Bhaktin Edina Orosz
Budapest

Ekāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Most, hogy leültem megírni neked a *vyāsa-pūjā* felajánlásomat számtalan gondolat fordult meg a fejemben csodálatos

tulajdonságaidról, határtalan kegyedről és páratlan odaadásodról. Nem is tudom felsorolni minden transzcendentális tulajdonságodat, melyekkel megörvendezteted tanítványaid szívét. Pontosan tudod mikor, mire van szükségünk – bátorító mosolyra vagy szigorú szavakra – ahhoz, hogy irányításod alatt fejlődni tudjunk a lelki életben. Śrīla Prabhupāda a *Bhagavad-gītā* 4. fejezet, 34. vers magyarázatában azt írja: „A lelki életben tett fejlődés titka az önmegvalósítást elért lelki tanítómester elégedettsége.” Ezután arról beszél, hogy a tanítványnak nagyon alázatosan és szolgálatkész hozzáállással kell fordulnia a lelki tanítómestere felé. Kedves Guru Mahārāja, te mindig végtelenül alázatosan viselkedsz, így ezzel is példát mutatsz nekünk, hogyan gyakoroljuk ezt a tulajdonságot. Amikor az oltáron vagy, amikor a könyvedet írod, vagy kīrtanát és leckét tartasz, akkor is egész lényedből sugárizik az alázat. Így mutatod meg milyennek kell lennie egy igazi *vaiṣṇavának*.

Csodálatos természeted mutatkozik meg abban is, hogy egyszerre tudsz komoly és vidám lenni. Amikor boldognak látlak, én is boldog vagyok, amikor viszont fáradtan kijössz egy gyűlésről, azon gondolkodok, hogyan tudnék örömet szerezni neked egy aprócska kis szolgálattal. De ahogy magamba nézek nem találok semmit, amit felajánlani tudnék neked, csak az odaadásom, a ragaszkodásom, a szeretetem. Csupán ezek azok amelyek viráglugasba borítják a házad kertjében lévő kis *samādhikat*. Reménykedem, hogy ezzel egy kis örömet tudok szerezni neked.

1998-ban egy *nāma-haṭṭa* táborban adtál egy kurzust, amelynek a címe „*guru-paramparā*” volt. Ott azt mondtad, hogy „A guru kinyitja a házát és elfogadja a tanítványt saját családtagjaként. Ebből a szempontból a tanítvány olyan, mint egy gyerek, a kapcsolat pedig mint apa és gyereke. Az, hogy a guru kinyitja a házát azt képviseli, hogy kinyitja a szívét. Ha a guru kinyitja a szívét ez azt jelenti, hogy átadja azt a transzcendentális tudást, amivel rendelkezik... A lelki tanítómester megvalósítja és megszemélyesíti a tudást, gyakorlatba rakja ezt a tudást és ezzel erősíti a

szerepetet a tanítványa és őközötte. Ennek alapján bátorítja és lelkesíti a tanítványát szeretni Kṛṣṇát, ami a cél.” Tökéletesen vezetsz minket a végső cél felé és megtanítasz szeretni Rādhā-Śyāmát. Ezért örök hálával tartozom neked. A szentírások azt mondják a tanítvány úgy tudja kifejezni háláját, ha követi a lelki tanítómester utasításait és segíti missziója megvalósulását. Saját erőmből képtelen vagyok bármire is, csak a te indokolatlan kegyed teszi lehetővé, hogy így tudjam kifejezni a hálámat.

*mūkaṁ karoti vācāraṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

„A lelki tanítómester kegyéből a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket szelhet át.” (Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 17.80.)

Nem olyan régen volt egy álmom, amelyben azt mondtad nekem, hogy örülsz, hogy felelősséget vállalok. Megerősítve bennem a döntést, amit hoznom kellett egy szolgálat kapcsán. Akkor jutott eszembe a fenti vers. Csak a te kegyedből vagyok képes bármire is. Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy a tanításaidon keresztül mindig velem vagy.

Ezzel kapcsolatban szeretnék elmesélni még egy kis történetet: A maraton alatt egyszer néhányan a *pūjārī*ből is kimentünk osztani. Mivel már egy éve nem voltam *saṅkīrtanázni*, a parkolóban csak álltam kezemben a mappával és a könyvvvel, és imádkoztam, hogy csak egy eszköz lehessen a kezemben. Néztam az embereket és azon gondolkodtam, kihez menjek oda először. Ekkor a hátam mögött egy autó rám dudált, hátra fordultam és láttam, hogy egy férfi integet, hogy menjek oda. Ahogy közelebb értem már nyújtotta is a *lakṣmī*: „Tessék, ez adomány”. Átvettem és odaadtam neki a könyvet, ami a kezemben volt, megköszönte, de már gyorsan hajtott is tovább. Gondoltam magamban: „Hát, ez jól kezdődik!” Ezután végig lelkesen tudtam osztani, mert éreztem, hogy megkaptam a kegyedet.

Kérlek, fogadd el ügyetlen próbálkozásomat, amellyel ebben a felajánlásban dicsőíteni próbáltalak! Remélem örömet tudtam vele szerezni neked.

Örök szolgád:
Ekāvalī Devī Dāsī

Bhakta Erdős Gyula

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget a végtelenül kegyes Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Legelőször is szeretném megköszönni, hogy indokolatlanul elfogadtál tanítványodnak. Ez olyan kegy a részedről, amit eddigi életem, és életeim során nem is remélhettem. Valószínűleg nem is szolgáltam rá. Eddig nem írtam sokszor a megjelenési napod alkalmából, pedig minden nap a te dicsőítésedről kellene, hogy szóljon. Bár ezt szerényen biztosan visszautasítanád. Amióta Baladeva Prabhu annak idején megjelent, és elhozta a Kṛṣṇa-tudatot Kaposvárra, annak a pár érdeklődő személynek, azóta próbálom feleleveníteni az elmúlt évtizedeket. Elkezeredetten kutatok az emlékeim között, de szinte semmi olyan cselekedet nem jut eszembe, amit felajánlhatnék neked. Én sajnós nem ismerlek olyan mélyen, mint sok más *bhakta* vagy tanítványod. A bátorságom is kevés, hogy jobban megközelítsek. Pedig ahhoz, hogy megszabaduljak ettől a tartózkodástól főleg az én közreműködésem szükséges. Az évek alatt rá kellett, hogy jöjjenek, hogy csak egy ostoba személy maradok, ha nem használom ki a lelki fejlődésemhez inspiráló társaságot. Máig zavar, és szenvedést okoz, hogy eddig nem tudtalak megközelíteni, és nem tudlak szolgálni. Śrīla Prabhupāda magyarázta a Śrīmad-Bhāgavatamban,

hogy a Kṛṣṇa-tudat folyamata egyszerű, de csak az igazán őszinték érhetik el a kívánt eredményt. Ebből következik, hogy a teljes meghódolás és az őszinteség hiánya miatt vagyok csak ilyen szinten még ennyi idő után is. Bocsánatot kérek. Pedig te minden tudásodat és odaadásodat felajánlottad. Bár igaz, hogy ez a te *vyāsa-pūjā* napod – és talán nem illetlenség –, hogy köszönetet mondjak olyan *bhaktáknak*, akik segítettek abban, hogy részese lehessenek a mozgalomnak. Ösztönöztek és lelkesítettek, amikor leginkább szükségem volt rá. Kedves Mahārāja! Köszönöm, hogy általad megkaphattam olyan *bhakták* társaságát, mint Siddha Muni Dāsa, Mahājana Dāsa, Caitanya-candra Dāsa, Āryadeva Dāsa, Vanamālī Dāsa – a teljesség igénye nélkül. Külön köszönettel tartozom mentoromnak Atula Kṛṣṇa Dāsának, aki mindvégig kitartott mellettem, és bízott bennem, amikor én már feladtam volna. Mahārāja, a lótuszlábaidhoz imádkozom, hogy megkaphassam tőled azt a tiszta vágyat, ami eltöröl minden személyes motivációt, és csak egy célja van: a lelki tanítómester elégedetté tétele.

*bhavantam evānucaran nirantaraḥ
praśānta-niḥśeṣa-mano-rathāntaraḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
praharṣayiṣyāmi sa-nātha-jīvitam*

„Szakadatlanul téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó örök szolgálóként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?” (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 8.73.*)

Szolgád:
Bhakta Erdős Gyula

Bhaktin Eszter Solymos

Dearest Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, and all glories to You.

Please allow me to try to glorify You and express my gratitude on this wonderful day, even though I'm so unqualified to do so. It's the first offering that I'm writing and I'm very concerned as I know that I'm not able to write in the quality that I wish to. Please forgive me my past and upcoming mistakes.

Throughout my life, I always felt like miracles keep happening to me. Despite coming from poor material circumstances, even my seemingly impossible wishes could become fulfilled. Some were saying, that I was living the dream. But I felt this statement quite literal, as I was living in a sort of illusion, where something was missing. The higher purpose. I travelled around the world looking for it with emptiness in my heart, but I never thought I would find the solution back in Budapest.

The first time I came to Govinda club, I was so fortunate that You were the one giving the lecture, and I received my first Hungarian *Bhagavad-gītā*, which you signed. Along with it I also received the answers for all my questions.

As I gradually got closer to Kṛṣṇa consciousness, more miracles kept happening to me, while I was starting to rekindle my relationship with the Supreme Personality of Godhead.

The first week serving on the reception was pure bliss.

I remember the first day... you entered from the front door, looked around and just walked out. Then suddenly you turned back from the main entrance. You noticed me, smiled and pointed at me, and said something to Śyāma-bihārī Prabhu. Although I didn't hear what you said, you seemed happy to see me there, and I think I will never forget that inspiring smile on

your face. Later that week, You were again giving a lecture at Govinda club, which I could not attend because I was serving on the reception. I felt extremely sad that I couldn't be there, and I listened to the audio record later at home. As always, you said just what I needed. I remember thinking to myself... "how can I be so ignorant? Why am I not living in the āśrama already?" Your powerful words convinced me so much, I could barely sleep that night. I made my decision, but the circumstances delayed my action for half a year.

When I'm writing this, it's been nearly two months that I have the chance to serve and associate with the devotees, and experience your and Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga's mercy every day so directly. Looking back on my life, I can clearly see how Kṛṣṇa tried to capture my attention, and attract me through infinite cosmic arrangements. Finally, he was so kind to send me You.

You are the biggest miracle that ever happened in my insignificant life. Thank you for saving me. Thank you for showing me the truth and the goal, and bringing me to Kṛṣṇa consciousness. You gave me the most precious gift in the world, how could I ever reciprocate this? I am so fallen, so conditioned, so unqualified, yet by Kṛṣṇa's causeless mercy I can practice devotional service under your guidance. I feel so incredibly fortunate. Though I'm only at the beginning of the journey, trying to walk uphill while my feet are slipping and I am blind, but I already feel your stick of mercy as my support. I pray to become a good and humble servant and never to disappoint you. Please give your blessings so that I can become fixed in transcendental consciousness, and steady in service. I know I cannot reach that on my own, and you are my only hope. By your mercy, I can surely do anything. If only I would be capable to satisfy you through my service! Please accept my clumsy attempts, and be so kind to always engage me in the service of your lotus feet and the mission of Śrīla Prabhupāda! I know that it's impossible to ever repay what

I have received from You. Nevertheless, I will try. May Kṛṣṇa let my actions express my appreciation more than my words ever could.

With infinite gratitude and love,

Your most fallen and insignificant servant,
Bhaktin Eszter Solymos
Budapest

Bhaktin Fábri-Tóth Kriszta

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni azt a végtelenül gyönyörű fordítást, amelyet a Śrī Dāmodara-jananīban írtál a Dāmodarāṣṭakához. Én ilyen szép imát még nem olvastam!

Minden nap újra és újra el szeretném olvasni a kisfiamnak – Narahari Śaraṇamnak. Az egész ima egy betűkbe öntött fény. Sosem gondoltam volna, hogy ilyen kincset kaphatok ebben az életemben.

Kérlek, add a kegyed, hogy ezt az imát jól a szívembe tudjam vésni, és halálom perceiben is emlékezzek rá.

Úgy érzem, hogy amikor ezt az imát mondja az ember, akkor úgy kell gondolnia magára, mint aki egy lepusztult nyomor-egyedben él, ahol állandó a születés, betegség, öregkor, halál és a szíve is kong az ürességtől, mert nincs benne Isten iránti szeretet.

Koldusként élünk itt ebben a nagy homokozóban, amit jó apánk csinált nekünk, azért mert nem akartunk Vele együtt játszani. Még az Iránta érzett tiszta szeretetet is kidobtuk a szívünkéből, hogy megtöltsük filléres, múlandó kacatokkal.

Ezért úgy érzem, hogy még gondolatban is szakadt ruhában, és az anyagi világ által jól megtépetten, alázattal kell, annak a szépséges kisfiúnak – Dāmodarának – a lábaihoz borulni, Aki képes ezt az istenszeretetet adni.

Ezért könyörgök hozzád, hogy jó alaposan a szívembe vésődjön ez az ima!

Mindig kutatom, hogy mit jelent alázatosnak lenni, és nemrég egy tanítást olvastam ezzel kapcsolatban.

„Az alázatosság azt jelenti, hogy arra vágyunk, hogy az igazság, és nem a személyes vágyaink által irányított életet éljünk. Ez nem azt jelenti, hogy az igazság és a vágy nem lehet ugyanaz, hanem azt, hogy az igazság kell, hogy vezérelje a vágyaid.”
Dhanurdhana Mahārāja (Śrīla Prabhupāda tanítványa)

Kérlek, add az áldásod, hogy mindig az igazság vezérelje a vágyaimat!

Szolgád:

Bhaktin Fábri-Tóth Kriszta

Bhakta Fil Paonessa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you and your undying faith in Śrīla Prabhupāda, and your great determination to constantly please him.

On this most auspicious day of your appearance, I am hoping and praying that you will accept these words that flow from the core of my heart that I would like to praise you with.

Oh dear spiritual master, I am not worthy of you. In no way, do I feel that I will ever be able to praise you or please you as you deserve to be. Although I truly feel this way, you have shown

me that you think otherwise of me. The reason I believe this is because of the firmness, sweet kindness and care that you have always shown to me. You make me feel like I matter. You also make me feel like I have a real chance to do something right with my life. Please pray for me.

Before coming to The Kṛṣṇa consciousness Movement, by the grace and strength of The Lord, I had already started to turn my life around for the better. With this came the deep desire to know who God was. Thanks to Śrīla Prabhupāda I got the good fortune of acquiring that knowledge. It was also through Śrīla Prabhupāda, that I began to understand the importance of finding a bona fide spiritual master to take initiation from. Through this very important understanding, a deep desire to meet you and be able to render selfless service to you, grew immensely inside of me. I prayed to The Lord with sincerity, or at least I thought that I did, many times asking Him to please reveal my spiritual master to me. The desire to know you and the lack of patience to discover you, helped me to realize that I had to work a lot harder at preparing myself for you. For once you would finally appear in my life, the real work would have to begin.

The second you came into my life I felt my adoration for you exude from my being. Accompanying this feeling was nervousness, which I understood as, you being very important to me and how I never want to disappoint you. I beg you to pray for me in such a way that I never disappoint you. You are everything to me. You inspire me to be a better person, a better devotee and a better disciple to you, because you are a wonderful person, you are an amazing devotee and I truly believe that Śrīla Prabhupāda is very proud of you.

You are the true meaning of the word Father. Your loving kindness is always there, but so is your command to see me rise above the material modes of nature and transcend this world by living a life that is most conducive for the practice of Kṛṣṇa consciousness. This, in my view, is the desire of a very loving Father. You inspire me to do as you say and do as you do. Not

because I believe that I could ever become you, but because you inspire me to follow in your lotus footsteps.

My desire to always please you and my promises to keep trying to do so, are always present in me. These promises are of true value because you have reminded me that Śrīla Prabhupāda wants us to be gentlemen. Gentlemen are persons who keep their word no matter what. I am not afraid to promise you anything because you make me feel fearless. Fearless in the sense that I will do anything for you because I truly love you and I truly trust you.

Oh loving and most wonderful spiritual master, I hope and pray for the strength to always strive in a determined fashion to serve you with all that I am. Although I may never perfect such a loving art, I pray that you will continue to accept my sincere efforts, including my words to you today on your very auspicious appearance day.

I love you with all of my heart.

Your aspiring servant,
Bhakta Fil Paonessa
Canada

Bhaktin Fodor Kata

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Elérkezett egy újabb év, hogy nagyon boldog születésnapot, erőt és egészséget kívánjunk neked! Mindamellett, hogy a születésnapokon az ünnepeltre gondolunk, olyan érdekes, hogy még a felajánlások elkészítésében is valójában te foglalsz le bennünket a szolgálatban, hogy megértsük, megtanuljuk a valódi kultúrát.

Mañjarī Mātāji leveleit olvasom a mozgalom kezdeti terjedéséről és kivirágzásáról. Nincsenek szavak arra a csodára, amit a vezetéssel végrehajtottak az első *bhakták*. Olyan, mintha évszázadokkal ezelőtt történt volna a Kṛṣṇa-tudat berobbanása Magyarországon. Libabőrös lettem a gondolattól is, hogy micsoda küzdelem lehetett a kezdetekben *bhaktának* lenni és előre vinni a mozgalmat a támadások, krízisek és próbatételek ellenére. Ez soha nem sikerült volna nélküled és a kedvességed nélkül a *bhakták* felé. Kidolgoztatok igazából mindent, amire az emberi élethez szükség van. Szinte felfoghatatlan, hogy korábban a *bhakták* az akolban laktak, de 2 havonta megjelent egy új könyv, új énekek, kidolgoztatok az oktatási rendszert és közben pert nyertetek a rágalmazók ellen... ma pedig vannak templomok, tehenek, van iskola, tanulhatunk, az életünk minden szegmense biztosítva van.

Elgondolkodtam, és kicsit elszégyelltem magam, hogy milyen kényelmes ma az életünk. Bemegyünk a templomba. Gyönyörű az épület, a *mūrtik* gazdagon vannak díszítve, finom *prasāda* van, van egy kidolgozott rendszer, zajlik az ételosztás, főiskola, a *pūjārik* ellátják az imádatot és minden körülmény adott. Szabadon gyakorolhatjuk a vallásunkat, pedig ez a világ számos országáról ma sem mondható el. Mire lenne szükség még? Minden adott. Fel sem foghatjuk, hogy milyen áldozatokat hoztál azért, hogy ma szent helyek legyenek Magyarországon is. Mégis én magam olyan gyarló vagyok, hogy nem vagyok képes hibátlanul elvégezni a minimumot, amit Śrīla Prabhupāda kért tőlünk. Létezhet akkora kegy, hogy a Kṛṣṇa-tudatban még a magamfajta molylepkéket is le tudjátok foglalni?

Pedig az ember ugyanazt végzi. Ír, cikkeket szerkeszt. De a legegyszerűbb tettei szolgálattá válnak, mert megérti, hogy amit eddig írt üres fecsegés volt, a varjak zarándokhelye és valódi haszna csak annak van, hogyha az Istenség Legfelsőbb Személyiségét dicsőítjük. Az ember főz, étkezik, de ha nem tanítótál volna meg minket a valódi kultúrára, nem lennénk képesek *prasādát* enni. Enni bárki tud, de nem, *prasādát* még enni

sem tudunk. Mindent megváltoztattál ebben a folyamatban. A Kṛṣṇáról szóló írásaid, a podcastek, a fordítási munkálatok sürgtetése, hogy magyar nyelven olvashassuk el azokat az idézeteket a Gītából és a Bhāgavatamból, amelyek majd megváltoztatják az életünket, amelyek áttranszformálnak. Talán az ilyen személyt hasonlíthatjuk egy érintőköhöz.

Kedves Śivarāma Mahārāja! Legyél bár valakinek az avató lelki tanítómestere vagy śikṣā-guruja olyan vagy és leszel a yātrának mindig, mint egy édesapa, aki minden körülményt elrendez a gyermekei számára, hogy valódi Kṛṣṇa-tudatban élhessenek. Így még azok is menedékre lelhetnek, akiknek ez családirag esetleg nem adatott meg. Sosem tudjuk ezt visszafizetni neked! Alázatosan köszönöm, hogy bár nem vagyok rá igazából méltó, ebben a mozgalomban újra és újra szolgálhatlak téged, Kṛṣṇát és a bhaktákat.

Alázatos szolgád:
Bhaktin Fodor Kata

Bhaktin Földvári Szonja

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék neked köszönetet mondani az útmutatásaidért, amiket a leveledben írtál nekem.

Izgatottan vártam válaszod, és most próbálom lehetőségeimhez képest követni utasításaidat, hogy én is tudjam Śrīla Prabhupāda misszóját segíteni.

Köszönöm, hogy 30 év prédikálás eredményeként egy ilyen szép közösséget ismerhettem meg és kedvező körülmények között gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot.

Hadd részesüljek abban a kiváltságban, hogy segítségedre lehetek a missziódban.

Törekvő szolgád:
Bhaktin Szonja

Bhakta Fritz Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék felköszönteni téged megjelenésed alkalmából.

Köszönöm a sok tanítást, amit adsz nekünk nap mint nap, hogy lelkesítesz minket ezen a nehéz úton, amin járunk. Kérlek, add kegyed, hogy legyen erőm végig is menni, nemcsak sétálni rajta.

Jó egészséget kívánok neked. Kérlek, add társulásod és tanításaidat még sok-sok éven keresztül!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Fritz Attila

Gadabhr̥t Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja!

A Földön a legtöbb embert csak az átmeneti dolgok érdeklik, hiszen nincs tudásuk az örök, lelki dolgokról. A Kṛṣṇa-tudat mozgalmának a célja, hogy megmutassa az embereknek az örök,

lelki világot, ahova visszatérve véget érnek az anyagi élet nyomorúságai.

Az illúzió hatására azonban még azokban is visszatérhetnek az ideiglenes dolgokra való vágyak, akiknek tudásuk van arról, hogy mindez átmeneti és nyomorúsággal teli.

Śrīla Prabhupāda megmutatta nekünk az utat, amivel elérhetjük Kṛṣṇát. Sokszor mi mégis visszaesünk, mert nem gyakorolunk megfelelően, illetve sértéseket követünk el.

Śrīla Prabhupāda példát mutatott, hogyan gyakoroljuk a lelki életet és az ő követői, mint te, kedves Guru Mahārāja, tovább viszitek ezt az értékes hagyományt.

Hosszú évek óta, töretlen szorgalommal végzed Śrīla Prabhupāda szolgálatát biztatva mindenkit, hogy tegyék ezt szintén.

Rendkívül szerencsésnek mondhatom magam, hogy egy ilyen tiszta lélek társaságát és támogatásában lehet részem, mint amilyen te vagy Guru Mahārāja!

Nagy inspiráció számomra a példamutatásod! Ha néha el is bizonytalanodom és a nehézségek próbára is tesznek, mindig túl tudok jutni a holtponatokon, ha rád emlékezem!

Köszönöm szépen, hogy immár 27 éve segítesz nekem a lelki élet kanyargós és néha csúszós ösvényén!

Minden dicsőséget lótuuszlábaidnak!

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád: Gadabhṛt Dāsa

Gadāgrāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Születésnapod alkalmából szeretném megköszönni azt a sok szeretetet figyelmet, amit tőled kapok.

Elképesztő, hogy bármilyen reakcióddal mennyire tudsz inspirálni. Extrém példa erre jó néhány évvel ezelőtti esemény, amikor téged meg Abhirāmát kivittelek a reptérre, és ti nagyon jó hangulatba beszélgettetek egymással. Úgy belemerültetek a beszélgetésbe, hogy amikor kiszálltatok rám se néztetek, nem is köszöntetek csak be sétáltatok a reptérre, mintha egy tömegközlekedési buszon lettetek volna. Általában te mindig figyelmes és kedves vagy ilyenkor, de most ezt nem tetted. Mikor hazafelé vezettem az autóba elgondolkoztam ezen. Azon vettem észre magam, hogy valami nagyon csodálatos érzés kerített hatalmába. Megértettem, hogy milyen az egyszerű szolgálatot végezni úgy, hogy az ember ne várjon semmit cserébe. Emlékszem arra a mámorító boldog érzésre mikor felismertem, hogy veled milyen jó kapcsolatom van és milyen szerencsés vagyok, hogy tudok neked ilyen személyes szolgálatot végezni.

Ha te nem lennél még mindig csak vitorláznék, dzsetszkiznék az anyagi világ üres óceánja lidércfényei között üvöltve, hogy nektár!

Életem legértékesebb percei azok, amiket veled töltök. Mert ez olyan mintha közvetlenül Kṛṣṇának okoznék örömet, mintha újra Vele lennék. Ilyenkor elmerülök abban az édes hangulatban, hogy egy szolgálója vagyok, és tényleg nincs más vágyam csak megfelelni ennek a *rasának*.

Bárcsak mindig a hétköznapijaimban erre emlékeznék és élvezném a szolgálat eksztázisát.

Szolgád:
Gadāgraja Dāsa

Gadāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség neked!

Csodálatos megjelenésed ünnepének közeledtével, újra lótusz-lábaid tündöklő gyémántporán meditálok, mely beragyogja életem koromfekete éjszakáját.

Amikor tanítványodul fogadtál azt mondtad, hogy ahogyan a teknős, a tengerpart homokjába rakja a tojásait, majd a vízben meditálva várja, hogy kikeljenek, úgy helyezett engem Rādhe-Śyāma „Somogyvamos” homokjába, és úgy vártak rám, hogy mikor lesz belőlem *bhakta*.

Azt is mondtad egyszer, hogy az, hogy köztetek vagyok, Rādhe-Śyāma jelenléte miatt van.

Miért van jelen Rādhe-Śyāma? Mert te elhívtad Őket, és a te lehengető szeretetednek nem tudtak ellenállni. Eljöttek, hogy megmentsenek minket. Engem, és még annyi sok mindenkit.

Śrīmatī Rādhā-kuṇḍa Mātāji így ír naplójában:

„A Kṛṣṇa-tudat az Guru Mahārāja kegye, és az iránta érzett szeretet és hála olyan, mint a legdrágább ékszer, drágakő, gyémánt, amit a szívben kell hordani és nagyon kell rá vigyázni, nehogy ellopják, nehogy elveszen. Mindig figyelni kell rá, hogy megvan-e. Mert ha egyszer elvesz, oda minden.” (Rādhā-kuṇḍa naplója 2001.08.18.)

Nagyon szépen köszönöm azt az óceányi kegyet, amit rám öntesz Guru Mahārāja! Könyörgöm hozzád add az áldásaidat, hogy Rādhe-Śyāma *bhaktái* alázatos szolgájává tudjak válni, és ne okozzak Nekik csalódást azzal, hogy letérek az odaadás ösvényéről. A feladat gigászi, és én nagyon gyenge vagyok, de benned bízva araszolok előre az ösvényen és tudom, hogy egy napon el fogom érni a célt: Rādhe-Śyāma lótuszlábait. A te felhatalmazásoddal minden lehetséges!

Jelentéktelen szolgád:

Gadāi Dāsa

Bhakta Gál Tamás

Hare Kṛṣṇa!

Kérem fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Önnek!

Amikor legelőször találkoztunk, 2014-ben a szegedi majálison, még nem sokat tudtam Önről. Annyit hallottam, hogy egyházunk vezetője, hogy szent ember, de még nem is láttam, és nem is hallottam leckéjét sem, viszont a *bhakták* nagyon lelkesítettek, hogy milyen nagyszerű alkalom lenne találkozunk, hogy ez az életemet változtathatja meg. Ennek ellenére nem tudhattam biztosan, hogy találkozunk-e, mert sajnos eredetileg nekem munkanap lett volna az a nap, de Kṛṣṇa kegyéből mégis kijutottam a majálisra.

Titokban készültem a találkozásra már, mégha nem is volt biztos, hogy létrejön...

Egy csomó kérdést fölírkáltam egy papírra, azt hiszem 14 kérdést legalább, hogy ezeket és ezeket nem értem a *Bhagavad-gītā*ban, vagy éppen a magyarázatokban.

Ott az újszegedi ligetben a *bhakták* odavezettek engem az asztalhoz, melynél ült, hogy beszélgethetünk, s bár eléggé zavarban voltam, azért minden kérdésem föl tettem, és Ön türelmesen válaszolt is mindenre.

És ez még mind semmi! A nagyobbik virágfüzér, ami a nyakában volt, abból a virágból készült, amit én vihettem, s mikor az egyik *bhakta* ezt elárulta Önnek, akkor olyan kedves volt, hogy átadta nekem azt a csodálatos füzért. Emlékszem, viccelt is, hogy ezek a virágok, amiket vittem, kicsit allergizálják...

Ez az egy óra, amit a társaságában tölthettem, tényleg megváltoztatta az életem.

Sajnos ritkán találkoztunk, egy egy szegedi *Gītā-jayantīn*, esetleg egy fesztiválon, de mindig vártam ezeket a találkozásokat, azt is, hogy hátha hozzám szól, és hátha kérdezhetek is... Szerencsés

vagyok, mert azt hiszem mindig hozzám szólt, és mindig kérdezhettem is.

Időközben a Kṛṣṇa-tudatra már nem annyira kívülről tekintettem, egyre jobban el akartam merülni benne, és Bhaktipāda Prabhu lelkesítésére szép lassan a szolgálataim is gyarapodtak.

2015-ben került sor arra, hogy Ön ismét olyan kegyes volt, hogy beszélni hívott meg, a *varṇāśrama* körútjának Kecskeméti állomására. Tudom, hogy nagyon elfoglalt, és nagyon hálás vagyok, hogy akkor is közel 1 órát rám szánt. Akkor történt, hogy a szegedi *nāma-haṭṭa* vezetőjének lettem kijelölve. Erre teljesen alkalmatlannak tartottam, és tartom magam, de ha Ön így mondta, akkor rendben, csináljuk.

Mikor megtudtam, hogy lesz ez a találkozás, akkor fölébredt bennem a vágy, hogy mint kertész szolgálhassam, és vigyek valamit a kertemből, koktélpáradicsomot és paprikát szedtem egy kisvödörbe és azt vittem. Ezek Śyāma-bihārī Prabhunak lettek odaadva. Igazából nagyon reménykedtem benne, hátha enne ezekből, de erről nem tudtam megbizonyosodni.

Aztán 2016 volt a fordulópont. Amikor Szegedre látogatott, ismét nagyon szerencsés voltam, mert az előadás után hazakísérhettem a szálláshelyére. Meglepődtem, milyen gyorsan sétál... Nagyon boldognak éreztem magam. Egy igazi nagy *bhaktát* kísérek, aki talán elfogad majd tanítványának.

Kṛṣṇa különösen kegyes volt hozzám, mert az Ön másnapi ebédjének terve folyamatosan változott, és az alapanyagok beszerzése valahogy az én szolgálatom lett. Végül egy saláta lett a végső választás, Śyāma-bihārī Prabhu, amikor lediktálta az alapanyagokat, örömmel fedeztem föl, hogy ezek pont most érnek a kertemben! Karalábé, retek, rukkola! Nagyon örültem!

Régi vágyam, hogy olyan ételt egyen, ami nálam termett, végre valóra vált. Én ezt tartom életem legkrisnatudatosabb tettének, hogy Önnek szedtem a kertemben zöldségeket.

És amikor, egy séta közben, Bhaktipāda Prabhu társaságában rákérdeztem, hogy elfogadna-e engem tanítványának, és végül igen volt a válasz, az volt a csúcs! Köszönöm Guru Mahārāja!

Akkor Ön megfogalmazta, hogy mit szeretne, hogyan prédikáljunk Szegeden.

Lassan, hibákkal telve, de próbálom úgy csinálni, ahogy kérte. Remélem egyszer elégedetté tehetjük majd a szegedi *nāma-haṭṭa* fejlődésével, és megvalósulnak azok a dolgok, amiket megbeszéltünk. Nagyon szeretném. Köszönök mindent!

Szolgája:

Bhakta Gál Tamás

Gaura Kīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Imák mostanság nem jutnak eszembe,
Csak fekete betűk egy fehér lapon,
Csupán hálás szívvel gondolok rád,
Hogy megmentettél egy szent napon...

Nekem adtad minden kincsedet,
Nem érdemeltem meg sohasem,
Te is kaptad, nem tartottad meg magadnak,
Annyi volt, hogy nem is bírta a kezem...

Magányos létembe társakat hoztál,
Fényt gyújtottál sorsom éjjelén,
Tékozló fiúként valahogy visszatértem
Hogy újra igaz életet éljek én...

Bölcs apámként utat mutatsz, ha kell,
Hitet adsz, hogy ne tévedjek el,
Türelemre és megértésre tanítasz
Szerető és tiszta szíveddel...

Kezembe mesés könyveket adsz,
Melyekben megláthatom az igaz valót,
Csodákat, melyek tisztaságukkal
Megváltoztatnak egy ilyen csalót...

Csak a hálámat adhatom neked,
A szívem most még hideg és kemény,
De egyszer talán a szereteted által
Az enyém is puha lesz, talán van remény...

Szóval...

Imák mostanság nem jutnak eszembe,
Csak fekete betűk egy fehér lapon,
Csupán hálás szívemmel gondolkodok rád,
Hogy megmentettél egy szent napon...

Jelentéktelen szolgád:
Gaura Kīrtana Dāsa

Gaura-Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget
Śrīla Prabhupādának!

Idén a felajánlásomat másként írtam meg, mint a megszokott.
Nem visszaemlékezés, nem egy történet, hanem egy próbálkozás,

hogy film szövegkönyvet írjak. Sajnos a felajánlás határideje szorít, ezért nem tudtam sem befejezni, sem igazán kidolgozni. Ám nagyon szeretném megkapni az áldásodat rá, hátha lesz belőle valami, hátha sikerül filmet készíteni belőle.

Remélem, hogy így is elnyeri a tetszésedet, és onnan kezdve bármi megtörténhet. A béna hegyeket szelhet át, a vak megláthatja a csillagokat, míg a törpe elérheti a holdat, ami ebben az esetben a film megvalósulását jelképezné.

A történet, illetve néhány kidolgozott vázlat:

SZEREPLŐK

Ismerjük meg Antit. Belevaló, nagyon tehetséges fiú, akinek a bölcsész egyetemen épp most ajánlanak fel állást, mint végzős hallgató.

Bátyja szintén Debrecenben végzett, de ő nem a bölcsész, hanem a jogi karon. Jelenleg közepes képességű válóperes ügyvéd. Viszonylag jól keres, de gyakran depressziós, és ilyenkor az alkoholnál lel menedéket... Palinak hívják. Nagyon szereti az öccsét, bár kissé irigykedik is rá, mert látja, hogy tehetség dolgában az messze előtte jár.

Anti nagyapja kulcsfigura mind Anti, mind a családja életében. Szintén Antalnak hívták, és békeidőkben rendkívül szép karrier előtt állt katonai pályán. Ám kinevezése előestéjén leszerelési kérelmet nyújtott be és parasztember lett belőle. Barátok, szülők, rokonok, senki nem értette, miért. A végkielégítésből vett egy darab földet Hajdú megyében, és nekiállt szántani. Nem törődött a karrierjével, mert a szívére hallgatott, mivel a föld szeretete, az egyszerű élet igen erősen vonzotta őt. Erőfeszítései megalapozták a család későbbi vagyonát, ám leszármazottai mindig is szegyenkeztek döntése miatt.

Így volt ez Anti szüleivel. Egyetlen képet sem őriztek a déd-dédpapáról, míg a többi felmenő rokonról igen szívesen beszéltek.

Saját karrier iránti vágyukat (mivel életükben ez nem valósult meg) gyermekeikben látják megtestesülni.

Anti apukája a Debreceni Polgári Kör elnöke, de idős korában elhatalmasodó betegsége (májelégtelenség) miatt már csak a nagyobb ünnepekre megy el, hogy elmondja megszokott stílusú beszédét. Materialista ember, ám a család kedvéért külsőségekben követi a református vallást.

Anti anyukája, hithű református asszony, aki minden törekvéssel igyekszik egyben tartani a családot, és rendkívüli reményeket fűz kisebbik fia jövőjéhez. Ő az okosabb a szülők között, így mindig helyes érzékkel tartotta meg az egyensúlyt a családban. Gyermekeit vallásosan neveli, de igazából látja, hogy valahogy nem történik meg náluk a hit befogadása.

Anti a nyári szünetben készül a vakációra. Még nem akarja eldönteni, hogy elfogadja-e az egyetemi állást, vagy más irányba fordul. Tetszik neki az ajánlat, de valami visszatartja az azonnali döntéstől. A nyarat szeretné arra használni, hogy időt találjon és mélyebbre merüljön önmagában, hogy olyan döntést hozzon, ami a szívéből ered. Baráti körével balatoni kiruccanásra készülnek. Judit, jelenlegi barátnője szeretné annyira magába bolondítani Antit, hogy a nyár végére menyasszony lehessen.

Pali felajánlja az autóját, hogy elviszi a csapat egyik felét Balatonföldvára, ahol neki van egy kis nyaralója. A felesége nem tud jönni, mert kicsi gyereket nevel. Pali is szeretne kikapcsolódni így úgy dönt, hogy pár napot a fiatalokkal tölt el. Felajánlja a családi nyaralót is a csapatnak, hogy később, miután ő visszamegy Debrecenbe, a fiatalok számára legyen egy biztos pont a szabadság élménydús eltöltése érdekében.

Péntek estefelé elindulnak.

Szombat. Borús idő, mindenki későn ébred. Úgy döntenek,

hogy bemennek Siófokra, hátha az ottani pezsgő élet összerántja a csapatot.

Az odafelé vezető úton látnak egy furcsa menetet. Ökrösszekér halad az élén, mögötte krisnások énekelnek, táncolnak. Mindenkinek van valami megjegyzése róluk, ám Anti inkább az ökrök jelenlétére „kattan be”. Eszébe jut egy pár héttel korábban megtörtént eset, ami igencsak felkavarta.

Anti a padláson kutatott, hogy a balatoni kiránduláshoz előkeressen néhány tavaly használt játékot, gumimatracot, horgásbotot, amikor egy soha nem látott képre bukkant. A nagypapa egyetlen fennmaradt ábrázolása, amint az eke szarvát fogja, és két gyönyörű ökör húzza az igát. A kép valahogy szíven ragadta őt és amikor édesanyja szólítja, hogy kész az ebéd (Anti régóta vegetáriánus, valahogy soha nem volt szíve állati eredetű ételt enni), nem nagyon akaródzik neki lemenni. Csak nézi a képet, tisztogatja és befelé figyel.

Édesanyja felmegy utána a padlásra, meglátja Antit a képpel, és ellentmondásos érzelmek futnak át rajta. A déd-dédapa döntése szálka a szemében, és most megérzi, hogy Anti vonzódik efelé (vagy legalább megsejti, hogy valami furcsa történik a fiával). Beszélni kezd a nagypapáról, igyekszik érzelemtől mentesen elmondani, mi történt vele. Anti csodálkozik, hogy édesanyja kérés nélkül beszél róla, majd megkérdezi:

– Eddig miért nem meséltetek róla?

– Nem tudom – mondja az anyukája, és érezni lehet, hogy nem akarja feltárni saját érzelmeit.

Aztán együtt lemennek ebédelni, és nem esik több szó a képről – amit Anti később lehoz a padlásról, és egy ruhába takarva eltesz.

Pár napig Antinak különös álmai vannak. Hortobágy, rideg

marhák, tábortűz, egy-egy tanya itt-ott. Arany Toldijának mondatai, amikor Toldi a nép hőse beáll katonának, az öreg Toldi, aki magára marad a király és az ország védelmének szeretetében.

Ezek a képek futottak át Anti agyán, amikor meglátta az ökröket. És mindjárt utána kérdések: Miért tette dédapa? Miért? Mit talált meg a vidéki, egyszerű életben, ami a boldogsággal kecsegtette, inkább, mint a hírnév, a nyüzsgő élet.

Később Anti Siófokon is visszafogottan vesz részt a társaság szórakozásában. Este 9-felé a csapat lemegy a tópartra, hogy fürödjenek, és ismét összetalálkoznak a krisnásokkal. Csendes énekszó, édes harmónium, miközben a két ökör mellett egyikük rendet rak. Kis tábortűz mellettük. Bárhol, bármikor lehetnének, akár az Alföldön is 50-100 évvel korábban. Anti odamegy ahhoz a fiúhoz, aki az ökrökről gondoskodik és kérdezgetni kezdi őt az állatokról. Amikor a többiek nevetve befutnak a tóba, Anti barátnője vele marad és leül mellé, hallgatja őket. Nem szól bele, de érzi, hogy Anti távolodik tőle. Amikor a fürdőzők visszajönnek, Anti még mindig beszélget. A csapat látja, hogy Anti ma nem kész a bulira. Egyikük csendben félrehívja Juditot, és megmondják, hova mennek „ha mégis kedve támadna utánuk jönni”, és elmennek.

A krisnás csapat szedelődzködni kezd, néhányan aludni mennek (sátrakban). A krisnás fiú elbúcsúzik Antitól, és meghívja őt Krisna-völgybe. Anti bocsánatkérően néz Juditra és mondja, hogy ha kedve van, csatlakozzon a többiekhez, ő inkább lefeküdne aludni.

(Nem tudom, merre tovább Judit és Anti kapcsolatával...)

Reggel Anti korán kel, kimegy a tóhoz oda, ahol este találkozott a krisnásokkal. Nem számít arra, hogy még ott vannak, és valóban, csak néhány kupac (hamu és ökör maradék) jelzi, tegnap

járt itt egy különös csapat. Anti megszagolja az ökortrágyát és csodálkozik, nem bűdös.

Ekkor megszólal a telefonja. Debrecenből hívják, az egyetemről. Ösztöndíjat ajánlanak neki, ha szeptembertől belép, fél évre kimehet Dániába az ottani bölcsész egyetemre tanulmányozni a skandináv nyelveket.

A háttérben látjuk, hogy Judit Anti után jött, és már éppen megszólította volna, amikor megszólalt a telefon. Amikor Anti befejezi a hívást, odamegy hozzá és megkérdezi, hogyan dönt.

– Azt hiszem, elfogadom, de szeretnék gondolkodni rajta egy fél napot – hangzik a válasz. Őszinte válasz. Anti és Judit visszamennek a házba.

A terv szerint Badacsonyba indul a csapat. Anti kimentti magát. Arra hivatkozik (ami igaz), hogy kapott egy fontos telefont, és kéri Juditot is, hogy menjen velük.

Amint a csapat elmegy, Anti lassan összerakja pár dolgát. Ahogy felveszi az egyik táskát, kiesik belőle valami. Egy ruhába tekert kép. A dédpapa... Anti kikapcsolja telefonját és Judit táskájába teszi. Majd elindul, és autóstoppal elmegy Krisna-völgybe.

Ott épp egy nagy fesztivált tartanak (amit nem nagyon élvez Anti). Félrehúzódik, sétál erre-arra. Odamegy hozzá az a fiú, akivel Siófokon beszélgetett. Meglepődik, hogy itt látja Antit, és beszélgetni kezdenek. Aztán hirtelen ötlettől vezérelve odahívja őt a Krisna-völgy vezetőjéhez és bemutatja Śivarāma Mahārājának. Mahārāja pár udvarias szó után megkérdezi:

– Mond csak, tudsz te lovagolni?

– Igen, gyerekkoromban nagyon sokat ültem lovon – hangzik a meglepett válasz. Mahārāja elmosolyodik, és így folytatja:

– Elkíséernél engem? Körbejáránk a farmot. Képzeld, itt senki sem tud lovagolni, és én meg nem szeretek egyedül menni. Mit gondolsz?

Lovon mennek, kettesben.

Egy helyen megállnak, hogy megittassák a lovakat. Közben Anti tudatába bevillan néhány gyerekkori kép, amikor a Hortobágyon póni-lovagolt. Nem beszélgetnek, csak megkefélik a lovakat. Mindketten tudják, hogy eldőlt a kérdés.

Anti ott marad Krisna-völgyben. Este befut Judit. Nem csinál nagy ügyet, csak visszaadja a telefont és kedvesen elbúcsúzik.

Pár nap után eljön a bátyja, hogy megnézze, mi történt Antival.

Anti udvariasan beszélget Palival, de kitart amellett, hogy pár hetet itt akar tölteni, mert...

Pali hazamegy, beszél a szülőkkel...

Anti kar-karba öltve sétál a lelki tanítómesterével, aki megígéri, hogy felavatja őt. Pár kocka az avatásról.

Anti apukája nagyon dühös. A kedvenc fia így megcsalta őt. Egy szektába állt be. Legalább keresztény lett volna! Anti anyukája csitítgatja, a betegségére hivatkozik, hogy vigyáznia kell magára. Neki sem könnyű feldolgozni az esetet. Este leül, és levelet ír Antinak a karierről, a lehetőségekről, hűségéről... És kérdezi: Miért? Miért? Mi nem jó abban, ahogy ők élnek? Mit keres Anti? Istent? Békességet?

Anti apukája rosszul lesz, beviszik a kórházba. Pali hívja Antit, hogy menjen haza. Anti elindul, de mire odaér, az apukája

meghal. Anti kerüli, hogy édesanyjával kettesben maradjon, mert tudja, hogy még nem kész a válaszokkal... Ott marad a temetésig, de aztán útra kel, és visszamegy Krisna-völgybe.

Látjuk Antit, ahogy esténként a Dédpapa képe előtt imádkozik. Keresi a választ. Miért? Mit keresett Dédpapa? Megtalálja-e ő itt, a krisnások között?

Ugrunk az időben. Anti esküvőjén vagyunk (bevillan a ceremónia néhány jelenete), amin jelen vannak a bátyja és az anyukája is. Még Judit is eljön új választottjával, és egy éves gyermekével. Megbékéltek a helyzettel. A ceremónia során Anti lelki vezetője Śrīla Śivarāma Mahārāja arra kéri Antit, hogy mindig gondoljon úgy a *bhaktákra*, mint a családja tagjaira. Legyen ez az elsődleges meditációja, és minden más siker ebből a gyökérből szökik majd szárba, hoz gyümölcsöt.

Anti éjjel kimegy a csillagos ég alá (nem biztos, hogy valóságban, talán álmában), és sorban találkozik a számára fontos emberekkel. A sort egy bika vezeti (Dharma), majd a déd-papa, az anyja, és a többiek – köztük a *bhaktákkal*, Anti feleségével, és másokkal. A sor végén Guru Mahārāja jön, és megszólítja Antit:

– Íme a családot, az otthonod! – és körbe mutat mindazokra, akik kecses mozdulatokkal körbejárják Antit, biztatják, megsimogatják.

Évenként egy esemény Anti életéből:

Antit kinevezik a Krisna-völgy tehenészetének vezetőjéül.

Anti Londonban tanulja a tehenészetet.

Antinak gyermeke születik, az ifjú arával elmennek Debrecenbe, hogy megmutassák a gyereket a családnak.

Anti Māyāpurban folytatja tanulmányait.

Pali és felesége Dániába költözik, ahol hasonlóan jó ajánlatot kapnak, mint korábban Anti. Anti örül a bátyja helyzetének.

Anti megint Londonban. Előadásokat tart a Krisna-völgy fejlődéséről. Oly sikeres, hogy úgy tűnik, fel akarják kérni a nemzetközi tehénvédelem vezetőjének. Másnap lesz a nagy nap, hogy bejelentik.

Pali telefonon hívja Antit. „A mama segítségre szorul. Nem tud elbánni a dolgaival, adósságba keveredett, holott bőven van pénze. Ő nem tud most jönni, kéri Antit, hogy nézze meg, mit tehet.”

Anti telefonon bejelenti a krisnás vezetőknek, hogy nem tud jelen lenni a gyűlésen, és elindul Debrecenbe. Ott azt látja, hogy anyukája vészesen nem tud bánni a mindennapi dolgaival. A számlák fizetetlenek, felszólítások, végrehajtó levelek. Az anyukája látszólag normális, de a mindennapi élet dolgaival nem tud mit kezdeni.

Anti látja, hogy nem pár nap lesz, amit itt kell töltenie. Telefonon tájékoztatja a feleségét, és a türelmét kéri. Lemondja a kinevezését. Megkéri Krisna-völgy vezetőit, hogy találjanak valakit helyette a tehenészet vezetésére (amit addig ő látott el).

Anti nekilát az anyukája elhanyagolt dolgainak a rendbetételéhez. Közben ott él vele, és folytatja, a megszokott életét (korán kel, fürdik, műrtit imád, és japázik).

Az anyukája két hét után kíváncsi lesz, és kérdezgetni kezdi Antit. Anti – mint a képes Bibliát – elmagyarázza az istenszeretet lényegét, párhuzamba állítva Jézus tanítását a *Bhagavad-gītával*.

Anti bevásárol, ügyeket intéz, s mindezt nagy lelkesedéssel, mosollyal, mindenkihez van egy kedves szava (az ügyintézőkhöz is!!!). Látszik rajta a lelki erő. Néha leáll a srácokkal kosarazni.

Anti anyukája egyre többet kérdez, és besegít Anti mūrti-imádatába. Leckéket kér kazettán, és esténként kéri Antit, hogy olvasson fel neki a Bibliából, majd a Kṛṣṇa-könyvből. Mosollyal az arcán alszik el. Egészségileg rendbe jött, kéri a fiát, menjen vissza a családjához. Egy beszélgetésben megnyugtatja, hogy tartja vele a kapcsolatot telefonon.

Telefonhívás. Anti anyukája kérdezi, hogy kaphat-e avatást ő is. Anti nagyon meglepődik, de megígéri, hogy megkérdezi a lelki tanítómesterét.

Telefonhívás. Anti anyukája mondja, hogy kórházba kell mennie kivizsgálásra és érzi, hogy hamarosan meghal. Kéri Antit, hogy beszéljen a lelki tanítómester ügyről.

Anti felkeresi lelki tanítómesterét, aki ott rögtön felhívja Anti anyukáját, és felavatja telefonon keresztül. Kéri őt, hogy folytassa szépen a megkezdett utat, és megígéri neki, hogy élete végén visszamehet Kṛṣṇához.

Anti pár év múlva a kisfiával játszik, aki megtalálja a déd-dédapa képét, és kérdezgetni kezdi apukáját, ki ő. Anti átkarolja a kisfiát, és az ölébe ülteti, majd mesélni kezd önmaga gyerekkoráról, mintha ő lett volna a dédapa...

Vége

Szolgád:

Gaura-Nitāi Dāsa

Gaura-lilā

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog születés napot kívánok neked! El sem tudom mondani mennyire hálás vagyok azért, hogy Krisna-völgyben élhetek. És ez a te kegyedből teljesülhetett.

Annyi mindent meg szeretnék köszönni neked!

Szeretném megköszönni azt, hogy a szíveden viseled a *gurukulások* sorsát. Azt, hogy annyi mindenben segítesz nekünk! Hogy meghallgatsz minket és utána azon meditálsz, hogy segíthetnél nekünk. Hogy mindent megteszel azért, hogy jó *bhakták* legyünk.

Szeretném megköszönni, hogy elvittél minket Angliába. Azt, hogy ilyen élményben részesítettél minket!

Szeretnék köszönetet mondani a *prasādákért* is, amiket nálad fogyaszthattunk el a te társaságodban.

Végül de nem utolsó sorban szeretnék köszönetet mondani mindenért, amit a *bhaktákért*, a *gurukulásokért*, a családomért és értem teszel!

Nagyon szépen köszönöm!

Szolgád:

Gaura-lilā

Gauramāni Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy újabb szerencsés év telt el az életemből, mióta legutóbb felajánlást írtam neked. Szerencsésnek tartom az elszaladt évet több szempontból is, de legfőképpen azért, amiért ismerhetlek és a tanítványod lehetek kedves Guru Mahārāja.

Ebben az évben is hihetetlen módon kényeztetted a személyes társaságoddal, ami nagyon sokat jelent számomra.

Lehetőségem volt négyszemközti találkozóinkon veled lenni, melyek mindig nagyon felemelőek voltak. Sok különböző témát beszéltünk át, a *bhakták* életével vagy a templomi szolgálatokkal kapcsolatban, melyekhez mindig nagyon jól jött a segítséged, útmutatásod, vagy sokszor csak a megerősítésed. Viszont úgy látom, hogy ezeknél is fontosabbak azon elvek megértése és elsajátítása, melyek alapján egy-egy helyzetben segítéddel, irányt mutattál.

Köszönöm neked ezeket, igyekszem helyesen megérteni és alkalmazni őket.

A veled tölthetett személyes idők sorát a Krisna-völgyi nyári *parikrama* követte, melyen a budapesti és a Krisna-völgyi könyvosztó *bhaktákkal* vettünk részt.

Ez a két nap a tökéletes folytatása volt az indiai *parikramánknak*, tele édes pillanatokkal, sok vidámsággal.

Aztán eljött az év vége és újra velünk voltál Budapesten a Śrīla Prabhupāda Maraton nagy részében. Egész évben alig várom ezt a pillanatot, amikor Śrīla Prabhupāda *saṅkīrtana* tábournokaként társulhatunk veled!

Ezt követően – pontosabban még a Maraton alatt – időt szántál rám és újra leülhettem veled személyesen beszélni. A templomi ügyek megbeszélése után végül feltártam neked a szívemet, az

elmeállapotomat, az aggodalmaimat és a gondolataimat saját életemmel kapcsolatban. Miután meghallgattál és iránymutatásaiddal megnyugtattál lezártuk a beszélgetést. Nem sokkal később azonban még aznap írtál: „Miért nem jössz ki Māyāpurba januárban, amikor én is ott vagyok és csak japázol, olvasol és részt veszel a reggeli programokon?”

Azonnal egyeztettem Sukumārival, aki nagyon támogató volt, és rögtön visszaírtam: „Nagyon köszönöm Guru Mahārāja, mindenképp szeretnék menni!”

Aztán egyszer csak már ott is voltam, veled... Micsoda három hét volt a társaságodban! Azok a napi 3-4 órás együtt töltött idők minden pillanata a legkedvesebb emlékeim közé vésődtek be. Minden legkedvesebb idők közül a kedvencem pedig a tanítványaid által írt 2016-os *vyāsa-pūjā* felajánlások felolvasása volt neked! Ezen alkalmakkor másfél órán keresztül folyamatosan dicsőíthettek – amit általában néhány mondatnál tovább senkinek, semmilyen helyzetben nem szoktál engedni – azáltal, hogy hangosan, büszkén és nagy lelkesedéssel olvastam neked az Istentestvéreim nagyszerűbbnél nagyszerűbb, meghatónál meghatóbb felajánlásait. Egyszerre lehettem ilyenkor veled és a szereteted általad elvarázsolt, megbabonázott és örökre lekötöztetett tanítványaiddal, miközben a köztetek lévő édes, bensőséges kapcsolatokat ízeit kóstolhattam nagy mennyiségben. Micsoda 90 percek voltak ezek! Magamban végig azt kívántam, bárcsak sose érnének véget!

Köszönöm neked Guru Mahārāja ezt a legfelemelőbb szolgálatot! Ugye lesz még lehetőségem hasonlóra!?

A māyāpuri tartózkodásom utolsó napján kifejezted, hogy örülnél, ha márciusban részt vennék a Bombay közelében fekvő Govardhan Eco Villagében tartandó két hetes GBC College képzésen...

...És most itt vagyok, éppen egy előadás előtt vagyunk miközben ezeket a sorokat írom neked. Nagyon hálás vagyok, amiért itt lehetek. Igyekszem az itt hallottakat és tanultakat komolyan venni, hogy egy napon reményeim szerint egy hozzád méltó

tanítvánnyá tudjak válni. Erre az elesettségem miatt semmilyen esélyem nem lenne, kegyednek köszönhetően azonban biztosan tudom, hogy ez igenis lehetséges még ez én számomra is!

*mūkaṁ karoti vācāraṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki az elesett lelkek felszabadítója. Kegyéből a néma ékesszólóvá válhat, a béna pedig hegyeket szelhet át.”

Kérlek, áldj meg, hogy ne álljak kegyed útjába!

Jelentéktelen törekvéseim és szolgálataim közül a legkedvesebb számomra, amikor valamilyen módon és mértékben részese lehetek annak a legnagyobb eseménynek, hogy a *bhakták* személyes kapcsolatba kerülhetnek veled, mert tudom, hogy ilyenkor számukra is kezdetét veszi egy, az enyémhez hasonló álomutazás lótuszlábaid menedékében. Szívem legmélyebb vágyával kívánom, hogy tartson ez az utazás mindannyiunk számára örökké!

Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád:

Gauramaṇi Dāsa

Gaurarāja Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C.Bhaktivedanta Śrīla Prabhupāda.

I wasn't sure if I could actually write an offering as I have missed so many in the past. Please forgive me.

But it is one of the duties of the disciple to write an offering on

this day for a disciple's purification and spiritual health. Which I do desire health and purification. So even if I don't send it as I fear it will be the blathering of a fool. I will have written it like so many other unsent letters and maybe it is, as they say after all, the thought that counts for something.

All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda! Is a good place to start. As I say these words in my mind, I can reflect how you do indeed always give All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your dedication to His Divine Graces mission and His followers have blossomed and borne the fruit of one of the brightest gems of our society, namely New Vraja-dhāma.

What is New Vraja-dhāma? I can't really say, as its true form is invisible to the eyes who lack the love to see it, but I believe it is as Bhaktivinoda Ṭhākura has written "*golokera prema-dhana hari-nāma-saṅkīrtana*", a portal to the spiritual world.

It is the Embodiment of Śrīla Prabhupāda's desire.

Such a remarkable testament to how deep faith and unshakable practice can bring such inspirational results.

Your *kīrtana*, books, lectures, podcasts, humour and many sincere disciples are the warp and weft of my, and so many others, spiritual lives, in my waking and in my dreams, you are with me.

Please bless me again and again with that association, and with the appreciation, dedication and remarkable good luck required to live up to responsibility and honour of being your disciple. "To whom much is given much is required".

Please forgive me for reminding you of my lamentable existence,

Your humble,
Gaurarāya Dāsa

Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-sz-lábad porának!

A definíció szerint az *ācārya* az a személy, aki nem csak beszél a filozófiáról, hanem meg is éli azt. Egy olyan valaki, aki tetteivel tanítja az embereket.

Egy olyan valaki, aki nem csak beszél a tisztaságról, hanem ő maga a tisztaság. Kívül, belül egyaránt, és, ami ennél is több, a tisztaság követi őt, s bárhová megy tisztaság veszi körül, és csupán a létevel, a jelenlétevel tisztává teszi a környezetét, mindent és mindenkit, akivel kapcsolatba kerül.

Egy olyan valaki, aki nem csak beszél Kṛṣṇáról, hanem együtt van Kṛṣṇával. Bárhová megy, Kṛṣṇa vele megy, és azzal, hogy állandóan Vele van bárkit, aki csak látja őt arra ösztönöz, hogy gondoljon Kṛṣṇára. Azzal pedig, hogy Kṛṣṇára gondolnak, Kṛṣṇa-tudatos-sá válnak – ha csak egy pár pillanatra is. Akik pedig annyira szerencsések, hogy több időt töltenek vele, azok számára ez a pár pillanat napokra, hónapokra, évekre duzzad, a legszerencsésebbeknek pedig egy egész életre.

De, hogyan válik valaki *ācāryává*? Úgy, hogy követi az előző *ācāryák* lábnyomait, hogy úgy él, úgy cselekszik, úgy gondolkodik, mint ők. Ők, akik mindannyian menedéket vettek Kṛṣṇa lótu-sz-lá-bá-nál.

Kedves Mahārāja! A fentiek alapján te is egy *ācārya* vagy, a szó legszorosabb értelmében. Veled kapcsolatba kerülve az emberek automatikusan Kṛṣṇa-tudatos-sá válnak, mert magaddal hordozod Kṛṣṇát. Te mindig Vele vagy, és Ő sohasem hagy el téged.

Köszönöm, hogy veled társulva én is Vele lehetek néha!

Szolgáid érdemtelen szolgája:
Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa

Bhakta Gerencsér József

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Köszönöm, hogy újra írhatok neked! A tavalyi évem nagyon jól sikerült, megkaptam azt a kegyet, hogy bemutatkozásra otthonodban fogadtál minket! Ez nagyon mély nyomot hagyott bennem és a tanácsaidat megfogadom. Büszke vagyok, hogy ismerhetek olyan lelki tanítómestert, aki Śrīla Prabhupāda tanítványa! Köszönöm a sok könyvet, amit írtál a hozzám hasonló elesett lelkeknek, akik hitet és reményt meríthetnek belőle! Kérem Kṛṣṇát, hogy még sokáig hallgathassuk tanításaidat.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Gerencsér József

Ghanaśyāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Rengeteg szép dologgal köszönhetnék megjelenésed napján, de mégis melyiket említsem? Este 10 óra. Kinyitom a Śrīmad-Bhāgavatamot ahol tartok. Tőle kérem a segítséget.

A vers Śrīmad-Bhāgavatam 1.5.24.: „Bár természetük nem volt részrehajló, a Vedānta e követői megáldottak indokolatlan kegyükkel. Én magam kisfiú létemre önfegyelmezett voltam. Nem ragaszkodtam a játékokhoz, sőt csintalan sem voltam, s nem beszéltem többet a szükségesnél.”

Igen, megáldottál indokolatlan kegyeddel. Egyengeted az utamat a lelki életben. Ezt nagyon köszönöm neked! Śrīla Prabhupāda a magyarázatában a Kṛṣṇa-tudatos gyerekevelésről ír. A küldetésem másik fele a tehenek védelme mellett, a Kṛṣṇa-tudatos gyerekevelés. Nagyon élvezem ezt a részét a szolgálatomnak: segíteni a gyerekeket Kṛṣṇa-tudatosá válni. Igazából, úgy érzem ez az, amit szeretnék ajánlani neked, hogy ezek a gyermekek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök szolgálói legyenek és örökítsék a családjuk vagyonát, az Ő irántuk érzett tiszta szeretetet. Tudom, első feladatomban, hogy először én tegyek szert erre a vagyonra, ami most jelenleg kilátástalannak tűnik, de követve utasításaidat egyszerűvé válik.

Ez az én szerencsém.

Elesett szolgáló megint megpróbál felállni csak, hogy láthassa a te mosolygó lótuszarcodat.

Folyamatosan szenvedek, ez a tisztulási folyamat nagyon nehéz. Nem látom a végét, sőt mintha egyre rosszabb lenne, de szeretnék egy szép felajánlást számodra. Azt, hogy én tiszta lélekként a rám bízottakkal együtt elfogadjuk örök helyzetünket, mit Śrī Śrī Rādhā-Śyāma szerető szolgálói.

Ez nevetségesen hangzik tőlem, de ez a vágyam, ezt szeretném neked ajánlani. Kérlek, szánj meg, hogy sikerüljön!

Kedves Guru Mahārāja! Tudom a legjobb kezekben vagyunk a te vezetéseddel, boldognak és szerencsésnek érzem ezért magam!

Ezt szerettem volna elmondani neked, meg, hogy ostoba vagyok! Köszönöm szépen, hogy meghallgattál.

Nagyon szeretlek, szeretünk kedves Guru Mahārāja!

Parányi, nyomorult szolgáló:

Ghanaśyāma Dāsa

Gopa-kumāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából és boldog születésnapot kívánok. Sokan ismerik a kis sakál történetét, aki egy rókalyukba menekült a gyerekek elől akik üldözték. Nem hagyták nyugodtan, ki akarták füstölni onnan, hogy megverjék őt. Lehetetlen helyzetbe találta magát, nem tudott mit tenni hangosan sírni kezdett. A közelben járó Śrī Rādhā meghallotta, s Lalitāt küldte nézze meg ki sír annyira. Lalitā pártfogásába vette és Rādhārāṇīhoz vitte. Rādhārāṇī megnyugtatta hogy ne féljen, s helyet adott neki is az Ő szolgálói között. Elképzelhetetlen jó szerencsében részesült hát! Az anyagi világ rókalyuk: nagyon szűkös, ha bent marad valaki éhen hal, ha kijön sokszoros szenvedés várja. Ha szerencsés és észreveszi, hogy nem jó helyen van, sírni kezd hangosan, s meghallja ezt Kṛṣṇa kedvese aki nagyon lágyszívű, s elküldi a lelki tanítómestert, hogy menjen el érte. A lelki tanítómester nem tévovázik, nagyon eltökélt és félelemnélküli, mert eljön ebbe az anyagi világba, s mint egy kedves barát mindenben segít a bajba jutottakon.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm szépen, hogy én is itt lehetek, hogy értem is eljöttél, s nekem is segítesz. Minden dicsőséget neked! Szeretném megköszönni, hogy együtt lehettünk Indiába, életem legcsodálatosabb élménye volt! Csak imádkozni szeretnék hozzád, hogy a kis sakál tudatom tisztulhasson, s valóban odaadással énekelhessem a szent nevet, s teljesen elégedetté tudjalak tenni téged! Kérlek ne haragudj a tiszteletlen viselkedéseimért!

Leesett szolgád:
Gopa-kumāra Dāsa

Gopa-līlā-dhara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget csodálatos megjelenési napodnak!

Nagyon jól tudom, hogy mindig figyelmesen elolvasol minden felajánlást. Egy személy minőségét három dolog számottevően meghatározza: kivel társul, mit olvas, milyen ételt eszik. Viszont amikor Ūrmilā Mātāji elmesélte, hogy egy alkalommal, amikor egy leírást kellett adnia egy olyan Kṛṣṇa-tudatos tevékenységről, mely nem állt annyira közel hozzá, gondba került. Pedig kiváló pedagógusként nem kellene, hogy kihívást jelentsen egy ilyen feladat, ám pont azért, mert belül nem értett egyet a leírandó esemény létjogosultságával, leküzdhetetlen akadályba ütközött. Három nap után Kṛṣṇához imádkozva helyre tette magában a belső ellenkezését, s sikerült megoldania a feladatot. Tehát negyedik jellemzőként, amit írunk egy olyan ujjlenyomat, mely megmutatja, hogyan is állunk a veled való kapcsolatban. Ezek után nem maradhatnak el az imák Sarasvatī istennő felé, valahogy sikerüljön szavakba öntenem, hogyan is gondolkodom rólad.

Elsőként helyi aktualitást sem nélkülözve, bennem nagyon erős benyomást tett, amikor elfogadtad elsőként a misszionáriusi élethelyzetet. Ott álltál olvasva a papírt, s végig az volt bennem, hogy ahogyan te elkötelezted magadat Śrīla Prabhupāda missziója felé, annak csak egy színárnyalata ez a pár sor. Egy nemrég podcastodban beszéltél Jagad-bandhuról, elkötelezettségéről, szilárdságáról, ahogyan több mint nyolcvan éven át szolgálja imádott *mūrtijait*. Most már így betegen csak ott fekszik mellettük egy ágyban. Te is említetted, hogy ha már tényleg nem lenne lehetséges, hogy szolgálni tud Rādhe-Śyāmát, akkor nem bánád, ha lenne ott egy ágy mellettük, ahonnét tudnád irányítani imádatukat.

Még ebben a híradásodban említetted, hogy Śrīla Prabhupāda sem értette, miért nem tudnak kitartani tanítványai egy templom, egy szolgálat, egy feleség mellett. Ezért egy nagy kincs, amikor valaki, mint egy gibraltári kőszikla, mindig segítséget tud nyújtani azoknak, akik nem szeretnének eltévedni, s meg tudják találni a helyes irányt ennek segítségével.

Kérlek, szépen segíts nekem abban, hogy mindig tudjam érték-ként látni nagyszerű, megingathatatlan hűségedet. Menedéket tudjak találni benne lelki ingadozó utamon, s hadd tudjam ugyanennek a hűségnek akárcsak egy parányi részét is magaménak tudni életem befejezéséig, amikor is ki kell derülnie, hova is jutok.

Köszönöm szépen, hogy tanítványodnak mondhatom magamat!

Életpéldádtól bizakodó szolgád:

Gopa-līlā-dhara Dāsa

Gopālī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretném megköszönni azt, hogy lelkesítesz az odaadó szolgálat végzésére. Ez nagyon sokat jelent nekem, mert ebből tudok igazán erőt meríteni, hogy mindig és mindig folytatni tudjam. Olyan ez, mint amikor egy futó maratoni távot fut, ott van az edzője és amikor látja, hogy már épp föladná, akkor csak pár lelkesítő szóval újra életet tud önteni bele.

Igazából egy pár lelkesítő szó nem tűnik nagy dolognak, de mégis erre mindig tudok emlékezni, még a legnehezebb pillanataimban is. Ez még akkor is lehetséges ha, éppen fizikailag nem is vagy jelen, mert ez a kapcsolat folyamatosan létezik.

Ez a legcsodálatosabb az egészben, hogy noha nem lehetsz ott mindig minden tanítványod mellett személyesen (kivéve persze a *vyāsa-pūjā* ünnepségen), de mégis úgy érzem, hogy gondolsz ránk azáltal is, hogy kifejezed mennyire értékeled a szolgálatainkat.

Nagyon hálás vagyok, ha csak rád gondolok. Erre pedig annyi lehetőség van. *Bhajanák*, leckék előadások, podcastok mindig elérhetőek a számunkra. Annak ellenére, hogy ez sokszor nem jelent személyes találkozást, mégis ez az, ami a számomra lelkesítő dolgokkal van tele.

Köszönöm szépen, szolgálád:
Gopati Dāsa

Gopī-maṇḍala Devī Dāśī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked, megjelenésed alkalmából!

Mañjarī Mātājī kegyéből a napokban jó lehetőségünk adódott rajtad meditálni. A Facebook-on megosztott egy cikk-sorozatot, illetve rengeteg képet, így elbeszélve, hogyan is jöttél először Magyarországra, még parókában, *karmī* ruhában. Aztán, hogyan nőtte ki magát itt Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat, hogyan fektetted le az alapjait, elkötelezve magadat a lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda szolgálatában. Beszámol arról, milyen nehézségeken kellett keresztülmenniük a *bhaktáknak*, milyen eltökélten kellett vívniuk a harcukat, hogy ismertté és elismertté tudják tenni Magyarországon a *sanātana-dharmát*, a legősibb vallást, a legfőbb kötelezettséget. Hihetetlen elszántságról, hitről, erőről

tettek tanúbizonyságot a *bhakták*, de aki ezt a hitet élte, erősítette bennük, az te voltál, Mahārāja, a te kegyedből valósulhatott meg ez a sok csodálatos lelki eredmény hazánkban. Megkaptuk Śrīla Prabhupāda könyveit, a *bhakták* emberfeletti erőfeszítéssel fordították, és osztották azokat. Csodálatos fesztivál-turnékat szerveztetek, amelyen keresztül rengeteg *bhakta* csatlakozott. Elhoztad hozzánk Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāngát, és Śrī Śrī Tribhuvana Sundara Rādhā-Śyāmasundarát, bemutatva a *bhaktáknak* a *mūrti*-imádatot és ennek fontosságát. A vágyad-ból megnyilvánult Új-Vraja-dhāma, a lelki világ, ahol Rādhe-Śyāmasundara végzik kedvteléseiket örök társaik körében, lefoglalva a *bhaktákat* szolgálatukban.

Rengeteg könyvet írtál, amelyeken keresztül bepillantunk a lelki világba, bepillantunk a szívedbe, miközben hallunk az isteni pár kedvteléseiről.

Nagyon köszönöm, kedves Mahārāja, hogy a kegyedből én is a magyar *yātrā* tagja lehetek, köszönöm, hogy szolgálhatlak! Az utóbbi időben több változás is történt az életemben. A *gṛhasthāśramāba* léptem, Sándor Csaba Prabhu a párom. Ő debreceni *bhakta*, így én is ideköltöztem. Itt végzem a szolgálatomat, ami számomra egy új helyzet, egy vidéki központ tagjának lenni, ebben a helyzetben próbálok megszilárdulni. Ehhez szeretném az áldásaidat kérni! Nagyon szerencsések vagyunk, Nitāi-bhāvana Prabhuék autoritása alatt nagyon jó társulást kapunk, hálás vagyok ezért az elrendezésért, aminek köszönhetően van lehetőségem fejlődni a Kṛṣṇa-tudatban. Mikor avatást kaptam Śrīla Indradyumna Mahārājától, akkor a következőkről beszélt: „Bhaktisiddhānta Sarasvatī azt mondta, hogy nem látok semmilyen okot, hogy az összes tanítványom miért ne tudna visszamenni a lelki világba egy élet alatt. Különösen itt a magyar *yātrāban* senkinek sincs kifogása, hogy miért ne menjen vissza. Śivarāma Swami és a *yātrā* idősebb tagjainak kegyéből minden olyan szép itt, hogy Kṛṣṇa-tudatossá válj a *bhakták* társaságában, a lelki tanítómesterrel, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával.”

Köszönöm ezt a páratlan lehetőséget, amit adtál nekünk, Mahārāja! Remélem, a kegyedből egyszer majd meg tudom valósítani e szavak valódi jelentését.

Jelentéktelen szolgád:
Gopī-maṇḍala Devī Dāsī

Gopikā-suta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Különleges alkalom, megjelenési napod alkalmából köszönteni téged. Annyi mindent teszel az elesett lelkek megmentéséért, mint vigyázó apa a gyermekeiért. Megmutatod nekünk, mit jelent az igazi szeretet. Ahogyan kinyilvánítod írásaidban, mi a valódi kapcsolat Śrī Rādhe-Śyāmasundara és a lelkek között. Ahogy átadod a lelki élet valóságát, ámulattal lépek egyik napról a másikra. Próbálok követni szavaid, megérteni, hogyan szolgálhatlak őszinte egyszerűséggel. Adtál nekünk egy szent *dhāmát* Rādheval és Kṛṣṇával a középpontban. Szerencsés vagyok, minden ébredéskor meditálhatok rajtad. A szívembe véshetem, hogy a lelki tanítómesterem vagy, és szolgálhatom az isteni párt. Bocsáss meg érte, hogy megbotlom néha, szeretném segíteni terveid. Megengedted, hogy újra a szent nevet énekelhessem. Vigyázol a családomra, nem tudom honnan van időd ránk. Sokszor jön egy rövid hír, egy kép rólad, és az egész nap más hangulatban telik. Mindig itt vagy velem. A szavak érdekesen alakulnak a papíron, bár fogalmaznék olyan elegánsan, szelíden, pontosan ahogyan tőled láthatom a remekműveidben. Megnyitottad, újra élővé titted létezésem. Csodálatos gurum, különleges kegyedből kérlek engedd meg, hogy örökre szolgálhassalak! Így talán

visszaadhatok valamennyit a mérhetetlen csodából, amit adsz nekem.

Jelentéktelen szolgád:
Gopikā-suta Dāsa

Gorī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Szeretnék boldog születésnapot kívánni.

Nagyon jól érzem magam a farmon. Nagyon szeretek kīrtanázni.
Nagyon várom, hogy megérkezz Krisna-völgybe.

Remélem jól érzed magad.

Még egyszer boldog születésnapot kívánok. Biztosan te is nagyon szeretsz ajándékot kapni.

Szolgád: Gorī

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Eljött ez a nap, amikor mi mint tanítványaid egy egész napon át ki tudjuk önteni a szívünket, és dicsőíthetünk téged.

Most a *Caitanya-caritāmṛtát* olvasom, ahol nagyon szép leírás van a *guru-tattváról*.

Az *Ādi-līlā* 1. fejezet 45. verse így szól:

„A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómester formájában szabadítja fel *bhaktáit*.”

A következő vers magyarázatában pedig ezt olvashatjuk ŚrīlaPrabhupādától: ahogy a gyermek nem nőhet fel szülei figyelmes törődése nélkül, úgy a transzcendentális szolgálat szintjére sem emelkedhet fel senki a lelki tanítómester gondoskodása hiányában.

35. vers magyarázatában pedig így ír Śrīla Prabhupāda: „Ha egy *bhaktának* nincs lehetősége a lelki tanítómester közvetlen szolgálatára, akkor utasításaira emlékezve kell szolgálnia őt. Nincs különbség a lelki tanítómester utasítása és maga a lelki tanítómester között. Ezért távollétében az irányító szava legyen a tanítvány büszkesége.”

Mint mindannyian tudjuk 30 évvel ezelőtt jöttél először Magyarországra prédikálni. Ez sok idő. Nagyon sok szép és csodálatos dolgok történtek az elmúlt 30 év alatt. Ahogy máskor is mondtad: „Én se gondoltam a kezdeti időkben, hogy ilyen nagymértékben meg fog nyilvánulni Magyarországon az Úr Caitanya Mahāprabhu kegye.”

Az én legnagyobb szerencsémre az életem korai szakaszában ismerhettelek meg téged. 1991-ben Szegeden találkoztam veled először, amikor az első szegedi *nāma-haṭṭa* program elkezdődött decemberben. Fiatal voltam, még tizennyolc éves sem, amikor megláttalak téged, és a *bhaktákat* azon a programon. Emlékszem még az első előadásra amin részt vettem, ezt mondtad rajta: „A lélek számára az anyagi világ olyan, mint amikor egy halat kiveszünk a vízből. Kínálhatjuk őt különleges finomságokkal, de kivettük a vízből, nem a természetes közegében él. Ilyen a mi helyzetünk partra vetett halak távol az eredeti lakhelyunktől.” Azon a programon tisztelhettem meg először életemben *prasādát*. Érdekes élmény volt, a program végén nagyon fel

voltam dobva, úgy ahogy előtte még soha. Ez a program megváltoztatta az életemet, ahogy a Caitanya-caritāmṛta mondja: „guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja.”

Elültetted a bhakti-latānak a magját a szívemben, melyet a debreceni bhakták, Caitanya Prabhu, és mások, majd később a szegedi bhakták Gaura Kṛṣṇa Prabhu vezetésével szépen ápoltak. Milyen csodálatos az a pillanat, amikor az elkóborolt lélek, aki oly sok millió születés óta az anyagi világ hálójában vergődik, majd újra Kṛṣṇa felé fordítja a tekintetét, és a lelki remény sugara felragyog az arcán. Így éreztem én is, ahogy veled találkoztam.

A rá következő évben 1992-ben rendszeresen jártam májusig a szegedi nāma-haṭṭa programokra. Emlékszem egyik tavaszi napon jöttél te és Abhimanyu Prabhu, aki akkor éppen szolgált téged és hoztátok a nagy harmóniumot magatokkal.

Csodálatos bhajanát tartottál. Amikor ezen a nāma-haṭṭa programokon énekeltük közösen a Hare Kṛṣṇa mahā-mantrát, számomra a külvilág megszűnt. Egy másik világgal kerültem kapcsolatba, ami az igazi békét, boldogságot, harmóniát sugározta.

1992 nyarán volt az első nāma-haṭṭa tábor, amin én is részt vehettem. Én Szegeden nőttem fel és sokszor jártunk fürdeni a Tiszára, de soha nem úsztam át a folyót, minden évben egy pár ember megfulladt benne. De ezen a táboron egyszer lementünk fürdeni a Tiszára, mert a táborunk a folyótól nem messze volt. Én is átúsztam életemben először a Tiszát, de bebiztosítottam magam. Te előttem úsztál, mögöttem pedig Labaṅga Prabhu. Akkorra már volt olyan erős hitem, és bizalmam a bhaktákban, hogy tudtam, ha valami baj fog történni, ti ott lesztek számomra, hogy segítséget nyújtsatok. Ez volt 25 évvel ezelőtt.

Egy pár korai élményemet akartam felidézni ebben a felajánlásban, amelyek nagyon meghatározóak voltak a lelki életem kezdetekor.

Kedves Guru Mahārāja! Ahogy akkor bíztam benned, amikor a folyót úsztam át, most is ott próbálok lenni közel a lótu-szlábaid menedékénél, és tudom, hogy bármikor számíthatok rád a lelki életemben, hogy te mindig ott leszel velem, és nyújtod a

segítő kezedet. Nekem csak egy feladatom van: szorosan fogjam a kezed, és rádbízzak mindent, mert te vagy az én örök lelki apukám, akit ha követek, el tudom érni az élet tökéletességét, visszatérhetek a lelki világba, és ott lehetek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával.

Köszönök neked mindent.

Örök szolgád:

Govinda Hari Dāsa

Govinda-mahinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget lótu szlábaidnak!

Amikor távol vagyok a *bhaktáktól* hosszabb-rövidebb ideig, vagy a sok szükséges apró-cseprő, de nem Kṛṣṇa-tudatos dolgot intézem, eszembe szokott jutni egy mese:

Élt egyszer egy öreg király s annak három leánya. Idős korában azt mondta a király a leányainak, hogy annak adja a legszebbik országát, amelyik őt a legjobban szereti. Sorba kérdezte a leányokat, mire a legkisebb azt válaszolta, hogy:

– Úgy, szeretlek édesapám, mint ételben a sót!

Ezt hallva a király nagyon mérges lett, és elzavarta a lányát a palotából, de még az országából is. Telt-múlt az idő, és a királylányt feleségül vette egy királyfi. A leány elmesélte urának a történeteket, aki kieszelte, hogy meghívja ebédre az öreg királyt.

Leültek az asztalhoz, hordták az inasok a finomabbnál finomabb ételeket; azonban a fiatal király megparancsolta, hogy az öreg király számára az ételbe sót ne tegyenek.

No, ez volt csak az ebéd! Megkóstolta az öreg király a levest, merített belőle egy kanállal, kettővel, de le is tette mindjárt a kanalat, nem tudta megenni a levest, olyan sótalan volt. Gondolta magában az öreg király, ebből bizony kifelejtették a sót, de a többi fogásban majd csak lesz. Nem volt abban annyi sem, mint egy mákszem. Hordták a finomságokat szép sorjában, de vissza is vihették, mert a vén király csak megnyalintotta, s bele sem harapott, olyan cudar sótalan, ízetlen volt mind a sok drága étel.

De már ezt nem állhatta meg szó nélkül az öreg király:

– Hallod-e, öcsém, hát miféle szakácsod van neked, hogy só nélkül süt-főz?

– Azt hallottam, hogy bátyámuram nem szereti a sót, megparancsoltam hát, hogy egy mákszem sót se tegyenek az ételekbe.

– No, öcsém, ezt ugyancsak rosszul tetted, mert én erősen szeretem a sót. Kitől hallottad, hogy nem szeretem?

– Én bizony éppen a kigyelmed leányától, felséges bátyámuram.

Abban a szempillantásban megnyílt az ajtó, belépett a királyné, az öreg király legkisebbik leánya.

Hej, istenem, megörült az öreg király, mert megbánta szívéből, hogy elkergette a leányát, s neki adta a legnagyobbik országát.

Kedves Guru Mahārāja! Szívből köszönöm neked, hogy elhoztad nekem, nekünk a Kṛṣṇa-tudatot, és megsóztad, fűszerezted, sót, megcukroztad az életünket! Ez a legnagyobb áldás, amit kaphattam! Nagyon szeretnék egyszer igazán élni is a lehetőséggel. Māyā minden pillanatban a legváltozatosabb, legfinomabbnak tűnő étkeket kínálja fel nekem, melyek csábítóan néznek ki és illatoznak. Annyi csalódás után, keserű tapasztalattal a hátam mögött még igen gyakran kerülök a hatásuk alá, próbálok beléjük kóstolni, mert hát igen éhes vagyok. De ezek a fogások ízetlenek, nem táplálnak, ha nem fűszerezem meg őket a Kṛṣṇa-tudattal. A legnagyobb vágyam az, hogy ne engedjek a szépen terített asztal csábításának, higgyem el neked végre, hogy mindez csak illúzió, és egyedül a Kṛṣṇa-tudatnak van íze, értelme, és ráadásul nem is sós, hanem nagyon-nagyon is édes íze.

Guru Mahārāja, én úgy szeretlek, mint ételben a sót, vagyis inkább cukrot. A veled való kapcsolat nélkül elvesznék, minden értelmetlenné válna. Köszönöm!

Elesett szolgál:
Govinda-mohinī Devī Dāsī

Guruttama Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Az imént láttam Badrinārāyaṇa Mahārāja levelét, melyben azt írja rólad a *varṇāśrama* bevezetésében tett törekvésséggel kapcsolatban, hogy „bátran mész abba az irányba, ahová eddig még senki sem merészkedett”. Azt is írja, hogy „egy napon a történészek elmondják majd, hogyan léptél elő a kételkedők és elméleti filozófusok tömegéből, és vitted véghez a *varṇāśrama* bevezetését.”

És ez valóban így is van. Minden megfontolt, bölcs, de ugyanakkor bátor lépésed azt bizonyítja, hogy rendelkezel a kellő felhatalmazással és vízióval ahhoz, hogy Kṛṣṇa tökéletes társadalmi rendszere bevezetésének az úttörője legyél a mai korban, Śrīla Prabhupāda vágya szerint.

A *varṇāśrama* bevezetése nem közönséges dolog, hanem egy olyan tett, ami megmenti az emberiséget a történelem legsötétebb órájában. Śrīla Prabhupāda 1977-ben Bhuvaneśvarában azt mondta, hogy „a jövőben a történészek tanulmányozni fogják a világtörténelem ezen időszakát, azt, hogyan is változtatta meg ez a mozgalom a világot.” Ennek a változásnak te vagy a motorja és világítótornya. Egy világítótorny mindig irányt

mutat, és biztonságot nyújt. Nem ismerek senkit rajtad kívül, aki ilyen türelemmel, szakértelemmel, tiszta vágygal szolgálná Śrīla Prabhupādát a Kṛṣṇa-tudat missziójának elterjesztésével.

Sokszor, amikor a magyar yātrāt szemlélem, amely szíved megnyilvánulása, nem győzöm felmérni, hogy mi mindent adtál és adsz nekünk. Ez emberfeletti teljesítmény. Badrinārāyaṇa Mahārāja szavai segítettek egy magasabb perspektívából is látni téged, hogy megérthessem, hogy az a lépték és minőség, amiben te élsz és szolgálsz, nem csak a magyar társadalomra, hanem az egész világra forradalmi változást hoz.

Tudom, hogy téged követve része lehetek annak a csodának, ahogy az egész világ Kṛṣṇa-tudatos lesz, és lótuszlábad porában haladva biztos vagyok benne, hogy az életemet siker koronázza majd.

Hálával és köszönettel, örök szolgád:
Gurūttama Dāsa

A Gyöngyössy család

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét egy újabb évvel tetteid szebbé az éltünket és segítetted a bhaktákat jó útra a tanácsaiddal és a példamutatásoddal. Hálásak vagyunk neked. Reméljük még sokáig itt leszel velünk és tanítasz minket. Kṛṣṇa éltesen még nagyon sokáig erőben, egészségben és boldogságban, Śrīla Prabhupāda legnagyobb meglepésére!

Szolgáid:

A Gyöngyössy család:

Balázs, Angéla, Ramā, Bhagavān, Baladeva

Bhakta György Kirs

Dear Śrīla Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Your lotus feet.

It is an honour and privilege to address you on your glorious appearance day. Although it is a special day each and every year, this year is even more special, because 30 years ago, you started your pioneering service of spreading Kṛṣṇa consciousness in Hungary. Naturally, it is impossible to enlist and describe all the magnanimous deeds you have done during this mission for us, not only in the Hungarian *yātrā*, but also on a worldwide scale to establish and fortify the movement Śrīla Prabhupāda envisioned. To properly glorify you is not easy, as simple words of the material plain would be inadequate to do so, but I still hope these lines will bring you some joy and happiness, and would express, at least to some extent, thoughts and emotions that are meant to glorify your highly elevated, exceptionally noble personality.

Thank you so much for being an instrument in your dear most spiritual master's hands and turning us into fortunate souls by inducing Kṛṣṇa consciousness here in this land, and especially thank you for bringing Śrī Śyāmasundara and His eternal consort, Śrīmatī Rādhārāṇī into our lives, and giving us the unique opportunity that by the on-going practice and implementation of the principles of real spiritual life, we can associate with You, Śrīla Prabhupāda, and the other members of the disciplic succession, and ultimately with Śrī Śrī Rādhā and Śyāmasundara and Their eternal associates as well.

Dear Mahārāja, we will probably never be able to properly express our deep appreciation and thankfulness for all that you have done for us, what to speak of trying to repay a morsel of our debt, but nonetheless, thank you so much from the bottom of our hearts.

We will forever be indebted to you.

Your insignificant servant,
Bhakta György Kirs
Somogyvamos

Bhaktin Györgyi Hernádi

Dear Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and You.

I have decided so many times to sit down and think over what and how I will write to you.

There is so much to thank you!

Nalinī-kānta and Mañjarī Mātāji's started to send us every day a very nice memory on how the Kṛṣṇa conscious movement began in Hungary. They attach photos or newspaper articles as well. It is so heart-warming to read these "old" stories, to see your enthusiasm and ever-increasing faith in the success of Kṛṣṇa's Hungarian devotees, even in the darkest periods. It was You who inspired those young people and it was also You who taught them how to put Kṛṣṇa in the focus of their life and how they can develop their love towards Kṛṣṇa.

It reminds me of Śrīla Prabhupāda's mission when he arrived in New York and taught those youngsters who had absolutely no idea of Kṛṣṇa as the Supreme Lord. The fact that even I, a really unmerited servant of yours can write you an offering, shows that you have been doing a great job in Hungary since 1988 and created a strong and conscious family of devotees in our country. Eger especially has a very friendly and supportive yātrā, I have known these devotees for more than ten years, and I can always rely on their help and consolidation.

Thanks to Śrīla Prabhupāda’s mercy I am still allowed to take part in the Hungarian Vanipedia team and I have the honour of the Hungarian proofreading of Śrīla Prabhupāda’s Nectar Drops. It was really useful for me when I worked on the 1080 videos and was able to understand a lot of his teachings in a lot deeper context. Reading Nectar Drops is even more intense, if I can use this word here, and I like the way as Śrīla Prabhupāda says only one sentence yet its message is worth 5 other sentences. Very often these one-sentence, very clear thoughts are the most difficult to translate. Because it is essential not to lose any of the original meaning, yet the Hungarian reader also has to understand that very core thought which Śrīla Prabhupāda wanted to emphasise with that one sentence. I am happy to do this service and now I can really understand what it means to receive knowledge by hearing and reading.

I got very close to distributing books during the 2016 marathon, but somehow, we could not find a common time with Mādhava Mātāji, because of my school schedule, so eventually, I did not take part in the marathon. Yet thanks to Avadhūta Prabhu, who has asked me to take a set of books to the County Library of Eger, and four *Bhagavad-gītās* to the Hotel Estella, the trainee hotel of our Eszterházy University. I was fortunate enough to take part in Śrīla Prabhupāda’s mission.

Without you I would not have accepted the invitation of Govinda Hari Prabhu in 2005 to your lecture about yoga in Eger, I would not have gone to the Eger Temple and would not have known those devotees helping my spiritual life today. This is why I am especially grateful to you.

Dear Mahārāja, I wish you vibrant health, and please stay with us for a long time to help and inspire all of us in our devotional service for Kṛṣṇa.

Your grateful servant,
Bhaktin Györgyi
Eger

Haladhara Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to You. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am grateful that another year has come, with yet another opportunity to offer my thanks to you, as well as glorification of you. Matchless gift you have given me, the key to set me free. As well as countless others, whose lives you have touched. It seems that every year I realize more and more how great you are, how wonderful a person you are.

It strikes me as truly splendid, thoroughly spectacular, that which you have achieved in your life. Remarkable leader of our society, master *kīrtaneer*, author of scores of gem-like books, preacher extraordinaire, guru-guide in our lives...

I pray that I may never forget you, that I may always remember you. And that above all I may be able to please you.

Your servant,
Haladhara Dāsa

Bhaktin Halmai Zsuzsa

Kedves Guru Maharāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod közeledtével én is emlékezem az elmúlt 27 évre, számba veszem a megszámlálhatatlant, mindazon kincseket, amelyeket ez idő alatt kaptam tőled. Kérlek, engedd meg, hogy köszönetemet fejezzem ki mindazért a sok jóért, amit tettél értem, hogy megmentetted az életemet.

Hálás vagyok azért, mert sosem fordítottál nekem hátat – akkor sem, amikor én voltam az, aki eltávolodott az odaadó szolgálattól.

Hálás vagyok azért, mert személyes példád és szolgálatod által megismerhettem Śrīla Prabhupāda tanításait, hogy neked köszönhetően lehetőségem nyílik az Úr Kṛṣṇának és az Ő bhaktáinak szerető, odaadó szolgálatára.

Hálás vagyok a társaságodért, történjen az a leckéiden, a podcast-jaidon, a *bhajanáidon* vagy akár a könyveiden, örök lelki útmutatásaidon keresztül.

Köszönöm, hogy értékeled nemcsak a lelki, hanem az anyagi tudás megszerzése érdekében tett erőfeszítéseimet is – kegyedből az anyagi tudásomat is a lelki célok elérésére fordíthatom, s hiszem, hogy utasításaidat követve az életem sikeressé válhat.

Hálás vagyok végtelen türelmedért, figyelmességedért és szeretetedért, amellyel támogatsz a hazafelé vezető úton.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Halmai Zsuzsa
Budapest

Bhaktin Hajnalka Bulla

Hare Kṛṣṇa Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year has passed like a blink of an eye and here I am again writing Vyāsa-pūjā offering with the aim of showing my respect, gratitude and love towards Your person. I wish to focus on being personal, as I realised that all the great projects and achievements in the facilities were not the reason I got attracted to Kṛṣṇa consciousness. The beauty of the marble, the warmth

of the floor heating and the high standard of living among devotees are surely impressive. Nevertheless, these cannot feed the hunger of the soul. Since You devotees are giving me the chance to be engaged in devotional service of various kinds, since You allowed me to take part in the *saṅkīrtana* movement, since You have showed me the pleasure of acting selflessly I can say I experienced the real taste of life. Being as fallen as I am I have no faith in being steady, and I am sure soon my ungrateful nature will find faults and viciousness will poison my thoughts. I do not understand the reason of Your mercy on such person, but I know, You will not let me fall.

I wish to thank You for Your steadiness, for giving this great example of being detached of all the comfort, and keeping the target for already 3 decades in this dark country. How You do it, I have no ability to understand, but there is a sweet taste of accepting it. I will never understand the full extent of Your powers and glories.

Many of us are writing You now and many are maybe still thinking of writing You and so many do not even think they will be writing to You soon... The number of souls entering into Kṛṣṇa consciousness is limitless. Your mission is eternal and You are determined to succeed. Still You show so much enthusiasm and determination of saving us, dealing with our troublesome issues personally, keeping us above the water each and every day with Your podcasts and never let questions unanswered or ignored.

You are a spiritual perfectionist. For such a wicked fault finder like me You are the only chance.

You are tall, strong, steady and humble. For me You are Govardhana Hill personally.

Thank You Mahārāja for reading my letter and accepting my attempt. Please forgive me for my offenses I surely made while I was writing this offering. Even if there are only seconds left in this life for me, I will leave as the richest soul. This deserted heart was flooded by Your mercy and the fragrant flowers of devotional service were accepted by the Lord. Please use this

blossoming land of my heart for Your service and keep it fertile.
I only can spoil it.

Hare Kṛṣṇa

Your insignificant servant,
Bhaktin Hajni Bulla
Budapest

Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī

*jaya śrī-kṛṣṇa-caitanya prabhu-nityānanda
śrī-advaita gadādhara śrīvāsādi-gaura-bhakta-vṛnda*

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

Our beloved Śrīla Gurudeva,

Please accept our humble obeisances at your Divine lotus feet this most wonderful day of your Appearance. All glories to your Divine Grace. All glories to you Śrīla Gurudeva for taking so much care to appear in this world, for pushing on Śrīla Prabhupāda's ISKCON, and thank you for continuing to lovingly care so deeply and with such attention to detail for so many of us. How you must think about each of us your disciples amongst all your other concerns in your exemplary lovingly devotional life is a daily living mystery and miracle for us Gurudeva.

When I fractured my pelvis your telephone call late that Nirjala Bhīma Ekādaśī night checking with Puṇḍarīka Prabhu how I was made me feel completely comfortable and koszi at home. For 8 subsequent weeks I was confined to bed, only able to do essential bathing and toileting using a wheel chair and needing personal assistance to shift my body. In one e-mail, you wrote

four simple words, “how is my *kumārī*?” In my subsequent rehabilitation, this e-mail became such a strong medicine, so many times I read and re-read it and each time I’m sure the broken bones connected to your warmth, love, care, vision, determination and strength to serve. As well as the fractures uniting, my whole being was connecting to the deep teachings of this great *paramparā* that you represent Gurudeva. Stilled by my broken pelvis, at last with nothing else to do, I could finally follow your repeated instruction to study the *Śrīmad-Bhāgavatam*. Apologies dear Gurudeva that I took so long and a fractured pelvis to do so ! For 8-10+ hours a day I was blessed with deep unfettered absorption in this Grantharaj. Such ecstatic times I experienced in the newfound stillness and focus. Cosmic Sanskrit verses, Śrīla Prabhupāda’s phenomenal translations and purports each excelling the one before. The Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* bestowed by you had resounded to protect me as I had lain motionless on the hard pavement waiting for the ambulance that day. It was surely a blessing that so many new people in my life who reached out to help, including the paramedic who stood by me throughout, also chanted the *mahā-mantra* on my humble request that they join me in my predicament to resort to the best medicine of mantra relief. It was a very special festival day I informed them and the chanting would especially help me. So very kind they all were, and anxious to help my pain! Śrī Kṛṣṇa’s words *mac-cittā mad-gata-prāṇā* had somehow also constantly whirred around my ears as I lay totally immobile. I felt then and remember vividly now as I write, totally reassured that yes Śrī Kṛṣṇa is right now thinking about me. My chanting became stronger and easier. I felt completely safe. Later that very day we were to have driven down to London to meet with you. But instead the ambulance would take me to hospital.

Guru Mahārāja, how can I glorify you for giving me this glorious *harināma* and instructions to study *sāstra*? Thank you for being available for us in this glorious disciplic chain of transmission of this amazing knowhow of how to live and how to cope

with disease, pain, suffering, anxiety. That special day 21 years ago, you magnanimously gave Puṇḍarīka Prabhu and myself our spiritual identities and blessings that we chant at least 16 *japa-mālās*-this best of garlands every day. This has been instrumental in our lives giving direction at all times.

During my sick leave I got the opportunity to study deeply. This aroused deeper appreciations for the blessings that come with the awareness of the Soul that Śrīla Prabhupāda and you have so many times taught about and exemplified Gurudeva. Your first words to us when we were first introduced were “become doctors of the Soul” remember? In my convalescence, I became more and more aware just how privileged I was having the blessing of this knowledge that be my bones fractured, and body in much pain, I myself am spirit soul, distinct and separate from matters of the body. As soul I am not alone. I am eternally part and parcel of such a great Supreme Personality of Godhead, Śrī Kṛṣṇa Himself, *mamaivāṁśo jīva-loke Bhagavad-gītā* 15.7. Mother Devahūti’s learning from her wonderful son Lord Kapiladeva started to make sense, Lord Ṛṣabhadeva’s teachings started to dawn from *Śrīmad-Bhāgavatam* in my recovery room. When I was so upset that I could not even pay grateful obeisances to Bhūmi-devī, you wrote me a beautiful reassuring reply saying how patient Bhūmi is and that as I remained grateful, she would surely not mind! As days went by, the fractures started to unite, from wheel chair I progressed to crutches, walking sticks, then hurrah- no sticks, and a huge zeal to share what I had learnt and experienced with others even more than ever before. Grantharaj *Śrīmad-Bhāgavatam* has been so relishable, with my husband’s blessings I decided to retire from clinical medicine. In continuing to teach medical students we want to raise & develop the focus on the teaching of the Soul in medical practice. We have to thank you for arranging for Puṇḍarīka Prabhu and myself to spend time observing and working with HG Dr Kiśorī Devī Dāsī and her husband HG Śrīdāmā Prabhu at the Bhaktivedanta Hospital and Research Centre, Mumbai. We witnessed the truly holistic spiritual value of this kind of care both for the providing

practitioners and the recipients of care, the patients. When Kṛṣṇa is included everyone benefits! There is so much scope to reduce unnecessary complexities of care for the patients in the west, the enormous amounts of avoidable suffering, the high unaffordable costs of health care, etc if only this scientific knowledge of the Soul becomes generally available, accessed and applied.

My deep prayers that on this most auspicious of days, your Vyāsa-pūjā day Śrīla Gurudeva that we can serve sincerely transparently humbly. To continue to both serve you and remain so koszi in the ever-shade dust of your lotus feet.

SRS Kumārī,
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī

Haridvārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eljött megjelenésed csodálatos ünnepe. Bár nem vagyok rá képesített, hogy téged dicsőítselek, mégis arra kérlek fogadd el szerény próbálkozásomat.

A Caitanya-caritāmṛtában van egy nagyon szép vers amit nagyon szeretek, és időről időre eszembe jut:

*sādhu-śāstra-kṛpāya yadi kṛṣṇonmukha haya
sei jīva nistare, māyā tāhāre chāḍaya*

„Ha a feltételekhez kötött lélek a szentek kegyéből, akik saját jószántukból a szentírások tanításait hirdetik és segítenek neki, hogy Kṛṣṇa-tudatosá váljék, valóban szert tesz a Kṛṣṇa-tudatra, akkor kiszabadul māyā karmai közül, aki lemond róla.” (Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 20.120)

Idén 30 éve, hogy Magyarországra jöttél prédikálni kedves Guru Mahārājám. 1987-ben megérkezett egy a versben említett szent Magyarországra, aki a saját jószántából, hozta el a Kṛṣṇa-tudatot s tanította, s tanítja azóta is a *bhaktáknak*, hogy ők is taníthassák másoknak, s így végül *māyā* karmai közül kiszabadulhassunk, s ő lemondjon rólunk.

Én is azon szerencsés elesett lelkek közé tartozom, aki egy saját jószántából a szentírások tanításait hirdető, *bhakta* kegyedből, megkaphattam a Kṛṣṇa-tudat magját, s bár ma már nem is nagyon tudom ő merre lehet, de a te kegyedből, mindig is voltak és most is vannak itt Debrecenben, Krisna-völgyben és Budapeszten is ilyen *bhakták*, akik folyamatosan abban segítenek nekem fáradhatatlanul, hogy még jobban, még mélyebben tudjak Kṛṣṇa-tudatosá válni, s valóban szert tudjak tenni a Kṛṣṇa-tudatra. Teszik ezt a tőled tanult ezer meg egyféle módon.

Akár a *bhajanában* lefoglalva, a prédikálásba bevonva, természetemnek megfelelő szolgálatokat rábízva, azt elismerve ezzel arra biztatva, hogy folytassam tovább. Ők azok, akik őszintén és szeretettel az olvasás a *japázás* elmélyítésére ösztönöznek, a szent *dhāmába* hívnak, s ott a három világban leggyönyörűbb, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és más *mūrtik* imádatában, szolgálatában foglalnak le, vagy egyszerűen csak a bennem felmerülő kérdésekre válaszolnak türelmesen. Így segítenek nekem elmerülni az odaadó szolgálat 9 folyamatában veled együtt, a te kegyedből, úgy ahogyan azt ők tőled megkapták, látták, hallották, megtapasztalták.

Kérlek, add a kegyed, hogy ezért elég hálás tudjak neked és nekik is lenni, s egyszer el tudjam érni azt az állapotot, amit Śrīla Prabhupāda ennek a versnek a magyarázatában említ:

„Amikor azonban megszabadul a testi felfogástól, odaadó szolgálatot végezhet, ami az igazi állapota, melyet a *māyā* béklyóitól való szabadság jellemez.”

Szerencsés elesett szolgád:
Harīdvārī Devī Dāsī

Harsarāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hetek óta gondolkodom, mit is tudnék írni egy olyan csodálatos embernek, mint te vagy. Úgy érzem, hogy a szavak kevesek ahhoz, hogy méltón leírják mindazt a szeretetet, cselekedeteket sokaságát, amit felénk táplálsz hosszú évek óta. Mikor rajtad meditálok óhatatlanul is eszembe jutnak szeretett szüleim, akiknek köszönhetem az életemet. Azt az életet, amely minden jószándékuk ellenére is nagyrészt materialista volt. Mikor megismertelek egy új világ tárult fel előttem, elhoztál nekem egy olyan életet, amelyben Kṛṣṇa van a középpontban. És mikor erre gondolok, hogy elhoztad nekem Kṛṣṇát, akkor megállok az írásban, mert előnti a szívemet az irántad érzett szeretet és hála. Ezt a két dolgot érzem a szüleim iránt is, de a különbséget, ami a két érzelem között van nehéz szavakba foglalni. Olyan, mint a múlandó és elmúlhatatlan közötti űr.

Szeretném megköszönni az avatást, amit kaptam tőled, a lelki nevemet, ami minden nap emlékeztet arra, hogy egy lélek vagyok, Isten örök szolgája. Köszönöm, hogy megmutattad az élet valódi célját, ami nélkül az ember nem más, mint egy folyamatosan öregedő test, amit időről időre cserélünk. Megadtad nekem a lehetőséget, hogy kiszabaduljak ebből a körforgásból és visszatérjek Kṛṣṇához, mint ahogy a leveledben is írtad, Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből ennek az életemnek a végén is sikerülhet. Ez a mondatod ad nekem erőt a mindennapokhoz, a szabályok követéséhez, ahhoz, hogy próbáljak úgy *japázni*, hogy ne csak egy kötelezően elmondott mantra legyen, hanem egy szeretetteljes kapcsolat Istennel.

Szolgád:

Harsarāṇī Devī Dāsī

Hemāngī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a dicsőséges napon!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Rajongok a *Mahābhārata* történeteieért. Sokszor elképzelem, milyen lenne abban a világban élni, amikor a *dharma* 4 pillére szilárd volt, amikor a hősök inkább meghaltak, de a szavukat nem másították meg. Amikor szenvedésért imádkoztak, hogy mindig tudjanak Kṛṣṇára emlékezni. A mi korunkban ez utóbbi adott: szenvedünk, bár nem tudunk róla. Kegyetlenek vagyunk egymáshoz, az állatokhoz, még önmagunkhoz is. Értéktelenné válik az akaraterő, a bátorság, az őszinteség, helyette fizetőeszközökben, rangban, kétes népszerűségben mérünk. A boldogsághoz elég egy ingyen wifi is, az év legnagyobb eseménye pedig az a nap, amikor megjelenik az iPhone12.

Śrīla Prabhupāda létrehozta az ISKCON-t, hogy a világon bárki gyakorolhassa a *vaiṣṇava* filozófián alapuló lelki életmódot. A világon bárki... Ismerjük el, hogy a kommunizmus uralma alatt álló kicsiny Magyarország nem igazán tartozott a világhoz. Míg-nem éppen 30 évvel ezelőtt felkerült a térképre. Egyszer olvastam egy idézetet egy olasz írótól, úgy szól, hogy „Aki szeret, nem vár ellenszolgáltatást a saját odaadásáért”. Kedves Guru Mahārāja, nem ismerek mást, akire ilyen tökéletesen illene ez az idézet, mint rád. A szívedből kicsordul a Kṛṣṇa és a lelki tanítómestered iránti szeretet. Kegyes vagy az élőlényekhez, megtanítod őket arra, hogyan szabaduljanak meg a szenvedéstől. Önzetlenül, anélkül, hogy ellenszolgáltatás várnál érte cserébe. Viszed Śrīla Prabhupāda vágyát:, hogy a világon bárki gyakorolhassa a lelki életmódot.

Hálás szívvel köszönöm, hogy eljöttél hozzánk, és azt is, hogy tökéletlenségem ellenére a családotagja lehetek.

Szolgád:
Hemāṅgī Devī Dāsī

Bhaktin Henal Chudasama

Dearest Mahārāja,

I first came to know about you through a *kīrtana* recoding on the Bhaktivedanta Manor website in 2011. Since then till this day that same *kīrtana* has kept me hooked onto Kṛṣṇa's Holy Names. I still play it and it nourishes my connection with Śyāmasundara again and again.

I became eager to meet you, to see you and listen to you more and more. I saw you in person for the first time at Bhaktivedanta Manor, and as I came out from taking *darśana*, there you were. Glowing in saffron, beaming like the sun. You had a pleasant smile and simply so joyful to be there at the temple of Rādhā-Gokulananda. I saw you and said "Hare Kṛṣṇa Mahārāja" and you looked straight into my eyes, smiled and replied "Hare Kṛṣṇa". It was as if I found my life purpose again. I felt so happy and satisfied at our simple exchange.

I remember it as if yesterday. I feel so grateful you acknowledged me and returned my greeting.

I hope and pray our connection grows stronger and I can fully take shelter of your instructions.

All glories to Śrīla Prabhupāda!

Your insignificant servant,
Bhaktin Henal Chudasama

Bhaktin Henger Nikolett

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Évről évre eljön ez a nap, amikor megpróbálhatjuk kifejezni azt, ami igazából szavakkal kifejezhetetlen. Bár teljesen képesítetlen vagyok, hogy egy ilyen csodálatos *vaiṣṇavát* dicsóítsek, a korlátaim ellenére mégis megpróbálok kifejezni a hálát, amit irántad érzek Mahārāja.

Ha életem hátralévő részében minden nap elmondanám, hogy mennyire hálás vagyok azért, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, és lehetővé tetted, hogy felépüljenek ezek a csodálatos templomok, menedéket adva ezzel oly sok *bhaktának*, az sem lenne elég, hogy megfelelően kifejezze a hálát, amit érzek. Hála neked olyan sok lélek kapott arra lehetőséget, hogy megismerhesse eredeti természetét és a Kṛṣṇához fűződő eredeti kapcsolatát.

Olyan vagy, mint a sivatag közepén egy oázis. A transzcendentális tudás oázisa. Mi a tudatlanság szárazságától szenvedve csak kóborolunk ebben az anyagi világban, folyamatosan kutatva az enyhülést. Ha egy elveszett lélek már csak messziről megpillant téged, akár egy délibábot, felcsillan benne a remény és képes vagy magadhoz vonzani őt. Ha pedig közelebb ér, minden kétsége azonnal megszűnik és megízlelheti a transzcendentális tudást, ami minden szavadat áthatja, azonnali enyhülést hozva a szenvedőnek. Ez az oázis kiapadhatatlan. Folyamatosan ontod magadból indokolatlan kegyedet. Amikor valaki a társaságot élvezheti, arra az időre teljesen elfeledkezhet a szenvedésekkel teli sivatagról. Csodálatos történetekkel képes vagy minket elrepíteni a lelki világba. Amikor a Legfelsőbb Úr dicsóítására *bhajanát* énekelsz, olyan mintha megszűnne minden tér és idő. Nem létezne semmi más csak Kṛṣṇa és társai és az istenszeretet,

ami hatalmas erővel sugárzik belőled. Ilyenkor egy-egy pillanatra betekintést nyerhetünk abba, hogy milyen lehet a lelki világ, ahol mindannyian közösen szolgáljuk Kṛṣṇát, és nem vágyunk semmi másra, csak, hogy elégedetté tegyük Őt. Ám ha a *vāṇin* keresztül épp nem is tudunk társulni veled, ha egyszer valakit menedékedbe fogadtál, ő mindig tud rád emlékezni felidézve ezeket a csodálatos pillanatokot. Ha néha úgy is tűnik, hogy elveszünk az anyagi szenvedések sivatagában, ha már egyszer megtalált valaki, mindig tudja hol keressen. Leckéid hallgatása, és könyveid olvasása közben mindig enyhülést tapasztalhatunk. Köszönöm hát újra és újra, hogy rátalálhattam erre a varázslatos oázisra és így megmenekültem a gyötrő szárazságtól.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Henger Nikolett

Bhaktin Hidasi Zsófi

Hare Kṛṣṇa kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Bár a *bhakták* körülöttem azt mondják, hogy biztos ismersz engem, én mégis szeretnék bemutatkozni. Hidasi Zsófi vagyok, 64 éves nyugdíjas varrónő, aki Ānanda-candrikā Mātāji csodálatos iránymutatása szerint próbálom végezni a *sādhanámat*. 3 éve tettem 8 körös fogadalmat Krisna-völgyben és azóta eszerint élem az életem.

1991-ben kaptam egy *Bhagavad-gītā*t, ami azonnal nagyon mélyen megérintett és többször is elolvastam. Akkor már egy éve vegetáriánus voltam, legfőképpen annak hatására, hogy jógáztam, és különböző ezoterikus témákban is elmélyültem, kerestem az utam. A *Bhagavad-gītā*ban végre megtaláltam a

válaszokat a kérdéseimre. Egy évre erre személyesen is találkoztam a *bhaktákkal*, akik Nagykanizsára jöttek prédikálni. Ekkor már biztos voltam abban, hogy a *bhakták* útja a helyes út. Bár ezután elragadtak az anyagi lét hullámai, többéves New York-i tartózkodásom alatt mégis rendszeresen jártam az ottani templomba és csodálatos emlékeket őrzök abból az időből. 2009-ben hazajöttem és 2 évig próbálkoztam barátkozni a budapesti közösséggel, bevallom neked, meglehetősen sikertelenül. De Kṛṣṇa annyira kegyes volt, hogy még a nagykanizsai időkben megismert Devī Deva Dāsát küldte a segítségemre, aki elindított a közösségen belüli életemben.

Most 5 éve járok tanácsadói csoportba és kialakult az a vágy a szívemben, hogy a tanítványoddá szeretnék válni és *vyāsa-pūjā* levelet írok neked. Olyan indokolatlan kegyet kaptam, hogy a jövő hónaptól Somogyvámoson, a faluban fogok élni.

Szeretném megköszönni neked, hogy fáradhatatlanul dolgozol azon, hogy mi bármilyen körülmények között gyakorolhassuk a Kṛṣṇa-tudatot. Bár a személyem jelentéktelen, mégis reménykedem abban, hogy megáldasz engem és a *bhakták* szolgálatába állítasz. Úgy gondolom, hogy már erre az időre nincsen más dolgom, de csak a te kegyed adhatja meg nekem a szolgálat lehetőségét. Nagyon várom az utasításaidat.

Elesett, de nagyon szerencsés szolgád:
Bhaktin Hidasai Zsófi

Indranīla Dāsa,
Mādhava-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából sok szeretettel köszöntünk és minden jót kívánunk neked. Az, hogy itt élhetünk Rādhe-Śyāma közelében, a te kegyedből lehetséges, és mi ezt nagyon nagy értéknek tartjuk.

A tavalyi évben különösen nagy élményben volt részünk, amikor a *saṅkīrtanás bhaktákkal* meglátogattál bennünket. A jó hangulatot a *bhakták* is fokozták kreatív ötleteikkel. A veled való személyes társulás mindig nagy élmény, de ez különösen felejt-hetetlen marad számunkra.

Köszönjük mindazt a biztatást, melyet az itt tartózkodásunkkal kapcsolatban kaptunk tőled. Ez nagy inspirációt jelent a lelki életünk további gyakorlásához.

Hálás köszönetünk mindenért.

Szolgáid:

Indranīla Dāsa, Mādhava-priya Devī Dāsī

Indrapatī Dāsa és Suka-Śārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Drága lelki tanítómesterünk!

Áldott megjelenési napodra gondolunk, és eszünkbe jut, hogy indokolatlan kegyedből első avatásban részesítettél bennünket. Átadtad életünk legdrágább kincsét, a szent nevet, s még erősebb lett Kṛṣṇa iránti ragaszkodásunk. Ha nem lenne Kṛṣṇa-tudat, semmi értelme nem lenne életünknek. Megmentettél bennünket. Dolgozunk magunkon, törekszünk, hogy igaz emberek legyünk, mert tovább akarunk változni, vágyunk *vaiṣṇavákká* lenni. Egyszerű életre vágyunk, minél természetesebben élni. Kevesebb erőfeszítést tenni megélhetésünkre, hogy annál több időnk maradjon lelki életre. Ezt igyekszünk lépésről-lépésre

megvalósítani. Végezzük kötelességeinket és hibázunk, de törekszünk, nem állunk meg. Bár érthető és láthatóan egyenes út, amit Śrīla Prabhupāda adott nekünk, mégis *karmánk* miatt jön egy-két kanyar, amit a fejlődésünk érdekében meg kell tennünk. Mi sem vagyunk kivételek, kapunk nehézségeket. Ezek mind próbatételek számunkra. Csak reménykedhetünk, hogy Kṛṣṇa elégedett lesz velünk és keressük a lehetőséget, amivel téged is elégedetté tehetünk. Igyekszünk kiválasztani a legjobbat a lehetőségek közül, annak érdekében, hogy, hogyan tudjuk biztonságban fenntartani Kṛṣṇa-tudatunkat. Igyekszünk sokat hallani és olvasni, mert ez segít nekünk, hogy el ne tévedjünk.

Köszönjük, hogy szeretett kegyedben részesítesz bennünket.

Szolgáid:

Indrapati Dāsa és Śuka-Śārī Devī Dāsī

Īsvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A *bhakták* között most arról esik sok szó – és íródik számos e-mail –, hogy harminc évvel ezelőtt, 1987-ben jöttél először prédikátorként Magyarországra. Nalinī-kānta Mātājī számol be főként a kezdeti időkről akkori levelek, képek és emlékek formájában. Bár nem vagyok annyira szerencsés, hogy akkor rögtön találkozhattam volna veled, nagyon szerencsésnek érzem magam, és hálásan köszönöm, hogy eljöttél, hogy megismertesd velünk a Kṛṣṇa-tudatot, és lehetőséget adj nekünk a lelki fejlődésre, a Kṛṣṇához való visszatérésre.

Nem emlékszem sajnos a legelső pillanatra, amikor láttalak és

hallottalak, de bizonyára a Máriaremetei úti templomban volt, onnan valók az első, nem részletes emlékeim rólad. Rendkívül jelentőségteljes volt a fellépésed, minden szavad és cselekedeted már akkor is, és nem csak azért, mert tudtuk rólad, hogy Śrīla Prabhupāda tanítványa vagy, és te vagy a „Főnök” az egyházban. Egyszerűen, és számomra nem teljesen meg nem fejthető módon csodálatos súlya van a személyiségednek, megjelenésednek és megnyilatkozásaidnak. Minek köszönhető ez? Amit az én korlátozott látásmódommal meg tudok érteni, az egyrészt a személyiségednek az integritása, vagyis, hogy minden, amit csinálsz, tökéletes harmóniában van azzal a magasrendű filozófiával és életmóddal, amit tanítasz. A rendkívüli tudásod is súlyossá tesz (tudjuk, a „guru” azt is jelenti, hogy súlyos). Az előadóképességed, komoly stílusod is fokozza a jelentőségedet, amit pedig árnyal és még szerethetőbbé tesz a finom humorérzéked. Minden helyzetben, mindennel kapcsolatban tudod, hogy mi a Kṛṣṇa-tudatos válasz, vagy megoldás. Nagyon gyorsan gondolkodsz, ezerszálú stratégiák pattannak ki a fejedből percek alatt, ahogy azt többször tapasztalhattam, amikor kommunikációs és egyéb gyűléseken a társaságodban lehettem. Elsőpró az odaadásod Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Śyāmasundara irányába (Rādhā-Śyāma persze harminc évvel ezelőtt még a jelenlegi formájukban nem voltak itt, de a szereteted Irántuk nyilván már akkor is lángolt.) Sejttem, hogy mindent megteszel, hogy ennek a mély szeretetnek a jelei ne legyenek túl nyilvánvalóak, mégis tagadhatatlan, hogy a cselekedeteid és szavaid mögött ez a lendítő erő. Nagyon okos vagy (erőtlen szavak!), ami már ránézésre is sugárzik rólad, téged hallgatva és veled beszélgetve pedig még világosabbá és csodálatra méltóbbá válik. Inspiráló vezető vagy egyéni és közösségi szinten is, aki nagyon sok időt áldozol a *bhaktákkal* való közvetlen törődésre. Gyönyörűen, szívből és szívhez szólóan, „saktisan” énekelsz. Elképesztően önfegyelmezett és tudatos vagy, és úgy javítasz ki és képzel másokat lelki tanítómesterként, hogy a fölényeskedésnek a legparányibb szikráját sem lehet felfedezni benned, csak a jószándékot, a

segíteni akarást, akkor is, ha az éppen szigorként vagy kijavítás-ként jelenik meg. Annyifelé figyelsz, annyi mindenkit ismersz, annyifelé jársz, annyi mindenről tudsz, hogy a hozzám hasonló kisembereknek már pusztán ettől tátva marad a szája. Félelem-nélküli vagy, bátor, soha meg nem hátráló, mégsem forrófejű lelki forradalmár, aki mindig a körülményeket figyelembe véve, intelligensen cselekszik és utasít másokat. Dicsőségednek nincs határa, csak az én korlátozott felfogóképességem és felszínes látásmódom miatt tudok hirtelen csak ennyit említeni.

Néha megkérdezik tőlem, és szoktam is rajta gondolkodni, hogy miért fogadtam el a Kṛṣṇa-tudatot. Korábban azt mondtam, hogy „a mindenre választ adó filozófia” volt a döntő szempont, de ahogy mélyebben gondolkodtam erről, és visszaemlékeztem az első évek belső vívódásaira, arra jutottam, hogy döntően a te személyednek köszönhető, hogy elfogadtam a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját és gyakorlatát. Ez persze egy soktényezős folyamat és döntés volt: Śrīla Prabhupāda és a *vaiṣṇava* kultúra-életmód is lenyűgözött, de kínzó kétségem volt, hogy ez a szép filozófia vajon valóban igaz-e, tényleg ez-e az „Abszolút Igazság”. Ahogy tudjuk, ez a kérdés pusztán intellektuális úton nem eldönthető, és szerintem (amennyire meg tudom ítélni) az én esetemben a veled kapcsolatban szerzett tapasztalataim billentették át a mérleget az elfogadás irányába. Ilyen nagy jelentősége van, hogy az ember lát valakit, akiben megtestesülnek Kṛṣṇa tanításai, és azt nagy meggyőződéssel képviseli. Eszembe jut Śrīla Prabhupāda élettörténetéből, hogy egyszer egy újságíró megkérdezte tőle, hogy nincsenek-e kétségei (a védikus tanításokat illetően). Prabhupāda visszakérdezett, hogy tudna ennyi könyvet írni, koránt kelni, stb. ha kétségei lennének. Aztán ezzel fejezte be: „We are sure”. Ugyanez az eltéríthetetlen mély meggyőződés és megvalósítás sugárzik rólad. Ennek köszönhető, hogy az én makacs, kifogás- és hibakereső elmém is a lelki élet gyakorlása mellett tudott dönteni, és a kegyedből eddig ki tudott tartani mellette. Meg vagyok róla győződve, hogy sokszáz, ha nem sokezer másik magyar és külföldi *bhakta* életében játszottál és játszol

döntő szerepet, azzal, hogy a tökéletes *bhakta* tökéletes példája vagy. Köszönöm szépen neked személyesen az inspirációt, hogy a legmagasztosabb cél és igazság fényét nyújtod egy ilyen egyébként lehangoló és reménytelen világban. És köszönöm mindazok nevében is, akik bár neked köszönhetően számtalan formában érintkezhetnek Magyarországon a Kṛṣṇa-tudattal, még nem értik, és nem értékelik ennek a jelentőségét. Köszönjük, hogy megáldod őket, minket pedig lefoglalsz ebben a nemes misszióban, miközben a szervezeti működés felügyeletével és személyes figyelmességeddel folyamatosan gondoskodsztólunk. Hold vagy az égen, fáklya, amely tüzet gyújt, az odaadás egyirányú szele, amely magával ragadja az őszintéket és ledönti az akadályokat.

Örömteli és felemelő már csak látni mindazt, amit tettél és teszel, és sokakkal együtt hálásan köszönöm mindazt a figyelmességet, kedvességet amit felénk, felém is fordítasz, és szakértő módon egy haszontalan lelket is lefoglalsz a leghasznosabb cél érdekében. Elnézést kérek a jellemhibáimért, rossz szokásaimért, makacsságomért, félreértéseimért, kérlek, bocsáss meg értük, és engedd, hogy tovább és újra próbálkozzam, a te határtalan kegyedben és az Úr Kṛṣṇa végtelen jóindulatában bízva.

Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja, aki harminc év alatt évszázadok munkáját végezted el, élő példát nyújtva arra, hogy működik és terjed az Úr Caitanya kegye, az Ő tökéletes *bhaktája* jóvoltából.

Guru Mahārāja kī-jaya!

Köszönettel, szolgád:

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Jagannātha-priyā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace!

All glories to Śrīla Prabhupāda!

Vyāsa-pūjā is for a disciple a great day of celebration. A day of worshipping, glorifying and sharing realisations of one's spiritual master. However, this is not only the prerogative of the disciples and followers, but even Kṛṣṇa Himself worships the Vaiṣṇava's who are so dear to Him. In ŚB 7.14.42, Nārada Muni states this fact—"My dear King Yudhiṣṭhira, the *brāhmaṇas*, especially those engaged in preaching the glories of the Lord throughout the entire world are recognised and worshiped by the Supreme Personality of Godhead, who is the heart and soul of all creation. The *brāhmaṇa*'s, by their preaching, sanctify the three worlds with the dust of their lotus feet and thus they are worshipable even for Kṛṣṇa."

Kṛṣṇa through His personal example shows how to serve and worship the *brāhmaṇas*, the Vaiṣṇava's and the spiritual master and also expresses how pleased He is by this in His own words in ŚB 10.80.34.

"I, the Soul of all beings am not as satisfied by ritual worship, brahminical initiation, penances, or self-discipline as I am by faithful service rendered to one's spiritual master."

It is by great fortune and Kṛṣṇa's mercy that one comes in contact with such a Vaiṣṇava spiritual master as your Divine Grace. Only after countless lifetimes of struggle in the material world have I thus been given such a valuable opportunity. I am truly grateful for this rare blessing and pray to be able to surrender fully to your instructions.

We can see how your presence in Hungary has purified the country – transformed the hearts of so many souls, and inspired

so many to take up Kṛṣṇa consciousness. The *harināma*'s, *prasāda* distribution, book distribution, festivals are only increasing every year. This has only been possible due to your mercy—

“Whenever and wherever there are peaceful, equipoised devotees who are well behaved and decorated with all good qualities, that place and dynasties there, even if condemned are purified.” (ŚB 7.10.19)

Thus, you have created a spiritual oasis in Hungary by your tireless preaching and guidance, New Vraja-dhāma being a major part of a wonderful offering to Their Lordship's Śrī Rādhe-Śyāma, and to your beloved spiritual master Śrīla Prabhupāda.

I pray for your blessings and mercy that I remain always conscious of my great fortune to have you as my spiritual master, and to be able to take full shelter of your *vāṇī*.

Your insignificant disciple,
Jagannātha-priyā Devī Dāsī

Jāhnavā-priyā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to Your Divine Grace!

As your Vyāsa-pūjā date approaches I am forced to gather my scattered and distracted thoughts and try to meditate on your kindness and mercy, towards me and my family over the last year. Some of this mercy is directly manifested and some indirectly, through other devotees sharing their inspiring stories of or interactions with you.

The last few months weren't easy but your care and concern put things in perspective and gave us confidence and encouragement. You have unfathomably deep philosophical knowledge

and still, in your interactions with us you are like a caring, loving father. It increases my faith in the process of devotional service, and in you as my spiritual master who can guide me to life's ultimate goal. Real transcendental knowledge and detachment from matter doesn't make one impersonal and cold but most personal and human. With these loving personal interactions, you are drawing out devotion and the desire to serve and reciprocate from those fortunate enough to come in contact with you.

We are also fortunate because so many devotees feel inspired to widely share their encounters with you. Recently I read a Canadian devotee's long description of a short and seemingly ordinary event of a picnic with you at the airport. There were no dramatic turn of events or deep revelations but his enthusiasm and gratitude to you was shining through his writing, making it a little bit like I was there as well, as I read it. Mañjarī Mātāji also shares some of the stories and memories from the early years of the Hungarian *yātrā*, and it is so nice reading, remembering and reliving them. I wish I had taken more advantage of your association then! I wish I had appreciated it more!

As always, your website is a lifeline, a connection to you even when we can't personally see you. Your classes, podcasts and updates keep us in touch of where in the world you are, how you see (and how we should see) current issues, situations and moral dilemmas in the world. Thank you so much for taking the time every day to update your website.

I am very far from being an ideal devotee and I get regular painful reminders of this fact. Still, your example, classes, books and studying Śrīla Prabhupāda's books give me inspiration and strength to try and close the gap between "the real" and "the ideal" – to try to get from where I am to where I should be, where you would like me to be as a human being and as a devotee.

Thank you very much for everything!

Your aspiring servant,
Jāhnavā-priyā Devī Dāsī

Bhakta Jakabfi Benjamin

Kedves Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Először is szeretném megköszönni, hogy meghódoltál Śrīla Prabhupādának és az életed céljává tetted az ő szolgálatát és így terjeszted az Úr Caitanyadeva üzenetét ebben a romlott Kali-korszakban; ezzel végtelenül nagy elégedettséget okozva Kṛṣṇának.

Köszönöm, hogy őszinte követőjévé váltál Śrīla Prabhupādának és így alkalmassá váltál rá, hogy tanítványokat fogadj el szerte a világon. Ezek a tanítványaid nagy lelkesedést merítenek tanításaidból és személyes gondoskodásodból.

Úgy gondolom, hogy valamennyien megértették az élet értelmét és nagy erőfeszítést tesznek annak érdekében, hogy ezzel elégedetté téve téged lefoglaljanak minél több embert Rādhā-Śyāmasundara és Gaura-Nitāi odaadó szolgálatában.

Te vagy Kṛṣṇa hiteles képviselője! A Kṛṣṇa iránti motiválatlan szeretettel ajándékozod meg azt, aki menedéket keres lótzslábaidnál!

Én nem vagyok jártas sem Śrīla Prabhupāda könyveinek tanulmányozásában, sem terjesztésében. Annyira elesett vagyok, hogy magamtól még egy *maṅgala-āratira* is képtelen vagyok leérni.

Mit tehet hát ez az anyagi vágyak erdőtüzétől égő elesett lélek, hogy elnyerje könnyörületes pillantásodat?

Kérlek, ments meg! Kérlek, ajándékozz meg lótzslábad menedékével!

Szolgád:

Bhakta Jakabfi Benjamin

Javat-vāsī Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Kṛṣṇa is like the sun and for one trying to remain in darkness that dazzling light is very painful to behold. In your service to Kṛṣṇa and to His dear devotees you reflect that sunlight in such a way that I can gradually gain the humility and intelligence to venture out of my dark hole. I am encouraged by remembrance of your gentle smile, a remembrance which impels me to try again to please you.

Your aspiring servant,
Javat-vāsī Dāsa

Jaya Gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your divine grace, all glories to Śrīla Prabhupāda!

Another year has passed at Nueva Vraja Mandala, making it the third since we committed to moving and serving Śrīla Prabhupāda's mission here.

As with many of ISKCON's struggling Temple's and rural communities, there have been times when we've seriously thought to move on. Sometimes the problems, delays & setbacks, the frustrations, disappointments and misunderstandings build up until you feel you cannot take any more. I'm sure this is

a common “feature” of being involved in any such endeavour and particularly when you consider that, we do indeed, follow a purificatory process...

At these low-points, although obviously interspersed with the incomparable high-points of Kṛṣṇa consciousness, I feel I am simply reduced to acknowledging and adhering to one basic, rudimentary principle, an eternal truth that never fails, a fundamental reality that we sing and glorify every morning around 4:30 am:

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto ‘pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“By satisfaction of the spiritual master, the Supreme Personality of Godhead becomes satisfied. And by not satisfying the spiritual master, there is no chance of being promoted to the plane of Kṛṣṇa consciousness. I should, therefore, meditate and pray for his mercy three times a day, and offer my respectful obeisances unto him, my spiritual master.”

All success is assured by the pleasure and satisfaction of the Spiritual Master...

When you were last here, two years ago, you explained to me whilst driving you to your Hotel, how we seriously need to consider what extraordinary acts or endeavours we can perform in order to attract the Lord’s attention. For myself, it is clear, to remain here at Nueva Vraja Mandala and serve Śrīla Prabhupāda’s Institution, no matter what...

So in spite of all difficulties along the path of *bhakti*, my one true constant is to remember and direct my life in such a way that is pleasing to you, as my spiritual master and father.

Thank you Guru Mahārāja for your unwavering devotion to Śrīla Prabhupāda and the entire glorious Gauḍīya Vaiṣṇava *sampradāya*.

Because you are the perfect follower, you are also the perfect leader and therefore, the perfect receptacle and via medium for devotional service. All glories to you Guru Mahārāja!

Your humble servant and disciple,
Jaya Gopāla Dāsa

Jayadā Rādhikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodon!

*tvaṁ naḥ sandarśito dhātrā dustaraṁ nistitīṣatām
kalim sattva-haraṁ puṁsām karṇa-dhāra ivārṇavam*

„Úgy hisszük, a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.”

Kedves Guru Mahārāja minden jó tulajdonságomat elveszítve szálltam be ebbe a hajóba, ahol te vagy a kapitány. Olyan kegyes vagy, hogy mindenkit felengedsz, és mindenkit vársz, mert te igazi jóakarója vagy az elesett lelkeknek. Ez a szeretet hajója, amit elkormányozol Rādhe-Śyāmáig a leki világba. De ez nem egy sétahajózás, és az óceán is a legveszélyesebb, Kali óceánja, ami mindig háborog és dobálja a hajót ide-oda. Az útmutatásaid lecsendesítik a vihart, elvonulnak a sötét fellegek, kitisztul az ég és ragyogni kezd a nap. Kérlek, hadd kapaszkodjak mindig erősen, nehogy kiessek újra és elnyeljen a víz. Bárcsak megtudnám

hálálni neked amit teszel értem, minden dicsőséget, hogy meg-jelentél.

Jelentéktelen szolgád:
Jayadā Rādhikā Devī Dāsī

Jayadeva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda...all glories to you.

Just wanted to somehow try to write something to do justice to your wonderful stellar character that year upon year never ceases to amaze all of us.

I've just gone through some interesting health challenges and don't do much but mope about, feel sorry for myself, and go around under a self-defeating cloud...whereas you, who have been beleaguered with one physical challenge after another and over a protracted period, continue to lead, inspire and direct an army of followers on a multitude of issues...

Words cannot describe how all of us stand in awe of your achievements, your dedication, your example...your commitment to Śrīla Prabhupāda and his mission ..you are irreplaceable and irrepressible in valour, integrity and vision.

I can't do much to assist you in your blessed service but stand on the side lines in awe and appreciation, and pray that I will not at least get in the way of your plans and schemes. May you go from transcendental strength to strength, from success to success, surely Śrīla Prabhupāda works through you, inspires you, challenges you as a proud loving father might. Surely he is delighted to have such an instrument as your divine grace to do

exactly as he wishes and wills. Surely he belongs to you as you to him...what magic, through blood sweat and tears you have both manifest upon the face of this earth.... who knows where it will end, I pray I will be there in the crowd to witness the glorious meeting, when Prabhupāda and the whole disciplic succession come to offer their gratitude and love, for your heroic efforts to firmly establish Kṛṣṇa's world here upon the earth.

Thank you for everything.

Much love your servant,
Jayadeva Dāsa

Jayanta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Számomra csodálatos, ahogy rendkívüli hozzáértéssel mindig megtalálod a legmegfelelőbb szavakat, modanivalót és módszereket, hogy mindenkivel a legjobbat tedd, hogy mindenkit tiszta odaadással ajándékozz meg. Bűnös sértegetőket változtatsz erényes lelkekké, kőszívű kételkedőket hívőkké, alkalmi templomi látogatókat *bhaktákká*, ingatag *bhaktákat* szilárddá, ezt a pokoli világot pedig szent helyé és az Úr lakhelyévé változtattad. Sokszor láthatjuk, hogy az irántad érzett hálától és szeretettől a *bhakták* szemébe könnyek szöknek. Indokolatlan kedvesség, együttérzésed, áldozatkészséged csodálatos!

Köszönöm, hogy inspirálsz, segítesz engem. Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a segítségedet. Köszönöm szépen!

Szolgád:
Jayanta Dāsa

Jayaśrī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Megjelenési napod alkalmából kérlek, engedd meg, hogy felajánljak neked néhány gondolatot, megvalósítást ami által dicsőíthetem transzcendentális személyiségedet.

Mostanában sokat olvasom Rādhā-kuṇḍa Mātājī naplóját és mélyen megérint az a kapcsolat ami Közted és szeretett tanítványod között volt. Ez a könyv világosan mutatja számomra, hogy milyen nagy jelentősége van a lelki tanítómesternek a tanítvány életében. Ő a híd Kṛṣṇa és a feltételekhez kötött lélek között. Közvetlenül sosem mehetünk Kṛṣṇához, mindig szükség van a *bhaktája* kegyére. Nem számít, hogy valaki mennyire elesett és milyen körülményekből jön. A *Śrīmad-Bhāgavatam* azt mondja (2.4.18) :

„A kiráták, a *hūṇák*, *āndhrák*, *pulkaśák*, *ābhīrák*, *śumbhák*, *yavanák*, a *khasa* fajokhoz tartozók és más bűnös tettekhez szokott emberek is megtisztulhatnak, ha az Úr *bhaktáinál* keresnek menedéket, mert az Úr a legfelsőbb hatalom. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neki.”

Bárki megtisztulhat ha az Úr *bhaktájánál* vesz menedéket. Nem számít, hogy milyen háttérből jövünk. Kali-yugában nagyon szerencsétlenek az emberek és kevés a jó tulajdonságokkal és a jó születéssel megáldott ember. Mindezekkel én se rendelkezem, de valahogy Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda vágyából megismertem a *bhaktákat* és téged is. Szerencsésnek érzem magam, de tudom, hogy még az út elején vagyok. Tudom, hogy mindent megadtál ami a tökéletesség eléréséhez szükséges: a tanításaid, a könyveid, a személyes példamutatásod. Most már csak rajtam múlik, hogy élek-e ezzel a lehetőséggel. Szeretnék teljesen meghódolni, de még nem elég erős a vágy, hogy mindent adjak. Ezért hozzád

imádkozok, hogy kérlek áldj meg engem a meghódolásra való erős vágygal, ami a még rám váró nehézségek ellenére sem fog elhalványulni. Rādhā-kunḍa Mātājī egy igazi inspiráló példakép számomra. Példája mutatja, hogy el lehet érni a tökéletességet még nekünk is. Örülök, hogy végezhettem neki szolgálatot és sajnálom, hogy nem ismertem fel lelki nagyságát.

Szeretnék még egy dolgot megköszönni neked, sőt nemcsak neked hanem Śrīla Prabhupādának és Krisna-völgy összes lakójának is. Köszönöm, hogy Nārada ide járhat Krisna-völgybe a gurukulába. Jó látni, hogy már ilyen fiatalon megkapja az odaadó szolgálat végzésére a lehetőséget. Már most érti, hogy mi a lélek és a test között a különbség és tudja, hogy mi az élet célja. Persze ezt a tudást még mélyíteni kell, de ez jó kezdet. Ezek a gyerekek a jövő reménységei, akik a példamutatásukkal és a prédikálásukkal képesek lesznek sok-sok lelket megmenteni. A karmī oktatás eredménye nagyon szánalmas és siralmas. A gyerekeket már fiatalon megtanítyják a bűnös, céltalan életre, és a jellemük degradálódásával csak a pokolba jutnak. A Kṛṣṇa-tudatos oktatás az egyetlen esély, hogy megmentjük az embereket és a saját gyerekeinket is. Köszönöm, hogy részese lehetek ennek a missziónak.

Örök szolgád:
Jayaśrī Devī Dāsī

Jitendriya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Amiről most írni szeretnék egy keveset, az a téma, milyen sokat jelentenek a könyveid, milyen kincs az, hogy bár személyesen viszonylag keveset találkozhatunk, a könyveiden keresztül valódi társulást, lelkesítést, inspirációt kaphatok, mindennapi küzdelmeim során.

Minden korszakában a fejlődésnek, más-más nehézséggel találkozok a lelki gyakorló. Az én nehézségem, többek között az most, hogy mindent szépen el tudjak fogadni, ami Magyarországon a közösségünkben történik, ne legyek kritikus más *bhaktákkal*, vezetőikkel döntésekkel, stb.

Veszélyes ingoványos talaj a lelki törekvő számára, hogy mentes maradjon a pletykától, a kritikától. Ami azonban mindig segít, az a szent névben való elmélyülés, meditáció Kṛṣṇa kedvteléseiben stb. És pontosan ezek azok a dolgok, amiben olyan sokat segítesz nekünk a könyveiden keresztül.

A szent név éneklésében a kedvtelésekben való elmélyülésben, mesterien vezetsz minket, ha hajlandóak vagyunk arra, hogy elfogadjuk azt, amit adni akarsz nekünk. A magam részéről, biztosan tudom, hogy még a közelében sem vagyok annak, hogy fel tudjam fogni azokat a dolgokat, helyeket személyeket, akiket te már természetes módon látsz, tapasztalsz, viszonzol velük. Felfoghatatlan és határtalan az a kincs, amit adni akarsz nekünk.

Jó utazni egy kicsit a világban, Európában, Indiában stb, látni, hogy milyen hangulatban szolgálnak a *bhakták*. Persze mindenhol van olyan, ami valahol jobban tetszik, valami kevésbé. De azt látni, akár hová is megy az ember, hogy milyen gondoskodással tudatossággal vezetsz itt nálunk, milyen fontos a jellem, a tisztaság, a tisztelet.

Köszönöm, hogy ilyen magas szintű képzésben, Kṛṣṇa-tudatban vehetek részt. Bhakti Vidyā Pūrṇa Swamitól hallottam, hogy a jó képzés által, úriemberekké válunk és persze ez az, ami egy finomabb szinten *bhaktává* tehet valakit.

Köszönöm, hogy ebben is példát mutatsz, hogy milyen egy tökéletes úriember.

Köszönöm a könyveket, igyekszem minél többet olvasni.
Köszönöm, hogy példáddal vezetsz minket.

Jelentéktelen szolgád:
Jitendriya Dāsa

Jīva

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatom ajánlom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon köszönöm, hogy főpūjārī lehetek majd. Nagyon örülök neki! Mikor megyek az oviba, útközben szoktam 16 mantrát japázni. Szeretek japázni. Kérem szépen az áldásodat, hogy mind a kettőt jól tudjam csinálni.

Szolgád:
Jīva

*Bhaktin Julia, Bhakta Ross
and Bhaktin Lauren*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble absences. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We are grateful to have your association in many ways.

You enliven us when we are flagging with your inspirational pod casts and lovely books. Association with your disciples is

always sweet and we are looking forward to coming to Hungary
sometime soon to see beautiful Rādhā-Śyāmasundara!

Thank you again for your continuing guidance and compassion

Yours,

Bhaktin Julia, Bhakta Ross and Bhaktin Lauren
Shoeburyness, UK

Kalāvati Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla
Prabhupāda. All glories to your Vyāsa-pūjā day, today! Kī! Jaya!

At this time of writing I am trying to think of what to say to
you in glorification of your wonderful presence here in the world
and New Vraja-dhāma. I feel like I have said so many things
about you for so many years and trying to write something new
seems difficult. So, I try to meditate on Śrī Śrī Gurov-aṣṭaka. (Śrīla
Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura)

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“The spiritual master is receiving benediction from the ocean of
mercy. Just as a cloud pours water on a forest fire to extinguish
it, so the spiritual master delivers the materially afflicted world
by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer
my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual
master who is an ocean of auspicious qualities.”

When I see you I feel happy inside because you are so magnanimous. Just observing your peaceful and calm manner makes all my troubles dissolve. Just hearing you speak from scripture paints a whole new picture of enlightenment for me. Just watching you perform *pūjā* to Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara is fascinating... delicate dressing and ornamenting is spell binding! Just hearing you sing *bhajan*s draws my mind absorbing it to the sound of glory you are emanating of the Lords Holy Name! Absorbed too by your love of Rādhē-Śyāma we are merged into that love until you finish and it all ends leaving us lamenting for more. Then a different sweetness is given by you, if we are lucky, in the form of those wonderful sweet balls! One with name of Śyāma written on and the other Rādhā! Melting in the mouth with devotion!

“Chanting the Holy Name, dancing in ecstasy, singing and playing musical instruments, the spiritual master is always gladdened by the *saṅkīrtana* movement of Lord Caitanya Mahāprabhu. Because he is relishing the mellows of pure devotion within his mind.”

Just being with you when the curtains open for Deity Greeting after you have dressed Their Lordships, is a wonder to behold! The curtains slowly open and a cry of wonder is heard in the temple room as devotees appreciate the wonderful decorated forms of Rādhē-Śyāma. Seeing how you imbibe Their beauty, we stand with you appreciating and trying to absorb every gorgeous detail, that time seems to stand still. So many colours, so many flowers, so much personal detail...and Their jewelry I think is unrivalled. I have seen many pictures of Deities throughout the world, and there are so many stunning Ones... but none can match the love and stunning beauty that permeate from Rādhē-Śyāma’s forms...and that decorated love is from and for you!

“The spiritual master is always engaged in the temple worship of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa. He also engages his disciples in such worship. They dress the Deities in beautiful clothes and ornaments, clean Their temple and perform other similar worship

of the Lord. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.”

Just seeing your amazing smile lights up the whole day. I remember I was dressing Vṛndā-devī one morning when a devotee said “Look there’s Guru Mahārāja!”...I turned around and there was your effulgent smiling face shining through the glass window...you gave a wave then headed off home. What a lovely day was begun for me! I could see your big smile for all the rest of it too!

Just seeing you walking back to your house after the mornings duties makes me feel safe knowing you are here and near. You remind me very much of your spiritual master and my spiritual grandfather Śrīla Prabhupāda...especially with your walking stick. Watching you disappear into the distance along the path is fascinating to watch.

Just seeing you at the festivals especially at *prasāda* time when you organise all the servers, and with your megaphone, engage all present in glorifying the taking of that *prasāda*, while making sure everyone has a full plate before doing so. Such special times!

“The spiritual master is always offering Kṛṣṇa four kinds of delicious food, (which is licked, chewed, drunk and sucked). When the spiritual master sees that the devotees are satisfied by eating *bhagavat-prasāda*, he is satisfied. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.”

Just seeing and hearing you read from your amazing books is so satisfying. They are so absorbing and beautifully designed, colourful and spell binding when read. Experiencing being part of those pastimes through absorption of description too is an amazing thing! We are so fortunate to be in your life.

“The spiritual master is always eager to hear and chant about the unlimited conjugal pastimes of Rādhikā and Mādhava, and Their qualities, names and forms. The spiritual master aspires to relish these at every moment. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.”

Twenty-four years ago, you accepted me as a disciple and it was

a great fire sacrifice although some words got jumbled. By hearing your instructions for advancing in spiritual life and following those instructions have meant many realisations, blessings and taste have been experienced. Thank you! I am indebted to you and my grandfather Śrīla Prabhupāda for where would I have been without either of your kindness compassion and love, which I hold on to and grasp with both hands on my journey back to Godhead!

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement. Therefore, I should always remember and praise the spiritual master. At least three times a day I should offer my respectful obeisances unto the lotus feet of my spiritual master.”

Therefore today my dear Guru Mahārāja...THANK YOU! For everything...please don't let me ever forget you or Śrīla Prabhupāda or our dear Lords Rādhe-Śyāma! May be one day I can earn the right to sit at all of Your Lotus Feet!

Have a wonderful day with all of the Vaiṣṇavas who love you dearly!

Your aspiring disciple as always,
With love
Kalāvati Devī Dāsī

Kalyānī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Velünk vagy már harminc éve. Óhatatlanul is feltörnek az emlékek, mikor először láttalak, hallottalak még 1991-ben Kecskeméten. Mikor először beszéltünk...

Gyakorlatilag annak a pár őszinte és lelkes *vaiṣṇavának* köszönhetem, hogy itt vagy, akik tettükkel annyira inspiráltak, hogy ide jöttél.

Köszönöm nekik, és neked is hálásan köszönöm, hogy megmentettél.

Az adósod vagyok örökre! Egy szerencsés adósság ez, amit örömmel viselek.

Harminc év alatt megváltoztattad sokunk életét. Célt adsz és céltudatosságra nevelsz. Példát mutatva élen jársz és nem kötsz kompromisszumot, ha a Śrīla Prabhupāda által lefektetett elvekről van szó.

Erre tanítasz Guru Mahārāja, valamint, hogy a legfontosabb dolgunk emlékezni arra, hogy a legfontosabb dolgot a legfontosabbnak tartjuk.

Podcastjaid naponta töltenek minket tudással, gyakorlati tanácsokkal, hogy ezt, hogyan tartsuk minden pillanatban szem előtt.

Bíztatsz, bátorítasz, hihetetlen képességgel ráveszel mindenre ami szükséges és elengedhetetlen, hogy vissza vigyél haza, a te Rādhe-Śyāmádhoz.

Emlékeztetsz arra a spenótos Nagybácsimra, aki két éves koromban miután Anyu már feladta, ő ezután elkezdett beszélni hozzám, és csak beszélt, én pedig tágra nyílt szemekkel csak nyeltem az akkor még utált spenótot.

Te is beszélsz hozzám, és én azon kapom magam, hogy kint vagyok és osztom Śrīla Prabhupāda könyveit. A legnagyobb meglepetésemre: **b o l d o g a n!**

Köszönöm neked!

Köszönöm, hogy rozsdás tankként nem hagysz az út szélén, és mindig számíthatok rád.

Mindent megteszek, hogy újra kiérdemeljem a bizalmadat.

Napról-napra fejlesztve a 21 tulajdonságot, osztva Śrīla Prabhupāda könyveit, remélhetőleg egy nap talán ez megtörténik.

Hálával és köszönettel, maradok örök szolgálid örök szolgálja:
Kalyāṇī Devī Dāsī

Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service to Śrī Śrī Rādhē-Śyāma.

It's been such a mixed and confusing year – experiencing the ups and downs of material life. Thank you so much for taking care of me as your spiritual daughter. Without your kind input there would have been a couple of times when I would really have struggled to cope both materially and spiritually. I feel so grateful for your care and kindness. I feel like I don't deserve your attention, but keep all these instances in the core of my heart.

Your greatly appreciative servant,
Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Kānu-priya Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog vagyok, hogy itt lehetek kedves tanítványaid és Istentestvéreid tanítványai körében. Amióta ideköltöztem nagyon sok mindent tanultam és láttam. Bár lehetnék előrébb a lelki életben, elfogadom, hogy ebben a tempóban haladok. Krisna-völgy, Új-Vraja-dhāma lakói is befogadtak. Mindig nagyon kedvesek velem és segítőkészek.

Úgy gondolom, hogy ez az év azért mégis nagyon különleges.

Idén újjászületik Vraja-dhāma. Újabb lemondások (fejlődési lehetőségek) állnak elénk és Śyāmasundara kíváncsian nézi, hogyan állunk a kitűzött feladatok elé. Megvalósulhatnak az önfenntartásról szóló álmok! De vajon ez a célunk? Nem. A mi célunk az, hogy elégedetté tegyünk téged, és felmenőinket. Amikor a lelkitanítómester elégedett akkor Kṛṣṇa is elégedett. Amikor Rādhe-Śyāma elégedett akkor szívünk megtelik boldogsággal. Mindebben az a legszebb, hogy személyesen gondoskodsz rólunk és jövőnkőről a tanításaiddal. És még ha valami olyasmit kérsz is, ami megvalósíthatatlannak tűnik (korlátozott felfogású elmémnek), azt nagyszerű tanítványaid véghez viszik.

Én meg csak figyelek. Igen, tudom nekem is fel kell nőnöm a kiszabott feladatokhoz. Viszont azt is tudom, hogy mindig melletttem állsz és nincsen okom rá, hogy kétségbe essek. Ahogyan az apa mindig ott van amikor a kisgyermek segítségre szorul.

Nagyon szépen köszönöm, hogy ennyit gondoskodik rólunk, a bhaktákról, az országról és a világról magáról!

Hare Kṛṣṇa!

Szeretettel szolgál:
Kānu-priya Devī Dāsī

Bhakta Kapcsos János

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából a magam egyszerű módján megpróbáljam kifejezni köszönetemet és hálámat mindazért, amit tőled és kegyedből a tanítványaidtól kaptam!

Időnként elgondolkodok, hogyan is éltem az életemet mielőtt

megismertem a Kṛṣṇa-tudatot és vajon, hogyan élnék most, ha nem találkoztam volna a *bhaktákkal*. Amikor így teszek, keserűség tölti el a szívemet és arra a megállapításra jutok, hogy addigi létem jóindulattal sem nevezhető életnek. Az én valódi születésnapom 2011 nyarán volt, amikor először ellátogattam a budapesti Hare Kṛṣṇa templomba. Azóta érzem igazán, hogy élek és, hogy létemnek célja és értelme van. Kedves Śivarāma Mahārāja! Szívből köszönöm, hogy megmentetted és visszaadtad az életemet! Köszönöm, hogy befogadtál a csaláodba és megengeded, hogy ebben a csodálatos templomban éljek és végezzek szolgálatot.

Bár azt gondolom, hogy sosem fogom tudni meghálálni mindazt, amit neked köszönhetek, azért én mégis megpróbálom. Kérlek, add az áldásodat, hogy életemet egyre inkább, annak utolsó percéig a *bhakták* szolgálatának és a te szolgálatodnak tudjam szentelni!

Szolgád:

Bhakta Kapcsos János

Karṇapūra Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, engedd meg, hogy hódolatomat ajánljam lótuszlábaid porának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának a legelesettebbek barátjának! Minden dicsőséget neked, aki megment engem az anyag rabságából, és szerető türelemmel vezet Kṛṣṇához!

Különleges ez az évforduló egész Magyarország számára, a Magyarországi Kṛṣṇa-tudatú Hívők Közösségének tagjai számára pedig egyenesen a létezését jelenti!

Számomra azért különleges, mert találkoztam valakivel személyedben, aki feltétel nélkül támogat, és mindig azon fáradozik,

hogy valóban boldog legyek. Hiszen, mint tudjuk mindenki Kṛṣṇát keresi, de én olyan szerencsés vagyok, hogy találkozhattam veled és kegyedből megtalálhatom Őt.

30 éve jöttél Magyarországra először...

Én 25 éve találkoztam az első *saṅkīrtanás bhaktával* Govinda Hari Prabhuval. Nem kértem tőle el a könyvet, de minden pénzemet neki adtam. Aztán egy évvel később Kalyāṇi Mātājival találkoztam, aki egy biofarmra gyűjtött, de csak egy szórólapot mutatott egy rajzzal, hogy majd ilyen lesz, ha elkészül. Neki is adtam adományt és kaptam *prasāda* kókuszgolyókat.

Amikor aztán 1995-ben eljutottam a Máriaremetei úti templomba, Rādhārāṇi Mātāji foglalkozott velem és Līlāvatāra Prabhu. A leckét te tartottad és a kertben ettünk és te is ott ettél egy külön kis csapattal.

Mindig segítettél engem... már akkor is... a jelenléteddel, vagy a tanítványaidon keresztül.

Nagyon köszönöm ezt a menedéket! Remélem én is tudom segíteni missziódat, sok-sok embert közel hozni hozzád, Śrīla Prabhupādához és kegyetekből Kṛṣṇához.

Köszönöm, hogy időt szánasz rám, hogy gondolsz rám!

Örök szolgád:

Karṇapūra Devī Dāsī

Karṇikāra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Elérkezett újra ez a nagy nap, amikor összegyűlünk, hogy dicsőségedet zengjük.

Idén lesz 30 éve, hogy először érkeztél Magyarországra,

Caitnya Mahāprabhu, Śrīla Prabhupāda által közvetített tanításaival, hogy a Kṛṣṇa-tudat páratlan kincsével ajándékozz meg minket, így mentve meg az illúzió fogságából és vezetve minket az örök lelki otthonunk felé.

Csak egy célod van az életedben: elégedetté tenni Rādhē-Śyāmát és Śrīla Prabhupādát.

Egyszer azt mondtad: „Mindig legyen nagy hitünk Śrīla Prabhupāda terveiben és vágyában, aki azt akarta, hogy a Kṛṣṇa-tudat az egész világon elterjedjen. Saját szemünkkel láthatjuk, hogy az emberek fajtól, nemtől és kulturális háttértől függetlenül minden országban elkezdik a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklését. Csodálatos lehetőség ez mindnyájunk számára, hogy tökéletessé tegyétek az életeteket. A módszer nagyon egyszerű: énekeljétek a Hare Kṛṣṇát, egyetek Kṛṣṇa-*prasādát* és a hallgatók Kṛṣṇáról a *Bhagavad-gītā*ból és a hasonló könyvekből. Ha ezt teszitek, boldogok lesztek ebben az életetekben, a következőben visszamentek majd Istenhez.”

Ez a Kṛṣṇa-tudat lényege. Hogy ezt meg tudjuk valósítani, ahhoz te folyamatosan adod a segítségedet utasításaidon keresztül. Az egyik legszebb példa erre Rādhā-kunḍa Mātājī. Csak követte az utasításaidat és élete tökéletessé vált.

Az elmúlt 30 évben elterjesztetted a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Templomok, *mūrtik*, farm, könyvek, prédikálás, ételosztás, fesztiválok, több száz *bhakta*, stb. Mindezt neked köszönhetjük.

Köszönöm, hogy eljöttél Magyarországra, hogy megments minket.

Semmim sincs, csak a te szolgálatod. Bárcsak mindig tudnék ragaszkodni a szolgálatodhoz!

Köszönöm, hogy vagy nekem!

Haszontalan szolgád:
Karnikāra Devī Dāsī

Kathāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon gyorsan eltelt ez az év. Próbálok visszagondolni, hogy mik is történtek velem, de csak egy nagy nagy hálát érzek feléd, ha rád gondolok. Mennyi mindent tettél és létre hoztál a kezdeti idők óta! Már 30 éve!!! Mekkora hited volt és van is, hogy Śrīla Prabhupāda mindig veled van. Rādhā-Śyāma nagyon nagyon szeretnek téged.

Szinte a semmiből hoztad létre Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat szervezetét. Vonzottál sok-sok fiatalot, akik elfogadtak téged lelki vezetőjüknek. Alapítottál központokat, építettél templomokat. És mint egy fényes csillag ragyogtál, és fényeddel megvilágítottad a *bhaktákat*, akiknek szívében szintén felébredt a Kṛṣṇa-tudat. A te lelkesedésed, hited, bizalmaid vezette őket, hogy részt vegyenek Śrīla Prabhupāda mozgalmában és terjesszék azt az egész világon.

Mivel teljesen elmerülsz az Úr szolgálatában, te egy felszabaldult személy vagy anyagi testben.

Az anyagi lét sötét és aggodalmakkal teli. Ezt minden nap tapasztalom. De te fényt és szeretetet hozol az életembe azzal, hogy elfogadsz engem és lefoglalsz Rādhā-Śyāma szolgálatában.

Ritka az olyan szerencsés személy, aki olyan szolgálatot tud ajánlani, amit nagyon szeret csinálni. Lehet, hogy nem tudom tökéletesen csinálni, de a te kegyedből és a *bhakták* felhatalmazásával csinálom szeretettel. Munka közben sokszor tapasztalom, hogy saját erőből és tehetségéből nem tudnám festeni a *mūrtik* ruháját. Csak is Kṛṣṇa segítségével tudom.

Köszönöm neked kedves Guru Mahārāja, hogy én is, mint egy kis porszem, részese lehetek ennek a nagy lelki családnak. Köszönöm, hogy a sok-sok hibámmal, esetlenségemmel befogadtál,

elfogadtál. Köszönöm ezt a csodálatos Krisna-völgyet, hogy itt élhetek a közelében és jöhetek gyakorolni a lelki életem. *Darśanát* tudok venni a gyönyörűen szép és kegyes Rādhā-Śyāmától. Van lehetőségem szolgálni Őket és téged is.

Az előbb írtam, hogy aggodalmakkal teli ez az anyagi lét. Hát a te egészségi állapotod a fő aggodalmam. Kérlek, amennyire tudsz vigyázz magadra, a testedre is!

Nagyon-nagyon szeretünk, sokáig szeretnénk a társaságodban lenni, hogy kedves mosolyoddal, szeretettel biztass minket ezen a nehéz úton Kṛṣṇa felé!

Örök szolgád:

Kathāmṛta Devī Dāsī

Bhaktin Kendéné Miski Katalin

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Én idén először szeretnék köszönteni születésnapod alkalmából. Soha nem írtam még felajánlást, kérlek fogadd el szerény próbálkozásomat.

5 éve találkoztam, a Kṛṣṇa-tudattal Debrecenben, életem egyik legmélyebb pontján. Akkor 3 gyermekes anyukaként nem tudtam milyen megoldást találhatnék életem akkori problémáira. Ekkor teljesen váratlanul, de ismerős és egyben megnyugtató érzést magával hozva került be az életembe. Egy akkori barátom által. A Kṛṣṇa-tudat azóta is, az egyik leglényegesebb és legbiztosabb pont az életemben és a mindennapjaimban.

Hálás vagyok, a *bhaktáknak* és rajtuk keresztül neked is, hogy mellettem álltak, állnak a mai napig. Azért, hogy támogatnak, figyelnek rám, együtt éreznek velem, a szolgálaton keresztül,

mintát és példát mutatnak, a Kṛṣṇához vezető úton. Olyan példát, amit tőled láttak, halottak tapasztaltak.

Nagy öröm számomra az is, hogy olyan *bhaktákat* küldesz ide Debrecenbe prédikálni, Nitāi-bhāvana Prabhuék mellett, mint Devī Deva Prabhu, aki a tőled tanult és tapasztalt kedves, de határozott módon tereli a gondolkodásomat, egy biztos vezérfonalon.

Köszönöm neked tisztelettel, hogy annak idején létrehozta Magyarországon is a Food For Life intézményét, hiszen számomra is követendő példaként és kisebb fajta csodaként a ma 13 éves „nagy” fiam Viktor, 9 éves kora óta oszlopos tagja. Ezúton kíván neked ő is boldog születésnapot.

Kívánok neked családom és a magam nevében is jó egészséget, hogy még sok-sok boldog évig tudd tanítani nekünk, és mutatni életed példájával az istenszeretetet és a hozzá vezető utat.

Szerető szolgád:

Bhaktin Kendéné Miski Katalin
Debrecen

Bhaktin Képes Andrea

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd a tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Idén harminc éve, hogy Magyarországra jöttél prédikálni. Minden nap izgalommal várom, milyen emléket osztanak meg erről a *bhakták*, és ezzel együtt minden nappal növekszik bennem a hála és a tisztelet feléd: csodálatos, amit létrehozta. Rengeteg embert inspiráltál és inspirálsz a mai napig. Lehetetlennek tűnő helyzeteken vezetted keresztül a közösséget biztos kézzel. Mivel számodra nem létezik megoldhatatlan akkor sem, ha Śrī Śrī

Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga imádatáról van szó, így abban reménykedem, egyszer elégedetté tudlak tenni azzal, hogy megfelelően szolgálom Őket.

Köszönöm, hogy ugyanolyan energikusan prédikálsz, mint a kezdetekkor, hogy fáradhatatlanul írod az elmélyült, alapos kutatásokat tartalmazó könyveket, amelyeknek a külleme is magával ragadó. Bármerre jársz, előadásokat, leckéket tartasz. A podcastokra is szakítasz időt, amelyek a hétköznapiak során friss lendületet adnak ahhoz, hogy emlékezzek Kṛṣṇára és a *bhaktáira*. Köszönöm, hogy lehetőségem van hallgatni téged, ahogyan olvasol a *Nava-vraja-mahimā*ból, a *Caitanya-caritāmṛtā*ból, vagy *bhajanázol*. Ezeken az alkalmakon újra és újra lenyűgözöl, lelkesítesz és elmélyíted a hitemet.

Kérlek, engedd, hogy lótuuszlábad menedékében szolgáljam szolgálóidat:

Bhaktin Képes Andrea

Kīrkarī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A közelmúltban láttam egy beszélgetést Bhakti Cāru Swami Mahārájával, amiben Śrīla Prabhupādával való emlékeiről mesélt. A beszélgetés végén az egyik *bhakta* megjegyezte, hogy Prabhupāda tanítványai olyan meghódoltak voltak illetve meg volt bennük a hajlandóság az azonnali engedelmességre. Megjegyzése arra a kérdésre irányult, hogyan kell ezt az odaadó attitűdöt elsajátítani.

Mahārāja válasza a következő volt: „A legfontosabb dolog, hogy felismerjük, mit ajánl fel nekünk a lelki tanítómesterünk.

Amikor megértjük valójában ennek az értékét, akkor az elkötelezettség automatikusan megnyilvánul. Máskülönben szentimentálissá válhat a kapcsolat. Azért olyan fontos Śrīla Prabhupāda könyveinek az olvasása, hogy helyes megértésünk legyen erről az értékről a lelki tanítómesterünk vezetése és kegye által.”

Ezek a gondolatok, mélyen megérintettek. A nekem írt leveldben te is azt hangsúlyoztad, hogy a Kṛṣṇa-tudat mennyire értékes és, hogy ne hanyagoljam el azt a lehetőséget, amit Śrīla Prabhupāda adott nekem. Az egyik podcastodban egy leckéből idéztél, miszerint a legfontosabb dolog, hogy a legfontosabb dolgot tartsuk a legfontosabbnak az életben. Minden nap rá kell jönnöm újra és újra a gyengeségeimre, ezáltal arra, hogy mennyire végtelenül kegyes vagy és milyen keveset vársz el tőlem. Ezzel nagyon lekötelezel és segíted a megértésemet a napi kötelességeim terén.

Akárhányszor hazajövök látogatóba Magyarországra, mindig csodálom a *bhaktákat*, hogy milyen szépen szolgálnak, hogy fejlődnek, mennyi erejük és kitartásuk van. Egyik nap, amikor ez járt a fejemben megértettem, hogy ez a te inspirációból fakad, abból a vágyból, hogy szolgálj Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát. Milyen szerencsések vagyunk, hogy itt vagy nekünk, aki a helyes irányba terelsz és tanítasz minket. Akinek köszönhetően ilyen csodálatos diplomaink és *mūrtijaink* vannak, hogy sorra írod a könyveidet, annak érdekében, hogy még gyorsabban közel kerülhessünk Kṛṣṇához. Minden pillanatoddal csak adsz nekünk!

Sajnos a hozzád fűződő kapcsolatomat még a szentimentalizmus hatja át, de erős vágyam van, ami remélem majd, őszinte vágygá válik, hogy komoly tanítványod legyek. Képes legyek megérteni és elfogadni, azt a kegyet, melyet kaptam és folyamatosan kapok tőled.

Köszönöm a végtelen türelmedet!

Szolgád:

Kiṅkarī Devī Dāsī

Bhakta Kiran Vadgama

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

I find it difficult to convey certain feelings.

I have known you over 3 years now, and your instructions were very clear when you wrote to me, but I struggle to fulfil these, although I am trying hard to do so.

Your presence is always with me, and I feel indebted for your guidance through your books, podcasts, *kīrtana*, personal association, lectures and disciples

I will endeavour to continue on your instructions, and hope that one day I can hold my head up to say I have fulfilled them.

Your servant,

Bhakta Kiran Vadgama

UK

Kīrtirāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Idén lesz 30 éve, hogy eljöttél Magyarországra és elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot. Sok emlékem kapcsolódik hozzád és a kezdeti időkhöz. Ahogy, mint vezető lelkész irányítod a magyar yātrā útját.

Elkezdtek a templom építését. Abban az időben én *saṅkīrtanáztam*, és ritkán jöttünk a farmra. De arra emlékszem, hogy a templom megnyitó előtti napon az oltárt veled együtt fejeztük be. Már nem pontosan emlékszem, hogy keveredtem

fel az oltárra, arra viszont tisztán, hogy te ott voltál kezdedben a márvány lapokkal és irányítottad az oltár befejezési munkálatait. A sáfrány színű ruhád lobogott amint jöttél-mentél kezdedben felpakolt márvány lapokkal, gondosan ügyelve minden apró részletre.

Ahogy ott láttalak eszembe jutott a *Bhagavad-gītā* 6. fejezet első verse:

śrī-bhagavān uvāca
anāśritaḥ karma-phalaṁ kāryaṁ karma karoti yaḥ
sa sannyāsī ca yogī ca na niragnir na cākriyaḥ

„Az Istenség Legfelsőbb Személyisége így szólt: Aki nem ragaszkodik munkája gyümölcséhez, s kötelessége szerint cselekszik, az az élet lemondott rendjében él. Ő az igazi misztikus, nem a tüzet nem gyújtó és munkáját nem végző.”

Nagyon nagy benyomást tett rám az a lelkesedés, amit láttam rajtad, hogy milyen eltökélten veszel részt Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara templomának építésében. Egy igazi *sannyāsī*, aki keményen és példamutatóan dolgozik, hogy elégedetté tegye az Istenség Személyiségét és az Ő szeretett lelki tanítómesterét, önzetlen munkájával.

A másik emlék, ami nagyon megmaradt bennem rólad, az egyik Ratha-yātrā felvonulás ami a Tabánban ért véget. Amikor a Ratha-yātrā szekér fesztivál megérkezett a Tabánba, te szeretted volna megfürödni. Abban az időben utazó *saṅkīrtanán* voltam és egy kis teherautóban laktam, némi jóindulattal lakókocsinak is nevezhetjük. A kis kék Mercedesben minden a rendelkezésedre állt a fürdéshez, vödör, kancsó és víz is volt. Balarāma Prabhu előtte gyorsan kitakarította a kocsit, mivel szeretted volna nagyon elégedetté tenni. Azt gondolom, hogy ez sikerült neki, mivel nem említettél semmit, ami elmarasztaló lett volna számunkra. Aki ismer az tudja, ha nem szólsz az már legalább fél siker.

A lehető legtermészetesebb dolog volt számodra, hogy megfürödj, *gaṁsāban* a fűvön. A napi háromszori fürdés nem volt

számokra akadály. Az oltáron *mānasa-pūjā* közben gyakran eszembe jut ez a kép rólad, amint fürdőt veszel a Tabán zöld fűvén.

Köszönöm, hogy kegyedből megismerhettük Śrīla Prabhupāda mozgalmát és mindannyian részt vehetünk a Úr Caitanya csodálatos missziójában.

Śrīla Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Szolgád:
Kīrtirāja Dāsa

Bhaktā Kīs Antal

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Idén harminc éve, hogy útjára indítottad missziódat Magyarországon. Nagy örömmel olvasom a *bhakták* visszaemlékezéseit, azokra a kezdeti időkre. Én még gyerek voltam akkortájt, amikor te már azon fáradoztál, hogyan mentsd meg a hozzám hasonló elveszett, elesett lelkeket.

Ahogy olvastam az eseményeket és hallgattam a te visszaemlékezésedet is a Podcaston, nekem is eszembe jutott egy emlékem akkorról. Tisztán emlékszem az érzésre, ami visszatekintve gyerekként oly sokszor megkörnyékezett. A kérdések, bár nem fogalmazódtak meg kristálytiszván ezek voltak: Mit keresek itt? Miért olyan idegen minden, és hová vezet ez az egész élet? Eközben te már a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásában és aktív prédikálásban merültél el, illetve abban, hogy az ilyen nyomorúságosan elveszett szorongó kis lelkek, mint amilyen én is vagyok, igaz válaszokat kapjanak és valós megoldást a kérdéseikre és a fájdalmukra.

Úgy érzem nem is tudok mást írni minden évben, mint azt, hogy mélységesen köszönöm neked, hogy felelősséget vállalsz ránk és megmentesz minket ebből a nehéz és sokszor kilátástalan helyzetből. Adósod vagyok Mahārāja, de ez egy édes teher, mert örök természetű, mint a Kṛṣṇa-tudat, és bármennyire is adósodok el benne, akkor is csak egy dolgot eredményez, még szorosabbra fűzi a köteléket, hogy kövesselek.

Köszönöm, hogy mindig törődsz velünk és önfeláldozó módon, magadat nem kímélve haladsz előttünk, utat törve ebben a zűrzavarban.

Maradok, örök szolgád Śrīla Prabhupāda szolgálatában:
Bhakta Anti Egerből

Keda Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mañjarī Mātājī kegyéből márciusban minden nap kapunk e-mailben egy rövid beszámolót magyarországi prédikálásodról. Még csak a nyolcadikat olvasom e felajánlás írása közben, de nagyon sok nektárt hallhattunk eddig is.

Noha személyesen csak 1995-től lehetek személyes tanúja evilági kedvteléseidnek, mindig elcsodálkozom, hogyan lehet ennyi dolgot egyszerre, egy időben ennyire intenzíven csinálni. Egyszer panaszkodtam a GBC-mnek (neked) valamilyen pécsi szervezési dologgal kapcsolatban, s emlékszem te azt a példát hoztad fel, mint egy zsonglőr egyszerre több tárgyért kell pörgetni. A te esetemben viszont lehetetlen megszámlálni a tényezőket, melyek természetesen sohasem esnek le!!

Szinte minden évben erről írok a felajánlásomban, s számomra

örökre felfoghatatlan marad, hogyan lehet egy növekvő, sikeres prédikáló intézményt fenntartani/növelni, építeni egy lelki társadalmat, példamutatóan követni a tiszta odaadó szolgálat elveit egyszerre. Nyugati világban a magyar ISKCON egyedülálló eredményeket tud felmutatni, ez mély szereteted bizonyítéka Śrīla Prabhupāda felé. Sok országban látom az ISKCON „csak” kis templomok halmaza, de kegyedből megértettük egy lelki társadalom, a *varṇāśrama* megszilárdítása nélkül nem tudjuk stabil alapokra helyezni mozgalmunkat. Ezen tények velünk való megértetése is Śrīla Prabhupāda iránti mély szereteted bizonyítéka. Tiszta odaadó szolgálat: *kīrtanāid*/könyveid világszerte jelentenek végelethetetlen inspirációt *bhakták* tömegeinek. Mi más lehetne Śrīla Prabhupāda iránti mély szeretetednek legnyilvánvalóbb indikátora.

Egyszer azt hallottam úgy kell választanunk lelki tanítómentert, hogy számunkra ő nyújtsa a Śrīla Prabhupāda által lefektetett elvek követésére a leghatározottabb inspirációt. Csak köszönetemet tudom kifejezni ezért az inspirációért, s imádkozom, hogy ne álljak a lelki tanítványi láncolaton alászálló kegy útjába.

Jelentéktelen szolgád:
Koda Nitāi Dāsa

Kokila-bihārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Abban a pillanatban, ahogyan nekikezdttem a felajánlásom összeállításának, azonnal a *Gītā* egyik jelentőségteljes kijelentése idéződött fel bennem, ami méltányolja a jelentős személyiségek

szerepét a társadalomban. Az, hogy kit tartanak jelentősnek, divatáramlatok, értékrendek kérdése.

Eszembe jutott jó néhány hónappal ezelőtti kezdeményezésem egy rádió műsor kapcsán. A címe: Korszakváltók. A kommunista időszak lecserélődéséhez kapcsolódó életpályák jelennek meg benne és beszélgetések azokkal a főszereplővé előlépett tudósokkal, közéleti és vallásügyi személyiségekkel, akik munkásságát odatársítják Magyarország sorsának változásához. 1989-ben. A műsorkészítők számára gondoltam ajánlást adni a te szerepvállalásodról.

Ha az ország életében lezajló fordulat minden széppel és jóval gazdagította volna az ország polgárainak hétköznapijait, egy sikertörténet megalapozásáról szólna minden egyes riport. De! Csak ismétlem magam a jó és rossz, a kedvező és kedvezőtlen, a sikeres-sikertelen relatív értelmezésének világában tapogatózunk.

Śrīla Prabhupāda fogalmazott úgy, hogy eljön az az idő, amikor a mozgalmára úgy tekintenek majd, mint ami megmentette a világot. Úgy néz ki, ehhez még kell egy mély és komoly fordulat az emberiség osztársadalmi szintjén!

Mi, akik ismerjük a munkásságodat a lelki tanítómesterednek végzett szolgálat jegyében, nem kell találgatnunk a relatív értékrendek útvesztőjében.

Ha lesz egy rádióműsor – akár bolygóközi szinten – valójában a *vaiṣṇava* történelem ott jelöli ki számodra a műsorvezető riportalanyának szerepét. Azoknak, akik még nem tudják! Két dolgot: 1. Mi az, hogy jelentős személyiség? 2. Mi az, hogy nem relatív?

Hadd köszönjem meg a leendő generációk nevében is, hogy a lelki tanítómestered vízióját valóra váltod és a jelenlegi és leendő korokban élő emberek pontosan fogják tudni – amit ma még kevesebben ismernek –, hogy mit jelent MEGMENTETTNEK lenni!

Az Úr tartson meg Guru Mahārāja, jótékony kegyében, ami által mi mindannyian szerencsésé válunk!

Szolgád:

Kokila-bihārī Dāsa

Bhaktin Kovács Krisztina

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Ismét eltelt egy év, és szeretném megragadni a lehetőséget, hogy dicsőíthesselek téged. Az elmúlt egy év során még inkább megbizonyosodtam arról, hogy te nem egy közönséges halandó vagy, emberfeletti teljesítményre vagy képes (és persze a téged követő és szolgáló *bhakták* is csodákra képesek). Ugyan több hónapot Indiában töltöttél, szerencsére elég sokszor lehetőséget adtál arra is, hogy személyesen is a társaságodban lehessünk itt, Budapesten is. Tisztában vagyok veled, hogy a *vāṇī* fontosabb a *vapunál*, számomra mégis sokat jelent, amikor velünk vagy. Bár sokat lehet tanulni tőled a podcastokon keresztül, vagy az általad írt könyvekből is, jó látni, hogy te hiteles, valódi guruként példát mutatsz és minden szavaddal, tetteiddel azon vagy, hogy jó *bhaktává* nevelj minket, megtisztítsd a szívünket, és a Kṛṣṇa-tudatot prédikálva minél több lelket kiments a tudatlanság óceánjából. A fizikai test által felállított korlátokat meghazudtoló módon mit sem törődve a fizikai fáradtsággal, fájdalokkal és kényelmetlenségekkel, te folyamatosan záporozod ránk a kegyedet és a tengernyi értekezlet és teendőd mellett még arra is jut időd és energiád, hogy *bhajanát* vezess, leckét tarts, ott legyél velünk a reggeli programon. Egy szóval te mindenben az élen jársz, és példamutatásoddal arra inspirálsz, hogy mi is megtegyük a lehető legtöbb erőfeszítést a lelki céljaink elérése és Kṛṣṇa, valamint *bhaktái* elégedettsége érdekében – úgy, hogy közben minden apró részletre odafigyelünk, de mégsem veszünk el a részletekben, hanem szem előtt tartjuk a legfőbb célt, és reméljük, hogy egyszer képesek leszünk valóban szeretni Kṛṣṇát és odaadó szolgálatot végezni.

Törekvő szolgád
Bhaktin Kovács Krisztina

Bhakta Kovács Zoltán

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Önkéntesi minőségben első alkalommal van lehetőségem felajánlással kedveskedni számodra megjelenési napod alkalomból.

Az önkéntesi tapasztalatok sok olyan felismeréssel, megértéssel, és megvalósítással, ajándékoztak meg, amelyért már önmagában is a hála érzésével borulok lótuszlábaid elé. Legelsőként szeretnék köszönetet mondani neked azért a *bhakta* közösségért, amely tagjai mind a te és Śrīla Prabhupāda odaadó munkásságának köszönhetően jöhetett csak létre. Ahogy együtt élek velük azon vettem észre magam, hogy megszerettem őket, még azokat is, akikkel esetleg nézeteltéréseim akadnak. A másik hatalmas varázslatod, hogy ennyi különböző egyént, ennyi különböző elmét és szívet képes vagy a lelki tanítómestered missziójának szolgálatára inspirálni és egyidejűleg, mint Kṛṣṇa elveszett borjait Goloka Vṛndāvana irányába terelni. A másik megvalósításom a támogatói státuszhoz képest az, hogy egy ekkora templom fenntartása, rendben tartása, a *mūrtik* gondozása mennyi fejfájással, munkával és költséggel jár. Mikor vendégként érkezünk Gaura-Nitāi templomába, hajlamosak vagyunk természetesnek venni, hogy itt áll ez a templom, hogy mindig tiszta, hogy mindig kapunk *mahā-prasādát*. Köszönöm azt, hogy az ittlétemmel megtanulhatom jobban értékelni a sok *bhakta* különféle szolgálatát, a közös szolgálatot, a *bhakták* és a *mūrtik* társaságát.

Köszönöm a megelőlegezett bizalmad, a biztató utasításaid, a türelmed, amit tanúsítasz feltételekhez kötött természetem felé.

Minden alázatom összeszedve arra kérlek, érdemtelenül ugyan, de fürdés meg áldásaidban annak érdekében, hogy a templom *āśramában* töltött tanuló időszakom alatt, képes legyek megalapozni és megszilárdítani lelki gyakorlataim. Áldj meg

kérlek, hogy képes legyek kifejleszteni azokat a tulajdonságokat és új kedvező szokásokat, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy minden körülmények között fenn tudjam tartani a lelkiélet szabályozó elveit, és gyakorlatait.

Kívánom, hogy terveid megvalósításához elegendő erővel, idővel, egészséggel ajándékozzon meg a gondviselés, szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda szolgálatában.

Boldog *vyāsa-pūjā* ünnepet kívánok!

Szolgád:

Bhakta Kovács Zoltán

Kṛṣṇālayā Devī Dāśī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Már régóta készültem írni neked egy „köszönöm” levelet, de mindig csak az elmémben fogalmaztam meg a gondolataimat, nem írtam le azokat. Úgy gondolom, hogy a *vyāsa-pūjā* ünnepséged remek alkalom arra, hogy a tanítványaiddal együtt végre én is megköszönjem azt a sok jót, amit az elmúlt 30 évben tettél – nem csak értünk, *bhaktákért*, de egész Magyarországéért.

Bizonyára hallottál róla, hogy annak tiszteletére, hogy éppen 30 éve jöttél először Magyarországra prédikálni, Nalini-kānta és Mañjarī minden nap küldenek nekünk egy-egy visszaemlékező összefoglalót az elmúlt 30 év egy-egy évéről. Nagyon örülök annak, hogy ebből a 30 évből 26-nak én is a részese lehettem még akkor is, ha fizikailag nem voltam mindig Magyarországon...

Nagy öröm újraolvasni, hogy mi minden történt az egyes években és jó dolog ezekre az eseményekre visszaemlékezni. Most, több évtized elteltével kezdem csak felfogni, hogy micsoda

történelmi eseményeknek voltunk (és vagyunk!) részesei a te kegyedből.

Emlékszem, amikor először jöttél Debrecenbe azzal a nagy karavánnal (legalábbis így hívtuk) és amikor nem voltál bent, próbáltunk belesni az ablakon és megpillantani Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harit... Ők voltak az első igazi *mūrtik* – azt hiszem nem csak az én számomra, de sokak számára –, Akiket élőben láthattunk.

Sokszor visszagondolok azokra az időkre, amikor szolgálhattam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát azzal, hogy az otthonukat terveztem és próbáltam szervezni az építkezést. Anyagi ésszel felfoghatatlan, hogy egy éppen csak kézhez kapott építész diplomával, tapasztalat nélkül, még szinte gyerekként rám mertél bízni egy ekkora feladatot, amit ráadásul nem is csináltam jól... A mai napig csodálom a türelmedet és a hitedet és egyúttal szeretnék is elnézést kérni, mert nagyon sokszor nem azt csináltam, amit szeretted volna és nem úgy viselkedtem, ahogy illett volna. Nem tudtam igazán jó eszközzé válni a kezekben... De te mégis türelmes voltál, mert mindenképpen szeretted volna elégedetté tenni Śrīla Prabhupādát és szeretted volna otthont adni Śyāmának és Rādhārāṇinak. (Csak egyszer kaptam ki úgy igazán tőled, amikor nem tudtam kiszámolni rendesen, hogy mennyi *lakṣmī* kell még ahhoz, hogy befejezzük a templomot. Jóval kevesebbet számoltam, mint amire valóban szükség lett volna, egyrészt azért, mert nem igazán értettem a költségbecsléshez, másrészt azért, mert örökös pénzhiánnyal küzdöttünk és próbáltam egy kicsit elfogadhatóbb végösszeget kapni...) Az, hogy a templom végül felépült csak a te erőfeszítésednek köszönhető.

Néhány napja rendeztettem a leveleimet és találtam köztük egyet, amit te írtál nekem még a 90-es évek végén, és arra kértél benne, hogy segítsek abban, hogy Śrī Vṛndāvana-dhāma megnyilvánuljon Krisna-völgyben. Nem sokkal ezután elmentem az országból, nem segítettem neked, de biztos vagyok abban, hogy Śyāmasundara sokkal jobb és odaadóbb segítséget, sőt sok-sok segítséget küldött, hiszen a vágyadat sikerült valóra váltani! Śrī

Vṛndāvana-dhāma megnyilvánult ebben a kis poros, Somogy-megyei faluban, én pedig megértettem, hogy egyáltalán nem vagyok pótolhatatlan, sőt!

Bevallom, nagyon sokáig anyagi szemmel néztem Új-Vraja-dhāmát és csak egy önellátó farmot láttam, ahol nincs áram és ahol történetesen *bhakták* laknak... Aztán egyszer csak olvasni kezdtem a könyvedet. Azt a könyvet, amit csak egy vékonyka kalauznak szántál a farmra látogató *bhakták* számára, s amiből végül sok-sok kötetnyi nektár született. Olyan nektár, amelynek csupán egyetlen cseppjét megízelve úgy érezhetjük, mintha egyenesen a lelki világba repültünk volna, és személyesen vennénk részt Śrī Kṛṣṇa és legkedvesebb társai kedvteléseiben. S ahogy olvastam és olvastam, és egyre mélyebben belemerültem e kedvtelésekbe, akkor kezdtem megérteni, micsoda különleges szent hely nyilvánult meg a te kegyedből Somogyvámos határában...

Tudod, én nagyon sokat járok külföldre, nagyon sok barátom van külföldön, és olyan jó érzés látni, hogy amikor szóba kerül Magyarország, egyből felderül az arcuk (főleg, ha már jártak itt) és Rādhe-Śyāma és Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga szépségét és a templomaink szépségét dicsőítik. Rögtön ezután a könyveidet kezdik magasztalni és én büszkén húzom ki magam: „Hát igen, ő a mi magyar Mahārājánk...”

Drága Mahārāja! Mit is kívánhatnék megjelenési napod és e különleges jubileumi év alkalmából?

Először is kívánom, hogy mindazok a *bhakták*, akik nap, mint nap segítik a szolgálatodat, sokkal, de sokkal odaadóbban tegyék a dolgukat, mint ahogy én tettem, s ezáltal valóban segítsék a missziódat. (Úgy érzem, hogy annak idején nemhogy segítettem, de inkább hátráltattalak...)

Kívánom, hogy minden vágyad, minden terved, amellyel szeretnél örömet okozni Śrīla Prabhupādának könnyedén valósággá váljon.

Kívánom, hogy a testi egészséged is segítse a szolgálatodat; és végül kissé önző módon, de úgy hiszem, az egész magyar *yātrā*

nevében azt kívánom, hogy maradj velünk jó sokáig, és a jelenléteddel és a veled való társulással ments meg bennünket attól, hogy visszazuhanjunk az anyagi létbe és, hogy elfeledkezzünk Rādhe-Śyāma lótuszlábáról...

Jelentéktelen szolgád:
Kṛṣṇālayā Devī Dāsī

Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

You are ever present. You always hear. Your hearing washes all doubts about your ever existing with me regardless of time place circumstances. Last time I wished so much to hear *Bhāgavatam* classes and prayed when we were in Māyāpur. I prayed because the daily *parikrama* for our group was planned to start before the class, and I felt helpless about changing that. But then when we met you, you told us to stay for the class and leave for *parikrama* after.

That is so sweet.

Nṛsiṁha called me to come to his graduation ceremony from GBC college and by the time I realised that I was the only spouse taking part and that I should better leave, an opportunity for service appeared. Somebody had to take photos and I was the fortunate one somehow. Very absorbed in the service I was moving here and there until you told me to stop moving and stand in a fixed point. I am corrected and fixed at the right point by you. Nobody else can do it. In a room full of all pure devotees you are the one who sees me. You are the one who takes the responsibility to teach me. All others are of no use to me. Only you hear when I ask where I should stand and only you tell me.

Your hearing washes all doubts all doubts all doubts away about your ever being with me, now and then. You have Hanumān ears which can get as big as the distance they need to cover. You have the biggest ears that I have ever seen.

I must tell one more thing my dearest Guru Mahārāja. It is not only the ears. You don't just hear. You want to give me something. You are just generous. When you hear I have a desire or I have a need, you just do something about it. Anything that is in your capacity actually you do it. You do your best. You become very funny, very sweet, very intelligent, very straightforward, very fast, very shy, very strong, very gentle to fulfil the desires of such a foolish disciple of yours.

Your becoming washes all doubts about your ever existing love, regardless of any cause on my side. And all should know you are the one and only cause if I become a little less foolish at any point of my life.

It is all because of your giant ears and giant heart.

All glories, All glories, All glories to you!

Your servant,
Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī

Bhaktin Kun Réka

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez az első felajánlásom neked! Sokáig tünődtem, hogy mit is írhatnék. 30 évvel ezelőtt jöttél Magyarországra, én 2 évvel ezelőtt találkozhattam veled először, egy jóga terembe jöttél előadást tartani. Bevallom előtte még nem sokat tudtam rólad,

de amint beléptél rögtön tudtam, hogy mennyire különleges személy vagy.

A köszönetemet szeretném kifejezni neked mindazért, amit tettél a magyar yātráért, habár ezt szavakkal nem is lehet. Ezért talán csak a szolgálattal tehetem meg. Sok minden történt az elmúlt 2 évben velem az első találkozás óta. De most már Krisna-völgyi önkéntes lehetek, saṅkīrtanázhatok, csak neked köszönhetően, mert eljöttél ide Magyarországra.

Köszönöm, hogy a magyar yātrā vezetője vagy és, hogy mindezt létrehozta!

Szolgád:

Bhaktin Kun Réka

Kundalata Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és megjelenési napodnak.

Szeretnék köszönetet mondani neked, kedves Guru Mahārāja, hogy szüntelenül terelgetsz minket a helyes úton, és a saját követendő, tökéletes példáddal utat mutatsz, hogyan is kell egyre több és minőségi szolgálattal végezni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és a vaiṣṇaváknak.

Szerencsések vagyunk, hogy iránymutatásod által Új-Vraja-dhāma egy boldog, Kṛṣṇa-tudatos otthont nyújt számunkra, és végtelen sokrétű szolgálattal ajándékoz meg minket.

Különleges kegyednek hála itt élhetek. De ez a hely nemcsak a bhaktákat varázsolja el, hanem az ide látogató vendégek, turisták szívét is megérinti Rādhā-Śyāmasundara elbűvölő látványa, és a dhāma édes hangulata.

Csak remélni tudom, hogy életem során a töredékét vissza tudom fizetni neked, amit értünk tettel, és teszel már sok-sok évtizede.

Köszönöm Guru Mahārāja a kegyed, hogy megelőlegezett bizalommal vezetsz engem a lelki életben.

Jelentéktelen szolgád:
Kundalatā Devī Dāsī

Kundavālī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és áldott megjelenési napodnak!

Hadd helyezzem felajánlásomat lótuuszlábaid elé, meghódolás hiányában ugyan, mégis meghajolva mindazért az önzetlen szeretetért, melyet 30 éve tanítasz nekünk! Bár kemény szívem lassan olvad, bízom, hogy hőt árasztó tiszta odaadásod szolgálata egyszer csak meglágyítja.

Túl sokat kaptam tőled és köszönhetek neked! Hamis értékek helyett valódi gazdagságot, átmeneti, sivár otthon helyett örök lakhelyet, felszínes kapcsolatok helyett igaz jóakarókat, önző szeretet helyett önzetlen szeretetet, és ha nem jöttél volna el annak idején Magyarországra, talán drága lelki tanítómestere sem ismerhettem volna meg.

Szeretném körbekiáltani az egész világnak, hogy itt van valami, amiért igazán érdemes élni és valaki, aki ezt be is bizonyítja és oda is adja. Betegséged ellenére fáradhatatlan vagy, mert hajt a belső tűz adni, adni és adni. Bár én is ilyen fáradhatatlan lehetnék, hogy nem törődve magammal csak másokért élnék! Akkor már lenne szeretet a szívemben, ahogy van neked, mely

áthat mindent és mindenkit, aki kapcsolatban áll veled. Így adod nekünk a Rādhe-Śyāma iránti szeretetet, mély és bensőséges hangulatban, mégis egyszerűen és könnyedén.

Kérlek, maradj még közöttünk sokáig, szükségünk van rád, hogy megtanuljunk komollyá és mégis gyermekivé válni egyszerre. Mutasd még a példát sokáig, és oszd meg szívedet velünk! Minden egyes dobbanása szórja a tiszta szeretet nektárját. Bár csak az enyém is így dobogna egyszer, hogy majd kiugorna a helyéből, és ami megdobbantaná másokét is aztán! Kérlek, add kegyed, hogy egyszer megérthessem a szeretetedet! Akkor tudok majd kellőképpen hálás lenni neked.

Szolgád:

Kundavālī Devī Dāsī

Kusumāñjali Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megint eljött az év egyik legkülönlegesebb napja, a te megjelenésed napja! Engedd meg, hogy pár sorban megpróbáljalak dicsőíteni téged! Nagyon alkalmatlan vagyok erre a feladatra. Kérlek, nézd el a hibáimat.

Guru Mahārāja, fel nem tudom fogni ezt a kegy-áradatot, amit rám zúdítasz! Azt mondják, ha egyet lépünk Kṛṣṇa felé, akkor Ó százat felénk. Veled úgy érzem, hogy teszek egy fél lépést feléd, te meg már mellém értél! Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ennyire törődsz velem.

Nemrég életem első 108 főzésében vehettem részt, és újságoltam az örömet egy kedves *bhaktának*, aki a csatlakozásomtól fogva ismer és figyel, merre lépegetek. Megkérdezte tőlem, hogy

gondoltam volna, hogy egyszer Gaura-Nitāinak fogok főzni, amikor betettem először a lábamat a templomba?! Aztán azt válaszoltam, hogy még akkor sem, amikor beköltöztem több év után a templomba... Ez is a te kegyedből valósulhatott meg! Nagyon szeretem a szolgálataimat! Hihetetlen, hogy Gaura-Nitāit szolgálhatom ennyire közvetlenül. Ahogy komolyodnak a szolgálataim a *pūjārīban*, úgy a lelki életemben is érzem a mélyülést. Tudom és érzem is, hogy egyre nagyobb a felelősség rajtam. Néha nehéz, néha tesztes... De a te kegyedből minden kihívással és próbatétellel könnyen megbirkózok! Nagyon kedvesen biztattál, hogy jól döntöttem, hogy maradok a templomban! Tudom, hogy ez volt életem legjobb döntése, és sosem szeretném megváltoztatni! Rávilágítottál, hogy itt csak ennek van értelme, a folyamatos szolgálatnak. Ha az utasításaidat mindig követem, tudom, hogy Kṛṣṇát is elégedetté teszem és téged is! Nagyon köszönöm a bizalmat, amit nekem adsz és a lelki terelgetést!

És most meg itt vagyok Māyāpurban, veled! Még most se hiszem el, hogy itt vagyok! Kicsit elveszettnek érzem magam itt, de már kezd visszajönni az a hangulat, amivel kiutaztam ide, hála az előző esti felolvasásodnak és *bhajanádnak*! Itt is sok gondoskodást kapunk tőled!

Remélem, egyszer vissza tudom fizetni neked ezt a sok mindent, amit kaptam tőled, és elégedetté tudlak tenni a szolgálataimmal! Köszönök mindent!

Szolgád:

Kusumāñjali Devī Dāsī

Lakṣmaṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaid porában!

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek kegyéből a néma szónok lehet és a béna hegyeket szelhet át.”

Már régóta ostoba néma voltam, hogy elhanyagoltam azon kötelességemet, hogy megjelenési napod alkalmából dicsőítsek téged. Az elmúlt években sokszor hallgattam istentestvéreim szebbnél szebb felajánlásait, amelyek csodálatos személyiséget és karakteredet magasztalták, ezen a jeles napon. Akkor is, és visszagondolva is úgy jelennek meg ezek az emlékezetemben, mintha Anantadeva több ezer szájával véget nem érő módon énekelné meg csodálatos és dicső tetteid, ugyanúgy mint az Úr Viṣṇuét. Ezeknek a szívből jövő kedves szavaknak az emléke ad nekem lelkesedést és erőt, hogy megírjam ezt a néhány sort, még annak ellenére is, hogy magamat méltatlan ostobának tartom erre az egyszerű feladatra is.

Mondandómat egy *Bhagavad-gītā* vers soraival fűzöm egybe, amit Az Úr Kṛṣṇa mond Arjunának, és így hangzik:

*mattaḥ parataram nānyat kiñcid asti dhanañjaya
mayi sarvam idaṁ protaṁ sūtre maṇi-gaṇā iva*

„Óh, gazdagság meghódítója, nincs igazság, ami magasabb rendű lenne Nálam! Minden Rajtam nyugszik, mint gyöngysor a fonálon.”

Számomra és az istentestvéreim számára te vagy a legmagasabb rendű igazság, mert Śrīla Prabhupāda és a *paramparā*

nézőpontjához hűen, tisztán adod át a Kṛṣṇáról szóló tudományt. Te vagy az a fonál, aki összeköt minket velük, mert a transzcendentális tudást adod minden elesett élőlénynek. Te vagy az a könyörületes fonál, aki elhozta a magyar yātrā tagjainak a mindig győzedelmes Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgát, majd később pedig a csodásan szépséges Tribhuvan Sundara Rādhā-Śyāmasundarát. A te személyed az a fonál, aki összeköti és lelkesíti a yātrā tagjait. A te személyed és szereteted az a fonál, aki irányt mutat a bhaktáknak, hogyan teljesítsék be Śrīla Prabhupāda és az ISKCON misszióját. Gondoskodásod és előrelátásod által te vagy az a fonál, aki megteremti a következő generációk számára is a kapcsolódási lehetőséget a vaiṣṇava élet szépségeihez. Teszed ezt a könyveid, a podcastjaid által, melyeknek minden szava olyan, mint a nektár az imperszonalizmus, a materializmus és a hedonizmus méregóceánjában. Teszed ezt a leckéid, beszélgetéseid és a nyilvános programjaidon keresztül, ahol minden érdeklődő megkaphatja a Kṛṣṇa-tudat magját.

Ez csupán a fonál magyarországi ága, mert ez a fonál Indiától, Amerikán, Anglián, Törökországon, Európán, Oroszországon és Magyarországon át behálózza és szinte körbe éri az egész föld bolygót. Te vagy az a fonál, akibe az anyagi lét óceánjába fuldoklók belekapaszzkodhatnak, és ha erősen kapaszkodnak, akkor te a lelki világ partjáig húzod őket. Így egy olyan monumentális csodás hálót alkotsz, akiben Śrīla Prabhupāda és az egész tanítványi láncolat, sőt még maga az Úr Kṛṣṇa is örömét leli.

Kedves Guru Mahārāja! Szívem mélyén arra vágyom, hogy utolsóként engem is fűzz fel erre a láncra, vagy akassz ebbe a hálóba valamilyen módon, még akkor is, ha ellenkeznek és kézzel-lábbal kapálódznék ellene.

Végezetül pedig kérlek, kegyesen hallgasd meg egy ostoba elesett lélek imáit:

*he guro jñāna-da-dina-bandho svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Óh lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója és elesettek barátja! Te mindig Vṛndāvanában laksz, de alászállsz az elesett lelkek kedvéért, mint amilyen én is vagyok, és a Rādhā és Kṛṣṇa iránti isteni szeretetet prédikálsz. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A legfelsőbb Úr szerves része vagyok és mindig, minden tekintetben az örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam a legkedvesebb szolgájának, a lelki tanítómesteremnek.”

Íródott Budapesten, 2017.03.10.-én, egy jelentéktelen és ostoba szolga, Lakṣmaṇa Dāsa keze által.

Lalitā-Mādhava Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Minden évben nagy gondban vagyok, hogyan is tudnám megköszönni, hogy itt vagy velünk, annak ellenére, hogy csak köszönni tudom a sorsnak, hogy abba a helyzetbe kerülhettem, hogy *vyāsa-pūjā* felajánlást írhatok neked Guru Mahārāja!

A tavalyi évben abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy kegyedből avatott tanítvány lehettem. Bárcsak én is olyan boldoggá tudnálak tenni, mint amilyen boldogságot jelent nekem

az, hogy a tanítványod lehetek. Nagyon szeretnék rászolgálni a bizalmadra, igyekszem mindig észben tartani, hogy úgy kell élnem, hogy ne okozzak neked csalódást.

Azért jelent nehézséget szavakba önteni azt, amit érzek, mert valójában mindent neked köszönhetek. Ha te nem jössz el hozzánk, akkor nincs Krisna-völgy, akkor nem ismerhetem meg csodálatos tanítványaidat, nem ismerhetem meg a Krisna-völgyi csodás *bhaktákat*.

Pedig ebben a zavaros anyagi világban az általad megteremtett Krisna-völgy, csak a te jelenléted és édes *bhaktáid* jelenléte nyújt menedéket nekünk.

Neked köszönhetjük, hogy Śrī Śrī Rādhe-Śyāma és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurānga köztünk él, hogy eljöttek hozzánk. Ez örömmel, nyugalommal tölt el bennünket. Új-Vraja-dhāma jelenti a menedéket számunkra.

Én még csak tanulom a tiszta odaadó szolgálatot, és tudom, hogy a te kegyed nélkül a törekvéseim nem hozhatnak eredményt. Áldásod nélkül elveszek, semmi sem vagyok. Szeretnék tökéletes *bhaktává* válni, könyörgöm légy kegyes hozzám és add áldásodat, kegyedet, hogy így lehessen.

Minden nap hálával gondolok rád, amiért ilyen tökéletes szolgája vagy Śrīla Prabhupādának, Śrī Kṛṣṇának, Śrīmatī Rādhārāṇīnak.

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana, kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna, koro' more ātma-sātha*

„Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Alacsony rendű vagyok és elesett, és nincs sem erőm, sem intelligenciám. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá.”

Köszönöm, hogy vagy nekünk!

Kérlek, adj menedéket lótuusz lábaidnál!

Tisztelettel köszönöm, hogy elfogadod hódolatomat!

Alázatos szolgád:

Lalitā-Mādhava Devī Dāsī

Bhaktin Lantos Réka

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy felajánlást írhatok neked, melyben kifejezhetem hálámat, hogy Śrīla Prabhupāda és Rādhe-Śyāma iránti szeretetedből létrehozta ezt a csodálatos helyet, Új-Vraja-dhāmát amelynek egy kicsit én is a részese lehetek a szolgálatomon keresztül.

Köszönöm, hogy idehozta Rādhe-Śyāmát, hogy láthatom csodálatos formájukat, hogy kapaszkodhatok lótuuszlábaikban, mert megértettem, hogy mindent Tőlük kapok. Saját erőmből semmire sem lennék képes.

Tőlük kapom az örömet, az erőt, ami átsegít a nehéz helyzeteken, a könnyeimet és a fájdalmat, amik megtanítanak szeretni és meghódolni.

Köszönök mindent és kívánok neked nagyon boldog születésnapot, egészséget, maradj velünk nagyon-nagyon sokáig!

Elesett szolgád:

Bhaktin Lantos Réka

Lāvanya-keli Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, szeretnék köszönteni téged ezen a rendkívül kedvező napon, és kifejezni mélységes hálámat, hogy 30 évvel ezelőtt eljöttél Magyarországra prédikálni, ezzel

megadva az esélyt az itt élő feltételekhez kötött lelkeknek, hogy újra emlékezzenek Kṛṣṇával való kapcsolatukra, és eredeti helyzetüknek megfelelően, az Ő szerető szolgálatát végezhesék.

Mivel én nem tudok olyan szépen fogalmazni, szeretnék Śrīla Prabhupāda szavaival dicsőíteni:

„A valóságban egy hiteles lelki tanítómester ismeri tanítványa természetét, s azt, hogy milyen feladatokat tud végezni a Kṛṣṇa-tudatban, és ennek alapján ad neki utasításokat. Fülén keresztül tanítja, s nem négyszemközt, hanem nyilvánosan. »Ilyen és ilyen munkára vagy alkalmas a Kṛṣṇa-tudatban. Ily módon cselekedj!« Van, aki azt az utasítást kapja, hogy a mūrtik szobájában dolgozzon, s így cselekedjen Kṛṣṇa-tudatban, valaki más azt, hogy végezzen szerkesztői munkát, van, aki azt a tanácsot kapja, hogy prédikáljon, s van, aki azt, hogy a konyhában, szakácsként gyakorolja a Kṛṣṇa-tudatot. A Kṛṣṇa-tudatban számtalan tevékenység van, s a lelki tanítómester tanítványa egyéni képességeit ismerve úgy nevel mindenkit, hogy annak a tevékenységnek a segítségével válhat tökéletessé, amelynek végzésére hajlamot érez. A *Bhagavad-gītā* elmagyarázza, hogy bárki a lelki élet legtökéletesebb szintjét érheti el pusztán azért, hogy képességeinek megfelelően szolgálatot végez, (...) Az embernek a lelki tanítómestertől kell utasításokat kapnia arra vonatkozóan, hogyan cselekedjen képességei szerint, mert a lelki tanítómester kiválóan ért ahhoz, hogy útmutatást adjon.”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.22.7 magyarázat)

Új-Vraja-dhāma létrehozásával, a szolgálatok kimeríthetetlen változatosságával, mindenkinek lehetőséget adtál, hogy képességeit Kṛṣṇa-tudatosan foglalhassa le.

Nemrég egy Indiából érkezett leckeadó, idézte Śrīla Prabhupāda e magyarázatát. Le volt nyűgözve, amint látta, hogyan kelnek a *Śrīmad-Bhāgavatam* oldalai Új-Vraja-dhāmában életre, és élnek itt a bhakták.

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig az Ő örök szolgája. Ahogy állandóan reménykedem az Ő kegyében és kedvességében, felajánlom magam az Ő legkedvesebb szolgájának, a lelki tanítómesteremnek.”

Kedves Guru Mahārāja, kérlek tarts mindig lótu szlábaid szolgálatában!

Minden dicsőséget csodálatos személyednek!

Szolgád:

Lāvaṇya-keli Devī Dāsī

Bhaktin Lichtblau Krisztina

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eljött ez a kivételes alkalom, hogy köszönthessünk és dicsőíthessünk téged megjelenési napod alkalmából. Szerencsésnek érzem magam, hogy ebben az életemben lehetőségem van erre, még ha úgy is érzem, hogy nem vagyok erre képesített.

Az előző évi felajánlásomat azzal zártam, hogy megígértem, törekedni fogok az útmutatásaid követésére. Valójában úgy érzem, hogy ez csakis a te és a *bhakták* kegyéből volt mindvégig lehetséges. Egyre inkább tudom tapasztalni, hogy Kṛṣṇa mennyire kedveli, ha nem közvetlenül szeretnénk szolgálni Őt, hanem *bhaktáin* keresztül, őket elégedetté téve, s ezért a viszonzást is sok esetben a *bhaktáin* keresztül kapjuk.

Rengeteg csodás dolog történt velem az elmúlt egy évben, amiről korábban álmodni sem mertem volna, ezt az indokolatlan kegyeteknek tudom csak tulajdonítani. Végiggondolva azt, hogy 2016 augusztusában beköltözhettem a budapesti *mātājī-āśramába*, a vágyamon kívül egyáltalán nem rajtam múlt. Sajat

erőből én erre nem lettem volna képes. Nagyon-nagyon köszönöm, hogy a személyes példáddal arra inspiráltál, hogy erre kialakuljon a vágy a szívemben, és hinni tudjak abban, hogy érdemes a Kṛṣṇa-tudatot igazán komolyan venni, az életünké tenni, mindig jobban és jobban beletenni a szívünket, illetve lefoglalni magunkat odaadó szolgálatban. Köszönöm neked, hogy egyáltalán a *mātāji-āśrama* létezik itt Budapesten, és ilyen szerencsések vagyunk, hogy részt vehetünk közös erővel a prédikálásban. Hálásan köszönöm, hogy itt élhetek Gaura-Nitāi közvetlen közelében, és tudok szolgálatot vállalni, tanulni, gyakorolni a *sādhanát*, jó társulásban lenni.

Azt külön szeretném megköszönni, hogy a Prabhupādamaraton alatt ilyen nagy mértékben adtad a társaságot és törődést velünk, személyesen a gondunkat viselted és bízattál minket.

Azt éreztem, hogy mindig az adott pillanatban legmegfelelőbb módon, a legjobb tanítást és törődést adtad nekem, akár egy bátorító vagy éppen vicces szóról, máskor pedig egy-egy komoly hangvételi iránymutatásról volt is szó. Ez az igazi figyelemmel teli, gondoskodó hangulat, ahogy viszonyulsz hozzánk gyönyörű és nagyon kivételes. Köszönöm, hogy ebben részem lehet. Remélem, hogy valaha tudom majd viszonzni ezt a rengeteg csodás kincset, amit ajándékba kapok itt a Kṛṣṇa-tudatban.

Továbbra is törekedni fogok és imádozom, hogy tudjak jó követődni lenni, tudjam igazán hallani az útmutatásaid, és azokat a gyakorlatba is ültetni. Csak reménykedek abban, hogy egyszer elégedettséget tudok okozni számodra.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Lichtblau Krisztina

Līlā Śuka Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to You.

This year I would like to glorify how You are manifesting the beauty of the spiritual world here in the material world.

The material world is a very grey and boring place and I am a resident here. But I have received the desire from You and from Śrīla Prabhupāda to go back to the spiritual world. Besides spiritual practices I have to learn the style, the art, the purity and the refined expressions of Vṛndāvana.

“I worship that transcendental seat, known as Śvetadvīpa where as loving consorts the Lakṣmīs in their unalloyed spiritual essence practice the amorous service of the Supreme Lord Kṛṣṇa as their only lover; where every tree is a transcendental purpose tree; where the soil is the purpose gem, all water is nectar, every word is a song, every gait is a dance, the flute is the favorite attendant, effulgence is full of transcendental bliss and the supreme spiritual entities are all enjoyable and tasty, where numberless milk cows always emit transcendental oceans of milk; where there is eternal existence of transcendental time, who is ever present and without past or future and hence is not subject to the quality of passing away even for the space of half a moment. That realm is known as Goloka only to a very few self-realized souls in this world.” (*Brahma-saṁhitā* 5.56)

When I see how You are expressing Your devotion in service, I remember Goloka Vṛndāvana. When I first entered Your motorhome in Pécs, I immediately experienced Your exceptional style. The cleanliness, the fragrance, the beauty of the furnishing and also how You were decorating Śrī Śrī Gaura-Hari amazed me.

It was very inspiring for me, and set the standard high. At that time I very much appreciated knowledge and internal good

qualities, but not sufficiently the external manifestation of devotion. In your behaviour and activity I saw both internal and external manifestations in a balanced manner. I thought – “This is a double challenge for me: I have to practice Kṛṣṇa consciousness and have to express it in a balanced, cultured and appropriate manner!” I still remember when You chastised me because I put up an ugly window-grate for the reception windows. I thought it was functional and that was the only parameter that was important for me. I had to take off the window-grate. This experience gave me another lesson – the appearance is also important, not only the functionality.

Later when I started to read Your books such as *Veṅu-gītā* and *Na pāraye ’ham*, it dawned on me that You are following the style of the residents of Śrī Vṛndāvana. Vṛndāvana is so unique, so artistic, so beautiful, and Your style is coming from there a. As time went by I saw how You are manifesting New Vraja-dhāma. The appearance of the buildings and the pavilions are unique, and the paintings and the dioramas in the temple are also very inspiring. They are windows that open up the spiritual world to us. You are teaching us how to dance for Rādhā-Śyāmasundara, how to dress Them in the finest clothes, how to cook for Them, and You are controlling the quality. I saw how You publish Your books – they are breathtaking. Firstly how they look grabs the attention and then later the content. The most recent impression was the altar renovation for me. It was a very detailed presentation and of the best available quality. You were working very hard with Śrīla Govinda Mahārāja to collect the necessary funds to make it happen. And these experiences inspire me to pay more attention to the external expressions of my devotional service.

Please give me your mercy that I can externally and internally serve you in the best possible way, and that I can also develop this Vṛndāvana style.

Your insignificant servant,
Līlā Śuka Dāsa

Loka-bandhu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon örültem tavalyi levelednek, melyben az „életmizsiómra” vonatkozó kérdéseimre válaszoltál. Ennek hatására világosabb lett a kép arról, hogy mit kell tennem.

Amikor arról gondolkodtam, hogyan lépjek előre ezekben, tudatosult bennem, hogy ez egy tényleg hosszú távú tervezés. A *sādhanában* elsősorban a *japám* minőségében törekszem előrelépni, mindig reggel *japázom*, és befejezem egyben a köreit. A másik, hogy az olvasásomon próbálok javítani, ami még nagyon hullámszó, de mégis minden nap olvasok valamennyit. Ezekre koncentrálok, mert úgy érzem ezek a legfontosabbak, a templomi programokra még rendszertelenül járok, de vannak terveim arra vonatkozólag, hogy miképp lépek előre ezekben. A vendégvezetési szolgálattal kapcsolatban megszilárdult bennem, hogy folytatom. Azon belül pedig egy új dolgot próbálok megvalósítani, egy olyan fajta körbevezetést tervezek a kertben, és az állatok körül, amin keresztül az „intelligens tervezettség” lenne a fő üzenet. Ez nagyon kedvemre való, és úgy érzem nagy prédikáló ereje van. Ami a háztartást, a kertet, az állatainkat illeti előbbre léptem abban, hogy egyszerűbben fenn tudjam tartani. Ami viszont számomra lelkesítő volt ezzel kapcsolatban, hogy Kun Andris Prabhu megkeresett, hogy a következő önellátásos könyvben benne lenne a mi kis gazdaságunk. Örülök, hogy végül van valami „lelki” prédikáló jelentősége az önnfentartó törekvéseinknek. Néha olyan vendégeket, akiket az ilyesmi érdekel még hozzánk is elviszem. Ősszel volt egy indiai körbevezetésünk Rajastánban. A leveledben írtad, hogy úgy tudom megmérni a prédikálás sikerét, hogy hányan lesznek komoly *bhakták* annak hatására. Magamtól már azt is sikernek gondoltam volna, hogy

az emberek nagyon pozitívvá váltak a Kṛṣṇa-tudattal kapcsolatban, például többen megjegyezték, hogy tetszik a ti vallásotok, de ami igazán lelkesítő volt a számomra, hogy egy lány konkrétan az út hatására elkezdett *japázn*i és azóta rendszeresen jár a budapesti templomba. A mostani tavaszi utunkra szintén jön, mert felkeltette az érdeklődését Vṛndāvana. A tanácsadói szolgálattal kapcsolatban bizonyos nehézségek miatt elbizonytalanodtam, de miután láttam, hogy a *bhakták* igénylik ezt a fajta törődésemet, azt is tovább folytatom. Nagyon hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy olyan szolgálatokat végezhetek, ami igazán a kedvemre való. Nagyon szépen köszönöm neked is Guru Mahārāja, hogy utat mutatsz ebben.

Szolgád:

Loka-bandhu Dāsa

Lokanātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The scriptures describe the deeds of highly exalted devotees. How their attention is always focused on the desire of the Supreme Person. We are blessed to know such an elevated devotee. The constant preaching, motivating others, establishing centres and communities, giving lectures, writing books, worshipping deities, organizing festivals, helping to solve disciples' problems (the list goes on forever), all that you have achieved in this country during the past 30 years, goes to show that you are the perfect example for us.

All the while I'm struggling with opposing tendencies, there is always hope, because you saved us by giving away the seed

of devotion and instructions how to grow it. Real understanding and appreciation would mean realization without delay. But despite not yet taking advantage, I still hold onto and remember and cherish this most valuable gift that you gave me, and I would like to thank you for it.

Your foolish servant,
Lokanātha Dāsa

Bhakta Lókucza László

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Nagyon lelkesítő volt az inspirálásod a budapesti templomban a Prabhupāda maratonkor. Te vagy a kegyek óceánja. Kegyedből nyilvánult meg Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurānga és Krisna-völgyben a *dhāma*. Nagyon nagy lehetőség a *bhaktáknak* a szolgálatra. Lelki forradalmárok vagyunk és meghódítjuk a Föld bolygót kegyedből. Fejemre helyezem lótuszlábaid porát és így próbálok szolgálni.

Örök szolgád:
Bhakta Lókucza László

Madhumatī Devī Dāsī

Pujya Śrī Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

When my husband left his body I was lost, I had no sense of direction or purpose in life.

For over 56 years I followed my husband very faithfully working hard, raising family, looking after elders of the family, then looking after grandchildren, and in between all that I made time for weekly ladies *bhajana*.

I will never forget the first time I had your *darśana* in 2012, two weeks after my husband died, my daughter Vidyāgatī kindly brought me to your lotus feet for shelter.

Guru Mahārāja what magic did you do?

I was not able to chant more than 4 rounds on my beads due to very painful arthritis in my hands but after having your *darśana* and guidance, I was able to chant 16 rounds of *mahā-mantra* from the next day onwards.

Guru Mahārāja what magic have you done?

I am uneducated but I read *Śrīmad-Bhāgavatam* for more than 2 hours daily in Gujarati and preach a little to other Gujarati ladies at the local temple.

Guru Mahārāja what magic have you done?

I don't understand or speak English but I understand when you speak to me for some reason.

Guru Mahārāja, I am indebted to you for giving me the Holy Name, service to Rādhā-Kṛṣṇa and service to your lotus feet in the final years of my life.

I thank Śrīla Prabhupāda from the bottom of my heart for sending you to rescue me.

Your humble servant, Madhumatī Devī Dāsī

Madhupati Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and You.

On the occasion of your glorious Vyāsa-pūjā celebration, I would like to write about how an invaluable gift New Vraja-dhāma is to all devotees, which you manifested by your pure love of Rādhē-Śyāma.

I am writing this offering in Vṛndāvana which is eternally the holiest place in this universe. I have come here for the second time, after less than two years, and I am saddened by the rapid spread of materialism, by the senseless construction of multi-storey buildings, by the transformation of Kṛṣṇa's home village into a tourist destination, by the overall passionate mood.

I know that Vṛndāvana is eternally Vṛndāvana, but with my conditioned eyes it is increasingly difficult to see through this thickening veil. The more I hear the noise of the traffic, the sound of the horns of the motorised rikshaws instead of the chirping of birds and the mooing of the cows, the more I think about New Vraja-dhāma.

Looking around from the roof of the hotel, my eyes search for the *kuñjas*, the forests, the pastures, the river Yamunā, but I only see half-finished construction-monsters, huge cranes, as if Bakāsura returned to devour the cowherd boys. In the basin of Mother Yamunā the sewage of Delhi is flowing, as if Kāliya had returned to poison the villagers.

I cannot help but compare what I see with what I could see in New Vraja-dhāma: the beautiful trees and bushes, the quietly grazing cows, the devotees who work the fields in goodness instead of chasing profits passionately.

Reciprocating your pure love, Rādhā and her beloved Śyāma came to Hungary to manifest Their pastimes and to inspire

devotees to live a life that is really satisfying, and which leads back to Them at their eternal abode.

Dear Guru Mahārāja,

Thank you for giving us the opportunity to serve Rādhā-Śyāma in an inspiring environment! Thank you for saving us from the pain of seeing Bhauma Vṛndāvana disappearing! Thank you for giving a shining example of pure love of God for us to follow!

Your insignificant servant,
Madhupati Dāsa

Mādhurī Śrī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Papírra vetni gondolatainkat, érzéseinket és azokat gyönyörű, hozzá méltó felajánlássá formálni nem könnyű. Mindebben azonban segítségemre van mindaz, ami kézzelfoghatóan a te odaadásod ékköve. Mindent, ami ma Magyarországon a Kṛṣṇa-tudatot jelenti és hozzá kapcsolódik, azt a te Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa felé végzett mély és szeretetteljes odaadásod, szolgálatod hívta életre, táplálja és tartja fenn. Ez valójában a végtelen és indokolatlan kegyed is valamennyi jelenlegi és jövőbeni *bhakta* felé. Számtalan határon túli *bhaktának* van szorosabb kapcsolata Rādhe-Śyāmához, mely szó szerint határtalan kegy óceánod egyik cseppje.

Minden évben – mindig picit másképp – megtapasztalom ennek a gyönyörű szolgálatodnak, felajánlásodnak a valódi értékét. Vagyis azt, hogy a te fáradságos munkád, erős hited, hitelességed, szereteted, kitartásod eredményeként, a *bhaktákkal* való törődésed jeleként menedéket nyújtottál nekünk az anyagi világ

viharaival szemben. Amit létrehoztál az nem csak egy farm, egy templom egy épület, annál jóval több. Śrīla Prabhupāda vágyát követve általad az anyag transzcendentális helyé vált, mely minden lehetőséget megad ahhoz, hogy az ember elnyerje életének legtökéletesebb célját, hogy visszamenjen Kṛṣṇához. Śrī Vṛndāvana-dhāmában való tartózkodásom alatt felerősödött a hálám és mélyült a megértésem New Vraja-dhāma megjelenéséről és a vele való kapcsolatokról. Végtelen köszönettel tartozom ezért.

Śrīla Prabhupāda hiteles, odaadó követőjeként folyamatosan öntözöd, gondozod az elesett lelkek szívében rejlő odaadó szolgálat magját. A *bhaktákról* visszatükröződő ragyogásodnak meghatott és csodálattal teli szemlélője vagyok. Nagyon inspiráló számomra, hogy éveken, évtizedeken át szépen és egyre szebben végzik szolgálatukat arra törekedve, hogy elégedetté tegyenek téged. A *bhakták* lelki fejlődésének egyik alapja a megfelelő társulás. Paurṇamāsī és Vṛndādevī gondosan elrendeznek mindent, hogy az isteni pár zavartalanul élvezhesse kedvteléseiket. Hasonlóan, azzal, hogy Śrīla Prabhupāda családját kiterjesztetted ebben a kis országban, mindenki számára megteremtetted és elrendezted a megfelelő körülményt a megfelelő társuláshoz. Śrīla Prabhupāda csodának nevezte, hogy a nyugati emberek *bhaktákká* váltak, az ő „fehér elefántjai”. Ő most biztosan nagyon elégedett veled, hiszen te is ilyen csodát hajtasz végre nap, mint nap. Egy igazi lelki tanítómester Kṛṣṇa hiteles képviselője. Az ő áttetsző közegén közvetlenül társulhatunk Kṛṣṇával. A te személyedben ez több aspektusból is megvalósul. Személyes társulásod mellett a podcastot hallgatva és lélegzetelállító könyveid gyönyörű sorait olvasva valóban közelebb érzem magam Kṛṣṇához. Sőt olykor olyan, mintha Śrī Vṛndāvana-dhāma mozgalmas életének közeli szemlélője lennék.

Vande guroḥ śrī-caraṇāravindam!

Jelentéktelen szolgád:
Mādhurī Śrī Devī Dāsī

Mādhurikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāngának!

Vyāsa-pūjā ünnepeden téged imádunk.

Nagyon kegyes vagy mindenkire és igen alázatos. Az Úr Kṛṣṇát képviseled. Nagyon türelmes vagy. Te tisztán és tökéletesen imádod az Urat. Őszinte és tiszta *bhakta (vaiṣṇava)* voltál mindig és most is az vagy.

Nagyon kegyes és megbocsátó vagy, mint Kṛṣṇa.

Szolgád:

Mādhurikā Devī Dāsī

U. i.: Sértéseim, amit elmémben és cselekedeteimben elkövettem, a te szenvedésed egy része. Fohászok hozzád és Kṛṣṇához, bocsássatok meg. Amit megfogadtam, igyekszem betartani. Köszönök mindent!

Madirekṣaṇā Devī Dāsī

Dear Dear Gurudeva,

Please accept my obeisances. All glories to you on your appearance day!

I would like to tell a dream about you:

This wonderful experience was when I visited Turkey last summer, it was really realistic and beautiful. At that time, you were in the holy *dhāma* Māyāpur to rest.

The venue seemed like India, you were walking slowly to me with deep emotions in your eyes what were almost closed shyly. It seemed you did not want to share your feelings with everyone but I realized your tears rolling down your face. When you got there by me you took a glance to me and the situation became evident...you were crying. But those tears were not because of any physical pain or any ordinary reason, I felt the reason came from a higher platform. I felt those tears were the tears of the compassion for those souls who have no love and interest for the Supreme Person, (including me as well).

This scene stuck in my mind and I wondered how was that possible to see you like this and what is the meaning of it? Then a few days later I saw a picture in the internet, it was you and a quote from you, said:

“To the degree that we increase our compassion for the suffering beings around us, to that degree our Kṛṣṇa consciousness is developing.”

Have no words to say anything after this, just to thank you so much to teach and inspire me!

All glories to you dear Gurudeva!

Jaya Rādhe-Śyāma!

Your useless servant,
Madirekṣaṇā Devī Dāsī

Mahā-mantra Devī Dāśī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your Vyāsa-pūjā day.

This year I'm reflecting on how and why New Vraja-dhāma is so successful.

Who is behind this surge of devotion to Rādhe-Śyāma?

Who has instilled in each and every devotee the importance and single minded focus on Rādhe-Śyāma?

They are directly the Lords of Goloka Vṛndāvana descended into the country called Hungary.

Well every country in ISKCON has the potential to be the same.

We all have temples and Deities and the philosophy that the most merciful Śrīla Prabhupāda gave us, and the method to approach and serve the Divine Couple.

But not everywhere is it manifesting in the same way as it is in Hungary, to say the least.

Mostly we are stuck on the level of serving out of duty and obligation or less.

And the result is, many struggling temples and devotees.

You once wrote to me, "We have to continue to make the Deity worship a very nice standard because by Their Lordships *sevā*, the whole temple will prosper and devotees will be happy. Devotees should make Them the centre of their lives."

So, when we see temples struggling and devotees unhappy and discouraged we can understand that we didn't do properly what you said.

YOU are the one who revealed the way to Rādhe-Śyāma's heart and showed us the method of getting there.

YOUR books attract our minds to their Lordships and the desire to serve Them in the proper way, gradually awakens.

YOU are the one responsible for the flood of *prema* and success in Hungary.

I pray for a drop of that in Ireland.

“O Lord may my prayers not go in vain. Thank you for such a spiritual master.”

Your beggar,
Mahā-mantra Devī Dāsī

Mahārānī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Attól a számomra felfoghatatlanul mély vágyadtól inspirálva, hogy minél jobban szolgálj lelki tanítómesteredet, a magyar *yātrā* belevágott a *daiva-varṇāśrama* szisztematikus bevezetésének világraszóló és úttörő kalandjába. Ebben az izgalmas vállalkozásban páratlan lehetőségem nyílt arra, hogy a *varṇāśrama* bevezetésének lépéseit és elméleti háttérét kidolgozni hivatott Varṇāśrama Bizottság (VAD) tagjaként ismét megcsodáljam minden problémát azonnal felfogó és átlátó intelligenciádat, végtelen tanulási potenciádat és határtalan gyűjtőerődet.

A *varṇāśrama* témája, szociológiai képzettségem révén, mindig is közel állt hozzám, és a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola tanáraként is ez az egyik legfontosabb oktatási és kutatási területem. Amikor a *varṇāśrama* bevezetésére vonatkozó döntés megszületett, ahogy neked személyesen már bevallottam, eléggé megijedtem. Tudatában lévén annak, hogy a *varṇāśrama* nem csupán annyit jelent, hogy van négy *varṇa* és négy *āśrama*, ahogy sokan gondolják, hanem az emberi élet minden területét

átszövi, úgy éreztem, hogy a vezetők nem tudják, mire vállalkoznak, azért olyan bátrak és lelkesek a feladattól. Először a VAD-ban sem akartam részt venni, és úgy éreztem, hogy te sem ambicionálsz igazán a tagságomat. A húzódozásom mögött két nagyon konkrét félelem rejtőzött: a *varṇāśrama* nagyon könnyen degradálódik kasztrendszerre a Kali-yugában, és a nők számomra jelenleg sem igazán kielégítő helyzetét pedig súlyosan kockáztatná egy félresikerült *varṇāśrama* kísérlet. Végiggondolva a dolgot azonban rájöttem, hogy akkor van a legnagyobb esélyem részt venni e félelmek beteljesedésének megakadályozásában, ha „tűzközelben” vagyok. Így elvállaltam a VAD tagságot.

Az elmúlt két év alatt, a számos izgalmas szellemi kihívást jelentő közös munkában és gondolkodásban számomra is egyértelművé vált, hogy a *varṇāśrama* újbóli bevezetése nem egy alternatív lehetőség, hanem szükségszerűség, és nem csak a *bhakták* társadalmában, hanem az egész világon, mert a *varṇāśrama* az előre jelzett tízezer éves aranykor alapja és előfeltétele. *Varṇāśrama* nélkül nem létezik fenntarthatóság, fenntarthatóság nélkül pedig nem létezik egy jobb és élhetőbb világ, amit az aranykor ígér, hogy csak a legalapvetőbb összefüggést említsem.

Őszintén szólva, időről időre elhangzanak a VAD gyűléseken olyan kijelentések a nők helyzetével és szerepével kapcsolatban, amelyek miatt kezdeti félelmeim, komoly stresszt okozva nekem, újra aktiválódnak. Egyre jobban hajlok azt gondolni, hogy az én legfontosabb szerepem a VAD-ban éppen az, hogy észre vegyem és „szakmai érvekkel” le is reagáljam az olyan elképzeléseket, amelyek a nőket indokolatlanul hátrányosan érintenék. És mivel mindig számíthatok a szíved legmélyebb zugát is betöltő, határtalan együttérzésedre, amely a nők felé különösen érzékenyen nyilvánul meg, egyre kisebb stresszt okoz betöltenem ezt a szerepet.

Ugyanakkor nem csillapuló ámulatba ejt az, ahogy te ezt a számodra viszonylag új tudományterületet – *varṇāśrama-dharma* mélységében – birtokba veszed. Ahogy nem egy pillanat alatt – mert láthatóan még ennyi idő sem kell hozzá –, hanem azonnal

felfogod a felmerülő problémák lényegét, és előállsz a nem csak a legdühmikusabb, hanem a leginkább praktikusnak látszó megoldással is. Ahogy villámsebessen magadévá teszed e széles tudományterület részleteit, és egyre magabiztosabban veszed észre és alkalmazod azok rendkívül finom összefüggéseit is. Ezt egyetlen, mégoly zseniális *karmī* tudós sem tudná utánad csinálni! Mert erre kizárólag egy tiszta *bhakta*, Kṛṣṇa és a guruja iránti tiszta odaadásból képes! Bárcsak siker koronázná ezt az erőfeszítéset is, és bárcsak hasznos eszköz lehetnék számodra ebben!

Örök szolgád:
Mahārāṇī Devī Dāsī

Bhaktin Mahbube

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Prabhupāda showed the way to Kṛṣṇa by going to West. He taught Kṛṣṇa consciousness to us. I thank Śrīla Prabhupāda every day. If he didn't go to West I wouldn't be aware of Kṛṣṇa in this material world. To get Kṛṣṇa consciousness is the most valuable thing in my life.

To meet with you is the sign to advance in this path. I came to the program when I had a dream of you. Before my spouse Jilber hospitalized I had a dream of you again. When Jilber was very sick and he was in intensive care you came to Goranga Yoga for programs. I was thinking if I could see you. Jilber left the world that Sunday noon time and I immediately ran to the center to see you. You chanted Hare Kṛṣṇa and I was very happy. I got the love of the father from you. I am also very grateful to Nṛsimha

Kṛṣṇa Prabhu and other devotees. They allowed me to serve *prasāda* to the devotees on the occasion of my departed spouse and we all chanted Hare Kṛṣṇa together. I felt myself in a family.

We were all in India together. I again had a chance to see you again in Māyāpur and I was happy about it. I have a problem with speaking English. I pray to Kṛṣṇa to take the obstacles away to advance in spiritual life. I cannot speak to you and it makes me sad. It was very inspiring to do *parikramas*. Our guides explained the pastimes very nicely. I am new in Kṛṣṇa consciousness so don't have so much knowledge. I learnt about history and how some deities self-manifested some thousand years ago, deities in Vṛndāvana, was very astonishing. Their appearance hit me. To see Rādhā-Dāmodara temple where Śrīla Prabhupāda lived many years gave me so much happiness. I took a bath in holy river Gaṅgā and I left a picture of my spouse to the river. I started chanting 16 rounds when I was in Māyāpur and I go on. I learnt how to offer *prasāda* and starting to do that. Knowledge is everything.

There is only Kṛṣṇa in life for me. I am 45 years old and I want to get rid of the boundaries of this material world. When I was a small child I used to wake up early and do namaz and chant the names of Allah. Nobody told me to do that but it was coming from inside. I feel like that now. Will I find the place where I belonged to?

I pray every day that I can learn Kṛṣṇa consciousness and practice it. Will my life span be enough for that? I wish there will be days in the future that I could speak to you. May you have a long life.

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

Your servant,
Bhaktin Mahbube
Istanbul, Turkey

Bhaktá Majláth Péter

Kedves, tiszteletreméltó Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy felajánlhassam hódolatomat Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara előtt, Akik beragyogják *bhaktáik* szívét, és páratlan szépségükkel örökre magukhoz kötik őket.

Úgy érzem sok mindent mondhatnék és írhatnék, de igazából az mind csak rólam szólna. Többen megkértek körülöttem lévők közt, hogy ne hanyagoljam el a levélírást, felajánlást feléd, aminek a határideje éppen holnap lesz. A legnagyobb lökést az adta, hogy a feleségem közölte velem, hogy a gyerekek, és ő is megírta a számodra szánt felajánlást. Erre azt hiszem észbe kaptam.

Most itt ülök, és próbálom kifejezni a köszönetemet, és nem utolsó sorban a hálámat azért, hogy Krisna-völgyben lehetek, és, hogy a gyermekeim egy ilyen nagyszerű közösség és iskola tagjai lehetnek. Olyan lelki élményekre teszünk szert ezen a különleges helyen, amihez hozzá foghatót még soha nem tapasztaltunk. Olyan biztonságot és védelmet érzünk itt, amit eddigi élettapasztalataink során még egyszor sem!

Rādhē-Śyāma annyira gondoskodó és viszonzó, hogy azon kevés és csekély kis szolgálatért cserébe olyan életérzéseket tesz tapasztalhatóvá, hogy ellengethetlenné válik számunkra az Ők és a *bhaktáik* társasága.

Nagyon imádkozom azért, hogy ezt a csodálatos ékkövet mindig megtarthassam, és méltón bánhassak vele.

Ezen dolgokért szeretném valahogyan a hálámat kifejezni! Mert végső soron ezt mind neked köszönhetjük! Hogy eljöttél, és felkerested a *bhaktákat*, akikre mi is rátaláltunk!

Azért is imádkozom, hogy őszintén fejezhessem ki hálámat, és azt kellő módon és időben tehessem meg.

Amit itt most megígérhetek neked, hogy gondoskodó apa, és

férj leszek, és lehetőségem szerint életem végéig segíteni, és élni szeretném a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom *bhaktáinak* szolgálatát!

Tisztelettel és köszönettel:
Bhakta Majláth Péter

Bhaktin Majláth Péterné Reni

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék boldog megjelenési napot kívánni. Bízom benne, hogy még sok-sok születésnapod lesz, amire köszönhetünk.

Az idei év még különlegesebb mert 30 éve, hogy elhoztad Magyarországra a szent nevet.

Idősebb *bhakták* minden nap újabb és újabb állomást mutatnak be. Minden nap kíváncsian várom a történeteket. Nagyon lelkesítőek.

Köszönöm szépen a sok-sok édes *bhajanát*. A leckéidet, amik a nehéz és könnyebb napjaimat megszínésítik, átrendezik, értelemet adnak.

Köszönöm, hogy leköltözhattunk Somogyvámosra, és a gyerekeim a *gurukulába* járhatnak. Végre azt teszem, ami szülőként a kötelességem. Nagy boldogsággal tölt el, hogy itt élhetek. Minden nap imádkozom Rādhe-Śyāmasundarához, hogy mindig tudjak olyan lelkes lenni, mint amikor először jöttem a farmra.

Kérem szépen a kegyed, hogy ne legyen más vágyam csak a *bhaktákat* szolgálni.

Köszönöm a sok kedves *bhaktát*, akik fogadtak és befogadták a családom, a lelki nagy családba.

Örök szolgád: Bhaktin Majláth Péterné Reni

Mākhana-cora Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed csodálatos napján újra alkalmam nyílik arra, hogy mondatokba foglalhassam dicsőségedet!

*he guro jñāna-da-dina-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Eszembe jut a 2010.09.02-án Nava-Vraja-dhāmában, Janma-sthāna szent helyén tartott leckéd, melyben beszéltél arról, hogy Kṛṣṇa összes kedvtelése közül a legcsodálatosabb az, amikor megjelenik ebben az anyagi világban, hogy megmentsen bennünket. Magával hozta az egész lelki világot, társaival együtt, azért, hogy meggyőzzön minket arról, hogy hagyjuk itt ezt a szörnyű anyagi világot. Nagyon csodálatos, ahogyan Kṛṣṇa megnyilvánítja ezt a fajta kegyét. Majd kérted a *bhaktákat*, hogy közösen egy kör *japa* keretében meditáljanak el ezen: „Kṛṣṇa azért jött el, hogy megmentsen engem. Személyesen rám is gondolt: »Őt is meg akarom menteni.«”

Ugyanezen a napon Őszentsége Keśava Bhāratī Dāsa Gosvāmī Mahārāja is tartott egy leckét Nava-vraja-dhāmában a Yamunā folyó partján, amelyben a következőképpen dicsőített téged, illetve a szent *dhāmát*:

„Ennek a varázslatos lelki hangulatnak a célja, amit Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja elrendezett számunkra hosszú évek kemény erőfeszítése árán, és amit most megízlelhetünk; a hely ahova Rādhe és Śyāma eljön az összes barátjkkal együtt, azért van, hogy segítsen bennünket emlékezni rájuk és a kedvteléseikre, illetve, hogy inspiráljon minket arra, hogy szolgáljuk őket. De erre fel kell készülnünk. Csak tiszta szívvel juthatunk el hozzájuk. Nava-Vraja-dhāma azért jött létre, hogy felemeljenek bennünket a tiszta odaadás szintjére és egyben prédikálási módszer is a feltételekhez kötött élőlények számára. Amikor az emberek elolvassák Śrīla Prabhupāda könyveit és eljönnek ide, akkor láthatják mindazt, ami a könyvekben van. Tisztának kell lennünk, ami azt jelenti, hogy figyelünk a részletekre a lelki életünk minden vonatkozásában. Minél inkább így cselekszünk, annál komolyabbakká válunk, és minél komolyabbak vagyunk, akkor Rādhā és Kṛṣṇa illetve Gaurāṅga Mahāprabhu annál több szolgálattal lát el bennünket. Nava-Vraja-dhāma célja, hogy kifejlesszük a lelki személyiségünket. Annyi csodálatos kedvtelés zajlik itt. És Vraja-dhāma azért van, hogy betekintést adjon ezekbe a kedvtelésekbe. De ahhoz, hogy részesei lehessünk ezeknek a csodálatos eseményeknek, meg kell tisztítani az elménket, az érzékeinket és a szívünket. Ez nem egy éjszaka alatt fog megtörténni. És miért nem? Azért, hogy növelje a hálánkat. Ez a legfontosabb dolog: a hála. Esélyünk sincs visszafizetni a lelki tanítómesterünknek, Gaurāṅga Mahāprabhunak, a követőiknek, a társaiknak, Śrīla Prabhupādának, az előző és a jelenlévő ācāryáknak. Nem tudjuk visszafizetni, még akkor sem, ha mindent odaadunk, amink van. De ez az egyetlen dolog, amit tehetünk. Csak adjuk önmagunkat, teljes hálával. Mi megkaptuk Śrīla Prabhupāda és Caitanya Mahāprabhu kegyét, mert látjuk Rādhe-Śyāmát és Govardhana-lālát ebben a bensőséges hangulatban a Yamunān csónakázni.”

Néhány évvel ezelőtt beszéltem arról egy podcastban, amikor Indiában találkoztál egy *bhaktával* aki nagyon hálás volt neked az általad írt könyvekért, amit könnyeivel fejezett ki. Mindezek

után – ahogy tovább mentél – Śrīla Prabhupādán és az isteni *vāñin* meditáltál.

A szentírásaink elmondják, hogy a lelki tanítómester Kṛṣṇa kegyének a megnyilvánulása „*sākṣād-hari*”. Azért jön, hogy segítse a tanítvány lelki fejlődését. Köszönöm, hogy eljöttél Guru Mahārāja. Mint ahogy te is mondtad: „Ez egy nagyon személyes meditáció.” Kṛṣṇa személyesen rám is gondolt, amikor eljött ebbe az anyagi világba és elküldött téged. Most én is ugyanígy érzem magam, mint az a *bhakta*, aki a könnyeivel küszködve háláját fejezte ki neked. Köszönöm mindazt, amit kaptam tőled. Köszönöm, hogy biztosítod számomra, azt, hogy Nava-Vraja-dhāmában élhetek. Köszönöm azt, hogy a *bhakták* társaságában gyakorolhatom a lelki életet, együtt énekelve velük a szent nevet, részt véve a lelki programokon. Köszönöm, hogy megkaphatom Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lenyűgöző *darśanáját* és minden nap ajánlhatok szolgálatot az örömükre. A felsorolás soha véget nem ér. Ahogyan Őszentsége Keśava Bhāratī Mahārāja fogalmazott: „Esélyünk sincs visszafizetni a lelki tanítómesterünknek mindazt, amit kaptunk tőle, még akkor sem, ha mindent odaadunk, amink van. De ez az egyetlen dolog, amit tehetünk: Csak adjuk önmagunkat, teljes hálával.”

Egy idézettel fejezem be a felajánlásomat, amit Őszentsége Śrīla Indradyumna Swami Mahārāja írt Śrīla Prabhupādának a *vyāsa-pūjā* ünnepségére. Mahārāja így ír:

„Óh, Śrīla Prabhupāda, bizonyára megosztod velünk a vereség fájdalmait és a győzelem boldogságát, miközben visszük tovább a missziódat. Kérlek, áldj meg minket bátorsággal, hogy szembe tudjunk nézni az ellenfeleinkkel, az intelligenciával, hogy megfelelő döntéseket hozunk és lelki erővel, hogy eljutassuk az üzeneted az emberekhez. Kegyedből egy napon mi is elérhetjük ezt a tökéletességet.”

Köszönöm Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Mākhana-cora Dāsa

Mana-mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, engedd meg, hogy felajánljam neked tiszteletteljes hódolatot!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Ismét elérkezett az év egyik legfontosabb napja azon szerencsés személyek részére, akik abban az indokolatlan kegyben részesültek, hogy ismerhetnek téged!

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

Képesítetlenségem miatt nekem hetekbe telik, mire sikerül megírnom a *vyāsa-pūjā* felajánlásom. De ez a képesítetlenség mérhetetlen áldás számomra, mert így már január elejétől azon gondolkodok, mit is írjak, és nem is tudom mi lehetne számomra áldásosabb, mint transzcendentális személyedről szóló emlékeimet felidézni, istentesvéreim régebbi felajánlásait olvasni, hogy legalább parányi mértékben megértsem csodálatos személyedet!

Idén 30 éve, hogy először eljöttél Magyarországra prédikálni. Abban a mérhetlen kegyben részesültem, hogy én is 25 éve ismerhetlek. Ez azt jelenti, hogy jelenlegi életem felében ismerhetlek. Nem is tudom megérteni, miért részesülhettem ebben a csodálatos kegyben. Köszönöm neked is, Śrīla Prabhupādának is, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának is!

Kérlek, add áldásaidat rám, amíg itt maradsz ebben a világban, hogy szolgálj Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrīla Prabhupādát, akkor én is maradhassak, és már születésem pillanatától lótusz-lábaid menedékében segíthesselek szolgálatodban.

Jelentéktelen szolgád: Mana-mohana Dāsa

Bhaktin Manduk Szilvia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāngának!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„Amíg valaki arra kényszerül, hogy anyagi testet fogadjon el, annak különféle részeivel és tartozékaival együtt, melyek nem állnak teljesen az irányítása alatt, menedéket kell keresnie feljebbvalóinak, azaz lelki tanítómesterének és a lelki tanítómester elődeinek lótuszlábainál. Az ő kegyükből kiélesítheti a tudás kardját, s az Istenség Legfelsőbb Személyisége kegyének erejével aztán győzze le a korábban említett ellenségeket. A *bhakta* így legyen képes elmerülni saját transzcendentális boldogságában, majd elhagyhatja ezt a testet, és visszanyerheti lelki azonosságát.” /Śrīmad-Bhāgavatam 7. Ének 15. fejezet 45. vers/

A fenti versnek a magyarázatában olvashatjuk, hogy:

„(...) Ez az emberi test egy nagyon értékes hajó, a lelki tanítómester pedig a kapitány, a *guru-karṇadhāram*, aki kormányozza a hajót, amely a tudatlanság óceánját szeli át. Kṛṣṇa tanítása a kedvező szél. Ki kell használnunk ezeket a lehetőségeket, hogy átszeljük a tudatlanság óceánját. A lelki tanítómester a kapitány, ezért nagyon őszintén kell szolgálnunk, hogy kegyéből képesek legyünk elnyerni a Legfelsőbb Úr kegyét. (...)”

2016. május 21-ikén Nṛsimha-caturdaśi fesztivál napján Krisna-völgyben Śrī-guru-carāṇa-āśraya śikṣā-fogadalmat tehettem, mivel elfogadtál engem tanítványodnak. Ez nekem nagyon sokat jelent.

Emlékszem, amikor 2005-ös évben interneten, majd később 2006-os évtől kezdődően személyes találkozásokra is sor került Krisna-völgyben és Budapesten, azóta erős vágyat érzek arra,

hogy minél jobban megismerhesselek, valamint idővel teljesen a tanítványod lehessenek.

• Nekem te vagy a „hiteles lelki tanítómester”. A Kṛṣṇa-tudat és Śrīla Prabhupāda missziója iránti elkötelezettséged, tartásod, lelki kisugárzásod magával ragadott engem, és egyre csak fokozódott bennem.

A *bhakták*, Śrīla Prabhupāda, Kṛṣṇa és a te kegyedből remélem, hogy megbizonyosodik, hogy nem hiába fogadtál el tanítványodnak, tovább és tovább tudok haladni az odaadó szolgálatomban, fejlődni tudok a Kṛṣṇa-tudatban.

2016. július 4-7-ig Krisna-völgyben tartott tanítványi kurzust elvégeztem 100%-os eredménnyel. Abban az évben Rādhāṣṭamī fesztivál napján vettem át a kurzus elvégzését igazoló oklevelet. Köszönöm, hogy adtad a kegyedet, hogy el tudjam végezni a tanítványi kurzust.

2016. december 17-ikén több *bhaktával* együtt voltam Kaposváron könyvet osztani. Nagyon tetszett nekem ez a tapasztalat-szerzés, néhány kisebb könyvet tudtam átadni az embereknek. Bízom abban, hogy idővel többször tudok majd menni könyvet osztani.

Bízom abban, hogy személyed és lelki utasításaid továbbra is ekkora – és idővel még több – inspirációt adnak nekem a *bhakti-yoga* gyakorlása kapcsán.

Szolgád:

Bhaktin Manduk Szilvia

Maṅgala Ānanda Dāsa

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda!

I congratulate you on the day of your appearance!

I'm not a great master of saying sublime speech, probably because I am not exalted myself.

But I clearly understood that there is no better friend than you – my Gurudeva. I convince of this every day, more and more.

Chanting of holy names, farm in Hungary, *saṅkīrtana*, interviews, my initiation, lectures, seminars, personal meetings, letters, spiritual brothers and sisters, skype, books, podcast, second initiation and coming to Marfino – these are the tools through which you inspire me, and Thus you encourage to grow spiritually, preach and set an example to others.

Most recently, His Holiness Bhakti Bhṛṅga Govinda Swami at a meeting of leaders in Almaty said that: “our generation is entering a dangerous zone – the band of death”.

And in this regard, I understand and I realize that once our generation will have to take full responsibility, as, in turn, the students of His Divine Grace Śrīla Prabhupāda took the responsibility, that is, you are Guru Mahārāja and your brothers and sisters!

What most captivates me to you is the humility, consistency, loyalty with which you refer to Śrīla Prabhupāda, your spiritual master, thus showing us how to treat you Śrīla Gurudeva!

Good health to you Guru Mahārāja!

Your servant, unworthy student,
Maṅgala Ānanda Dāsa
City of Aktobe, Kazakhstan

Mani-mālā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Idén megfogadtam, hogy nem hagyom az utolsó pillanatra és időben megírom neked az ajánlást. Nem sikerült. Utolsó nap. Este 10 óra és még mindig nem jönnek szavak a fejembe. Bár szinte minden nap az eszembe volt, de valahogy még sem tudtam leülni a gép elé. Nem akarok mentségeket keresni, hogy miért nem. Lehet, hogy nem vagyok rá képes? Lehet, hogy rossz tanítvány vagyok? Lehet... de törekszem.

Próbáltam végig gondolni az elmúlt egy évet, hogy mi is történt. Mi volt az, ami meghatározó volt a számomra. De most is arra jutottam, ami nekem a legfontosabb az őszinteség és a szeretet. Egymás iránt, irántad, Prabhupāda, Kṛṣṇa és a bhakták iránt. Őszinteség és szeretet nélkül semmi nem működik.

Őszintén kell vágyjunk arra, hogy megtaláljuk azt a gurut akit tudunk odaadással és tiszta szeretettel követni és szolgálni. És ha megtaláltuk, akkor mi vagyunk a legszerencsésebbek. Én megtaláltam! Végtelen hálával tartozom neked. Neked, aki elfogadtál és menedéket adtál. Aki odaadásoddal és példamutatásoddal nap mint nap tanítasz minket. Minden nehézség ellenére is neked mindig a tanítványaid az elsők. Mi...a rossz gyerekek, akik szófogadatlanok és lusták vagyunk. Vajon felnövünk egyszer? Vajon képesek leszünk arra, hogy haza menjünk? Igen, de csak a te segítségével. Ez a 17. éve, hogy itt vagyok...vagyis csak próbálok itt lenni. Annyi minden történt. Sokan jöttek, sokan elmentek, sok minden változott. Én is változtam. Viszont egy dolog van ami nem változott, a szeretetem feléd és a vágy, hogy talán egyszer majd én is felnövök.

Egyre csak öregszem, testem egyre betegebb. Ki tudja, hogy meddig leszek itt. Lehet, hogy fiatal vagyok, de nem tudtom

meddig adtak időt. Te „aranytálcán” nyújtod a lehetőségeket de nekünk nem kell ...mi csak a „papírtányérral” foglalkozunk. Szenvedünk, boldogtalanok vagyunk, de mégsem azt tesszük, amit te mondasz. De meddig?? És miért? Mikor értjük már meg, hogy nincs más lehetőségünk?

Fel kell nőjünk végre! Fel kell nőnöm nekem is. Nem szabad kifogásokat keresnünk. Őszinte szívvel kell szolgálnunk téged és Kṛṣṇát. Csak így van esélyünk.

Talán egyszer képes leszek mindezt megérteni és így élni.

Te annyira kegyes vagy, hogy mindig adsz nekünk egy sokadik utolsó esélyt. Ebben bízom én is ...Kérlek, bocsáss meg minden tévedésem.

Drága Guru Mahārāja!

Szeretnélek köszönteni transzcendentális megjelenésed alkalomból. Számunkra, a tanítványaidnak ez a legszebb nap. Hiszen ez a nap a tied. Ilyenkor minden szeretetünket kimutathatjuk feléd. Bár azt gondolom, hogy minden nap tarthatnánk egy *vyāsa-pūjāt*, de az sem lenne elég, hogy méltóképpen kifejezzük hálánkat neked.

Sokszor képzelem azt, hogy egy virágos réten vagyok. Kora reggel van. A fű harmatos. A harmat cseppek, mint igaz gyöngyök mosolyogva hintáznak a fűszálon. Ezek a gyöngyszemek mi vagyunk, a tanítványaid. Meleg van. Te árnyéket keresve tűző nap előtt a fák közé mész egy kicsit megpiheni. Ahogy a fűre lépsz, harmatcseppek boldogan ficánkolva ugrálnak át a lábadra, kellemesen hűsítve azt. Így ajánlva neked hódolatot, te pedig nekünk menedéket adsz lótuszlábaidnál.

Ennyire egyszerű!

Csak meg kell hódolnunk. Neked, Kṛṣṇának, Śrīla Prabhupādának. Az odaadó szolgálatnak.

Talán még nem késő. Kérlek, engedd, hogy még sokáig harmatcsepp legyek a fűszálon és szolgálhassalak téged.

Jelentéktelen, törekvő szolgálólányod:

Maṇi-mālā Devī Dāsī

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to your blessed appearance day. All glories to the *guru-paramparā*.

It has been 30 years, three decades since you first came to Hungary as a representative of Śrīla Prabhupāda. I have been blessed to have been able to witness as much as I did. It is the 10th of March today as I sit down to write to you. On Nalinī Mātāji's inspiration for the past 10 days I have been digging into my archives, photos, lectures, letters, articles, diaries, so many things indicating that you are an absolutely amazing, extraordinary, out of this world empowered pure hearted, love pervading Vaiṣṇava.

You recently said that I am biased, but the evidence is overwhelming. Kindly accept as this year's offering my attempts to review the history of the Hungarian *yātrā* with a post for each year, 20 more to come as of today. I am astonished as I take into account the miracle that has taken place in this country. The miracle of how you touched the hearts of so many, the miracle of how you bestowed faith in the name, in the process, in the Lord and engaged thousands of people in Śrīla Prabhupāda's mission, the miracle of having brought the *Bhāgavatam* and Gaura and Nitāi, Rādhe and Śyāma and Lāla to this *mleccha* land.

My heartfelt prayer is that you keep me always a part of your miracles forever, be it in this world or in the next.

Your indebted, blessed daughter and servant,
Mañjarī Devī Dāsī

Manjuwālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szeretem ezt az időszakot, ahogy közeledik a megjelenésed napja Guru Mahārāja. Mindig emlékezem arra, milyen sokat köszönhetek neked, de ahogy közeledik a nap egyre erősebb ez a meditáció.

Egy új életet kaptam tőled Guru Mahārāja, egy olyan életet, ahol van lehetőségem kijavítani a hibáimat, egy olyan közösségben élhetek, ahol közös a cél, ahol mindenkitől segítséget kaphatok. Egy olyan élet, ami átmeneti és egy örök kapcsolat kezdete. Mindennap emlékezem szerencsés helyzetemre, és minden másodpercben hálás vagyok neked érte Guru Mahārāja.

Nagyon sok figyelmet, segítséget, bátorítást, tanítást kapok tőled Guru Mahārāja. Alázatosan kérlek továbbra is segítsd a lelki életem.

Örök szolgád:

Manjuwālī Devī Dāsī

Manodhara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Harminc éve, hogy Magyarországra jöttél. Milyen szerencsés vagyok, hogyha a kezdeti időkből nem is, de érkezésed után hét

évvel megismerhettelek! Akkor még gyerek voltam, kiskorú és ha számot vetek az elmúlt huszonhárom, Kṛṣṇa-tudatban töltött évről, hát még mindig gyerek vagyok. Sokszor szomorkodom, arra gondolok, milyen keveset is értem el ennyi év alatt és erre nem vagyok büszke. De egyvalamire nagyon, hogy te a lelki tanítómesterem vagy!

Életem egyik legjobb döntése volt az, mikor megközelítettelek, hogy a követő tanítványod szeretnék lenni. Emlékszem Rāsa-līlával együtt járultunk eléd; persze ott volt még Caitanya Prabhu is. Nagyon kedvesen beszéltél velünk, mint mindig. Hosszasan a lelki tanítómester és a tanítvány kapcsolatáról. Aztán felálltál és sietve készülődöttél az utazáshoz. Lelkesen integettünk neked, mikor az autó elgurult veled, és csak akkor eszméltünk rá, hogy nem is tudjuk, hogy a tanítványaid vagyunk-e vagy sem. Senki, még Caitanya Prabhu sem tudott biztosat mondani. Bevallom, attól a naptól kezdve vibráltam a *praṇāma-mantrádat*. Kétségtelen volt számomra, hogy létrejött közöttünk a lelki kapocs.

Az avatásunk is hasonlóan kalandos volt. Három nappal Rādhāṣṭamī előtt tudtuk meg, hogy Caitanya Prabhu javasolt minket avatásra. Ez 1999-ben volt, akkor épp egy pékségben dolgoztam, és úgy tűnt nem kapok szabadságot, hogy le tudjak utazni Új-Vraja-dhāmába. Persze aztán ez is elrendeződött, és az avatás előtti este meg is érkeztünk Krisna-völgybe. Vittük az új *japánkat* és *kaṇṭhi-mālánkat* a *pūjārība*, ahogy arra Caitanya Prabhu utasított minket. Senki nem ismert minket; emlékszem Mañjarī téged féltve érdeklődött, hogy kik vagyunk és honnan jöttünk. Persze semmit nem tudtunk aludni aznap éjjel. Felváltva hol egyikünk, hol másikunk bizonytalanodott el. Már azon voltunk, hogy szólunk: mi érdemtelenek vagyunk avatást kapni, de azért éjjel mégsem indultunk el keresni valakit, hogy ezt elmondjuk. Aztán 1999. szeptember 18-án, szombaton nagyon szép avatási leckét adtál a templom előtt. Megkaptuk a neveinket, de a *japáinkat* csak este, mert túl későn jutottak el hozzád. Milyen bensőséges pillanatok voltak azok, ahogy veled együtt vibráltuk a *mahā-mantrát*, mikor átvettük a *japánkat*. Én a nevemet is csak

akkor tudtam meg, mert az avatáskor nem értettük pontosan. Beszéltél a nevem jelentéséről és a kapcsolatunk természetéről is. Máig elevenen élő pillanatok voltak ezek.

Kedves Guru Mahārāja, tőled mindig csak kapok és ennyi év távlatából mit tudok felajánlani neked? Szomorú számvetés. Drága Guru Mahārāja, azért imádkozom, hogy évtizedek múltán is itt legyek, és ha utolsóként is, de szorítsam lótuusz lábodat.

Isten éltesse Guru Mahārāja!

Örökké a szolgálatodra vágyva maradok szolgád:
Manodhara Devī Dāsī

Manorāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Minden évben a Dīvālī vacsorakor összegyűlnek az egyház prominens szimpatizánsai. Ekkor megköszönjük a segítségüket, támogatásukat, kulturálisan szórakoztatjuk őket, majd finom *prasādával* megettetjük a vendégeket.

Minden évben a te előadásod az, ami valamilyen érdekes témát dolgoz fel. Emlékszem ezekre még korábról, amikor még a szervezési részekben is benne voltam. Illetve most másokon keresztül kapok visszajelzést, hogy mennyire lelkesen készülsz ezekre.

Idén azt a témát vetted elő, hogy mennyire tudományos a valóság, és mennyire tudománytalan a tudomány, az evolúció, stb. Ez az egyik olyan témád, amihez gyakran visszanyúlsz és a prédikálásod során többször tartottál *bhaktákkal* és nem *bhaktákkal* is vitákat ebben a témában. Ilyenkor felveszed a határozott, de

mégis befogadhatóan finom prédikátor szerepét. Nagyon tudományosan és eltökélten véded Kṛṣṇa értékrendjét, egy olyan világban, ahol csak vak hittel és befogadással fogadja mindenki a tudomány alap téziseit. De te a kényelmes álláspont helyett felvázolod a logikus magyarázatot, érveket. Az ember ilyenkor már maximum csak dacból ellenkezik, hiszen akkor fel kellene adni az addig megszokott álláspontját, és elfogadni azt, hogy Kṛṣṇa a legfelsőbb irányító.

PR tudatos/óvatos *bhaktákként* ilyenkor felmerül a kérdés, hogy egy ilyen estén mennyire erős ez a prédikálási stílus, és nem riasztjuk-e el ezeket az embereket.

De ezzel is nagyon szép példát mutatsz, hogy még ilyen alkalmakkor sem szabad elrejtenuk és félnuik képviselni a filozófiánkat, kultúránkat. És ahogy ültem a vendégek között, láttam, hogy a fejükben, elméjükben, de legfőképpen a szívükben is befogadóak az ilyen témákra, és szívesen hallgatják ezeket. És talán, mint vallásos emberektől, a szent emberektől el is várják azt, hogy ezekre emlékeztessék őket, szívesen hallgatják a „misét”.

Azon is jót mosolyogtam, hogy az amerikai nagykövet ugyan késett, de pont úgy érkezett, hogy mindezt végighallgathatta.

Köszönöm a lehetőséget, hogy folytathatom a szolgálatomat. Köszönöm, hogy az ilyen példákön át erősítéd a hitem, hogy én is képviselni tudjam Kṛṣṇát mások előtt, hogy meg tudjam osztani ezt a kiváló tudást a nyitott emberekkel.

Jelentéktelen szolgád:
Manorāma Dāsa

Mantramālā Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

Please accept my best wishes for your Vyāsa-pūjā. I wish you passed the day in good health, without any pain or inconvenience. And the next day, the day after, the week, the month, the year...

Maṇi-mālā Devī Dāsī is playing one of your *bhajan*s at the shop. It is so inspirational. It makes me aware of your presence. Thank you, Maṇi-mālā Devī Dāsī. Let me be as conscious of you as possible.

I am writing to You.

All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to ISKCON's spiritual teachers. All glories to you, Guru Mahārāja. All glories, all glories, all glories to your exceptional efforts for our spiritual advancement.

One such effort was your ongoing support during the book marathon, initially via your Viber messages. The one we received on 05-12-2016 was a special one requiring yet another effort from you. Allow me to quote:

“Dear devotees. It's my last day in Māyāpur. I will go to see Pañca-tattva and put in a special prayer to Them for Them to inspire, protect and empower you. So, if all of a sudden you feel a super burst of bliss, energy and ability, then we will know my prayer worked. Tomorrow I go to Kolkata and Wednesday I will be in Budapest in time to see you all – I hope. Whatever separation I will feel from Māyāpur will be made up by being with the book distributors. Śrīla Prabhupāda *kī-jaya!!!*”

Wow.

As far as I was concerned I did not think that I would experience any “super burst of bliss” because I have not been at the

height of my Kṛṣṇa consciousness, to say it mildly. I am not entitled to such an experience.

The days went by. My system that I have to give the previous day's collection (heavy coins changed to notes) to Taraṅgiṇī Mātājī in the street kept me going out and joining her at the Bazilika. I forgot about your prayer for us.

Around 9pm one night, having finished *saṅkīrtana*, I started to walk toward Vraja-lokas who were waiting for me somewhere in the middle of the Bazilika square. The tents of the Christmas market did not allow me to see them.

As usual, I looked upon the main tower of the shining Bazilika in a thanking mood. And right there and then... a “super burst of bliss” ran over me: I felt utmost love-gratitude-appreciation for Devāmṛta Mahārāja. It was a special, immense, once-in-a-lifetime kind of feeling and also a very instructive one. It was a beacon.

I did not indulge in the feeling but shrugged it off and started to walk swiftly because the team of devotees were waiting for me. We walked to Deák tér together and said goodbye – Hare Kṛṣṇa – to each other there. As such I was alone and recalled the experience, thinking, “This is my aim. I should aim to feel like this towards the spiritual master. Always, no matter what. Drop the grudges. If you cannot do that immediately, then remember this feeling. Cultivate it.”

Guru Mahārāja, thank you for giving me this most important experience. Your prayer worked “big time” for my spiritual advancement.

Please kindly say a prayer that I never forget this incident and that I take advantage of its teachings. I need to become humble but I am unable to.

Thanking you very much,

Your aspiring servant,
Mantramālā Dāsī

Mathurésvarī Devī Dāsī

Kedves Gurudevám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kṛṣṇa élteszen megjelenésed kedvező napján! Megtiszteltetés számomra, hogy újra dicsőíthetlek és kimutathatom szeretetemet és hálámat feléd. Nem érzem, hogy erre képes vagyok, kérlek bocsásd meg kezdetleges próbálkozásomat.

A tavalyi évben ünnepelhettük az ISKCON bejegyzésének 50. évfordulóját. Az idén is van minek örülnünk, mert 30 év telt el mióta Magyarországra érkeztél. Akkor én még nem is éltem. Igazán nagy szerencsénk van, hogy az Úr elküldött ide a *hūṇák* földjére, hogy kirángasd a feltételekhez kötött élőlényeket az anyagi lét karmai közül. Tudom ez nem kis fáradozásodba telt, és ezért a lehetőségért, amit megkaptunk tőled ezáltal, nagyon hálás vagyok neked.

Nekem az, amikor személyesen rám találtál ahhoz hasonlít, mint amikor a sivatagban bolyongó, szomjúságába beleőrült ember inni kap. Az a víz, amit tőled kapok azonban nem közönséges, a boldogság óceánjából származik, amelyet réges-régen hátrahagytam. Te szoros kapcsolatban állsz a forrással, az óceánnal, ebből nyered az áldást, és minden erőddel záporozod ezt rám. A víznek amellyel táplálsz, felbecsülhetetlen értéke van, de olyan kedves vagy, hogy nem kérsz cserébe semmit, csak annyit, hogy higgyek az erejében.

Noha van, hogy megzavar egy-egy dilibáb látványa, mindig adsz erőt, hogy tovább haladjak az úton, vissza az óceánhoz, ahova jól ismered a legrövidebb utat. Ahhoz, hogy követni tudjalak ezen az úton, erőt adsz *kīrtanáiddal*, amik mindig meggyógyítják a szívemet ha elcsüggedek. Mikor hallgatlak, mindig vágyakozom arra, hogy én is ilyen odaadással tudjak fordulni a szent névhez. Erőt adsz csodálatos könyveiddel, amik magasztosak,

gyönyörűek, és ablakot nyitnak számomra a lelki birodalomba. Erőt adsz leckéiddel és személyes utasításaiddal, amik mindig kijelölik az irányt az életemben. Ezek a nektárcseppek alkotják ezt a szomjoltó vizet, és ez az egyetlen dolog, aminek értéke van az anyagi létezés kietlen sivatagában. Néha csendes zápor-ként érkezik, néha tomboló vihar, mint például egy *saṅkirtana* maraton, de mindig mindenkinek jut belőle. Kifogyhatatlan.

Amikor ezt a sivatagban szomjazó lelket, engem, örökbefogadtál, kaptam tőled egy egész családot is. Itt vagy te, mint apukám, aki rajtam tartod könyörületességtől csillogó lótuszpillantásod, és egyre csak arra csábítasz, hogy adjam fel a délibábok kergetését és fogadjam el végre örök helyzetemet. Itt van Rādhā-Śyāma, Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurānga, a Nekik végzett tiszta szolgálat, kegyedből életem legfőbb célja lett. Megkaptam a *bhakták* társaságát, akik mindig az egyenes úton tartanak. Menedéket adnak, és segítenek jó emberré, jó *bhaktá*vá válni. Megmutatják, hogyan kell téged, és Kṛṣṇát szeretni. Ezeken kívül kapok tőled csodálatos szolgálatokat, így gyakorolhatom az önzetlenséget, az alázatot, és megannyi értékes tulajdonságot. Nagyon hálás vagyok mindezekért.

Drága Gurudeva, 30 év alatt körénk építetted a lelki világot, nekem pedig csak annyi a dolgom, hogy megtanuljak élni benne. Nem kis feladat ez, de te mindig velem vagy, és segítesz, akár távol töltöd az időt, akár személyesen lehet részem társaságodban. Mi lehetne ennél nagyobb ajándék?

Bárcsak képessé válnék meghálálni mindezeket neked. Viszont nem tudok mást tenni, megint csak téged kérlek, hogy add a kegyed, hogy valaha képes legyek erre.

Köszönök neked mindent!

Törekvő szolgád:
Mathureśvarī Devī Dāsī

Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni lótuszlábadnak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviṣeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Legkedvezőbb megjelenési napod alkalmából kérlek, fogadd felajánlásomat.

Annak teljes tudatában, hogy minden szavam be van szennyezve anyagi tudatommal és csakis tökéletlent tudok ajánlani neked.

Minden nap élvezve azt a páratlanul kivételes helyzetet, hogy ennek a boldog mozgalomnak részeseként élhetek, túl könnyű elfelejtenem, mit jelent *bhaktának* lenni, hacsak nem vagyok minden pillanatban nagyon óvatos. Sajnos nem mindig vagyok tudatában annak, hogy milyen ritka és különleges helyzetben vagyok.

Túlságosan könnyelműen behódolok az anyagi energia csábításainak, mert az elmém és az érzékeim folyton becsapnak.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* elmondja:

*muktānām api siddhānām nārāyaṇa-parāyaṇaḥ
sudurlabhaḥ praśāntātmā koṭiṣu api mahā-mune*

„Óh, nagy bölcs! A felszabadult és a felszabadulásról tökéletes tudással rendelkező lelkek milliárdjai közül talán egy akad, aki

az Úr Nārāyaṇa, Kṛṣṇa bhaktája. Az ilyen teljesen békés bhakta rendkívül ritka.” (Śrīmad-Bhāgavatam 6.14.5)

Egy másik versben is megvilágítja, mit jelent bhaktának lenni és mik a főbb tulajdonságai egy ilyen személynek:

*nārāyaṇa-parāḥ sarve na kutaścana bibhyati
svargāpavarga-narakeṣu api tulyārtha-darśinaḥ*

„Egy tiszta bhakta, aki kizárólag az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Nārāyaṇa odaadó szolgálatát végzi, semmilyen élethelyzettől nem riad vissza. Számára a mennyei bolygók, a felszabadulás és a pokoli bolygók nem különböznek egymástól, mert egyedül az Úr szolgálata érdekli őt.” (Śrīmad-Bhāgavatam 6.17.28)

A szentírásokból tudjuk és te sokszor elmagyarázod nekünk, hogy egy bhakta szeretete akkor tiszta, hogyha még akkor is hűséges marad, ha minden oka meglenne, hogy felszámolja a kapcsolatát az Úrral. Ez a tiszta szeretet ösztönzi a bhaktát arra, hogy teljes lényével meghódoljon. Az ilyen odaadás megértése túl van az anyagi logika határain, ezért anyagi tudatban felfoghatatlan.

Amikor 2008. májusában elfogadtál tanítványodnak, az iṣṭa-goṣṭhīn mély tanítást kaptunk tőled, mit jelent a lelki tanítómessterrel és Kṛṣṇával való kapcsolat. Elmagyaráztad, hogy az avatás egy érett állapota ennek a kapcsolatnak. És, hogy akkor avatott valaki, amikor teljesen meghódolt. Figyelmeztettél minket, hogy az avatás nem egy ceremónia, hanem azt jelenti, hogy valami történik a szívben. Én akkor megértettem, hogy valójában még nagyon távol állok ettől az állapottól és ennek tudatában nem volna felelős döntés részemről avatást fogadni el.

Ennek ellenére az azóta eltelt 9 év folyamán mindig úgy érzéltem, hogy te folyamatosan adod a lehetőséget, hogy tisztítsam a szívemet; formális avatás nélkül és minden feltétel nélkül adod a kegyet, a tanítást és a menedéket, már amennyiben én hajlandó és képes vagyok mindezt elfogadni.

Te mindig hívsz és én sajnos olyan sokszor nem megyek. Azok után, hogy Kṛṣṇát cserben hagytam, még azok után is tovább

folytatom ezt az ostoba mentalitást, hogy te ajánlottad, hogy segítesz visszamenni.

Te soha nem hánytorgattad fel nekem ezeket a hibákat, soha nem vontad vissza a bizalmadat tőlem, annak ellenére, hogy még semmit nem bizonyítottam az ígéreteimből.

Azzal, hogy Kṛṣṇáért és miéértünk, értem is vállalod ezt a küldetést, mindennél jobban megmutattad, milyen az a szeretet, ami szavakkal le nem írható.

Én örült még mindig nem adtam önként a teljes lételemet, csak várok a csodára, ami már régen itt van körülöttem.

Határtalanul kegyes vagy, hogy te eljössz azokért, akik bújkálnak szégyenükben. És azokért, akik már semmit nem remélnek, és akiknek már nincs hova és mibe menekülniük. És akik már eltemették az álmaikat.

Köszönöm, hogy mindig velem vagy a szent névben!

Úgy szeretném megtudni, milyen apró része vagyok a nagy egésznek. Mindent kipróbáltam már, csak azt nem tudom, milyen érzés, ha az vagyok, aki valójában vagyok.

Időközben már két gyermekért is felelősséget vállaltam, akiknek nekem kell megtanítanom, mi a kötelesség és a felelősség, mit jelent komolynak és szilárdnak lenni.

Szeretnék bátor és erős lenni, mint te.

Szeretnék sokkal határozottabb és egyenesebb lenni, hogy mindig tudjam képviselni azt, ami a kötelességem.

Szeretnék készen állni, hogy befogadjam a kegyet, amit szüntelenül árasztasz, bármiféle feltétel nélkül.

Általában a *bhajanáid*, *kīrtanáid* vezetnek át a nehéz időkben, olyankor úgy érzem, belőlük lélegzem. De sajnos sokszor nem jutok el odáig, hogy lótuszlábadnál menedéket vegyek. Ahogy valahol olvastam: „Néha nehéz lélegezni még akkor is, ha a legtisztább levegő vesz körül.”

Saját szennyezettségemtől nem kapok levegőt.

Az a helyzet, hogy jelenleg függő személyiség vagyok, bármit képes vagyok visszaélészerűen használni. Nagyon-nagyon nehezen tudok mértéket tartani.

Nem lehet készpénznek venni az ígéreteimet. Nem tudom megtartani azokat, még akkor sem, ha komolyan gondolom, amikor megteszem. Hiszen saját magamat is megcsalom. Az ígéretés a módszerem arra, hogy elodázzam a fájdalmat.

Annyira szeretném elkerülni, hogy bármi is fájjon, hogy állandóan menekülök. Nincs nyugalmam. Menekülök éjjel és nappal. Nagyon elfáradtam és annyira nehéz a szívem.

Semmit nem akarok ígérni most neked, mert nem tudok garanciát vállalni arra, hogy meg fogom tartani az ígéreteimet. Nincs semmim, amit fel tudok ajánlani neked. Üres kézzel jövök és csak annyit tudok tenni, hogy újra és újra kimondom, szükségem van a segítségedre.

Kérlek, ne hagyj, hogy örökre itt bolyongjak ebben a hideg és barátságtalan párhuzamos univerzumban.

Kérlek, ne mondj le rólam.

Kérlek, bocsásd meg, hogy ilyen sok bűnt követek el még azután is, hogy már annyi tiszta lapot kértem.

Lassan tanulok, gyorsan felejték. Elfelejttem, amire emlékezni akarok és emlékszem arra, amit el akarok felejtetni.

Köszönöm neked, hogy te mindig emlékeztetsz, ki vagyok és mivel tartozom.

Bárcsak egyszer végre megtanulnám a leckét. Kṛṣṇa a nap minden percében kegyesen tanít, de a hamis énem legtöbbször megakadályozza, hogy tanuljak.

Bárcsak minden pillanatban képes lennék Kṛṣṇa mellett hitet tenni.

Bárcsak akarnám minden helyzetben Őt választani.

Habár tele vagyok bűnösnel bűnösebb anyagi vágyakkal, vágyom a tisztaságra. Csábít *māyā* és én sokszor meg sem próbálok ellenállni, mindig elhiszem, hogy így lesz jó és valódi. A lélek egy izgalmas kalandra vágyik és nehéz megkülönböztetni az illúziót a valóságtól. Szükségem van arra, hogy önazonosnak érezhessem magamat mindvégig, amíg haladok a folyamatban, de az önazonosságom most még hamis egó, ezért félek feladni azt. Talán attól az ismeretlen élettől is félek, amelyben csak a

kötelességeket végzem és nem keresek önös élvezetet. De egyre többször tudom, hogy a szívem csak akkor nyugszik meg, ha egyszer elérem, hogy csak énekeljem a szent nevet és semmi ne tudjon kizökkenteni. Mint a lamantin a parton, aki csak fekszik és énekel. Még az sem zavarja, hogy kihalófélben van.

Köszönöm, hogy te eljöttél és eljössz értem is, segítesz és soha nem hagysz cserben.

Olyan vagy nekem, mint a világítótorony, amely mindig bizton áll és világít.

Köszönöm, hogy tanítasz, hogy megtanuljak felelősséget vállalni a tetteimért.

Csodálatos és felfoghatatlanul lenyűgöző az a ragyogó tisztaság, amit te mutatsz.

Köszönöm, hogy elkezdtél a *varṇāśramáról* tanítani bennünket.

Mérhetetlen nagy segítség, hogy beszélsz az anyagi helyzetünkre vonatkozó jogokról és kötelességekről, az anyagi életünk alapjairól.

Köszönöm szépen, hogy mindig foglalkozol a *gṛhastha* élet problémáival, beszélsz házasságról, gyereknevelésről, oktatási rendszerről, sőt lefoglalsz *bhaktákat* a *gurukula* működtetésében. Nagyon köszönöm, hogy gondoskodsz mindenről. Bele se merek gondolni, mi lenne velünk, ha mindez nem lenne.

Hatalmas adósságban vagyok veled szemben. Nincs semmim, csak a szabad akaratom.

A szentírások elmagyarázzák és te is sokszor tanítod, hogy a szabad akarat a lélek egyetlen tulajdona. Attól függően, hogy mire használja, Kṛṣṇa különféle lehetőségeket teremt számára. És bár minden Kṛṣṇától származik, minden az Ő energiája, semmi sem független Tőle, mégsem befolyásolja, hogyan él az élőlény a szabad akaratával. Kṛṣṇa adja a lelki világbeli tudással teljes, örök kapcsolatok boldogságát, de a felejtés lehetőségét is, és az anyagi világbeli független élvező szerepét. A *jīva* mindezt Tőle kapja, még akkor is, ha ezt nem ismeri el. Az Úr nem szól bele az élőlény szabad akaratába, mert a valódi szeretet csak szabad akaraton alapulhat.

Kṛṣṇa türelmesen várja, hogy a *jīva* ilyen szeretetet mutasson ismét felé. Ez az Ő leghőbb vágya, hiszen Ő még akkor is teljes szívéből szeret, amikor a *bhaktái* elfordulnak Tőle.

Te az ilyen bűnös csalókat az Úr tiszta *bhaktáivá* változtatod, akik a jó tulajdonságaiktól ragyognak.

Csak az Úr tiszta *bhaktája* kap az Úrtól felhatalmazást, csak Ő képes erre, az Úr iránt érzett szerető odaadásával.

Szavakkal elmondhatatlan, milyen rendkívül szerencsések vagyunk már pusztán azzal is, hogy kapcsolatban lehetünk veled.

Nem lehet elégszer megköszönni, hogy végtelen türelemmel vársz ránk és soha nem vonod vissza ezt a kapcsolatot.

Kérlek, bár nem vagyok rá méltó, és semmivel nem szolgáltam rá, segítsd növelni odaadásomat, és kifejleszteni Kṛṣṇa iránt érzett szeretetemet.

Kérlek, záporozd rám kegyedet, hogy egy nap én is tiszta *bhakta* legyek és tökéletes missziód tökéletes szolgálja.

Kérlek, engedd, hogy megkapaszkodhassak lótu-szlábadban, és én megtanulom, hogy mit jelent: „mindig” és „örökre”.

Jelentéktelen szolgáló:

Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix

Budapest

Medhya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Sok-sok szeretettel köszöntelek a megjelenési napodon, ami egy tanítvány legszebb ünnepe.

Idén 30 éve, hogy nadrágban és parókában eljöttél először Magyarországra. Akkor én még kisiskolás voltam, és még csak

nem is sejtettem mekkora szerencse fogja érni Magyarországot,
és köztük engem is.

*pr̥thivīte āche yata nagarādi grāma
sarvatra pracāra haibe mora nāma*

„Az Úr Caitanya *bhaktáinak* a világon minden faluban és városban hirdetniük kell a Kṛṣṇa-tudatot.” (Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 16.64 magyarázat)

A te szeretett lelki tanítómestered misszióját követve jöttél. Igazából fel sem fogom, ami történt. Valami csoda, valami különleges kegy, ami megérintette Magyarország földjét. Ez csakis a te könnyөрülettől túlcserduló szíveden keresztül történhetett.

*tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam
kavibhir īditaṁ kalmaṣāpaham
śravaṇa-maṅgalaṁ śrīmad ātataṁ
bhuvī gṛṇanti ye bhūri-dā janāḥ*

„Szavaid nektárja és a cselekedeteidet elmesélő történetek az életet jelentik azok számára, akik szenvednek ebben az anyagi világban. Ezek az elbeszélések, melyeket tanult bölcsek adnak tovább, megsemmisítik a bűnök visszahatásait, s azt, aki hallja őket, a legnagyobb szerencsével áldják meg. Szerte a világon mesélik őket, s teli vannak lelki erővel. Akik Isten üzenetét hirdetik, bizony végtelenül nagylelkűek.” (Śrīmad-Bhāgavatam 10.31.9)

Eljöttél és nem hoztál magaddal semmit, csak a vágyat, hogy Kṛṣṇát szolgálhasd. Úgy táncoltál fáradhatatlanul, ahogy Kṛṣṇa kérte tőled. Egyik embertől a másikig, a szívedben Rādhē-Śyāmával, az ajkadon pedig a fuvola hangjával.

Ez a mi jó szerencsénk, az életünk és a mindenünk, a fuvola hangja, a lelki tanítómester transzcendentális hangvibrációja, ami által mi is kapcsolódhatunk Rādhē-Śyāmához, és mi is megtanulhatunk táncolni Rādhē-Śyāma örömére, hogy ez a könnyөрület és kegy minden lélekhez elérjen.

Egy karácsonyi maraton alkalmával, egy sms-ben elmesélted nekünk, hogy 1989 végén, amikor Magyarországra jöttél és felkészítetted a *bhaktákat* az első karácsonyi maratonjukra, volt egy nagyon életszerű álmod, amit most a te szavaiddal írok le:

„Az álmomban az Úr Balarāmával voltam, aki így szólt hozzám: »Menjünk, nézzük meg, mit csinál Kṛṣṇa!« Egy nagyon gazdagon díszített szobába mentünk, ahol Kṛṣṇa egy gyönyörű ágyon pihent. Balarāma leült Kṛṣṇa mellé és felébresztette. Kṛṣṇa felült és az ágy szélére ült úgy, hogy a lótuszlába a földet érte. Tehénpásztornak volt öltözve. Az álmomban *daṇḍavat*ot ajánlottam Neki és közben imákat mondtam, aztán feltérdeltem és néztem Kṛṣṇát, aki pontosan olyan volt, mint a mi Śyāmánk. Rám mutatott a mutatójával. Mosolygott, de közben szigorú is volt, hogy nyomatékossítsa szavait. Azt mondta: »Fordítsd le és terjeszd a Rólam szóló könyveket. Ez jobb imádat lesz, mint az imák felajánlása. Ez az egy tevékenység elég lesz ahhoz, hogy hatására Magyarországon minden más terv valóra váljon és minden fennmaradjon.«”

Elgondolkoztam... minden más terv is. De régen volt 1989. És azóta mennyi minden történt. Sok vidám *harināma*, a mindent elsöprő prédikáló programok, a hangulatos *pāda-yātrāk*, a fáradhatatlan könyvosztások, a lelkes maratonok, a csodálatos budapesti templom, a gyönyörű Krisna-völgy, Rādhe-Śyāma misztikus eljövetele és imádata, a felemelő szent helyek... stb... stb... Mindig minden bővül, szépül, terjeszkedik, és ennek egy oka van, az a szeretet, mert a szeretet cselekvést jelent. A szeretet legnagyobb tudósa pedig te vagy kedves Guru Mahārāja. A szereteted illatos virágaival elvarázsoltad egész Magyarországot. Mi pedig boldogan töltekezünk a sok-sok virág illatával. De van egy különös virág, amit kaptunk tőled. Ez a virág különösen illatos, mindig ragyogó, sok-sok színben csillogó, valós és léletteli. És ha foglalkozunk vele és beszélünk róla, akkor egyre több és több bimbót hoz, egyre illatosabb és egyre tündöklőbb lesz. Ennek a virágnak a neve: *Nava-vraja-mahimā*. Köszönjük szépen kedves Guru Mahārāja.

Egyszer álmomban kérdezted Rādhā-kuṇḍa Mātājītól:

– Tudod, mi a legfontosabb?

– Hogy megértsük, hogy nem ez a test vagyunk! – válaszolta Rādhā-kuṇḍa mami.

Te pedig azt mondtad:

– Igen, de még ennél is fontosabb, hogy az elménket mindig Rādhe-Śyāmára rögzítsük.

Ez a te különleges, önzetlen kegyed. Mindenkit Kṛṣṇa családjához szeretnél kapcsolni és mindent meg is teszel értünk. Értünk és másokért is.

Én csak egy porszem vagyok az úton, ide-oda fúj a szél, de a hálám virágait ajánlva kérlek, add a kegyed, hogy valahogy én is segíthessek az álmod valóra váltásában.

Legkegyesebb és legkedvesebb Guru Mahārāja *kī-jaaaaya!*

Jelentéktelen szolgád:

Medhya Devī Dāsī

Bhakta Medveggy Gergely

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának, Gaura-Nitāinak és Rādhe-Śyāmának!

Újfent szeretném megköszönni, hogy megjelentél ezen az anyagi világon, azon belül kicsiny kis országunkban, és gyönyörűen végzed az odaadó szolgálatodat. Kegyedből lehetek még mindig itt a *bhakták* társaságában.

Leckéid és *bhajanáid* mindig feltöltenek és lelkesítenek, hogy magam is végezzem a szolgálatomat. Örülök, hogy idősebb

tanítványaid közelében lehetek, mert rajtuk keresztül társulok veled, és szolgálak téged. Tanítványaid, istentestvéreim mindig tanításban és útmutatásban részesítenek, hogy oly módon járjam a lelki utat, ahogy azt te szeretnéd. Minduntalan megemlítik, hogy te mit és, hogyan szeretsz, mit és, hogyan kell tenni.

A *guru-paramparā* megnyilvánul általad az életemben, és így nem veszek el. Csak kapaszkodom ebbe a lelki szálba és biztonságban érzem magam. Köszönöm neked ezt a kivételes és nagyszerű menedéket, amit megteremtettél.

Jómagam a jógaoktatáson keresztül tudok a legtöbbet prédikálni. Ezen a módon keresztül rengeteg emberhez el lehet juttatni a lelki kultúrát, és azon belül a Kṛṣṇa-tudatot. Nagyon sok személy átalakulásának lehettem tanúja, ahogyan egy húsevő materialistából hívő *bhaktává* váltak. Számomra ezek az átváltozások a legnagyobb csodák, és leginkább lelkesítenek. Köszönöm, hogy te pedig minket alakítasz át, hogy rossz tanítványokból jó tanítványok legyünk. Köszönöm a tudásod és a kegyed, amit átadsz nekünk, amit aztán továbbadhatunk. Hálás vagyok!

Imádkozom, hogy minél tovább velünk lehess, és részesülhessünk személyed áldásaiban. Imádkozom azért is, hogy mindig egészséges és életerős légy, hisz tudom a szolgálathoz ez elengedhetetlen.

Hare Kṛṣṇa!

Maradok szolgálatodban, jelentéktelen tanítványod:
Bhakta Medvegy Gergely

Meghamañjarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Én csak szeretném megköszönni neked, hogy itt lehetek a Kṛṣṇa-tudatban, a *bhakták* társaságában és végezhetem a szolgálatomat. Szeretnék mindig itt maradni és szolgálni téged és a *bhaktákat*, még ha csekély módon is teszem ezt. Mikor jöttem a Kṛṣṇa-tudatba, Jaya Hari Prabhu azt mondta egyszer nekem: „Soha ne hagyd abba, soha! Nem lehet előtted semmi akadály!” Akkor még nem is értettem, miért mondja ezt, nem gondoltam, hogy lesznek akadályok vagy nehézségek. Sajnos csökkent a gyakorlatom intenzitása, de soha nem szeretném abbahagyni. Köszönök minden szeretetet és segítséget, amit nyújtasz nekem és természetesen mindenki másnak is! Köszönöm, köszönöm, köszönöm!!!

Jelentéktelen szolgád:
Meghamañjarī Devī Dāsī

Bhakta Meiszterics Norbert

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Csak „nem hivatalosan” vagyok a tanítványod, olyan értelemben, hogy megannyi tanításodat, leckédet, fesztivált csodálhattam meg. Megismerhettem néhány kiváló tanítványodat, *bhaktádat*.

Egyszer még meg is szólítottalak, a templom folyosóján, és kedvesen beszélgettél is velem. Ezt a napot „ereklyeként” őrzöm az emlékezetemben. Minél inkább „beljebb” kerülök a tudás művelése által a Kṛṣṇa-tudatba, annál kevésbé értem, hogy, hogyan lehet enélkül élni.

Mikor először álltam neki az írásnak, megfordult a fejemben, hogy csak egy szót írok, „KÖSZÖNÖM”, de sajnos nem fejezte volna ki azt amit irántad, életműved, önfeláldozásod miatt érzek.

Kedves Mahārāja, biztonságban érzem magam melletted, és mindig növekvő hálával a szívemben gondolok rád.

Alázatos szolgád:
Bhakta Meiszterics Norbert

Bhakta Mezei Péter

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagy megtiszteltetés, hogy idén is azok között lehetek, akik felköszönhetnek téged a *vyāsa-pūjād* alkalmából.

Egy bámulatra méltó személyt, aki mind megjelenésével, mind viselkedésével, mind munkásságával párját ritkító módon prezentálja azt, amilyenekké nekünk is kellene válnunk.

A könyvek, melyeket évről évre elénk társz, bámulatos ablakokat nyitnak számunkra a lelki világra és néha páratlan kegyedből be-bepillantathatunk rajtuk. Ezzel is fokozva lelkesedésünket a szent név éneklésére, és mindennapi szolgálataink végzésére. Az a kitüntetett figyelem, és törődés, ahogy velünk *saṅkīrtanásokkal* bánasz, egyenesen csodálatra méltó. Az önzetlen kegyességed pedig, amit felém nyilvánítasz a lelki előmenetelemet illetően egyenesen a viszonzhatatlan kategóriába esik. Még ha sokszor nem is vagyok róla tudatos, milyen különleges áldás egy ilyen nyíltszívű és őszinte személy társaságában lenni, mindig hálát kellene adnom Kṛṣṇának, és Prabhupādának, hogy ismerhetlek, és neked, mert mindig kedvesen törődéssel és szeretettel gondolsz rám.

Szolgád:
Bhakta Mezei Péter
Miskolc

Mahana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, fogadd el ezt a kis novellát szeretetteljes felajánlasként!

A legnagyobb kegy

Kinyílik a függöny, és láthatóvá válik Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara ragyogó, minden képzeletet felülmúló formája, ahogy végtelen könnyörületet árasztó tekintettel állnak az oltáron.

– Jaya Rādhe-Śyāma! – mondja halkán, mély sóhajtással, egy *bhakta*, aki nemrég érkezett a templomszobába, egy lelki tanítómesterével folytatott személyes beszélgetés után, és most ott kuporog a templomszoba hátsó sarkában, a kályha mellett.

– Jaya Rādhe-Śyāma! Jaya Guru Mahārāja! – suttozja, és bár tekintetét az isteni párra emeli, nem sokat lát Belőlük. Szívében örvénylenek, cikáznak az érzelmek és a gondolatok, a szégyenérzet, a bűnbánat, és legfőképpen a lelki tanítómestere iránti szeretet és hála, egymással kergetőző viharai kavarnak benne, ide-oda dobálva elméjét.

– Micsoda gazember vagyok! És Guru Mahārāja milyen kegyes! – gondolja, és csak bámul az oltár felé.

– Ó Rādhe-Śyāma! Miért is nem hallgattam a *bhaktákra*! Annyiszor figyelmeztettek, de nem hallgattam rájuk, most aztán megnézhetem magam. Megszidott. Elégedetlen velem. Már megint csalódást okoztam neki. Hát sohasem fogok megváltozni?

Miközben így tépelődik, a *bhakta* felidézi magában lelki tanítómestere transzcendentális formáját, amint szigorú tekintettel, elmarasztaló szavakat intéz hozzá.

– Ahogy ott ültem Guru Mahārāja előtt, éreztem, hogy mindent tud rólam. Kristálytisza, kifürkészhetetlen mélységeket

rejtő tekintetével rám nézett, és tudtam a szívem legmélyéig lát vele. Látja minden bűnös gondolatomat, rejtegetni próbált vágyamat, *anarthámat*, az illúzióm különféle rétegeit, és bugyrait, és látja mögöttük a tiszta lelket, látja a valódi önmagam, és közvetlenül a lélekhez beszél. Úgy ismer engem, ahogy senki más. Akár egy szakértő orvos, aki a műtét során meg tudja különböztetni az egészséges szövetet az eltávolítandó daganattól, és így megtudja szabadítani betegét attól, ami a szenvedését okozza. Miközben beszélt hozzám, minden szavával a legfelsőbb javamat szolgálta. Szavainak éles szikéjével felnyitotta bűnös mentalitásom gennyes sebet, és megalkuvás nélkül kipréselte belőle büszkeségem, önhittségem, és egoizmusom förtelmes váladékát. Azzal, hogy szembesített viselkedésem, és jellemem szégyenletes mivoltával lefertőtlenítette, majd, tökéletes utasításainak tűjével, és cernájával elvarrta a sebet. Végül bátorító szavaival, szeretetteljes, gondoskodó tekintetével, és reményt adó mosolyával gyógyító írt, és kötést adott rá, majd utamra engedett. Ó Kṛṣṇa! Guru Mahārāja olyan csodálatos! Hogy tud ilyen szeretettel szidni? Hogyan tud ennyire szeretni egy ilyen pondrót, mint én vagyok? Bár a hamisegöm számára megsemmisítő erejű nyilak záporát zúdította rám, mindvégig éreztem, az egész lényéből áradó, megállíthatatlan folyamként hömpölygő szeretetet. Miközben lényem legmélyét megrázó, szívemet hurrikánként felkavaró, módon szembesített, eddig soha fel nem ismert hibáimmal, hangjának ellentmondást nem tűró, az elmém minden ellenállását elsöprő, transzcendentális vibrációjában, végtelen könyörület rezonált. Azt mondják, a guru olyan lágy tud lenni, mint egy rózsa, és olyan kemény, mint egy villámcsapás. Azt hiszem, Guru Mahārāja, mind a kettőt egyszerre valósítja meg, miközben rendreutasít! Amint szememet, és elmémet teljesen eltöltötte lelki formájának látványa, és a tanítás melyet nekem intéz, éreztem, hogy nincs senki ezen a világon, aki annyira szeretne engem, mint ő.

A *bhakta* elméjében felsejlik egy podcast, melyben guruja arról beszélt, amikor Advaita Ācārya egy csellel kivívta magának az

Úr Caitanya dühét. Mahārāja elmondta, hogy a *bhakták* jobban szeretik elnyerni Kṛṣṇa szidását, mint dicséretét. Elmagyarázta, hogy Kṛṣṇa – és így a guru is – csak azt szidja meg, akivel kellően bensőséges kapcsolata van, akiben bízik, aki közel áll hozzá, akit a sajátjának tekint. Erre a gondolatra a meghatottság könnyek szöknek a *bhakta* szemébe.

– Hát Guru Mahārāja így szeret! Az ő kegye, tényleg teljesen indokolatlan. Én egy megátalkodott gazember vagyok, mindenkinek csak bajt okozok, tele vagyok gusztustalan *anarthákkal*, nem is gyakorlom megfelelően a lelki életet, tengernyi sértést követek el a *bhakták* és a szent név ellen, és mit kapok cserébe??? A legnagyobb kegyet, a legnagyobb kitüntetést: Guru Mahārāja szidását! „Örök jóakaród, Śrīla Prabhupāda szolgálatában”.

– Igen! – gondolja a *bhakta*. – Ki lehetne nagyobb jóakaró, mint Guru Mahārāja? Szidásával attól szabadít meg ami, a szenvedésem végső forrása, attól, ami megakadályozza, hogy az lehessen, aki valójában vagyok, attól, ami elválaszt az örök boldogságtól, Kṛṣṇától. Indokolatlan kegyéből megszabadít a hamis egómtól. Rettenetes illúziómban olyannyira ragaszkodom a saját magam gyártotta hamis önazonosságokhoz, elképzelt szerepekhez, és ahhoz, hogy a pseudo önmagam a középpontba helyezve, Kṛṣṇa helyébe léphessek. Büszkeségből, irigységből, kéjvágyból, dühből, és egoizmusból, hatalmas szeméttvárat építettem magamnak, és most benne raboskodom, elválasztva a lelki gyönyör szabadságától. Guru Mahārāja indokolatlan kegyéből, transzcendentális szidásának faltörő kosával lerombolja szeméttváramat, és kiszabadít szörnyű fogságából. A *bhakta* elméjében felsejlenek guruja szavai, amit egy indiai zarándoklat során mondott Vrajai házának leírhatatlanul édes, és mélységes békét árasztó menedékében, melynek a puszta gondolatától is könny szökik az ember szemébe.

– Guru Mahārāja azt mondta: „Gondolkozzatok úgy, hogy én nem vagyok férfi, nő, magyar ilyen olyan, én egy *brijbāsī* szolgája vagyok, és Vṛndāvanában imádom Kṛṣṇát, aki Vraja szerelemistene.”

– Igen! – gondolja a *bhakta*. – Guru Mahārāja egy *brijbāsī* én pedig a szolgája vagyok, és az ő indokolatlan kegyéből szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát Vrajában! Hogy lehetséges ez?! Hogy lehet, hogy ilyen kegyben van részem?! Csupán az ő saját vágyából behozott a lelki világba!

– De most tényleg haragszik, ez nem vicc! Változtatnom kell! Büszkén, arrogánsan, figyelmetlenül... Így nem lehet élni Vrajában, így nem lehet Kṛṣṇát imádni, így nem lehet szolgálni Guru Mahārāja makulátlan, szeplőtlen személyét. Meg kell változnom. És Guru Mahārāja kegye nélkül nem, megy.

*paripākeṇa dainyasya
premājasraṁ vitanyate
parasparaṁ tayor itthaṁ
kārya-kāraṇatekṣyate*

„Amikor az alázat megéri, a *prema* megjelenik. Látható, hogy e két dolog úgy áll kapcsolatban egymással, mint egymás okai és következményei.” – sejlik fel egy vers a *bhakta* elméjében, melyet egy idősebb istentestvérétől hallott.

– Végző soron ezért szidott meg! Mert az alázat az egyetlen tudatállapot, amiben a Kṛṣṇa iránti szeretet kifejlődhet. Ez a lelki világ tudatállapota. Azzal, hogy megszidott, végre abban a tudatban vagyok, amiben mindig is lennem kéne. Alázatossá tett. Ez a legnagyobb kegy, a legnagyobb ajándék! Bárcsak így tudnék maradni! Sajnos azonban, ahogy az ürülékű férget is hiába húzzák ki bűzös otthonából, és mossák tisztára, amint lehetősége van rá visszamászik, én is minduntalan visszamászok büszkeségem fekáliájába! Óh, Kṛṣṇa, mi lesz velem? Guru Mahārāja azt mondta, ha így folytatom a sértéseim veszélyes gyomjai, végül teljesen megfojtják a lelki életem gyenge növénykékjét, és le fogok esni! Elveszek! „Biztos lehetsz benne, hogy Māyā-devīnek van veled terve!” – mondta egyszer.

– Óh, Rādhē-Śyāma! Kérlek, segítsenek! – szakad ki a *bhaktából*, és könnyes szemei függönyén át az oltár felé tekint, feláll, majd

lassú, akadozó léptekkel elindul az isteni pár felé, és megáll egész közel a ragyogó arany lótusz előtt.

– Ez az oltár Guru Mahārāja szíve! Szeretetének csodálatos trónusán itt áll imádott Ura és Úrnője teljes lelki pompájukban! Itt vannak, mert ő idehívta őket, megnyilvánította Őket a szívéből!

– Óh, Rādhe-Śyāma! Kérlek, hallgassátok meg a könnyörgésemet! Ti annyira szeretitek Guru Mahārāját, annyira a lekötelezettjei vagytok! Megvásárolt Titeket a szeretetével és a szolgálatával! Tudom, hogy mindig azon jár az eszetek, hogy, hogyan tudnátok őt boldoggá tenni, hogyan tudnátok kiegyenlíteni az adósságokat felé! Annyi nehézség és csalódás van az életében, én nem akarok egy újabb csalódás lenni, nem akarom, hogy miattam is fájjon a feje, nem akarok egy újabb lándzsa lenni, száz meg száz sebből vérző szívében! Ő arra vágyik, hogy *bhakta* legyek végre! Kérlek, segítsetek! Kérlek, tegyetek olyan *bhaktává*, amilyennek ő szeretné! Tisztítsátok meg a szívemet, törjétek össze büszkeségemet, szabadítsatok meg az egoizmusomtól, a sértő mentalitásomtól, és adjatok erőt a szolgálatomhoz! Tudjátok, hogy semmi sem okozna neki nagyobb örömet, mint az, ha látná, hogy egy elesett lélek megmenekült! Mentsetek meg az ő örömeire, szolgáljátok őt azzal, hogy megmentetek! Hadd legyen eggyel több lélek, aki segíthet neki Śrīla Prabhupāda missziójában, akit tud a szenvedők megmentésében használni, akinek felszabadítása az ő örök hírnevét gazdagítja!

A *bhakta* alázatos szívvel, reményteljesen ragadja meg *japaláncát*, és amint *japázni* kezd, a szent név sohasem tapasztalt édességgel perdül táncra a nyelvén:

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare – könnyörög teljes szívéből az isteni párhoz.

– Kedves Uram, kedves Uram Energiája! Óh, Rādhe-Śyāma! Kérlek, foglaljatok le Guru Mahārāja szolgálatában!

Jelentéktelen szolgád:
Mohana Dāsa

Bhaktin Melnár Mariann

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kaptam ezt a lehetőséget, hogy írhatok Önnek e kedvező alkalmából. Örömmel próbálom kifejezni azt, amit az Ön jóvoltából élhettem át az utóbbi időkben. Hálám és köszönetem jeléül fogadja ezt a szerény felajánlást, amivel remélem, örömet tudok okozni Önnek.

Az életemre nagyon igaz az, hogy egész korán már gyerekkoromban is, de aztán később a harmincas éveim során egyre elhivatottabban és odaadóbban kerestem Istent, sokat imádkoztam és gyakoroltam a szeretetet és az alázatot. Sok olyan élethelyzet volt az életem során, ami nehéz volt és az ima volt az, ami megkönnyítette ezeket a helyzeteket. Több felekezeten is megfordultam és kerestem az igazságot, hogy miért is kaptuk az életünket és mi az értelme, de igazából erre olyan választ, ami hiteles lett volna nem kaptam.

2016 nyarán látogattunk el Krisna-völgybe a családommal, és azelőtt soha nem jártunk még ott. Mindannyiunkat magával ragadott a hely békéje és Isten jelenléte. A nagylányom Panni ezután óriási változáson ment keresztül és ez volt Krisna-völgy után a következő dolog, aminek a gondolata is hálával tölti meg a szívemet.

Panni lelkesedése indította el nálunk a családban a következő változást, mert szerettünk volna része lenni annak a jónak, amit nála tapasztaltunk és láttuk, hogy az életében jelen volt a gyökeres változás. Az alázat, az őszinteség, a hála és még sok-sok pozitív érték, amit az anyagi világ nem ad meg. Azért, hogy segítségül tudjunk neki lenni a mindennapokban, mi is elkezdjük a Kṛṣṇa-tudat megismerését gyakorlását.

Ebben nagy segítségünkre volt egy odaadó *bhakta*, aki Krisna-völgyből érkezett ide Debrecenbe. Az ő jelenléte tanácsai és segítése a Kṛṣṇa-tudat megismerésében óriási segítség volt. A család minden tagjához megtalálta a kaput, amivel el tudtuk mélyíteni Kṛṣṇa szolgálatát az életünkben. A férjemnek a zenélés, a lányomnak a prédikálás, nekem pedig a főzés. Ezek olyan mindennapi dolgok, amelyeket eddig is gyakoroltunk, de most teljesen más aspektusban jelent meg és ez az, ami közelebb visz Kṛṣṇához. Nagyon sok segítséget kaptunk a házasságunkban a férfi-nő szerepek helyes gyakorlásában is.

Megtanultunk *japázn*i, ami nekem külön nagy élmény és ennek hatására nagy változások történtek velem erőltetés nélkül. Az egyik ilyen, hogy el tudtam hagyni az étrendemből a húsevést, aztán a kávé. A türelem és a tolerancia is nagyobb mértékben növekszik, úgy érzem. A férjem is fokozatosan hagyja el a káros szenvedélyeit, és tudunk közösen értékes időt együtt tölteni. A legfontosabb ilyen közös idő, a heti *bhajanák* itt Debrecenben. Az lett számunkra a hét legszebb napja. Lehetőségünk szerint pedig szakítunk időt arra is, hogy a debreceni *bhaktákkal* közösen társulva ismerkedjünk a *Bhagavad-gītával* is. Hálás a szívem, hogy így élhetünk együtt családként.

Hálásan köszönöm Önnek, hogy megtapasztalhattuk ezt az élményt és a pozitív változásokat, amit a Kṛṣṇa-tudat ad.

Kívánok a jövőben nagyon jó egészséget, kitartást, magam és családom tagjai nevében, hogy másoknak is hasonló tapasztalataik legyenek és értelmet nyerhessen az életük.

Ha kérhetek illet, akkor szeretnék áldást kérni a jövőbeni lelki fejlődésünkhöz.

Mély tisztelettel és hálával:

Mariann

Debrecenből

Bhaktin Molnárné Papp Gizella

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat *vyāsa-pūjā* napod dicsőséges alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Mikor ezt a felajánlást írom, te még Indiában vagy. Rādhā-Kṛṣṇa Prabhu nemrégén tért haza, és tartott nekünk lelkesen indiai útbeszámolót. Mesélt a veled töltött alkalmakról, a közös japasétáitokról, arról, hogy milyen szerencsés volt, mert a szomszédod lehetett, a közeledben lakhatott. Ha a tanítványaid rólad, a veled való társulásról mondanak történeteket, akkor az arcuk, a tekintetük csodálatosan széppé változik. Amikor leckéidből, könyveidből idéznek, akkor pedig a legszebb tanításokat közvetítik felénk. Csodálatos ajándékot adsz a *bhaktáknak*, az Úr Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet példáját mutatod és prédikálsz szerte a világon. Nagyon szerencsések, akik hódolatukat ajánlják neked, és szolgálhatnak téged. Valahogy, érdemtelen módon, Śrīla Prabhupāda, a te és a *bhakták* kegyéből itt, Új-Vraja-dhāmában élhetek, láthatom szíved Urait, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát! Megjelenésed napja alkalmából szeretnék köszönetet mondani ezért, és téged köszönteni! Drága Mahārāja! Kṛṣṇa segítse nagyon-nagyon sokáig csodálatos missziódat! Életem legnagyobb ajándéka, hogy téged megismerhettelek!

Elesett szolgád:
Bhaktin Gizi

Murāri Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you.

Vyāsa-pūjā is the time for glorifying one's spiritual master so I hope I can do you justice with what words I can find.

I have heard you refer to yourself as being insignificant I would like to refute that if I may.

You have been a major help in getting the Bhaktivedanta Manor registered as an official place of worship. Very significant.

You have initiated, inspired and enthused devotees over the years to continue the preaching in the UK so much so, that the Prime minister and Queen have visited our establishments. Very significant.

You have practically single handily established Kṛṣṇa consciousness in Hungary and the way that the government and the people in general there now accepts ISKCON. Very significant.

You have now written many books on Kṛṣṇa (I am sure there are more to come), as did other great devotees to help us understand on, what is and how to become the servant of the servant as you are. Very significant.

You have built a temple and established centres, installed deities and continue to preach and bring people to Kṛṣṇa consciousness. Very significant.

You address people, devotees on a day to day basis so that we can have a glimpse at your affairs as well as answering questions and clearing up doubts. Wherever you are in the world which for me is most valuable, as I am at the bottom of the world. So it is very much a privilege to hear from you in this way. Very significant.

These are just a few points as the list could go on and on to establish what a wonderful significant servant of the servant you

actually are, and you surely are very dear to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa.

Please forgive me for any offence in my insignificant attempt to try to glorify one so magnanimous as you, I only pray I may be able to walk in the dust of your lotus feet.

Your unworthy disciple,
Murāri Dāsa

Murli Manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day, the day of your appearance.

A spiritual master? I never seriously contemplated the need for a spiritual master. Intoxicated with youth, an arrogant so and so, free I thought to do anything I wanted. No concern for the future and a constant source of trouble and anxiety for my parents...It did not last long, by the age of 23 the world suddenly did not make sense and I wished it would all somehow stop.

Somehow by some unimaginable causeless mercy. I am holding a book in my hand *The Science of Self Realisation*, by His Divine Grace A.C Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. The words shake me to the core. Then the *Bhagavad-gītā*... that was it. I am on a train with my sleeping bag, a spare pair of trousers and my toothbrush.... I'm gonna be a Hare Kṛṣṇa monk... my parents remain in anxiety.

For the first time in my life I experience being awake at 4am... and sober. It's time for *harināma*.... A shaved head, tilaka and a bead bag. Then in the back of a van, an adventure I could never even imagine. Canterbury, Guildford, Bridgwater town after town

day after day. We made a vow together that we would stay in our traveling van for the rest of our lives... a nice vow but Kṛṣṇa has other plans.

I read and study Śrīla Prabhupāda's books and the importance of taking formal initiation and accepting a spiritual master starts to become apparent. I pronounce my vows and you mercifully hand me my beads. Then a year passes and I am chanting for the first time the Gāyatrī mantras.

I am called to the *saṅkīrtana* house near the manor. I am excited that you have sent for me. An assortment of speculations spin through my mind. The next day I am sitting behind you in a car onwards back to Soho street the home of Śrī Śrī Rādhā-Londonīśvara. After 6 years of book distribution I am suddenly a full time *pūjārī*. I am happy, happy to be your servant and in bliss to have received a personal order from you my spiritual master.

21 years have passed since that time and your order remains. My life is your direction. To please you my only hope. I dress, I cook, I scrub, I clean. To serve your order is my path to perfection. From an arrogant teenager to your insignificant servant. I have my challenges and struggles but my service done on your behalf is pulling me through.

One verse comes to mind.

*nṛ-deham ādyaṁ su-labhaṁ su-durlabhaṁ
plavaṁ su-kalpaṁ guru-karṇadhāram
mayānukūlena nabhasvateritaṁ
pumān bhavābdhiṁ na taret sa ātma-hā*

“The human body, which can award all benefit in life, is automatically obtained by the laws of nature, although it is a very rare achievement. This human body can be compared to a perfectly constructed boat having the spiritual master as the captain and the instructions of the Personality of Godhead as favourable winds impelling it on its course. Considering all these

advantages, a human being who does not utilize his human life to cross the ocean of material existence must be considered the killer of his own soul.” (ŚB 11.20.17)

Guru Mahārāja I remain happy in this boat. You are the captain and we your deck hands. You threw us the rope of grace and saved us from this dangerous ocean of material existence. You are expertly plotting the course. As long as we follow your instructions we can rest assured that this boat is heading in the right direction... towards the sun and onwards to the realm of perfection. As Kṛṣṇa frankly explained to Arjuna in the 18th chapter... *vināṅkṣyasi* (you will be lost) if he did follow.

His instructions. In the same vain if we become conscious of you, acting with all sincerity to follow your instructions then this vast material ocean complete with it's unlimited impediments will not hinder us. Sometimes we get restless, have some fancy ideas and contemplate being the captain of our own boat. Whipped up by the wind of our speculations the waves roar loudly. Thrown from side to side the ocean threatens to engulf us. Our only hope is to again grab the lifebelt of your instructions. As a benevolent captain you tolerate our attempted mutiny. Guru Mahārāja I pray to remain your faithful deckhand and beg that I can remain on board...too one day I hear your call of “land aho” as land of absolute reality becomes manifest.

Your insignificant deck hand,
Murlī Manohara Dāsa

Bhaktin Nadia

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

First time I felt that you are probably my spiritual master in November 2015. By that time, I already quite sharply felt the need in spiritual guidance, precisely in accepting a guru. I realized that I can't progress on the spiritual path by my own efforts and I felt like a little blind kitten, who came to the deadlock. I often prayed to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa for a spiritual master to appear in my life. Once I was coming back from work and with tears in my eyes I turned to Kṛṣṇa: "Kṛṣṇa, if you don't give me a spiritual master, I will never come to You, and I will continue to wander here, in the material world!!!" A bit later, one day I decided to listen to some inspiring *kīrtana* to lift up my mood. I began to think who to listen to and an answer came from my heart: "H.H. Śivarāma Swami". I have never listen to your *kīrtanas* before, but because I was at your lectures in Moscow, I remembered Your very powerful *kīrtanas*. I listened to one *kīrtana* and then I turned on *Ohe! Vaiṣṇava Ṭhākura! bhajana* and at this moment I felt a piercing pain deep in my heart as if some familiar voice, full of love and compassion is calling for me: "Where are you wandering jīva? Aren't you tired of loitering in this world? Follow me, I will lead you to Kṛṣṇa!" I had a feeling as if I knew you long ago, as if I forgot and remembered again now.

Then I listened your seminar on *guru-tattva*. I saw how you are devoted to Śrīla Prabhupāda, how strictly you follow all His instructions, how you are filled with his mood. I saw that you have deeply realized spiritual experience. It was the main criteria for accepting a guru for me. While listening to this seminar I felt that I'm ready to follow you in everything and subordinate all my life to you. I felt full trust in you as a personality and full confidence that if I follow all your instructions you will definitely bring me to Kṛṣṇa. Thoughts about it chased away all my worries and fears and gave me a hope.

Nonetheless, I gave myself time to make sure that you are my spiritual master. After a while I had a dream: "Our whole family lived in some big city and had a big light apartment. I was a 15 years old teenage girl and my mother was very favourable to

Kṛṣṇa consciousness. And during many years you used to come to our city. You always stayed in our apartment where you had your own room. Once you came over again and I was childishly joyful and happy. One day you left to arrange something in the city. I was very curious to see your room, because it was always locked and I had never been there. While you were away I decided to go in quietly and see it. The room was very big and light and there was an old writing table with many Vaiṣṇava books on it and long narrow box with many passports of your disciples. Every passport had a spiritual name on it. I was very surprised. I thought: “How personal you are, you have information about every disciple.” All of the sudden you entered the room. I was scared and felt very guilty for entering your room without permission. In the dream your appearance and voice were exactly like in life. You came to me and began to talk to me. You handed me a book in a blue cover and strictly but with love you said: “I would like to give you this book. Do you remember that when you were a small girl, I came to you and gave you this book? Have you read it?” I felt even more guilty and ashamed, because I didn’t remember it, I didn’t read it, I lost it and this way I neglected the most valuable gift and showed disrespect towards you. Ashamed I replied: “No”. I was afraid even to look in your direction. Then you very convincingly said: “I’m giving you this book once AGAIN. Please, read it carefully. If you manage to understand this book, then your life will be successful.” In the dream, I knew that it was *Bhagavad-gītā*. After this dream I had no doubt that you are my spiritual master.

Nonetheless *māyā* was testing me. When you came to Marfino last year, I had a little doubt. I was very frustrated due to my inability to accept guru. I was thinking that I might have made it all up. I prayed to Śrīla Prabhupāda to remove my doubts. Next day after the *Śrīmad-Bhāgavatam* class I was afraid to see you, because I thought that my doubts are still there. But when you entered the altar room and began to give a class, I heard

your voice and looked at your feet and I felt in full safety, all the doubts were gone.

I would like to apologize for all the offenses that I committed unto you. I realized that I don't have a qualification to associate with such personalities as you are. Therefore, sometimes I feel ashamed even to be in front of your eyes, because I don't know how to behave in your presence and I'm very scared to commit offenses in my mind.

Thank you for your inspiring example of devotion to guru and Kṛṣṇa, and seeing this example my faith in Kṛṣṇa consciousness is gradually growing. Thank you for your love and compassion, and that you accept me with all my *anartha's*, and give me an opportunity to serve you and become purified, that you gave me a shelter. There can't be anything more valuable than this. In the moments when I feel unqualified, that I miss something to be happy, I remember: "I have guru and an opportunity to serve him, it means I'm the happiest person in the world". Unfortunately, I rarely remember it. But I would like to think about it more often. When I think of the burden and suffering you took on yourself in order to preach Kṛṣṇa consciousness and satisfy Śrīla Prabhupāda, I realize that I can't complain and be unsatisfied with something, because my suffering is nothing compared to yours.

Thank you for everything, dear Guru Mahārāja!!!

Your servant,
Bhaktin Nadia
Russia

Nadiyā-maṇi Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day.

We have been receiving emails about the journey of the Hungarian yātrā these last few weeks, and it has been so inspiring to see how you had the vision and the determination to build the community from scratch, and create the most beautiful dwelling place for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara to come and reside. For me it is a perfect example of your steadiness in Kṛṣṇa consciousness which is the quality of yours that most inspires and continually amazes me.

It is so difficult for so many of us to remain steady and dedicated in anything, but your unwavering faith in Śrīla Prabhupāda and Rādhē-Śyāma makes it look so easy to walk this treacherous path through the material world. You are a beacon of hope in my life. A hope that if I just try and stay close to you I may stand a chance of walking down the same path as you. It is so rare to be taught by example these days but you not only tell us how to live a life dedicated to Lord Kṛṣṇa, you live that life and we can learn from watching you.

The only thing I have successfully been steady with in my life is staying close to you! I feel so protected and sheltered under your care and guidance, and pray that I may always remain close to you and follow the steps and instructions you are giving us. Just to have had your association in this lifetime feels like perfection, even if I achieve nothing else.

I am so grateful to be your disciple and have you as my Guru Mahārāja. I often wonder how Kṛṣṇa was so merciful to me?

There are not enough glories to offer to you on your Vyāsa-pūjā day!!!

Your servant and daughter always,
Nadiyā-maṇi Devī Dāsī

Bhakta Nagy Gábor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Habár egy egész év eltelt az előző felajánlásom óta, nem érzem magamat alkalmasabbnak arra, hogy megfelelő felajánlásban részesítselek. Ennek ellenére mégis megpróbálom egy-két mondatban összefoglalni mindazt, amit meg szeretnék köszönni neked.

Először is köszönöm neked, hogy a budapesti templomban élhetek. Ebben a szenvedéssel teli világban ez azon kevés helyek egyike, ahol a hozzám hasonló bolyongó lelkek a kegyedből menedékre lelhetnek.

Köszönöm neked, hogy lehetőséget biztosítasz arra, hogy szolgáljam a *bhaktákat*, és ezáltal lehetőséget adsz arra is, hogy igazi szeretet ébredjen a szívemben Kṛṣṇa és a *bhaktái* iránt.

Köszönöm neked, hogy leckéid formájában folyamatosan az odaadás tudományára oktatsz minket. A leckéid számomra lelki kapaszkodók, amik segítségével a nagy esések után is talpra állhatok és a kegyedből tovább biceghetek az odaadás útján.

Köszönöm neked a csodálatos *bhajanáidat*. Ezek a *bhajanák* enyhítik a fájdalmat és gyógyítják az esések közben szerzett sebeket, így a kegyedből újult erővel folytathatom Kṛṣṇa és *bhaktái* szolgálatát.

Köszönöm neked, hogy itt Budapesten *bhaktákkal* együtt énekelhetem a szent nevet. A kegyedből bárki megtapasztalhatja a szent név énekléséből származó ízt, és ezáltal elveszítheti minden érzékielégítéshez való ragaszkodását.

Megjelenéseddel és megnyilvánulásaidal táplálod a hitemet, hogy egyedül Kṛṣṇáért érdemes élnem. Köszönöm, hogy célt adtál az életemnek.

Szolgád:

Bhakta Nagy Gábor

Bhaktin Nagy Ildikó

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A mai világban egyre kevésbé érezheti magát bárki is biztonságban. Az emberek menedék nélkül rettegnek a jövőtől, és végtelenül szenvednek fizikailag és mentálisan is. De a te isteni kegyedből mi megkaphatjuk a legnagyobb áldást, Kṛṣṇa mindenható menedékét.

Kṛṣṇa elküldte Śrīla Prabhupādát, hogy megmentse a világot, és felszabadítsa az embereket ebből a sötétségből, reményvesztettségéből. Nagy gondossággal átadta a Kṛṣṇa-tudat ajándékát, és mi tőled ugyanolyan gondossággal kaphatjuk meg az Ó lelki örökségét. A lelki tisztaság, ami teljesen ismeretlen ebben a világban, és amit te ragyogóan képviselsz, csodálattal tölt el. Ez számomra olyan, mint amikor egy gyermek felnéz az apjára, és arra vágyik, hogy úgy cselekedjen, ahogy tőle tanulta, és ezzel örömet okozzon neki.

Minden, ami igazán lényeges az életben, azt tőled kaptuk. Ezáltal természetes módon jelen vagy a mindennapjainkban, és ennek tudatában mindig érezhetjük a kapcsolatot veled. Lenyűgöző könyveidet olvasva rendszeresen tapasztalom, hogy az éppen felmerülő, mélyen foglalkoztató kérdéseimre kapok választ. Ilyenkor mindig érzem a személyes, törődő gondoskodásodat.

Tanításod és lelki inspirációd szíromról szíromra nyitja ki a lelki valóságot.

A kontraszt a világ sötétsége és a lelki atmoszféra között arra sűrget, hogy nagy igyekezettel fejlődjek a Kṛṣṇa-tudatban, hogy törékeny hitem megszilárdulhasson, és méltóvá válhassak egy ilyen csodálatos apa páratlan örökségére.

Imádkozom, hogy menedéket kaphassak lótuszlábaidnál,

kegyedből elmerülhessek a Kṛṣṇa-tudatban, és a szívem megtisztulhasson az anyagi szennyeződésektől.

Szolgád:

Bhaktin Nagy Ildikó

Bhakta Nagy Szabolcs

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kaptam ezt a lehetőséget, hogy írhatok Önnek e kedvező alkalmából. Örömmel próbálom kifejezni azt, amit az Ön jóvoltából élhettem át az utóbbi időkben. Hálám és köszönetem jeléül fogadja ezt a szerény felajánlást, amivel remélem, örömet tudok okozni Önnek.

Még csak tavaly decemberben ismerkedtem meg a Kṛṣṇa-tudattal. Nagyon hálás a szívem, hogy mennyi jó történt az életünkben ezáltal.

Köszönöm Kṛṣṇának, hogy megismerhettem Devát, aki finoman tapintatosan terelt rá egy olyan útra, amiről fogalmam sem volt, hogy létezik. Észrevétlenül lettünk barátok.

15 éve, mindennap ittam alkoholt, tudtam, hogy nem jó, de tompítottam vele a napi stresszt és a pörgést, amit a munkám okozott. A reggeli korai kelés és *japázás* tökéletesen helyretette az életemet. Nem kell a tompítás lefekvés előtt, elég a *japa*.

Már azt is elfelejtettem, hogy 10 éve autodidakta módon próbálkoztam a hegedüléssel. Devának köszönhetően ismét megfogtam a hegedűt, és elkezdtem a *bhajanán* zenélni.

Köszönet Kṛṣṇának, hogy Nitāi, akivel szintén sokat beszélgetek, családi kérdésekről, házasságról, szintén nagyon bátorít és segít a zenélésben is.

Ha a zenéléssel tudom szolgálni Kṛṣṇát, akkor azt maximálisan fogom tenni.

Soha nem szerettem olvasni, de most késztetést érzek, hogy Prabhupāda könyveit megfogjam és tanuljak belőlük. Az etikett is nagyon jó, a szabályok tiszták és követhetőek.

Egy hete nem eszem húst és nem iszok alkoholt!

Nem tudom szavakkal kifejezni alázatomat és köszönetemet, hogy itt tartok.

Mély tisztelettel és hálával:

Szabolcs

Debrecenből

Nalinī-kānta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon nagy hálával és szeretettel gondolok rád, Guru Mahārāja. Fölfoghatatlan mindaz, amiben kegyedből az elmúlt 30 évben részem lehetett, ugyanakkor ez a fölfoghatatlan dolog az egyetlen valóság, aminek értelme van, az egyetlen, amiért érdemes élni.

Ahogy március 1. óta mindennap visszaemlékszünk egy-egy évre ebből a harmincből, újra elolvasom akkor írt leveleidet. Csodálatos, ahogy kezdettől fogva vigyáztál rám, ahogy a buktatókra figyelmeztetted, ahogy megszidtál, ha valamit – sok mindent – rosszul csináltam, és mindig törődtél velem. Sajnálom, ha néha csalódást okoztam neked; bárcsak vissza tudnám pörgetni az idő kerekét, hogy azt tegyem inkább, amit mondasz.

Arra, amit létrehoztál, ahogyan megváltoztattad az emberek életét, ahogy elültetted bennünk a Kṛṣṇa iránti szeretet magját, nincsenek szavak. Te vagy a hősünk, Guru Mahārāja! Végtelenül

lenyűgöző az is, ahogy a *bhaktákkal* bánsz, ahogy – mint annak idején Sanātana Gosvāmī Vrajában – mindenkinek támaszt nyújtasz, amikor akadályokkal küzd az életében.

Egy ideje – köszönöm szépen, anyagi test – nem tudok már annyit és úgy szolgálni mint régebben. Ne haragudj, Guru Mahārāja. De itt vagyok, és megteszek mindent, hogy segítsen a missziódat, és kérlek, számíts rám a következő harminc évben is. Nincs más tervem, csak veled lenni és téged szolgálni. Várom nagyon, hogy hazatérj Indiából és megünnepeljük ezt az elképesztő harminc évet.

Hiába próbálkozom folyamatosan egy csomó ostobasággal, soha semminek nem tudok úgy örülni, mint annak, ha te elégedett vagy. Volt részem sok olyan felemelő pillanatban, amikor kifejezted az elégedettséged – az ilyen pillanatokért fogok küzdeni továbbra is. Kérlek, Guru Mahārāja, tekints a szolgálódnak, még ha méltatlan vagyok is rá.

Örök szolgád:

Nalinī-kānta Devī Dāsī

Nāma-rūpinī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy pár szóban megpróbáljam transzcendentális személyiségedet dicsőíteni. Kṛṣṇa tiszta *bhaktájára* való emlékezés nagyon kedvező, mert ilyenkor a cselekedeteire gondolunk és azok mindig kapcsolatban állnak Kṛṣṇával és ebből erőt tudunk meríteni. Ezen a napon a lelki tanítómestert Śrīla Vyāsadeva képviselőjeként tiszteljük, aki Kṛṣṇa irodalmi inkarnációja. A lelki tanítómestert ugyanolyan tiszteletben kell

részesíteni, mint az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Az ő utasításait követve újra menedéket vehetünk Rādhe-Śyāma lótuszlábainál a lelki világban. Ezért minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy kifejezzük hálánkat és köszönetünket.

Gyönyörű példát mutatsz nekünk, hogyan kell a lelki tanítómestert követni. Azt mondják olyan mértékben válunk felszabadulttá, amilyen mértékben tudjuk követni a lelki tanítómester instrukcióit. Kṛṣṇa-tudatban a vágyaink a lelki tanítómester vágyai. Te ezt tökéletesen megvalósítottad. Śrīla Prabhupāda vágya a te vágyad lett és Śrīla Prabhupāda iránt érzett szeretetednek a felajánlása a magyar *yātrāban* tett szolgálataid. A te erős lelki tanítómesteredbe vetett hitednek köszönhetem, hogy Magyarországon találkozhattam *bhaktákkal*, hogy olvashatom Śrīla Prabhupāda könyveit, hogy Somogyvámoson megnyilvánult a lelki világ Rādhe-Śyāmával. De vajon mennyire tudom ezeket ténylegesen értékelni? Sajnos közel sem érzem ennek a súlyát. A szürke hétköznapiakban nem tudom kellőképpen megbecsülni, mert túlságosan belebonyolódtam Māyā-devī halójába. Néha, amikor enged a szorításából elgondolkodom ezeken és szégyellem magam, hogy nem tudom megfelelően megbecsülni és élni ezekkel a különleges lehetőségekkel, amik a te kegyedből nyilvánultak meg. Neked köszönhetően ismerhettem meg szeretett lelki tanítómesteremet Śrīla Indradyumna Swami Mahārāját is. Nektek köszönhetem az életemet. Végtelenül szerencsés vagyok, hogy két ilyen transzcendentális személy vezetése és iránymutatása mellett gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot. Soha nem fogom tudni visszafizetni azokat a kincseket, amit Śrīla Prabhupādától és töletek, elkötelezett tanítványaitól kaptam és folyamatosan kapok. Csak egy esélyem van, hogy törekszem követni a lótuszlábaitokat és megpróbálom én is az utasításaitokat egygét tenni a szívemmel és a lehető legkevesebb nehézséget okozni.

Köszönök mindent, amit értünk teszel!

Elesett szolgád:

Nāma-rūpiṇī Devī Dāsī

Nandagopa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Voltam már fiatal és öreg,
férfi, nő, férj, feleség és gyerek,
ők már nem én vagyok.

Voltam keresztény, buddhista és hindu,
jógi, szerzetes, tanítvány és guru.
Mindig azt hittem, nekem van igazam.

Bár sokat tapasztaltam, éltem,
elfeledtem a korábbi létem,
miután egy új testbe költöztem.

Nem leszek többé biorobot,
most már emlékezni akarok,
ezért legközelebb ébren maradok.

Bhagavad-gītā, Tanítások nektárja,
Bhāgavatam, Caitanya-caritāmṛta.
Köszönöm szépen neked.

Nava-vraja-mahimā, Gāyatrī mantrák,
Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurānga.
Köszönöm szépen neked.

Az éneklésed hallgatom újra meg újra.
Az Úr itt van és nagyon szeret.
Köszönöm szépen neked.

Nincs többé a múlt és a jövő.
Az élet izgalmas, boldog és örök.
Köszönöm szépen neked.

Téged az önvaló érdekel, nem a test.
Valóban, önzetlenül, engem szeretsz.
Köszönöm szépen neked.

Szolgád:
Nandagopa Dāsa

Nandini Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Szeretnék én is köszönetet mondani, hogy Śrīla Prabhupāda hűséges és odaadó híveként felvállaltad a magyarországi prédikálást, s az elmúlt 30 évben oly sok időt, energiát, áldozatot hoztál a magyar *bhakták* lelki felemeléséért.

„Úgy hisszük, a gondviselés akaratából talákoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.” /Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.22/

Igazán soha nem fogjuk tudni visszafizetni neked mindazt, amit értünk tettel és tessel, de meg kell próbálnunk törleszteni az adósságunkból azáltal, hogy hűen szolgáljuk az Úr Caitanya, Śrīla Prabhupāda és a te missziódat.

Már több mint 20 éve próbálok különböző szolgálatokban helytállni, mint például: könyvosztóként, *pūjārī* szolgálatban, a Govinda pékség üzletkötőjeként, mint egy ingatlanos, aki keresi Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurānga *mūrtijainak* új templomát, Govinda Étterem társvezetőjeként, gyereket nevelő családanyaként, vagy mint a Krisna-völgyi termékek értékesítője, majd végül *gurukula* tanárként. Mindegyik szolgálatnak meg volt a

maga hasznossága az adott időben, mégis úgy érzem, hogy a prédikáláshoz közvetlenebbül három szolgálat kapcsolható. A könyvosztás, felelősséget venni egy prédikáló Govinda Étterem működésére, valamint a *gurukulában* tanítani a *bhakta* gyerekeket, a jövő nemzedékét.

Śrīla Prabhupāda nagyon könnyőreletes volt, hogy 70 évesen eljött nyugatra prédikálni a Kṛṣṇa-tudatot. Te is nagyon könnyőreletes voltál, hogy az angol GBC szolgálatod mellett felelősséget vettél a magyarországi prédikálásra is. Úgy tudjuk az irántatok érzett hálánkat igazán kimutatni, ha azt, amit megtanultunk tőletek továbbadjuk másoknak.

Kedves Guru Mahārāja, említetted egy reggeli leckén Új-Vraja-dhāmában, hogy az „Odaadás öröme” című filmben milyen szépen beszélt a *gurukula* tanárnő arról, hogy az ő elhatározottsága a szolgálatában, hogy tanítsa a *gurukulás* gyerekeket főleg az, hogy nem akarja, hogy kárba vesszen mindaz, amiért Śrīla Prabhupāda olyan sokat dolgozott, amiért olyan sok lemondást és nehézséget vállalt.

Hát igen, ez egy komoly és nehéz kihívás fenntartani a misziót, a sztenderdeket, az elveket. Amikor találkozol a Krisna-völgyi *gurukulásokkal*, meg szoktad tőlük kérdezni: „Tudjátok mi lesz a ti feladatotok a jövőben?” A gyerekek már jól tudják a választ: „Továbbvinni a missziót!” – mondják kórusban. A tanárokon és a szülőkön óriási felelősség van, hogy megfelelően tovább örökítsék a misszió lényegét, hogy szép példák legyenek a leendő felnőtt *vaiṣṇavák* és *vaiṣṇavik* számára. S, hogy az elesett élőlényeket megmenteni akaró prédikáló tűz mindig ott lobogjon a következő *bhakta* nemzedékek szívében is.

Kérlek szépen kedves Guru Mahārāja, add az áldásaidat, hogy megfelelően tudjam végezni ezt a szép és nemes szolgálatot.

Jelentéktelen szolgád és lányod:
Nandinī Devī Dāsī

Natabara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eltelt egy újabb év, mindannyian egy évvel több ideje vagyunk kitéve a kötőerők szeszélyeinek. Mégis valahogy kicsit boldog vagyok, ha arra gondolok, hogy ennek az évnek letelte azt is jelenti, hogy te egy évvel több ideje vagy közöttünk, hogy felemelj minket. Olyan ez kicsit, mintha a lelki világ egy darabkáját hozdoznád magaddal, és képes lennél azt megosztani másokkal is.

Már lassan egy éve van lehetőségem bepillantani a *gurukulások* életébe itt, Budapesten, mely szintén semmis lenne a te vágyad nélkül. Ennek a maroknyi gyermeknek iszonyatos nyugalmat és biztonságot ad az, hogy a nagyvilági rohanástól elzárva tölthetik gyermekkorukat. Nem kell folyamatos kellemetlenségekbe ütközniük, mint ahogyan arra én emlékszem vissza saját életemből, így pedig az akadályokat is könnyedén veszik ilyen értelemben, és akár egyszerre két tanévet is képesek elvégezni. Köszönöm neked, hogy ezt az utat is láthattam!

Sok más területen is látszik, hogy a lelki világ lenyomatait helyezed el a *bhakták* szívében. Ilyenek a fesztiválok is minden évben. Látszott, hogy te nem voltál jelen, a sok külföldi szent közül többen is említették, hogy ők két okból lépnek Új-Vraja-dhāma földjére. Az egyik a hely, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara hangulata, a másik pedig a tied. Mindennek ellenére azokban az időkben, mikor Budapesten voltál jó volt látni a *bhaktákat*. Néhányan szinte a sírásig hatódva meséltek a beszélgetésükről veled. Boldog voltam, mikor hallgathattam őket, mert az anyagi világban a tiszta boldogság mindig egy csoda része, és távolról ugyan, de ez engem is megérintett.

Ebben az egy évben sokat változtam én is, és az, hogy az élet nehézségeinek befagyott taván a jeget kicsit megkapargattam

egészen más szemszögből enged látni dolgokat. Az utak megnyitására, és a boldogság kiosztására túl még egy vonás van, amiről mindenképpen meg lehet ismerni téged, és a lelki tanítómestereket, ez pedig a fáradhatatlanság. Minden héten van egy nap, mikor picit több, mint tizenhárom óra munka, és tanulás után esek haza, ezek után pedig úgy érzem magamat, mint aki nem tizennyolc, hanem legalább hetven éves. Öregnek, gyengének, kifogyottnak. Te pedig jócskán idősebb testtel, ha nem is mindig mosolyogva, de napot nap után véve tudod teljesíteni a kötelességeidet. El sem tudom képzelni, hogyan lehetséges ez, ha nem egy harmadik csoda, egy olyan áldozat, melyet értünk teszel, és talán a létező legnagyobb szolgálat, hiszen egész életedet ajánlod fel az Uraknak.

Nem tudom elégszer megköszönni, hogy ezt a három csodát egy újabb évig nyilvánítottad meg itt, és azt sem tudom, hogy megérdemlem-e egyáltalán, hogy elfogadjam fáradozásaid gyümölcseit. Kérlek, vigyázz magadra teendőid mellett jövőre, ha mondhatok ilyet, akkor egy kicsit jobban is, mint az elmúlt egy évben! Remélem még sokszor „kápráztathatlak el” egy ilyen hevenyészett írással!

Szolgád:
Naṭabara Dāsa

Nava-nīta-cora Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném neked idén is megköszönni, hogy lehetőséget adott nekem a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására. Sokszor gondolkodom arra, hogy hol lennék, ha te nem jöttél volna el. Nagyon inspiráló számomra,

ahogyan példát mutatsz az életeddel, hogy a nap minden pillanatában csak Kṛṣṇa szolgálatára összpontosítasz és egy percet sem vesztegetsz el felesleges dolgokra.

Köszönöm, hogy elhoztad a szent nevet, a legdrágább kincset.

Soha nem tudom ezt visszafizetni neked, és örökké az adósod maradok.

Alázatos szolgád:

Nava-nīta-cora Devī Dāsī

Bhaktin Nayika

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Recently, I was sitting in Śrīla Prabhupāda's room at the Bhaktivedanta Manor and it came to my realization that he's a superhero. In contrary to fictional superheroes, Śrīla Prabhupāda actually saved thousands of people from the ocean of misery. In this way, you have also saved my life by guiding me spiritually, inspiring me to stay in the *āśrama*, and encouraging me to distribute our transcendental books. Your determination for serving Śrīla Prabhupāda's mission and your love for him is endless. In this way you are literally my superhero, and I am forever grateful for your efforts.

Forever in yours and Śrīla Prabhupāda's service,

Your aspiring servant,

Bhaktin Nayika

Bhaktivedanta Manor, UK

*Nīlācala Mahāprabhu Dāsa,
Rasa-rasini Devī Dāsī, Rādhā-Mādhava,
Madhu-gopāla, Śrī Gopikā*

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy ezen a fontos napon sok szeretettel köszönthessünk téged tanítványaid és jóakaróid körében. A Kṛṣṇa-tudatban minden év, minden hónap, minden nap különleges, de ez az év talán egy kicsit jobban azért, mert 30 éves évfordulóhoz érkezett az, hogy megérkeztél Magyarországra. Ha te nem jössz, és nem vállalod fel ezt a felelősséget, akkor mi sehol sem lennénk, illetve rossz helyen, az anyagi lét mocsarában. Tudás és menedék nélkül.

Nagyon szépen köszönjük a sok törődést, a lehetőséget a szolgálatodra, és a személyes társulásodat, melyet mindig önzetlenül adsz nekünk. Nehezen tudnánk felsorolni, hogy mi mit adtunk neked az évek során a fejfájáson kívül, te viszont végtelen kegygyel láttad el családjunkat mindig. Mindannyian, külön-külön értékes kincseket őrzünk a szívünkben veled kapcsolatosan. A szolgálatod és társulásod nagy örömmel és elégedettséggel tölti el az önvalónkat, erről számtalan példát tudnánk felsorolni.

Egy nap Śrīdhāma Māyāpurban, azt az üzenetet kaptuk, hogy másnap lehetőségünk lesz a személyes szolgálatodra, kitakarítani a szobád, és kimosni a ruhád. Madhu-gopāla, aki akkor 6 éves és *gurukulás* volt, pont a 3 napos szabadnapját töltötte velünk. Ritka eseménynek számított. Este lefekvés előtt mondtuk neki, hogy képzelj, holnap megyünk Guru Mahārāja házába (engedelmeddel az egész család így hív téged), és kimossuk a ruháját.

Hatalmasra kerekedett a szeme, felugrott és így kiáltott: „Éljen! Holnap lesz a legfontosabb nap az életemben. Már nagyon várom.”

Kicsit meglepődtünk. Eddig az életkora miatt, szinte soha nem találkozott veled, és Māyāpurban is a *gurukula* végett csak ritkán tartott velünk.

Aztán folytatta: „Akkor most oltsatok le minden villanyt, és mindenki azonnal menjen aludni. Holnap nagyon fontos nap lesz. Megyek Guru Mahārāját szolgálni.”

Egymásra néztünk, és szótlánul cselekedtünk. Bár már megszoktuk, hogy Māyāpur a meglepetések és csodák tárháza, ez azért mélyen megérintett bennünket. Nyugovóra tértünk. Aztán kb. 10 perc elteltével Madhu-gopāla megszólalt a már csendes szobában, ami csak a szuszogásunktól volt egy kicsit hangos:

„Anyá, én nagyon szeretem Guru Mahārāját. Úgy érzem, hogy ő itt van mélyen a szívemben...”

Ezek után aztán végleg elmerültünk a rólad szóló gondolatokban, hogy milyen különleges személy lehetsz.

Másnap reggel nagyon boldogan és izgatottan érkeztünk meg hozzád, az előtérben várakoztunk amikor jöttél. Én közben meggyőztem Madhut, hogy mesélje el neked ezt az érzést, amit a szívében érez, mert ez nagyon szép dolog. Félős volt és szégyenlős, alig mert rád nézni, de aztán csak kibökte, hogy mi történt.

Éppen indultál föl a lépcsőn, megálltál és megfordultál. Láttam a döbbenetet az arcodon. Nem számítottál egy ilyen „szeretet bombára”. Odaszóltál Śyāma-bihārī Prabhunak: „Hallottad ezt? Ott vagyok a szívében.” Aztán ránéztél Madhura és folytattad: „Ez nagyon nagy dolog, köszönöm szépen.”

Hát ilyen, és ehhez hasonló élményekkel van teli a szívünk kedves Guru Mahārāja, és imádkozunk azért, hogy még több szolgálatot tudjunk neked ajánlani a jövőben.

Néha az élet nem egyszerű kihívások elé állít minket, de biztosak vagyunk abban, hogy a te támogatásod és szereteted örökre velünk van. *Na pāraye 'ham*. Ezt nem tudjuk visszafizetni neked.

Nagyon boldog születésnapot kívánunk, és örök hálával

gondolunk arra a napra, amikor elhatároztad, hogy eljössz Magyarországra!

Örök szolgálid:

Nīlācala Mahāprabhu Dāsa, Rasa-rasinī Devī Dāsī,
Rādhā-Mādhava, Madhu-gopāla, Śrī Gopīkā

Nīlamanī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moon-shine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for all the wonderful books you write, for the inspiration of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara at New Vraja-dhāma, and your life sustaining podcasts. I have many of your books to still read, but as I'm completing *Śrī Dāmodara-janani*, I think it's so poetic and profound. Most importantly it has an effect on the heart and draws the reader's attention to the centre stage of Kṛṣṇa's pastimes!

I'm so proud to have a guru as wonderful as you, and pray that I can one day make a humble attempt to follow in your footsteps. Your personal qualities and character are very endearing and inspiring, and make me firmly believe that you must be very dear to Śrīla Prabhupāda.

You have always been there for me and supported me, for which I'm ever grateful. Just as a child can only stand and feel secure with the support of its parent, I can only feel secure in my relationship with the Lord due to the support given by you, in the form of your instructions and training. Hence, I am able to stand somewhat before the Lord and put forward my case, time and time again!

I think you must have read my offering last year and thereby

blessed me; as Kṛṣṇa consciousness is taking a new shape for me this year. I am undeserving and so can only attribute it to your blessings and those of the Vaiṣṇava's: You all really are like "Wish-fulfilling trees".

This year I think I finally managed to largely appease those people and devotees I may have upset or offended over the years, with my impetuous, mode of passion nature. I know there may be others that I have unknowingly upset, but I can only pray to the Lord to help me see where I have gone wrong, and to give me the intelligence to understand how best to deal with the situation.

Though I know we daily recite the prayer offering our respects to all Vaiṣṇava's, to genuinely be clear of offenses or see one's spiritual life as dependent on the kindness and good feelings of the devotees towards us, is another thing.

HH Bhakti Tīrtha Swami, in one of his main instructions on "Community of Care" advised that we should deal with the devotees around us, knowing that when we leave our body we may be depending on these same devotees, to help us on our way.

In general I find it easier to deal with the obvious blunders towards temple devotees, but harder to deal with upset I may cause to those in my daily life. I remember HH Rādhānātha Swami saying that even hurt caused to people in general can become an obstacle to one's *bhakti*. I also understand that *bhakti* is performed differently, depending on the mode the devotee is in, which can also cause differences between devotees' approach in their service. There are also more natural connections with some devotees rather than others.

Nevertheless, Vaiṣṇava society is supposed to be sophisticated and gentle and so I should try to always have kind dealings. I feel inspired by the quality of the six *gosvāmīs*: *Ṣaḍ-gosvāmy-aṣṭaka* says, "They are just like the ocean of love of God, and they are popular both with the gentle and with the ruffians, because they are not envious of anyone." One day I'd like to have even a drop of that quality.

This is also my chance to "come clean" and honestly tell you that I still struggle to chant attentively and rise early, though

I am trying harder and won't give up my desire to fulfill your instruction. I am better with reading though, in general. This year I feel a greater clearing and some rays of relief from a glimpse of the mode of goodness and life looks so different. My desires are changing and I feel a trace of the deep nourishment of Kṛṣṇa bhakti, finally.

To get to this point even, it has been a long arduous and at times heart-wrenching journey. But I am so glad for it and eternally grateful to you and your dear-most Śrīla Prabhupāda, for this "lease of life" – the real life!

I long to be able to overcome the limitations of my physical body, mind and intelligence and do something tangible for you, in terms of spreading this mission of Lord Caitanya. I realise that due to my role as a mother, wife and daughter-in-law, it will be difficult. So I've taken shelter of prayer, reflective writing, śāstra and the holy name. I have released my prayer to Kṛṣṇa and am gradually gathering momentum to apply myself in earnest now.

Surely my path will be revealed to me in time, for the Lord has taken such good care of me so far. And even in my most terrible moments, has never failed to give me the shelter of His moonshine lotus feet.

This simple prayer by Mahārāja Pṛthu really speaks to me, "Do not ask me to take some material benefits from You, but as a father not waiting for the son's demands, does everything for the benefit of his son, please bestow upon me, whatever you think best for me." (ŚB 4.20.31)

Please bless me, as without you I'll be lost and unable to see clearly and so will become entrapped in Māyā-devī's net once more.

I also pray to Māyā-devī to lift the veil between the Lord and I. I pray to you, Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Gaura-Nitāi to give me spiritual strength, so that my words translate into action and don't just remain a pattern of ink on paper.

Your aspiring servant,
Nīlamanī Devī Dāsī

Nisānta-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This year is the 30st anniversary of You arriving to Hungary, a country, that is quite insignificant materially on the political and economic map of the world. There is still something very significant going on spiritually, all due to your efforts and inspiration. I remember the first days, I started doing *saṅkīrtana*. This was 20 years ago now, after school and having lunch at Govinda's on Belgrad rakpart. I went out almost every day for a few hours and got hooked on the ecstasy that was the reward of my weak efforts for book distribution. In the spring holiday I joined Puṣpagopāla, Vaikuṅṭheśvarī and Praṇaya-śālinī Mātājī's on traveling *saṅkīrtana* to Szombathely. I was preparing to go to university because there was a ban on *mātājīs* joining the temple, but when Gaura-śakti Prabhu asked me if I want to move in after finishing my A levels exams, I immediately said yes. We went to the towns and villages of Hungary with my "mothers" who taught me what Kṛṣṇa consciousness is: Śyāma-Gaurī, Vaikuṅṭheśvarī and Jāhnavā-priyā. I am eternally grateful to all of them. But I also remember how new Kṛṣṇa consciousness was to people. Many of them were very suspicious or even inimical. A lot of people have thought of us as a cult.

After spending a lot of time in the UK and in the protective shelter of New Vraja-dhāma, I am once again meeting a lot of Hungarians in the course of my work. The contrast is amazing. So many people are supportive and friendly towards the devotees, and this is not just a sentiment. Many of them have been to Kṛṣṇa Valley, are dining in our restaurants regularly, taking yoga classes from devotees and most importantly I see a generation of people, who grew up knowing about and being affected by Kṛṣṇa

consciousness in one way or another. I see Kṛṣṇa consciousness saturating Hungarian society, even I if it is not so obvious. All this from the devotion and dedication of one person who dared to come to such an insignificant but still dangerous place at that time. It is all coming from you, who are channelling that unlimitedly pouring mercy from Lord Caitanya and through Śrīla Prabhupāda. It is from you, who are inspiring your disciples and followers to become channels of that mercy themselves.

In my present state, it is hard for me to see myself once again being the unconditional follower that I used to be. I am still trying to find my place after the life changing events that took place in the past years. I feel I am recovering though. It is happening slowly, but I am grateful that I am in the protective company of devotees even while I am going through this phase of my life. The credit for this also goes to you. You created a community that keeps that glimmering light of Kṛṣṇa consciousness alive in my heart. I am trying to get better spiritually. The vast amount of care, kindness and well wishes that you showered on me in my *sāṅkīrtana* days, remain with me in a special corner of my heart. Please forgive my offenses and think of me to become a worthy servant again.

Your fallen servant,
Niśānta-līlā Devī Dāsī

Nitāi-Bhāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék megosztani veled néhány gondolatot. A kegyedből megértettem, hogy az életem

célja, hogy elérjem Kṛṣṇát és ez csak akkor lehetséges, ha csak egyetlen vágygal haladok Felé. Ez a vágy pedig nem szabad, hogy egy kicsit is eltérjen a guru vágyától:

*guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya,
ār nā koriho mane āśā*

Narottama Dāsa Ṭhākura mindenkinek azt tanácsolja, hogy ragaszkodjon ahhoz az elvhez, hogy végre kell hajtania a lelki tanítómestere utasításait. Ne vágyjunk semmi másra.

Az ISKCON kötelékében eltöltött évek alatt megértettem, hogy számomra csak egyedül ez segít abban, hogy valami kis esélyem legyen bármi kevés lelki megvalósításra.

Szerencsémre te, mint Śrīla Prabhupāda örök képviselője nagy hozzáértéssel és bizalommal fordulsz minden tanítványodhoz, így felém is. Ezt a folyamatos törődést érezve nagyon egyszerűnek és könnyűnek tűnik Kṛṣṇa szolgálata, ám ha egy kicsit is kijövök ebből a meditációból, minden nagyon nehezzé válik.

Megértettem, hogy az a kötelességem, hogy minden képességgemmel segítssek abban, hogy Magyarországon az elképzelésednek megfelelően prédikáljuk a Kṛṣṇa-tudatot. Elfogadva, hogy a te vágyad Kṛṣṇa vágya eltökélt vagyok abban, hogy segítssek a szolgálatodban. Kérlek, imádkozz értem Śrī Śrī Rādhe-Śyāmához, hogy soha ne veszítsem el ezt a célt.

Nalinī-kānta és Mañjarī Mātājī kegyéből az elmúlt napokban sokat megtudtam a magyarországi Kṛṣṇa-tudat kezdetéről. Nektár volt hallani arról, hogy a semmiből, hogyan épült fel egy egész yātrā pusztán abból a vágyadból, hogy lelki tanítómestered vágyát teljesítsd.

Én csak tizenöt éve ismerlek és nagyon köszönöm neked, hogy többször is lehetőséget adtál arra, hogy személyesen is társulhassak veled. Az egyszerűséged, az együttérzésed és a szereteted végképp meggyőztek arról, hogy Kṛṣṇát csak rajtad keresztül érhetem el. Remélem, hogy ezt soha sem fogom elfelejteni.

Elesett szolgád: Nitāi-bhāvana Dāsa

Nitāi-candra

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szoktunk menni *maṅgalára* szombatokként. Utána szoktunk *japázni*, de ha nem sikerül elmenni, akkor otthon *japázok*.

Nagyon szeretem az *abhisekát*. Ma Gaura-lilával néztük.

Nagyon szeretek *kīrtanázni*. Szoktak lenni gyerekek. Szoktunk vonatozni, körbe táncolni, a kezünkből kaput csinálunk, és átbújunk alatta.

Tegnap Gaura-pūrṇimā volt. Śyāma sárgás ruhát hordott rózsaszín virágfüzérrel és arany fuvolával. A fuvoláján volt színes madár. Rādhārāṇī is rózsaszínes-sárgás ruhában volt.

Van, hogy vannak új gyerekek a templomban.

Köszönöm szépen ezeket a dolgokat.

Szolgád:

Nitāi-candra

(6 éves)

Nṛsiṅha Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This year is the 10th year of your first visit to Turkey. I clearly remember your first visit to Istanbul. I was not much aware of what is the role of a spiritual master in devotees' lives those days. I was just happy that you were here in Turkey and I was trying

my best to serve you. After one of the first programs we were honouring *prasāda* that was cooked by Manjuwālī Mātājī and I was feeling very happy. You immediately caught me and joked that “You are eating like farm devotees” and we all laughed.

Ten years passed away very quickly as duration of that laughter and you told in your last visit to new Goranga Yoga Center to build up something like this center took ten years. It is very short and long period at the same time. I am very well aware whatever happened in this ten years about Turkish preaching is your endless mercy upon us, otherwise how is it possible we are able to preach in this country and people are accepting Kṛṣṇa consciousness.

I also remember that conversation after my initiation, when I was very enthusiastically asking you that “what should I do to preach Guru Mahārāja” you replied very calmly and gently “just be a good example, if you want to give Kṛṣṇa to others.” That day I didn’t understand anything and I was expecting some more solid instructions in my mind. Later, I was able to digest this instruction just by your perfect example. Turkey is the country for impossible things in Kṛṣṇa consciousness in many aspects at least for now however we are still going on.

Thank you very much for showing me every day in a perfect way how impossible things become possible in Kṛṣṇa consciousness. Your dedication to Śrīla Prabhupāda and his teachings makes me feel very confident on my way. Without your instructions and wonderful example I am nothing. Will I ever pay you back? I will never be able to do that, however I will always put all my utmost efforts to please you by trying to be a good example for others in this country.

Your insignificant servant,
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa

Pada-kamala Dāsa és Gosvāminī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérjük fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretnénk megköszönni, hogy gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot és, hogy a tanítványaid lehetünk! Törekszünk megtanulni szolgálni és elégedetté tenni téged! Ahogy múlik az idő egyre jobban értékeljük azt, amit a Kṛṣṇa-tudattól és tőled kapunk. Szeretnénk tovább fejlődni, hogy még közelebb kerülhessünk hozzád és Rādhe-Śyāmához! Szeretnénk a könyvosztással és a prédikálással szolgálni, dicsőíteni téged! Amikor ezt csináljuk mindig arra gondolunk, hogy milyen csodálatos vagy és, hogy mennyi sok mindent köszönhetünk neked. Kérjük szépen a kegyedet és az áldásaidat, hogy megvalósíthassuk a tanításaidat és a vágyaidat! Reménykedünk és bízunk benne, hogy egyszer majd igazából elégedetté tehetünk téged!

Jelentéktelen szolgálid:

Pada-kamala Dāsa és Gosvāminī Devī Dāsī

Padmanābha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor megjelent a *Veṅu-gītā* rögtön elkezdtem olvasni. A könyv végig nektár, de az egyik történet azóta is folyton eszembe jut, amelyben Dhenukāśura megkapja a magáét.

„A démon, aki Kaṁsa barátja volt, éppen szunyókált. Amikor hallotta a lehulló gyümölcsök puffanását, elöntötte a düh: számar képében Balarāma elé ügetett, és jól mellkason rúgta a hátsó lábával. A száz hold húsító sugarával ragyogó Śrī Balarāma mosollyal az arcán üldözőbe vette Dhenukát. Hátsó lábánál fogva elkapta, és játékosan felhajította egy talafára, ami azon nyomban ki is dőlt, lekaszabolva a közeli fák koronáját is. Balarāmának nagyon tetszett, hogy ilyen mutatósan tönkretette az erdőt, és amikor Dhenuka démon másodszor is Felé csörtetett, megragadta, feje fölött könnyedén megpörgette, mint egy lótuszvirágot, és nyolc mérföldre elhajította.”

Decorative damage, mikor ezt olvastam majdnem egy órán keresztül nem tudtam abbahagyni a nevetést. Két szóban is képes vagy bemutatni Kṛṣṇa kedvteléseinek bájos humorát és végtelen sokrétűségét, miközben ártatlanul egyszerűnek tűnnek. Dhenukāsura a durva anyagi intelligencia, és a lelki tudás hiányának megtestesítője. Mikor prédikálsz mindig csodálatos humorral, könnyedén teszed, de ellenállhatatlan erővel, ahogyan Śrī Balarāma játékosan felhajította egy fára Dhenukát. Így szabadítasz meg a durva anyagi intelligencia fogságából, és áldasz meg minket tiszta lelki tudással. Ha kitartóan hallgatom tőled Kṛṣṇa kedvteléseinek nektárját egyszer talán eljutok oda, hogy a szívemben lévő *anarthák* is már csak olyanok legyenek, mint az ártalmatlanná tett, leterített démonok Kṛṣṇa kedvtelése nyomán, ahol te is elégedetten szemlélheted a díszes pusztítást, mert már nem áll semmi sem Kṛṣṇa kedvteléseinek útjában.

Jelentéktelen szolgád:
Padmanābha Dāsa

Padyāvālī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet.

The time has come again for me to express my heartfelt gratitude for accepting me as disciple.

All glories to you on the auspicious day of your appearance.

Thank you ever so much for everything you do for us.

You go long way out of your comfort to teach us how to serve Śrīla Prabhupāda, be it singing, dancing, talking, eating, cleaning, interacting with one another, caring for each other, worshipping deities, preaching and how to live like a Vaiṣṇava.

Just like your God-brothers, who despite several health issues never stop preaching.

You also being a stalwart member of Śrīla Prabhupāda's army, you use every situation the Lord puts you in to preach His glories.

All glories to you Gurudeva.

You also never gets tired of giving us new ways to deepen our desires to serve the Lord by understanding ourselves according to *varṇāśrama-dharma*.

Thank you for all the books you given to us, they really really are gemstones and real treasures for cultivating devotion to the Lord.

By your mercy, I have been trying to survive here, it does get very challenging sometimes.

But I pray that during these trying moments to please enable all of us to cooperate together despite our limitations to carry on the service of Śrī Śrī Pañca-tattva and carry on distributing the mercy of Śrīla Prabhupāda to others and that we can stay strong together as a *yātrā*.

I also pray to you to be able to always be in the association of devotees, always ready to hear from them, listen to them and serving them.

And also to be able to take guidance from you and to become a good servant by following you.

All glories to you Gurudeva.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your unworthy disciple,

Padyāvalī Devī Dāsī

Bhakta Pálszegi Marcel

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szívből köszönöm azt a káprázatos lehetőséget, hogy itt, a legfejlettebb európai *yātrāban* gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot, ami az erőfeszítésedből és kegyedből nyilvánult meg.

Köszönöm az itt tartózkodásod alatt felém tanúsított személyes hozzáállásodat. Köszönöm azt a lenyűgöző *pūjādat*, amin a szobádban vehettünk részt. Nagyon mély tapasztalat volt számomra az, hogy láthattam azt, hogy milyen nagyfokú odaadással végezted a *pūjāt* Rādhā-Dāmodarának. A legjobban mégis az tetszett, hogy kommunikálhattam veled Viberen keresztül a Śrīla Prabhupāda maraton alatt és, hogy személyesen is beszélhettem veled. Bár kívül nagyon félenk voltam, de belül nagyon örültem. A Krisna-völgyi *parikrama* szintén megérintette a szívemet, hallhattam Kṛṣṇa új kedvteléseit és ez elmélyítette a hitemet Kṛṣṇában. A Kṛṣṇa-tudat egy nagy gyönyörű álom, amiben a segítségeddel örökre megmaradhatok. Nagyon csodálatos személynek tartalak és a határozottságod, bölcsességed és a minden részletre kiterjedő precizitásod lelkesít engem. És természetesen a Kṛṣṇa iránti végetlen szereteted inspirál a legjobban.

Köszönök mégegyszer mindent, és ha sikerült valamilyen fejlődést elérnem, az mind a te érdemed.

Örök szolgád: Bhakta Pálszegi Marcel

Pāñcālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek és Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmīnī itī nāmīnī*

Sajnos nincs semmi képességem, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni ezen a csodálatos napon, csak azt tudom, hogy végtelenül szerencsésnek érzem magam, mert megismertelek és elfogadtál tanítványodnak. Bár nincs semmi jó tulajdonságom, végtelenül tudatlan és ostoba vagyok, mégis nagyon boldog vagyok, ha arra gondolok, hogy milyen csodálatos lelki tanítómesterem van. Azon gondolkodom, hogy mit is ajánlhatnék fel neked. Szolgálataim jelentéktelenek és említésre sem méltóak, mégis abban reménykedem és azért imádkozom, hogy kedves, szeretett tanítványaidat tudjam támogatni szolgálataikban! Ez az egy boldogságom és menedékem. Kérlek, segíts, hogy hasznukra válhassak és a legdrágább kincsemet – az ő szolgálatukat – soha ne veszítsem el!

Kérlek, tarts meg lótuszlábaid árnyékában!

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Jelentéktelen szolgád: Pāñcālī Devī Dāsī

Parama-karūṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for being my spiritual master and such a perfect example of a devotee of Kṛṣṇa.

Thank you for all your effort on behalf of ISKCON and Śrīla Prabhupāda and thank you for your loving kindness and your mercy.

Without your mercy where would I be? What would I be? Another tiny little spirit soul drifting through the cycle of repeated birth and death. Lost, adrift without a clue. Like so many.

But now I'm not lost, I'm found. Not abandoned but nurtured. Held securely by the Supreme Personality of Godhead. For which I have to thank you.

So please go on inspiring us with the possibility of one day also becoming a devotee by following your instructions and your example.

Thank you again.

All glories to your divine service!

Your servant,

Parama-karūṇa Dāsa

On behalf of Kastūrī Mañjarī Devī Dāsī,

Govinda Sundara, Dīnanātha and Jīva.

Pārtha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmának!

Évről-évre alkalmatlanabbnak találom magamat, hogy méltóképpen kifejezzem nagyságodat a világnak, de erős vágyat érzek arra, hogy legalább megpróbáljam.

Ha csak egy parányi mértékben is lehetőségem adódik a szolgálatodra, Śrīla Prabhupādának ajánlott végtelen missziód során, és egy feltételek nélkül működő eszközként állhatok a rendelkezésedre ebben, akkor életem értelmet nyer, és sikeressé válik. Mindez ma még felfoghatatlan számomra. Nem ez az egyetlen, sok felfoghatatlant tapasztalok, amióta csak megismerhettelek és felajánlhatom jelentéktelen szolgálataimat.

Az első felfoghatatlan élmény volt, amikor társulhattam a tökéletességgel Śrīla Prabhupāda könyveiben. Csak fogtam a *Bhagavad-gītā*t a kezemben, és néhány nap alatt omlott össze minden hamis elképzelés bennem, amit addig dédelgettem, és épült fel a helyükön egy teljesen új, ragyogó kép. Felfoghatatlan volt, hogyan kerülhetett ez hozzám, hiszen nem tettem érte semmit, azt sem tudtam, hogy keresek egyáltalán valamit, ami hasonló. Egyre csak azt kérdeztem, hogy kinek köszönhetem ezt, kinek az áldásos tevékenysége tette lehetővé, hogy ezt megkaphattam? Nem kellett sokáig várnom, mert rövidesen találkoztam a *bhaktákkal*, és kiderült, hogy a te önzetlen áldozatvállalásod nyomán történhetett meg mindez Magyarországon, anno 1997-ben. Az ezt megelőző 10 év alatt te akkor már hatalmas épületet építettél, amelybe mindannyian bizvást léphettünk be a boldogság elérésére, az Úrnak végzett odaadó szolgálatra való reményünkkel.

A következő felfoghatatlan élményem az volt, hogy végtelen kegyedből lótuszlábaid menedékébe térhettem. Valahányszor engedetlenségen kapom magamat, vagy úgy érzem, hogy csak zavart okozok a hibáimmal, eszembe jut annak az icipici valószínűsége, hogy mégis találkozhattam veled ebben az életemben, az univerzum határtalannak tűnő erdejében. Ilyenkor egyrészt szégyellem magam, másrészt újra éled a lelkesedésem, hogy vágyadnak megfelelően cselekedhessek, úgy, ahogyan szeretnéd. Eszközként.

Egy ismerősöm szerint háromféle pillanat van: a túl korai, a megfelelő és a késői. Gyakran keresem a megfelelő pillanatot ahhoz, hogy kifejezhessem feléd mindazt, amit a szívemben érzek, de ügyetlenségemben ezt soha nem találom. Marad a reményem, hogy valamikor majd csak tudok olyan szolgálatot ajánlani neked, amellyel elégedetté tehetlek, és amely szolgálat szavak nélkül is elbeszél mindent...

Harmadíziglen ugyancsak a felfoghatatlanhoz sorolnám a vágyadat, amivel fáradhatatlanul tenni akarsz a világ megmenntéséért. Azt, ahogyan Śrīla Prabhupāda, Gaura-Nitāi és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát és a szent nevet adományozod bárkinek, bárhol, bárhogy. Szavak nehezen írják le, hogy ez mennyire inspiráló. Úgy érzem, csak akkor leszek méltó e vágyadhoz, ha saját mértékemben én is mindig, mindent, mindenhol megteszek, hogy másokat kapcsoljak az odaadó szolgálathoz.

Ha mélyebbre ások, újra és újra felfoghatatlan dolgok kerülnek elő a Kṛṣṇa-tudat gyakorlatában, amellyel megajándékoztál, és amelyekkel nap mint nap szembesülök. Kérem, hogy bocsásson meg nekem a világ, de hirdetem, hogy csodálatos és felfoghatatlan a lelki tanítómesterem!

Jelentéktelen szolgád:
Pārtha Dāsa

Bhakta Pásztor László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra eljött ez a nagyon fontos nap, a *vyāsa-pūjā* napja, vagyis a te megjelenési napod. Nagyon kedvező, mert lehetőségünk van ismét dicsőíteni téged, számtalan kedvező tulajdonságokkal áldott személyedet. Olvastam a *bhakták* visszaemlékezéseit a kezdeti időkről. Harminc éve, hogy elkezdted rendületlenül prédikálni Magyarországon, és építeni egy *vaiṣṇava* közösséget. Találtam egy idézetet tőled: „Azért jöttem Magyarországra, hogy odaadjam Kṛṣṇát az embereknek. Koldus vagyok nincs más, amit adhatnék, fogadd hát el Őt és tedd a szíveddé és lelkeddé.”

Új-Vraja-dhāma és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara a te szíved és a szereteted megnyilvánulása. Ideadtad nekünk a legmagasabb rendű kincset, ami dolgunk pedig az, hogy egygé tegyük a szívünkkel. Felfoghatatlan ez az áldás, mely indokolatlan kegyedből nyilvánult meg. Ebben a zavarodottsággal és nézeteltérésekkel teli világban te vagy az egyedüli biztos pont és egyedüli kapcsolat, ami igazán segíthet. A leckéid és utasításaid minden felhőt és kételyt eloszlatnak, hitet adnak és megmutatják az utat, vissza Istenhez. Azt mondtad, ha valaki ülhet *Bhāgavatam* leckén, az nem közönséges dolog. Az, hogy hallhatjuk Kṛṣṇa üzenetét, az nagyon nagy kincs, ezt a kincset tudni kell értékelni is. Mindig emlékeznünk kell hálás szívvel személyedre, mennyi-mennyi kegyben részesítesz bennünket. Nagyon köszönöm, hogy itt vagy nekünk, adod a társaságod és fáradhatatlanul segítesz a fejlődésünkben.

Köszönöm inspiráló tanításaidat és a lehetőséget a szolgálatra.

Szolgád:

Bhakta Pásztor László

Bhakta Péntek Lajos

Kedves Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked sok szeretettel! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának sok szeretettel! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az Úr Kṛṣṇa lótusz lábainak sok szeretettel!

Kedves Mahārāja, nemrég veled és a *bhaktákkal* álmodtam, együtt énekeltünk. Hálás szívvel köszönöm ezt a lehetőséget. Másnap felhívtam Mohana Prabhut, aki megtisztelt azzal, hogy a barátjának tekint, és ő mondta, hogy lehetőségem van levelet írni neked születésnapod alkalmából. Bár úgy érzem, hogy alkalmatlan vagyok rá, mégis írok neked, kérlek nézd el nekem, hogy levelemmel zavarlak, teljesen tudatlan vagyok.

Hálás szívvel köszönöm, hogy elhoztad nekünk, Magyarországon megtestesült lelkeknek a lehetőséget a Kṛṣṇa-tudat megismerésére, gyakorlására, megélésére. És, hogy jelenléteddel reményt és lehetőséget adsz nekünk, hogy hibáinkat kijavítsuk, és a tiszta szerető szolgálatra törekedhetünk. Sokat kerestelek benneteket, vakon bolyongva a világban sokfelé voltam, kerestem, kutattam és köszönöm az isteni gondviselésnek, hogy nem jutottam tévútra. Hiszen eljutottam hozzátok és megérthettem, hogy a legigazabb igazság vagytok. És bár lusta gazember vagyok, mégis énekelhetem a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* olvashatom a *Bhagavad-gītāt* a *Śrīmad-Bhāgavatamot*. Soha nem hittem volna, hogy ilyen boldogság létezik, mint amikor az Úr Kṛṣṇára gondolok, még akkor is boldog vagyok, amikor nagyon hiányzik. És akkor is boldog vagyok, amikor azon bánkódom milyen alkalmatlan is vagyok a szerető szolgálatra, mert Őrá gondolhatok. Sajnálom azokat a szegény lelkeket, akik még nem is sejtik mindezt a csodát.

Nagyon jó egészséget kívánok neked kedves Mahārāja!
Minden dicsőséget az Úr *bhaktáinak!*
Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:
Bhakta Péntek Lajos
Karcag

Bhaktin Pesti Alina

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, és kedvező megjelenési napodnak!

Vyāsa-pūjā felajánlást írni neked egy jó lehetőség, hogy mélyebben átgondoljam és megértsem a hála jelentését veled kapcsolatban, az én életemre vonatkozólag. Bhaktivinoda Ṭhākura definíciója szerint a hála az: „Amikor értékeljük azt a segítséget, amit valaki mástól kapunk.” Ez a lelki tanítómesterrel kapcsolatban nagyon mély jelentést kap. Hiszen a lelki tanítómester minden gondolatával, szavával és tetteivel a valódi élet elérését teszi lehetővé, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szeretetteljes szolgálatát. S a legszebb, hogy nem csak „egyszerűen” ő maga tesz így, hanem mindenkit kész bevonni ebbe. Nem néz veszélyt vagy kényelmetlenséget, csak Rādhē-Śyāma vágyát tartja szem előtt, az Úr Caitanya missziójában, Śrīla Prabhupāda vezetésével, az ő hangulatát követve, minden élőlény legfelsőbb javát nézve. Csak prédikál, prédikál és prédikál. Ilyen vagy te is Mahārāja! S a prédikálásod során olyan sokat adsz magadból, Rādhē-Śyāma felé érzett szeretetedből. A jelenlétedben eltöltött egyetlen pillanatot, az általad kimondott egyetlen szó hatalmas erővel képes

meglegyezni a valódi szeretet parányi szikráját. Ezért vagyok hálás neked! Nemrég járt itt egy indiai házaspár Gujratból és kiemelték a magyar *yātrāval* kapcsolatban, hogy nagyon szerencsések az itt élő *bhakták* – főleg Új-Vraja-dhāmában –, mert a lelki tanítómesterünk, vagyis te nagyon nagy mértékben adod a társulásoknak nekünk. S ez nagyon mélyen átítatja és megalapozza az egész közösség hangulatát, hogy az imádat nagyon magas sztenderdeken nyugszik, ahogyan a *bhakták* szolgálnak, stb. Te pedig sokszor mondod, hogy Magyarországon megszületni nem egy jó *karmára* vall. Ez igaz is. Mégis van egy szempont, ami a legszerencsésebbé tehet bárkit, méghozzá az, ha találkozhat veled, vagy prédikálásod bármely aspektusával. Dicsőítésedre sajnos túl ostoba vagyok, mert csak felszínesen tudom érteni helyzetedet, és csak azt tudom érezni, hogy milyen hatással vagy rám és másokra. Az elmúlt egy évben is sok mindent köszönhetek neked. A kifejlődni látszó, mélyebb bizalmat a *bhakták* felé; a nagyobb megbecsülést a szent névhez; az elszántabb hozzáállást, hogy intenzívebben gyakoroljam a Kṛṣṇa-tudatot, mint egy maratonon, hogy úgy adjam ezt az egy életem; s a vágyat, hogy kifejlesszem magamban a vágyat a prédikálásra. Ez mind a te kegyed és dicsőséged parányi kis része. Köszönök szépen mindent! Bárcsak sokkal mélyebben megérteném dicsőséged, és tudnám jobban szavakba önteni. Bárcsak a hálám is ezzel arányosan növekedne. S bárcsak egy nap valódi őszinteséggel tudnék fordulni feléd! Kérlek, add az áldásod, hogy őszintévé és intenzívvé tudjak válni az odaadó szolgálat felelevenítésének útján, s, hogy erősen meg tudjam ragadni a kegy kötelét, mit oly erősen tartasz számunkra. Bárcsak meg tudnám érteni tanításaidat, utasításaidat komolyan tudnám követni, s bárcsak elégedetté tudnálak tenni ilyen módon téged, ezzel elnyerve lótuszlábaid hűsítő menedékét. Így életem minden bizonytalansággá válna! Kérlek, add az áldásod minderre!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Pesti Alina

Bhaktin Pesti Amina

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ősszel nagyon sokat imádkoztam a szolgálatra való vágyért, útmutatásért.

Rohamosan közeledett a marathon, – és bár volt egy śloka, ami eléggé lelkesített a könyvosztásra –, elképzelni sem tudtam, hogy csinálom végig.

A marathon 2. napja nagyon nehéz volt, hiába imádkoztam, hogy jó eszköz tudjak lenni...

Nagyon szomorú voltam.

Egyszer csak jött egy érzés, hogy írjak neked. Megírtam, hogy Prahlāda Mahārāja egyik imája újra meglegyezte a könyvosztásra való vágyamat, az előző napról is írtam pár szót, és a végén említést tettem a nehéz napomról. Elküldtem és folytattam a saṅkīrtanát.

És... Csoda történt! Nagyon kedves emberekkel találkoztam. Különös volt a hirtelen változás, tartottam is tőle, hogy hamar vége lesz, de nem. Fél óra múlva, mikor ránéztem az üzenetekre, láttam, hogy írtál. Akkor az a pár sor, elmondhatatlanul sok erőt adott.

Aznap megértettem, hogy a kegyed nélkül képtelen vagyok bármire. A lelkesítő üzeneteid, a személyes jelenléted, a leckék és a belőle jövő tanítások, amit adtál/adsz; felbecsülhetetlen kincs.

Gurudev!

*kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sprhā-hīna*

*sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha 'be hata*

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna,
koro' more ātma-sātha*

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

„Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgálodat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Ó, Uram és Mesterem! Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhessek minden élőlényt. Csak akkor leszek képes nagy eksztázisban énekelni a szent nevet, és akkor fog minden sértésem megszűnni.

Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Ostoba vagyok, gyenge és elesett. Kérlek, tégy szeretett szolgálóddá!

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Csak a kegyed révén létezem. Ha te nem vagy kegyes hozzám, egyfolytában sírok, és lassan elszáll belőlem az élet.”

Szolgád:
Bhaktin Amina

Bhaktin Pesti Lora

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez az első alkalom, hogy *vyāsa-pūjā* felajánlást írok a számodra. Kérlek, fogadd el ezt a pár sort, habár nincs semmi képesítésem arra, hogy méltóképpen dicsőítselek.

Ezt a jelentéktelen kis országot, csodálatos helyé varázsoltad azzal, hogy eljöttél, és elhoztad Rādhe-Śyāmát. Egy nagyszerű lehetőséget kaphattunk, felszállhattunk a hajóra, mely átkel a tudatlanság hatalmas óceánján. Szerencsések vagyunk, hogy te vagy a kapitány ezen a hajón. Śrīla Prabhupāda vágyát és céljait híven követed. Lenyűgöző mindazt látni, amit a tiszta odaadásoddal feltártál előttünk.

Sajnos nem vagyok mindig tudatos arról, hogy milyen nagy kincset is kaptam. Köszönettel tartozom neked mindenért, bár azt hiszem, soha nem fogom tudni visszafizetni.

Kérlek, add az áldásodat, hogy lelkesen és kitartóan tudjam végezni a szolgálatomat Śrīla Prabhupāda mozgalmában.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Pesti Lora

Prabhu Nityānanda Dāsa and Bhaktin Rózsi

Hare Kṛṣṇa, Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We are most grateful to Your Holiness for always being so kind, caring, and understanding... No one has ever showered us with such a transforming Love and exalting Mercy and Grace that made us realize so many aspects of the mind and life. You inspire us... actually You do more than that... You mean everything to us. Without You we are not able to grow spiritually and be on our way to The Supreme Lord Kṛṣṇa. We are fortunate and grateful that You came back to Hungary and built temples and established New Vraja-dhāma where we were reborn to Kṛṣṇa consciousness.

We beg to always remain at Your feet,

Your unqualified servants,
Prabhu Nityānanda Dāsa and Bhaktin Rózsi
Temesvar, Romania

Prabhupādānuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótusz lábaidnál!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget
Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-
Śyāmasundarának!

Minden évben nagyon várom ezt a különleges napot, amikor reggeltől estig veled lehetünk, szolgálhatunk téged és kifejezhetjük az irántad érzett hálánkat és szeretetünket. Próbálom megőrizni szívemben ezen napok hangulatát, a tőled kapott kegyeket, a szavaidat, a komolyságodat, a mosolyodat, édes *kīrtanāid* hangját és lótuusz lábaid formáját.

Gondosan el kell rejtennem, be kell zárnom e csodálatos dolgokat a szívembe, hogy egész évben, azaz a következő megjelenési napodig életben tartsanak. Hogyan tudnék mindig emlékezni rád? Hogyan lehetnének lótuusz lábaid állandóan a fejemen? Milyen módon tudnék úgy elmerülni az utasításaidban, hogy azok az életem minden másodpercét kitöltsék? Mikor jön el az a nap? Imádkozom hozzád Guru Mahārāja, hogy meg tudjam érteni annak a jelentőségét, hogy a tanítványod lehetek.

Számomra a legkülönlegesebb lelki tanítómester vagy. Az én lelki tanítómesterem a legkülönlegesebb! Ezt az is bizonyítja, hogy annyi csodálatos, transzcendentális könyvet írtál, melyeket nem csak mi, tanítványaid olvasunk, hanem más lelki tanítómesterek tanítványai, sőt a nagy szentek, a tiszta *bhakták* is forgatják, tanulmányozzák. Köszönöm, hogy megírtad ezeket a könyveket Guru Mahārāja. Igyekszem minél mélyebben tanulmányozni őket.

Itt egy másik bizonyíték a nagyságodra. Amikor elmegyünk más országokba és találkozunk más *bhaktakkal*, általában megkérdezik, hogy ki a lelki tanítómestered? Ekkor meghallják a nevedet, majd az arcukra láthatóan kiülő tisztelettel azt mondják: „Hú, igen? Nagyon kemény!” Mindenhol ismernek, szeretnek és tisztelnek téged Guru Mahārāja! Jaya!

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga Dāsa

Prāna-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked!

Ezúton szeretném megköszönni neked az elmúlt 30 évet, amit a hazai yātrāért és az egész magyar társadalomért tettél. Örök jóakarónk vagy!

Most számtalan eseményt, kezdeményezést, projektet kiemelhetnék; az MKTHK és Krisna-völgy megalapításától kezdve, Śrīla Prabhupāda könyveinek magyarra való fordításán/osztásán és a BHAKTI létrehozásán keresztül a *prasāda* osztásig. És persze nemcsak, hogy megalapítottad, hanem részt is veszel ezekben a szolgálatokban, fenntartod ezeket és vezetted/vezeted is azokat.

Számtalan olyan tulajdonságod vagy tevékenységed van, amelyek miatt dicsőíteni lehetne téged. Amikor e sorokat írom, Badrinārāyaṇa Swamitól érkezik egy elismerő levél, melyben „átgondolt, praktikus és meggyőző” szavakkal illeti a *Varṇāśrama* Kódexet, ill. a *varṇāśrama* hazai bevezetését méltatja. Bátornak nevez az úttörő munkádért!

Megelégedés tölti el a szívem, amikor a lelki tanítómesterem méltatják, főleg ha lelkileg fejlett személyektől érkezik dicséret.

Azért is örültem ennek a levélnek, mert én is magaménak érzem a témát és a *varṇāśrama* bevezetését nagyon fontosnak tartom. Bár az elmúlt félévben nem volt alkalmam részt venni a VAD-os megbeszéléseken, de tudnod kell, hogy a lelkesedésem nem csökkent. A kódexet a megjelenése óta, hétről hétre tanulmányozzuk az egri tanácsadói csoportban. Nagyon élvezzük!

1995-ben a saját életedre vonatkozó küldetési nyilatkozatodban így fogalmaztad meg missziód:

(...)

„A prédikálás volt Śrīla Prabhupāda nagy vágya. Az ezen a téren tett erőfeszítéseimben szeretnék bátor lenni, az energiámat a könyvosztásba, a gyülekezeti prédikálásba és a *varṇāśrama* fejlesztésébe fektetni (ahogy azt Śrīla Prabhupādától megértettem). Az utóbbit a magyarországi és angliai utazásaim során próbálom elérni. Új-Vraja-dhāmát szeretném kifejleszteni modellnek.”

22 éve már megfogalmaztad a *varṇāśrama* fejlesztése iránti vágyad és most megvalósulni látszik. Kishazánkban... Mérhetetlen szerencsében van részünk! Köszönjük!

Szintén a fent említett küldetési nyilatkozatban említetted, hogy úgy érzed még sok könyv rejlik benned. Természetesen előfizettem a *Nava-vraja-mahimā* sorozatra, de most leginkább a kódex második kötetét várom. Majd a harmadik, majd a negyedik és a többi köteteket is!

Szorongást és csalódottságot érzek, amiért a munkám miatt kimaradok a VAD meetingekről, de remélem mihamarabb újra be tudok kapcsolódni!

Azt azonban sosem felejttem el, amikor azt mondtad ragaszkodsz ahhoz, hogy maradjak a munkacsoport tagja, sőt hajlandó vagy az én időbeosztásomhoz is alkalmazkodni...

Köszönöm szépen, hogy tanítványod lehetek és, hogy lefoglalsz!

Köszönöm az elmúlt 30 évet, a további évtizedekhez, a küldetésed megvalósításához pedig jó egészséget kívánok! Boldog megjelenési napot Guru Mahārāja!

Maradok örök szolgád:
Prāṇa-vallabha Dāsa
(Eger)

Prema-guru Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm szépen, hogy találkozhattam veled, és a tanítványoddá fogadtál. Köszönöm, hogy eltúrted méltatlan viselkedésemet, és a többi *bhaktát* is türelemre kérted, akiknek sok gondot okoztam. Köszönöm a sok-sok személyes szolgálatot és jelenléteket, amelyben az első pár évben részesítettél. Sokat jelentett ez nekem, akkoriban úgy éreztem, te vagy az egyetlen, akit valóban érdekel, hogy mi lesz velem. Köszönöm a szent nevet, Gaura-Nitāi és Rādhā-Śyāma szolgálatát. Köszönöm a könyveid, melyek nagyon inspirálóak. Köszönöm a *bhakták* társaságát, és köszönöm, hogy megismerhettem Śrīla Prabhupādát és könyveit, a kimeríthetetlen kincsesbányákat. Köszönöm, hogy megismerhettelek, és ezáltal lehetőségem nyílt arra, hogy magamat is megismerjem.

Szolgád:

Prema-guru Devī Dāsī

Prema-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor elkezdtem gondolkodni, hogy idén mit szeretnék írni neked felajánlásként, az első gondolatom az volt, hogy milyen jó lenne, ha minden nap tudnálak ilyen formában is dicsőíteni.

Aztán az is eszembe jutott, hogy biztos egyből kiküldenél inkább könyvet osztani helyette. Ez az egyik dolog, amit annyira szeretek benned, hogy soha egy pillanatot sem vesztegetsz el fölöslegesen, mindig csak Rādhe-Śyāma szolgálatára gondolsz.

Mostanában sokat beszéltél az elmélyülésről a lelki életben, és emiatt nagyon szerettem volna én is többet foglalkozni ezzel a dologgal. Amikor a *saṅkīrtanásokkal* elkezdtük az évet, legelőször a *sāadhanāról* beszélgettünk, és arról, hogy, hogyan tudunk jobban elmerülni a reggeli program alatt énekelt imákban. Ott kaptam az inspirációt, hogy a *Gurv-aṣṭaka* alatt a sok csodálatos emlékre gondoljak veled kapcsolatban.

Az első versszaknál így mindig az jut eszembe, hogy milyen nyomorult lenne az életem, ha nem találkoztam volna veled. Amikor ott lehetek a társaságodban, bármilyen módon, egy *pūjān*, amikor olyan kedvesen megengeded, hogy az ágyadon ülünk, vagy amikor leckét adsz, vagy csak látlak sétálni Új-Vraja-dhāmában, vagy a könyveiden keresztül, vagy a gondolataimban, tényleg, mint egy hűsítő zápor, minden félelmemet, aggodalmamat, ostoba gondolatomat eloltod. Az anyagi világ teljesen eltűnik.

Aztán következik a második versszak, amikor eszembe jutnak a csodálatos *kīrtanák*, *bhajanák*, főleg, amikor együtt voltunk Vṛndāvanában és Māyāpurban, amikor csak ott ülhattunk veled és énekelhettük a szent nevet. Bár sajnos még nincs nagy megértésem, mekkora érték is, de teljes hitem van a szentírások, a szentek és a te szavaidban, hogy Kṛṣṇa szent neve jelent mindent, és ezt a legcsodálatosabb ajándékot is tőled kaptam. Az pedig, hogy könyvet oszthatok Caitanya Mahāprabhu missziójában, az teljesen indokolatlan kegyed megnyilvánulása.

A harmadik versszaknál az jut eszembe, hogy mennyire szeretek hajnalban a *pūjārība* menni, és ébreszteni Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgát. Az egyik legcsodálatosabb dolog a világon. Arra is emlékszem ilyenkor, hogy amikor idejöttem, a templom, köztük a templomszoba takarítása volt az egyik fő szolgálatom, és, hogy mennyire boldog voltam, hogy ezt csinálhattam.

Olyan volt, mint egy álom. Ezért is egyes egyedül neked tartozom köszönettel.

A negyedik versszaknál megjelenik előttem a kép, ahogy a fesztiválok után, a nagy lakoma előtt a hangosbeszélőbe énekled a mantrát, sürgeted az osztókat és mindig olyan nagy boldogsággal figyeled, hogy a *bhakták* nagy élvezettel eszik a *prasādát*. Utána, pedig te is leülsz velünk, és izgatottan várhatjuk, hogy lesz-e valami kis morzsa, amit elcsenhetünk utána a tányérod-ról. Amikor pedig két éve maraton után kétszer is ott lehettünk a szobádban, és együtt ehettünk veled, azt az emléket örökre ott őrzöm a szívemben.

Utána ott van annyi szép kép előttem, ahogy szolgálod Rādhe-Śyāmát, az egész életeddel, minden egyes teteddel, minden pillanatban. Amikor pedig a kegyedből én is részt vehetek ebben a csodában, és ott szolgálhatom Őket egy kicsit a farmon a *bhaktákkal*, annyira boldog vagyok. Nem emlékszem már sajnos, milyen a lelki világ, de akkor magamban mindig azt gondolom, hogy biztosan ilyen. Ezt is mind neked köszönhetem.

A hatodik versszaknál hallottam egy gyönyörű meditációt, hogy a lelki tanítómester igazából a *saṅkīrtana* misszión, a könyvosztáson keresztül, azzal, hogy másokat közelebb hoz Kṛṣṇához „segíti” a *gopikat* itt, ebben a világban. Hiszen ők is mindig keresik, kutatják, hogy ki jöhetne és szolgálhatná az isteni párt nagy szeretettel.

Amikor ahhoz a részhez érünk, hogy a lelki tanítómestert ugyanúgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mindig az jut eszembe, hogy téged látva, ez egyáltalán nem nehéz feladat. Minden, amit csinálsz fenséges, egyedülálló és csodálatos. Mindig nagyon nagy hálával és örömmel tölt el, hogy a tanítványod lehetek, bár tudom, hogy nem érdemlem meg.

Az utolsó versszaknál azonban kicsit aggódni szoktam, mert azt mondja Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, hogy csak akkor kaphatjuk meg Kṛṣṇa kegyét, ha a lelki tanítómester elégedett velünk.

Végiggondolva, hogy nincs olyan tettem, gondolatom, ami érdemes lenne arra, hogy felajánljam neked, és nincs semmi

értékelhető, amit tenni tudnék érted, csak szomorúsággal tölti el a szívemet.

Egyes egyedül csak az a remény éltet, hogy egyszer valahogy megesik rajtam a szíved, és megkéred a legelbűvölőbb Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, hogy fogadjanak vissza Maguk mellé, hogy végre újra sok-sok szeretettel és odaadással szolgálhasam Őket.

Jelentéktelen szolgád:
Prema-keli Devī Dāsī

Prema-niketana Dāsa

Mélyen tisztelt és szeretett Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom a lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Néha csak nézlek, nézem ahogyan jársz, ahogyan beszélsz, ahogyan a napi teendőidet végzed. Nézlek és minden pillanatban azon gondolkozom, hogy ki vagy te. Hogyan lehetséges, hogy itt vagy velünk? Milyen kegyes Śrīla Prabhupāda, hogy megnyilvánította számunkra a társaságodat. Nézem, hogy milyen türelmes vagy velünk és milyen elnéző.

Nekem sosem volt igazi apukám, korán elváltak a szüleim és anyukámmal nőttem fel. Most 42 éves vagyok és sok minden történt az életemben, amitől fel kellett nőnöm, és meg kellett értenem, hogy a gyermeki felelősségmentes élet csak egy illúzió, de a te társaságodban tudom milyen, amikor az embernek a szerető édesapja vigyázza a napjait. Amikor veled vagyok, nem félek, olyan érzés, mint amikor a kisgyermek az édesapja lábaihoz menekül és szoroson fogja azt. Ha tehetném és képes lennék rá, akkor örökké szorítanám a lótuszlábad, mindig, mint egy hisztis kisgyerek, még ha el is küldenél, nem mennék, csak

sírva, zokogva kérnélek, hogy hadd maradjak veled. Így érzek a szívemben.

Sokan furcsán néznek itt Māyāpurban, amikor megtudják, hogy nem te vagy az „avató” lelki tanítómesterem. Nézik, hogy miért követlek mindenhová, mint egy kiskutya és miért próbálalak annyira szolgálni. Néha „fontos” dolgokat hanyagolok el, mert hozzád kell mennem. Mondják, hogy: „Mahārāja biztosan megérti, ha most nem tudsz menni.” De ők nem értik, nem értik, hogy egy gyermek mit érez az apukája iránt. Nem értik, hogy nekem mennem kell olyankor. Mennem kell, mert szeretlek és semmi sem fontosabb, mint, hogy téged szolgáljalak és veled lehessenek.

Én a rossz gyerek vagyok a családban. Én mindig mindent elrontok, és egy lókötó megbízhatatlan gazember vagyok, de te mindig megbocsátod a balgaságaimat. Mindig új lehetőséget adsz nekem. Sokan azt hiszik, hogy szigorú vagy, de ez nem igaz. Olyan a szíved, mint az olvadt arany, de nem a hő olvasztotta, hanem a *bhakták* iránti szereteted és odaadásod. Te feláldoztad az életed értünk, és ezt mi nem értjük. Nem értjük, hogy milyen emelkedett és együttérző lélek vagy. Kérlek, add az áldásod, hogy egyszer megértsem isteni természeted.

Igazából 20 éves vagyok...20 éve ismertelek meg, akkor születtem. Te adtad az életem. Örökké hálás vagyok minden veled töltött percért, és minden egyes szóért, amit hozzám szóltál. Köszönöm, hogy mindig elnézed a hibáimat és menedéket adsz, annak ellenére, hogy milyen elesett és semmirekellő vagyok. Kérlek, add az áldásod, hogy egyszer jó szolgálóvá válhassak és olyan tetteket ajánlhatok neked, ami tényleg elégedetté tesz majd.

Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Maradok örökké a tiszteletteljes fiad és szolgáló:
Prema-niketana Dāsa

Premamoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

Harminc éve már, hogy lelki tanítómestered példáját követve eljöttél, hogy elterjeszd Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat üzenetét. Habár én csak néhány évvel később, 1991-ben találkoztam először veled, de szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy felidézzem az elmúlt időszak néhány kedves emlékét.

Ahogy Śrīla Prabhupāda bátran vállalta, hogy Moszkvában, a kommunizmus akkori központjában is elvesse lelki mozgalmának újabb magjait, úgy te is eljöttél és veszélyes körülményeket vállaltál magadra, hogy megpróbáld a vasfüggöny mögött lévő magyar embereket megmenteni.

Guru Mahārāja! Te az vagy nekünk, mint ami Śrīla Prabhupāda az egész világnak!

Amikor 1991-ben Szegeden meghallottam, hogy lesz egy országos fesztiváltorné, akkor elhatároztam, hogy mindenképpen megnézem azt ott is és Szombathelyen is. Élénken él az emlékeim között, amikor feljöttél a színpadra és tartottál egy előadást a lélek helyzetéről, a lélekvándorlásról és a Kṛṣṇa-tudat fontosságáról. Nagyon szimpatikus volt, ahogyan prédikáltál és úgy éreztem, mintha már régóta ismernélek, pedig ebben az életünkben akkor találkoztunk először. A program végén volt egy rock-koncert, és különleges élményt jelentett, hogy habár egy krisnás pap vagy, de ott énekeltél és táncoltál a színpadon a fiatalabb zenészek között.

Erről az jutott eszembe, hogy Śrīla Prabhupāda is hajlandó volt részt venni egy San Francisco-i rock-koncerten azért, hogy minél szélesebb körben elterjessze a Kṛṣṇa-tudatot.

Guru Mahārāja! Te az vagy nekünk, mint ami Śrīla Prabhupāda az egész világnak!

A fesztiváltorné után elindultak a rendszeres *nāma-haṭṭa* programok. Úgy időzítettem a hazautazásomat, hogy részt tudjak venni az első szombathelyi találkozón. Baladeva Prabhu és Mahājana Prabhu vonaton leutaztak egy doboznyi könyvvel, egy vödör halavával, egy *mṛdaṅgával* és a bőröndjeikkel, hogy elindulhasson a vidéki prédikálás! Még nagyobb megdöbbenést jelentett számomra is, amikor a program végén megkérdeztek minket, hogy tud-e valaki ötletet adni, hol töltsék az éjszakát. Kocsival elvittem őket a Turistaszállóba, mert ez volt akkor a legolcsóbb megoldás.

Ahogy Śrīla Prabhupāda akár a vonatról leszállította a tanítványait, hogy egy indiai városban templomot nyissanak és elkezdjék ott a prédikálást, úgy te is hasonló elszántsággal indítottad el tanítványaidon keresztül a magyar emberek lelki felemelését.

Guru Mahārāja! Te az vagy nekünk, mint ami Śrīla Prabhupāda az egész világnak!

1992-ben a Balaton mellett tartottuk az első nyári *nāma-haṭṭa* táborot, amire Szombathelyről többen is elmentünk. A négy napos szeminárium jó lelki tréninget adott. A teljes reggeli program után délelőttöként szemináriumokat adott a *Bhāgavatam* első verseiből. Emellett tanultunk gyakorlati dolgokat is, mint főzni, zenélni, stb. Egyik délután volt lehetőség négyszemközt is beszélgetni veled és kérdéseket tehettem fel neked. Nagy hatással volt rám az, hogy meglepően bizalmasan bántál velem, mintha a tanítványod lennék. Az utolsó előtti nap este engedted, hogy megnézhezzük Dayāla-Nitāi-Gaura-Hari *mūrtiját*. Nagy hatással volt rám az a *darśana*, és mély lelki érzelmeket éltem át akkor. Ráeszméltem, hogy mennyire szennyes vagyok, és te kegyesen eljöttél, hogy megmentésél elesett helyzetemből.

Ahogy lelki tanítómestered is mindenkire záporozta indokolatlan kegyét, akiben felébredt az odaadás halovány szikrája,

úgy te is nagyon kedvesen bátorítottál és tanítottál bennünket.

Guru Mahārāja! Te az vagy nekünk, mint ami Śrīla Prabhupāda az egész világnak!

1993-ban indult el Krisna-völgy kiépítése. Emlékszem, amikor Anantadeva mūrtijának elhelyezése alkalmával ezt mondtad: „Most elkezdjük és a *varṇāśrama-dharma* megalapozását Magyarországon.” A somogyvámosi emberek házaira pillantva így folytattad: „Az érinthetetlenek már meg is vannak.”

Nagyon csodálatos élmény volt, amikor a nyári szünetben részt tudtam venni a templom falainak építésében. Rövid ittléted alatt minden nap jöttél és személyesen lelkesítettél bennünket. Aztán 1995-ben beköltöztem a szolnoki templomba és az édesség-*saṅkīrtana* által pénzügyileg is támogattuk Rādhe-Śyāma templomának épülését. Az 1996-os évben 13 maratonunk volt, ami jelentős erőfeszítést jelentett mindenkinek. A súlyos nehézségek mellett azonban hatalmas kegyeket kaptunk tőled, és ez óriási erőt adott. Lelki tanítómestered megjelenésének centenáriumán, iránta érzett szereteted megnyilvánulását bizonyítva, Janmāṣṭamī alkalmából beavattad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara csodálatos mūrtijait Új-Vraja-dhāmában.

Ahogy Śrīla Prabhupāda nagyon hangsúlyozta a *varṇāśrama* társadalmi rendszer fontosságát és az önfenntartó farmközösségek szerepét, valamint csodaszép mūrtikat avatott be ezeken a helyeken, mindezeket tetted te is itt Magyarországon.

Guru Mahārāja! Te az vagy nekünk, mint ami Śrīla Prabhupāda az egész világnak!

Emlékszem, hogy sok éve az egyik Krisna-völgyi fesztiválnapon kérted, hogy a *prasādás* hordókat néhány Prabhu hozza oda az osztás helyszínére. Lelkesen bevállaltuk négyen a szolgálatot. Olyan nehezek voltak a hordók, hogy alig tudtuk ketten elvinni azokat. Nagy lihegések közepette végre odaértünk és rögtön le is tettük azokat, persze mit ad Isten, éppen a *bhakták* cipőjé mellé. Rám néztél, és mindössze csak ennyit mondtál: „Egyetemem végzett tanár.” Ez a három szó mondanom sem kell, hogy rögtön

kellőképpen aláztatossá tett. De bizonyára ezzel alapoztad meg, hogy azóta is részt vehetek a mozgalmunk lelki oktatásának különböző területein. Nagyon hálás vagyok ezért neked.

Ahogy Śrīla Prabhupāda is nagy hangsúlyt fektetett az oktatásra a *gurukulá*tól kezdve a felnőttek képzéséig, ugyanúgy te is nagyon komoly erőfeszítésekkel támogatód minden korosztály lelki tanulmányait.

Guru Mahārāja! Te az vagy nekünk, mint ami Śrīla Prabhupāda az egész világnak!

Az ISKCON minden *bhaktája* eksztázisban van a könyveidről, amik nektáfolyókként hömpölyögnek a szívedből és lelkesedéssel, valamint lelki boldogsággal árasztanak el bennünket. Írásaid lelki emelkedettségét Viśvanātha Cakravartī Ṭhākuráéhoz és Rūpa Gosvāmīéhoz hasonlítják egyre inkább a *bhakták*.

Ahogy szeretett lelki tanítómestered lelki eksztázisaként fejezte ki a *Śrīmad-Bhāgavatam*hoz fűzött Bhaktivedanta-magyarázatait, úgy az általad írt felbecsülhetetlen értékű művek is örökkévaló megbecsüléssel övezik transzcendentális személyedet a jelenlegi és az eljövendő *vaiṣṇavák* társadalmában.

Végtelen a sora mindazoknak az emlékeknek, amelyek mind azt bizonyítják, hogy mennyire csodálatosan követed és képviseled lelki tanítómesteredet.

Guru Mahārāja! Te az vagy nekünk, mint ami Śrīla Prabhupāda az egész világnak!

Guru Mahārāja kī-jaya!

Elesett szolgád:
Premamoya Dāsa

Premavati

Boldog születésnapot!

Szeretnék felköszönteni, örülök, hogy itt vagy Guru Mahārāja. Szeretek iskolába járni, szeretnék most fuvolán is megtanulni játszani Kṛṣṇa-mayī Mātājītól, mert Kṛṣṇának az a kedvence, és szép hangja van. Sok hangszeren szeretnék megtanulni, hogy Kṛṣṇának örömet okozzak.

Hare Kṛṣṇa

Szeretettel:
Premavati

Pr̥thvī-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

A 20 évvel ezelőtti Ratha-yātrān találok először veled és hallottam az első tanítást tőled. Szeretném a következő 20 évet is – az alábbi mottóval – a szolgálatodba ajánlani:

„Ha azért élsz, mert valaki megmentett, akkor nem adhatod fel.”

Köszönöm, hogy megmentettél!

Boldog születésnapot!

Szolgád:
Pr̥thvī-pati Dāsa

Priya-bhāṣinī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

*ihārā paramahaṁsa, gaurāṅgera nija-baṁśa,
tādera caraṇe mama gati*

„Ezek a nagyszerű szent *vaiṣṇavák* mind a legnagyobbak, és az Úr Gaurāṅga lelki családjának részei. Az ő lótusz-lábuk az én egyetlen menedékem!”

Ó, te nagyszerű *vaiṣṇava*, aki magad is mindig ebben a hangulatban vagy, hogy tedd elégedetté a lelki tanítómesteredet – Śrīla Prabhupāda Kī! Jaya! –, és az előző *ācāryákat*, akik mind nagyon boldogok mert látják, hogy az ő nyomdokaikat követve az írott szavaiddal számtalan lélekben ébreszted fel Rādhā-Kṛṣṇa iránti szeretetüket. Olyan édesen, gyönyörűen, ... írsz a *kṛṣṇa-prema* határtalan tudományáról, hogy még a Kali-yuga kőszívű embe-
rének a szívét is képes vagy megolvasztani.

Ó, te szent *vaiṣṇava*, akiben nemcsak a 30 jó tulajdonság, de az összes transzcendentális tulajdonság is maradéktalanul megnyilvánult. Minden segítséget megadsz azoknak a törekvőknek, akik szeretnék magukban is kifejleszteni ezeket a tulajdonságokat, és menedéket keresnek utasításaidnál.

Az Úr Gaurāṅga tündöklő napsugara! Áldásos jelenléteddel beragyogod ezt a Földet, és tiszta vizet osztasz a Kali-yuga kiszáradt sivatagában. Vajon mikor jön el az a nap amikor felismerem, hogy a lelki családomhoz tartozom, hogy örök szolgád vagyok semmi más, és te is a tudtomra adod, hogy elfogadsz, és azt mondod: „Az enyém vagy!”

*tavaivāsmi tavaivāsmi na jīvāmi tvayā vinā
iti vijñāya devi tvam naya mām caraṇāntikam*

„De Istennő! Értsd meg, örökké a Tiéd vagyok! A Tiéd vagyok!
Nem tudok élni Nélküled! Most, hogy tudod ezt az igazságot
kérek emelj lótuusz lábához!”

Ó, te szemérmes *vaiṣṇava*, kinek ez a szíve himnusza, amitől
Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szíve is megoldvad az irántad érzett
szeretetükben!

Köszönöm, hogy hallhatom az anyagi füleimmel és tudatom-
mal ezeket a transzcendentális kedvteléseket, amiket megosz-
tasz velünk is a könyveidben! Bárcsak megtisztulhatnék, a szí-
vembe zárhatnám a szavaidat, és közelebb kerülhetnék hozzád!!!

Jelentéktelen szolgád:
Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī

Pundarīka Dāsa

Priya and Pūjā Gurudeva,

Please accept my humble obeisances in the dust at Your lotus
feet. All glories to You and all glories to Śrīla Prabhupāda whom
You so diligently and steadfastly represent.

Your life and preaching activities are the perfect example for
us all to follow. Thank You.

Thank You for Your example and thank You for the mercy of
sharing time, place and circumstances with us all. Your daily
podcasts are a lifesaver and connection portal to the spiritual
world.

Thank You for being our spiritual leader in the “moon
amongst the stars”, *Vaiṣṇava paramparā* of Bhaktivedanta Śrīla
Prabhupāda.

Thank You for Your instructions both *vapu* and *vāñī*. I particularly value Your amazing insight and strategies. I really appreciate Your ability to seamlessly know what is best for each of us, repeatedly.

There are so many examples in my own experience of the perfect message or perfect advice coming at the perfect time from Your kindness.

Our recent trip to Bhaktivedanta Hospital, Mumbai, is one such example.

I will not recall my circumstances but Your guidance was perfect and the experience and association there, gave me new life and enthusiasm through Your mercy.

Thank You for your *dīkṣā* and *śikṣā* and thank You for the joy of knowing You as spiritual master, and the joy of seeing, hearing and feeling the love and respect of others for You as they recollect and remember You.

Thank You for spreading Kṛṣṇa consciousness whenever and wherever You are and for sharing Your knowledge, skills and attitudes with us to encourage our abilities to follow in Your footsteps.

Thank You for Your Pādukas, they remain here at Śrīvāsaṅgan where from Their Throne They guide us daily with a clear Rāmāyaṇa analogy. Whilst You are away, we continue to serve their Lordships Śrī Śrī Gaura-Nitāi, Nitāi Gaurāṅga and in so doing we are making some small advancement, endorsed by Your love.

Your aspiring servant,
Puṇḍarīka Dāsa

Purusottama Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you on this celebrated day of your Vyāsa-pūjā.

Twenty-three years ago, I took initiation from yourself, little did I know or realise what it was to become a devotee on that day. I hardly understood the concept of Kṛṣṇa consciousness, I was more interested in getting a new name rather than the importance of what it actually meant. You gave a lecture on the importance, as you do before every initiation ceremony, stressing the relationship between Guru and Kṛṣṇa.

Years on, much time has gone by, what strikes me as I watch new initiates taking their vows, is, you give the same instructions, stressing the importance of the relationship between Guru and Kṛṣṇa, Why? Because you have faith in them, your unflinching faith in Śrīla Prabhupāda and his instructions, your desire to please and serve them, your desire to do nothing but follow what they have instructed you to do.

An Example is someone we always try to find in Kṛṣṇa consciousness, we all try to find one to respect, follow and please, whether it be great singers, *mṛdaṅga* players, great class givers, we all try to find inspiration from some source, myself, it's you, always has been, always will be. Your unflinching faith, your desire to serve, your desire to please, is beyond anything I have seen. Recently we were looking at some old pictures, you were there in them performing worship, or giving class, some initiations, and you haven't changed over the many years. You are still doing your service to please Śrīla Prabhupāda, steadiness, unflinching faith, unwavering devotion. How can one not be inspired to continue to try and help you?

Through my many ups and downs your interaction with me is to put Kṛṣṇa at the centre, then you will be fine. Why do you say this? Because that's what you do, and keep doing, setting the example, having faith, showing us all what we should be doing.

Thank you for being my inspiration. I hope and pray one day to become a good disciple. Please forgive me for my many mistakes.

Your servant,
Puruṣottama Dāsa

Puṣkarinī Devī Dāśī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Közeledik megjelenésed újabb ünnepe, és ez örömmel tölt el engem. Örülök, hogy itt vagy e Földön, és, hogy nemsokára ismét találkozhatunk. Bár a *vāṇī*, halljuk, sokkal fontosabb, mint a *vapu*, én mégis alig várom a viszontlátást, mely minden egyes nappal közeledik.

Az interneten hetente jönnek a hírek, hogy Śrīla Prabhupāda valamelyik tanítványa elhagyta a testét valahol a világban. Az anyagi test múlandó, és természetes, hogy meg kell válni tőle, mégis egy tiszta *bhakta* személyes társasága a legnagyobb kincs. Egy tiszta *bhaktával* csak egy pillanat társulás képes megadni a legnagyobb áldást a feltételekhez kötött léleknek. Erre tanít minket a *Śrīmad-Bhāgavatam* is (1.18.18): „Az Úr *bhaktájával* való pillanatnyi társulás értéke nem hasonlítható össze azzal, ha valaki eljut a mennyei bolygókra vagy ha megszabadul az anyagtól. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre a halál vár?”

A magyar *yātrāban* mindannyian abban a jószerencsében részesültünk, hogy valahogyan találkozhattunk veled, és társaságodban egy pillanat alatt egész életünk megváltozott. Az elmúlt 30 évnyi fáradozásodat, gondoskodásodat jelzi ez a sok emberi sors. A számokkal kifejezhető csodálatos adatok szintén téged dicsőítenek: a több százezer kiosztott könyv és tálca *prasāda*, a több tízezer támogató, a sok-sok adomány és a polcokat betöltő könyvek sorai. Páratlan és egyedülálló mindaz, amit Śrīla Prabhupādát szolgálva a magyar emberekért tettél évtizedeken át.

Elképzelni sem tudom, mennyi energia és erőfeszítés, mennyi álmatlan éjszaka és fejfájás, mennyi lemondás és önfeláldozás, és mennyi egyéb nehézség, amelyek nekem eszembe sem jutnak, van mögötted három évtized után. Különösen fáj arra gondolnom, hogy az elmúlt közel 25 évben milyen keveset, szinte semmit sem tettem érted és azért, hogy segítsek neked. Bár nem látszik, de nagyon szerencsésnek érzem magam, amiért itt lehetek, és a tanítványodul fogadtál.

Köszönöm szépen, hogy 30 évvel ezelőtt eljöttél Magyarországra, és elhoztad Śrīla Prabhupāda tanításait. Köszönöm, hogy reményt és esélyt adtál nekem is arra, hogy elérjem az élet végső célját: Kṛṣṇa lótusz lábának szolgálatát. Azzal, hogy lehetővé titted a te személyes szolgálatodat, az élet egyik legnagyobb örömeiben részesítettél. Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet és a hibáimat. Remélem, egy nap képes leszek majd törleszteni egy aprócska darabkát adósságomból azzal, hogy a *vaiṣṇavák* és az Úr Caitanya és Nityānanda hasznos szolgájává válok.

Szolgád:

Puṣkariṇī Devī Dāsī

Bhaktin Pushpa Gheenah

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I do not yet feel qualified to write you this offering but I am thankful for this opportunity.

I am very grateful to you for accepting me as an aspiring disciple at your lotus feet.

I remember the first time you wrote to me. I was feeling pleased to be under your shelter.

Your guiding hand made me feel like I was being cared for and protected.

Your words are making a positive and deep impact in my life.

I hope and pray that this fallen soul will be able to please both you and Kṛṣṇa.

Wishing you well.

Your servant,
Bhaktin Pushpa Gheenah
UK

Rādhā Dāmodara Dāsa

To my beloved and most worshipable Spiritual Master,

Please accept my lowly obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to our beloved Śrīla Prabhupāda, the orchestrator of all sacred guru-disciple relationships within this movement.

No words I utter could even come close to expressing the depth of gratitude I have for Kṛṣṇa sending you to me. I cannot fathom

the reason for which our paths crossed and there is no question of it being due to any past good deed or piety from my side. The only logical explanation is causeless mercy. It is for this mercy that I will spend the rest of my life as well as successive ones in service to the Lord and His devotees.

I pondered over what I could write to glorify you but when I put pen to paper, so much came to mind that I figured it would be an overload of sentiment. I decided to reflect on your qualities and something which stuck in my mind recently was the importance you place on cleanliness. Not just any old cleanliness; transcendental cleanliness. Cleanliness that paves the way back to godliness. I therefore composed a poem reflecting what I've learnt from you in this regard. The inspiration is your personal example and the content of your *varṇāśrama* presentations.

Please forgive this meagre attempt. It is so undeserving that I wouldn't even consider it an offering. However, this is all I have and I hope you will kindly accept this despite deserving much more:

An Ode to Cleanliness

I am told about your closeness to the companion of godliness. As you personify “marjanadau”, closer to Rādhā-Śyāma you go.

When I walk into your Māyāpur home, I am transferred to the spiritual abode,

“Your house must be clean like this”, you say I look around hopeless, in dismay.

But if we don't live a brahminical life, being a *brāhmaṇa* will be an ongoing strife. Are our homes as spotless as the altar?

Is this pillar followed as suggested by our creator?

For our body, our mind and the spirit; Which devotee would refuse it?

To keep spotless our external
and beautify the temple within, our internal.

Prabhupāda said, as we clean for the Lord, it polishes our
hearts and *bhakti* is restored.

I see this painted in your devotion
to Rādhā-Dāmodara, the merciful ocean.

Alas, the only thing left to clean away,
is the composer of this offering whose mind is astray.
Yet may I hold onto your feet through this spiritual struggle,
of loving service to Prabhupāda and the Divine Couple.

Your ignoble servant,
Rādhā Dāmodara Dāsa

Rādhā Kṛṣṇa Dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to You. All
glories to Śrīla Prabhupāda.

Gītā-mālā of Bhaktivinoda Ṭhākura, a *bhajana* that I've heard
so long ago. You were singing. Then after more than 15 years I've
had the chance to hear it again. It was 2016, Budapest Temple.
It was a calm evening after an extremely busy day, a handful of
devotees and Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga. As you sat down
in front of the harmonium, gradually the crowd started growing
and when you started singing, there were around 25-30 devotees
in the temple room.

The deep and focused voice of yours filled the room and I was
swept away in the out-of-the-world mood of the *bhajana*. I tried

to focus on the *bhajana* as much as I could. I love doing *bhajan*s, but unfortunately, I didn't attend so many in the recent years... evenings are mainly for the family, but this time I was alone and I tried to take advantage of the opportunity.

Slowly but steadily we got to the 3rd verse and I merged in the melody more and more and then I started reading the translation of the verses. I read the translation, I was trying to sing and look at you at the same time. It was amazing to see you singing so deeply full of emotions, it seemed like you were there at the scene which Bhaktivinoda Ṭhākura was writing about.

As the singing continued and the translation, along with the melody took over my feelings, all of a sudden something struck me. Bhaktivinoda Ṭhākura's description, your feelings, the *bhajana*, the meaning seemed to be like a thousand miles away and I felt like I'm losing the grasp of it and letting it fade away, just like clouds in the spring sky. Will I ever be able to emerge in that mood? Will I ever be able to understand those feelings? Will I ever be able to develop the desire to want that? The answers to these questions were fading away just like the meaning of the verses. I felt weaker and weaker, and the more I tried to get back in the mood that I was in only a few moments ago, I felt like I'm just going further away from it.

I felt completely lost and as my strength vanished, I had only one thing to hold on: your voice. The deep, caring, commanding, sometimes razor-like, but soft, and at the same time strong voice, that is able to dissipate the darkness in my mind. Please keep on showering your mercy on me through your voice, your instructions, your *bhajan*s, your care and attention. I know that I'm not worthy of any of those, but please show your mercy to this fallen soul and help me up when I'm down, raise me up since I'm just a child in spiritual life, take me to your side and teach me, so I can be a worthy servant of Rādhe-Śyāma, just like You are.

Your servant,
Rādhā Kṛṣṇa Dāsa

Rādhā-līlā

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném megköszönni neked azt a sok kegyet, amit tőled kaptam, különösen az utóbbi időben.

Például, amikor kegyedből kijuthattam az angliai szent név napra. Ott rengeteg nagy *bhaktával* találkozhattam és beszélhettem (már amennyit meg mertem szólalni angolul) – köztük veled is.

Köszönöm azt is, hogy támogatsz továbbtanulási terveimben. Remélem, hogy a jövőben szerzett tudásommal tudom majd szolgálni Rādhē-Śyāmát, és ezzel együtt tudok egy picikét törleszteni abból, amivel neked tartozom.

Örök szolgád:
Rādhā-līlā

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet.” /Śrī Guru Praṇāma/

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam*

*prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi, szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.” /Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka 1./

Ahogy haladunk a lelki életben, többször próbálom megérteni a guru és a tanítvány kapcsolatát. Elrugaszkodva az anyagi megszokásoktól, az általunk jól ismert anyagi kapcsolatoktól, a veled való kapcsolat lelki aspektusait próbálom megérteni és mélyíteni.

Az első legfontosabb dolog, amit megértettem, hogy végtelen szerencse, Kṛṣṇa kegye, hogy kapcsolatba kerülhettem a Kṛṣṇa-tudattal, s veled. Mindenkinek szüksége van a lelki életben egy olyan személyre, aki példát mutat neki, s mutatja az irányvonalat amerre kell mennie.

Minden tanítványod részesülhet ilyen módon a kegyedből.

Elesett lelkek megmentője a lelki tanítómester. Ahogy a fenti imákból kitűnik, a tudás lángjával elpusztítod a tudatlanságot, s kiszabadítasz bennünket az illúzió fogságából. A Śrīmad-Bhāgavatam 11. éneke ezt úgy írja le, hogy a lelki tanítómester, és a tanítvány is egy tűzcsiholó bot. Közöttük egy harmadik bot található, a tudás, melyet a lelki tanítómester ad át. Ez az a tudás, ami ha kapcsolatba kerül a tanítvánnyal hamuvá égeti annak a tudatlanságát.

Így te, mint a lelki tanítómesterünk valóban a tudás fegyverével elégeted a tudatlanságunkat.

Szerencsénkre általad nemcsak az anyagi kötelékeink csomói hullanak le, de megismerkedhetünk egy másik világgal. Ez a lelki világ, aminek a középpontjában Kṛṣṇa áll.

Megtanítasz minden olyan dologra bennünket, amit Kṛṣṇa szeret. Átadod azt a hangulatot, ahogy meg tudjuk közelíteni Őt.

Durva anyagi elképzeléseinket, anyagi energiát irányító eltorzult anyagi vágyainkat mögöttünk hagyva kinyitod előttünk a lelki világ kapuit. Lehetőséget adsz, hogy megízleljük a transzcendentális szolgálat ízeit, hogy egyre többet vágyjunk ezekre az ízekre, s a Kṛṣṇával való kapcsolatra. A hallást adod Kṛṣṇáról, a finomságának árnyalatait mutatod be. Fáradhatatlanul támogatsz minden egyes, Kṛṣṇa felé törekvő tanítványodat.

Kṛṣṇa a *Mahābhāratában* azt mondja, hogy meg kell tanulnunk másokért élni. Te ebben is példát mutatsz nekünk, hiszen több mint 30 éve Kṛṣṇa, és az emberiség szolgálatát végzed azzal, hogy a Kṛṣṇa-tudatot terjesztetted.

Mindezekből érthetjük, hogy mennyire kedves vagy Kṛṣṇa számára. Śrīla Prabhupāda mondja a *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.6.24. versének magyarázatában:

„A prédikálás a legjobb szolgálat, amit az Úrnak végezhetünk. Az Úr nyomban nagyon elégedett lesz azzal, aki a Kṛṣṇa-tudat terjesztésének szolgálatát végzi. Ezt maga az Úr erősíti meg a *Bhagavad-gītāban* /18.69./: *Na ca tasmān manuṣyeṣu kaścīn me priya-kṛttamaḥ*: »Nincs és nem is lesz soha nála kedvesebb szolgám ezen a világon«”. Ha valaki őszintén megpróbál megtenni minden tőle telhetőt, hogy az Úr dicsőségét és felsőbbrendű hatalmát prédikálva a Kṛṣṇa-tudatot terjessze, akkor az Istenség Legfelsőbb Személyisége legkedvesebb szolgájává válik. Ez a *bhakti*. Amint valaki ezzel szolgálja az emberiséget, s nem tesz különbséget barátok és ellenségek között, elégedetté teszi az Urat, s beteljesíti élete küldetését.”

Köszönjük neked Guru Mahārāja, hogy kitartasz mellettünk, s a nehézségek ellenére is mindig végzed a kötelességed, s, hogy felvállaltad életed nagy küldetését, a Kṛṣṇa-tudat terjesztését.

Köszönöm, hogy nekem is példát mutatsz, s hosszú évek óta támogatsz, s felemelsz az engem ért nehézségekből!

Minden dicsőséget neked!

Patita-pāvana Guru Mahārāja kī-jaya!

Szolgád: Rādhā-nāma Devī Dāsī

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

“Preaching is the best service to the Lord.”

ŚB 7.6.24. Purport by Śrīla Prabhupāda

During our last meeting in December, You asked me to be present when You meet with a new devotee. I was really honoured by your request, but I was unable to satisfy it, since I had to travel abroad in the given day. I was really upset, since it is always a great spiritual and intellectual pleasure to witness how You interact with the devotees, how You bring them closer to the service of Guru and Kṛṣṇa. As always, the results of Your perfect skills manifested promptly even that I was unable to see how You achieved your latest wondrous deeds. The devotee in question started chanting sixteen rounds a day immediately and he followed your instructions to engage his expertise in the service of the Lord.

Obviously, it made me immensely happy, since this devotee is a dear friend of mine, but I was really sorry that I could not fulfil your desire to attend Your preaching. I was praying to Lord Caitanya to endow me with an opportunity to preach for devotees and that I could offer the eventual results at Your Lotus Feet. Since my reckless mind still urges me travelling around the world, soon after the missed meeting, I found myself in a Muslim country, in which preaching seemed to be a bigger challenge than usual. Not for someone, however, who tries to follow your perfect example. I started teaching at the local university and I kept begging the Lord for the opportunity. He graciously arranged that a young couple from the university invited me to their home. We had a nice time together, but I was reluctant

to start talking about the glories of the Lord. Since I had told them beforehand that I am vegetarian, they prepared a vegan couscous and they also avoided to have meat that night. That was a promising start.

Before my departure, they invited me again for a mint tea, and that time, somehow, by the mercy of You and by the mercy of Lord Caitanya we started discussing religious issues, and I proudly declared that I am a Hare Kṛṣṇa devotee. (Well, I hope that I shall be one day.) Though ardent Muslims, they wondered about the practices of the Hare Kṛṣṇa tradition. In the meanwhile, the muezzin started glorifying Allah. Remembering your instructions, I told them how auspicious it is to live in a city, in which God is regularly worshipped by chanting His Holy Name through loudspeakers. They wondered whether we also do that and I joyfully chanted the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*. To my deepest surprise, they joined me in the chanting. We chanted together the Holy Names for a few times and then we discussed the *Bhagavad-gītā*. At the end of evening, we were chanting together again and they expressed that they feel a special joy, when they do that.

Now, I am sitting in the airport, waiting for my departure. They took me to the airport and revealed that since our last discussion they chant regularly. For them, the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* is the first thing in the morning and the last thing before going to bed. They told me with a smiling face that it enhanced a lot the quality of their daily Muslim prayers and they consider that our meeting was God's special blessing. Obviously, we cannot judge whether their enthusiasm will last long or not. Their faith and devotion, however, is amazing and it was most stunning how easily and joyfully they integrated the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* into their spiritual activities. I told them about the BHAKTI, the Budapest Temple and Kṛṣṇa-valley and they said that their dream is to see all this one day. I am praying for that.

Dearest Guru Mahārāja, this story is just a little rose petal at Your Lotus Feet. I always realize that valuable moments

exclusively happen in my hectic life if I happen to find a way to serve You and your instructions. You are my Guru, my Father and the best Example how to bring out my life from the materialistic darkness to the light of the service of Guru and Kṛṣṇa. Thank You so much for your care and let me wish You an excellent Appearance Day.

Your grateful servant,
Rādhānātha Dāsa

Rādhā-priya Devī Dāsī

Drága Guru Mahārājám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ragyogó *vyāsa-pūjā* napod ismét alkalmat ad számunkra, hogy elgondolkozzunk, mekkora szerencse ért bennünket ezen a napon. Kapunk egy újabb hatalmas boldogság-impulzust tőled azáltal, hogy értékeljük a szerencsés helyzetünket. Hogy megkaptuk a legfontosabb személyt az életünkbe, aki szilárdan, biztosan vezet, amúgy vaksin botorkáló életutunkon.

Mert te mindenkit értékelsz. Számítasz ránk, és nekem például a legapróbb kis idéetlen szolgálat-próbálkozásaimat is kedvesen értékeled, közben gondosan tanítva. És próbálva fejleszteni – csekély eredménnyel –, de ez persze egyáltalán nem a te hibád.

Sokat tanítasz bennünket a boldogságról leckéid útján, mégis a leghatékonyabb a „gyakorlati képzés”:, hogy szeretett lelki tanítómesterem folyamatosan számít rám. Persze az nehézség, hogy meg tudjak felelni, de hát ez lenne a fejlődés rugója. Bárcsak bennem lenne ez a „rugó” sokkal erősebb.

Rengeteg energiát fordítasz minden lehetséges módon lelki fejlődésünk elősegítésére. Ez az igazi lelkesítés, amit tőled, és

az általad lelkesített *bhaktáktól* kapunk. Itt tapasztaljuk meg igazán a LELKESÍTÉS szó értelmét: Bátorítani, ösztönözni, képesíteni az odaadó szolgálatra, szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda missziójának valóra váltására. Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára.

Köszönöm, hogy méltónak találsz az általad sugárzott lelki energia használatára, köszönöm a bizalmadat, ami lelkesít, hogy szolgálhassam a szent nevet! Megígérem, javítok a hatásfokon.

Śrīla Prabhupāda *kī-jaya!*

Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga *kī-jaya!*

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kī-jaya!*

Hare Kṛṣṇa!

Érdemtelen, de szerető szolgád:

Rādhā-priya Devī Dāsī

Rādhā-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, ezen a csodálatos szent megjelenési napodon!

Szeretném megköszönni neked, hogy kedvesen elfogadsz tanítványodnak nap, mint nap. Általában a tanítvány feladatait szoktuk hangsúlyozni, hogy a meghódolás egy mindennapi, minden percben lévő, minden pillanatra vonatkozó feladatunk. De valójában a tanítómesternek is hasonlóan el kell, hogy fogadja a tanítványt, minden nap, minden percben, minden pillanatban, ami nem kis feladat, tekintettel arra, hogy a tanítványok nem mindig engedelmesek, alázatosak vagy szolgálatkészek. Sajnos sokszor én is azt tapasztalom magamban, hogy nagyon távol vagyok a hűséges tanítványokra jellemző meghódolástól. Ezért mindig hálás szívvel gondolok rád, és köszönettel tartozom

neked, ha továbbra is a tanítványaid között tarthatom magamat számon.

Amikor valaki megkapja Rādhe-Śyāma, a lelki tanítómester, és a *bhakták* kegyét, akkor már nem vágyik semmi másra, csak arra, hogy élete végéig tarthasson a szolgálata, amit végezhet az isteni párnak, és a *bhaktáknak*. Nem vágyik juttatásokra, elismerésekre, javakra, és megkülönböztetésre. Mindössze arra, hogy valahogyan örömet szerezhessen Kṛṣṇának, és az Ő legkedvesebb társainak. Értékét veszi minden, ami az anyagi világban annyira kívánatos, és amire mindenki életcélként tekint az anyagi energia illúziójától megtévesztve. Nekünk *bhaktáknak*, és a tanítványaidnak meg kell tanulnunk azt, hogy életünk célja ne az anyagi javak délibáb játéka legyen, hanem a te hűséges szolgálatod. Mert a délibáb játék egy végtelen utazás az anyagi világ sűrű és sötét illúziójában. Nincs kiút, mert az illúzió-betegség gyógyszerét nem kint a világban, hanem a saját vágyainkban kell keresnünk. Ahogy Narottama Dāsa Ṭhākura is írja:

*guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya,
ār nā koriho mane āśā*

A lelki élet lényege, hogy meg kell tanulnunk feladni a ragaszkodásinkat, nem csak a testünkhöz, hanem az elképzeléseinkhez is. Ezt pedig azáltal tehetjük meg, ha egy másik elképzelést helyezünk életünk középpontjává. Mivel mi nem vagyunk abban a helyzetben, mint Arjuna 5000 évvel ezelőtt, vagy Rāmānanda Rāya 500 évvel ezelőtt, akik közvetlenül megkaphatták a Legfelsőbb Úr társaságát, ezért nekünk a szolgáló Legfelsőbb Úr társaságában kell szert tennünk erre a kincstre. Vagyis nincs más dolgunk, mint Kṛṣṇa kegyét a guru formájában elfogadni, és meghódolni neki. Ha a *sevaka-bhagavān* lelki tanítómester utasításait eggyé tudjuk tenni a szívünkkel, akkor megkapjuk a *sevya-bhagavān*, Śrī Kṛṣṇa kegyét és menedékét is. Ez az, ami a lelki élet csodálatos ajándéka, hogy egyszerre rendelkezhetünk Kṛṣṇa, és Kṛṣṇa tiszta *bhaktájának* kegyével is.

Kedves Guru Mahārāja!

Nagyon köszönöm, hogy a lelki tanítómesterem vagy. Nagyon köszönöm, hogy a tanítványod lehettek. És nagyon köszönöm, hogy részt vehetek ebben a csodálatos misszióban, ami a Kṛṣṇa-tudat világméretű terjesztését jelenti. Remélem életem végéig tudok maradni lótoszlábaid menedékében, és szolgálhatlak ebben a csodálatos családban, a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Közösségében.

Örök szolgád:

Rādhā-vallabha Dāsa

Rādhāṅga Devī Dāśī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Minden évben, mikor eljön ez a csodálatos nap, arra vágyom, hogy szép gondolatokba merülve dicsóítsam nagyszerű személyiséged.

Szeretném neked megköszönni, hogy itt élhetek ezen a gyönyörű helyen, Új-Vraja-dhāmában. Leírhatatlan lelki atmoszféra vesz minket körbe, és védelmet ad nem csak nekünk, de minden erre járó léleknek. Köszönöm neked Mahārāja, mert ez a te kimeríthetetlen energiádból és vágyadból nyilvánult meg.

Szerencsés vagyok, hogy közel lehetek Rādhe-Śyāmához. Olyan csodálatosak. Amikor fent vagyok az oltáron, elmúlik minden bajom és bánatom. Bárcsak örökké tartana ez az érzés!

Szerencsés vagyok, hogy te vagy az én lelki apukám, aki mindig mellettem áll, bármilyen helyzetbe kerülök.

Köszönöm, hogy megmentettél drága Mahārāja.

Köszönöm minden perced, energiád, tanításod.

Azért imádkozom, hogy mindig menedékben lehessenek lótusz-
lábaid porában, és, hogy a jövőben legyenek lelki élményekben
gazdag megvalósításaim, amiket majd megoszthatok veled.

Örök hálám.

Lelki lányod:

Rādhāṅga Devī Dāsī

Rādhārādhyā Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Végtelenül szerencsésnek érzem magam azért, hogy kapcsolatba kerülhettem veled. Emlékszem amikor 1993-ban először találkoztam a *bhaktákkal*, akik elhívtak az akkori fesztiválra Kecskeméten. Minden nagyon tetszett, de amikor te bejöttél, hogy megtartsd az előadásodat a *bhakták* mindannyian leborultak. Az elmém egyből tiltakozni kezdett! Miért alázkodnak meg ezek a fiúk és lányok ezelőtt az ember előtt? Miért kell nekik a földre borulni, csak mert megjelent?

Aztán elkezdted beszélni. Gyorsan ráésszméltem, hogy nagyon figyelnem kell, mert valami nagyon fontosat fogok itt hallani. Nem emlékszem miről beszéltél a leckén, csak arra, hogy le voltam nyugözve, hogy valami olyasmiről hallhattam, amihez foghatóról még sosem, senkitől. Minden kristálytisza és sziklaszilárd volt. Minden ellenállásom eltűnt, és úgy ittam a szavaidat, mint szomjazó a vizet.

Amikor befejezted és kimentél a *bhakták* ismét leborultak... és velük én is – minden habozás vagy gondolkodás nélkül. Egyszerűen csak olyan természetesnek tűnt, hogy ezt csinálom. Emlékszem, ahogy felnéztem és még láttalak egy pillanatra, azon kezdtem gondolkozni, hogy, hogyan is lehetne illendően

kifejeznem a tiszteletemet irántad, mert a leborulás nem elég.
Nem elég! Úgy éreztem ennél többet kell tennem.

'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga' — *sarva-śāstre kaya*
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.” (Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 22.54)

Śrīla Prabhupāda ennek a versnek a magyarázatában azt írja: „... a *lava* a másodperc tizenegyed része”. Ennyi idő elegendő ahhoz, hogy „teljes sikert” érzünk el!

Te már megtetted a magadét, adtad a társaságodat. Megváltottad az én, és sok-sok más *bhakta* életét is. Azóta már 8 millárd *lava* telt el. A „teljes siker”-től még messze vagyok, de hála neked az oda vezető úton vagyok és te vezetsz. Köszönöm.

Köszönöm, hogy adod a társaságodat és lefoglalsz Rādhe-Śyāma szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhāradhya Dāsa

Bhakta Rahul Popat

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you at your lotus feet.

Śrī Dāmodara-janānī has changed my perception of what real love means, forever. This book reveals so many secrets that was beyond explanation before. Although I had a desire to read the book during Kārtika, I instead finished it before the month even began. Whoever I would meet would hear me talk only about

all the past times that you described so eloquently. It gave me the most vivid and beautiful experience for the whole month. By your blessings and mercy from all the devotees, in the morning of Dīvālī, I was fortunate to step into a sacred place which I long awaited to see in Vṛndāvana – Ukhal Bandhan. Guru Mahārāja, it was only a few moments before I remembered your enchanting descriptions, which painted a divine picture of Dāmodara-līlā around the courtyard-like configuration of where the most glorified Mother Yaśodā would churn for her dearest life-air. The subtle consciousness was full of the Lord's stories, covering my minds lustful nature and dovetailing my desires that would generally be deep into material contamination. Upon rising in Vṛndāvana, I would think twice of my position, the mercy that had been given, the blessings and prayers of devotees and Guru that finally allowed me to appreciate an opportunity to experience the groves of Vraja-maṇḍala. When will the day ever come that I will be qualified enough to get a glimpse of tangible beauty that encompasses the eternal homeland of the Supreme Lord; only ever by your guidance and shelter may I begin my journey into His everlasting past times.

In Vṛndāvana, whilst taking *darśana* of the many *samādhi*'s that continue to bless everyone, I learnt more about the six Gosvāmīs and our descending line. Hereon, I began to understand the significance and high importance of Guru. My faith reached a new-born height in gratitude and disbelief of the constitutional positions of our lineage in the spiritual world, in such a near timescale that I still cannot fathom. Upon hearing their glories, I began to wonder about the pure devotees such as you, Guru Mahārāja, who walk the earth right now. I began to reassess how much I actually recognise and appreciate the current mercy that you distribute to all the living beings, just like Mahāprabhu. In these moments of thought, I bow my head time and time again before you and our disciplic lineage of *mañjarīs*. All are among the purest of devotees and most definitely represent the gate ways to Goloka Vṛndāvana.

Guru Mahārāja, I feel you have already been extremely instrumental in my spiritual life. The many realisations I went through whilst in the holy lands were only possible through your prevailing mercy. From the unusual initial encounter, we had in India, when I accidentally knocked on your door while you prepared for a GBC meeting, to the first email I received from you writing “Rahul, this is Śivarāma Swami” – all engrave moments and callings that keep me inspired to entrust and surrender my life to Kṛṣṇa consciousness.

Forever endeavouring to be your servant,
Bhakta Rahul Popat
London

Rājendra Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace!

The day of your holy appearance is for myself a day I observe all done by me during the year, meditating on your desires and mercy.

I wonder how can you – having so many responsibilities – write so much! Even now you’re continuing the series “Kṛṣṇa in Vṛndāvana” and have started the series of books on *Vaṇāśrama!* Meanwhile you manage to distribute Śrīla Prabhupāda’s books and encourage *saṅkīrtana* devotees! When you – despite your poor health – went out to distribute books last Prabhupāda Marathon, all *saṅkīrtana* devotees (especially your disciples) were greatly enlivened. I was deeply impressed by your commitment, enthusiasm and dedication to *guru-paramparā*. I also read with

excitement how you distributed books in desolated area of Canada in the past and what difficulties had you to overcome there. You show an ideal example for anyone who wants to preach.

Also, I can't forget your wonderful mesmerizing worship of Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara during your visit to Marfino. You had just changed the whole atmosphere in the apartment into spiritual one. I really felt my meal to be Kṛṣṇa-*prasāda* when you kindly had dined with us. Unfortunately, I'm not qualified to duly appreciate your mercy you bestowed on us then.

You are so eager to serve devotees! When there was a need to arrange racks and shelves last year in Māyāpur you personally bought all required tools, made all required holes and hanged all the things. Despite your tight schedule, you find time to care for devotees! Your appreciation of devotees made us to also appreciate them more and more. I see you are not satisfied with your own success in spiritual life but try to bring everybody to such a success.

I'd like to share one more observation: when I meet my God-brothers and God-sisters in Moscow or in Marfino I feel as if I meet you in person – they radiate the same kindness! It gives me an inspiration to try my best to become your real disciple.

I'm trying to help you in your great mission in the service to Śrīla Prabhupāda. You gave me an inexhaustible particle of the ocean of your mercy and complete shelter in the dust of your lotus feet.

I pray for your health to be perpetually good – it would be a great benefit for the whole world!

Your menial servant in Moscow *saṅkīrtana āśrama*,
Rājendra Kṛṣṇa Dāsa

Rāmabhadra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

*nama om̐ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet! All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

In 2015 when Your Divine Grace visited us in Timisoara, the new form of the *nitya-sevā* program was just released. I have seen all the conditions of it, just read the wonderfully designed brochure, but I was so scared to enter in the program and do that service. I was completely scared! Then I thought asking Your Divine Grace if I could still apply to the old form of the program.

You mercifully talked to me and presented me so nicely the new *nitya-sevā* program. You said that I cannot apply any more to the old program, but why not apply to the new one. I was taken by surprise. First of all because, even if I am not a wealthy person, you showed me that I have all the chances to serve Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara in that capacity. You gave me hope that I could do it! I could serve Kṛṣṇa! Secondly, I was astonished to see your mercy for me: you perceived me as a spirit soul whose position is to be happy by serving God, or Kṛṣṇa. From your busy schedule, you took the time to empower me and engage me in Kṛṣṇa's service.

Yet, months went by and I could not decide. In May 2016, a thing out-of-this world happened: the Vyāsa-pūjā lecture was offered by Your Divine Grace to us all. After hearing Your Divine Grace talking in that afternoon, I said to myself: "I want to do something for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara! I want to do something for Kṛṣṇa!" But somehow or other, it seemed that I was not yet prepared to do it. All this time, you knew what was in

my heart. And in the following days, so tactfully, you wrote me a message in which you told me in plain words: “Be brave and take the steps that you asked me about at the farm. Thank you for being committed.”

Your Divine Grace knew what was inside me! Yes, I was not brave and still am not brave! But you are the most expert person in my life teaching me to be brave. To be brave for my Guru Mahārāja and for Kṛṣṇa! Because you are brave and offered your life to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa, you can so expertly teach me to be brave! To have faith in the words of my spiritual master, Your Divine Grace! I do not have words to properly thank you for what you are doing for me. I see that I am just like a child who cannot walk on the spiritual journey. I keep falling, but my spiritual father, Your Divine Grace, is lifting me up each time and tells me: “Be brave, at some point you will be able to walk!”

Dear Guru Mahārāja, what can I actually offer you for this wonderful event of your Vyāsa-pūjā? In previous years, I offered Your Divine Grace only numbers. This year I want to make a promise and do my best to be a brave devotee whose aim in life is to be a surrendered soul at your lotus feet, a brave committed disciple of your instructions. I pray to Kṛṣṇa for the moment when I can actually sincerely utter: *śiṣyas te 'ham śādhi mām tvām prapannam* – “Now I am Your disciple, and a soul surrendered unto You. Please instruct me!” For that moment, I pray and I am preparing.

Your aspiring servant,
Rāmabhadra Dāsa

Rāma-Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Régen írtam már felajánlást neked, sajnós nem tudom a szívemben lévő érzelmeket papírra vetni úgy, ahogy én szeretném.

Most megpróbálom, gondolom sokat jelent számodra, hogy a tanítványaid kifejezik mi lapul a szívük mélyén. Én egy ostoba felszínes ember vagyok, aki nehezen tud hálát kimutatni. Hmmm.. persze a *bhakták* megvalósítottak, lágyak, tiszták, őszinték. És pont ez a lényeg, hogy egy magamfajta kőszívű ember szívét is megtudod dobantani, és átítatni az isten iránti szeretettel ... Egy ilyen szívet mely tele kéjjel és sóvárgással. Hát, hogyan is tudnálak megfelelően magasztalni téged, egy lelki lényt isten országából, aki ilyen csodára képes?

Szerintem nem léteznek e világbéli szavak, amelyek akárcsak halványan is áttudnák adni lelki potenciád nagyságát...

Ma Mohana Prabhu kedvesen megszidott, hogy írjak, mert téged dicsőíteni olyan fontos, mint levegőt venni. Megpróbáltam, de mint azt már számtalan istentestvérem sokféle módon, szentírásból idézve szentek ajkairól elhangzottakon keresztül próbál dicsőíteni, én egyszerűen csak köszönöm, hogy a tanítványod lehetek...

Hare Kṛṣṇa!

Ostoba szolgád:
Rāma-Kṛṣṇa Dāsa

Ramaṇī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem fogadja tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Önnek!

Sokáig gonolkodtam azon, mivel is kezdhethném, hiszen oly sok mindent kaptam már Öntől. Rengeteg kegyet, gondoskást és törődést. De legelőször talán Angliát említeném meg. Szerintem ez is egy életre szóló élmény volt, csak úgy, mint az indiai *parikrama*. Nagyon köszönöm a *bhajanákat*, a leckét is, amiből őszintén szólva nem mindent értettem, mivel angolul volt, és minden más Önnel eltöltött pillanatot.

Nagyon hálás vagyok, mert megkaptam a lehetőséget, hogy levelezhessek Önnel. Ezek az e-mailek szoktak a legtöbbet segíteni, ha rossz lelki állapotban vagyok. Próbálom minden szavát követni, bár nem könnyű. Ilyen történt például, amikor már nem tudtam mit kezdjek magammal, annyira szerencsétlenek éreztem magam. Valahogy kinyitottam a szekrényt és elővettem az egyik levelet. Csak el kezdtem olvasni és egészen véletlenül azt találtam, hogy milyen szerencsés vagyok, hiszen itt élhetek Krisna-völgyben, a *vaiṣṇavák* társaságában és a szüleim is gyakorló *bhakták*. Aztán rájöttem, hogy mennyire igaza van. Akkor minek bánkódjak?

Nagyon örülök, hogy ilyen tiszta *bhaktával* társulhatok, mint Ön. Ritka már manapság az ilyen csodás személy. Annyira érzem a törődést, amit kapok, és annyira hálás vagyok ezért. De azt hiszem ezt a szeretetet sohasem tudom majd viszonzni, akár-hogyan próbálkozom. Azt gondolom, hogy Ön az, aki leginkább itt tart engem. Megígérem, követni fogom a „missziót”, ahogy Śrīla Prabhupāda és Ön is szeretné.

Örök szolgája:

Ramaṇī

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja *kī-jaya!*

Rāmapriya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances all glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your Vyāsa-pūjā day!

Twenty-four years ago, you gave me first initiation and 29 years ago, I first met you.

Where has all that time gone? It just seems to have disappeared in a flash.

But your steadiness in serving Śrīla Prabhupāda dream of spreading Kṛṣṇa consciousness continues to flourish in Hungary. I see this every day by these young devotees that you have inspired which puts an old man like me to shame. Your vision of *nitya-sevā* for Rādhā-Śyāma for the next thousands of years seems far-fetched, but through your endeavour and the devotee's efforts here at New Vraja-dhāma it is building up.

We are both now approaching our 70s me before you. Sometimes I think, "My great grand mother lived until she was 102 and your mother nearly 100." The thought of living that long with all the aches and pains that old age brings fills me with horror, but I know that if you are there also it will be much more bearable for me.

Guru Mahārāja thank you for everything you have done for me, bringing me closer to Kṛṣṇa, if not for you I would still be stuck on the material platform of life, and my life would not be as happy.

Your servant and disciple,
With love
Rāmapriya Dāsa

Bhakta Rapcsányi András

Hare Kṛṣṇa, kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget neked!

Mikor az első felajánlásomat írtam neked, körülbelül pont akkor csatlakozhattam a *bhaktákhoz*, fogalmam sem volt a Kṛṣṇa-tudatról. Ha jól emlékszem, csak pár sor volt, valami olyasmi, hogy köszönök neked mindent. Mára annyi változott, hogy sokkal több mindenről tudom, hogy fogalmam sincs róla. Tudatlan vagyok, arra sem vagyok képesített, hogy téged dicsőítsek. Kérlek, bocsásd meg nekem!

Egyszer Govinda Mahārāja mondta, hogy nagyon szerencsések vagyunk, hogy tőled kaphatunk képzést. Viszont ez egy „védjegy” is, el is várják tőlünk. Ezt én meg is valósítottam. 2010-ben történt, akkor kint éltünk Németországban, s a müncheni templomba vártunk vendégeket. Mikor megérkezett Mahādyuti Prabhu (ő Prabhupāda tanítványa, akkor *sannyāsa* jelölt volt), fogadtuk, s bekísértük az előkészített szobájába. Pár perc múlva kijött, meglátott minket, odajött, s nagyon kedvesen így szólt: „Ti magyarok vagytok, megtennétek, hogy kitakarítjátok normálisan a szobát?” Igen, egyértelmű volt, hogy a te fiaid, lányaid vagyunk, mi szépen meg fogjuk csinálni.

Sajnos nincs veled sok közvetlen kapcsolat, bár szerintem ez a szerencsém is, mindig zavarban vagyok a közeledben, sokszor nem tudom, hogyan kell helyesen tenni, mondani dolgokat. Mikor Simhachalamban voltál, s 4 napon keresztül szolgálhattunk, az hatalmas élmény volt. Śyāma-bihārī Prabhu nagyon kedves volt, tényleg mindenben segíthettünk neki. Volt, hogy a Bhadra-priya délután vette észre, hogy aznap még nem evett, olyan extázisban volt. Tudom, hogy sok mindenkinek ez természetes, de nekem nagyon nem. A gyűlések végén én vihettelek

át autóval Passauba a vasútállomásra, s mikor beültél mellém a kocsiba, szerintem még libabőrös is lettem.

Az elmúlt két Prabhupāda maratonon újra lehetőségem volt kicsit többet társulni veled. Köszönöm szépen a sok törődést, kegyet, lelkesítést, amit itt kaptam. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy egyáltalán van lehetőségem téged szolgálni ebben a szolgálatodban. Vágyam téged elégedetté tenni, hátha cserébe Kṛṣṇa megáld egy kis értelemmel, akkor szépen, megfelelő módon és tudatban tudnálak szolgálni. Bár mikor a mostani maraton végén kérdeztelek, hogy elégedett voltál-e a munkámmal, azt válaszoltad, hogy „Ismersz, én sosem vagyok elégedett”. Nehéz feladat, de nincs más esélyünk, mint téged szolgálni.

Van, hogy *saṅkīrtanán* támadólag mondják az emberek, hogy „Persze, ez kamu, és csak a vezetőkre költjük az összes pénzt”. Ilyenkor én mindig azt válaszolom nekik, hogy nyugodtan megpróbálhatja utánad csinálni. Annyi feladatod, felelősséged van, hogy egy egész csapatnak nem menne. Még ha úgy is lenne, ahogy gondolja, az is bőven kevés fizetség lenne. Köszönöm szépen ezeket az erőfeszítéseket, hiszen értem is teszed, én is részesülök a hasznából. Meghálálni sosem fogom tudni, de megpróbálok valamennyit törleszteni.

Minden dicsőséget neked!

Örök szolgád:

Bhakta Rapcsányi Andris

Rāśeśvarī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eljött az idő, hogy felajánlást írjak dicsőséges születésnapod alkalmából!

Ez nagyon jó arra, hogy meditáljak, gondolkodjam rólad a veled való kapcsolatodról, mit is ajánlhatok én fel neked.

Mit is jelent az a szó, hogy felajánlás? Telnek az évek, öregszem egyre több a ránc az arcomon, és egyre több ősz hajszálam van, de ez azt is jelenti, hogy egyre több a tapasztalatom, talán ha mondhatjuk úgy, hogy a bölcsességem, és ez nagy előnye az öregedésnek.

Úgy érzem nagyon régen volt az a 91-es fesztivál, amire elmentem és megismertelek. Nagyon sok dolog történt azóta, de ami fontos, hogy összegezve, amit érzek az a hála.

Hálás vagyok neked az egész életemért, nem volt mindig minden könnyű és nem ment minden simán, de az intelligenciámmal tudom, hogy minden kellett ahhoz, hogy fejlődjek és haladjak az úton.

Hálás vagyok a férjemért a lányoméért, akinek már most több kapcsolata van veled, mint amilyen nekem valaha is volt, és ez így jó, mert ő a jövő, neki kell vinni tovább, amit mi elkezdtünk, és ehhez kell sok lelki erő, amit te tudsz neki megadni. Hálás vagyok, hogy *bhakták* között élhetek.

25 év alatt sok minden történt, és köszönöm, hogy itt lehetek, meg van nekem a *japám*, és bármikor átmehetek a templomba, a gyönyörűséges isteni párhoz imádkozni, és könyörögni a kegyükért.

Olvasom Rādhā-kuṇḍa Mātājī naplóját, olyan különleges ahogyan viszonyult hozzád, sokat tanulhatok belőle.

Szeretnélek szépen szolgálni Guru Mahārāja!

Még annyi dolog van, amit felajánlhatnék neked, amit visszatartok, de évről évre igyekszem egy picivel többet meghódolni, és elengedni a ragaszkodásaimból.

Köszönöm a kegyedet, hogy eddig elvezettél és türelmes vagy velem, elfogadod azt a keveset is, amit felajánlok.

Kívánok neked születésnapod alkalmából sok csodálatos

tanítványt, akik elégedetté tesznek és segítenek beteljesíteni
Śrīla Prabhupāda misszióját!

Hare Kṛṣṇa

Szolgád:

Rāseśvarī Devī Dāsī

Rasikānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

Every year comes a moment when I start writing my offering. It is not easy to start. The first thought crossing my mind: I wrote about so many things last year. Is there anything left for this year?

But then I realize that each year is different because our relationship is not static but dynamic. Each year, it is developing further and when I manage to overcome my laziness, thoughts and reflections start flowing in abundantly.

Last year, was an especially dynamic year. I received an instruction from You that was quite challenging. So far, I have received instructions that did not cause much difficulty for me to follow. For example, You instructed me and my wife Bhakti-devī not to send our children to non-devotee school but instead get involved with the establishment of a devotee school in Budapest. That was something I could accept full heartedly.

The instruction I received last year was different. It completely went against my plans, my personal desires. You instructed us that Dhanavīra should continue his studies in the Māyāpur Gurukula. It was obvious that Dhanavīra will not go on his own, so the whole family will have to move to Māyāpur.

I started to make plans, how we would achieve that. I had always wanted to receive a very clear, straightforward instruction from You, but now that I received it, I realized that it was not that easy to accept it. It is not easy to put in much time and efforts and spend money for something that is not my own project, something that I do not completely believe in, something that I would not do on my own account. In order to do it, I needed faith in You.

And I needed to reinforce this faith every morning when I woke up and worries started to come: how would we make this happen, how would our life look like in Māyāpur? We had a great number of discussions with my wife Bhakti-devī and finally we became determined that we would do everything we can to follow Your instruction. We started to work on the preparation of this project.

From the very beginning and all the way through, we received a lot of support from You. You assisted to find an appropriate service for me, offered a good place to stay next to Your apartment, even sent a taxi to pick us up from the airport. You saw to it that our apartment would be fully equipped and warm *prasāda* was waiting for us when we arrived. You came to greet us in our apartment and made sure that everything was in good order. We were fully looked after by You.

We remained in the shelter of Your lotus feet during our whole stay in Māyāpur. We had some inconveniences but did not have any real problem. We were fully protected. And at the same time, all of us was going through a very interesting and spiritually uplifting experience. Dhanavīra was progressing nicely in the Gurukula and by the time of your Appearance Day, he was accepted to move into the *āśrama*. Damayantī was thriving in the international school, was attending many spiritual programs for girls, and made many new friendships with her classmates. Bhakti-devī and myself could dedicate much time to our spiritual exercises including *maṅgala-āratis*, readings and *japa* walks. I had the opportunity to do service for the Temple of the Vedic Planetarium.

So the first characteristic of Yours I would like to glorify this year is how much You give the shelter of Your lotus feet, how much You take care of Your disciples and how this care includes attention to all the possible details. We could see this happening not only with us but with every visiting disciple who came to Māyāpur: You always made sure that they were not in need of anything.

By living next door to You, we had more opportunities to associate with You. We could participate in *bhajanas*, readings, we also had some personal meetings. We could appreciate the depth of Your Kṛṣṇa consciousness. Although we are far away of fully understanding it, we could sense its beauty and could participate in it to some extent.

I was also impressed how seriously You follow Your own *sādhana* no matter how busy You are. For You, Kṛṣṇa consciousness is the most important thing: not Your great achievements, Your high position in ISKCON and the power and recognition going with it. In spite of Your almost inconceivable success, You did not become proud, You follow Your spiritual master without any deviation.

Please bless me that I would have so much faith in You as You have in Your spiritual master, that I would be able to follow You and Your instructions as You follow Śrīla Prabhupāda. Please allow me to enter deeper and deeper into the science of Kṛṣṇa consciousness, that Kṛṣṇa consciousness be the most important thing in my life, that I would be able to serve You full heartedly and without deviation. Please keep me in the shelter of Your lotus feet.

Your servant,
Rasikānanda Dāsa

Rāya Rāma Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Azt hallottam valakitől, hogy harminc éve, 1987-ben jöttél először Magyarországra, hogy prédikálj.

Ez bizony egy egész emberöltőnyi, vagy másképpen mondva, egy nemzedéknyi idő. Azon emberek közül, akik akkor éltek Magyarországon, e harminc év alatt több, mint 4 millióan elhagyták a testüket.

Vajon mennyien voltak olyan szerencsések, hogy még előtte kapcsolatba kerültek a Kṛṣṇa-hívőkkel? És mennyien azok, akik valamilyen komolyabb szolgálatot is ajánlottak az Úrnak? Biztosan elég sokan, és mindez elsősorban a te kegyed, hiszen a prédikálás fő terhét mindig te hordoztad, és nagyon komolyan oktatom a tanítványaidat, hogy a jövőben követni tudják a példádát, illetve, ahogyan hangsúlyozni szoktad, Śrīla Prabhupāda példáját. Ezt az igen súlyosan elrontott világot jó útra terelni, súlyosan szennyezett tudatú embereket megtisztítani, hát ez óriási feladat. És látszik, hogy több nemzedéknyi idő kell hozzá. De te a nehézségek ellenére soha nem csüggedtél el, s lendületesen folytattad a prédikálást. Úgy gondolom, hogy ezt nagyon értékelnünk kell. Sok embert mentettél meg eddig is, és a jövőben – túlzás nélkül – milliók megmentője leszel még. Szeretné mindezt valahogyan megköszönni, és további kegyedet kérni az egyik ilyen megmentett lélek:

Rāya Rāma Dāsa

Bhakta Rekeczki Gábor

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném kifejezni hálámat, hogy a kegyedből itt lehetek, végezhetem Śrīla Prabhupāda misszióját és eszköz lehetek a kezében. Sosem lehetek elég hálás ezért neked és a *bhaktáknak*.

Mielőtt találkoztam volna a Kṛṣṇa-tudattal az életem szenvedésből állt, és úgy éreztem nem vagyok jó semmire. Azonban mindig is szerettem volna az embereken segíteni, és igazi mély értékeket adni nekik.

Kérlek, add áldásod, hogy a továbbiakban is lelkesen és egyre mélyülő kitartással tudjalak szolgálni téged és a *bhaktákat*.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Rekeczki Gábor

Revatī Devī Dāśī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Please let me use the words of Śrīla Prabhupāda for my offering as his words are certainly infallible. Reading these paragraphs made me slightly understand that a guru is someone who does the best and the only good for people.

“By acting on the platform of fruitive activity, one wanders throughout the universe in different species and forms. Unless he comes in contact with a devotee of the Lord, a guru, he does

not become attached to the service of Lord Vāsudeva. Knowledge of Vāsudeva requires many births to understand. As confirmed in *Bhagavad-gītā* (7.19): *vāsudevaḥ sarvam iti sa mahātmā sudurlabhaḥ*. After struggling for existence for many births one may take shelter at the lotus feet of Vāsudeva, Kṛṣṇa. When this happens, one actually becomes wise and surrenders unto Him. That is the only way to stop the repetition of birth and death. This is confirmed in *Caitanya-caritāmṛta* (*Madhya* 19.151) in the instructions given by Śrī Caitanya Mahāprabhu to Śrīla Rūpa Gosvāmī at Daśāśvamedha-ghāṭa.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

The living entity wanders throughout different planets in different forms and bodies, but if by chance he comes in contact with a bona fide spiritual master, by the grace of the spiritual master he receives Lord Kṛṣṇa’s shelter, and his devotional life begins.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 5.5.6)

Your servant,
Revatī Devī Dāsī

Rūpa-manohara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Sosem gondoltam volna, hogy valaha is lehetőségem lesz a nyílt, közvetlen prédikálás és a közvetett prédikálás párhuzamos gyakorlására, teljes időben, olyan kiváló *vaiṣṇavákkal*, mint akikkel egy csapatban dolgozhatok, és habár igazán élvezem ezt

a szolgálatot, és nagyon hálás vagyok azért, hogy végezhetem, megrémít annak a realizálása, milyen nehéz dolog is a prédikálás, milyen vasmarokkal tartja fogságban Kali az embereket, hogy milyen sűrű a hazugságok és tévedések köde.

Ráadásul minél mélyebbre merülök a prédikálásban, annál jobban felszínre kerülnek az én belső démonaim is, tudatossá válok róluk, és ez olykor még a külső démonokkal történő küzdelemnél is riasztóbb.

Ilyenkor nagyokat sóhajtok, és az idősebb istentesvéreimre gondolok, akik nálam is több nehézségen mentek keresztül, az enyémnél is félelmetesebb tapasztalatokat szereztek, mégis kitartanak és küzdenek. Aztán rád gondolok, aki a válladon átvett mentális kötéllel húzod-vonod az egész yātrāt magad után, és Śrīla Prabhupādára, akitől nem tántorodhatsz el egy pillanatra sem, követed őt, a nagy súllyal a hátadon. Én pedig csak csodálkozom, mert bár él bennem a vágy, hogy így küzdjek az Abszolút Igazságért, ahogy te és Prabhupāda harcoltok, gyengének érzem magam, és hitetlennek.

Nagyon sajnálom, hogy ilyen haszontalan vagyok, tudom, hogy szigorú elvárásoknak kéne megfelelnem, hogy a tökéletesség megszerzéséhez sokkal nagyobb erőfeszítésre lenne szükségem, de jelenleg nem tehetek többet, mint, hogy amennyire csak tudom, legyezem a hitem parányi szikráját, és abban bízok, hogy egyszer majd, a kegyedből ráérzek arra az erőre, arra az odaadásra, ami nélkülözhetetlen a félelmetes feladat végrehajtásához.

Addig is kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, amiket akaratlanul követtem el, nézd el a hibáimat, és ha sikerül valami kis elégedettséget okoznom a jelentéktelen szolgálatommal, hints rám egy kevés kegyet, ami itt tart engem a szolgálatodban.

Szolgád:

Rūpa-manohara Dāsa

Rūpamati Devī Dāśī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you!

Dear Guru Mahārāja, there is a well known song of Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura, Gurudeva, we used for *guru-pūjā*, years before. I love this song, I found it magical. It always makes me cry and feel connected with you in that mood.

Please Gurudeva, accept this prayer now from me!

Gurudev!

*kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
trṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sprhā-hīna*

1) Gurudeva, with a drop of mercy make this servant of yours humbler than a blade of grass. Give me the strength to bear all trials troubles, and free me from all desire of honor.

*sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha 'be hata*

2) O lord and master! Please invest me with the power to honor all living beings properly. Only then will I sing the holy name in great ecstasy, free of offences.

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna,
koro' more ātma-sātha*

3) O lord and master! When will such mercy fall to this weak and foolish devotee? Please make me your beloved servant!

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

4) When I examine myself, I find nothing of value. Therefore your mercy is essential to me. If you are not merciful, I shall only weep and weep, and I shall not maintain my life.

Your disciple,
Rūpamati Devī Dāsī

Sadā Śiva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja is coming
It is always a nice surprise
And when he gets here and we see Him
He makes my life airs rise

I feel no need to ask questions
By seeing you they are already answered
It is just the case of me trying to rise up
To some kind of Kṛṣṇa conscious standard

When you are walking through
Like a general ready to command
We all wish to get your merciful glance
From the distance that we stand

Always grave and observant
Not missing any details in your vision
And always thinking how to expand
Śrīla Prabhupāda's Kṛṣṇa conscious mission

At the same time you are always ready to give guidance
To us who need your personal care
In the cold loneliness of this world
We know you are always still there

Try to get back to Kṛṣṇa it seems so far
But if we try to follow your steadfast example
We have some hope as you always aim high
And never lower the bar

I am never looking back in regret whilst facing life's tsunami
The plain maybe going down
But I am always feeling fortunate to know
that I have my Master H.H. Śivarāma Swami

Out of the many golden strings of *bhakti*
You are my strongest rope
Your deep compassion and concern
It gives me the greatest hope

Your humble servant,
Sadā Śiva Dāsa

Sādhu-cārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

Megjelenési napod alkalmából szeretettel köszönte-lek. Hálás szívvel gondolok rád és köszönöm, hogy tanítványoddá fogadtál. Köszönettel tartozom neked, hogy általad lehetősé-
get kaptam arra, hogy megismerkedhessek e csodálatos lelki kultúrával. Köszönöm, hogy hatalmas tudásod, megvalósítá-
sod és kitartásod által kiutat biztosítasz nekünk az anyagi lét mocsarából, és kegyedből mi is szolgálatot ajánlhatunk Rādhe-
Śyāmasundarának. Imádkozunk az isteni párhoz, hogy misszi-
ódat erőben és egészségben tudj folytatni és még számtalan lelket tudjál visszavezetni hozzájuk.

Örök szolgád:
Sādhu-cārī Dāsa

Sādhu-priya Dāsa

Kedves, szeretett Guru Mahārájánk!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és neked ezen a legdicsőségesebb napon!

Nemrég beszéltem valakivel, aki sokat csalódott már min-
denben és kifejezte, hogy ő senkit nem fog követni és elfogadni,
mint guru, mert mindenki csaló és szélhámos. Ezt a kijelentését
persze egy pár órás beszélgetés követte. De ahogy éreztem, ez az
általad idézett kijelentés fordította meg a gondolkodását, hogy:
„amikor mi vizsgáljuk a gurukat, hogy alkalmasak-e elfogadni

minket, először vizsgáljuk meg magunkat, hogy mi képesítettek vagyunk-e elfogadni egy gurut”. Utána lezárult a vita és csend lett.

Ahogy hallgatom az embereket, mindenféle meghatározásaik vannak bizonyos fogalmakról, anélkül, hogy igazán értenék azokat. Én csak mindenkinek idézem a szavaidat, gondolataidat, amiket kaptam a leckéidből, a sorozatokból, a podcastokból, abból, amit te Śrīla Prabhupādától hallottál és tanultál. Amikor ezeket hallgatom, tökéletesen érzem, és megvagyok győződve arról, hogy ez az az igazság, amit mindenki tudni akar. Olyan nehéz megértetni az emberekkel és sokszor magammal is, hogy csak folyamatosan hallani kell, és ebből minden megnyilvánul.

Most kezdtem el egy hihetetlen nagy digitális anyagot megszerezni, átnézni, aminek a nagy része leckék, videók, amiket te és az istentestvéreid tartottatok. Ezek a kezdetektől fogva tömény nektárok, és csak szeretnék ezekben elmerülni, és idővel megosztani másokkal is.

1988-as leckéiddel kezdve folyamatosan, rengeteg hasonlattal, és végtelen változatosan mindenki számára érthetően beszélsz. Nincs két ugyanolyan lecke. Soknak nagyon rossz a minősége, de akkor is figyelek és próbálok valamit megérteni a szavaidból. Szeretnék úgy gondolkodni, ahogy te (amit meg lehet érteni a podcastjaidból), szeretnék úgy viselkedni, úgy beszélni és úgy szeretni Kṛṣṇát, Śrīla Prabhupādát és a *vaiṣṇavákat*, mint te. Örülök, és nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ismerhetlek, és, hogy még nyomorult létem ellenére is elfogadtál tanítványodnak. Sok látszólagos menedéket kapunk az életünk során, de én csak szeretném a lótuszlábaid menedékét elfogadni.

Nagyon szégyellem magam, hogy nem tudlak közelebb szolgálni téged és a missziódat a ragaszkodásaim miatt, és imádkozok azért, hogy egy nap megértsem, hogy mi a szerepem Śrīla Prabhupāda mozgalmában.

Remélem lesz még lehetőségem téged vinni-hozni a *dhāmába* egy komfortosabb módon, és tudok veled társulni még sokat.

Még nem tudom, mit csinálok, amikor is lesz a *vyāsa-pūjā*

ünnepséged, de mindenképpen úgy tervezem, hogy ott leszek és meghallgatom a transzendentális *vyāsa-pūjā* leckédet, ami az egyik kedvencem a leckéid közül.

Mert tabu téma és te is kérted, hogy ne nagyon firtassuk az egészségi állapotodat, mégis tiszta szívemből szeretném, hogy semmilyen kellemetlenséget ne kelljen elszenvedned, és ha már kell, akkor elviselhető legyen. Annyi szenvedéstől megszabadítottál minket azzal, hogy eljöttél értünk és kihúztál minket az anyagi világ pokoli bugyrából, transzendentális tudást adsz nekünk, a minimum lenne, hogy a fájdalmaidat átvállaljuk tőled. Persze ha te nem, akkor ki fogja megmutatni nekünk, hogy kell ilyen helyzetbe Kṛṣṇára emlékezni? Örülök, hogy vagy nekünk!

Bízok benne, hogy mielőbb találkozunk! Hadd zárjam szavaimat azzal, amit tőled tanultam, és szívemből kívánok:

Remélem felajánlásom a legjobb egészségben talál.

Szerető szolgád:
Sādhu-priya Dāsa

Sāksi-gopāla Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Olyan csodálatos korban, a huszonnyolcadik *divya-yugában* születtem meg, amikor eljött az Úr Kṛṣṇa, majd pedig az Úr Caitanya, hogy a tiszta odaadó szolgálatot adja mindenkinek, még a legalacsonyabb szintre süllyedt élőlényeknek is. Ilyen csak nyolcmilliárd-hatszáznegyvenmillió évente történik. Hihetetlenül szerencsés vagyok. Ezt az ajándékot azonban képtelen lennék megkapni Śrīla Prabhupāda kegye nélkül, Śrīla Prabhupāda kegyét pedig csak a te kegyedből kaphatom meg,

kedves Guru Mahārāja. Nélküled semmit nem tudnék sem Śrīla Prabhupādáról, sem az Úr Caitanyáról, sem az Úr Kṛṣṇáról, sem az odaadó szolgálatról.

De még így is, hogy hallottam Kṛṣṇáról és elkezdtem az odaadó szolgálat gyakorlását, nagyon kell vigyáznom. Ha nem tartom magam szakadatlanul szigorúan az utasításaidhoz és tanításaidhoz, ami sajnos előfordul, akkor még nagyobb illúzióba kerülök, mint egyébként. Élnem kell ezzel a lehetőséggel, élnem kell a szabad akaratommal, a szabadság szabályozó elveivel és Guru Mahārāja, az általad, Śrīla Prabhupāda, a tanítványi láncolat, az Úr Caitanya és az Úr Kṛṣṇa által nyújtott menedék védelme alá kell helyeznem magam. Ez annyira nyilvánvaló, de ha egy pillanatra is figyelmetlenné válok, akkor az illúzió képes teljesen eltorzítani a látásomat és nem látom még azt sem, ami az orrom előtt van. Nem látom, hogy milyen értékes dolog ez, és mindenféle értéktelen dologhoz vonzódok. Ez nagyon furcsa és szörnyű. Nincs más lehetőségem, mint, hogy folyton emlékeztetem magam arra, hogy mi az igazán fontos, értékes és mi nem az. Fel kell fognom, hogy milyen szerencsés vagyok és el kell fogadnom, amit indokolatlan kegyedből adni akarsz. Ehhez azonban el kell dobnom minden értéktelen anyagi dolgot.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm indokolatlan kegyedet, a türelmedet, azt, hogy mindent megteszel azért, hogy megments!

Szolgád:

Sākṣi-gopāla Dāsa

Sanātana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tavaly volt az ISKCON 50. évforduló, idén pedig, hogy 30 éve jöttél Magyarországra. Valószínű nagyon sok *bhakta* fog erről a témáról írni, ami természetes, mert ez nagyon fontos esemény volt mind a mi, mind az egész ország életében.

Nagyon sok csodálatos esemény történt ez alatt a 30 év alatt, és hihetetlen változások mentek végbe ebben az országban. Isteni személyiséged tömegek szívét változtatta meg.

De ami miatt igazán egyre jobban csodállak, az nem „isteni”, hanem „emberi” mivoltod. Egy szempontból nagyon könnyű csak transzcendentálisan „lebegni” a világ fölött, és mosolyogva egy varázspálcát lengetve megváltoztatni dolgokat. De látom, hogy neked, bár kétségtelenül elmerülsz a transzcendentális világban, mennyit fáj a fejed, mennyire aggódsz a sorsunk miatt, mennyire fáj, ha megbántanak vagy elhagynak.

Kérlek, add az áldásod, hogy mindig a *bhakták* között tudjak maradni, és szolgálatot tudjak végezni akkor is, ha nehézségeken kell közben kersztül menni.

Szolgád:
Sanātana Dāsa

Sanātani Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Idén egy verssel szeretném megköszönni neked mindazt, amit teszel értünk.

Kedves Guru Mahārāja!

Ha veled lehetek elmúlik minden anyagi fájdalom,
Ha veled lehetek elröppen minden kis ábrándom.

Ábrándok, melyek folyton a mélybe húznak,
S ha távolról szépek is, nélküled újra eltorzulnak.

Torzzá válnak, akárcsak az anyagi világ,
mely messziről szépnek látszik,
De a valóságban csak egy ábránd.

Te vagy az egyetlen valós az életemben,
Minden más csak keserves próbálkozás,
Hamis motivációk önző vágyakozás.

Bárcsak a szívemben is mindig veled lennék,
Bárcsak mindig fénylő lótuszlábad porában hemperegnék.

Hemperegnék, és egyszer csak meglátnám Kṛṣṇát,
Végtelen kegyed megmutatná mi a Legfelsőbb Igazság.

Az életem csak egy marék por nélküled,
Te pumpálsz most már a szívembe az életet.

Köszönöm, hogy ismerhetlek Guru Mahārāja,
Add, hogy mindig követhessem lótuszlábad nyomát.

Ne érdekeljen semmi más, csak a te vágyad,
Mert a te vágyadért érdemes élni,
Úr Caitanya szeretetét mindenkinek odaadni.

Jelentéktelen szolgád:
Sanātani Devī Dāsī

Śaṅkara Dāsa, Aksaya és Rasālikā Devī Dāśī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Nagyon nehéz most, egy ilyen kis rövid formában kifejezni a hálánkat feléd, amikor igazán az egész valódi életünket neked köszönhetjük.

Kṛṣṇa mindig ott van mellettünk, ha észrevesszük, ha nem, viszont te vagy az a szál, az az eltéphetetlen kapcsolat, ami ezt tapasztalható, felfogható valósággá teszi.

Nagyon-nagyon köszönjük, hogy mindig, minden körülmények között számíthattunk rád! Sohasem fogjuk tudni ezt teljesen viszonzni. Csak abban reménykedünk, hogy valamilyen jószerencse folytán elégedetté tehetünk majd téged, bármit is kívánj tőlünk.

Úgy fogunk élni ezentúl, hogy most már tapasztalatból tudjuk: csak a most létezik, most kell magunkból a 100%-ot adni.

Egyszer azt mondtad, hogy add az erőfeszítésed 100%-át! Ami lehet, hogy gyakorlatban csak 30% vagy 70%, de ha neked ez a maximum, a többi Kṛṣṇa kipótolja. Nem azt nézi, hogy mit adsz, hanem, hogy mit tartasz vissza.

A szívem tele van csordultig az irántad érzett szeretettel és hálával, de nem szeretnék zavarba hozni veled.

Tudod nekem a lelki apukám vagy, és ez sokkal nagyobb ragaszkodás, mint amit a szülők felé valaha is éreztem. Ők elfogadnak engem a rossz döntéseimmel együtt, tétlenül figyelve, majd csak lesz ebből a gyerekből valami...

Te viszont felelősséget vállalva rám (kis porszemre), igyekszel

nemcsak rávilágítani a hibáimra, hanem egy működő megoldást kínálva visszaterelsz a helyes útra, úgy, hogy mindig tudod mikor vagyok képes hallani, és akkor adsz instrukciót.

Erre bizony csak nagyon kevesek képesek. Te, folytatva Śrīla Prabhupāda, a te lelki apukád nyomdokait, nagy szeretettel, személyesen terelgeted a gyerekeidet, bennünket.

Újra és újra a hódolatomat és szolgálatomat ajánlva neked köszönöm, hogy mindig számíthatok rád és mellettem állsz akkor is, ha nem érdemlem meg!

Maradunk örök szolgálid:

Śaṅkara Dāsa, Akṣaya és Rasālikā Devī Dāsī

Śaṅkara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Idén is eljött ez a nagyszerű nap, amikor tollat ragadhatok és dicsőíthetlek téged. Szerencsére nagyon könnyű dolgom van, mert olyan lelki tanítómesterem van, akinek megszámlálhatatlanul sok jó tulajdonsága van. Alázat, kegyesség, kitartás, szeretet, bölcsesség, tudás, szolgálatkészség, tisztaság, önmegvalósítás, Kṛṣṇa iránti szeretet, hű a lelki tanítómesteréhez... és még sorolhatnám, de soha nem érnék a végére a csodálatos tulajdonságaidnak, amit nap mint nap láthatunk a veled való társulás közben. Ezek a jó és transcendentális tulajdonságaid mind megérintik az én kőkemény szívemet, és lassan remélem *bhaktá*vá változtatnak, aki szépen tudja szolgálni szeretett leki tanítómesterét, aki megáldja majd a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretettel.

Kedves Guru Mahārāja!

Akármilyen szerencsétlen is vagyok, kérlek, tarts meg a társaságodban engem!

Köszönöm!

Szolgád:

Saṅkīrtana Dāsa

Sāradyā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrégem hallgattam egy leckét, amiben arról volt szó, hogy ragaszkodásaink a szívben foglalnak helyet. Amikor pedig egy olyan emberrel vagyunk kapcsolatban, akinek sok, vagy nagy ragaszkodása van, akkor a szíven keresztül mi is átvesszük azt. Ezért veszélyesebb egy ilyen emberrel kapcsolatba kerülni, mint pusztán az érzéktárgyakkal. De amikor egy anyagi ragaszkodások nélküli személlyel tudunk a szíven keresztül társulni, akkor a mi ragaszkodásaink is enyhülnek.

Egyik nap a reggeli lecke végén éppen kifelé tartottam a templomszobából és visszanéztem még az oltárra. Te ott álltál Rādhārāṇī előtt és Ő téged nézett. Megértettem, hogy a te szívedben csak feljűk van ragaszkodás. Amikor adod nekűnk a társaságodat, a lehetőséget, hogy a szíveddel társuljűnk, akkor nem csak az anyagi ragaszkodásainktól segítesz megszabadulni, de végérvényesen elűlteted a mi szűvűnkben is a Kṛṣṇa iránti ragaszkodást és szeretetet.

Köszönűm, hogy minden tartalmával együtt adod a szűvedet nekem is, és, hogy ezzel egy visszafizethetetlen adósságba keversz. Mert ez az adósság olyan édes, hogy boldogan alávetem

magam, és szerény képességeimmel, lehetőségeimmel igyekszem törleszteni. Kérlek, segíts nekem, hogy a legnagyobb nehézségek közepette is képes legyek fizetni a részleteket, mert e nélkül nem élet az élet.

Örök szolgád:
Śāradyā Devī Dāsī

Śarat-bihārī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuuszlabaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján, ami örömmel tölti el szívemet!

Egy hangya nem tud egy oroszán dicsőséges tetteiről beszélni; pici, jelentéktelen volta miatt nem tudja látni azokat. Így csak arról szólhatok, melyeket megnyilvánítasz, hétköznapiak látatsz.

Egy szép napon, sok évvel ezelőtt te is megszülettél egy családban, szüleid boldogságára. Láthatóan ugyanúgy töltötted gyermekéveid, mint annyi más gyermek. Fiatalemberként nagyra törő vágyaid lehettek, de egy ponton mélyebben megérintett az anyagi világ hiábavalósága, és azután menedéket tudtál venni egy igazi szent személynél, akinek bölcsessége, hite, elhivatottsága igazán magával ragadott.

Magad mögött hagytad e világ csábításait, és lemondva azokról, belevetted magad az Úr Caitanya missziós mozgalmába. Magadévá tetted mindazon bölcsességeket, melyeket szeretett lelki tanítómesteredtől kaptál. A sok év alatt, ahogyan szilárd hittel végeztél lelki gyakorlataidat, te magad is komoly, szilárd elhivatottságra tettél szert.

Ezek alatt az évek alatt te is lelki tanítómesterként fogadtad

el sok léleknek a meghódolását, komoly aggodalmakat vállalva, hogy eleget tegyél az Úr Caitanya parancsának. De nem álltál meg, kitartóan követted Śrīla Prabhupāda vágyát is, és létrehoztál egy farmot, egy kis közösséget, ahová meghívtad Rādhā-Śyāmasundarát. Szeretetedre, vágyadra válaszolva el is jöttek, hogy minél többen láthassák Őket, Akik aztán szépségükkel, bájukkal elvarázsolják ezeket a lelkeket.

De nemcsak őket és az itt élőket. Szereteted, odaadásod Felénk mérhetetlen, felfoghatatlan, és ahogy énekelsz Nekik, minket is elragad ez a csodálatos hangulat.

Sok mindent lehetne mesélni nagyságodról, emelkedett helyzetetről, amit minden bizonnyal megtesznek más *bhakták*. Én csak próbáltam áttekintést adni, szerettem volna kihangsúlyozni, de nem sikerült, hogy az életemben milyen mély és komoly szerepet töltesz be. És most nem magamról, hanem rólad akartam megemlékezni.

Hálával tartozom neked, amiért elfogadtál, ahogyan türelmesen várod, hogy végre azt tegyem, amit elvársz tőlem, ami a javamat szolgálja.

Köszönetet is szeretnék mondani, hogy egyengeted utamat hazafelé, amit egyedül úgysem tudnék megtenni.

Köszönöm, hogy bepillantást engedsz a lelki világba – melyet oly nagyon távolinak érzek még –, amit könnyveiden keresztül vetítesz elém. Különösen a *Nava-vraja-mahimā*, mint „hab a torta tetején” ragadott magával. Olyan mélységekben, vagy inkább magasságokban jársz, ahová nekem nincs képesítesem belépni, mégis „magaddal viszel”. Köszönöm neked mindezeket.

Továbbra is kérlek, légy kegyes ehhez a parányi hangyához, s mint egy porszemet tarts lótuusz lábaidnál.

Jelentéktelen szolgád:
Śarat-bihārī Devī Dāsī

Sārathi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az utóbbi időben megszaporodtak a visszaemlékezéses események a közösségben. Én is számot vetek az eltelt idővel; rendezvények, kapcsolatok, prédikáció, változások és változatlan-ságok hatása jelentőséggel bírt az eltelt idő lelki eredményeire.

Nem lehet okom panaszra, mindent megkaptam. Kedvező társaságot tanítványaid személyében, tudást könyveid, tanítá-said által, ösztönzést személyes jelenléteidből. Egy kétség mégis szorongatja a szívemet; vajon mikor lesz őszinte, szeretetteljes odaadásom?

Nem hiszek benne, hogy saját erőfeszítésből az odaadás elérhető lenne, csak te általad kapható ez a kincs, mert minden erőddel, semmit sem visszatartva kihozol minket a pokoli télből a lelki tavaszba, kartonból selyembe, halálból életbe. Ezért bízom a te szívedben, mert az enyém koszos és gyenge, de kegyedből az odaadás megnyilvánulhat benne.

Könnyűnek találtathatok még sokáig, de eddig is elláttál elég erővel, s türelemmel. Meggyőződésem, hogy senki nem várt még rám ennyit, hálás vagyok, hogy megtartasz és végtelen szeretettel a hazafelé vezető úton terelsz.

Kegyelmedben bízva:
Sārathi Dāsa

Sat-rūpa Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy pár sorban kifejezzem hálámat és csodálatomat neked megjelenésed szent napján!

Tanítványodként, minden nap, minden pillanatban emlékezhetem rád, hódolatomat ajánlva neked. Kezdve a napot a *maṅgala-āratival*, mikor a lelki tanítómester dicsőségéről énekelünk. Minden versszak jelentését te adod nekem, minden versszak jelentésén való elmélyülést te jelented, mert emlékezhetem tetteidre, jellemedre, szavaidra. Oly sok képet és emléket őrzök a szívemben rólad melyeket javarészt személyesen volt szerencsém tapasztalni, de vannak olyanok melyeket más tanítványidőtől hallottam. De bármelyik rólad szóló, veled kapcsolatos emlék is kerüljön szemeim elé, szívem vidám és békés lesz. S szilárd meggyőződés tölt el, hogy a legjobb helyen vettem menedéket, ha meg akarom ismerni az Úr Kṛṣṇa szolgálatát.

Különleges, indokolatlan kegyedből a tanítványod lehetek, s ez olyan biztonságot ad, amelyet semmi más nem adhat, úgy érzem nincs annál kedvezőbb helyzete lelkemnek, minthogy nálad keressen oltalmat. Téged követve, a te útmutatásodat és személyes példádat szem előtt tartva bárki, aki őszinte, legyőzheti a legnagyobb akadályokat. Az anyagi világ szövevényes útvesztőjében nagyon könnyű eltévedni vagy akár örökre elveszni, de ha a te instrukcióidat tartja valaki szem előtt, akkor bizonyos, hogy kétségkívül megtalálja a Śrī Kṛṣṇához vezető utat. Te Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundarát imádod a szíved trónján, s nem sajnálsz ezt a drága kincset másokkal is megosztani. Ha téged követünk tiszta szívünkkel, szilárdan, te elvezetsz bennünket Rādhe-Śyāmához. Ha jómagam oly távol is állok attól, hogy akár a legutolsó sorból is láthassam miként szolgálod az

isteni párt, te mégis megkülönböztetés nélkül bevonsz ebbe a szolgálatba. Ezt tapasztalatból tudom, hiszen mi más történt volna olyankor, mikor ott találtam magam Rādhe-Śyāma sürgőforgó szolgálói között, és magam is a füzéreiket, virágékszereiket készítettem az aznapi kedvteléseikhez. Vagy amikor az oltáron végezhettem szolgálatot, olyankor mikor te öltöztetted Rādhe-Śyāmát, úgy éreztem egy csepp lelki világba csöppenhettem. Az odaadószolgalat útját járók életének legnagyobb kincse, ha egy igaz lelki tanítómester vezetése alatt gyakorolhatják a lelki életet. Ez még nekem is megadatott azáltal, hogy a tanítványodnak fogadtál, ezt szívemben szakadatlanul köszönöm neked.

Köszönöm, hogy hozzád tartozhatom.

Kérlek, add a kegyed, hogy lótluszlábaidnál lelhessek menedékre.

Minden dicsőséget neked!

Örök szolgád:

Sat-rūpa Devī Dāsī

Bhakta Saurabh and Bhaktin Udisha

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please Accept our Humble Obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We would like to utilize this golden opportunity to share our experiences with Hungarian *yātrā*! Coming from India (Delhi) and finding a flourishing devotee community was a dreamlike experience. Thank you for providing us the luxury of having enthusiastic devotees around, who helped our growth in Kṛṣṇa consciousness. We felt your love and care by interacting with these devotees, who have always been very kind and affectionate. Feeling your mercy, we try in our little way to serve the community by cooking Sunday feast *prasāda*.

We pray to Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga for your good health. The Budapest memories have been so heart warming that we would miss the kīrtanas, loving association, rocking festivals and deep relations when we leave Hungary. We are very grateful to you.

Aspiring to serve you,
Your Children
Bhakta Saurabh and Bhaktin Udisha
Budapest

Sauri Dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuusz lábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Nemrég hallgattam az egyik podcastodat, aminek a címe: szilárd-ság a szolgálatban. Ahol beszélsz Jagad-bandhu Prabhuról, hogy milyen szilárdan végezte szolgálatát. Nyolc éves korától imádta, szolgált Madana Gopālát. Említetted, hogy Śrīla Prabhupāda panaszkodott arra, hogy tanítványai nem képesek kitartani egy szolgálat mellett, hanem mást szeretnének csinálni. Egyszer mikor elutaztál azt írtad Rādhā-kunḍa Mātājīnak, hogy ez nem élet Rādhe-Śyāma nélkül, hogy inkább lennél egy porszem az oltáron. De mivel ez a szolgálatod, ezért utazol, mert a kötelesség fontos, nem a nektár.

Śrīla Prabhupāda biztosan nagyon boldog és elégedett, hogy ilyen csodálatos tanítványa van, mint te. Hogy milyen odaadással

és szilárdan végzed a szolgálatodat annak ellenére, hogy mennyi nehézséggel kell szembenézned. Az mellett, hogy milyen sok és felelősségteljes szolgálatot végzel, figyelsz a *bhaktákra* és törődsz velük.

Nemrég mesélte a Kovács Laci, hogy amikor tavaly Gītā-jayantīn találkoztatok, te rámosolyogtál és megkérdezted tőle, tud-e már aludni. Nagyon megdöbbsz, hogy emlékszel erre a beszélgetésre, mert ez öt évvel ezelőtt történt. Amikor mesélte ezt olyan boldog volt, azt mondta olyan lelkesítő volt, hogy nem csak emlékeztél rá, hanem erre az esetre is. Vagy amikor Siddha Muni Prabhu mesélte, hogy elmentél és meglátogattad az anyukáját és, hogy mennyire lelkesítetted. Azóta a nehézségei ellenére hat kört japázik.

Ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* mondja, hogy még az anyagtól való megszabadulás sem hasonlítható ahhoz, a többiről nem is beszélve, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bhaktájának* a társaságában. Mi olyan szerencsések vagyunk, hogy nem csak egy pillanatot társulhatunk veled.

Emlékszem mikor Rādhā-kuṇḍa Mātājī naplóját olvastam két dolog volt, ami nagyon megfogott. Az egyik az, hogy milyen mély szereteted van Rādhē-Śyāma iránt, a másik, hogy milyen mély a kapcsolat a lelki tanítómester és tanítvány között.

Nagy lelkesedéssel olvastam a naplót, de mire végére értem teljesen elkeseredtem, mert rádöbbsz, hogy nekem semmi odaadásom és szeretetem sincs. Szeretnék olyan jó szolga lenni, mint Rādhā-kuṇḍa Mātājī, vagy a többi csodálatos tanítványod. Talán egyszer sikerül.

Haszontalan szolgád:
Śauri Dāsa

Savyasācin Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja!

Azon tűnődöm miképp, mi módon tudnám a köszönetemet, hálámat kifejezni. Mennyi mindent írhatnék, mennyi mindent lehetne megköszönni, mert hát mennyi energiád, erőfeszítésed, igazi odaadásod van benne abban a sok-sok évtizedben, amit úgy hívunk: KRISNA-VÖLGY. Mennyi betűt és szót kellene gyönyörű sorokba rendezni, hogy megfelelően kifejezzék ezt. Szóval nagyon elgondolkoztat, hogyan is lehetne e betűk és szavak segítségével kifejezésre juttatni, hogy mi mindent köszönhetek neked.

Pedig igazán mindent neked köszönhetek.

A csodálatos kegyednek köszönhetően jöhettek rá és kezdett el derengeni végre, hogy ki is vagyok valójában. Anyagi (hamis ego)és lelki valós helyzetemet is egyaránt értve ezalatt. Van, hogy a lelki a nektári rész, van mikor az anyagi gyarló oldalam mutat egyre újjabb meglepetéseket. De ezekkel szembesülni kell, és Kṛṣṇa-tudattal lehet is. Ahogy egyre jobban és jobban kezd el világosodni, egyre inkább válik csodálatossá, igazi csodává ez a Kṛṣṇa-tudat. Régebben az örült materialista világban csak álmodoztam, hogy talán létezik, valami örök és tényleg emberi, emberséges világ, de, hogy ebben az életben és e földi dimenzióban ez elérhető, azt nemigen hittem volna, de nagyon szerettem volna és tessék most meg már benne is lehetek ebben. Sokszor mondták nekem, hogy te nem a földön jársz. Meg, hogy ezek teljesen idealista gondolatok. Már mint az anyagon túli létezés. De nekem az egyesek szerint nevezett idea volt az egyetlen realitás. Az egyetlen, aminek értéke és ily módon értelme volt számomra, annak ideálisnak kellett lenni. Különben nincs értelme, nincs igazi értéke. Ma már nem mondják.

A te kegyedből Guru Mahārāja! Hát mi ez, ha nem egy isteni csoda. Hogy pont velem. Szerencsésnek érzem magam. Óriási kegy ez, és ez tőled jön kedves Guru Mahārāja.

A kegyedből belekerültem ebbe a csodába, és tudom, hogy ez még csak a kezdete, nagyon a kezdete az igazi nagy csodáknak. Nagyon köszönöm, hogy adtad, és folyamatosan biztosítod a lelki fejlődésünkre, mint lelki és társadalmi család a szép lehetőséget.

Nagyon köszönöm, hogy itt lehetek a vezetésed alatt. A világ legmagasabb fokú képzését adó tanítói intézményében. Aminek a legmagasabb fokozatú eredménye lehet, hogy vissza mehetünk Kṛṣṇához. Ha jól követünk téged.

Nagy hálával tartozunk neked Guru Mahārāja!

Mindent kaptunk, hogy itt lehetünk veled. A világ legcsodálatosabb helyén. Közvetlen közelben Rādhe-Śyāmával, és a *bhaktákkal*. Akik a legcsodálatosabbak ebben a szörnyűséges, embertelen, egyre inkább romló világban. Ezeket a csodás *bhaktákat* is neked köszönhetjük.

Kedves Guru Mahārāja!

Egy csodát adtál, ami igazán valós, de egy mesés világ, egy igazán békés hely, ami az eredeti menedéke, azon ostoba világba belefáradt embereknek, akik mi is voltunk.

Egy kis sziget ez, egy oázis az embereknek. Egy úszó sziget Magyarországon, amely észrevétlenül úszik az emberek szívébe. Ezeket a dolgokat látjuk, halljuk nap mint nap könnyosztáskor, kint az emberektől. Krisna-völgy biztos, hogy a szívük legmélyére hatol. Nagyon szeretik az emberek. Sokan mondják, hogy már látták és csodálattal dicsérik másoknak is, kedvet vágyat ébresztve bennük, hogy jöjjenek és lássák azok is, akik még nem látták. Nagy boldogságra, igazi lelki kincsre lelnek itt az emberek. Mert ez az eredeti lelki világa, minden nyomorgó léleknek.

Köszönöm, hogy itt lehetek, és tehetem azt, amit elfelejtettem, de nagyon elfelejtettem, Kṛṣṇát és az Ő odaadó szolgálatát.

Minden dicsőséget neked kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:

Savyasācin Dāsa

Bhaktin Schermann Klára

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Ismét itt a *vyāsa-pūjā* ideje, amikor megpróbáljuk szavakba foglalni mindazt, amit jelentesz a számunkra. Bár én most első alkalommal írhatok neked, mint tanítványod. Nehéz megfogalmazni ezeket a nagyon finom, bensőséges érzelmeket. Ezért inkább hadd dicsőítselek téged!

A legsodálattaméltóbb ember vagy, akit ebben az életemben megismerhettem. Te, amint találkoztál a Kṛṣṇa-tudattal és Śrīla Prabhupāda könyveivel, azonnal és végérvényesen felajánlottad neki az életedet. Hűségesen és odaadóan szolgálod őt, a lelki tanítómesteredet. A legtökéletesebb példa vagy a számunkra. Minden lehetőséget, minden segítséget megadsz nekünk, hogy szert tehessünk a lelki tudásra és a Kṛṣṇa iránti odaadó, érdek nélküli szeretetre. Életed minden pillanatában, minden cselekedetteddel, minden gondolatoddal bennünket tanítasz, szolgálsz. Képtelen vagyok meghálálni ezt a nagylelkűségedet. Egyetlen módja, ha komolyan veszem a tanításaidat. Ha teszem, amit tanácsolsz, ha azon meditálok, amit tőled hallok. Ha követem azt az utat, amit te jelölsz ki számunkra, ellátván a legvilágosabb információkat tartalmazó útjelző táblákkal.

A türelmed, a kedvességed, a szigorod a legtökéletesebb apáé.

Ha rád nézek, tudom, hogy létezik a lelki világ. Te vagy a bizonyítéka a Kṛṣṇa iránti határtalan szeretet, a *prema* valóságának.

Hadd ajánljam neked az életem, hadd legyek a te örök szolgád! Csak te vezethetsz vissza a lelki világba, ahonnan bodorságomban elkívánkoztam egyszer időtlen időekkel ezelőtt. Ezért azt kívánom, hogy még sokáig legyen erőd, egészséged, türelmed vezetni minket!

Hálásan köszönöm a szeretetedet, gondoskodásodat, amit ránk, méltatlanokra is mérték nélkül árasztasz.

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

Örök odaadó szolgád:
Bhaktin Schermann Klára

Siddha Muni Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja!

Egy tiszta *bhakta* egyszerre áldás és kihívás is a környezete számára. Áldás, mert a vele való társulás elengedhetetlenül fontos a lelki életet gyakorlók számára és kihívás, mert amikor a tudatának a lelki fénye rávetül a *sādhakára*, akkor rögtön nagyon élesen kirajzolódik a szív tisztátalansága. Olyan ő, mint egy világítótorony, aki mindig a helyes irányt mutatja, ugyanakkor következetesen rávilágít az anyagi szennyeződésekre is.

Guru Mahārāja! A magyar *yātrā* létrehozója és koronaékszere vagy, egy felbecsülhetetlen értékű drágakő, aki örökre Rādhe-Śyāma lótuszlábainak menedékébe helyezte magát. Könyveiden keresztül táplálsz bennünket az isteni pár kedvteléseivel, miközben megosztod másokkal is a megvalósításaidat. Minél tisztább szívvel rendelkezünk, annál értékesebbnek találjuk a társulásoadat, az utasításaidat és a lehetőségét a szolgálatodnak. A veled való találkozás mindig messze űzi az anyag mámorát, és egy kifejezhetetlen lelki atmoszférával burkol be. Pillantásod kijózanít, szavaid reményt adnak és inspirációt a továbbhaladásra.

Jelenléted étellel tölti el az anyagi világ sivatagában kiszikkadt szíveket.

Azért imádkozom ezen a legkedvezőbb napon, hogy képes legyek egy nap teljesen a szívembe fogadni a kegyed egy szikráját.

Most csak azt érzem, hogy az adósságom folyamatosan egyre nő, és annak a képtelenségét érzem, hogy bármit is vissza tudnék fizetni. Egy fizetéképtelen adós vagyok, aki kölcsönökből él.

Vajon mikor jön el az a nap, amikor tiszta szívvel azt kiálthatom: Guru Mahārāja, a tiéd vagyok!

Örök szolgád:
Siddha Muni Dāsa

Smṛti-pālikā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget neked!

Megjelenésed napján szeretnék neked köszönetet mondani mindazért a jóságért és szeretetért, amit adsz nekünk. Mindig van egy kedves szavad, egy instrukciód vagy egy kis szidásod, amivel vezetsz minket az anyagi világ rögös útján. Soha nem hagysz magunkra.

Idős korod ellenére is folyton utazol szerte a világban, hogy mások is megismerhessék ezt a csodálatos családot, amit Śrīla Prabhupāda létrehozott. Hatalmas lemondásokat végzel, nem pihensz eleget, csak, hogy teljesítsd szeretett lelki tanítómestered vágyát; mindenhol, mindenkinek megmutatni Kṛṣṇa dicsőségét, átadni nekik a transzcendentális tudást, és lehetőséget adni arra, hogy menedéket vegyenek Vraja fiatal párjánál.

Kifejlesztetted az intenzív, különleges szeretetet lelki

tanítómestered, Vrajabhūmi, Vraja lakói, a *vaiṣṇavák*, a *brāhmaṇák*, a Gāyatrī mantra, a szent név és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránt. Mindig emlékszel Śrīla Svarūpa Dāmodara Gosvāmīra, Śrīla Rūpa Gosvāmīra, Śrīla Sanātana Gosvāmīra, valamint minden társukra és követőjűkre. Leborulsz előttük, és a kegyüket kérve imákat ajánlasz nekik.

A te tiszta odaadásodnak köszönhetően eljött Somogyvámosra Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, mellyel megkaptuk a lehetőséget, hogy mi is megismerhessük Őket és megtanuljuk, hogyan kell szeretni és szolgálni az isteni párt.

Huszonkét évvel ezelőtt költöztem le Új-Vraja-dhāmába. Azóta is abban a kiváltságos helyzetben vagyok a te kegyed révén, hogy díszíthetem, szépíthetem Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lakhelyét. Végtelen hálával tartozom neked Guru Mahārāja.

Bocsánatodért könyörgöm, amiért nem vagyok egy jó tanítványod, pedig te mindig ott vagy, hogy segíts. Kérlek, soha ne hagyj el, te vagy az én jószágos apukám. Melletted biztonságban vagyok, ha velem vagy, nem érhet semmi baj. Remélem mindig lesz annyi intelligenciám, hogy soha ne hagyjam el a te menedékedet. Lótuszlábad oltalmában hadd szolgálhassalak tovább téged.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-pālikā Devī Dāsī

Bhaktin Somogyi Panni

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy most tollat ragadhatok és ezzel a felajánlással kifejezhetem tiszteletemet és

hálámat azért, ami Ön által történt az életemben. Kṛṣṇa belépett a mindennapjaimba és értelmet adott a létezésemnek. Visszakaptam a családom, újra tudunk családként élni így, hogy mindannyiunkban felébred a vágy a Kṛṣṇa-tudat iránt.

Megváltozott a világszemléletem, és ezzel együtt a világ is új színben tűnik fel. Megtanultam értékelni a tapasztalatokat, amik gyakran negatív megtapasztalások. Nagyon értékesek, és nagyon tanító jellegűek ezek az élmények. Legtöbbet mégis a könyvosztás során tanulok. Első pillanattól kezdve éreztem, hogyha könyvet adok az embereknek az nagyon különleges és nagyon fontos.

Köszönöm ezeket az élményeket és megtapasztalásokat, amelyeket Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásakor élek át. Köszönöm, hogy ezáltal van lehetőségem fejlődni és alázatosságot tanulni. Alázatosság nélkül csak fuldoklunk a saját magunknak ásott tó medrében, ahonnan csak is odaadó szolgálat végzésével kerülhetünk ki. A szolgálathoz pedig elengedhetetlen az alázat.

Nagyon köszönöm, hogy részese lehetek annak, amit elindított itt Magyarországon. Hálám jeléül szeretnék komolyan részt venni az életemmel ebben a misszióban.

Szívből köszönöm!

Őszinte tisztelettel:

Panni

Debrecen

Śraddhā-Nṛsinha Dāsa

Legkedvesebb Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és lótuszlábad porának!

Ezen a legszerencsésebb napon lehetőségem nyílik, hogy

kettőnk kapcsolatáról gondolkodjak. Lelki tanítómesterem Śrīla Indradyumna Swami Mahārāja, már a Śrīla Prabhupāda mozgalmába jöve telemnek elején értésemre adta, hogy nincs különbség az ő és a te utasításaid és tanításaid között. És nekem efelől semmi kétségem sincs! Śrīla Gour Govinda Mahārāja világosan mondta, hogy ha valaki a *dīkṣā* és a *śikṣā-guru* közül az egyiket vagy a másikat, alacsonyabb vagy magasabb szinten állónak gondolja, az sértést követ el. Elmagyarázta azt is, miért van szükség mindkettőre. Ez kitisztította a ködös gondolataimat. A *dīkṣā-guru* a lábunkat Vṛndāvana földjéhez rögzíti, míg a *śikṣā-guru* megtanít mozogni. A legcsodálatosabban tanítasz tetteiddel és instrukcióiddal, hogyan mozogjunk Vṛndāvanában. Szánalmas helyzetem, hogy az elmém és idegek bénultsága a lábaimat nem készíti mozgásra. De te a bénát is megtudod tanítani járni! Ezzel kapcsolatban egy személyes történet, mikor egy elhaltnak vélt ideget életre keltettél bennem és a lábam megtudott mozdulni.

Pár éve egy Krisna-völgyi fesztivál alkalmával, szántál rá időt, hogy az egri vezető tanács tagjaival az új központtal kapcsolatos ügyeket megbeszélj. Olyan szerencsés, de izgatott is voltam, hogy ott lehettem, mert én nem szoktam ilyen közeli helyzetbe kerülni veled. A gyűlésen aztán elkezdtem feszengetni, mert a *Bhāgavatamban* sokat olvastam a transzcendentális személyek társaságáról, mennyire fontos megfelelően kihasználni a velük töltött időt és zavart, hogy itt van ez a ritka lehetőség és menedzsmenetről, meg számokról beszélünk. Annak ellenére éreztem ezt, hogy tudtam ez lesz a téma. Láthatod, milyen csekély megértéseim vannak a Kṛṣṇa-tudatban. Egyszer csak bejött Rādhā-Kṛṣṇa Prabhu, hogy menned kellene leckét tartani. Befejeztük a gyűlést és egy perc múlva már a *vyāsāsanán* ültél, miközben én azon gondolkodtam, hogy az előbbi fél órában, szent társasággal, milyen felemás élmény volt. És akkor tartottál egy gyönyörű és nagyon mély leckét. Én megdöbbenve ültem először, hogy, hogyan lehet egyik percben száraz pénzügyekről, majd ilyen *kṛṣṇa-kathāról* beszélni. Aztán felismertem alacsony

intelligenciámmal, hogy számodra nincs különbség. Mindkettő *kīrtana*! Ez teljesen abszolút szinten van és transzcendentális. Így keltettél életre egy bénult ideget, hogy a menedzsmenttel teli szolgálatomat el tudjam látni. Rendkívül hálás vagyok! Tudom, hogy képes vagy megtanítani járni Vṛndāvana szent földjén! Ezért köszönöm, hogy megjelentél az életemben!

Jelentéktelen szolgád:
Śraddhā-Nṛsimha Dāsa

U. i.: Azért titkon vágyok arra a *Śrīmad-Bhāgavatamban* oly sokszor leírt szent és elesett lélek közötti időtöltésre.

Śrī Govardhana-lāla Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy *vyāsa-pūjād* alkalmából pár szóval, kifejezzem köszönetemet, és hálámat, melyet feléd érzek. Dicsőíteni a *bhaktákat* csodálatos dolog, kiváltképp, ha az illető olyan emelkedett lélek, mint amilyen te is vagy. Sok minden van, amit kiemelhetnék veled kapcsolatban, ami nagyon inspiráló a számomra, és sokat lehetne írni ezekről. Biztos vagyok benne, hogy ezt sokan megteszik, mégis ami engem illet, szeretnék egy konkrét oldaladról beszélni. Ez nem más, mint írói munkásságod, és minden olyan csoda, ami ebből születik meg. Természetesen tisztában vagyok veled, hogy sem tudás terén sem egyéb oldalról sem vagyok képes megfelelően írni erről. Ez csupán egy őszinte vallomás, egy feltételekhez kötött lélektől.

Számtalan könyv született már a tolladból, és kivétel nélkül mind-mind komoly, mély munkák melyek a *guru-paramparā*

vágyát követve, *sāstrikus* utalásokkal alátámasztva, és saját megvalósításaidal fűszerezve mutatják be nekünk a Kṛṣṇa-tudat számtalan aspektusát. Van azonban egy kiemelkedő alkotás e művek között. Ez nem más, mint a *Nava-uraja-mahimā*, mely a szeretet végső Tárgyait – Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara –, az Ő elbűvölő kedvteléseiket és, lakhelyüket írja le.

Ez a mű egyben menedék, vigasz, remény, boldogság, és még sorolhatnám, megannyi sok dolgot fejez ki a számomra. Ablak a lelki világra, amely teljessé teszi a meditációt, és napi szinten áthatja az életemet. Guru Mahārājám egyszer azt mondta: „Csak olvasd ezt a könyvet, és mindig extázisban leszel.” Nos, ez tényleg így van. Ez a könyv remény minden olyan léleknek, aki reménykedik, hogy egyszer megbocsájtást nyer, és beléphet ezekbe a csodálatos kedvtelésekbe.

Kedves Mahārāja! Hogyan is lehetne körülírni pár szóval mindezt? Nem lehet. Ez csupán egy őszinte vallomás.

Hálásan köszönöm ezt a felbecsülhetetlen nektárt neked. Bár tudom, hogy jelentéktelen vagyok, de törekszek rá, hogy legjobb képességeim szerint szolgáljam a *bhaktákat*, és az ő szeretett Uraikat, Rādhē-Śyāmát.

Köszönöm szépen! Hare Kṛṣṇa.

Maradok jelentéktelen szolgád, a végtelenül szerencsés:
Śrī Govardhana-lāla Dāsa

Śrī Sarovara Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nalinī-kānta és Mañjarī jóvoltából most minden nap olvashatunk arról, hogy milyen volt a kezdet itt Magyarországon, hogy

jöttél el először minden nehézséget és veszélyt vállalva ahhoz a néhány *bhaktához*, akik idejekorán felismerték nagyságodat és elkezdtek téged követni. Csodálatosak ezek a történetek, egyenes folytatásai Śrīla Prabhupāda eljövételének. Lelkes fiatalok, akik talán még nem sejtették mibe is vágtak bele, gyors avatások, hihetetlen tempó, mire észbe kaptak már *brāhmaṇák* voltak, központokat nyitottak és *mūrtit* imádtak. Nézegetem a képeket, sok az ismeretlen arc, még az előtt jöttek és még azelőtt elmentek, hogy én megismertem volna a *bhaktákat*, találkozhattam veled. Egy kicsit már én is tapasztaltam abból, hogy milyen az, ha egy tanítvány elmegy, biztosan neked is fáj, de csak mentél előre, és mint egyszer mondtad, mikor hátranéztél, már más arcokat láttál. Kérdeztem tőled mielőtt még ideköltöztem, hogy legyen lelkes idejönni, mikor azt látom, mások meg elmennek? Akkor mondtál valamit, amibe a mai napig kapaszkodok: „Te nem fogsz elmenni innen!”

Azóta sokszor eszembe jutott már a bőröndöm a szekrény tetején. Pedig hát miért is akarna bárki innen odébbállni, hiszen ez egy csoda, amit létrehoztál itt. Aztán arra gondolok, valamiért Kṛṣṇától is eljöttünk a lelki világból, pedig azt hiszem ott igazán jó dolgunk lehetett. Az előbbi mondatod azóta is olyan a számomra, mint egy mentőöv, amibe kapaszkodhatok az anyagi óceánban hanykolódva. Legyen bármi, csak itt maradni, kitartani. Nincs értékesebb, mint a *bhakták* társasága, menedéke. Végtelen a te kegyed, hogy lehetővé tette, hogy ebben a menedékben éljünk, egymást és Kṛṣṇát szolgálva. Csodálatos, ahogy vigyázol tisztaságára, időről időre visszaterelve minket a megfelelő irányba. Csodálatos nézni, hogy tanítványaid és istentestvéreid tanítványai milyen nagyszerű szolgálatokat végeznek, milyen lelkesek, kitartóak.

Kedves Guru Mahārāja! Nem tudom vajon bízol-e még bennem, pláne, hogy Rādhā-Śyāmasundara bízik-e, de ha teheted, ha egyszer beszélsz Velük, kérlek, csak súgd oda Nekik: „Csak mondjátok neki, hogy: »Te nem fogsz elmenni innen!«, és nem lesz vele semmi baj”.

Köszönök nagyon szépen mindent, amit tettél értem, köszönöm, hogy vagy!

Szolgád:

Śrī Sarovara Devī Dāsī

*Śrīmatī Devī Dāsī, Vārunī Devī Dāsī
and Nitāi-candra Dāsa*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

How can I glorify you
How can I be completely true
How does an insect glorify the moon
How can my heart be pure and sing your tune.

A stalwart devotee you have always been
Guru Mahārāja, a pure example to be always seen
Fully surrendered to Śrīla Prabhupāda's will
His very dear son, whose teachings you instil.

In the heart of your disciples, in your every word
Śrīla Prabhupāda's mood you have conferred
To follow in His footsteps, you lead the way
To be faithful and true and for His mercy pray.

Guru Mahārāja, empowered by the Lord
To build temples and centres, beautiful Kṛṣṇa's abodes
Making many stalwart devotees, teaching how to serve
To be fixed on the path of *bhakti*, and never to swerve.

The books you write, the podcasts you give
To inspire one and all, just this one life to live
Not to compromise, not to fall
Not to give up and lose sight of the goal.

I feel I am an embarrassment to you
I struggle and fall flat on my face constantly it's true
I tried to once achieve a great thing for you
But my dream smashed to pieces, for me nothing new.

Maybe one day in this life, you Guru Mahārāja I will please
Nothing comes quickly, nothing comes with ease
But your lotus feet are my constant shelter
Without which life would be a complete helter skelter.

On this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, I offer all obeisances to you, my dear spiritual master who has sacrificed all for the service of the Lord, including your health. I pray our dear Lord will always give you the strength and protection to not feel pain and to give us many more years of your association.

With love,
Your servants,
Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī Devī Dāsī and Nitāi-candra Dāsa

Śrīpati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget
Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg kedves Guru Mahārāja, hogy szeretettel
köszöntselek megjelenésed csodálatos napján!

Immáron 30 éve, hogy felfoghatatlan jószerencsénkre Śrīla Prabhupāda követeként megérkezted Magyarországra! Eleinte csupán maréknyi *bhaktának* prédikálhattad üzenetét – bizony sok kalandos történetet hallhattunk már erről. Azóta pedig az országunkban talán nincs olyan család, akiknél Śrīla Prabhupāda több könyve ne lenne megtalálható – sőt, olvassák is!

Neked köszönhetjük azt, hogy Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāngāt és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát meghívásodra, oly régóta odaadással imádhathjuk, Krisna-völgy *daiva-varṇāśrama* életmódját kódexed szerint egyre jobban megélő közösségében életünk, vagy a hasonló lelkületű budapesti templom dinamikus prédikálásába csöppenhetünk éppen, sőt a kibontakozó, tettekre *nāma-haṭṭākat*, és a széles tömegekről gondoskodó FFL napi betevő falatjait is neked köszönhetjük.

Könyveid örömtelien hűsítő, lelki útmutatásának nektárját szívünkbe zárhatjuk, Śrīla Prabhupāda halhatatlan tanításait pedig a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolán hallgathatjuk, de élvezhetjük a tanácsadói rendszer *bhaktái*, és igaz barátaink napi gondoskodását, vagy példájukra akár ehhez hasonló szerepekben, mi magunk is gondoskodóbbá válhatunk. Az óvó pillantásaiddal és határozott tetteiddel segítve dinamikusan fejlődő *nitya-sevā* pedig, az Uraink fenntartható imádatának megszilárdítását hivatott szolgálni.

Természetesen ez a hazai 30 évet érintő érdem-csokor, igazán sokkal-sokkal hosszabb, valójában soha véget nem érő...

Mindezért az állam „csupán” egy Arany Tiszti Kereszttel élte-tett, de én többre vágyom, mert te kedves Guru Mahārāja jóval többet érdemelsz!

Ezért úgy gondolom, hogy mi magunknak – istentestvéreknek, barátoknak, jóakaróknak – kell felvinnünk a hangulatod most, és téged szolgálva, az oltalmadban és örömdre Śrīla Prabhupāda valódi lelki forradalmát kell intenzíven, széles körben terjesztenünk, ott ahol csak lehet – mindenhol.

Istentestvéreimmal amikor rólad beszélgetünk, egy ponton mindig eljutunk oda, hogy mindaz a lelki példamutatás,

inspiráció, személyesség, amelyet folyamatosan, kimeríthetetlenül kínálsz a mi számunkra, olyannyira teljes, és teljes mértékben felfoghatatlan, valamint lenyűgöző, hogy egyetlenegy cseppjének megértéséhez is csak a kegyedért imádkozhatunk mindörökké!

Kedves Guru Mahārāja, kérlek add az áldásaidat, hogy életeken át mindig, a lótuszlábaid oltalmában szolgálhassak úgy, ahogyan azt te szeretnéd!

Nagyon szépen köszönöm neked!

Śrīla Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Śrīla Prabhupāda *kī-jaya!*

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kī-jaya!*

Köszönettel, szolgád:

Śrīpati Dāsa

Śrutidharma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Please accept my humble obeisance. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this occasion of Śrī Vyāsa-pūjā, I want to pay my respectful obeisances to the representative of Śrīla Vyāsadeva whom we have met by the grace of Kṛṣṇa.

The anniversary of the spiritual master's appearance in this world – Vyāsa-pūjā – is the extraordinary day when his followers fully express their debt to him and fully celebrate their honour of him. “Vyāsa” refers to Śrīla Vyāsadeva, the original compiler of

the Vedas, and “pūjā” is the worship offered to Vyāsadeva’s pure representative, that person who is part of the disciplic succession – a long, continuous chain of spiritual teachers. By holding fast to the end of this chain, each of us can be pulled out of this world, where time slowly destroys all that we see.

The unparalleled annual celebration of Vyāsa-pūjā can rekindle the submissive service attitude essential to spiritual progress. If we hear his transcendental vibrations without unnecessary opposition, the spiritual master will surely have mercy upon us. Awakened to his sublime wisdom, to his transcendental qualities, and to how much he cares about us, we are captivated; we long to be with him. As our love for him grows, we willingly follow his directives. He, in turn, strikes our spark of love for Kṛṣṇa.

When Bon Mahārāja was asked why Śrīla Prabhupāda was so successful in preaching in the west, and he did not achieve as much, he replied “swami mahārāja had immense faith in the Holy name and I did not”.

Śrīla Prabhupāda had advised us that in order to lead others in Kṛṣṇa consciousness we must have the courage of a British Soldier and the heart of a Bengali mother. Both of these items are essential for the maintenance and spreading of this movement.

Guru Mahārāja you show both of these qualities and are certainly following Śrīla Prabhupāda.

In *Śaraṇāgati*, Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura teaches us the six fold process of surrender. It begins with admitting our shortcomings and repenting for them, and it ends with complete surrender to the Lord.

Guru Mahārāja only by your grace can we continue to serve at Bhaktivedanta Manor, so with head bowed and palms joined, I come before you on this day of your Vyāsa-pūjā to admit my failings, to repent, and to beg you for the strength to become a surrendered servant at your lotus feet.

Your Servant,
Śrutidharma Dāsa

Śucirānī Devī Dāśī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you Guru Mahārāja on this most auspicious day.

I am so fortunate to have the opportunity to glorify you on your Vyāsa-pūjā day. In recent years, I had been neglectful of this very important duty of a disciple and convinced myself that it would go unnoticed.

Did it go unnoticed? I don't think so. I think that you look out for each and every person that shows you love – whether that person is a disciple or not. You reciprocate deeply and invest your best wishes and blessings unto any person that shows even an ounce of desire to progress on the path of *bhakti*. Such is your magnanimity.

I noticed it... but kept pushing it to the back of my mind, minimising it. Finally, I have relented, feeling devotionally poverty stricken and destitute, in desperate need of your mercy, I simply could not go on.

Reaching deep in my heart to find what you mean to me has brought a sudden burst of colour to a lonely and hollow heart. It has filled this empty vessel with priceless memories of encounters with you, where you have shown your kindness to me. These have left deep and lasting impressions in my heart. They have built my faith in you, in the Lord and in this process of devotional service. To meditate on these gives me strength and fuels my desire to make progress on this path. In each encounter, you have displayed a new facet of your glory.

I have observed with intrigue, these glorious qualities. First and foremost, your chastity to Śrīla Prabhupāda and dedication to fulfilling his desire. Seeing your deep connection with Śrīla Prabhupāda, through your intense desire to serve him and the

meticulous way you follow each and every instruction, shows me by example how to behave in connection with the spiritual master. That his order must be the disciple's life and soul and only single pointed goal.

The integrity and self-discipline that allows you to set the example that you wish others to follow inspires me and give me so much strength to follow in your footsteps. The compassion that you have for each and every living entity. This manifests in your intense desire to somehow or other make everyone fortunate enough to receive the mercy of Mahāprabhu.

I feel completely rejuvenated, by just meditating on your qualities. Just like a person brought back from the dead who takes their first breath of air. Your mercy is my lifeline. You are always freely giving it but my ability to receive it is very meagre. Please give me the strength and intelligence to recognise and embrace your mercy.

I hope and pray that you continue to show mercy to this utterly foolish person.

Your insignificant servant,
Śucirāṇī Devī Dāsī

Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm neked, hogy felavattál. Végre hozzád tartozhatom. Hosszú út volt, míg idáig eljutottam. Köszönöm a sok törődést, tanítást, kedves mosolyt. Köszönöm, hogy vagy, csodálatos lelki tanítómesterem. Kapaszodom lótuszlábaidba. Kérlek, add a

kegyed, hogy olyan jó tanítvány lehessenek, mint az istentestvéreim.

Szolgád: Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Sukumārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ahogy írom neked ezt a felajánlást sok kedves személyes emlék jut eszembe, amiket kincsként őrzök a szívemben. Köszönöm szépen ezeket neked!

Most egy aktuális eseményről szeretnék írni, ami ismét lehetőséget adott, hogy hálát érezzek. Nemrég, mikor apukám elhagyta a testét, te és a *bhakták* áldásai, imái és jókívánságai biztosították a jövőjét. Bár az utolsó évben fejlődött a maga módján, mégis a *bhakták* kegye nélkül biztosan sok szenvedés, és egész más helyzet várt volna rá. Ez is mind neked köszönhető.

Drága Guru Mahārāja, igazi apukám, azáltal, hogy 27 éve a szeretetteddel és gondoskodásoddal magadhoz kötöztél, nem csak nekem, hanem az egész családomnak lehetőséget adtál. Ahogy ezt látom, – hogy idővel lassan így vagy úgy közelebb kerülnek Kṛṣṇához – az még ezeknek a nehéz helyzeteknek is értelmet ad.

Szeretett lelki tanítómesterem, kérlek áldj meg ezen a napon, hogy ennek a hálának a parányi szikrája olyan nagy tűzzé nőjön a szívemben, hogy minden lélegzetvételem, gondolatom, cselekedetem arról szóljon, hogy valahogy megháláljam mindazt, amit kaptam tőled! Kérlek, tarts örökre lótuuszlábad menedékében!

Elesett szolgád: Sukumārī Devī Dāsī

Sulakṣaṇā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenésed napjának!

Most már őszintén és tiszta szívből mondom, nélküled sehol sem lennék. Tudom, hogy te vagy az egyetlen biztos pont az életemben, a legcsodálatosabb dolog, ami velem történhetett. Hálás vagyok, mindenért, amit értem tettél. A háláim és a dicsőítéseim, eddig csak hangzatos szavak voltak, felszínes érzésekkel, most már mély érzés is társul hozzá. Köszönöm, ez is a te kegyed!

Szeretném ezt inkább tettekkel kifejezni, és a továbbiakban is szolgálataimat ajánlani! Kérlek, tarts meg örökké a lótuuszlábad árnyékában és a szolgálaid szolgájának!

Jelentéktelen szolgád:
Sulakṣaṇā Devī Dāśī

Sulalitā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy álmomat szeretném leírni Önnek, ami bár már több hónapja jelent meg az elmémben az egyik éjszaka folyamán, mégis még mindig éles emlékként él bennem. Az álmom Önről szólt, rólunk, *bhaktákról* és a közöttünk létező legszebb kincsről, a szeretetről. Bár a jelenet rövid volt és senki nem szólalt meg benne, az Ön pótolhatatlan különlegességét mutatta meg.

Mindannyian a templomszobában voltunk. Egy széles körgyűrűt alkotva öleltük át Guru Mahārāját a templom közepén. Ön a kör közepén állt és a *bhakták* egymást szorosán ölelve ölelték Önt, úgy szorongatva egymást, mintha képtelenek lennének egymás nélkül élni, s legfőképpen Ön nélkül. Az ölelés intenzitását az a tudat is növelte, hogy tudtuk, nemsokára el kell mennie Indiába, és mi újra, elárvult gyermekeként Ön nélkül maradunk.

Így, amikor el kellett válnunk, mindenki könnyein keresztül engedett szabad utat fájdalmának, miközben az Ön távolodó alakját néztük. A szeretet ereje Önt is úgy letaglózta, hogy alig bírt távolodni tőlünk, és könnyeit is nehezen tudta visszatartani. Csak ott álltunk, a szeretet mardosó fájdalmával a szívünkben, miközben Ön végig ment a templomon és a *pūjārī* hátsó folyosóján intett vissza nekünk. A közelben álló Rādhā-līlā arca maradt meg bennem, ahogy ott áll szomorúan, arcán csordogáló könnyeivel. Egyszerre volt magasztosan szép és bánatos ez a rövid búcsújelenet.

Bárcsak ez a hangulat nyilvánulna meg mindig a *bhakták* között! Amikor Ön itt van, akkor valahogy megsokszorozódik a szeretet közöttünk, és könnyebben tudjuk átvészelni, sőt nem észre venni, egymás hiányosságait és a Vaikuṅṭha hangulatot megteremteni. Köszönöm, hogy megajándékozott minket a szeretet művészetével!

Jelentéktelen szolgája:
Sulalitā Devī Dāsī

Sundarānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

With a straw in my mouth and the dust from your Lotus Feet on my head, please allow me to offer this homage to you on this most auspicious occasion of your appearance day.

*tarko 'pratiṣṭhaḥ śrutayo vibhinnā
nāsāv ṛṣir yasya mataṁ na bhinnam
dharmasya tattvaṁ nihitaṁ guhāyām
mahājano yena gataḥ sa panthāḥ*

“Dry arguments are inconclusive. A great personality whose opinion does not differ from others is not considered a great sage. Simply by studying the Vedas, which are variegated, one cannot come to the right path by which religious principles are understood. The solid truth of religious principles is hidden in the heart of an unadulterated self-realized person. Consequently, as the scriptures confirm, one should accept whatever progressive path the Mahājanas advocate.”

We cannot chalk out the path of religion. It is very difficult to find out because there are many different scriptures and philosophers. Each philosopher has a different opinion. So how to get the real path of religion? You have to follow the footsteps of great personalities.

This principle of following the “chalked out path” is the key to escaping the labyrinth of this material world.

Guru Mahārāja, you are following strictly the instructions and directions that Śrīla Prabhupāda so mercifully has given us in his ISKCON society. Carefully and meticulously you are “chalking out the path” for your disciples to follow in your footsteps. With great humility and attention to detail, we need to strictly adhere to your guidance. Just a small deviation will steer us off the path to become lost again in the terrifying maze of this material world.

Your great compassion, patience, kindness and uncompromising determination to serve Śrīla Prabhupāda’s mission are just a few of the jewelled ornaments that adorn your magnificent

character. Your contributions to all fortunate souls who read your books are immeasurable.

Mahārāja Parīkṣit bowed before Uddhava with folded hands and great humility and asked him “Revered sir! Honourable Uddhava! Please tell us, whom did Śrī Kṛṣṇa think of last and what was his last desire?”

The answer was, that Beautiful Kṛṣṇa had thought of Vidura and wanted to liberate his devotee by having him hear *Śrīmad-Bhāgavatam* directly from those instructed by the Lord – Uddhava and Maitreya.

This is the principle of *paramparā*.

Śrīla Prabhupāda so lovingly and carefully established his ISKCON society and gave us the fortune and opportunity to hear *Śrīmad-Bhāgavatam* from his Lotus mouth.

Guru Mahārāja, you are a loyal and loving servant to Śrīla Prabhupāda. You are following strictly the *paramparā* system and therefore protect this priceless knowledge. You kindly and mercifully carry this most confidential message of *Śrīmad-Bhāgavatam* and you teach it to your disciples. You understand the intimate secrets of *vraja-bhakti* and you share it with those fortunate souls who are eager and prepared to follow in your carefully “chalked out” footsteps.

In trying to follow in the exalted footsteps of Mahārāja Parīkṣit, who prayed to Uddhava for his mercy. I, too, pray to you with folded hands and with straw between my teeth for your mercy and to please forgive my offences and my foolishness.

Oh most Respected, Worshipable, Revered and Honourable Guru Mahārāja, please bless me that I can continue to improve in Kṛṣṇa consciousness. Please bless me to be so fortunate as to receive the dust from the Lotus feet of all Vaiṣṇava devotees and to be able to serve the Vaiṣṇava’s to their satisfaction. Please destroy the pride and envy in my heart and allow me to hear the message of *Śrīmad-Bhāgavatam* with rapt attention.

“By the mercy of the spiritual master one can advance in

spiritual life, without the grace of the spiritual master one cannot make any advancement.”

This very fallen and lowly servant Sundarānanda Dāsa is begging for a drop of mercy.

All glories to you Guru Mahārāja, all glories to Śrīla Prabhupāda and all Vaiṣṇava devotees of the Lord.

Begging to remain a speck of dust at your Lotus Feet.

Your loving disciple,
Sundarānanda Dāsa

Sundarī-priya

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Önnek!

Köszönöm a lehetőséget, hogy felajánlást írhatok Önnek, melyben kifejezhetem hálamat a sok mindenért, amiket Öntől kaptam.

Először is köszönöm, hogy létrehozta ezt a csodálatos helyet Új-Vraja-dhāmát és, hogy kegyéből én is itt lakhatok és itt járhatok iskolába. Ezenkívül köszönöm a támogatást, melyet lelki életemben kapok Öntől és a lehetőséget, hogy januárban elmehettem Angliába a Bhaktivedanta Manorba.

Nagyon jól éreztem magam és nagyon jó élmény volt nekem.

Boldog születésnapot és sok egészséget kívánok Önnek, és kérem maradjon itt az anyagi világban még sokáig, és tanítson minket gyerekeket és felnőtteket egyaránt.

Elesett szolgája:
Sundarī-priya

Surabhi Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! A mai nap a tanítvány életében a legfontosabb nap, mert a lelki tanítómesterének a megjelenését dicsőítheti. Te vagy a lelki apukám és kegyesen menedéket adtál nekem, mégha alkalmatlan is vagyok erre. Szeretném elmondani neked, hogy az életemben a legnagyobb öröm, amikor szolgálhatlak azzal, hogy az életemet adom Śrīla Prabhupāda miszsiójában. Te állandóan Śrīla Prabhupāda miszsióját szívvel-lélekkel, szeretettel szolgálod. És állandóan másokért aggódsz, hogy mindenki megkaphassa a lehetőséget a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására. Hogy mindenki láthassa Rādhā-Śyāmasundarát, és hogy mindenki haza vihesse Őket a szívükben. Mivel kint lakom Somogyvamoson a faluban, ezért van közelebbi kapcsolatom a falusiakkal. Szeretném megírni neked egy élményemet velük kapcsolatban. Tavaly Tulsī Prabhu háza mellett és mögött tönkét vettem. Két ökrörel mentem ki: Mahotsavával és Haladharával. Vittem magammal talajelmunkáló eszközöket is (fogas borona). Amikor odaértem az ökrökkel a Rózsa utcába, a kint lévő kutyák veszettül ugattak utána vissza szaladtak a kerítés mögé, amint meglátták az ökröket. Két fiú 11-13 év körüliek egyből odajöttek és kíváncsiskodtak, hogy mi fog itt történni. Elmondtam nekik, hogy vetni fogok utána pedig elboronálom a területet ökrökkel. Erre aztán belelkesedtek. Mondták, hogy amióta van Krisna-völgy nagyon szeretnek följárni. Rendszeresen jönnek föl. Van egy bánatuk is, hogy nehéz nekik, hogy sokan nem tisztelik a krisnásokat a faluban. Ők, mint gyerekek így gondolkodnak erről. Mondták, hogy nagyon szeretik a *bhaktákat*. Megkérdeztem őket van-e kedvük segíteni a vetésben. Mivel kézzel volt a vetés ezért ez nekik egy új élmény volt. Egész nap segítettek a vetésben. Az

egyiküknek el kellett menni, de a másik fiú ott maradt. Aki ott maradt őt Bálintnak hívják. Valójában még anyukája hívó szavára is csak ott akart maradni, hogy segíthessen. Guru Mahārāja ilyen ereje van annak, hogy kegyesen elhozta mindenkinek Rādhe-Śyāmát. *Jaya Guru Mahārāja kī-jaya! Śrīla Prabhupāda kī-jaya!* Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy a társaságokban lehetünk és, hogy szolgálhatjuk Śrīla Prabhupādát rajtad keresztül.

Jelentéktelen szolgád:
Surabhi Dāsa

Susīla Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az idei év különlegesen fontos számomra: egyrészt 30 évvel ezelőtt érkeztél Magyarországra, másrészt lelki életem, Śrīla Prabhupāda családjához való tartozásom 10. évfordulója: 10 évvel ezelőtt, 2007. májusában Nṛsimha-caturdaśī ünnepén kaptam tőled avatást.

Nagyon meghatározó volt számomra ez az esemény, éppen úgy történt, ahogy az életemben a legtöbb fontos dolog: gyorsan, szinte kiszámíthatatlanul, nem volt időm nagyon gondolkozni sem.

2001-ben ismerkedtem meg közelebbről a Kṛṣṇa-tudattal, egy baráti társasággal együtt (köztük volt a férjem, Gábor, Golokapati Prabhu, Puṇya-śloka Prabhu, Szamos András Prabhu és még többen). Mivel egész életemben kerestem Istent, több választ, filozófiát is kipróbáltam, de a Kṛṣṇa-tudat volt az, amiben minden kérdésemre választ kaptam. Mikor a kezembe vettem

a *Visszatérés* című könyvet, hirtelen rájöttem, jé, én ezt már olvastam kb. 12 éves koromban, anyuék könyvespolcán találtam! 2003-ban, már családdal együtt leköltöztünk Somogyvámosra, és elkezdődött az igazi életünk. Hatalmas kegyet kaptunk, járhattunk minden nap Rādhe-Śyāmához a templomba, társulhattunk *bhaktákkal*. 2006 év vége felé érett meg bennem a vágy arra, hogy szeretnék egy lelki tanítómestert elfogadni. Jeleztem akkori autoritásom, Śrī Sarovara Mātājī felé, aki támogatott ebben az elhatározásomban. 2007. januárjában aztán sor került veled egy személyes beszélgetésre is, ahol elfogadtál tanítványodként. Majd elérkezett a május, mindenki a fesztiválra készült: szombaton Nṛsimha-caturdaśī, vasárnap a te *vyāsa-pūjā* ünnepséged. Akkoriban óvónéniként szolgáltam, és a fesztivál előtt két nappal, csütörtökön éppen a játszótéren voltam a gyerekekkel. Hirtelen jött egy autó, lefékezett, majd Śyāmajiu Mātājī kihajolt, és ezt mondta: „Évi, kellene akkor egy *japa!*” Én néztem értetlenül, milyen *japa?* „Hát holnapután avatnak, arra kéne egy”. Ledöbbenve álltam a játszótér közepén, először is „Úristen, avatást kapok” érzéssel, aztán meg realizáltam, hogy itt vagyok négy kisgyerekekkel, honnan szedjek hirtelen egy új *japaláncot?* Végül aztán fogtam őket, elmentünk a templomba és a shopban közösen választottunk egyet.

Az avatás napja izgalommal vegyes várakozással telt, gyönyörű leckét adtál, többen is kaptunk tőled avatást aznap.

Guru Mahārāja, szeretném megköszönni neked, hogy 30 évvel ezelőtt hatalmas erőfeszítések árán eljöttél Magyarországra és így lehetővé tetted számunkra, hogy megkaphassuk Śrīla Prabhupāda üzenetét és így csatlakozhattunk a lelki családjához. Köszönöm, hogy 10 évvel ezelőtt elfogadtál tanítványodként, és felavattál. Köszönöm, hogy kiemelten foglalkozol nemcsak a mi lelki életünkkel, de a gyerekeinkével is. Nagyon hálás vagyok neked azért, hogy lelki nagypapaként gondoskodsz róluk, igazi szeretettel egyengeted életüket. Köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehetek, részese lehetek ennek a gyönyörű projektnek

Krisna-völgyben. Kérlek, add az áldásodat, hogy szívvel-lélekkel tudjam folytatni a szolgálatomat Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrīla Prabhupāda és a *bhakták* örömére.

Kedves Guru Mahārāja, minden dicsőséget neked!

Egy apró szolgád:

Suśīla Devī Dāsī

Sveta-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Please let me glorify your greatness on this special day.

In starting to write your Vyāsa-pūjā offering, I immediately run into a problem.

How can I glorify your greatness by my shallow limited supply of words?

Approaching you to describe your greatness, one needs to be an advanced soul, with *śāstric* knowledge and writing skill.

I have none of these. Please forgive my simplicity and clumsiness.

Your appearance day is more than just a special day. It is a very special day. Every single day in your association is precious and special.

Due to my offensive existence, I am unable to obtain your personal association. Fortunately, through your *vāñī*, I feel extremely blessed for every little drop of knowledge and mercy, just like a lost soul finds a taste of water in the desert, which means everything to him.

Nothing exists for him in the cruel and wild desert, except

finding the next few sips every day Crawling in pain, fighting with the elements but never giving up. Having strong faith in the words of his merciful guide, using the authentic map to keep him moving forward and the hope and love in his heart that one-day he will arrive at the oasis like destination where he can quench his ravenous thirst.

People say that every day should be like Valentine's Day; at Christmas time, they say the same.

I feel the same about your Vyāsa-pūjā offering. Every single day in a year, our services, thoughts, the way we treat other souls and Vaiṣṇava's should be the one and only Vyāsa-pūjā offering to you. Everyday meditating on the unbelievable mercy you shower upon us.

Listening to one of your podcasts, it amazes me how patiently you have been repeating the same message to our deaf ears and hard hearts. Hoping that one-day Kṛṣṇa consciousness would sink into our hearts.

In a podcast from 2007, you were saying Śyāmasundara is the king, Śrīmatī Rādhārāṇī is the queen of Hungary. New Vraja-dhāma is the capital city of Hungary and what it means to be a citizen in this country.

Thank you so much for creating the Hungarian Kingdom. Please help me to become a worthy servant of the citizens. Please bless this fallen but thirsty crawling stray soul with finding the way back to the Kingdom across the deserted planet.

Please let me put every speck of dust on my head and offer my obeisances and service to you, to the Vaiṣṇava's, to Śrīla Prabhupāda and Rādhē-Śyāma.

I can't be thankful enough for bringing the miracle gemstone, *Nava-vraja-mahimā* to us. Thank you so much for all your books and tireless service to Śrīla Prabhupāda. Thank you for the podcast and providing the *caraṇāmṛta* for the thirsty souls out there. Thank you for being here and doing all your services I have no idea about at all.

Guru Mahārāja kī-jaya!
Śrīla Prabhupāda kī-jaya!
Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundara kī-jaya!

Your servant,
Śveta-mañjarī Devī Dāsī

Śyāma

Kedves Guru Mahārāja!

Nagyon szeretem amikor te öltözteted Rādhe-Śyāmát, olyankor nagyon szépek. Jó, mikor itt vagy Krisna-völgyben, és te tartod a kīrtanát. És nagyon szeretem, amikor itt mész el a házuk előtt.
Hamar gyere.

Szolgád:
Śyāma

Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to our beloved Śrīla Prabhupāda. All glories to His extraordinarily wonderful disciples such as Yourself.

This year it marks 30 years that You kindly agreed to come to Hungary and give the citizens a chance to reconnect with their real identities and to go back home.

I clearly remember the first time I met You in 1992 during the wonderful festival tour as a result of the gentle pushing of my

eldest brother Indranīla Prabhu to whom I am forever indebted to. Seeing You and the devotees on stage was so ecstatic and so out of this world that knowing little of the philosophy I knew I wanted to be in Your association more and more, and then life finally had a real meaning, a real purpose.

In the following years to come You did nothing but showered us with unlimited mercy, educating and lovingly guiding us, engaging us in the building of Rādhe-Śyāma's temple, arranging wonderful summer camps, ecstatic *kīrtanas* into the fields of New Vraja-dhāma, encouraging us in our tiny endeavours in *saṅkīrtana* by coming out personally to our locations and bringing the freshly printed *Śrīmad-Bhāgavatam* volumes and the list could go on...

Even after relocating to the United Kingdom You told me whatever service I do, it is all for Rādhe-Śyāma and You came to my rescue whenever I was in deep illusion or even in hospital as an ever loving father that I never had.

You brightened my Mother's life up after decades of hardship and extreme struggle and she was ready to move mountains for You and Śrīla Prabhupāda. I will forever regret that I did not stay with her when You told me to do so, but I am certain she is in a much better place now only because of Your kindness and care.

Guru Mahārāja little I knew 30 years ago, and I know even less now as my heart is still covered with pride and material desires but one thing has not changed, I am ever more certain that I want to stay in the cooling shelter of Your lotus feet.

Śyāma and I are forever indebted to You for Your continuous love and care and for writing so many breathtakingly beautiful literatures such as *Nava-vraja-mahimā*. We both pray that we can remember those wonderful pastimes when the times comes but until than we only desire to assist You somehow or another in Your service to Your beloved Śrīla Prabhupāda.

All glories to You Guru Mahārāja,

Your servants,
Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī

Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és megjelenési napodnak!

„Úgy hisszük, a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, amely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.” (Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.22)

Nagyon hálás vagyok, amiért abban az indokolatlan kegyben részesülhettem, hogy elküldted a *mahā*-papucsodat. Nagyon sokat jelent ez számomra, és úgy érzem utat nyitott a szívemben feléd. Annak ellenére, hogy nagyon elesett helyzetből jövök, te kedvesen kiemelsz ebből a tudatlanságból, és utat mutatsz a sötétben, mint egy lámpás. Instrukciókkal látsz el, és szolgálatot adsz itt Vraja-dhāmában, Rādhā-Śyāma lakhelyén.

Köszönöm szépen a kegyedet, hogy itt élhetek és szolgálhatom a *bhaktákat*. Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet és segíts, hogy továbbra is szolgálhassak ezen a csodálatos helyen.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Śyāma-mohitā Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nagyon jó lehetőség arra ez a felajánlás, hogy számot vessünk azzal, hogy mit is köszönhetünk neked. A lista olyan hosszú, hogy könyvet lehetne írni, hiszen az életed teljes mértékben nekünk szentelted. Az eredmény, amit elértél a tanítványaidon keresztül, akiket szintén meg tudtál fertőzni Śrīla Prabhupāda szolgálatának a vágyával magáért beszél. Örök hálával tartozom, hogy lehetőséget biztosítasz itt Magyarországon, hogy részt vehessünk az Úr Caitanya missziójában. Márpedig nem is akárhogyan. Ahogy haladok a lelki életem útján, a kegyedből és a *bhaktáid* kegyéből szépen tárul fel ez a csoda, ami a legmerészebb álmaimat is felülmúlja. Köszönöm, hogy részese lehetek, ez a legcsodálatosabb dolog az életemben. Kérlek, bocsásd meg a feltételekhez kötöttségem miatt elkövetett hibáimat a múltban, bízom benne, a kegyedből egyre kevesebb gondot okozok a jövőben. Kérlek, add az áldásod, hogy mindig megfelelően álljak ehhez a páratlan lehetőséghez és sose hagyjam el a missziót, hogy mindig tudjam magamat és a környezetemet a hazafelé vezető úton tartani, hogy mindig el tudjam fogadni a kegyed és az odaadó szolgálatom töretlen legyen. Ne legyen más vágyam az életben, mint az Úr Nityānanda és Úr Caitanya szolgálata, úgy ahogy a feljebbvalóim meghagyják nekem.

Tiszta szívből, hálásan köszönöm, hogy itt lehetek.

Szolgád:

Śyāma-mohitā Devī Dāsī

Śyāmajiu Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed e csodálatos napján!

Az anyagi világban mindenkit a pozíció, a hatalom és a pénz érdekel. Ezért dolgoznak, küzdenek az emberek egész életükben. Mivel a mi korosztályunk még ebből a társadalomból származik magunkkal hoztuk ezt ide, a Kṛṣṇa-tudatba is. Nem annyira erőteljes, nem annyira agresszív, mint a kinti világban, de jelen van.

Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy csak a munkájának a felét végezte el, a másik fele a tanítványaira vár. A *varṇāśrama* kidolgozása és felépítése a tanítványaira és unoka tanítványaira vár.

Te, ennek a projektnek vagy az egyik élharcosa. Számomra a legkiemelkedőbb példa vagy arra, hogyan kell értelmezni a *varṇāśramát*, hogyan kell a mai világba beilleszteni, hogyan kell a ma emberének elmagyarázni. Hogyan kell komolyan venni és működtetni a *varṇāśramát*, ugyanakkor nem elfelejteni, hogy az odaadó szolgálat a legfontosabb.

Śrīla Prabhupāda azt mondja a *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.6.5 versének magyarázatában, hogy „Az emberi társadalmat a *brāhmaṇák*, *kṣatriyák*, *vaiśyák* és *sūdrák* társadalmi rendszerére kell felosztani, de odaadó szolgálatot mindenki végezhet. Ha valaki odaadó szolgálat nélkül akar élni, akkor pozíciójának, mint *brāhmaṇa*, *kṣatriya*, *vaiśya* vagy *sūdra* kétségkívül semmi értelme. *Sthānād bhraṣṭāḥ patanty adhaḥ*, mondják az írások: tartozhat valaki akár egy rangosabb, akár egy alacsonyabb rendű osztályhoz, ha nem Kṛṣṇa-tudatos, elkerülhetetlenül mélyebbre süllyed.”

Ennek megvalósítása, tanítása, bemutatása nagyon komoly feladat. De te, minden más egyéb szolgálatod mellett, mély elhivatottságot érzel arra, hogy csináld. Könyvet írsz a témában, járod az országot, ahol szemináriumokat tartasz erről, kéthetente gyűléseken veszel részt. Sok energiát, időt és figyelmet szentelsz ennek a projektnek. És ez is mutatja, mennyire komolyan veszed lelki tanítómestered kérését, hogy a tanítványai fejezzék be munkáját. Csodálatos tanítványa vagy lelki tanítómesterednek, olyan követő, odaadó, mely példa minden *bhakta* számára.

Elhoztad Magyarországra Śrīla Prabhupāda üzenetét, elhoztad a lelki világot Krisna-völgyet, elhoztad nekünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, most pedig elhoztad a *varṇāśramát*. A módszert,

ahogyan élnünk kell a lelki világban, s ahogyan szolgálunk kell az isteni párt. S ezzel a módszerrel le tudjuk vetkőzni az anyagi világból, társadalomból magunkkal hozott példákat, mert egy olyan példát adsz helyette, ami vonzóbb.

Köszönöm neked, hogy ilyen fáradhatatlan vagy, köszönöm neked, hogy a nehézségek ellenére kitartasz.

Szolgád:
Śyāmajiu Dāsī

Śyāmalatā Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Köszönteni szeretnélek *vyāsa-pūjād* alkalmából és köszönetet mondani az elmúlt évekért, amit lótuszlábad menedékében tölthettem.

Sokszor eszembe jut az a csodálatos első alkalom, amikor találkoztam veled.

Először utaztam fel egy nagyobb fesztiválra a *bhaktákkal* Budapestre, akkor még csak pár hónapja jártam rendszeresen a békéscsabai központba. Emlékszem vártunk téged a templom ajtajában. Mindenki nagyon izgatott volt, én még nem tudtam pont mit kéne tennem, de éreztem, hogy valami olyan fog történni, ami az egész életemet megváltoztathatja. Így is lett. Megérkeztél, megláttalak, már amennyire a könnyek engedték, és onnantól tudtam, nincs más lehetőségem, mint téged szolgálni, követni, lótuszlábad porát a fejemre tenni. Egyetlen perc elég volt ahhoz, hogy tudjam, az életem a kezedben van. A kezedben tartod azóta is. Elfogadtál tanítványodnak, átsegítettél annyi nehézségen, mindig életet, Kṛṣṇa-tudatot, hitet és erőt leheltél belém.

Egyetlen szavaddal, pillantásoddal, a puszta jelenléteddel, olyan lelki potenciát sugársz, hogy az elme sötétje világossá válik.

Ha az egyszerű lelkeknek olyan kivételes szerencsédjük akad, hogy megkaphatják a társaságod, a kérdések hirtelen megválaszolódnak, a kétségek megoldódnak, a magával ragadó illúzió ostobasággá válik.

Guru Mahārāja, a te végtelen hited a lelki tanítómesteredben és a leírhatatlan szereteted Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Új-Vraja-dhāma felé annyira magával ragadó, hogy az anyagi lét mocsarába ragadt lelkeknek sem marad semmi más vágyuk, mint, hogy téged kövessenek. Látva, olvasva és tapasztalva elmélyedésednek és odaadásodnak nektárcseppjeit, a törekvő maga is a lelki világban érezheti magát.

A *Nava-vraja-mahimā*, ami szíved legmélyebb ekstázisából nyilvánult meg, olyan világba vezetik az olvasót, amelyenről még álmodni sem mert volna. E könyvet olvasva és elmélyülve benne az ember valóban Kṛṣṇa-tudatossá válhat. Köszönöm, hogy átadtad nekünk ezt a csodálatos élményt és lehetőséget.

Kedves lelki tanítómesterem, szeretném a hálámat kifejezni a sok türelmedért és segítségédért, amit felém nyújtasz. Mint az apa aki látja, hogy a gyermeke ismét a tűzbe nyúl, mégis, sokatmondó és bölcs mosollyal, szeretettel mellé áll és azt mondja; hát nem tanultál még eleget? Nem baj, majd megtanulod. Nem is tudom, hogyan érdemeltem ki ezt a végtelen szeretetet. Sok borzasztó dolgot követhettem el előző életem során de egy valamiféle indokolatlan kegy folytán megkaptam ezt a lehetőséget ebben az életben, hogy lelki lányod lehetek. Ez a legnagyobb szerencse és kincs az életemben. Köszönök neked mindent Guru Mahārāja!

Vég nélkül azért imádkozom, lótuszlábadat a fejemre téve, hogy mindig a szolgálatodban lehessenek, hogy téged követve mindig szolgálhassam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *vaiṣṇavákat* Új-Vraja-dhāmában.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāmalatā Devī Dāsī

Syāmasundara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glory to Śrīla Prabhupāda.

I am over the deadline and still hesitating what to write. I have some thoughts which I would like to share with you, but I cannot decide whether it is appropriate to be written down or not.

At this time of the year, devotees usually express their gratitude for opportunities they gained in spiritual life, but while I was thinking again and again what should I commit to paper, I always remembered the areas of my life, which are connected with material skills. These skills were acquired by your instructions or by tasks I got during my service.

Although they help me in my service, but because they do not directly need to serve Kṛṣṇa, and because they can be found in many people who are completely materialistic, I cannot call them spiritual. However, my life and especially the quality of my life would not be the same without them.

For example, when I had some difficulties in my professional life I wanted to leave university and you stopped me doing so. Without your instruction, I could not become a teacher. Neither a music teacher nor a teacher of our college.

I remember when you asked me to send you a fax. I was young and unexperienced in managing everyday life. I got an unnecessarily complicated (but really complicated) form to fill, and I was desperate. I did not know what to do with it. Eventually my mother helped me to send the fax. Slowly I have learned how to communicate with people, how to ask for help, what I should have known by the age of 19.

Now, because of my service, I am a student again and I study how to translate, how to use my mother tongue properly, in a correct and sophisticated way. I should have known at least a part of these by the time I got my first degree.

I do not know what would I be without knowing Kṛṣṇa consciousness, but without the skills I have gained while I tried to practice it, my life definitely would be worse.

Thank you for everything.

Your eternal servant,
Śyāmasundara Dāsa

Śyāmasundarī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Én és a családom nagyon szeretünk téged!

Azt hiszem még sok valódi tanítványodnál is szerencsésebb vagyok, mert láthatom benned nemcsak a tiszta *bhaktát*, hanem az embert is. Érzem a felém irányuló bizalmadat, ami engem nagyon lelkesít. Gyakorlatilag pótolod a saját avató lelki tanító-mesterem közelségét is, aki nagyon hiányzik nekem.

Az elkülönülésben végzett szolgálat tudom, hogy magasabb rendű, mint a személyes kapcsolat. Viszont én nem szeretem elvesztegetni az időt, amit veletek tölthetek. Úgyis nagyon kevés, és egyszer tényleg vége lesz.

Remélem, még sokáig itt lehetek a társaságodban, és én is elkaphatok pár nektár cseppet Rādhe-Śyāma csodálatos kedvteléseiből!

Szolgád:

Śyāmasundarī Devī Dāsī

Bhakta Szabó Csaba

Mindenkinél kegyesebb Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában ezen a csodálatos napon, megjelenési napod ünnepén! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A *Caitanya-caritāmṛta*, Ādi-līlā 7.55 magyarázatában Śrīla Prabhupāda így fogalmaz: „A *vaiṣṇava* iskolához tartozó *ācārya* vagy kiváló személyiség rendkívül szigorúan ragaszkodik elveihez, de emellett annak ellenére, hogy kemény, mint a mennykő, néha olyan finom, akár a rózsa”.

Amikor ezt olvastam eszembe jutott egy kedves, megható történet, amelyet Śravaṇa-maṅgalam Mātāji mesélt el, ám számomra mégis nagyon meghatározó volt. Szóval, Śravaṇa-maṅgalam Mātāji mesélte, hogy voltak vendégségben a budapesti templomban Mātājik, akik Śrīla Prabhupāda közvetlen tanítványai voltak, és természetesen meglátogatták a *pūjārī* részleget is. Megtekintették a konyhát, a ruhás részt, megnézték az ékszereket, és amikor mindezzel végeztek, könnyes szemmel, az alábbi szavakkal fejezték ki elismerésüket:

– Ti itt a *mūrti*-imádatban tökéletesen megvalósítottátok Śrīla Prabhupāda vízióját!

Miért írtam meg ezt? Mert te vagy az, akinek ez az elismerés szólt! A te víziód, nagyszerű meglátásaid, megingathatatlan szigorod a tisztasági sztenderdek tekintetében, és szerető odaadásod eredménye mindez.

30 évvel ezelőtt jöttél először Magyarországra, és azóta folyamatosan iránymutató világítótornya vagy ennek a *yātrānak*. Nem vagyok eléggé képzett ahhoz, hogy méltó módon meg tudjam köszönni mindezt a kegyet, így csak ennyit írok: Köszönöm!

Kérlek, add áldásodat, hogy ostobaságom ellenére is minél jobban le legyek foglalva a *bhakták*, az Urak és a te szolgálatodban!

Törekvő szolgád: Bhakta Szabó Csaba

Bhakta Szabó Zsolt

Drága Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Kṛṣṇának! Minden dicsőséget a tanítványi láncolat összes *ācāryáinak*! Minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és az összes *vaiṣṇava* híveknek!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Kedves Mahārāja, mindig mikor megjelenysz a szívemben és az elmémbe, millió gondolat, s érzés fut végig rajtam, egyfajta bizonytalanság vesz rajtam erőt, hogy egy ilyen alacsony szintű szolgálád, mint amilyen én vagyok, mivel tudná kifejezni feléd a szeretetét, tiszteletét. Sokszor nem találok szavakat a bennem lévő érzésekre amelyeket egy *bhakta* érezhet a szívében már régen elfogadott lelki tanítómestere iránt. Mivel én egy egyszerű lélek vagyok, megpróbálom egyszerűen kifejezni magam feléd.

Köszönöm neked, hogy általad megismerhettem Kṛṣṇát, Ő Isteni Kegyelmét A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādát, a magyar *yātrāban* élő *bhaktákat*, kedves barátomat Szabó Csaba Prabhut és a kedves feleségét, Karṇapūra Mātājīt. Mivel ez nélküled soha nem jöhetett volna létre, ha te nem vagy olyan kegyes, és indokolatlan kegyedből nem hozod el ebbe az országba, nekünk sötétségben élő elveszett lelkeknek ezt a magas szintű tudást, a Kṛṣṇa-tudatot! Ezt csak úgy tudjuk meghálálni neked – személy szerint én is –, hogy követem lótuszlábaid nyomát, utasításaidat, és erőmhöz mértelen betartani a fogadalmamat, amit indokolatlan kegyedből megengedtél számomra, hogy lótuszlábaid előtt Prabhupāda-āśraya fogadalmat tehettem.

Tudom, hogy egy önző lélek is vagyok, mert nincs olyan nap,

hogy ne kérjem meg Kṛṣṇát, hogy vigyázzon rád és, hogy minél tovább éltesen itt ebben a szörnyű anyagi világban. De mi lenne velünk nélküled? Hiszen mindannyian olyanok vagyunk, mint a kisgyermek, akik édesapjuk védelme alatt áll. És nekünk *bhaktáknak*, ebben a magyar *yātrāban* te vagy az apánk, aki nevel, tanít minket és vigyáz ránk! S tudom, hogy Kṛṣṇa kegyes és meghallgatja imáimat, és vigyáz minden léptedre.

Kívánom, hogy Kṛṣṇa tartson meg nekünk sokáig egészségben, hogy taníthass minket még nagyon sokáig!

Egy jelentéktelen szolgád:

Bhakta Szabó Zsolt

Ajka

Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném köszönteni megjelenési napja alkalmából.

Idén 30 éve, hogy Magyarországra jött, hogy segítsen nekünk elveszett lelkeknek, hogy újra megtaláljuk Istent. Nagyon hálás vagyok, hogy én is ebbe a csodálatos közösségbe tartozhatok. Rengeteg mindent tanulok a kedves *bhaktáktól* és kedves tanácsadóinktól. Akiknek szintén nagyon sok hálaival tartozom. Többek között, hogy tavaly sikerült személyesen találkozunk a tanítványi találkozón, ahol ismét kaptam egy szép mosolyt Öntől. Sokat segít nekem, amikor Önt hallgathatom egy *bhajana*, lecke vagy bármi más formában. Imádkozom, hogy még sokáig tudjon minket vezérelni a visszavezető úton. Kérem adja áldását, hogy alázatosan tudjam szolgálni a közösséget, Önt, és Kṛṣṇát.

Szeretném megköszönni, hogy elolvasta ezt a pár sort.

Köszönettel, alázatos szolgálja:
Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona

Bhaktin Szakács Beáta

Drága Śrīla Śivarāma Swami!

Kérem, engedje meg, hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánlhas-
sam lótuuszlábai előtt!

Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterének, Śrīla
Prabhupādának!

30 éve, hogy Magyarországra küldte Rādhā-Śyāma, hogy elő-
készíthesse számukra az új lakhelyüket és, hogy megnyilvánítsa
számunkra a lelki világot.

30 évvel ezelőtt én alig pár éves voltam. És csak pár éve, hogy
személyesen is ismerhetem. De ez a pár év jelenti számomra
az életet! Annyira hálás vagyok, hogy személyesen is elhozta
a mi kis országunkba a lelki tudást. Ez a legnagyobb kegy, ami
valaha is érheti az embert ebben az anyagi világban. Olyan sok
indokolatlan szeretetet, törődést és lelkesítést kapunk Öntől!
Tetteivel folyamatosan az odaadó szolgálatot tanítja nekünk.
(Én csak reménykedni merek, hogy egyszer én is a tanítványa
lehetek!)

Kívánom, hogy Kṛṣṇa továbbra is segítse és kísérje az útján,
valamint tartsa jó egészségben, hogy még sokáig prédikálhasson
nekünk! Kérem, adja át Neki!

Szeretettel, szolgálja:
Bhaktin Szakács Beáta

Bhaktin Szántóné Pongrácz Ágnes

Kedves Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék köszönetet mondani mindazért az erőfeszítésért, amit a magyar emberek lelki fel-emelkedéséért teszel.

Külön kellemes meglepetés számomra, hogy olyan személyek, akik egyáltalán nem vallásosak, nem csak a felajánlható egy százalékról rendelkeznek a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők részére, hanem teljes bizalommal adnak közvetlenül is adományokat a mozgalomnak, mert te is és tanítványaid egyaránt hitelesen képviselitek ezt a csodálatos kultúrát.

Anyaként pedig különösen hálás vagyok azért, hogy lányomat, Prema-kelit ilyen szeretetteljesen és gondoskodóan vezeted a lelki élet ösvényén.

Végezetül pedig külön köszönöm neked, hogy én is részese lehetek ennek a csodálatos folyamatnak! Bízom benne, hogy személyes szolgálattal én is segíteni tudom missziódat.

Szolgád:

Bhaktin Szántóné Pongrácz Ágnes

Bhaktin Szegedi Anita

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Újabb év eltelte után sem érzem méltónak magam, hogy személyed dicsőségét szavakba öntsem. És sajnós képesített sem vagyok arra, hogy fel tudjam mérni minden aspektusát.

Azt is csak sejteni tudom, hogy lelki küldetésed és a felelősség, amit értünk vállaltál mekkora terhet ró rád.

Egészséged, és „földi korod” korlátait sem tudja legyőzni az a szeretet, és odaadás, ahogyan Śrīla Prabhupādát, és Rādhe-Śyāmát szolgálod.

Egyre csak csodálni tudlak ezért, és arra vágyom, hogy tanítványodként a hasznodra legyek, és végre beérjen az a bizalom, amit kaptam tőled. A kegyed, amivel megajándékoztál, hogy esélyem legyen a lelki szolgálatra és felszabadulásra.

Ha már minden reménytelennek tűnik, és teljesen elgyengülök, te megjelenysz előttem. Néha még az álmaimban is hallom a tanításaidat, bátorító szavaidat. Személyesen címezve, pont amire szükségem van, hogy felálljak, és tovább tudjak haladni az úton... Kṛṣṇához. Nagyon köszönöm neked, kedves Guru Mahārāja!

Ha meglátlak, mindig eszembe jut rólad, amit egyszer Śrīla Prabhupāda egy panaszkodó tanítványának mondott. Nem tudom szó szerint idézni, de a lényege, hogy Śrīla Prabhupāda sosem panaszkodott, mert sosem vette figyelembe, hogy milyen nehézség vár rá, csak azt nézte, hogy, hogyan tudja elérni a célt, hogy a lelki tanítómesterét szolgálja.

Nekem ezt a tiszta lelki erőt és szeretetet képviseled. Mindig ilyen apukát szerettem volna.

Hálás vagyok neked mindenért! Főként azért, hogy megajándékoztál a bizalmaddal, és, hogy lelki védelmet adsz nekem.

A szeretetedet...

Ilyen gondoskodást még sosem kaptam, és nagyon sokat jelent számomra.

Szeretném kérni az áldásodat, hogy legalább részben tudjam viszonzni neked a sok indokolatlan kegyet, és, hogy szolgálhassalak, amíg csak élek!

Méltatlan szolgád:
Bhaktin Szegedi Anita

Bhakta Szücs Lóránt

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Hadd ajánljam hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni az erőfeszítéseket, amiket értünk teszel és tettél eddig.

Egy ideig könyvet osztottam, és most volt szerencsém belekóstolni az életbe Új-Vraja-dhāmában. Most kétkezi szolgálattal segíthetek nektek, aminek nagyon örülök és tetszik, hogy közelebb kerülhettek ehhez a fajta életmódhoz, és más aspektusból is láthatom a szolgálatot. Remélem, hogy tudom fejleszteni magam újra és újra, hogy hasznosan tudjam szolgálni a közös célokat. Bár csak sikerülne, amit terveztetek. Bárcsak több *bhakta* lenne, újak és régiek egyaránt, és együttműködve sikerülne egy önellátó közösséget létrehozni egy Istentudatos szervezésben. Lehetőséget adva a válaszokra kiszomjazott utazóknak, kóbor lelkeknek. Nagy lehetőséget adva a gyerekeknek. Transzcendentális tudást gyakorolva a kezdetektől, *brahmacāriknak* a lelki élet tanulmányozására, családosoknak megtapasztalni egy Kṛṣṇa-tudatos élet felépítését, és *vānaprasthāknak* ismét a lelki megvalósítás felé fordulni, hátra hagyva a világot. Bár sajnós nagyon be vagyok fedve, és sokszor nem vagyok tudatos róla micsoda lehetőség van a kezemben, hogy itt szolgálhatok, és találkozhatom azokkal a *bhaktákkal*, akik személyesen is szolgálják Rādhe-Śyāmát, és

sajnos nem tudom eléggé értékelni. Minden pillanatban itt van a lehetőség a kezemben, és mégis átalszom az életem, mert azt hiszem, hogy most már megnyugodhatok, révbe értem, jó helyen vagyok, de nem cselekszem úgy, hogy felfedje Mahādeva a valóságot, és csak úgy élek, mint aki jól végezte a dolgát. Bárcsak jobban megérteném mi is történik a környéken és a lelki világban, és nagyobb rálátásom lenne a lelki világgal való kapcsolatomra, akkor talán jobban megérteném a nagyszerű könyveket, amiket írtál, hátrahagyva mindenkinek a tudást és megvalósítást, hogy megérthessük jobban Vṛndāvana hangulatát, remélem eljutok odáig, hogy olvassam és gyakoroljam a bennük leírtakat.

Remélem, hogy továbbra is lehetőségem lesz szolgálni Śrīla Prabhupāda misszióját, és szívből jövő szolgálatot tudok adni nektek, és köszönöm, hogy lehetőséget adtatok, hogy segíthessek nektek.

Szolgálatodra:
Bhakta Lóránt

Tamāla-varṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

Az idén röviden szeretném kifejezni azt, amit minden évben megpróbálok több vagy kevesebb sikerrel. Dicsőíteni téged, és kifejezni a hálámat feléd.

Ahogy visszanézek az elmúlt húsz évre, amióta megismertem a Kṛṣṇa-tudatot sok minden változott körülöttem, és az életemben is. De úgy tűnik, hogy két dolog nem változott. Az egyik a küzdelem *māyā* ellen, a másik pedig az, hogy a szolgád vagyok. Sajnos úgy tűnik, hogy *māyā* nem lett gyengébb, sőt a korszak

adta körülmények miatt még talán erősebb is, mint volt. Úgy tűnik ez olyan mint egy háború, egy igazi harc. A háborúban sok mindent látunk, van amikor elesnek mellettünk, van aki a hitét veszti, van aki megsebesül, és néha minket is érnek sérülések, találatok. Mit lehet tenni, a háború ilyen.

De mi esélyünk van a harcban tábornok nélkül? Semmi! Kedves Guru Mahārāja! Te vagy az én tábornokom, aki már legyőzte *māyāt*, és sikert ért el.

Ahogy az üzleti életben, itt is csak akkor lehetünk sikeresek, ha olyanokkal társulunk, és olyan példákat látunk, akik már elérték a sikert. Ez egy kincs egy igazi érték!

Bár meglehet, hogy most nem a harcvonal élén vagyok, mint régen, amikor *saṅkīrtanás*, prédikátor, vagy *pūjārī* voltam. De én még most is harcolok, nem adom fel. Még ha a körülmények mások is lettek mint régen, a harc nem lett könnyebb a számomra. De a meggyőződéselem, és a hitem nem változott abban, hogy a szolgád vagyok, és az is maradok.

Kedves Guru Mahārāja, szeretnék mindenért köszönetet mondani neked, és kérlek áld meg ezt a szerencsétlen lelket, hogy az élete végéig, és azon túl is a szolgád tudjon maradni! Csak így lehet esélyem arra, hogy elégedetté tudjalak tenni!

Köszönöm, hogy elnézed az ostobaságaimat, és kérlek bocsásd meg a sértéseket, amiket elkövettem ellened!

Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon, a te megjelenési napodon!

Ostoba elesett szolgád:

Tamāla-varṇa Dāsa

Bhaktin Tamási Lászlóné

Kedves Mahārāja!

Hálás szívvel és szeretettel köszönöm, hogy elesett állapotomban – egy jelentéktelen kis porszemet – meglátogattál. Köszönöm az imádságaidat, amit testi és lelki gyógyulásomra áldoztál. Jóságodat nem felejttem el, mindig szeretettel emlékszem rád.

Siddha Muni Dāsa és Śravaṇa-maṅgalam anyukája

Tāṇḍavī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All Glories unto Your Holiness! All Glories unto Śrīla Prabhupāda!

On the occasion of Your Vyāsa-pūjā I will try to express my feelings and apologize in advance for being tongue-tied.

Since 2016 I am the happiest living entity in this world because I had become Your disciple. Thank You for Your Great kindness for giving me a shelter and allowing me to feet close to You.

In one of Your Podcasts You mentioned Nārada Muni's words that pure devotee can lead to Kṛṣṇa even a 10th grade human being. As for me, I think that 10th grade is too high level for me...Often I feel ashamed that I spent my life aimlessly, in the darkest ignorance, but meeting with You inspired me with hope to lead remaining life for Kṛṣṇa consciousness and serving to Your Lotus Feet. I am sure You make all the efforts to lead the most fallen and stupid ones to the Lotus feet of Prabhupāda. In *Dalalera-gītā* by Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura sings:

boro dayāla nityānanda
śrāddha-mātra lo'ye den parama-ānanda

The only condition is our faith, but our huge efforts are necessary too, You say it and I realized it too.

In previous *karmī* life I had an experience to communicate only with school men teachers. They taught us in physics and algebra and I felt they hated us because our foolishness and stupidity irritated them. I do not think that I have changed very much since that time, but becoming the disciple of such an elevated Spiritual Master, a Teacher of transcendental knowledge I feel that Your heart is full of compassion, love and patience. And I am very grateful to You for it.

During our communication, You showered Your mercy on me. Even if I do not merit any chances for *vapu* more I will drink drops by drops this nectar all my life. It inspires me to live my every day with one goal – to please You and Śrīla Prabhupāda.

In Your offering to Śrīla Prabhupāda You write “Oh, Śrīla Prabhupāda, You are the stable centre of my existence”. You are the same for me...I bow down to Your lotus feet and try to hold them very tightly and pray to Śrīla Prabhupāda that *māyā* not to make my hands free.

Oh, Gurudeva, you give me an excellent example how to build relationships with Guru, how to love Guru, how to follow His instructions, how to make Guru s directions as an aim of the whole life. Thank you for Your Love to Śrīla Prabhupāda, it helps me to realize Prabhupāda’s Greatness and His Mission.

I know that You attach a great importance to preaching and distributing books. It is Your life, it is Your *prāṇa*. Unfortunately, I am nonstarter yet and distribute only *prasāda* yet, but I study Prabhupāda s books and pray to Lord Caitanya to progress in preaching. I pray to be worthy of Your shelter.

Oh, Guru Mahārāja, let me to wish You good health and spiritual power. I wish You to get strength from inexhaustible Source of Eternal pleasure.

I hope you will use me more in Your service to Prabhupāda and Kṛṣṇa.

The most unsuccessful among the successful,
Eternally Yours in serving Śrīla Prabhupāda,
Tāṇḍavī Devī Dāsī

Taralāksī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Let me offer my respectful obeisances to your lotus feet on this glorious day of your Vyāsa-pūjā celebration. All glories to You, all glories to Śrīla Prabhupāda.

In the early days the “yogīs” came to our art school dorm to give programs. I loved the smell of the incense, the halava, the sweet music, and most of all – the “yogīs”. They were like aliens from another realm. They didn’t resemble anything in my world, yet I was fascinated. Later, they had a temple, Sītā Mama’s place in Páfránykert Street. I remember every Sunday love feast was brilliant, sunny, never rainy. Gāyatrī and Yaśodā-mayī fried puris in the driveway, we could smell the rich aroma from the corner of the street. Arriving to the house the motherly, smiling face of Rādhā-kuṇḍa and Acyuta-priyā received us. Rāma-vijaya, Nandulāla, Gaura-Nitāi, Subala, and others were leading the *kīrtanas*. Mañjarī, Kiśorī, Gopāla were busy in the kitchen. And Baladeva! The inevitable lectures, that no one could understand, still we listened with our open hearts. Every Sunday was the crown of the week, never to miss and everlasting. I felt, I belong here.

But one day Baladeva didn’t sit on the *vyāsāsana*. He sat right next to it! It was outrageous! “What’s happening?” Than a tall, serious man came to the hall. He sat on the *vyāsāsana*, started

to sing and I was wondering who is he, who dares to usurp Baladeva's place?

It was you, Guru Mahārāja, you gave the lecture that Sunday. The Sunday of a new phase in my life. Step by step I realized all I was so attracted to as a magnet, originally came from you. All sparks in the eyes of the devotees are reflections of Your heart. All smells, sounds, tastes, everything what I liked here, was all thanks to You!

Nearly 30 years passed. So many wonderful memories, mixed with many difficulties. However, You were always there, the driving force of our life. Thank You for guiding us and never giving up on us.

I am praying to Gaura-Nitāi and Rādhe-Śyāma to help me to repay at least fragments of my debts to You.

Thank you very much.

Your insignificant servant,
Taralākṣī Devī Dāsī

You've got from Śrīla Prabhupāda and you gave to us!

Tarāṅginī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you!

Dear Gurudeva, I would like to express my deep gratitude for all that mercy that you are giving me in every moment of my life. The more I practice Kṛṣṇa consciousness the more I realize how much I am dependent on your mercy. Those invaluable moments spent in your association give me so much strength and so much protection in the never ending battle with Māyā-devī.

I like this story when Śrīla Prabhupāda was in the bus with his little son and at some point, a conductor asked a ticket from the boy. At first the little boy felt fearful and terrified, but then he realized that actually there is his father just next to him who has the ticket and he is not alone and he is protected. The same way, when the material energy is testing me for sincerity, faith, control of the mind and senses, I turn to you, I pray for your help. I'm helpless without your mercy and I'm so afraid to lose it.

Śrīla Prabhupāda often repeated this thought: "To love is to serve." Love without service is dead and meaningless. The one who loves wants to serve, the one who wants to love must serve. All your life is loving service to Śrīla Prabhupāda and Rādhē-Śyāma, every second of your life, every breath is for them, your every movement, every word is an act of love and devotion. The biggest miracle I've ever experienced is to see this fountain of love showering from your soft heart on all the conditioned souls. By your mercy, I had a chance to observe how you treat everyone with love, care, compassion, tolerance, genuine respect, gratitude and forgiveness.

I will never forget how you so mercifully gave initiation to all aspiring disciples from the *saṅkīrtana* team in Budapest to reciprocate with our effort to increase book distribution in Hungary. When on Janmāṣṭamī evening, it was announced about the upcoming initiation, everyone was in tears, we couldn't believe it, it was such a mercy, unbelievable mercy. Then you took us to India and during one of the *bhajan*s in Māyāpur, for some moments I strongly and deeply felt that actually I don't need anything but the Holy Name, I do not need anything else. Your *bhajan*s are so pure, powerful and potent that they can melt even my stone heart. This experience helps me a lot to bear with ups and downs of the *kaniṣṭha* stage.

Another thing, that profoundly touched my heart was when you were trying to help a disciple who was undergoing difficulties in spiritual life. Despite that she was not in touch for many years when some devotee spoke about her on the Russian

festival, you immediately called her and tried to encourage her to revive *sādhana* and not lose this rare opportunity of Kṛṣṇa consciousness. You are an ocean of compassion and forgiveness.

Recently Gauramaṇi Prabhu was inspiring us for *saṅkīrtana* and he gave us a meditation to please our spiritual master and authorities. He said that Kṛṣṇa desires to serve His pure devotee, but a pure devotee does not accept any service to him. Therefore, if we want to please our spiritual master, Kṛṣṇa is always there to help. Once during the last marathon, you said: “Do big”. I was out, I was trying but by the time when I had to return to the temple I realized that I didn’t do big. On the way to get my trolley, feeling a bit frustrated I exclaimed: “But Kṛṣṇa, Guru Mahārāja said do big!” The place was already quite empty. Thinking about my inability to please you I decided to stop the last person. It happened to be Mohamed from some Arabic country, he gave me 100 Euro. It is a real miracle, that to please His pure devotee, Kṛṣṇa can use even such a useless person like myself.

There were many more incidents that made my heart melt and made me feel defeated in front of your divine and exalted qualities of a pure devotee, but I don’t want to make this offering too lengthy and prove again that Russians are very sentimental.

I came across the analogy that the process of purification is compared to the operation on the open heart. Indeed, often it is so painful that I want to jump off the operation table and run away. But your wonderful example and simply your presence in my life acts as anaesthesia and gives me power to carry on despite any difficulties. As you once said: “We only fail when we stop pursuing”.

Dear Guru Mahārāja, please, think of me sometimes, your insignificant servant, please give me your mercy to become your decent follower, and leave behind everything that stops me from giving myself fully to the service of your lotus feet. I want to become a real servant and know nothing but serving you and the devotees with love. It is not easy. Thank you and please forgive

me for all offenses I commit in my attempts to serve you and my disqualification for being your disciple.

Your servant,
Taraṅgiṇī Devī Dāsī

Taruṅa Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet.

You are liberally distributing your mercy upon us. You are showing us what it means to love Kṛṣṇa. In *Nava-vraja-mahimā* and your other books you reveal your heart to us. You show us what it means to love Kṛṣṇa. At our stage of practice the process is still bitter, but by your grace we can see that if we continue on, wonderful things will happen. You mercifully reveal your inner life to us. I feel the closest to you when I read your books. You have also frankly described (in your texts) your experiences on *saṅkīrtana*. You were absorbed in thoughts of Goloka, and in compassion for the conditioned souls. Both of them go hand in hand – “*yathā yathā gaura padāravinde*”. Seeing how a pure devotee distributes books is incredibly inspiring – out of love, not just duty. You inspire us to continue our practice of devotional service by your wonderful example.

You are keeping alive the *paramparā*. We are also trying our best in this regard, but often our minds take us from the path. You are strongly going ahead, bearing the torch. We are happy to be following in your footsteps. I always feel that to associate with you is a great privilege. It is such an honour to live at the same time as you, and to see the miracles you perform in

Kṛṣṇa's service. I have been so fortunate to be in Hungary and to experience first-hand your *yātrā*, and to associate with your wonderful, strong devotees. They are giving their lives to the service of Rādhē-Śyāma, despite personal difficulties. They are going through many tests. But because of their sincerity they continue to perform their services, and in this way, they will win the mercy of Rādhē-Śyāma. This is your desire. You invited Rādhē-Śyāma to save us – by Their beauty, Their mercy, Their wonderful qualities. Guru gives us Kṛṣṇa, and he is satisfied when we re-establish this relationship with the Lord. This is your mission, and the mission of the entire *paramparā*. You are saving us, along with the whole of Hungary. Thus, we are indebted.

Your aspiring servant,
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

Tejāsṛī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, sajnós olyan elesett tanítványod vagyok, hogy csak most írok neked először, én, aki mindent megkaptam általad, de sajnós „*na pāraye 'ham*”, nem tudok semmit visszafizetni, ezért mint egy koldus resteltem eléd állni.

De mindig nagy szeretettel és hálával gondolok rád, és Prabhupādára. Mikor rád gondolok mindig ott látom melletted Prabhupādát is, éppúgy, mint Śrī Rādhāt Kṛṣṇa mellett, mert tudom, hogy Prabhupādának épp oly kedves tanítványa vagy, mint ő volt Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurának, lelki tanítómesterének.

Néma vagyok mikor előtted állok, mint Dhruva Mahārāja állt

Kṛṣṇa előtt, mikor megjelent előtte, mert én se találok szavakat, amivel megköszönhetném azt a kincset, amit átadtál nekem te és Prabhupāda.

Mikor megszületünk sok mindenkinek adósaivá válunk, de mikor Kṛṣṇa *bhaktái* leszünk, nagyobb adósokká válunk, ugyancsak sok mindenkinek.

Ezért ma mégis megpróbálom megköszönni mindenkinek, aki segített, hogy hozzájussak ehhez a kincshez.

Először a MTV-nek köszönöm, hogy bemutatta a Krisna-völgyi életmódot a lakóival együtt. Akkor én a *mātājikat* is fehér száriban láttam, mindenki fehérben volt, úgy éreztem itt felejtett az Isten egy darabot a mennyországból, egy pillanat alatt felébredt a vágy bennem, hogy itt élnék.

Mindig eszemben van, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy eljöttél Magyarországra és megtanultál magyarul prédikálni, köszönöm neked, mert másképp előttem nem tárult volna fel a valóság.

Köszönöm Caitanya Prabhunak, hogy a váradi központhoz irányított. Én csak egy *Bhagavad-gītāt* akartam vásárolni mert hallottam, hogy benne mindenre van válasz, és a neten érdeklődtem, és rátaláltam Caitanya Prabhura, le is kapta Yuvarāja Prabhut: „Te mit csinálsz ott Váradon? Egy nő tőlem kéri a *Bhagavad-gītāt*.”

Köszönöm, hogy megengedted Yuvarāja Prabhunak, hogy nyisson egy központot Váradon még mielőtt a *paramparāhoz* tartozott volna.

Köszönöm Yuvarāja Prabhunak, hogy mikor elmentem először egy *Bhagavad-gītāt* venni, egy nagyon szép nyilvános leckét tartott, amivel felébresztette az érdeklődésemet a Védák iránt. Én csak a könyveket akartam nem tanítást, még mérges is voltam, hogy pocsékolom az időm, mikor annyi dolgom van, nem is figyeltem oda, vártam a végét, hogy gyorsan hazamenjek a könyvekkel és olvassam. De Kṛṣṇa kegyéből nem tudom miért, de elkezdtem figyelni, egyből felébredtem és meglepődve hallgattam, hogy, hogy tud ez a gyerek olyan dolgokat, amiről én

eddig nem is hallottam, hiszen ő nagyon fiatal, előttem meg mindjárt lejár az élet. Hol jutott ő ehhez a kincshez, és ezeket miért nem tanították nekem az egyetemen.

Köszönöm Lakṣmīpati Prabhunak, hogy átjárt Romániába saṅkīrtanázni, és mikor az előadás végén megvettem tőle a könyveket, és már majdnem kiléptem az ajtón kedvesen utánam szólt, „Figyelj, gyere el holnap a templomba”. Elmentem, ... és lecke után leült mellém és tanított, „milyen erős a vāṇī, ha szeretettel jön” ... még most is hallom a szavát, „figyelj, ha fejlődni akarsz a lelki életben ne olvasd csak Prabhupāda könyveit”, ez attól a perctől kezdve örök szabály az életemben.

Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy átjöttél Romániába, és gondunkat viselted és viseled, és, hogy 2007-ben elküldted hozzánk Nagyváradra Rādhā Govinda Prabhut, aki egy nagyon kedves, őszinte, figyelmes vezető, így általa egy nagyon bölcs śikṣā-gurut kaptunk, és a hiteles vaiṣṇava sampradāyához tartozunk. Rādhā Govinda Prabhu egyidős a fiammal, de én egyből elfogadtam, mint Kṛṣṇa képviselőjét és úgy is tiszteltem. Most utólag látom, hogy milyen kegyes volt hozzám Kṛṣṇa, és milyen szépen elrendezett mindent általad kedves Guru Mahārāja.

Köszönöm Nitāi-bhāvana Prabhunak és Caitanya Prabhunak, hogy átjöttek hozzánk többször leckét tartani, és az egri bhaktáknak külön köszönöm azt az áldozatot, amit hoztak értünk, hiszen 2007 és 2008-ban ők szponzoráltak minket Romániában, nélkülük nem tudtunk volna fennmaradni.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm szépen a leckéidet a podcaston, sokat tanulunk belőle, és ugyanakkor lehetőségünk van társulni veled. Nagyon köszönöm a gyönyörű történeteket Jagannātháról, mind nagyon mélyen megérint, néhányan még sírtam is, mindig lejegyzetelem és megtanulom, hogy másoknak is elmeséljem, mert nagyon szeretik.

Képzeld annyi év után még néha irigykedem egy kicsit azokra, akik tudnak angolul, mert több könyvet olvashatnak, de ugyanakkor elégedett is vagyok, és hálás neked kedves Guru Mahārāja, hogy olyan sok szép könyvet írsz nekünk, és köszönöm

Nalinī-kānta Mātājīnak, hogy olyan szépen lefordítja magyarrá.

Köszönöm, hogy én, aki olyan jelentéktelen vagyok, ilyen jó „*bhakti-latā-biját*” kaptam, igyekszem ápolni, hogy másoknak is ugyanígy adjam át. Köszönöm, hogy tanítványodnak fogadtál, és így általad kedves Guru Mahārāja, lehetőséget kaptam, hogy bekerülhessek Kṛṣṇa családjába.

Imádkozom Kṛṣṇához, és kérem adjon neked egészséget, hogy még maradj velünk sokáig és, hogy segítsen minden terved megvalósításában.

Remélem nem haragszol, hogy a *bhaktáidat* is dicsértem, mert Kṛṣṇa is boldog ha a *bhaktáit* dicsérik.

Végezetül újból köszönök neked mindent, köszönöm, hogy itt lehetek Krisna-völgyben veled kedves Guru Mahārāja és a kedves *vaiṣṇavák* társaságában.

Tisztelettel, örök szolgád:
Tejaśrī Devī Dāsī
Nagyvárad

Bhaktin Tobak Rebeka

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

2013-ban, 4 éve, épp a te *vyāsa-pūjā* ünnepséged napján jártam először Krisna-völgyben. Akkor még nem gyakoroltam a Kṛṣṇa-tudatot, épp csak annyit tudtam róla, amennyit a nővérem mesélt. Azt sem tudtam még, te ki vagy. Egyedül Śrīla Prabhupādát ismertem, mert róla olvastam. Arról sem volt fogalmam, mit csinálok, mikor a nővérem behúzott egy hosszú, kanyargó sorba, hogy azt kivárva virágszirmot ajánlhaszak lótuuszlábad elé. Nem emlékszem a részletekre, de a kegyes

pillantásod, és a lótušzarcod az emlékezetemben maradt. – „Milyen különlegesen kedvesen nézett rám, pedig egy idegen vagyok neki!” – gondoltam magamban.

Akkor még nem tudtam, hogy pár hét múlva japázni kezdek, és egyre jobban vonzódnı mindenhez, ami Kṛṣṇával kapcsolatos. Azt végképp nem hittem volna, hogy valaha ilyen különleges helyzetben leszek, hogy lehetőségem lesz egy ilyen nagyszerű személynél menedéket venni, annak ellenére, hogy nem tudom ezt megfelelıen értékelni. Nagyon köszönöm neked! Szeretnék egyszer igazán alázatos, odaadó és őszinte szolgálóvá válni. Erre törekszem és ezért imádkozom.

Szolgád:

Bhaktin Tobak Rebeka

Bhaktin Tobak Tamara

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldog vagyok, hogy azok közé a szerencsés lelkek közé tarozhatom, akik írhatnak neked megjelenési napod alkalmából.

Ez alkalomból szeretném elmesélni neked egy nagyon mara-dandó élményemet, amikor egy hétig minden nap társulhattam transzcendentális személyekkel.

Azt a hetet Rebekával Kṛṣṇa nektár kegyének neveztük.

Mikor megtudtuk, hogy ott leszel egy hétig a farmon, azt sem tudtuk, hogy ugorjunk magasabbra örömeinkben!

Minden nap együtt *bhajanázhattunk* veled. Amikor énekelsz, az nekem olyan, mintha Nṛsimhadeva védelmező hangja lenne, ami elúzi a környékről *māyā* minden hatását. Az esti *bhajanák* után, izgatottan futottunk a *pūjārī* ajtóhoz, hogy a többi *bhaktával* együtt

hazakísérhessük szeretett lelki tanítómesterünket. A házadhoz vezető séta, minden este egy olyan bensőséges hangulatban telt, amit semmilyen anyagi dolog nem tud felülmúlni, és nem is hasonlítható ahhoz. A tiszta, csillagos ég alatt a *bhakták* izgatott lelkesedéssel figyelték minden mozdulatodat, minden szavadat. Mint az apukájuk kegyétől függő gyermekek. A házadhoz érve megálltunk, és szinte levegővétel nélkül vártuk, hogy az ajtóból visszafordulva megszólalj: „Jó, lehet jönni!”. Ekkora a *bhakták* boldogan repültek fel a tiszta, fehér és kanyargós lépcsőn, hogy megpillanthassák szeretett Uraidat, Rādhā-Dāmodarát. Gyönyörű elégedettséggel mosolyogtak az oltáron, és én rettentő boldog, és hálás voltam, hogy ott lehetek Krisna-völgyben, a házadban, a *bhaktákkal* és veled, kedves Guru Mahārāja. Azután Rebekával másról sem tudtunk beszélni, csak azokról az élményekről, amit ebben a pár napban kaphattunk a te kegyedből.

Sajnos nem találom a megfelelő szavakat, hogy le tudjam írni, mennyire köszönöm, hogy ilyen kegyes vagy hozzánk, és saját egészségedet nem kímélve szolgálod Śrīla Prabhupādát, terjeszted a Kṛṣṇa-tudatot, és megajándékozol bennünket a társulásoddal.

Vigyázz magadra kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:

Bhaktin Tobak Tamara

Bhakti Tolla Norbert

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

Szeretnék köszönetet mondani neked azért a harminc éve tartó szolgálatért, amit a magyarországi közösségért végzel. Sok mindent ki lehetne emelni e szolgálatok közül, én két dolgot szeretnék: Új-Vraja-dhāma megalapítását, és fejlesztését, valamint a sok csodálatos transzcendentális könyvet, amikkel megajándékozol minket.

Olyan szerencsés vagyok, hogy olyan városban élek, ami nincs messze Krisna-völgytől, így rendszeresen el tudok menni szolgálatot ajánlani Rādhā-Śyāmasundarának, részt tudok venni a fesztiválokön, és még sok más módon tudok kapcsolódni az isteni pár imádatához. De ha nem is vagyok ott fizikailag akkor is „ott lehetek” a *Nava-vraja-mahimā* lapjain keresztül. Köszönet neked ezért a monumentális irodalmi munkáért!

Miközben a felajánlást írom mélyen magamba tekintek, és elgondolkom, mennyire tudom értékelni ezeket a csodás ajándékokat? A válasz az, hogy sajnos nem eléggé. Ragaszkodom anyagi dolgokhoz, ebből következően sértésekkel éneklek a szent nevet, elmém szétszórt, szolgálataimat felszínesen végzem. E világban való megjelenésed kedvező ünnepén ezért imádkozom hozzád, hogy komolyabban gyakoroljam a lelki életet, szilárdan tudjam követni fogadalmaimat, elmélyülten tanulmányozzam Śrīla Prabhupāda könyveit, figyelmesen tudjam vibrálni a *mahā-mantrát*. Szeretném még az áldásaidat kérni a magyar *yātrā* összes *bhaktájának*, akik olyan szépen szolgálják a közösséget, és akik között olyan sok kedves baráttra leltem az évek során.

Köszönettel, elesett szolgád:
Bhakta Tollas Norbert
Pécsről

Bhakta Török Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon analitikus vagyok, bizonyos dolgokban így a guru kérdéskörben is, mióta a lelki étellel foglalkozom. Sok tanító és gurunak nevezett személy van ebben a világban, és sok próbál követőket, hatalmat szerezni, amiről sok helyen beszél Śrīla Prabhupāda is a *Bhāgavatamban*. Részletesen leírja mi egy hiteles lelki tanítómester ismérve, és milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie. Ez az egyik, ami miatt nagyon szerencsések vagyunk. Tudjuk az alapoktól, egészen a felszabadult szintig, hogyan mozdul egy hiteles lelki tanítómester. De én nem ezek alapján döntöttem, hanem az egyszerű tény miatt, amit akkor a szívemben érzek, amikor énekelsz, beszélsz, vagy kegyes pillantásod rám veted. Hisz analitika ide vagy oda, a szívet nem lehet becsapni. Nem tudom elmondani mennyi mindent tanultam tőled. És ezek ellenére mégis, ha valaki meg is találja a hiteles lelki tanítóját, nehézsége támadhat abban, hogy kövesse. Ez is lehet a folyamat része, hisz a lépcsőfokokat meg kell ugrani, és a ragaszkodásokat el kell engedni. De te viszont nem ilyen vagy, te pontosan látod az én helyzetem, és nem hozol olyan helyzetbe, ahol nem tudnék helytállni, és azt hiszem ez az egyik legfontosabb egy lelki tanítómesterben, ez a kegyesség mesterfoka. Hálám azért, amit tanultam tőled, szavakba nehezen önthető, de megpróbálom. Az a mérhetetlen nagy, elfogulatlan, önzetlen szeretet, amivel a tanítványaidhoz fordulsz, kimeríthetetlen. Nálad példamutatóbb emberrel nem találkoztam. De véletlenül, ha lenne még rajtad kívül olyan, aki ilyen szépen tudna vezetni, akkor sem fordítanám el tekintetem lótuszarcod ragyogásától és utasításaidtól soha. Nekem attól függetlenül, hogy a szívem az anyagi vágyak kimeríthetetlen bányája sajnos, egy, mindegyik

anyagi vágnál erősebb vágy gyökerezik a szívemben, és ez a te missziódnak a szolgálata. Kérlek, soha ne feledd, hogy örök feladatod nem csak most, hanem jövőre és azutáni években, évtizedekben és életekben az, hogy a Śrīla Prabhupādának a szeretett tanítványát szolgálhassam. Mert a Śrīla Prabhupāda családjába tartozni a legnagyobb dolog, ami történhet egy lélekkel. Rādhā-Kṛṣṇa szolgálatába lépni felbecsülhetetlen kincs, amit nagyon kevesen értenek meg. De te egy olyan mély szeretettel fordulsz felénk, amit még egyszerű halandó is megérez, és átüti az anyagi vágyak kemény acél tükrét, és összetörvén azt, megpillanthatja eredeti lelki ragyogását, és beléphet a lelki világba. Vissza, vissza istenhez.

Hálásan köszönöm, hogy eljöttél, és megjelenéseddel támogatsz minket egészen a lelki világ kapujáig, és azon túl Rādhē-Śyāma szolgálatába.

Szolgád:

Bhakta Török Zoltán

Tukārāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszviráglábaid porában!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget az összes *vaiṣṇavának*, akiknek élete a tiszta odaadó szolgálat útja.

Most, amikor írom ezeket a sorokat a szívemben boldogságot

érzek, jóleső érzést, ami jelzi számomra a helyes utat, mint egy lelki iránytű, ami mindig Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara tiszta odaadó szolgálata felé mutat.

Neked írom ezeket a sorokat, hogy kifejezhessem mély hálám, szeretetemet, megbecsülésemet, tiszteletemet irántad. Érzem, hogy ez egy helyes dolog amit csinálok, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara is elégedett ezzel.

Kedves Guru Mahārāja, megérdemled a dicsőítő, magasztaló szavakat, mert egy igaz őszinte, tiszta *bhaktája* vagy az isteni párnak. Tudom, hogy te saját magad nem vágysz elismerésre mert csak az Urak boldogságát akarod látni. Önzetlen vagy, s nem akarsz megtartani semmit magadnak hanem Śrīla Prabhupāda, *guru-paramparā*, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé közvetíted az elismerő szavakat.

Ilyen egy *bhāgavata* személy, és ezért vagy olyan vonzó, inspiráló számunkra. Mi vagyunk a vasreszelék, te pedig az ellenállhatatlanul vonzó mágnes. Természetünknel fogva a te erőteredben veszünk menedéket, s ezzel egy szép, harmonikus alakzatot formálva, öszhangban lelki vágyaiddal.

A nagy politikus és *paṇḍita*, Cāṇakya azt mondta, hogy az ember egy pillanatnyi időt sem szerezhethet vissza még dollármilliók árán sem. Nem is tudjuk felmérni, milyen veszteséggel jár, amikor értékes időnket fecséröljük. Az élet egyetlen elvesztegetett pillanatát sem nyerhetjük többé vissza, bármennyi aranyat is kínálnánk érte.

Ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* mondja: „Minden napkelte és napnyugta csak megrövidíti mindenki életét, kivéve azét, aki azzal tölti idejét, hogy a tökéletesen jó Istenség Személyiségéről beszél.” (ŚB 2.3.17)

Igen, te vagy a mi jószerencsénk, a Legfelsőbb indokolatlan kegye.

Mi mindannyian a boldogságot kerestük, mert a boldogság a természetes állapot a lélek számára. Az anyagi atmoszférában azonban hiába kutattunk utána, csak törött üvegcserepekre leltünk. De te bevonzottál bennünket, s megtanítottad nekünk,

hogy eredetileg a teljes egész egy lélekszikrái vagyunk, s boldogságot csak a lelki cselekedetekben tapasztalhatunk.

Ó, mit ér egy pillanatnyi társulás egy ilyen odaadó *bhaktával*, mint te vagy Guru Mahārāja?!

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānām kim utāśiṣaḥ*

„Ha eljutunk a mennyei bolygókra vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bhaktájának* társaságában. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár?” (ŚB 1.18.13)

A tiszta *bhakta* társaságát semmilyen anyagi dologgal nem lehet összehasonlítani. Ki az a személy aki az öröklét, teljes tudás és örökkévaló lelki gyönyör szavaknál tudna nagyobb, kívánatosabbat mondani. Mindenki ezt akarja. Mindenki erre vágyik. Mindenki ezután kutat. Ha tud róla, ha nem! Egyszóban ez pedig nem más, mint „Kṛṣṇa” az abszolút igazság, mindennek kútfeje! Pontosabban, kibontva ezt a szent szót: Rādhe-Śyāma!

Te pontosan tudod mit jelent ez! Te megvalósítottad ezt a tudást. Én a te megvalósított szíved mély kútjának életadó nektárjára vágyakozom. Ki vagyok én! Hadd ihassak ebből a kútból. Hadd meríthessem elmém kancsóját e kút nektárjába. Nektári varázsereje hadd változtasson vissza eredeti helyzetembe! Hadd lehessen az, aki valójában vagyok! Ezt a páratlan ajándékot kaphatom meg tőled!

Lótuszajkad által vibrált szent hangban minden benne van. A szent névben, amit átadtál nekem az avatás során minden benne van!

Mindig magamnál hordok egy kis befóliázott papírt, amire a te egyik legfontosabb utasításod van írva:

„A te legfontosabb szolgálatod a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklése. Nincs szolgálat, ami ettől fontosabb lenne. Habár vannak fontos feladatok, mint pl. templomépítés, könyvosztás, de

ha nem vibráljuk komolyan a Hare Kṛṣṇát akkor ezek mind le fognak állni. Ha te elfogadod a Hare Kṛṣṇa éneklését, mint a legfontosabb szolgálatot, akkor ebből eredően minden más odaadó tevékenységed is tökéletessé válik.

Maradok örök jóakarótok Śrīla Prabhupāda szolgálatában:
Śivarāma Swami”.

Érzem, hogy az Úr személyesen irányítja életemet. Használja a múlt *karmámat*, hogy megtisztuljak. Olyan elrendezések történnek velem, ami abba az irányba terel, hogy megvalósíthassam: „nincs más menedék”.

*harer nāma harer nāma harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva nāsty eva gatih anyathā*

„A nézeteltérések és a képmutatás e korszakában az Úr szent nevének éneklése az egyetlen lehetőség a felszabadulásra. Nincs más út, nincs más út, nincs más út” (*Bṛhan-nāradya Purāṇa*)

Te vagy a lelki apukám, aki életet lehelt ebbe az egyébként halott testbe. Ez az igaz élet, élő lélekként érezni, ez a te nagy ajándékod a számomra:

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purim māthurim goṣṭhavāṭim
rādhā-kunḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-gurum taṁ nato 'smi*

„Leborulok lelki tanítómesterem szépséges lótuszlába előtt. Ő az, akinek indokolatlan kegyéből megkaptam a mindenekfölött álló szent nevet, az isteni mantrát, Śacī-mātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelső lakhelyet, Mathurāt, a gyönyörteli lakhelyet Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kunḍát és Govardhana-hegyet, s a vágyat a szívemben, hogy szerető szolgálatot végezhessek Śrī Rādhikānak és Mādhavának Vṛndāvanában.” (*Śrī Muktā-carita*, Śrī Raghunātha Dāsa Gosvāmī)

Köszönöm szépen, hogy itt lehetek ebben a lelki mozgalomban! Megmentettetek engem kedves Śrīla Prabhupāda, kedves Guru Mahārāja! Örök hálával tartozom nektek! Imádkozom, hogy egy jó eszköz legyek Śrīla Prabhupāda örökségének fenntartásában, továbbörökítésében. Az áldásodat szeretném kérni kedves Guru Mahārāja, hogy példás *vaiṣṇavāvá* váljak, akinek élete és lelke a lelki tanítómestere utasítása, a tiszta odaadó szolgálat útja.

*kva jano 'yam atīva pāmarah
kva dūrapaṁ rati-bhāgbhir apy adaḥ
iyam ullalasaty ajarjarā
gurur uttarṣa-dhurā tathāpi mām*

„Hol van még egy ilyen ostoba, mint amilyen én vagyok? És ó, hol van az az odaadás, melyre a szerető *bhakták* is ritkán tesznek szert? Mégis ellenállhatatlan vágyat érzek, hogy elérjem ezt a kincset, s közben egész testemet borzongás járja át.” (*Utkalikā-vallari*)

A legszerencsésebbnek mondhatom magam, hogy egy ilyen lelki tanítómesterem van!

„*Na pāraye 'ham*” – de sohase hagyom abba a próbálkozást!

Tudatlan, semmirekellő szolgád:
Tukārāma Dāsa

Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most, hogy Mañjarī Mātājī és Gāndharvikā Mātājī kegyéből nagyon sok régi emléket ismerhettünk meg, felmérni sem tudom,

azt a hatalmas kegyet, amivel te a magyarországi Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat megvalósítottad.

Amikor 1995 január 31-én először beléptem a Máriaremetei úti templomba, rögtön otthon éreztem magam. Rögtön kaptam *bhaktáidtól* szolgálatot. Nagyon-nagyon nagy boldogság volt az is, hogy mindenféle alkohol meg drog stb. nélkül olyan vidáman táncoltak a *bhakták*. Nem volt cigifüst, és nem volt húsevés. Ilyen nekem való helyet nem találtam addigi életem során. Emlékszem rá, hogy milyen lelkesen álldogáltunk, zenéltünk, énekeltünk és táncoltunk a Deák téren az életem első *harināmája* előtt, amikor téged vártunk. Nagyon meglepő volt az a tisztaság, ami rólad sugárzott. És az egész *harināma* alatt teljes ekstázisban volt az összes *bhakta*. Az sem zavarta meg ezt, amikor hagyma vagy paradicsom eső jött az emeleti ablakokból.

Még abban az évben szeptemberben Nitāi megkérdezte tőled, hogy mikor kaphat lelki nevet. És te nagy mosolyogva kérdezted őt, hogy tudja-e a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*. Az ujjaidon számoltad 10-szer. És kérdezted, hogy nem eszik-e húst. Azt válaszolta, hogy: anyukám ilyet nem ad nekem.

Szereted Nitāi-prāṇát? – kérdezted. Igen. Akkor legyen a neved: Nitāi!. Nitāi meg feltartott kézzel, NITĀI vagyok-ot kiabálva röpült a karám egyik végéből a másikba, ahol voltam, és ugrott az ölembe örömeiben.

Egyik vasárnap odajött hozzám egy *bhakta*, és azt mondta, hogy te azt üzented, hogy Rādhā-kuṇḍa Mātājī és Jagad-kīrti helyett én osszam minden vasárnap a templom szomszédainak a fisztet. Nagyon sok nehézség volt, de soha ki nem hagytam volna. Csak akkor változott meg a szolgálatom, amikor Csillaghegyre költözött a templom. Akkor nem volt főzésre engedély, és ezért azt mondta az akkori kommander, hogy mostantól a *prasāda* szobában osszam a fisztet minden vasárnap, és azután takarítsak. Ez is nagyon szép szolgálat volt. És csak az avatásom után kérte a *főpūjārī*, hogy menjek át a *pūjārība* szolgálni. Mindezt csak a te kegyednek köszönhetem. És amikor már arra kértek, hogy Śrīla Prabhupādát ébresszem, arról is tudom, hogy csakis

a te kegyednek köszönhető, mert külföldön nem engedik meg a *mātājīknak* ezt a szolgálatot.

A nagyszerű megvalósításaidat legjobban a könyveid tükrözik. Ezek a *kathāk* felejthetetlen élmények számomra.

Nagyon nagy szerencsémnek érzem mindig, amikor a *pūjārī bhoga* szobájának ablakából köszönhetlek, amikor megérkezel valahonnan.

Kívánom, hogy még sokáig sok *bhaktának* legalább annyi kegyedben legyen része, mint amennyit én kaptam indokolatlanul tőled.

És ami a legelragadóbb számomra, ahogyan drága lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát követed. Bárcsak mindannyian képesek lennének úgy követni az ő tanítványait, ahogyan te!

Köszönettel, minden lelki adományért hálás szolgád:

Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī

Tulasī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek!

Újra eljött a *vyāsa-pūjāja* napja és újra próbálom kifejezni a hálámat szavak formájában. Ez nem kis feladat, mivel annyi mindent köszönhetek Önnek, hogy ahhoz nem lenne elég egy pár sort írni. És az Ön dicsőségéről nem is beszélve, ami határtalan...

Ha belegondolok, hogy harminc éve kezdte el terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot itt Magyarországon, akkor csak elcsodálkozom, hogy ennyi idő alatt (ami azért nem annyira sok), milyen szép közösséget tetszett létre hozni, aminek én is a tagja lehetek. Új-Vraja-dhāma annyira szép hely, és olyan szerencsés vagyok, hogy itt élhetek, csak sajnos néha nem értékelem eléggé, pedig

amúgy nagyon szeretek itt élni, Rādhe-Śyāma birodalmában. Itt élni Tőlük pár méterre, és mindennap látni Őket, ennél nem is lehet jobb lehetősége az embernek, hogy emlékezhessen Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarára. Nem is tudom elképzelni milyen lenne, ha nem itt nőttek volna fel. Köszönöm szépen Önnek Krisna-völgyet.

Mostanában egyre többször tudtam az Ön közvetlen, lelki társaságát élvezni, mióta el tetszett vinni minket Indiába, ami egy csodálatos, felejthetetlen élmény volt. És persze ne hagyjam ki az angliai utunkat sem, ami szintén az Ön kegyéből történt.

Mindig nagyon várom, amikor haza tetszik jönni. Olyankor minden alkalmat próbálok kihasználni, hogy társulhassak Önnel. Nagy kegyeket kaphatok, például amikor a folyosón oda tetszik szólani, hogy „Tulsī, átjössz pūjāra?” És akkor annyira örülök, és persze lelkesen megyek. Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy társulhatok Önnel, és kérem adja a kegyét, hogy szépen tudjam végezni a szolgálatomat, ezzel elégedetté téve Önt. Nagyon-nagyon köszönök mindent, Śivarāma Mahārāja!

Jelentéktelen szolgája:

Tulasī

Tulsī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Śrī Caitanya Mahāprabhunak és az Ő *bhaktáinak*! Minden dicsőséget neked!

Nosztalgikus alkatként szívesen nézegetek fotókat a régi idők-ből és hallgatok beszámolókat évtizedekkel előbbi események-ről. Szeretem, ahogy megérint a múlt, ugyanakkor a jelenben vagyok, mint egy időutazás visszafelé. Befolyásolni már nem

tudja az ember, de tudja, mit hoz a jövő, ami a jelen. Így igazán értékeltem a közelmúltban megosztott hanganyagokat, fotókat, beszámolókat és természetesen podcastjaidat a Kṛṣṇa-tudat magyarországi kezdetéről. Arról, hogy hogyan rendezte el Kṛṣṇa a Magyarországra való jöttedet.

A mindennapok egymásutániségében nem könnyű utolérni a változást, nap múlik nap után, nem látjuk az árnyék kúszását, nem látjuk a folyamatot csak a pillanatot. Ezért a néhanapi nosztalgiazás felvillanyozó lehet. Internetes szlenggel szólva „before-after” képeket alkotni. Van egy mappám, sok fényképpel „régi idők” névvel, ezeket böngészve jó látni, hogy honnan indult és milyen eredményeket ért el Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat. Botorság lenne ezeket az eredményeket saját erőfeszítéseink gyümölcsének tekinteni. Kṛṣṇa nyilvánította meg, egy számára különösen kedves, tiszta szívű *bhaktáján* – rajtad – keresztül. Minden, amit a képeken az „after” kategóriában találhatunk a te erőfeszítéseidet, lelki vágyaidat láthatjuk manifesztálódni.

30 éve Kṛṣṇa úgy döntött, hogy elhoz egy helyre, ahol csak tucatnyian ismerték az emberek közül, hogy mi is a *bhakti* folyamata, egyáltalán mit takar az önmegvalósítás fogalma, vagy, hogy ki Caitanya Mahāprabhu. Most a magyar emberek közül kis túlzással tán tucatnyian lehetnek, akik valahogy ne láttak vagy hallottak volna a Kṛṣṇa-tudatról. Csodálatos eredmény ez. Bár Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy a csodák kora lejárt, én ezeket az eredményeket mégis csodaként tartom számon. Több millió ember tud Kṛṣṇáról, a Kṛṣṇa-tudatról, több tízezer könyv van az emberek otthonaiban, amik Kṛṣṇáról szólnak, *prasāda* tonnákat osztottak ki a *bhakták*, és évente több ezer ember látogat el a templomaikba és láthatja az általad meginvitált Úr *mūrti* formáit, mert érdekli őket a Kṛṣṇa-tudat, kíváncsiak rá. Lehetne sorolni még az elért eredményeket, hisz számtalanul sorakoznak, de közös az bennük, hogy mindet te dedikálod.

Elmélázni a múlt történésein, vékony jégnek számít, könnyen a nosztalgia érzelmi hullámai közt találhatja magát a delikvens,

de, ha pragmatikusan nézzük a történelmet, komoly megértést, erőt hordoz magában. Jelen esetben azt, hogy mindent, nagybetűvel MINDENT, neked köszönhetünk, akár személyes, akár intézményi szinten. Létrehozta a helyet, a lehetőséget és megmutatta a, hogyant. Gyönyörű könyveidben pedig láthatóvá tetted, hogy, aki teljesen átadja magát az isteni párnak, az hogyan látja a Rādhe-Śyāma közvetlen környezetét, miként merül el a Róluk szóló gondolatokban, hogyan sző kapcsolatot Velük a szolgálatán keresztül.

A lelki tanítómester tetteit a tanítványok soha nem tudják meghálálni, lehetetlen vállalkozás lenne, csakúgy, mint egy kis madárnak elhordania a csőrében az óceán vizét. Kérlek, szánj meg engem, mint Garuḍa a kis madarat, hogy a lelki életben tett gyermeked törekvéseim közti hibákat feledve tarts lótuszlábaid védelmező árnyékában. Hisz, mint láthatod még megköszönni is sután tudom, amiket értünk és értem tettél.

Jelentéktelen szolgád:
Tulsī Dāsa

Ujvala Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a tanítványod, és követőd lehetek. Hálásan köszönöm neked, hogy ilyen példamutatóan követed és képviseled Śrīla Prabhupādát. Egész évben arra törekszem, hogy kifejleszthessem azokat a jó tulajdonságokat, amelyekkel töretlenül rendelkezel. Amilyen vagy. Mint például:

Szeretetet áraszt
Ragyogó
Interaktív
Lenyűgöző
Abszolút tiszta

Szent életű
Intelligens
Varázslatos
Alázatos
Rettenthetetlen
Ambiciózus
Melig szívű
Aranyos

Szerény
Work hard
Agilis
Merész
Igazságos

Köszönöm szépen, kedves Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád:
Ujjvala Dāsa

Vaidarbhī Devī Dāsī

Kedves, szeretett Guru Mahārājám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget
Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig nehéz szavakba önteni az érzéseimet. Az elmúlt egy

évben megint annyi mindent kaptam tőled, annyival elkötelezettebbnek és annyival hálásabbnak érzem magam feléd, hogy nehéz mindezt leírni.

Az elmúlt 10 évben, mióta kapcsolatban vagyunk, talán egy-kétszer beszéltünk személyes témákról. Kapcsolatunk alapja a szolgálat, és ez nagy elégedettséggel tölt el, mert részese lehetek annak a csodának, amit Śrīla Prabhupāda szolgálatában teszel. Ha figyelek, azt látom, hogy bármely területen nagyon nagy hozzáértéssel és könnyedén vezényelsz minket. Teljes odaadásod van Śrīla Prabhupāda felé, és minket is erre tanítasz, hogy mindig mindent csak úgy csináljunk, ahogy Śrīla Prabhupāda szeretné. Ehhez pedig ismerjük meg őt. Azonban ahogy telnek az évek, egyre inkább arra gondolok, hogy ha téged megismerünk, az ugyanolyan mintha Śrīla Prabhupādát ismernénk, mert mindenben követed, csak az ő szavait ismétled, minden tettel, mozdulatoddal őt szeretnéd elégedetté tenni. Nekem is az a vágyam, hogy így tudjalak követni, így tudjalak szolgálni, így tudjalak ismerni és így tudjak meghódolni neked és utasításaidnak.

Ahogy mélyül a kapcsolatod veled, úgy érzem egyre élesebben, mikor adod az áldásodat valamire. Csodás érzés, amikor egy szolgálatot, amihez se képesítesem, se tehetségem, könnyedén el tudok végezni, mert megkapom a felhatalmazásod. A lelki tanítómester kegyéből bármire képesek lehetünk, és ezt megtapasztaltam. Hálás vagyok, hogy a kegyedbe fogadtál.

Tavaly történt egy másik esemény, ami megerősítette a kapcsolatodat veled. Bár nagyon rosszul vettem az akadályt, a törődés, amit kaptam tőled erőt adott, hogy felálljak és tovább menjek. Szerető apaként vigyázol ránk, aggódsz a jövőnk miatt, elfogadod a hiányosságainkat, képzel minket és türelmes vagy velünk.

Mielőtt elutaztál Indiába sikerült befejeznem egy levelet neked, amit majdnem egy éve írtam. Nem is számítottam válaszra, de te még az utolsó nap szántál rá időt, hogy írj pár sort. Annyira meghatódtam, hogy ilyen jelentéktelen szolgádnak, mint én, veszed

a fáradságot és válaszolsz. Ezzel is példát mutatva nekem, hogy soha nem lehetek annyira elfoglalt, hogy akik kedvesek nekem vagy a gondjaimra vannak bízva, azokra ne legyen időm. És a válaszod pedig annyira szép volt, hogy percekig csak sírni tudtam boldogságomban.

Ezt írtad:

„Read *Bhāgavatam* daily and chant your rounds and go to the morning program. Things will become clearer as the clouds caused by offenses clear up. But you help me serve Prabhupāda full time and if I go back to godhead I will take you.”

Nagyon szépen köszönöm Guru Mahārāja, és remélem idén is tovább tudom építeni a kapcsolatomat veled.

Jelentéktelen szolgád:

Vaidarbhī Devī Dāsī

Vaiṣṇava-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Talán nekem van a legcsekélyebb jogom írni neked. A legelsettebb személy vagyok, mert hosszú időre elhagytam lótusz-lábaid menedékét, és az illúзорikus anyagi világ kéjének óceánjában fuldoklottam. Végtelenül ostoba módon engettem *māyā* csábításának.

Nem hallottam szívemben védő szavaidat, hogy óvva intettél ettől a veszélytől. Elesettségemben, büszkeségemben és élvező mentalitásom miatt azt hittem van ott kint valami, ami jó lesz nekem. De nem! Igazad volt, mint mindig. Kṛṣṇa menedékén kívül minden csak gyötrellem, minden szertefoszlik a kegyetlen idő hatására.

Nagyon félve, de újra felkerestelek. Bevallom nagyon aggódtam mit fogsz mondani ha újra találkozunk. Oy sok idő telt el, és a külsőm is biztos nemtettszést fog kiváltani belőled. Annyira szégyelltem magam amiatt, hogy elhagytalak és, hogy csalódnod kellett bennem. De erőt vettem magamon és megkerestelek.

Nagyon meglepődtem, egy rossz szavad sem volt felém, örültem nekem és azt éreztem a halálból tértem vissza és újra élek! Mint egy apa, aki tudja, hogy mi a jó és mi a rossz, de engedi a gyermekét, ha az ostoba módon tapasztalni akar az apa intő szavai ellenére, és mikor a gyerek viharverten visszatér, apukája keblére öleli.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy újra visszafogadtál, és a szerető lelki családotod tagja lehetek! Azzal, hogy ismét menedéket adtál lótuszlábaidnál, a lelki és fizikai haláltól mentettél meg!

Most már másként látom a dolgokat az idő távlatából. Talán ez kellett nekem ostobának, ez a sok szenvedés, hogy ráeszméljek és értékelni tudjam mekkora felbecsülhetetlen ajándékot kaptam személyedben Kṛṣṇa kegyéből.

Guru Mahārāja, te olyan tökéletes vagy, mindig rendíthetetlenül szilárd a hitedben és szolgálatodban. Bármit teszel, bármit mondasz, bármit érintesz, az a tiszta Kṛṣṇa bhaktit nyilvánítja meg.

Alázatos hódolatomat ajánlom istentestvéreimnek, akik évek óta rendíthetetlenül követik lótuszajkaid utasításait, és imádkoznak a kegyükért, áldjanak meg, hogy a te szolgád szolgáljád a szolgája lehessenek!

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon köszönöm, hogy vagy nekünk! Köszönöm a fáradhatatlan munkádat, tanításaidat és személyes példamutatásodat, amivel lépésről lépésre közelebb emelsz minket Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainak szerető szolgálatához!

Lótuszlábaid poránál menedéket keresve, szalmaszállal a számban leborulva könyörgök hozzád kedves lelki tanítómeszterem, kérlek fogadd el legalázatosabb bocsánatkérésemet, és ne haragudj rám!

Mielőtt írtam ezt a felajánlást, rajtad meditáltam egész nap. Este találkoztunk álmomban, nagyon szeretetteli hangulatban voltál, és átadtál egy ajándékot.

Azt mondtad, hogy ezt nekem hoztad Nityānanda Prabhutól, és átnyújtottál egy csodaszép nyakláncot, amin kék ékkövek voltak. És mikor felébredtem egy könnycsepp hullott alá a szememből, mert arra gondoltam, ébren és alvás közben is állandóan ontod kegyedet.

Kedves Guru Mahārāja! Bár ezt már korábban megfogadtam, de ezen a szent *vyāsa-pūjā* ünnepeden alázatosan ismét megígérem, soha többé nem hagyom el Śrīla Prabhupāda mozgalmát és földi létem utolsó lehelletéig (és tovább) kitartok melletted!

Köszönettel és szeretettel, szolgád:
Vaiṣṇava-priya Dāsa

Vallabhī-kānta Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed napján!

Krisna-völgy méltatlan lakójaként szeretném neked újra és újra megköszönni, hogy itt lehetek Śrī Śrī Rādhe-Śyāma közelében, és hogy annyi lehetőséget adsz a szolgálatukra. Sajnos csak röviden tudok írni, bár annyi mindent mondhatnék. Szinte minden nap beszélünk rólad és a férjem gyakran felolvass nekünk a *Nava-vraja-mahimā*ból, ezért úgy érzem, az életünk szerves része vagy. Ha van valami problémám, nehézségem, általában hamar rájövök, hogy csak az a baj, hogy nem veszem elég komolyan amit mondasz. Nagyon szeretném, ha mindig csak jó híreket kapnál tőlem, ha meg tudnám valósítani azt, amit vársz tőlünk,

itt lakóktól, ha tudnék neked mesélni valami igazi lelki élményt, ha lenne bennem valódi szeretet... Az lenne a valódi ajándék számodra. Ám néha szembesülök azzal, hogy nincsenek ilyen ajándékaim, elgyengülök és hosszasan gyözködnöm kell magamat, hogy egyáltalán folytatni tudjam azt a kicsi szolgálatot, amit elkezdtem. Időnként válságba kerülök, és csak azt kérdezem magamtól, hogy: „miért?”. Úgy érzem magam, mint Arjuna a csatatéren, s rengeteg logikus és *dharmikus* érvet fel tudok hozni arra vonatkozóan, hogy miért nincs értelme tovább küzdenem. Ami mindig megment a szakadék széléről, az a végső érv: mert te ezt szeretnéd. Ahogy Arjuna végső soron bármit megtesz, ha Kṛṣṇa annak örül, úgy én is néha csak ebbe kapaszkodom: „Nem tudom miért történik ez vagy az, de semmit nem bánok, amíg téged láthatlak, veled társulhatok, és ha téged elégedetté tehetlek.” Azt hiszem ez az egyetlen kincs, ami megvan bennem, félek is megmutatni másnak, hisz ha ez nincs, semmim sincs. Ha ez van, minden van. Kérlek, fogadd el felajánlásként ezt az ajándékot szent megjelenésed napján. Benned és a Gurudevámban bízok, hisz elraboltátok a szívemet. Imádkozom, hogy az elkötelezettségem felétek és szeretett Śrīla Prabhupādátok felé nőjön és véglegesen megszilárduljon.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy olyan elnéző vagy velem! Kérlek, bocsásd meg sok száz ostoba sértésemet, és maradj velünk még sokáig, hogy szolgálhassuk számtalan transzcendentális vágyadat!

Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Elesett szolgád:

Vallabhī-kānta Dāsī

Vanamālī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Évről évre a születésnapodon megemlékezünk arra az időre is, amikor megismertünk téged! Elsőpró élmény volt számomra, az első benyomásom, hogy egy tiszta ember óriási tudással! Lehetett érezni Śrīla Prabhupāda iránti odaadásod és szereteted, hitelesen reprezentáltad a tőle kapott transzcendentális védikus szentírást! Messziről látni lehetett a tökéletes istenszeretetet! Akkor éreztem, hogy ezt kerestem, ez az én utam, és követni szeretnék életem végéig! Szeretném továbbadni, prédikálni a tőled kapott legmagasabb tudást! Bár csak életről életre szolgálhatnám lótuszlábadat!

Örök szolgád:
Vanamālī Dāsa

Vandana Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Örülök, hogy ismét eljött ez a különleges alkalom mégpedig azért örülök, mert számomra fontos, hogy kifejezhessem hálámat feléd, hogy ismét elmondhassam, még mindig drága kincs-ként őrzöm a szívemben mindezt.

Emlékeztet, hogy minden, amit itt magam körül látok, Új-Vraja-dhāmát, a *bhaktákat* – mind a te fáradhatatlan munkád gyümölcse, örökség, amelyet azért kaptunk, hogy segítse fejlődésünk,

megszilárdulásunkat az odaadó szolgálatban, valamint tovább adjuk másoknak is.

De pusztán a hála érzése kevés ahhoz, hogy minden valóban éljen és virágozhasson. Tettekre, munkára, vére, verítékre van szükség, ami sokszor nagyon nehéz és nemegyszer hálátlan feladat. Van, hogy elfáradunk és már csak a meggyőződés, ami előre visz. Meggyőződés abban, hogy a Kṛṣṇa-tudat az egyetlen jó, és valóban örömteli dolog ebben az átmeneti világban. Ha követünk téged, akkor egyszer tényleg célba érhetünk.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm szépen neked a Kṛṣṇa-tudat páratlan lehetőségét!

Kérlek, milliónyi hibám ellenére tarts meg szolgálatodban!

Szolgád:

Vandana Devī Dāsī

Bhaktin Várallyay Éva

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

*sākṣād-dharitvena samasta-sāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Kérlek, nézd el nekem, hogy ismét megpróbálom hálámat és tiszteletemet kifejezni feléd ezen a csodálatos ünnepen, amit a te megjelenési napod jelent mindannyiunk számára. Tudatlanságom miatt sajnos esélytelen vagyok arra, hogy hozzád méltóképpen öntsem szavakba köszönetemet és dicsőítselek téged,

de tudom, hogy egyetlen lehetőségem arra, hogy tudatlanságom csökkenjen, ha a te lótuszlábaidnál menedéket veszek, és csak imádkozhatok, hogy indokolatlan kegyedből mégis képes legyek úgy tisztelni téged, ahogy a Legfelsőbb Urat, hisz te az Ő legbensőségesebb szolgája vagy. Hálám örökké kísérni fog, hisz te tetted lehetővé számomra, hogy szolgálhatlak téged és a *bhaktákat*. Amióta neked köszönhetően az Ételt az Életért Alapítványnál végezhetem szolgálataimat, lehetőségem van minden nap a budapesti templomban *bhakták* között lenni, minden reggel hódolatomat ajánlani Gaura-Nitāinak, Śrīla Prabhupādának, neked és a *bhaktáknak*. Neked köszönhetem azt is, hogy a karácsonyi marathont idején az Alapítványt képviselhettem, és minden nap kimehettem osztani Śrīla Prabhupāda csodálatos könyveit, és kegyedben részesítetted, azzal, hogy elfogadtad szolgálataimat.

Ennél többet nem is kívánhatnék. Hogyan is lehet hát mindent meghálálni? Hogyan tudnálak elégedetté tenni téged? Csak reménykedem abban, hogy ha töretlenül, kitartóan végzem továbbra is szolgálataimat, akkor talán egyszer képes leszek téged megfelelően dicsőíteni, úgy ahogyan azt kellene, ahogyan azt megérdemled. Addig kérlek, bocsáss meg, hogy csak így tudom érzéseimet szavakba önteni, a te tiszteletedre, hódolattal, alázattal.

Maradok örökké hálás szolgád:
Bhaktin Vārallyay Éva

Vārsabhānavī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótuszlábad porának!

Kérlek, add, hogy csodálatos lótuszlábadhoz való ragaszkodásom elég mély legyen ahhoz, hogy ne engedjem el a kötelet,

amit a lelki élet mentőcsónakjából dobtál oda hozzám. Tudom, hogy te mindent megpróbálsz, hogy kiments engem és ezt nagyon köszönöm! Sosem tudom meghálálni neked! Te megpróbálsz újabb és újabb hurkokkal körém tekerni az istenszeretetet kötelét, de én ostoba vagyok és ahelyett, hogy megragadnám, csak lelököm magamról. Szerencsétlen vagyok, és csak a te kitartásod tart itt engem. Kérlek, bocsáss meg, hogy ennyi munkát okozok neked, amikor neked kéne szolgálnom téged! De látva a végtelen szereteted tanítványaid felé, lassan én is felfogom ragaszkodásaim ostobaságát. Köszönöm, hogy itt vagy és köszönöm, hogy elfogadtál tanítványodnak!

Örök szolgád:
Vārṣabhānavī Devī Dāsī

Vārṣāṇā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious of days.

Life offers many opportunities to forge a path that would be different to what you would wish for me, but somehow up till now, despite my many shortcomings, I can't conceive of a life separate from you and Śrīla Prabhupāda. That must surely be your unfathomable mercy on me. Thank you for holding onto me.

Guru, Kṛṣṇa, the Vaiṣṇava's and the access to unadulterated spiritual knowledge, these are all the gifts Śrīla Prabhupāda gave us, and you gave Śrīla Prabhupāda to me, and you continue to give him to me daily, and you continue to connect me to our illustrious *paramparā*. There are no words in the English language that can express what gratitude I feel towards you.

Ācāra and *pracāra*, how exemplary you are in both. When I get a glimpse into your life I see what a life lived in transparent *bhakti* looks like. Kṛṣṇa is in the detail and you are most concerned about the details in His service. I pray for your grace so that my *ācāra* will also come in line with my *pracāra*, otherwise of what real use are my *bhakti-śakti* bereft words?

I pray for your grace so that I may know how to please Kṛṣṇa, in the small things, moment by moment. I pray for your grace so that I may do something worthy for this most worthy of Masters. I pray for your grace that I may please Him in such a way that it makes Him look my way otherwise of what use is this life?

Thank you for everything my well loved spiritual master.

May I always remain your servant and the servant of your servants,

Varṣāṇā Devī Dāsī

Vedānta

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon hálás vagyok neked, hogy van bizalmad bennem. Megpróbálok egy hétlevelű lóherét találni neked a gyűjteményedbe.

A *Nava-vraja-mahimā*ból szoktunk olvasni, és nagyon imádom. Hallottam, hogy tudsz szintetizátoron játszani. Én is szeretnék megtanulni, és szoktam gyakorolni. Gitározni és harmóniumozni is szeretnék megtanulni.

Boldog születésnapot kívánok!

Szolgád:

Vedānta

Venu-gītā Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget menedéket adó lótuszlábaidnak!

Szívből köszöntelek megjelenési napodon, amely annyira csodálatos, hogy szerte a világon ünneplik. Mindenki tudja, hogy Kṛṣṇa hiteles képviselője vagy, de nekem, egyszerű tanítványodnak, még ennél is sokkal több. Te vagy a példa, te vagy a tanító, az apa, a remény... te vagy minden, ami jó történt az életemben.

Ahol te jelen vagy, az a hely a legtökéletesebb számomra, s ott érzem igazán megnyilvánulni a lelki világot, az otthonomat.

Amikor a társaságodban lehetek, megszűnnek a test készletései, és az ostoba érzéki vágyaim. S ha éppen nem vagy a közelben, teljesen értéktelenné válok, lemerülök. Az az érzésem, hogy te éltetsz indokolatlan kegyedből.

*guru kṛṣṇa-rūpa hana sāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā karena bhakta-gaṇe*

„A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómester alakjában szabadítja fel *bhaktáit*.”

(Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 1.44.)

Sokszor félek, hogy kihasználom a jószerencsém adta lehetőségét, s elveszítem társaságodat. Félek a sértésektől, s attól, hogy bánatot okozok neked.

Nagyon szépen kérlek, segíts abban, hogy tudjalak minden-hová követni, s hogy elégedetté tudjalak tenni. Szeretnék felelősséget vállalni arra, amit nekem szánsz, hogy egy parányi tehertől mentesítselek. Az a vágyam, hogy minden körülmények között boldognak lássalak, s mindaz, amit eddig felépítettél, az az utasításaid szerint virágozzon!

Köszönöm, hogy a közeledben élhetek, s hogy vigyázol rám.
Köszönöm, hogy az a személy vagy nekem, akire mindig hálával
gondolok, s aki a legtöbbet adta az életben – a lelki szeretetet.

Örökké szolgálatodra vágyva:
Veṅu-gītā Dāsa

Vibhāvarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla
Prabhupāda.

As I grow older, the many twists and turns that life sends
become increasingly challenging. I am asked constantly where
do my loyalties lie? Where can I place my trust?

Although I know that Kṛṣṇa is there for me, my faith in this
relationship is weak. Occasionally I have a glimpse of what this
reality is and although these moments are few, my determina-
tion to experience them more and more, gradually increases.

This determination is there only because you serve as the
anchor in my life. Your words, your instructions full of sincer-
ity guiding me back home. My faith in you as tangible as the
warmth of the sun on my face.

Never before have I had the gift of someone whose every word
was only for the benefit of others and not for themselves.

Over the last few weeks I have been reading “TKG’s Diary”.
Not only am I learning more about Prabhupāda but also, I am
learning what it means to be a disciple.

I pray that I will never let you down but always remain true
to the vows that I have made to you and Prabhupāda.

Your servant always, Vibhāvarī Devī Dāsī

Vidyāgati Devī Dāsī

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.”

*tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike ‘si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam pradāya kuru mām vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm sukhābdhau*

“O beloved spiritual master, you are always in the presence of the cowherd girl Rādhā, the daughter of King Vṛṣabhānu. Please award me service at your lotus-like feet, which are the proprietors of devotional service. Please place me in the ocean of joy by bestowing upon me happiness in the mellows of service at the feet of Śrī Rādhā in the groves of Vraja-dhāma.”

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the

deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains.”

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

“I am a tiny part and parcel of the Supreme Lord and I am always and in every way His eternal servant. As I am always hoping for His mercy and kindness, I offer myself to His most dear servitor, my spiritual master.”

Dearest Guru Mahārāja you have been sent by the great ambassador of the spiritual world, His divine grace to save the fallen souls, the likes of me who is the lowest of the low.

Although I try, I try really hard Guru Mahārāja but I can never repay you for your causeless mercy.

Guru Mahārāja how do you do it?

What kind of special powers has Śrīla Prabhupāda and Śrīmatī Rādhārāṇī bestowed upon you that you always know my heart.

In my darkest hour when I was feeling abandoned and depressed after my cancer op, you knew exactly when to call and what to say. Your beautiful soft and gentle voice was music to my ears, my heart melted as my tears flowed like a river with gratitude. My very being surrendered at your lotus feet saying, “My spiritual father, my Lord and Master birth after birth please give me the shade of your lotus feet.”

Although I try, I try really hard Guru Mahārāja but I can never repay you for your causeless mercy.

Sometimes due to my ill health I struggled with my *sādhana*, getting all frustrated and upset because I can't do the things I should be doing. It is then that you came into my dreams on numerous occasions and have given me the guidance I needed.

How did you know I needed your guidance Guru Mahārāja, how do you do it?

In my dreams, you appear radiant like the sun, with your beautiful saffron robe and your enchanting smile which brightens up

my world, in your presence nothing else matters Guru Mahārāja. You tell me about the past times of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, you then end the conversation by saying, “Don’t waste your time here Vidyāgatī”.

Although I try, I try really hard Guru Mahārāja but I can never repay you for your causeless mercy.

Your insignificant daughter,
Vidyāgatī Devī Dāsī

Vilāsini Devī Dāsī

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmīnī itī nāmīnī*

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindig, mikor rád gondolok – kiváltképpen most, a születésnapod közeledtével –, különös melegség, boldogság, egy senki más iránt nem érzett mély, bensőséges szeretet járja át szívemet.

Felidézem magamban az elmúlt 25 év emlékeit, amióta ismerhetlek téged.

Azt, amikor először ültem a hűvösvölgyi családi ház templomszobájában, és izgatottan vártam a különleges vendéget, akiről a bhakták azt mondták, hogy az ő vezetőjük, és ő fog csodálatos leckét tartani nekünk.

Ez a különleges, nagy szeretettel és izgalommal várt vendég te voltál, drága Guru Mahārāja!

Attól a naptól fogva minden vasárnap ott ültem a délutáni programon, de amikor te jöttél személyesen, az volt a legcsodálatosabb nap, a lelelkesítőbb lecke.

Varázslatos személyiséged, és az a nagyszerű, tökéletes tudás, amit olyan nagy szeretettel és lelkesedéssel adtál át nekünk, minden veled töltött – akkor még ritka – alkalmat ünnepnappá tett.

Így van ez most is, bár sok-sok év telt el a kezdtek óta, és most már az év nagy részében itt élsz velünk, de ugyanúgy ünnep minden perc, amit veled, amit a szolgálatodban tölthetünk.

Életünk legnagyobb ajándéka az, hogy indokolatlan kegyedből megkaptuk az édes isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuuszlabainak odaadó szolgálatát.

Megadtál nekünk mindent a sikeres lelki élethez, lelki fejlődéshez: elhoztad és megtanítottad nekünk Śrīla Prabhupāda könyveit, te magad is megírtad csodálatos könyveidet, meghívtál nagy *vaiṣṇavákat*, istentestvéreidet, hogy ők is tanítsanak minket. A három évtized alatt mennyi csodás, felemelő, lelkesítő program, lecke, *nāma-haṭṭa* tábor, szekérfesztivál, és már szinte a lelki világba repítő, fantasztikus hangulatú nagy ünnep részesei lehettünk a te kegyedből!

Szeretett lelki tanítómestered és az édes isteni pár iránti végtelen szereteted, hálád és odaadásod tökéletes megnyilvánulása – gyönyörű és bensőséges szent helyeivel – Új-Vraja-dhāma, mely egyre jobban fejlődik, és egyre inkább megnyilvánítja elbűvölő, varázslatos természetét.

Drága lelki édesapám! Te magad vagy a szeretet-óceán, eláraszthatasz minket a lelki élet, a lelki világ minden gyönyörűségével.

Könyörületességed és szereteted hullámai sodornak minket egyre közelebb és közelebb az édes isteni pár lótuuszlabaihoz, hogy amikor majd eljön az idő, végleg ott leljünk menedéket.

Túl parányi vagyok ahhoz, hogy ki tudjam fejezni igazán, milyen mély szeretetet és hálát érzek irántad.

Kérlek, bocsáss meg nekem minden ostobaságomért, bocsáss meg, hogy 25 év után is még csak bukdácsolok a lelki életben, és kérek segíts, hogy végre én is jó tanítványoddá válhassak!

Tiszta szívemből köszönök neked mindent, és kérek, tarts meg engem továbbra is lótuszlábaid menedékében!

Drága, egyetlen, csodálatos lelki édesapám! Az édes Úr Kṛṣṇa éltesen téged jó egészségben!

Maradj velünk még sokáig, és vezess minket újabb és újabb csodálatos szolgálatokra!

Alázatos, örök szolgád:
Vilāsinī Devī Dāsī

Vinītā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Van egy játék, amit még egy leckén hallottam. A feladat egyszerű az ember csak becsukja a szemét és elgondolja, milyen lenne az élete Kṛṣṇa-tudat nélkül. Mielőtt elkezdtem írni a felajánlásomat én is ezt tettem, behunytam a szememet, és elképzelttem, milyen lenne Magyarország, ha te nem jössz, hogy lennének e *bhakták*, és hogy milyen lenne az élet nélkül. Mit ne mondjak nem volt valami pozitív utópia. Mañjarī Mātāji kegyéből napról napra kis csemegéket olvasunk, hogy milyen is volt eleinte a prédikálás, hogy mennyire nagy vágyad volt arra, hogy a *bhakták* ne csak az életmódot az oktatást, de a *mūrti*-imádatot is szépen megtanulják. A 30 év alatt ez addig fejlődött, hogy az ISKCON egyik legmagasabb sztenderdjét állítottad fel itt Magyarországon. Sőt külföldről jönnek *bhakták*, hogy megtanulják, hogyan kell szépen, tisztán imádni a *mūrtikat*. Az,

hogy Ők az életünk részei lehetnek, csakis neked köszönhetjük. Amikor én először jöttem a budapesti templomba és megláttam az Úr Nityānandát, őszinte és ragyogó tekintete örökre a szívembe véste magát. Még akkor Bhaktisként, nem tudtam kik Ők, (Igazából most sem tudom) de tudtam, azt, hogy én közvetlenül szeretném szolgálni Őket. Ezután tettem feljűk egy fél lépést... Beköltöztem a templomba és *saṅkīrtanázni* kezdtem, nagyon nehezen ment és mindig féltem eléd állni, mert tudom, ha mindent megtettem volna sokkal jobb lett volna, de te sohasem szídtál meg. Mindig csak mosolyogtál rajtam. – Egyél, csak megérdemled, megtettél mindent – én meg annyira szégyelltem magam, mert tudtam, hogy ez nem igaz. Ezt követően belekerültem egy álomba elmehettűnk veled Indiába. Mindezt persze igazi *bhakta* módjára, aki bízik Kṛṣṇában és a *bhaktákban* csak akkor hittem el mikor már Vṛndāvana porába borulhattam le. Ez az egy hónap számomra egy felfoghatatlan csoda volt, hogy ennyire kegyes vagy hozzánk, hisz minden nap társulhattunk veled, az esti *bhajanák* pedig sokszor egész éjszaka az álmaimban folytatódttak tovább. Amikor gyengének érzem magam, mindig felidézem magamban ezeket a képeket, és erőt merítek belőle. És miután hazajöttűnk akkor már azt a szolgálatot végezhettem, amit az első pillanattól kezdve igazán szerettem volna. Egyetlen egyszer mondtam neked, hogy vágyam van rá, mégis te olyan figyelmes vagy, hogy a kegyedből elkezdhettem a *pūjārī* szolgálatomat. Emlékszem egyszer bejöttél a *pūjārība* csak két helyre nyúltál (hozzáteszem életembe, eszembe se jutott, hogy oda be lehet nyúlni nem, hogy takarítani) inspirálva ezzel minket arra, hogy a szolgálatunkat mindig lehet szebben és jobban csinálni. És amikor egy pillanatra megállok, és tudatosítom magamban, hogy mi a szolgálatom, hogy hol vagyok, hogy kik vesznek engem körbe, mindig nagyon nagy hálát érzek. Azt érzem, hogy ezt valahogy viszonznom kell, de nincs az a mennyiségű szolgálat, energia, élet, pénz, amivel ezt meg lehetne tenni. Megmentetted az életemet. És amikor becsuktam a szememet elképzelttem

az életemet a szolgálat nélkül, a lelki tanítómesterem nélkül, Kṛṣṇa nélkül rémült voltam és bánatos. Minden ember szívében van egy Isten alakú Úr – mondja Pascal. Nem... Minden ember szívében ott alszik Kṛṣṇa és azzal, hogy te idejöttél lehetőséget adtál arra, hogy az én szunnyadó szívem felébredjen, és egyszer majd haza tudjak menni én is vissza Istenhez.

Szolgád:

Vinītā Devī Dāsī

Viśākhā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Happy Vyāsa-pūjā. I am so fortunate to have you in my life. You are so kind to me and I love you more than I can express.

These past few months I haven't seen you much and I really miss you. I hope that this year I can see you more often. When I am with you, I feel happy and peaceful.

I wrote this poem for you. I hope you like it.

To all your disciples you are so kind,
Like a Gosvāmī you've a peaceful mind.

Of Rādhe-Śyāma you are a servant,
In Vedic texts, you are conversant.

Of you I am always in awe,
Your love for Kṛṣṇa increases more and more.

Please give me your blessings so that I may be as Kṛṣṇa conscious as you one day.

Your servant,
Viśākhā Devī Dāsī

Viśvambhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Please allow to express my words of appreciation to you on occasion of your Vyāsa-pūjā.

Every time I listen to public philosophical discussions held by devotees, I always remember you. You have set a very high standard for clear, right to the point, rational and practical explanations without anything that may distract the listener from the main subject. It is very rare and only a few possess this ability of clear presentations. This is very inspiring.

Your tireless, deep research of the philosophy and teachings of the previous ācāryas is leaving me speechless.

I would like to thank you for giving the world vivid descriptions of Vṛndāvana and Kṛṣṇa's pastimes so delicately presented in your books. For me, this is another treasure to value and cherish. It will always remain the main inspiration in my life and work.

Although many things have changed in my life, I always maintain a strong attachment to the Holy Name. At the same time, my standards require a serious upgrade and I make efforts to improve. Over the years, I have realized that things do not happen overnight and patience is the hardest lesson that I am learning. Earnest planning, concentration, determination and

endurance are on my self-development list. There is no day without me, tested in these areas.

I hope that one day I will be able to make you smile and be proud of me again.

Thank you.

Your servant,
Viśvambhara Dāsa

Vraja-mohinī Devī Dāśī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, and all glories to our beloved Śrīla Prabhupāda.

As I sit here attempting to write my first official offering to you I feel as though there are no words to truly encompass my overwhelming feelings of gratitude towards you, and I think about how throughout my life you've cultivated Kṛṣṇa consciousness within me. It's only through your mercy and immeasurable kindness that some small creeper of love for Kṛṣṇa is beginning to bud within me. In only through your constant encouragement, nourishment, and love that I've grown some attraction for Kṛṣṇa and His glorious movement.

You've always had your hand directly in my life, and with such compassion and generosity you handed me a seed of *bhakti*. By your grace and fatherly attention, you've watered that seed and nurtured my soul. Simply out of your unlimited compassion, my life transformed from being just another person coasting through Kṛṣṇa consciousness, to actually deciding that I want to take this seriously, and make something out of countless hours of time you freely give to me.

There are countless moments where you have so selflessly given me time. For example, when you so patiently listened to me play “happy birthday” on the flute and then rewarded me with this wide eyed smile made of encouragement. When you spent 45 minutes of your time with Rādhā Dāmodara Dāsa and I purely giving us relationship advice. Also, when you gifted me Śrīmatī Rādhārāṇī’s beauty Kajal dot in a little red box because I found my mundane university exams stressful. These are but a few of the special moments which to me are oceans of nectar that spur me on and deepen my faith.

Your compassion truly is limitless. To attest to this, you gave me, an extremely underserving person initiation, which truly is a manifestation of your kindness. By accepting me and Rādhā Dāmodara Dāsa, you are getting nothing but we are getting everything. We are getting that eternal connection to you. We will try our best to serve at your lotus feet. Without your compassion, I don’t know where this life would have led me. I apologize for this feeble attempt of an offering that doesn’t even skin the surface of your glories. I pray that I always remain under your divine shelter.

Thank you for saving me and accepting me.

I pray to be your servant forever,
Vraja-mohini Devī Dāsī

Vraja-kumāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for your perfect instructions and perfect example of how they should be carried out.

Recently you gave a talk on deity worship in Māyāpur and during the questions and answers at the end you described how temple management devotees (your words were “temple presidents”) should engage in deity worship at least once a week to reinforce their connection with the deity and broaden their understanding. You yourself have been engaged in daily deity worship as you said since the mid-70s and as we can see by the results, it is clear that this has helped in formulating your perfect position as guru who leads by example. Just to hear you say these things in the recorded podcast reminded me how eternally indebted to you we are, for it is practically experienced that, even for a low-born nonsense, disqualified entity like myself, who by some miracle has somehow been scraped up from the pits of darkest illusion and awarded the chance to do the same, the unbounded transcendental clarity, wellbeing, realisation and blissfulness can be continually experienced even in this lifetime. This sentiment must come from the Brahman platform, liberated and above the modes of nature, as described in the *Bhagavad-gītā* 14.26:

*mām ca yo ‘vyabhicāreṇa bhakti-yogena sevate
sa guṇān samatīyaitān brahma-bhūyāya kalpate*

It is such a transcendental inspiration to be in connection with the pure Vaiṣṇava *sādhu* guru that you are. You are a great authority on spiritual knowledge and inspire unlimited numbers of devotees with erudite expositions of the great Vedic *śāstra*’s translated and commented upon by His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda, your divine guru, our *param-guru*, of whom you are a brilliant star that perfectly illumines by reflecting the luminescent instructions that he, as the sun, expounded for the greater good of all humanity.

If I look back on my own present lifetime and compare the “before” and “after” stages of coming to Kṛṣṇa consciousness, there is no comparison of the happiness of self-realisation, the

freedom from doubt, the blissful and sublime joy of appreciating the simplicity of nature and life, to the dark, doubtful, dubious ignorance of not knowing what to do and what not to do that was my previous lot. The immense suffering that I previously brought upon myself is now absent and by following your guiding light, regularly attending the temple and engaging in the deity worship there, cooking, feeding, bathing, dressing and decorating and finally putting to rest our dear Jagannātha, Baladeva and Subhadrā and Gaura-Nitāi Naṭarāja deities here in Rio de Janeiro, brings me so much happiness and contentment that I would not give it up for anything. I am so thankful that Kṛṣṇa allows me to serve Him in this way and that He has provided for me the best guru in existence to guide and inspire me, to show me the way how to understand and put in practice all that Śrīla Prabhupāda has said.

*yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janah
sa yat pramāṇam kurute lokas tad anuvartate*

(Bg 3.21)

Gurudeva! You are my inspiration, my captain, my authority and spiritual father. I owe everything to you. I certainly know that every day I awaken you are there, disseminating the pure and divine spiritual instruction that we all need to attain the sublime transcendental bliss that is our real nature. You are our touchstone, like pure and unblemished dazzling molten gold fresh from the blazing, furnace of fire that is your perfect example. I bow down unto your lotus feet with great awe and reverence. I will follow you forever. Please do not kick me away. Although I am no better than a street dog and have nothing worthy to offer you in recompense, please Guru Mahārāja, do not kick me away.

Your servant,
Vraja-kumāra Dāsa

Vrajasundarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine lotus feet.

Thank you for being such a wonderful example in every Kṛṣṇa conscious way.

Thank you for being so steady and reliable. Thank you for your daily podcasts which always present Kṛṣṇa conscious philosophy with flare, honesty, compassion and brilliant realisations.

Your zest for Kṛṣṇa consciousness never wavers. You express your feelings of Kṛṣṇa magic in a way that shows the sincerity and lightness of your heart, despite the heavy weight of duties that you endlessly perform.

Thank you for your help and support and for being an endless source of inspiration.

Your servant,
Vrajasundarī Devī Dāsī

Vṛndā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on this day of your appearance and your appearance in my life. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your compassion leaves you with no choice but to become glorious. Our spiritual advancement depends on it.

Your example in every respect leaves room for nothing but the highest standards to aspire for in both quality and quantity.

You are admired for your unshakeable conviction that Śrīla Prabhupāda has given us everything. He has revealed that to you according to your dedication to be steadfast in your devotional practices, unflinching in your surrender to challenges and whatever else is required for the success of as many souls as possible in Kṛṣṇa consciousness.

The result is that you have an inexhaustible fund of knowledge and realisations to share.

The strength to do so is coming from your attitude of deep humility and focus on pleasing your spiritual master and the Lord’s devotees and in so doing, pleasing Kṛṣṇa. Nothing else.

In this way, you are able to give so much shelter and guidance, as befitting a bona fide spiritual master.

You can reveal to us how Kṛṣṇa is so attractive, how He is so wonderful, eager as you are for us to acquire that deep taste so that we don’t become anxious for anything else. That taste that simply leaves us with the desire for more of that greatest satisfaction and bliss, as we become more conscious and appreciative of Lord Kṛṣṇa’s unlimited glories to deeper and deeper levels that only your spiritual advancement permits.

You are a friend to all, you delight and empower so many by your words yet you are never short of praise for their achievements.

I may call you “My Guru Mahārāja” but you don’t belong to me, I’m simply your property.

I’ve practically given up trying to see you, weak as I am. But I am trying to act in such a way that someday, some lifetime you’ll want to see me.

Your insignificant, prodigal-like servant and daughter,
Vṛndā Devī Dāsī

Vṛndāvanēśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az isteni párnak, Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Köszönöm neked, hogy annak idején vállalkoztál arra, hogy eljöjj Magyarországra! Köszönöm, hogy megingathatatlan, mindig bölcs, részrehajlástól mentes, kiváló személyiség, kiváló sādḥaka és kiváló szolga vagy – egyszerre vagy a leggazdagabb és a leglemondottabb ebben az univerzumban!

És leginkább azt köszönöm, hogy „annak ellenére, hogy kemény, mint a mennykő, néha olyan finom, akár a rózsa, s így valójában független” (Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 7.55) a személyiséged. Köszönöm a lehetőséget, hogy kapcsolódhatok hozzád, a missziódhoz, mellyel egy olyan csodálatos bhaktát teszel elégedetté, mint Śrīla Prabhupāda!

Köszönöm az önzetlenséged, a kegyességed, végtelen jószágod és szereteted, mellyel átadod magad hű tanítványaidnak – a szívükbe költözöl és beragyogod oly rövid anyagi világbeli útjukat, melynek végén visszaviszed őket az Úr hajlékára. Azért imádkozom, hogy ebből a ragyogásból, mely már oly sok szívet átjár, én is részesülhessek – hisz a Nap ereje is oly hatalmas, hogy a hosszú tél után egyetlen sugarával is képes valódi életet lehelni a fagyott, rideg földben bújó, haldokló magba.

Bárcsak minél inkább az életemet az irántad érzett odaadásom irányítaná! Kṛṣṇa áldjon, drága Guru Mahārāja!

Elesett szolgád:

Vṛndāvanēśvarī Devī Dāsī

Vṛndāvanī

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretném, hogy főzhessenek neked egy feast-et.

Szeretném megkapni az áldásaid. És az a kérdésem, hogy milyen ételt szeretsz?

Örökre szeretnék téged kedves Guru Mahārāja szolgálni. Annyira bölcs vagy és olyan nagy a szereteted Rādhe-Śyāma felé!

Olyan csodálatos dolgokat viszel véghez, hogy biztosan megvan benned az az erő, amivel Rāmacandra is fel tudta emelni az íjat.

Kedves Guru Mahārāja, szeretnék neked virágfüzért is fűzni.

Szolgád:
Vṛndāvanī

Vṛndāvanī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenésed dicső napján!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterm a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Csak újra és újra a hálámat szeretném kifejezni, amiért a tanítványod lehetek. Egy olyan lelki tanítómesteré, aki

mindannyiunkat képes visszavinni a lelki világba, ha meghó-
dolunk neki és követjük az utasításait. Ennek egy élő példája
Rādhā-kuṇḍa Mātājī eltávozása. Egy nagyon mély és szeretettel-
jes kapcsolata volt feléd, egy végtelen ragaszkodással párosulva
az irányodba. A naplóján keresztül feltárta számunkra milyen
lépéseken keresztül tudjuk elérni életünk célját, Rādhārāṇī és
Kṛṣṇa odaadó szolgálatát a lelki világban. Nagy tanítás ez a szá-
munkra és fontos mankó, amit mélyen a szívünkbe kell zárnunk
és mindig emlékezni kell rájuk. Láthattuk milyen nehézségeken
kellett keresztülmennie, hogyan szabadult meg a ragaszkodása-
itól fokozatosan, hogyan vált nagyon mélyé Rādhē-Śyāma felé
való szeretetteljes kapcsolata, hogy már csak arra vágyott, hogy
mindig Őket szolgálhassa a lelki világban. Ezáltal értettem meg,
hogy csak akkor tudunk visszamenni a lelki világba, ha a szívün-
ket és gondolatainkat 100%-osan Rādhē-Śyāma iránti vágyunk
töltik be, hogy hogyan tudnánk Őket szolgálni és elégedetté tenni
minden pillanatban az utolsó leheletünkig. El kell érünk ezt a
szintet, hogy mindig Ők legyenek az életünk középpontjában. Így
nekünk is sikeres lesz az életünk, mint Rādhā-kuṇḍa Mātājīnak.
De ez mind nélküled, a te útmutatásod, gondoskodásod, indo-
kolatlan kegyed nélkül nem lehetséges. Te vezetsz minket visz-
sza Kṛṣṇához. Neked köszönhetünk minden előrelépést a lelki
életünkben.

Ezért nagyon szeretném, hogy mindig elégedetté tudjalak
tenni, hogy megkaphassam indokolatlan kegyedet.

Szolgád:

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Bhaktin Wittmann Viktória

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Boldog vagyok, hogy újra lehetőségem van dicsőíteni téged megjelenési napod alkalmából, kérlek, fogadd el alkalmatlanságom ellenére felajánlásomat.

Köszönöm neked, hogy a *bhakták* társaságában lehetek!

A podcastjaidon, könyveiden keresztül mindennap „találkozhatok” veled, ez ad erőt ahhoz, hogy közelebb kerülhessek lótuszlábaid árnyékához. Következetes szavaiddal elosztatod kétségeimet, aggodalmaimat, és lelki vágyakat csempészel elesett életembe. Tanítványaidon keresztül is eljut hozzám tiszta iránymutatásod, türelmed és önzetlenséged. Ebben a közösségben, amelyet te építettél és világosítottál fel fáradhatatlanul, valódi menedékben érzem magam. Napról napra szeretném jobban megismerni Kṛṣṇát, és hogy hogyan lehet őt szolgálni.

Egy év alatt sok minden történt. Engedd meg, hogy emlékezzek arra a ragyogó májusi napra, amikor Gaurāṅga Sādhaka fogadalmat tettem Krisna-völgyben. Az nem egy közönséges nap volt, mert ott voltál te, a drága *bhakták*, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és társai. Jóakarotokból vágyam lett nekem is, hogy szolgáljam Śrī Caitanya Mahāprabhu misszióját. Bárcsak szolgálataimmal örömet szerezhetnék nektek! Kérlek, adj nekem erőt és értelmet, hogy a közeletekbe maradhassak egész életemen át.

Júniusban (mielőtt a *bhakta* programra mentem volna a farmra) baleset ért, beestem egy 6 méter mély használaton kívüli pincébe, eltört a hátcsigolyám, nem volt nálam telefon. Ez első hallásra rosszul hangzik, de nem volt az, mert a *mahāmantra* velem volt, és megtapasztalhattam milyen szép Kṛṣṇán függeni. Köszönöm szépen Mahārāja, hogy jó tudatban tudtam viselni a fájdalmat, végül minden szerencsésen alakult. A drága *bhakták* nem hagytak magamra egy percre sem, és mindennek

a szerencsének köszönhetően most Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgát szolgálhatom a főiskolán. Köszönöm, hogy láthattam, hogy a Kṛṣṇa-tudat nélkül minden lépés veszélyes, és értelmetlen lenne az életem a *bhakták* tanításai nélkül.

Engedd meg kérlek, hogy néhány szóval meséljek a főiskoláról, amely nem közönséges iskola vagy munkahely, mert Śrīla Prabhupāda magyaráz, *bhakták* tanítanak, és Kṛṣṇa a tananyag, miközben Gaura-Nitāi lótuszlábait szolgálhatjuk. Mahārāṇī Mātājī olyan erős védelmet biztosít az intézménynek, hogy mi, alkalmazottak, szinte semmit nem tapasztalunk a külvilág gyötrelmeiből. Ísvara Kṛṣṇa Prabhu, a kommunikációs csoportunk vezetője, és az ő bölcsességeinek köszönhetően egyre hatékonyabban népszerűsítjük a főiskolát. A te szeretettedben lefoglalt *bhakták* különleges tanárok.

Az *āśramában* élő *mātājīk* kedvesek és barátságosak, sokat lehet tanulni tőlük.

Tapasztalom, hogy az én szívem szennyezett, viselkedésem faragatlan, nincs bennem alázat, kevés az értelmem, és azért imádkozom, hogy alázatossá váljak, és jó szolgálólány lehessek.

Kívánom idén is, hogy teljesüljön minden vágyad, jó egészséget kívánok terveid megvalósításához! Szeretettel ajánlom fel neked csekély szolgálataimat.

Köszönettel, szolgád:
Bhaktin Wittmann Viktória

Yadu-kumāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to bring at your lotus feet a few words from my heart in attempt to glorify you.

Many times, Prabhupāda was asked the question: “What will please you?” or “How we can please you?”

Prabhupāda replied:

“I will be glad, if you become Kṛṣṇa conscious and help others become Kṛṣṇa conscious”.

The message to your disciples last year really touched me by its directness and awakening power.

I constantly try to remember about those real goals in spiritual life, which you marked of, how important it is to go deeper in Kṛṣṇa consciousness and be not superficial.

Yes, and what else do we need? Everything else will follow.

Let, by your grace and teachings, in the everyday bustle we do not forget what is the essence of our efforts in spiritual practice and let tears flow from our eyes while singing the holy name.

One more thing which melted my heart...

On Rādhāṣṭamī you gave a lecture on this verse:

*niṣṭhura bhava mṛdvī vā
prāṇas tvam asi rādhike
asti nānya cakorasya
candra-lekham vinā gatiḥ*

“O Rādhikā! You may be cruel, or You may be kind, still You remain my life and soul. Just as the Cakora has no sustenance other than moonlight, I have no goal in life other than You”.

In truth, I stole the sheet which you used to read from, immediately after the lecture, with the hope that this verse will one day become for me as valuable as for you. Because by the mercy of Vaiṣṇava’s I know that this is the goal of life.

Narottama Dāsa Ṭhākura says:

“Although I am a dwarf, still I want to touch the moon”.
Is it possible for me too?

Your insignificant servant,
Yadu-kumāra Dāsa

Yamunā-jīvana Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenési napodon!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőséget kell zengnem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábának.”

Sok szeretettel és hálával gondolok rád, kedves Guru Mahārāja. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy te vagy a lelki tanítómesterem, és ilyen sok időt töltesz velünk; hogy megannyi teendőd ellenére folyamatosan gondoskodsz rólunk. Szinte minden napunkat azzal kezdjük, hogy meghallgatjuk az aktuális podcastodat és hálát adunk, hogy még akár a messzi távolból, a világ túloldaláról is kapcsolatban vagy velünk. Olyan jó, amikor mesélsz a napjaidról és történeteket, tanításokat osztasz meg velünk. Vagy épp a kis „galambini” történetét mondod el, aki egy légkondicionáló tetején fészkel Māyāpurban, szembenézve minden veszéllyel, csak hogy a családját védje. Minden szavad kincs, amit mélyen meg kell, hogy őrizzek, őrizzen mindenki magában. Minden találkozás veled egy pillanat, egy pillanat, ami mélyen a lelkünkbe marad, nyomot hagy és soha el nem tűnik onnan.

Śrīla Prabhupāda kegyéből és erőfeszítéseiből létrejött az ISKCON. A Kṛṣṇa-tudat egy igazi kincs, az élet értelme. Minden lélek menedéke. Egy hely, amire mindenki vágyik, de sokan még nem tudják megfogalmazni sem, csak érzik, hogy ez az amire szükségük van. Mert ez az egyetlen hely ahol ebben a világban jól érezheti magát az ember. Mert Kṛṣṇát és az Ő *bhaktáit* szolgálhatja. A „Kapcsolat a szolgálat”, olyan sokat gondolok erre a mondatra. Ha nem vagyok „tűzközelben”, nem szolgálok rendszeresen; halványulni látszik a kapcsolat. De nem! Soha nem fogom hagyni, hogy ez elhalványuljon. Mindig arra törekszem, hogy „tűzközelbe” maradjak.

Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy megkaptam az esélyt és a lehetőséget tőled, hogy a legtokéletesebb családhoz tartozzak.

Köszönöm, hogy elfogadod jelentéktelen törekvéseimet.

Szolgád:

Yamunā-jīvana Devī Dāsī

Yuga-dharma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

On this blessed for us day of your Vyāsa-pūjā I'd like to express to you my huge gratitude and thankfulness for your presence in my life.

For me you are the source of inspiration and strong encouragement.

I feel inspired seeing you dedicating yourself completely to the development of the mission of Lord Caitanya and Śrīla Prabhupāda, and surpassing enormous number of impediments

from Kali and Kāla, while keeping and increasing the enthusiasm and the service attitude.

This helps me a lot to stay also firm when facing my impediments.

Your books about the pure devotion help me to distinguish the *bhakti* creeper from the weeds of material desires; the same quality is also inherent to your merciful glance.

I feel grateful towards Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda for the good fortune of being your disciple. Thank you very much for all of this!

Always looking to meet you,
Your Yuga-dharma Dāsa

Contents

A Vyāsa puja jelentése	7	Bhaktin Angyalosi Boglárka	53
Kedves Śrīla Prabhupāda!	11	Añjavatī Devī Dāsī	54
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's	13	Bhaktin Anna Novikova	55
Offering to Śrīla Prabhupāda, 2017	13	Antardhī Dāsa	56
Homages			
Abhinanda Dāsa	17	Anupāma Devī Dāsī	59
Abhirāma Dāsa	19	Anurādhā Devī Dāsī	60
Ācārya-ratna Dāsa	20	Ārati	61
Acyuta	22	Āryadeva Dāsa	62
Acyutānanda Dāsa	23	Aśoka-Mañjarī Devī Dāsī	64
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa	24	Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī	65
Ādi-Guru Dāsa	25	Āśutoṣa Dāsa	67
Ādi-śakti Devī Dāsī	26	Ātmānanda Dāsa	70
Ākarṣiṇī Devī Dāsī	28	Atula Kṛṣṇa Dāsa	72
Akhilāśraya Dāsa	29	Avadhūta Rāya Dāsa	73
Alambikā Devī Dāsī	31	Bālamodaka Dāsa	76
Amṛta Devī Dāsī	32	Balarāma Dāsa	77
Amṛta Gopāla Dāsa	33	Bhaktin Bálintné Ligetfalvi Nóra	78
Amśu Dāsa és		Bhaktin Balogh Emese és Vedāmṛta	79
Śyāmapyārī Devī Dāsī	35	Bhakta Balogh János	79
Anālakṣitā Devī Dāsī	37	Bhaktin Balogh Rudolfné	
Ānanda Caitanya Dāsa	38	Erzsi néni	80
Ānanda Vṛndāvana Dāsa	41	Bhakta Békési Ernő	81
Ānanda-varadhana Dāsa	45	Bhaktin Berze Mónika	81
Ānandinī Devī Dāsī	47	Bhadra-priyā Devī Dāsī	83
Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī	49	Bhagavat-priya Dāsa	85
Bhaktin Anastasia Gayfullina	51	Bhakta-vatsala Dāsa	87
Bhaktin Aneta Fintina	52	Bhuvaneśvara Dāsa	90
		Braja-rāja Dāsa	93
		Brijbāsī Devī Dāsī	95

Caitanya Candra Dāsa	96	Bhaktin Fábri-Tóth Kriszta	142
Caitanya-līlā Devī Dāsī	99	Bhakta Fil Paonessa	143
Caitanya-priyā Devī Dāsī.	100	Bhaktin Fodor Kata	145
Cakorī Rādhā Devī Dāsī and Bhakta Alastair	101	Bhaktin Földvári Szonja	147
Candra Devī Dāsī	104	Bhakta Fritz Attila	148
Candra-kāntā Devī Dāsī	106	Gadabhṛt Dāsa	148
Candra-gupta Dāsa	108	Gadāgraja Dāsa	149
Carāṇa-reṇu Devī Dāsī	109	Gadāi Dāsa	150
Citta-hārī Dāsa	110	Bhakta Gál Tamás	152
Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes	112	Gaura Kīrtana Dāsa	154
Bhaktin Csoknyay Erika	113	Gaura-Nitāi Dāsa	155
Bhaktin Csujokné dr. Kósa Júlia	113	Gaura-līlā	165
Bhakta Czakó Mihály	114	Gauramaṇi Dāsa.	166
Bhakta Czinege Dávid	116	Gaurarāya Dāsa	168
Bhakta Dāmodara-rati Devī Dāsī.	120	Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa	170
Daivī-śakti Devī Dāsī	117	Bhakta Gerencsér József	171
Dakṣiṇā Devī Dāsī	118	Ghanaśyāma Dāsa	171
Dāmodara-rati Devī Dāsī.	120	Gopa-kumāra Dāsa	173
Dayāla-Nitāi Dāsa	122	Gopa-līlā-dhara Dāsa.	174
Dayitā	123	Gopati Dāsa.	175
Bhaktin Dévai Zsófia	124	Gopī-maṇḍala Devī Dāsī	176
Devakī Devī Dāsī	125	Gopikā-suta Dāsa	178
Devaprastha Dāsa	126	Gorī	179
Devarṣi Dāsa.	127	Govinda Hari Dāsa	179
Devī Deva Dāsa.	128	Govinda-mohinī Devī Dāsī	182
Dhanur-dhara Dāsa and Jaya Lakṣmī Devī Dāsī	130	Gurūttama Dāsa	184
Dharmātmā Dāsa.	131	A Gyöngyössi család	185
Bhakta Dilan Halai	132	Bhakta György Kirs	186
Dvaipāyana Dāsa	133	Bhaktin Györgyi Hernádi.	187
Bhaktin Edina Orosz	134	Haladhara Dāsa	189
Ekāvalī Devī Dāsī	135	Bhaktin Halmai Zsuzsa	189
Bhakta Erdős Gyula	138	Bhaktin Hajnalka Bulla	190
Bhaktin Eszter Solymos.	140	Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī.	192
		Haridvārī Devī Dāsī	195
		Harṣarāṇī Devī Dāsī.	197

Hemāṅgī Devī Dāsī	198	Bhakta Kis Antal	238
Bhaktin Henal Chudasama	199	Koda Nitāi Dāsa	239
Bhaktin Henger Nikolett	200	Kokila-bihārī Dāsa	240
Bhaktin Hidası Zsófi	201	Bhaktin Kovács Krisztina	242
Indranıla Dāsa, Mādhava-priya Devī Dāsī	202	Bhakta Kovács Zoltán	243
Indrapati Dāsa és Śuka-Śārī Devī Dāsī	203	Kṛṣṇālayā Devī Dāsī	244
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa	204	Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī	247
Jagannātha-priyā Devī Dāsī	208	Bhaktin Kun Réka	248
Jāhnavā-priyā Devī Dāsī	209	Kundalatā Devī Dāsī	249
Bhakta Jakabfi Benjamin	211	Kundavālī Devī Dāsī	250
Javat-vāsī Dāsa	212	Kusumāñjali Devī Dāsī	251
Jaya Gopāla Dāsa	212	Lakṣmaṇa Dāsa	253
Jayadā Rādhikā Devī Dāsī	214	Lalitā-Mādhava Devī Dāsī	255
Jayadeva Dāsa	215	Bhaktin Lantos Réka	257
Jayanta Dāsa	216	Lāvaṇya-keli Devī Dāsī	257
Jayaśrī Devī Dāsī	217	Bhaktin Lichtblau Krisztina	259
Jitendriya Dāsa	218	Līlā Śuka Dāsa	261
Jīva	220	Loka-bandhu Dāsa	263
Bhaktin Julia, Bhakta Ross and Bhaktin Lauren	220	Lokanātha Dāsa	264
Kalāvati Devī Dāsī	221	Bhakta Lókuczı László	265
Kalyāṇī Devī Dāsī	224	Madhumatī Devī Dāsī	266
Kāñcana-vallī Devī Dāsī	226	Madhupati Dāsa	267
Kānu-priya Devī Dāsī	226	Mādhurī Śrī Devī Dāsī	268
Bhakta Kapcsos János	227	Mādhurikā Devī Dāsī	270
Karṇapūra Devī Dāsī	228	Madirekṣaṇā Devī Dāsī	271
Karṇikāra Devī Dāsī	229	Mahā-mantra Devī Dāsī	272
Kathāmṛta Devī Dāsī	231	Mahārāṇī Devī Dāsī	273
Bhaktin Kendéné Miski Katalin	232	Bhaktin Mahbube	275
Bhaktin Képes Andrea	233	Bhakta Majláth Péter	277
Kiñkarī Devī Dāsī	234	Bhaktin Majláth Péterné Reni	278
Bhakta Kiran Vadgama	236	Mākhana-cora Dāsa	279
Kīrtirāja Dāsa	236	Mana-mohana Dāsa	282
		Bhaktin Manduk Szilvia	283
		Maṅgala Ānanda Dāsa	285
		Maṇi-mālā Devī Dāsī	286

Mañjarī Devī Dāsī	288	Nītāi-bhāvana Dāsa	343
Manjuwālī Devī Dāsī	289	Nītāi-candra	345
Manodhara Devī Dāsī	289	Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa	345
Manorāma Dāsa	291	Pada-kamala Dāsa és	
Mantramālā Dāsī	293	Gosvāmiṇī Devī Dāsī	347
Mathureśvarī Devī Dāsī	295	Padmanābha Dāsa	347
Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix	297	Padyāvalī Devī Dāsī	349
Medhya Devī Dāsī	302	Bhakta Pálszegi Marcel	350
Bhakta Medvegy Gergely	305	Pāñcālī Devī Dāsī	351
Meghamañjarī Devī Dāsī	306	Parama-karuṇa Dāsa	352
Bhakta Meiszterics Norbert	307	Pārtha Dāsa	353
Bhakta Mezei Péter	308	Bhakta Pásztor László	355
Mohana Dāsa	309	Bhakta Péntek Lajos	356
Bhaktin Molnár Mariann	314	Bhaktin Pesti Alina	357
Bhaktin Molnárné Papp Gizella	316	Bhaktin Pesti Amina	359
Murāri Dāsa	317	Bhaktin Pesti Lora	361
Murlī Manohara Dāsa	318	Prabhu Nityānanda Dāsa	
Bhaktin Nadia	320	and Bhaktin Rózsi	362
Nadiyā-maṇi Devī Dāsī	324	Prabhupādānuga Dāsa	362
Bhakta Nagy Gábor	325	Prāṇa-vallabha Dāsa	364
Bhaktin Nagy Ildikó	326	Prema-guru Devī Dāsī	366
Bhakta Nagy Szabolcs	327	Prema-keli Devī Dāsī	366
Nalinī-kānta Devī Dāsī	328	Prema-niketana Dāsa	369
Nāma-rūpiṇī Devī Dāsī	329	Premamoya Dāsa	371
Nandagopa Dāsa	331	Premavatī	375
Nandini Devī Dāsī	332	Pṛthvī-pati Dāsa	375
Naṭabara Dāsa	334	Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī	376
Nava-nīta-cora Devī Dāsī	335	Puṇḍarīka Dāsa	377
Bhaktin Nayika	336	Puruṣottama Dāsa	379
Nīlācala Mahāprabhu Dāsa,		Puṣkariṇī Devī Dāsī	380
Rasa-rasini Devī Dāsī, Rādhā-		Bhaktin Pushpa Gheenah	382
Mādhava, Madhu-gopāla,		Rādhā Dāmodara Dāsa	382
Śrī Gopikā	337	Rādhā Kṛṣṇa Dāsa	384
Nīlamaṇi Devī Dāsī	339	Rādhā-lilā	386
Nīśānta-lilā Devī Dāsī	342	Rādhā-nāma Devī Dāsī	386

Rādhānātha Dāsa	389	Savyasācin Dāsa	434
Rādhā-priya Devī Dāsī	391	Bhaktin Schermann Klára	436
Rādhā-vallabha Dāsa	392	Siddha Muni Dāsa	437
Rādhānga Devī Dāsī	394	Smṛti-pālikā Devī Dāsī	438
Rādhāradhya Dāsa	395	Bhaktin Somogyi Panni	439
Bhakta Rahul Popat	396	Śraddhā-Nṛsimha Dāsa	440
Rājendra Kṛṣṇa Dāsa	398	Śrī Govardhana-lāla Dāsa	442
Rāmabhadra Dāsa	400	Śrī Sarovara Devī Dāsī	443
Rāma-Kṛṣṇa Dāsa	402	Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī Devī Dāsī and Nitāi-candra Dāsa	445
Ramaṇī	403	Śrīpati Dāsa	446
Rāmapriya Dāsa	404	Śrutidharma Dāsa	448
Bhakta Rapcsányi András	405	Śucirāṇī Devī Dāsī	450
Rāseśvarī Devī Dāsī	406	Śuddha-bhakti Devī Dāsī	451
Rasikānanda Dāsa	408	Sukumāri Devī Dāsī	452
Rāya Rāma Dāsa	411	Sulakṣaṇā Devī Dāsī	453
Bhakta Rekeczki Gábor	412	Sulalitā Devī Dāsī	453
Revatī Devī Dāsī	412	Sundarānanda Dāsa	454
Rūpa-manohara Dāsa	413	Sundarī-priya	457
Rūpamati Devī Dāsī	415	Surabhi Dāsa	458
Sadā Śiva Dāsa	416	Suśīla Devī Dāsī	459
Sādhu-cārī Dāsa	418	Śveta-mañjarī Devī Dāsī	461
Sādhu-priya Dāsa	418	Śyāma	463
Sākṣi-gopāla Dāsa	420	Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī	463
Sanātana Dāsa	421	Śyāma-dulālī Devī Dāsī	465
Sanātani Devī Dāsī	422	Śyāma-mohitā Devī Dāsī	465
Śaṅkara Dāsa, Akṣaya és Rasālikā Devī Dāsī	424	Śyāmajiu Dāsī	466
Śaṅkirtana Dāsa	425	Śyāmalatā Devī Dāsī	468
Śāradyā Devī Dāsī	426	Śyāmasundara Dāsa	470
Śarat-bihārī Devī Dāsī	427	Śyāmasundarī Devī Dāsī	471
Sārathi Dāsa	429	Bhakta Szabó Csaba	472
Sat-rūpa Devī Dāsī	430	Bhakta Szabó Zsolt	473
Bhakta Saurabh and Bhaktin Udisha	431	Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona	474
Śauri Dāsa	432	Bhaktin Szakács Beáta	475

Bhaktin Szántóné Pongrácz Ágnes	476	Vandana Devī Dāsī	512
Bhaktin Szegedi Anita	476	Bhaktin Várallyay Éva	513
Bhakta Szűcs Lóránt	478	Vārṣabhānavī Devī Dāsī	514
Tamāla-varṇa Dāsa	479	Varṣāṇā Devī Dāsī	515
Bhaktin Tamási Lászlóné	481	Vedānta	516
Tāṇḍavī Devī Dāsī	481	Veṇu-gītā Dāsa	517
Taralākṣī Devī Dāsī	483	Vibhāvarī Devī Dāsī	518
Taraṅgiṇī Devī Dāsī	484	Vidyāgatī Devī Dāsī	519
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa	487	Vilāsinī Devī Dāsī	521
Tejaśrī Devī Dāsī	488	Vinītā Devī Dāsī	523
Bhaktin Tobak Rebeka	491	Viśākhā Devī Dāsī	525
Bhaktin Tobak Tamara	492	Viśvambhara Dāsa	526
Bhakta Tollas Norbert	493	Vraja-mohinī Devī Dāsī	527
Bhakta Török Zoltán	495	Vraja-kumāra Dāsa	528
Tukārāma Dāsa	496	Vrajasundarī Devī Dāsī	531
Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī	500	Vṛndā Devī Dāsī	531
Tulasī	502	Vṛndāvaneśvarī Devī Dāsī	533
Tulsī Dāsa	503	Vṛndāvanī	534
Ujjvala Dāsa	505	Vṛndāvanī devī dāsī	534
Vaidarbhī Devī Dāsī	506	Bhaktin Wittmann Viktória	536
Vaiṣṇava-priya Dāsa	508	Yadu-kumāra Dāsa	537
Vallabhī-kānta Dāsī	510	Yamunā-jīvana Devī Dāsī	539
Vanamālī Dāsa	512	Yuga-dharma Dāsa	540

